LeMan
Akşamsefası
ŞIRNAK
KRONİK HASTALIĞINIZ
HAYDİ ABİ HAYDİ! ÇİFTİ 20.000 LİRA! EĞLENCELİK BUNLAR! HER EVE LAZIM!.. HER EVE LAZIM!
TAKA
V. AKARSU GENELEV!
İŞTE BİRİSİ ÇIKIYOR..BEYFENDİ "SHOW TV" VE İZLENİMLERİNİZİ ANLATIR MISINIZ?
VALLA 20.000 FAZLA VERMEME RAĞMEN İSTEDİĞİM RANDIMANI ALAMADIM... MEMESİNİ ELLETMEDİ...
SHOW TV
TELE 10
SABAH
İNTER
HANGİ POZİSYONU UYGULADINIZ ACABA?..
SAYI 26
Öldüren bekâret
TÜRKÜM... DOĞRUYUM... ÇALIŞKANIM... BAKİREYİM!..
SAYI 23
KRONİK HASTALIĞINIZ
SİMDİ DE KOBRAYI SALIYOR..
ZÜLÜF SOKAK
9 Haziran 1992... Salı... Sayı: 30... 3000 TL. (KDV Dahil)
KRONİK HASTALIĞINIZ
AYYY... USTA VALLA BEN BİR ŞEY YAPMADIM! ETLERİNİ YOKLARKEN BİRDEN FENALAŞTI!..
ULAN ALLAH ALLAH MÜŞTEMİLATINI VERSİN!.. GİTTİN EN HİSLİSİNİ SEÇTİN...DUR DUR!.. KOLONYA VAR!..
2 Haziran...
SAYI 29
KRONİK HASTALIĞINIZ
ASLAN JOY FUTBOL TURNUVASI BAŞLADI!
McDonald's
CANEY CANEY CANEY İŞTE MEEDANEEY DELİKANLI VİMPİİ
NEEKDESİN VANEEY NEEKDESİN
VİMPİ
VİMPİ
ORAYA GELİRİZ HEPİNİZİ İKERİZ!
16 Haziran 1992... Salı... Sayı: 31... 3000 TL. (KDV Dahil)
KRONİK HASTALIĞINIZ
TATİL AŞKI GEÇER ABİ...
LeMan ÖZEL

431

12 ŞUBAT 2000 Cumartesi-Sayı:2000/07 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Derin Sarhoşluk Derin Şaşkınlık!

Hizbullah diye bir terör örgütü çıktı ortaya.. İşledikleri cinayetler teker teker çözüldü bir çırpıda.. Faili meçhul mezarları elleriyle kazmış gibi buldular... Cinayet kasetleri gösterilsin mi diye anket düzenlediler... Ölü sayılarını seçim sonuçları gibi sundular... Devletin en yetkili ağızları bu örgütün halk tarafından PKK'ya karşı kurulduğunu bile söyledi... O hep bilinen koro, o hep bilinen şarkıyı, o hep bilinen filme yamamaya çalıştı... Ama çıbanın başı öylesine çok irin toplamıştı ki, yama tutmadı, bir dokunuşta patladı... Yetkisiz bir vali (eski Batman valisi) 50 milyon dolarlık ödenekle çeşitli çap ve ebatta silah satın almıştı... İznin nereden çıktığı tabii yine belli değildi... Paranın, derin devletin gizli kasası gibi kullanılan örtülü ödenekten aktarıldığı sanılıyor... Bataklık kuruyacak gibi değil. Satın alınan silahların Hizbullah'a verildiği iddiaları atıldı ortaya... Şimdiye kadar bu iddiayı yalanlayan da olmadı... En yetkili ağızlar yine üç maymunu oynuyor... Olayın geçtiği yıllarda işbaşında olanlar yine hafıza kaybına uğradı... Bitmedi; Susurluk çetesinin kayıp silahlarını ithal eden şirketle Batman valiliğinin kayıp silahlarını ithal eden şirket de aynı çıktı... Bitmedi; bu vatanın yoksul çocukları birer birer şehit olurken, derin devletin muslukçuları yüzmilyarlarca lirayı yine vatan uğruna cebine indirdi... Bitmedi, bitmiyor, bitmeyecek gibi...

Akşamsefası

KADİR YILMAZ

KEMAL ARAKON

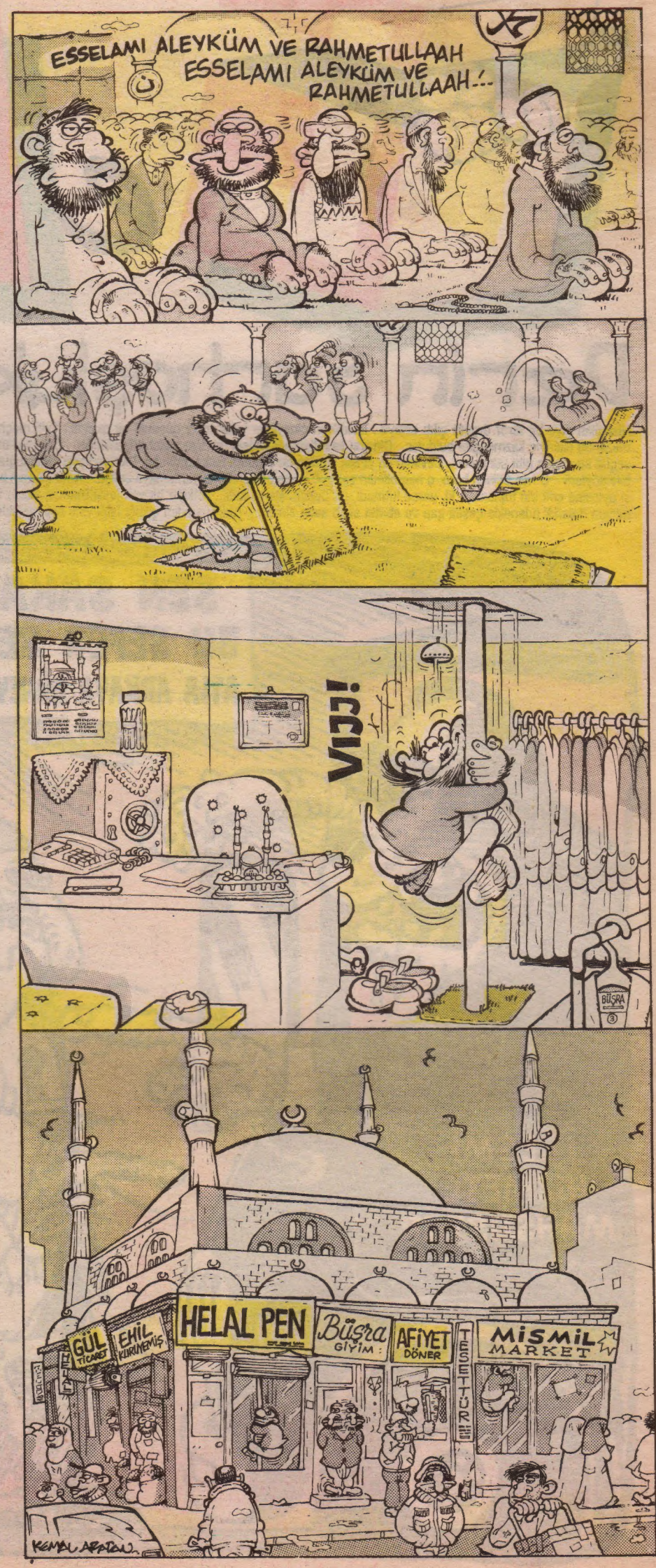

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

İSTER İNAN

1900'lerin başında bir grup Arap öğrenci, Harp Okulu'nda okumak üzere İstanbul'a gelmiştir. Hayatları boyunca hiç kar görmeyen bu şahıslar, pencereden bakarken kar yağdığını görünce önce hayranlıkla seyretmiş, daha sonra da dayanamayarak üstlerindeki atlet ve gömleklerle dışarı çıkmışlardır. Fakat havanın aşırı soğuk olması bu öğrencileri yıldırmış ve

- **Zulüüüm!** diye bağırarak içeri kaçmışlardır.

(Bana, Derviş Zaim anlattı. O da İlhan Arakon'dan öğrenmiş. V.Ö.)

* * *

Geçen hafta çalışma gecesinde Suat Özkan'ın evine hırsız, girme teşebbüsünde bulunmuş ve son anda Suat'ı karşısında görünce, (bir ihtimal tövbe ederek) hızla kaçmıştır. Bunun üzerine işini geciktiren Suat Özkan, odaya girerek gecikme sebebini soran Tuncay Akgün'e;

- **N'apiim, hırsız girdi, iş gecikti.** Yanıtını vermişti.

Olayla ilgisiz olarak işini geciktiren V.Ö., soru sorulmasına meydan vermeden şu cümleyi söylemiştir:

- **Benim de mazaretim var, Suat'ın evine giren hırsız bendim!**

V.Ö.

İSTER İNANMA

KAPAK KONUSU

LeMan

Hizbullah vahşetini belgeleyen kasetleri, bakanlar izledi, askerler izledi, gazeteciler izledi, bürokratlar izledi, savcılar izledi.. Millet dinden imandan çıkar denildi.. Bu kasetlerden bir belgesel yapılması bile önerildi... Medya, gösterilsin kampanyaları düzenledi...

TURŞU-SUNU KURMAK İSTEMİ-YORUZ

ADAYIMIZ

LÜTFÜ OFLAZ

Mal varlığı şaibeli olduğu iddia edilen ve 200 milyarlık villası olduğu belirtilen eski Batman Valisi'nin ithal ettiği trilyonlarca liralık silah kayıp.

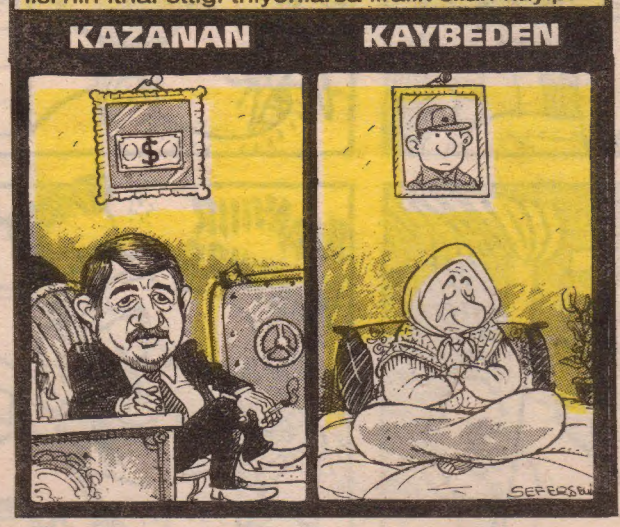

İstanbul valisi Erol Çakır, sendikacı Süleyman Yeter'in işkenceden öldüğüne dair rapora imza atan Adli Kurum hekimlerinden Prof.Dr.Şebnem Korur Fincancı hakkında Adalet Bakanlığı'na suç duyurusunda bulundu...

AVLUNUN ÇOCUKLARI ve ŞARKICI TÜMİLAY'IN VEFATI...

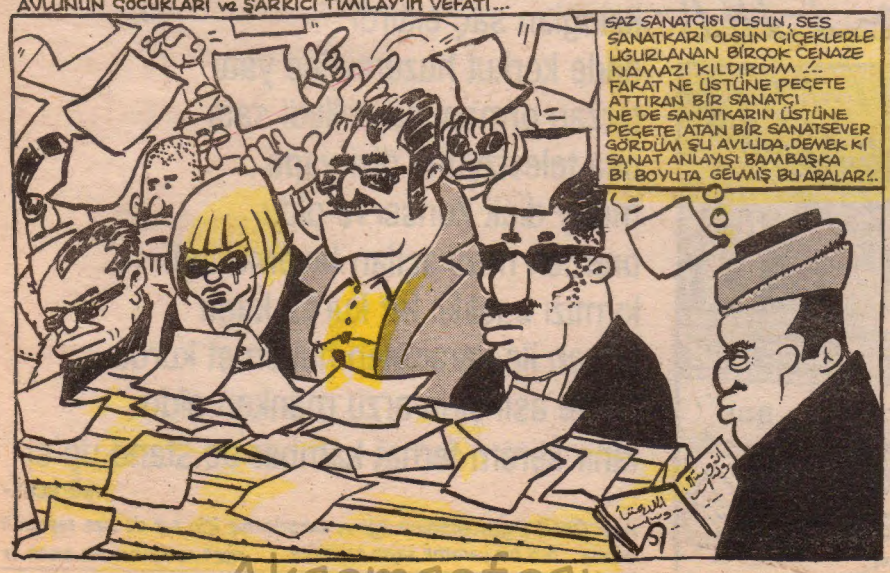

HAİDER avusturya nazisi yeni dünya düzeninin son icadı
ANEKE ZULÜMCÜLERİ HIV pozitif futbolcuya insanlık negatif
REHA MUHTAR allegorik torik
KAYIP SİLAHLAR faili kendinden sorulur
YOBAZ BASIN karanlık amipleri
DEMİREL sessiz kumpas, son mohikan

Akşamsefası

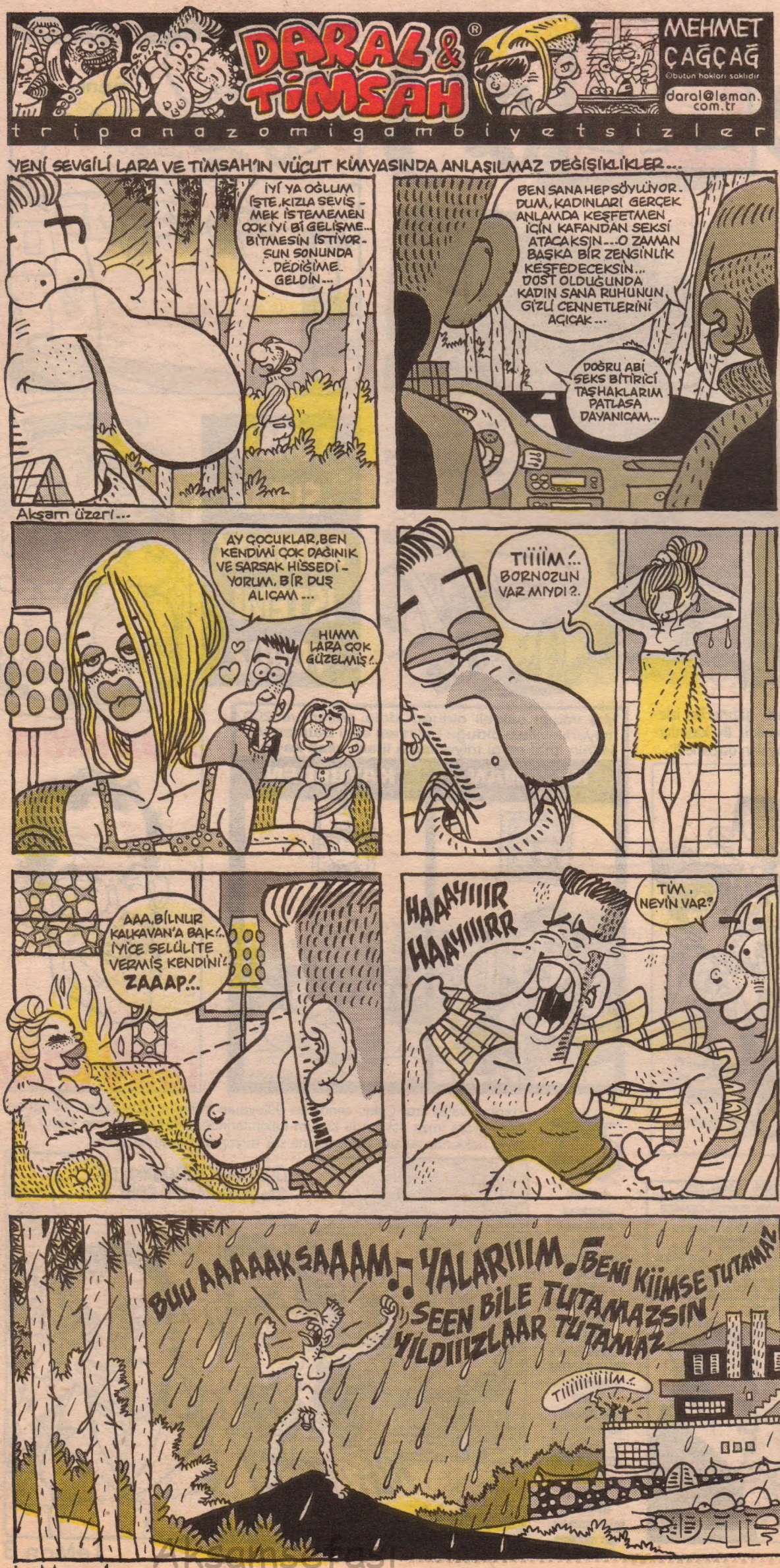

açık büfe

.....met üst.....

masal bitti

artos ve aramis öldü
portos bıraktı bu işleri
red kit sigarayı azalttı
daltonlar susurluk çetesi çıktı
zagor odun kırıyor kışları
zembla deri topluyor bayramlarda
robin hood zengiden alıyor
fakire veriyor hâlâ zürafa sokağı'nda
pinokyo'yu çıra yapıp yaktılar
kipritçi kızı sivas'ta tutukladılar
kulver kalesi'ne kaçak kat çıktılar
tenten'i lüleden emdiler
yüzbaşı volkan'ı doğu'ya sürdüler
sindirella önüne gelene yardırdı
conan kimmerya'dan kovuldu
kızılmaske kod adı 'yeşil' oldu
ali baba ve kırk haramileri
hizbullah kaçırdı suyuyla pilav pişirdi
kanyakçı haca gitti
tom miks manifaturacı dükkanı açtı
ayşegül tarihi eser kaçakçısı
cin ali drej ali çıktı
fatih'in fedaisi kara murat
kemancı bar'a bodyguard oldu
polyanna delirdi mr.no sapıttı
andersen politikaya atıldı
la fontaine çanak anten taktırdı
clark kent medya maydonozu
süpermen felç oldu
keloğlan saç ektirdi
dede korkut huzurevi'ne yattı
tarzan ormanı parselledi sattı
çıta televizyona dizi yaptı
moby dick konserve oldu
bremen mızıkacıları taverna açtı
kırmızı başlıklı kız kurtla kaçtı
tarkan ile karaoğlan hükümet kurdu
zühre aslı şirin arzu manken oldu
tahir kerem ferhat kamber de stand up'cı

-sürecek-

not: ÖKÜZ'e gösterdiğiniz ilgi ve taktirleriniz için biz de size teşekkür ederiz... bizi biz yarattık sayın seyirciler **metust@leman.com.tr**

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

BİRAZ DAHA YUKARI... HAH, BÖYLE İYİ... TAMAM... TAM ÇİK HİZASINDA ŞİMDİ!..

ALOOO! BİRİNİZ GELİP KUBUR DELİĞİ ÖLÇÜSÜNÜ ALSIN!..

WC İNŞAATI

POKKHODYA

DIŞARDA SAÇMA BİR YAĞMUR VAR, İSTERSEN BULUŞMAYALIM!..

MERAK ETME DİLEK, ŞEMSİYEM VAR, BİŞEY OLMAZ CANIM!..

KUTMAN ŞARAP SAN.

YENİ BİR ŞARAP ÜRETTİK CEMAL ABİ... BUNUN KALİTE KONTROLÜNÜ ANCAK SEN YAPABİLİRSİN ABİ... HADİ ABİ...

HAYIR UNUTUN BENİ... BEYAZ ÇANKAYA İÇİN EKŞİ OLMUŞ DEYİP, YANILMAMI UNUTAMIYORUM...

MİS SÜT

MİS SÜT

MİS SÜT

ŞU KEVAŞEYE HEMEN KIZLIK ZARI DİKMENİ İSTİYORUZ!..

SATA

AY NEDENSE UYKUM GELİYOR... GÖZLERİM KAPANIYOR ÖNDER BEY!..

HEE HEE GAZOZUNA ATTIĞIM UYKU FİTİLİ ETKİSİNİ GÖSTERİYOR!..

CORK

CORK

CORK

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON

metin fidan

● Soner Günday, Oh bebek, Aslan Özdemir, Zaman aynası... Yani kitaplar... Gıcır gıcır, cillop gibi...

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

BARUL MARKET

KURU GÜRÜLTÜYE PABUÇ BIRAKMAYIN!
Kuru gürültüde çıkmayan **PABUÇ** Geldi!..

HUZURSUZ NOTERLER İÇİN NOTER HUZURU VAR

Bir fazladan işleminiz olsun..!.. Toplama, çıkarma, çarpma ve bölmeden sonra beşinci işlem geldi...**YASAL İŞLEM** Alın ve hakkınızda yasal işlem yaptırın...

OYNAKSINIZ!..
Ama oynamayı bilmiyorsunuz! KENDİNDEN ATMALI PROTEZ GÖBEK, TİTREYEN OMUZ, KIRILAN GERDAN, üçü bir arada...

USTANIZ
Yağ ve bal işinden acaip para kaldırıyo ama size kokletmıyo mu? 50 milyona ustam öldü tetikçisi var... Yağ satın, bal satın ustanız olsun siz satın...

ADAM APTAL MI?..
Onun adam akıllı bir derse ihtiyacı var... Az miktarda ADAMAKILLI geldi... Adam-akıllı alın, adam aptallara gösterin!

ACIMA DUYGUNUZU GÜÇLENDİRİN! Kadınlar için "Ah anaam" Erkekler için "Yazık lan" geldi... Alın yıllarca kullanın... Merhametin tadını yaşayın...

RAHAT
Davranan samimi insanlar için "ENSEYE TOKAT KÖTE PARMAK" Seti bulunur...

Sadece **ALLAK**'ınız var... Yanınıza bir de **BULLAK** iyi gitmez mi? **ALLAK BULLAK**'lık taze bullak yeni geldi...

KINAMALIK
Hakiki kay **KIN**'i geldi... Alın istediğiniz kınayın. Eski model, teessüflük, tees yerine son sistem kın kullanın...

BİZE KIÇINIZI ANLATIN
desek anlatabilir misiniz?.. Hayatınızdaki bu eksikliği giderin... İnsana kendi kıçını gösteren ayna düzeneği geldi...

MAAZALLAH
Radyoaktif maddeye maruz kalmayın... Radyopasif madde her renk, her boy...

KAVRAM
kargaşasına son... Kavramtoplar geldi... Kavramlarınızı düzenler, sıraya koyar kargaşaya son verir...

Torun torba sahibi olmanın keyfini yaşayın... Torunuz var ama, torbanız yok... Oğlunuzu **PLASTİK** kadınla evlendirin torbanız olsun... Her boyutta **PLASTİK KADIN** bulunur...

SOKAKTAKİ ADAM için **TASVİR**, Enteller için BETİMLEME geldi... TEREDDÜT ve İKİRCİK yakında...

Dandini geldi. Dastarı geldi. Bostancı da burada... Darılar gelir gelmez uyku setiniz hazır olacak... Eee, eee ve piş piş ise marketimizin hediyesi...

KALECİLERİ
Ters köşeye mi yatırmak istiyorsunuz?.. Ters yatırım danışmanı var... Danışın, ters köşeye yatırın...

Prezervatif ilkelliğine son... Pastzervatif geldi... (Alleaam bunu açıklayamıycaz. Anlayan anlar.)

EBEVEYNLERİ
tongaya bastırın... Gizlice yaklaşın ve SOBEVEYN!.. Ebeveynleri sobeveynleme seti geldi.

TAS KEBABI
Yiyenlere müzipçilik yapın!.. Şiirin noktası Ave K geldi... TAS'a ekleyin Sonra da gülün...

canbarslan@turk.net

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

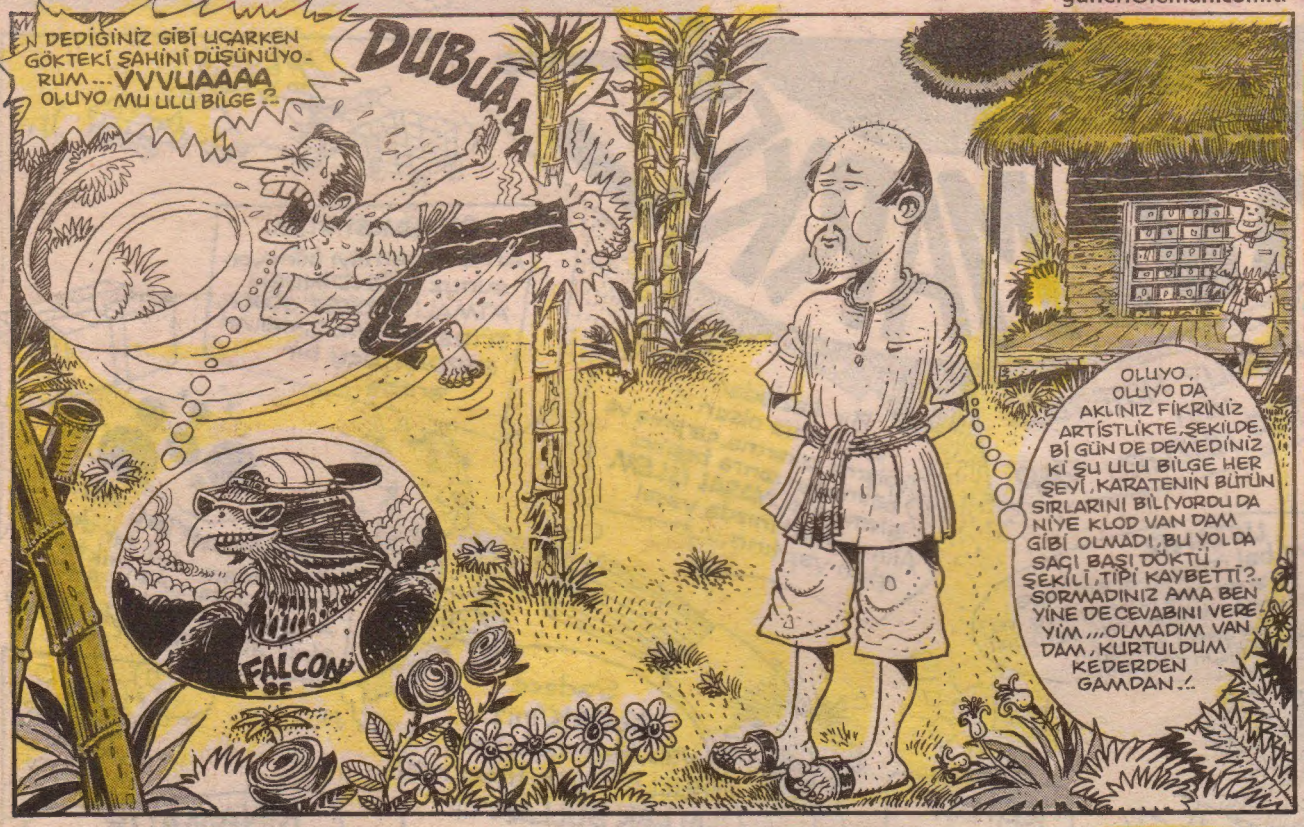

DUMUR

Dumur Vizyon

Geçen gece geç saatlerde oynayan garip bir gece filminde gözüm bir saheneye takıldı. Son derece gelişmiş bir gemiyle arzın merkezine gittiler ve iç dünya diye bir dünyaya ulaştılar. Burda bir labirente girdiler. Labirentte iken gemiye olumlu bir yaratık geldi. Aralarında iletişim sağladıktan sonra yaratığı mürettebata almaya karar verdiler. Sıra ona bir isim bulmaya gelmişti. Mürettebattaki daha yaşlıca ve bilgili bir eleman, bir labirentte bulduklarından dolayı yaratığa, Yunan Mitolojisi'ndeki meşhur **Girit Labirenti**'ni yapan İkarus'un babası **Daidalos**'un ismini vermek istedi. Fakat diğerlerine bu isim ağır geldi ve telaffuz etmekte zorlandılar. En sonunda yaratığa **Dallas** ismini verdiler ve o anda beni bitirdiler. Adamlara mitoloji ağır geldi, Daidalos ismi zor geldi. Bu sahneden sonra anladım ki, ne gidecek bir yerim var, ne konuşacak bir dostum. Herşey bana yabancı, herşey light...

TEZ Yeni açılmış bir lokantanın, restoranın, pide ve kebap salonunun camına **"Garson aranıyor"** ya da **"Bulaşıkçı aranıyor"** şeklinde bir yazı bantlanmışsa o müessese iflasa adaydır diyebiliriz. Bu kağıtlar bembeyaz olup, genellikle tükenmez kalemle gelişigüzel yazılmışlardır. Cama bantlanmış beyaz kağıt şüphesiz bir ilan panosundan daha dikkat çekici olduğu için müessese sahibi haklı olarak böyle yapar. Fakat bu müşteri açısından iştah kaçıncı bir durumdur. Aranan eleman bulunana kadar müşterilerin sayısında ciddi bir azalma olur. Müessese zarara girer, böylece çalışanlardan bazıları işten çıkartılır. Yine cama kağıtlar bantlanır. Bu böyle sürüp gider. Sonunda yine cama beyaz daha büyükçe bir **"Tadilat dolayısıyla kapalıyız"** yazısı bantlanır. Kısa bir süre sonra da **"Devren kiralık"** yazısı bantlanır ve bu macera sona erer. Dükkan başka işlere, camı da selobantlanacak başka kağıtlara hazır hale gelir... **ANTİTEZ**

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

❤ Tombul kuşum Gülçin, seni o kadar çok seviyorum ki, sırf sen rejim yapıp kendini yorma diye vargücümle kilo almaya çalışıyorum. İşyerindeki çekmecemde her zaman zeytinyağlı dolma bulunduruyorum, geçen gün iki tane eksilmiş, sanırım Tatar şef yedi. En büyük amacım, düğün fotoğraflarımızda eşit kilolarda görünmektir!... **Son Mohikan Sadettin**

❤ Cici aşkım Talat, beni Roma Hukuku çalıştırma bahanesiyle amcanın evine götürüp, terasta dudağımdan öptüğün o ilk gün ciddi ciddi tiksinmiştim senden. Ama şimdi biliyorum ki, sen benim için Roma'yı da yakarsın, Roma Hukuku'nu ihlal de edersin. I will always love you, kıllı bebeğim!.. **Deli Aşık Begüm**

❤ Yeşimnaz, sevgilim, canım benim. İyi ki varsın, seni manyak kıskanıyorum, ellerim ellerinde oldukça mutlular mutlusuyum. Ama bibuçuk yıldır sadece elele olmuyo hayatım, bu çılgın romantizm yedi bitirdi beni. Platonizm de bi yere kadar. Birkaç gün içinde ver ne olur!.. **Şaşı Vaşak**

❤ Zehra, beni bambaşka bir insan yaptın. Tabuları yıkasım gelir, seni alıp kaçasım gelir. Herşey o vişne çürüğü lizözü giydiğin gün başladı!.. **Aykırı İnsan Munise**

❤ Tombul kuşum Gülçin, senin için araştırma yaptım yavrum. Dünyada 91 kilosun ya, Merkür'de 21.1 kilo geliyosun, Mars'ta ise 36.8 kilo! Jüpiter'le hiç işin olmasın tatlım, orda 232.3 kg. oluyosun! Ama şekerim, en güzeli ay, ayda 15.3 kilo çekiyosun. Şimdi anladım tombul kuşum, niye mehtaba bakıp bakıp iç geçirdiğini!.. **Son Mohikan Sadettin**

(VÖ'nün notu: yukarıdaki gezegenlere göre kilolar bana aittir! Orantılayarak siz de öğrenebilirsiniz.)

❤ Şımarık kırçiçeğim, son dönemde sekreterlik vazifeni çok aksattın. Aşk başka, iş başka. Sonuç olarak, maaşına zam, işine son kadınım!.. **Borsa Dünyasından Hayri**

❤ Orhan, minyon sevgilim benim... Şu ana kadar yaşadıklarımız, bundan sonrakiler için haz saçıyor bünyeme... Tek sıkıntım, ikizin Korhan'ı üçüzlerim Hale ya da Lale'den herhangi biri ile kaynaştıramamış olmandır miniğim!.. **Magma Kızı Jale**

❤ Begüm, gızım, ben Talat'ın amcası Hacı Ercan. Yavrum, bu Talat çakaldır, gopuktur. Benim terasa getirip yidiği gızın haddi hesabi yok. Aldanma, yol yakinken dön gülüm. Mahallede adım çıkacak diye aklım gidiveriyo. Gendi evleri bodrum gatı diye hep bana getiriyor gızları bu haylaz. Zamanında babasıyla eşit mal bölüştüydük, ben akıllı davrandım, çok şükür gendimi gurtardım. Bunun babası Tarcan biracıdır, hayırsızdır. Talat'ın da yolu budur. Aman gızım, gözüün önüne bak!.. **Seni Seven Hacı Ercan**

❤ Belalım, e maillerime cevap vermez oldun, başına iş mi geldi?. Daha yüzünü görüp bi kez olsun koklamadan sanal ortamlarda beni yapayalnız bıraktın. Unutma, internet arkadaşlığı, hapishane arkadaşlığından da asker arkadaşlığından da daha kıymetlidir şu global zamanda. Yanlış yapıp beni aldatırsan, başkasıynan çetleşirsen modemine kurşun sıkarım!... **Şok Genç Timuçin**

❤ Sadettin, inanamıyorum, iğrençsin! Dünya alem şişman bi kişi olduğumu öğrendi sayende! Bu ne tür bi sevgiymiş böyle Son Eşşoleşşek! Ayı yavrusunu severken öldürür gibi. Hızla kilo verip Tatar şefinle kırıştırmayan Gülçin motor olsun!.. **Tombul Kuş Gülçin**

❤ Lan Ercan, bak hele. Ne karıştırıyon malı mülkü, ibnur! Biranın sevabı da günahı da bana, ben içiyom da, sende mi bira göbeği oluyo dalak! Sözümona hacı olacan, mikrobun hası seni. O terasta Slav ırkından kadınlarla alem yapmayan namussuzdur!... **Laik Kesimden Tarcan**

❤ Düşçiçeğim, evlendik diye aşk ünitesini bitirdik sanma. Param az, ilani kısa tutuyom!... **Sarıkafa**

kılservis@leman.com.tr

Akşamsefası

komikaze

Tüm hakları saklıdır.. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

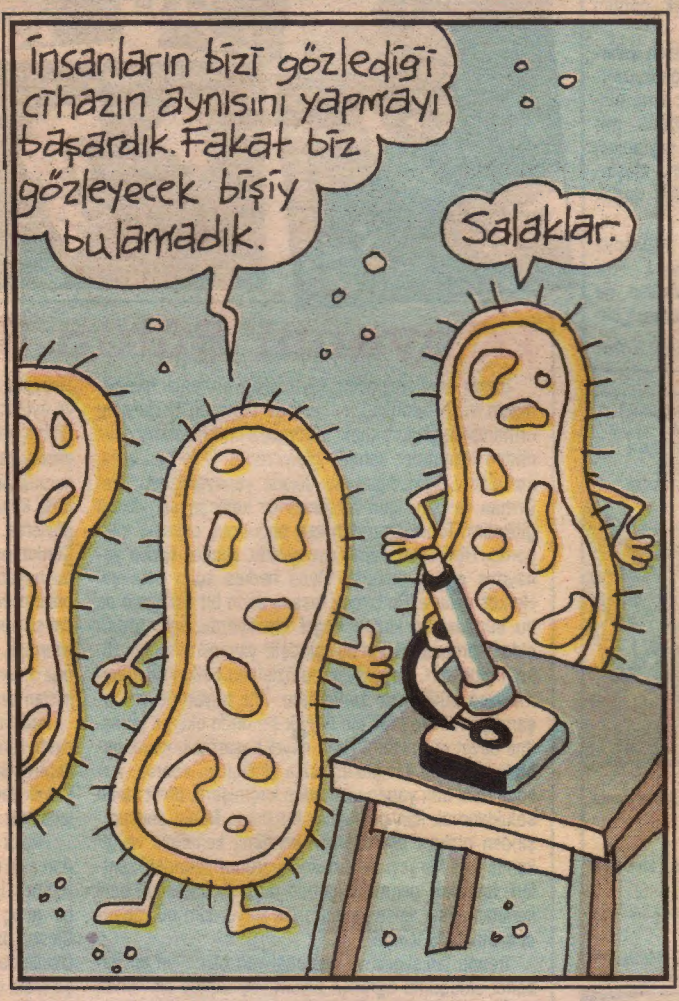

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

AIDS'li Aneka'nın Türkiye Gündemi

1 Şubat:
Türkiye'ye gelen Nijeryalı futbolcu Aneka Okwuduli, İstanbulspor bayrağını öperek iki yıllığına imza attı.

2 Şubat:
Yapılan testler sonucu Aneka'nın AIDS'li olduğu ortaya çıktı... Nijeryalı futbolcu ve öptüğü bayrak sınırdışı edilmek için hummalı bi çalışma başladı... Cem Uzan yurtdışına çıkmamakta direnen İstanbulspor bayrağına kafa attı.

3 Şubat:
Aneka gözaltında... AIDS'in sürekli cenabet dolaşmaktan kaynaklandığını açıklayan bir Sağlık Bakanlığı yetkilisi, bakanlık binasının bodrumunda futbolcuya buzlu suyla gusül abdesti aldırdı... Bayrak ise son anda havalandırma boşluğundan süzülerek kaçtı... Bu arada Fenerbahçe, Aneka'ya talip.

4 Şubat:
Aneka, "Zaten AIDS hastasıyım, bir de üstüne ruh hastası olmak istemiyorum" diyerek Fenerbahçe'nin teklifini reddetti.

5 Şubat:
Doktorlar tarafından Nijeryalı futbolcunun beline düzenli olarak bardak tutuluyor... Bu arada İstanbulspor Başkanı Cem Uzan, "Aneka'nın Tele-On maçlarını kaçak izlediği için AIDS olduğunu açıklayıp, herkesi Tele-On abonesi olmaya çağırdı.

6 Şubat:
Gözaltındaki Aneka sorun oldu... Sağlık Bakanlığı yetkilileri, "Bunun hakkından anca Kadir Çelik gelir" diyerek Nijeryalı futbolcuyu canlı yayında Objektif'e konuk etmeye karar verdi.

7 Şubat:
Sınırdışı edilecek olan futbolcuyu hiç bir havayolu şirketi kabul etmiyor... En son Lutfuhansa Havayolları, "Bizde tek kişilik yer var o da teker üstü. Zavallının sarsılmaktan miğdesi burulur, kusası tutar" bahanesiyle Aneka'yı istemedi.

8 Şubat:
HIV virüsü taşıyan hastanın kamuoyuna deşifre edilip edilmemesi tartışılıyor...Yetkililer, AIDS'li futbolcunun sırtına "Burada AIDS var. Çevreye verdiği rahatsızlıktan dolayı özür diler ışıklı panosunu astığımız için hiç pişman değiliz" dediler.

9 Şubat:
Yapılan testler sonucunda "Kamu Vicdanı"nın da AIDS olduğu anlaşıldı. Hastalıktan bitkin, bir deri, bir kemik kalan kamu vicdanı ölümle pençeleşiyor.

Mesut Ceylan

Akşamsefası

Haftanın Filmleri

Alp Tamer

"Saflığın bu kadarına pes!" dedirtecek gerçekleri küçük bir çocuğun ağzından yüzümüze tükürürcesine vuran zekice tasarlanmış bir psikolojik gerilim filmi.

* Çok uzun yıllardır bildiğiniz, gördüğünüz ama hissetmediğiniz milenyum şeytanının cehennem ateşinde yaptığı taşak kebabı!

* Bildik yabancısı olmadığımız bir konu, görülse de olur görülmese de.

-Hissiyat Film-

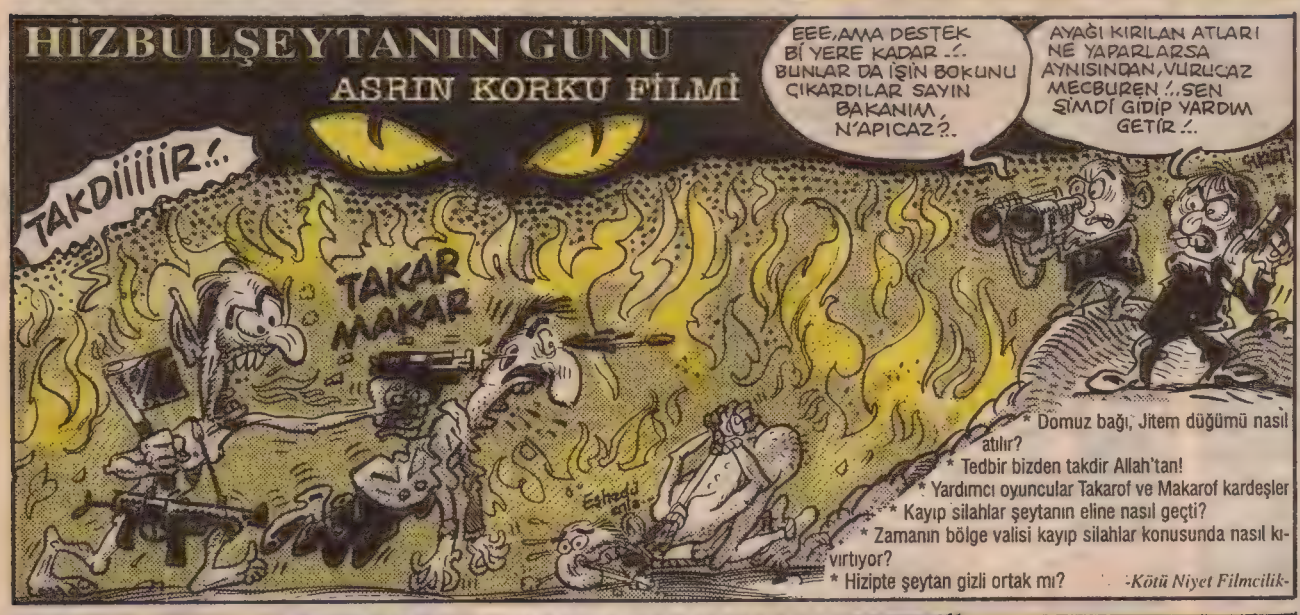

* Domuz bağı, Jitem düğümü nasıl atılır?
* Tedbir bizden takdir Allah'tan!
* Yardımcı oyuncular Takarof ve Makarof kardeşler
* Kayıp silahlar şeytanın eline nasıl geçti?
* Zamanın bölge valisi kayıp silahlar konusunda nasıl kıvırtıyor?
* Hizipte şeytan gizli ortak mı?

-Kötü Niyet Filmcilik-

"Sezar, Sezar olalı böyle direniş... siyaset, siyaset olalı böyle şamata görmedi!"

Gündem Yapım

alptamer@leman.com.tr

leman.com.tr

Dünyanın Bütün Su

Yılın Laleleri seçimi, gönderdi
Bu arada Yılın Laleleri anketin

Trenin penceresinden seyrettiğim ormanlar sessiz, dingin ve huzurluydu... Ülkemde olmayan herşey bu ormanlarda gizliydi sanki.. **Almanya**'nın **Nürnberg** şehrinden **Hannover** şehrine gidiyordum. Dilini, yollarını, insanlarını bilmediğim bu ülkede yapayalnızdım işte. Orman ve ben. İçim ne zamandır katılaşmıştı. Ülkem gibiydim: Topraklarımdan iple boğulmuş cesetler çıkıyordu. Herkes masumu oynuyordu. Herkes iyiden yanaymış gibi yapıyordu. Oysa herkes suça batmıştı. Herkes yalana. Bu birçok insana derin bir acı verse de bu sürüklenişe kimse engel olamıyordu. İçim dışım şiddet olmuştu. Sevgi bile şiddetle yaşanır olmuştu. Ülkem gibiydim. Çocukluğumu özlerken birileri beni acımasızca büyümeye zorluyordu. İşte büyümüş ve başarmıştım. **Almanya**'nın birçok şehrinde okuma günlerine davet edilmiştim. Peki, neydi başarmak, neydi bana kalan onca kavgadan, onca yenilgiden sonra... Aslında beni ben yapan ülkemden kaçmıştım. Biraz olsun soluklanmak için gelmiştim buralara. Trenin penceresinden ormanı seyrederken kendimi, kendimle ve ülkemle ilgili herşeyi unutmak istiyordum. İçimdeki kentleri, içimdeki geçmişi, içimde durmak bilmeden beni kanatan eksik aşkları susturmak istiyordum bu yabancı ormanların içinde...

Trende tanıştığım ve gideceği yeri bilmeyen bir yabancı olduğumu öğrenen benim yaşlarımda bir Alman yardımcı oldu bana. Aramızda dil problemi çıkınca beni daha fazla tedirgin etmemek için başka kompartımana geçti. Ama arada bir bana sevgiyle gülümseyen gözleriyle bakıyor ve **telaşlanma, inmene daha var,** diyordu... Bir ara bana kahve bile alıp getirdi. İncelik beni çocuklaştırır. Ne yapacağımı bilemem. Anladı beni. Bir süre kayboldu ortadan. Tren ineceğim yere yaklaşınca yanıma geldi. **Tamam,** dedi, **iniyorsun.** Valizlerimden birini almaya çalıştı. Vermek istemedim. Tren durdu. Kapıda, okuma günümde başanlar diledi bana. Sonra ansızın sarıldık birbirimize. O da benim gibi acemiydi, mahçuptu. Ama çok özlemişti birine böylesine sarılmayı... Burası **Almanya**'ydı... Sesten hızlı trenler vardı. Otobüsler tam vaktinde geliyordu. Dakikada yüzlerce uçak havalanıyordu gökyüzüne. İnsanlar bir yıl sonra tatilde nereye gideceklerini bile planlıyorlardı. Herşey aklın süzgecinden geçiyordu; ama insanların hayatlarında hiçbir sürpriz yoktu. Rastantı, farklılık, ilginçlik, beklenmedik bir heyecan yoktu... Sistem onlara maddi olan herşeyi, bütün güvenceleri, geleceğe ilişkin maddi bütün imkanları vermişti, ama karşılığında hayatın o sır dolu büyüsünü almıştı...

Gideceği yeri bilmeyen yabancı bir yazara yardımcı olan bu Alman adam bende hayatının o kaybolan büyüsünü yakalamıştı sanki. Bana sarılırken kaybettiği bir sırra sarılır gibi sarılıyordu. Hatta o an gözlüklerimiz birbirine hafifçe çarptı. Gözlüklerimizin çıkarttığı ses bir yalnızlık yankısı gibiydi. Bu sesi ikimizin de unutacağını sanmam.

Sonra yine kentler başladı... Yollar ve insanlar başladı... **Duisburg, Gelsenkirchen, Köln, Berlin...** Daha sonra **Hollanda**'da **Amsterdam, Arnhem...** Herşey, herşey vardı buralarda. Yollar, evler, vitrinler, insanların giysileri, ışıklar, parklar, köprüler herşey fazla mükemmel, fazla görkemli ve fazla kusursuzdu... Sanki bir film stüdyosu gibiydi gördüğüm heryer... Büyütülmüş bir oyuncak maketi gibiydi. İnsanlarsa bu stüdyoda, bu gözalıcı görkemli maketin içinde dolaşan ve rollerini en küçük ayrıntısına dek ezberlemiş dahası son derece iyi eğitilmiş oyunculara benziyorlardı ve sanki isteseler bile hata yapamayacak gibiydiler... Günlerce dolaştım bu saydığım kentlerin sokaklarında ve insanların gözlerinde

birşeyler aradı
ve ayıptır, ama
gizliye baktım
eksikti sanki.
sursuz yaşanc
fazla kusursuz
gözlerde... Bu
Çünkü insanla
bu hayatı büt
onların en küç
deyse vermişt
alınmıştı. Ölün
ona anlam kat
lerden uzak ye

İşsiz mi kal
sındı. Kiranızı
kiranızı devlet
komik denilebi
leceğiniz sigor

Hangi kon
Alın size istem
renmek istiyo
bir genç orta
Cinsel özgürl
Okullarda prez
ye tatile gidile

Ama inanın
öyküsü olma
dum. Alışmış
karmakarışık,
re. Burada ins
lerini bir türlü
evinin kapısını
"saygı yumru
lanların üzerin
zorlamadan, h
sahip olmışla
yüzden evlerin
babalarının o
gitmemişler. H
Sanki ölümü v

Bir görüntü
leri, anarşistle
lâ sisteme itir
uyanıyor, sonr
venlerden hızla
ro geliyor. Me
la makinalara
ğını ilan eden
rinde kurallara

Oysa bu ku
kurallar insanl
rizlerle dolu il
daha doğarken

Sakladıkları
evet ütüleyip a
cak rahat uyu

Almanya'd
bir arkadaşım
kullanmış, ge
mesin diye du
Herkes kenara
ti." Çocuksu b
en çok tiksinti
insanları başta
hiç beklenmed
varsa cesurdu
ri ve kendisine

Akşamsefası

YILIN LALE'LERİ SEÇİMİ SÜRÜYOR

inlerce kupon, faks ve e-mailler taranarak tamamlandı. Yüzyılın Laleleri seçimi için ise hala vaktiniz var. arak Leman Kitapları ve ürünleri kazananların listesi haftaya açıklanacak...

SOMOZA	**GENERAL MÜŞERREF**
SESE KEKO	JİRİNOVSKİ
MOBUTU	**ENVER SEDAT**
PINOCHET	YELTSİN
SALAZAR	**ZİYA ÜL-HAK**
POL POT	MARGARET TEACHER
Mc CARTEY	**BATİSTA**
LE PEN	KADDAFİ
SADDAM	**MURDOCH**
BRUNEI SULTANI	NİKOS SAMPSON
ŞAH RIZA PEHLEVİ	**BO KASSA**
KİM İL SUNG	KRAL FAHD
HAFIZ ESAD	**SLOBODAN**
RICHARD NİCSON	**MİLOSEVİÇ**
MARCOS'LAR	MOŞE DAYAN

YÜZYILIN LALELERİ

Dünya

2) 3) 4)
5) 6) 7)
8) 9) 10)

Türkiye

1)
2) 3) 4)
5) 6) 7)
8) 9) 10)

Gönderenin Adı/Soyadı

Adresi

Seçime katılan 100 okurumuza Leman'dan imzalı kitaplar, mouse pad'ler, mugular, posterler var.

...rı Memleketimde

Cezmi Ersöz

...yanlıkta gözlere bakmak günah ...kez açık açık, kimi kez gizliden ... gözlerine... Bu gözlerde birşey ...olduğu, hatta herşeyin fazla ku...lerde, bu abartılı zenginliğin, bu ...deli olabilecek birşey eksikti bu ... evet, bu gözlerde öykü yoktu... ...çoğunluğu kendilerine sunulan ...eriyle kabullenmişlerdi. Sistem ...azında istedikleri herşeyi nere... herkesin geleceği garanti altına ...bii.. Ama hayatı doğrulayan ve ...y olan ölüm bile buralarda göz...danmıştı.

...vurun devlete sizi maaşa bağla... ...zorlanıyor musunuz, başvurun, ...:. Zaten maaşınızdan kesilen de ...alar karşılığında sağlığınız ve ge...erinin garantisi altındaydı.

...inizi geliştirmek istiyorsunuz. ...dar sonsuz seçenek: Dil mi öğ...steyin yeterdi. 20 yaşına gelen ...dili öğrenmiş oluyordu zaten. ...eyse buraların milli sporuydu! ...ğıtılıyordu. Tek sorun o yıl nere... ...o kadar çok seçenek vardı ki... ...beni çok etkilemedi. Ben hala o ...erin arkasındakini düşünüyor... ...ndeki insanların gözlerindeki o ...e özlemle, acıyla yüklü öyküle... ...zlerine baktığımda ne hissettik... ...yordum... Sanki burada kimse ...ilmediği uzaklıklara gitmemiş, o ...teminin, ailesinin ve ona sunu...emişti hiç... Sanki hiçbir kapıyı ...neden, hiçbir bedel ödemeden ... zenginliğe, bunca imkana... Bu ...nın önünden hiç ayrılmamışlar, ...terdiği sokaklardan hiç uzağa ..., evlerinin önünde kalmışlardı... ...hiç tanımamış gibiydiler...

...aklıma hemen. **Alman** devrimci...nları bir gösteri yapıyorlar. (Hâ... ...bir avuç insan var.) Polis önce ...ya geçiyor. Göstericiler merdi...stasyonuna iniyor. O sırada met...en istisnasız her gösterici sıray... ...bilet alıyor! Sisteme karşı çıktı...i insanlar bile metroya bindikle...dek itaat ediyorlardı...

...ün çıkış yollarını kapatmıştı. Bu ...da olabilecek farklı, aykırı, sürp...hayalini sınırlamıştı... Ütopyaları ...uştu...

...n, banka dekontlarını ütüleyip, ...dosyalara sakladıktan sonra an...lar haline gelmişlerdi...

...r politik mülteci olarak yaşayan ...lik metro biletinin yarım saatini ...birbuçuk saatliğini ise, boşa git...deyen yolculara vermek istemiş. ...: Kimse almamış o "lanetli bile...muyetle uzanan eline ürkerek ve ...ışlar... Çünkü sadece sürprizler ...bilir... Raslantılar insana aşkın o ...ığını sunabilir. Çünkü ütopyaları ...r; ütopyaları varsa ancak sınırla...ları aşabilirler...

İnsanlar arasındaki ilişkinin ayrıntılı ve çok akılcı kurallara bağlandığı bu topraklarda kimse kimseden bir yardım görmekten hoşnut olmuyordu. Çünkü birgün yardım etme sırası onlara gelecekti. Çünkü birine yardım etmek onları planlanmış hedeflerinden koparıp geciktirebilir, başkalarına yardım etmek zaman kaybettirirdi! Çünkü buralarda zaman herşeyden, insandan, hatta sevgiden bile daha değerliydi. Bu yüzden sadece **Almanya**'da değil, neredeyse bütün Batı toplumlarında en çok kullanılan cümle şuydu: **Zamanım yok!**.. İnsanların sevgilileriyle bile randevu defterlerine bakarak buluşma gününü saptadıkları bu "özgürlükler ülkesi"nde insanlar hayallerinin değil, zamanın peşinden koşuyorlardı. Ne kadar hızlı koşarlarsa koşsunlar, zaman onların inatçı gölgesi gibi hep bir adım önden koşuyordu... Bu yüzden buralarda hayatlar, umutlar, sevgiler ve özgürlükler zamana ve hep onun acımasız kurallarına yeniliyordu... Zamana yenilen her hayat, her umut, her sevgi ve her özgürlük kendisi kadar sahteydi ne yazık ki..

Bu hayat, insana şu soruları sorduruyordu ister istemez: Yoksa mutluluk insanın kendisini özgür olmadığı halde özgür sanması mıydı... Artık gidilecek bir yer kalmamışsa, hayatı gittiği yer kadar kabul etmesi miydi... Umut, evinin bahçesinden bir adım dahi atamayan insanın yetinişi miydi... Yoksa özgürlük insanın kendisini o güzel kandırışı mıydı... Sevgi, insanın o alıştığı ve bildiği şeyi, hemen hergün tekrar tekrar ve hep aynı saatte ziyaret etmesi miydi...

Herşey bu kadar mıydı.. Herşey insanın karnını doyurup, geleceğini güvence altına alması mı... Gidilecek başka hiç yer yok muydu...

Peki böyleyse nasıl anlayacaktık **Berlin**'de donarak ölen **Alman** isyancının dramını...

Bolluk ve "özgürlükler ülkesi" **Almanya**'nın sadece **Berlin** kentinde on bini aşkın insan sokakta yaşıyordu. Tek suçları kurallara uymamak olan bu insanlar sistemin kayıp yüzünü gösteriyordu bizlere... Reddediyordu hepsi kendilerine sunulanları... Ve bir yara gibi yaşıyorlardı kendi ülkelerinde. Ve bu yara onların sahiden yaşadıklarının bir işareti oluyordu görmesini bilenlere...

Ve evsizlerin hayatlarını anlatan dergilerini satarken attıkları her çığlık bu sistemin aslında koca bir yalan olduğunu hatırlatıyordu duymak isteyenlere... Ama kentler öyle bir hızla dönüyordu ki, boğuluyordu bu gürültüde çığlıkları... Ve sattıkları dergide bir ölüm haberini okuyordum. Devletin hiçbir yardımını kabul etmeyen **Berlin**'li bir sokak adamı kurallara itaat etmektense, yani içerden ölmektense gerçek ve sahici bir ölümü tercih ediyor. **Berlin**'in o korkunç ayaz gecelerinden birinde ölüyordu...

Bu bolluk, bu "özgürlükler ülkesi"nde sadece **Berlin**'de yaşayan evsizler ölmüyordu... İntihar, ülke ve milliyet tanımıyordu artık. **Türkiye**'den gelen ve bu **Almanya**'ya sığınan politik mülteciler, solcular, radikal Kürtler de ülkelerinde onları hayata bağlayan umutların, inançların, direnişlerin hızla solgunlaştığını gördüklerinde çözümü ölümde buluyorlardı...

Bu intiharların öyküsüyle dolaştım hep bu **Avrupa** kentlerini.. Duyuyordu, duymak isteyen herkes: Yeni bir dünya kuruluyordu, kentler hızlanıyordu ve bu hıza dayanamayanlar ve bu hızda kendilerine bir yer olmayacağını anlayanlar parmaklıkların üzerinden aşağıya, uçuruma yuvarlıyorlardı kendilerini... Oysa o insanlar geçmişin ve en çok geleceğin vicdanlarıydı... Oysa o insanlar giden ve gelen hayat konusunda bize herkesten çok şey söyleyecek olanlardı. O insanlar bize bizden daha çok gerekliydiler. Ama, hayat! **Almanya**'da, **Avrupa**'da hayatı sorgulayan insanlar çoktan çekilmişlerdi evlerinin en arka odasına...

Onca gün... Onca kent.. Onca insan... Kimbilir kaç evde kaldım. Kaç ayrı yastığa koydum başımı. Ama hiçbirini yadırgamadım. Hiçbir evde kendimi yabancı hissetmedim, çünkü evlerinde kaldığım insanların hemen çoğu **Türkiye**'ye dönemeyen insanlardı. Politik mültecilerdi. Ve ben onlar için dönemedikleri ülkelerinden yaşayan, sahici bir parçaydım. Memleketleriydim onların: Seslerini sayıkladıkları sokak satıcıları, kokularını rüyalarında duydukları yoksul limanları, pantolonlarına sıçramasını özledikleri sokakların çamuru, çocuk seslerinin çınladığı ve gece geç saatlere kadar top oynayan neşeli arsalarıydım...

Avrupa'nın kalbinde bir kez daha anladım... Memleket unutulmuyordu. Memleket ilk aşk gibi bir yazgıydı. Nereye gidilirse gidilsin takip ediyordu insanı... İnsan nerede ne yaşarsa yaşasın, yaşadığı herşey memleketine yazılıyordu. kan hep oraya doğru akıyordu...

Almanya'nın **Köln** şehrinde, neredeyse sabaha kadar ülkelerine dönemeyen insanlarla içki içip memleket şarkıları söylediğimizde dünyanın en "evrensel milliyetçilerinin" politik mülteciler olduğunu anlamıştım... (Çünkü evrensel olmak için her adım attıklarında onlar **Türkiyeli** oldukları hatırlatılıyordu Avrupalılar tarafından. Bolluk ve ekonomik canlılıkla gizlenen bu ince faşizm, ekonomik sorunlar başgösterince ve işsizlik artınca açık bir faşizme her an dönüşebilirdi...) Neredeyse bir hafta önce kaçarak geldiğim ülkemi onların o kanayan ve hastalıklı özlemiyle hiç ummadığım kadar özledim... Şarkıların en kanayan yerinde **Türkiye**'ye yirmi yıldır dönemeyen bir politik mültecinin, **biliyor musun biz burada yıllardır bir yara gibi yaşıyoruz,** dediği anda kaçtığım memleketimi hissetmediğim, daha önce hiç bilmediğim duygularla özledim...

Hollanda'nın **Amsterdam** kentinde kaldığım evin penceresinden seyrettiğim sokaktan sabaha karşı bisikletleriyle neşe içinde geçen kızlı oğlanlı gençleri görünce bu özlem birkez daha derinleşti... Bir an önce dönmeliydim ülkeme ve ülkemdeki gençlere, gözlerindeki öyküleri ve o öykülerdeki derin ve bilge hüznü yitirmeden nasıl özgür olacaklarını konuşmalıydım... Kendilerine yabancılaşmadan ve çevrelerine yalnızlıktan bir duvar örmeden, hayatlarını ve umutlarını korkusuzca herkesle paylaşarak ve gözlerindeki öykü karşılığında onlara sistem tarafından sunulanları asla kabul etmeden, alıp başlarını kimselerin bilmediği uzaklara gidebilmeyi konuşmalıydım...

Ve onlarla memleket duygularını, memleket anılarını yitirmeden bütün sınırları çiğneyip geçmeyi, kalplerini kimselere rehin vermeden gittikleri bu uzak ülkelerde ki akranlarına başka hayatlar ve başka zamanlar olduğunu anlatmanın o büyüleyici zevkini konuşmalıydım...

Evet, bu dünyanın bütün sırrı memleketimdeydi... Umutlarını ve inançlarını yitirince intihar eden o politik mülteciler, o çok isteseler de geriye dönemeyenler, memleketin o kanayan şarkılarında, bir yara gibi yaşadıklarını hissedenler, işte bu sırra emanetti...

cezmier@leman.com.tr

* **Yılmaz Güney**, Türkiye halklarının kalbinde hep sevgiyle yaşayacaktır... Onun anısına, emeğine, dahası yarattıklarına saldıranlar ise asla böyle bir sevgiyle anılmayacaklardır.
* **Hakan Yeşilyurt**. Eftelya. Metropol Müzik Yapım.
* 18 Şubat saat 15:00'de **Amasra**'da **Otelcilik Meslek Yüksek Okulu**'nda söyleşim var.
* 19 Şubat saat 15:00'de **Bartın**'da **Kız Meslek Lisesi**'nde söyleşim var.
* Evrim Aykoç, Güneş Kılıç, Mahmut Mutlu, İbrahim Şahin, Banu Yelkovan, Murtaza Yektaş, Deniz Kılıç, Hüseyin Albayrak, İ.Doruk, Osman Ünver Öncel, Metin Bolat, Serap Yağız, Selin Güleç, Sevim Aşkın, Lale, Başak Çelikoğlu, Dönence, Nermin Özgül, M.Ulusoyoğulları, Filiz Güneş, Froohari, Tuğba Akçaoğlu, Özlem Bağcı, Barış Müftüoğlu, Şölen Yüksel, Emine Akın, Seda Altınoğlu... Mektuplarınızı aldım sevgiyle... (Yerim olmadığı için diğer mektupları haftaya yazacağım.)

KIRIK LEBLEBİLER

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Gönüllerin C.Başkanı!

Derin devletin değil, **gönüllerin cumhurbaşkanlığına** talibim!

Daha geniş deyişle, ülkeyi yönetmeye talibiz.

Kendi kendimize buna talip olmadık.

Gelen istek ve genel istek üzerine buna talip olduk.

Öncelikle bu istek yoğun olarak gençlerden geldi.

O gençler ki, **herkesin kapasitesi kadar ürettiği, ihtiyacı kadar tükettiği bir ülke** düşümü gerçekleştirmek için harekete geçen gençlerdi.

O gençler ki, sivil toplum örgütlenmelerinin gücünü belgeleyen, örneğin depremlerde halka nasıl hizmet edileceğini gösteren gençlerdi.

O gençler ki, okuyan, sorgulayan, ülkesi ve kendisi için en iyiyi arayan gençlerdi.

Sonra yaşları genç bu insanlara, yaşları değilse de ruhları genç insanlar da katıldı.

Tüm bu insanların ortak bir düşüncesi vardı.

Mademki nüfusumuzun çoğunluğu gençti, öyleyse bu ülkeyi artık genç, yeni insanlar yönetmeliydi.

Dünyanın en gelişmiş ülkelerini genç insanlar yönetiyordu da, bizim ülkemizi genç insanlar neden yönetemesindi.

Her kesimden, her eğilimden bu insanların bu ortak düşüncesi, suya atılan taş gibi dalga dalga ülkeye yayıldı.

Parti tabanlarında da bu yönde bir kıpırdanma, bir arayış başladı.

İşte bu aşamada bana gelindi, **"Bu işin öncülüğünü, sözcülüğünü siz yapın"** denildi.

Ve işte bunun için diyoruz ki, gönüllerin cumhurbaşkanlığına da, ülkeyi yönetmeye de talibiz.

Bu ülkeyi Demirel gibi eski, köhne, yaşlı yöneticilerin hepsinden daha iyi yönetiriz.

Ve şunu bilir, şunu söyleriz.

Tavan onlarınsa, **taban** bizimdir!

Dün ve **bugün** onlarınsa, **yarın** bizimdir!

Akşamsefası

ARKADAŞLAR, DÖRDÜNCÜ KANALDAKİ AÇIK ÖĞRETİM PROGRAMLARI ÇOK KARIN-CALI GÖSTERİYOR... AYRICA BAZI SEMTLERDEN DE İZLENEMİYOR... DEVRİMCİ AÇIK ÖĞRETİMLİLERİ EYLEME DAVET EDİYORUM; TA Kİ KURTULUŞA DEK...

SENEDE BİR GÜN ŞURAYA GELİP SINAVA GİRİYORUZ. ONDA DA EYLEME, ÖĞRENCİ LİDERLİĞİNE SOYUNUYORSUN... OLACAK ŞEY DEĞİLKİ BU, İYİSİ Mİ HIZLA KAÇAYIM BEN... BU SENE DE SKTİĞİMİN ÜÇ DERSİNİ VEREMESSEM ÇAKI GİBİ ASKERİM, ŞAKAYA GELİR YANI KALMADI BU İŞİN RECEP'İM!..

KEDİLERDEN YANA ÇOK ŞANSSIZIM!.. BANA NEDENSE HEP HIRSIZ KARAKTERLİLER DENK DÜŞÜYOR, CİĞER ÇALANI, PEYNİR YÜRÜTENİ... AHA ŞİMDİ DE BU PEZEVENK ÇIKTI! AMAN EVLERDEN UZAK...

ŞİMDİ, BAK ŞEKER ABİCİM! BİZDE ÇAĞDIŞI ISIRMA OLAYI YOK!.. BAHÇEYE HIRSIZ MI GİRDİ? BÜKÜYORUM KOLUNU, KARAKOLLUYDU, ZAPTİYDİ... AAH KEMEST! YDİ SONUNA KADAR İZLEYİVERİYORUM!.. SEN HİÇ GİR SİZE KARIŞMA, BUYUR TABELAN HAZIR. BİR ÇEKİÇ VERİRSEN ONU DA BEN ÇAKARIM... AYLIK 300 DOLAR ALIRIM.

DİKKAT! Tahsilli köpek var... UĞRAŞTIRIR...

BABA ALALIM, BABA YAA ALALIM BUNU ALALIM!..

NADİR ABİ BUGÜNLERE FIRINCILIKTAN GELDİ FAKAT ZERRE KADAR DA DEĞİŞMEDİ... KENDİSİNİ ÇOK SEVERİZ, ÖZLÜ SÖZLÜ BİRDİR... YALNIZ ÖZÜNÜ AŞAMADI İŞTE!..

HAYATIM, ARABAYI GÜZEL BİR YERE ÇEKİŞTİRİLMESİN... ANAHTARI ÜSTÜNE BIRAKTIM...

NADİR YILMAZ

DERVA SAVIN

SEKSEN ÖNCESİ SOL FRAKSİYONLAR MÜZESİ

1. KAT

TSİP
DEMOKRATİK GENÇLİK
HALKIN GÜCÜ
MLSPB
YDGF
D. KURTULUŞ
HALKIN YOLU
DOKTORCULAR

2. KAT

DEV YOL
KURTULUŞ
TKP
HALKIN KURTULUŞU
ACİLCİLER
PARTİZAN
EMEĞİN BİRLİĞİ
TİP—GENÇ ÖNCÜ

İGD KAÇINCI KATTA ACABA?..

2. KATTA TKP İLE AYNI ODADALAR...

GEEEL, GEEL, GEEL PROZACA GEL, ZDEPREX'E GEL, DEPREKSE AKİNETONA GEEEL... PEYNİR EKMEK GİBİ GİDİYO BUNLAAAR!...

USTA ORDAN İKİ YÜZELLİ GRAM KARIŞIK YAPAR MISIN BANA!..

AKİNETON
ZDEPREX
DİPERAL
PROZAC
DEPREKS

YİRMİSEKİZ GÜN BEDELLİ YAPTI ASKERLİĞİNİ, HİÇ ASKERLİK ANISI YOKMUŞ... AMA İSTERSEN "ASKER KAÇAKLIĞI ANILARINI" ANLATIRMIŞ!..

Akşamsefası

GÖKSEL

SABAH ŞEKERİ...

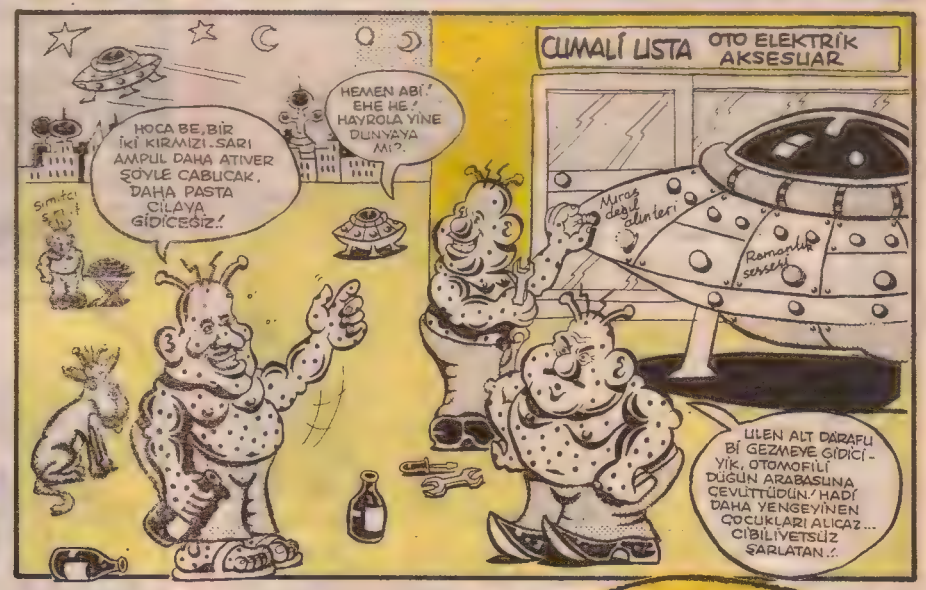

Gönül Adamı

GÜNERİ İNCEOĞLU

•İSTANBUL, BEYLERBEYİ HAMAMININ ÖNÜNDEYİZ.

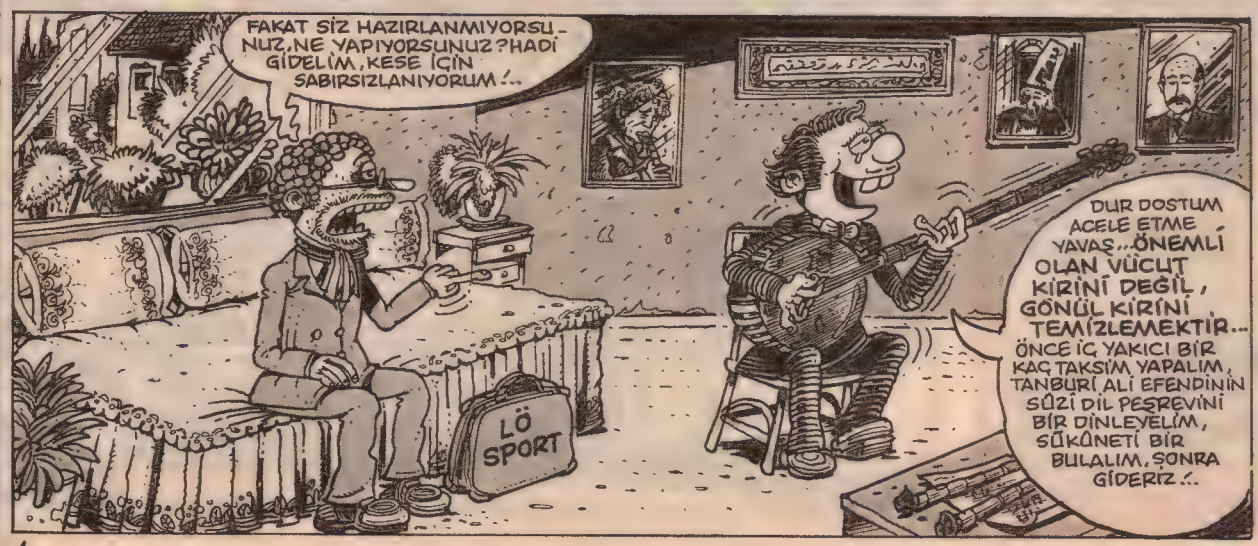

ERDENER ABİ

Akşamsefası

Yelloz Gelin Lili

Yönetmen: **Aleksandır Kırlentoğlu**

Genç, yakışıklı ve şerefsiz bir adam olan **Tomas, Konektikıt** adlı küçük bir kasabada yaşamakta ve bir beyaz eşya mağazasında tezgahtar olarak çalışmaktadır.

Sıcak bir yaz günüde mağazaya **Lili** adında genç, güzel ve karektersiz bir kadın gelir. **Lili, Tomas'**a erotik bir tonlamayla "İyi günler beyefendi vantilatör var mı acaba?" diye sorar **Tomas** da "Var abla" der. Ve birlikte vantilatörlerin bulunduğu reyonlara doğru yürürler. Bu yürüyüş sırasında birbirlerinden çok hoşlanırlar, durmayıp devam etmeye karar verirler, el ele tutuşup mağazanın içinde aşağı yukarı on-onbeş dakka yürürler, bi yandan da konuşurlar.

Laf lafı açar ve konu **Tomas'**ın teyzesinin oğlu **Hakılböri** abinin zamanında işlerinin ne kadar tıkırında olduğunun, ne güzel para kazandığının, eğer elindeki parayı har vurup harman savurmasa **Konektikıt'**ın yarısının onun olacağına gelir. **Lili** bu konuşmalardan çok etkilenir ve **Tomas'**a "Senden çok hoşlandım" der. **Tomas** da "Ne yalan söyleyeyim ben de senden" der. Gel zaman, git zaman aşkları büyür ve evlenmeye karar verirler. **Tomas** konuyu babasına açar, **Lili** adlı bir kızla evlenmek istediğini söyler, baba bu evliliği onaylar. Fakat, kızın Ortaavrupalı olduğunu öğrenince çok kızar, "oğlum anglosaksonların alayı yellozdur" der. **Tomas** da babasına "sensin yelloz" der. Babası "Peki şimdi görürsün sen" der ve **Tomas'**a inat bir yelloz gibi davranmaya başlar. Artık her gittiği ortamda ve mekanda yellozluk yapar. **Tomas** bu durumdan çok rahatsız olur ve babasına, "yapma" diye yalvarır. Babası da "Zamanında o lafı söylerken düşünecektin" der. **Tomas** bu durumu **Lili'**ye anlatır **Lili** duymamış gibi yapar. **Tomas** bi daha anlatır **Lili** gene duymamış gibi yapar. **Tomas** bu sefer konuyu iyi anlatamamış gibi yapar **Lili** "Hı ne dedin?" der. **Tomas** çok sinirlenir "Ebenin damını dedim" der. **Lili** gine duymamış gibi yapar, ama içinden "Yoksa aşık olduğum adam öküzün teki mi" diye düşünür ve **Tomas'**ı terk eder. **Lili'**nini gidişi **Tomas'**ı çok üzer ve **Tomas** bunalıma girer. **Tomas'**ın bunalıma girdiğini gören mahallenin esnafı aralarında para toplayıp **Tomas'**ı pisikoloğa yollar.

Pisikolog **Tomas'**ı muayene eder, onun yavaş yavaş bir vampire dönüşmekte olduğunu fark eder ve çok tırsar ama dişler mişler belki diye hiçbi şey çaktırmaz. Bi Optalidon bi Teramisin yazar "hapı iç Teramisin'i de sür" der ve **Tomas** muayenehaneden gider gitmez eşyalarını toplayıp kasabayı terk eder. Pisikoloğun kimseyle helalleşmeden kasabayı gizlice terk ettiği haberi duyulunca mahalle esnafı çok sinirlenir, çünkü terapi seanslarının ücretini peşin almıştır. **Bakkal Riçırt** "Bi de doktor olacak, hay senin ettiğin hipokrat yeminine.." diye bağırarak esnafı iyice gaza getirir. **Tomas** da çok sinirlenmiş gibi görünmektedir, ama aslında içinden "banane benim paramı çarpmadı ki" diye kendi kendini çaktırmadan teselli eder fakat **Bakkal Riçırt** o sırada **Tomas'**ı kesmektedir ve yüzündeki bi anlık gülücükten **Tomas'**ın şerefsiz fikirlere sahip olduğunu anlar. O gece **Riçırt** diğer esnaf arkadaşlarını evden telefondan arar ve **Tomas'**ın karektersiz olduğunu söyler hep birlikte **Tomas'**la olan dostluk süreçlerini önce soğutma sonra da kesme kararı alırlar, ama bunu bi türlü uygulayamazlar çünkü ülkede ekonomik kriz başlamıştır herkes işini gücünü düşünmektedir, bi de **Tomas**'la mı uğraşacaklar sizde yani.. **SON**

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr
KAAN ERTEM

Hayvan adam Murteza...

*Resim sergisi: Ayfer Güleç ATAER ...Yüzleş-me!.. Ataköy Yunus Emre Kültür Merkezi... 11 Şubat'tan itibaren...

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

Feyhan Güvar

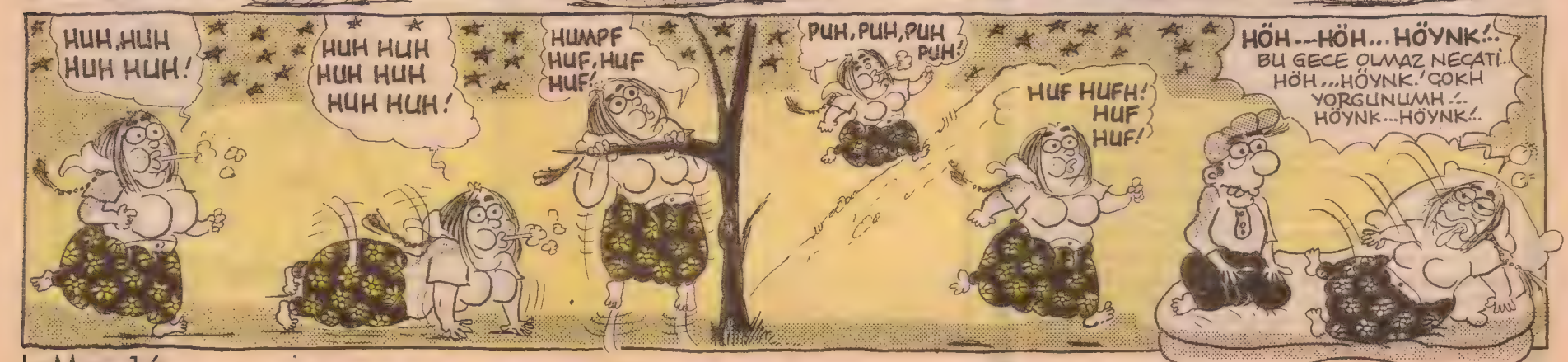

Akşamsefası

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

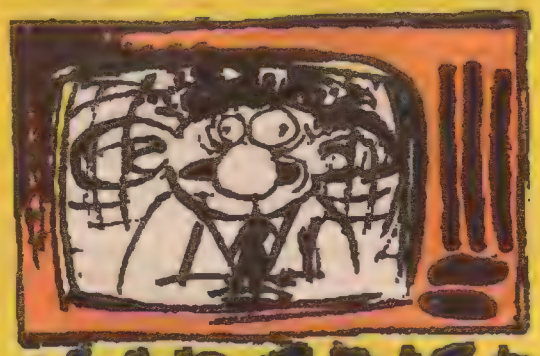

agdabak@leman.com.tr

HABERLER

● Kendisini -domuz kusmuğu bulaşmış pantolon- zanneden akıl hastası çamaşır makinasında boğularak can verdi. Olaydan sonra cesedi ütülemeye kalkışan bazı kişilere psikoloklar müdahale etti.

● (Ne olacak bu memleketin hali) diyerek başlattıkları açlık grevinden bir sonuç alamayan yetmiş duyarlı balerin son çare olarak başlattıkları tokluk grevi sonucu aşırı dercede şişmanlayıp çatlayarak nalları diktiler. Yalova kaymakamı cenazede yaptığı konuşmada gözyaşlarını tutamayarak yere düşürdü.

● Üçbinyediyüz mısralık sahte şiiri piyasaya sürerken yakalanan kalpazan şair Cevahir Maydonoz, divan edebiyatı müzesinin tuvaletinde üzerine işenilerek cezalandırıldı.

● Wiener Staatsper'de Bethowen'in 9. senfonisini yönetirken (ya osurmam gelir de tutamazsam sanat camiasına karşı mahçup düşerim vallayi) diye paranoyaya kapılan ünlü orkestra şefi Rikardo Komidin apar topar Avusturya'yı terk etti. Durumu anlayan Yalova kaymakamı derhal ilgili kişiye bir geçmiş olsun telgrafı çekti.

● Darwin'in evrim teorisine yeni bir boyut getirmek amacıyla seviştiği maymun tarafından dövülerek öldürülen talihsiz bilimadamı hayvanat bahçesine gömüldü.

● Günde sekiz saatten fazla Hevi Metal dinleyenlerin kelebek koleksiyonu yapma eğilimlerinde körelme olduğu Malazgirtli bilimadamları tarafından ispatlandı. Fakat bir grup balerin bunun kelebek ihraacatını sabote etmeye yönelik bir provakasyon olarak niteleyip durumu protesto etmek amacı ve gayesiyle penislerine papyon takıp Beyoğlu'nda çıpçıplak rakınrol'ettiler.

● (Gölge etme başka ihsan istemez) sözüyle kamuoyunun kalbinde taht kuran ünlü filozof Diyojen güneş çarpması sonucu hakkın rahmetine kavuştu.

● Psikolok boku yemenin depresyona iyi geldiği açıklandı. Açıklamayı yapan ünlü deli fabrikatörü Mete Bokseveroğlu (Ürünlerimiz el değmeden hazırlanıyor, firmamızda çalışan tüm psikolokların ellerini bizzat ben kestim) dedi. Balerinlerin bu olaya duyarsız kalması gözden kaçmadı dii mi Cevat aabi. (Evet).

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N E·İ·D·A·N

SEVERİM:... Atleti, pantolonu, veya eşofmanı felan, üstümden çıkarıp, oraya bi yere hızlan fırlattıımda genelde sandalyenin üstü oluyo bu; giysinin oraya çarpıp, o yerin birazına tutunarak, saçmasapan bi açı ve pozisyonda, yarı asılı kalıp yarı sarkarak, üstümde durduğu biçimden daha abuk sabukça, garip kırışıklıklar ve aptal büzgülerle kalakaldıı aanı... Su bardaanın, dibinde kalan azıcık suyu hemen, biraz bi çalkalama hareketiyle lavaboya döküp, temiz bardakların arasındaki yere, örtünün üstüne koymayı; yıkanmasına gerek yok diyerek, çok büyük bi zaametten kurtulduumu sanıp raatladım, su bardaanı lavaboya döküş anlarını... Evde olmayan veya telefonu meşgul çalan birisini tekrar ararken, yine kimsenin çıkmıycaanı düşünüp; o esnada, ikinci kez felan çalarken yani; küçük fiiristin sayfalarını çevirerek, arıycaam öbür kişinin sayfasına gelip parmaamı orda tutmayı ve, öbürünü belki bi dördüncü defa zırlattıktan sonra, ahizeyi bırakmadan, bi parmaamla çıkıntıya basıp, yeni arayışa başlamadan önceki sessizlikte bi an durmayı ve, parmaamı ordan çekip, herşeyin olabileceği belirsizliini veren o la! sesini tekrar duymayı... Klozetin kapaanın, çok hassas bi dengede, iyice arkaya itip sifona tam yapıştırınca anca öyle dik durup, bi milim bile öne gelse düşmeye yeltenmesini; ve arasıra tuvaletten yankılanan, Laank! veya Tloonk! seslerini...

POTPURİ:... Kahve için suyu ısıtırken, önceden şekerini felan koyduum fincanı kontrol etmeliyim arasıra. Sonra farkında olmuyom. aha işte, girmiş bi tanesi! Ulan, haşlandın işte salak! İçerken farkına vardım ama! Bi yudum aldım; aa!.. Bişiy var ağzımda. Annadım hemen. O lavuklardan biri yine. Tuttum ağzımı kapalı, gidip çöpkutusuna tükürdüm. Ulan; ne işin var orda! Fincan oğlum orası! İnsannar kahve içer bazen. Gezilcek bi yer diil ki onun içi! Salak kalorifer böcekleri. Dolaşıyo ona ait olmayan yerlerde, geziniyo öyle anlamsızca!.. Fincanın içinde yiycek yok, sigtir git!.. Boşuboşuna öldün işte. Ben daa anlamlı öldürüyodum halbuki, ilaçla felan... Yine bi yığın oyun oynadim gece vakit geçsin diye! Tomb Reydır son macera vardı, o bitti. Poker oynadım biraz. Ceysın; Ketrin, Dave felan var grupta. Habire blöf yapıyorum; bazen yiyo bunu makine. Ama iyi kâat gelmiyo çoğunnukla! Gerçek hayatın sana sunduğu az şans, makinenin dağıttığı kartlardan daha çok heyecan verici tabi... Ceysın'a blöf yaptım. Elimde, hiçbişiy yoktu. Arttırdım. Gördü beyinsiz!.. Sıkıldım; attırma vakti de gelmişti zaten. Kanalları kurcaladım gece. Bi, top model yarışması felan düştü ekrana. Tam denk getirmişler saatini uyanıklar; aferin. Çok fazla işe yaramadı ama, öbür kanaldaki erotizme geçtim: Kırmızı nokta koyup, özel gece hizmeti yaptıklarını sanıyolar! Ulan elli kere oynadı bu film; kadınları ezberledim, hiç tahrik etmiyo artık. Bari öbür kanal gibi, gizli hizmet uygulayın, gizli erotizm yapın; top model yarışması, bayanlar voleybol maçı felan koyun gece iki'den sonra. Güya attıracaktım; elimde tutup, kaptırmışım kendimle konuşup. Vazelin dondu üstünde, ara verince. Bi dizi var kanal E'de komedi. o çıktı sonra. Hemen giyinip, onu izledim; çok komik. "Bandi" ailesi var dizide. Komşuları var. iyi rol yapıyo oyuncular. Bizde de bi, "Bizimkiler" dizisi nefis bence, başka bişiy yok. İyi oyuncular var. Şofbencide çalışan o yeğen iyi. Basit ama, iyi bu işte... Sonra uykum geldi zorlayınca, zıbardım yattım. Anneme bi ara, mutfaan önünden geçerken, "ben karizmatik miyim?!" dedim. "Ne biliyim ben!" dedi. İlgilenmedi hiç... "Dikkatli yürü" dedi Şevki, dergiden çıkarken. Evet, öyle yapmalı. Yollar buzdu geçen hafta çok. Asla düşmezmişim gibi kendimden emin yürüdüm biraz ama, yok yav, cam gibi parlıyo; kafaüstüsü felan var bunun; tırsma adımlarına geçtim bi süre...

Bişii:... Müge; Selin; dinnedim... Yaşlı adamın evi de sıktı artık. Ama baktım yine oraya. Gittikçe daha kararıyo sanki içerisi. Aslında evliymiş o, son dönemde. Herneyse; böyle şeylerin geyii pek berbat olur. Görecek bişiy bulmam lazım, arasıra dışarıya baktıımda. Hava açık olur da ve yere uzanırsam kapının dibinde, iki üç tane yıldız görünüyo bazen, antenlerin arasından. Hemen iyi günner diliyorum!..

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Kibrit

Anne küçük oğlunun huzursuzluğunun farkındadır. Fakat ona oyuncaklar alacak parayı bitürlü arttıramamaktadır. İki odalı küçük ahşap evin mutfağına geçip bir kutu kibritle geri döner. Çocuğa uzatıp "Bak oğlum kutunun içindeki çöpleri yan yana koyarak kendine küçük bir ev çizebilirsin, fakat sakın büyük bir ev, kuşlar, ağaçlar oluşturmaya çalışma çünkü çöpler çok az olduğu için bu hayallerini gerçekleştiremeyebilirsin" der. Ve son bir uyarıda daha bulunur. "Sakın kibriti ateşleme yangın çıkarabilirsin" der ve mutfağa geçer.

Çocuk küçük evi yapar fakat bundan hiç bir zevk almaz, korkuyla karışık çöplerden birini ateşler. Bu arada mutfaktan gelen sesle irkilir ve yanan çöpü pencereden dışarı atar, kibrit kutusunu da cebine saklar. Annesinin gelmediğinden emin olunca pencereden aşağıya attığı çöpe bakar, çöp alevlenmiş yanmaktadır. Çocuk su içme bahanesiyle mutfağa girer ve bir bardak su alıp camdan aşağı döker. İyice artan alevler bir bardak suyu içer gibi büyümeye devam eder. Bunu gören çocuk korkusundan tahta divanın altına saklanır. Kısa bir süre sonra insanlar boğularak öldüklerini tahmin ettikleri anne ve oğulu tabutlara koyarak omuzlara alıp mezarlığa götürürler. Bu sırada tabutta taşınan küçük çocuk birden ayılır fakat ciğerleri duman olduğu için sesini çıkaramaz. Elini cebine atıp kutuyu çıkarır ve bir kibrit daha yakar, mezarlığa varıldığı zaman tabuttan çıkan dumanlar farkedilir ve çocuğun nasıl can verdiği elindeki kibrit kutusundan anlaşılır.

'Bu hikaye biraz gerçek dışı olmakla beraber bir gece vakti aniden kaleme alınmıştır. Elimize kibrit verip yakmayın, oynayın diyenlere, silah verip sıkmayın vazolara ıslatıp sulayın diyenlere, seksen altı milyon asgari maaş verip çalmayın, seyyarlarda mal satmayın diyenlere artık cevap verme vakti gelmedi mi? Hikayedeki küçük çocuk gibi biz burdayız demek için kendi kendimizi yakmayalım. Amaç insanca yaşamaksa, amaç, insanca hep beraber yaşamaksa hesap vermesi gerekenleri hepimiz biliyoruz.'

Hüseyin Kumbul

Kum Taneleri

Asırlardır bir oluşum içinde olan ve bunu kendilerinin bile bilmedikleri kum taneleri. Bu oluşum çok eskilere dayanır. Hatta atalarımızın dal ta..ak gezdiği dönemlerden önce.

Çok zaman önce bu kum tanelerinin arasındaki dayanışma öyle büyüktü ki bunlar koskoca kayalardı. O zamanlar bu kum taneleri, sürüden ayrılanı kurt miker misali birbirlerinden ayrılmazlardı.

Zaman geldi (kurt öldü) bu kayalar rüzgar, güneş, dalga gibi etkenlerle parçalanarak birbirlerinden ayrıldılar. Güneşin altındaki kum taneleri döt gibi kızarırken, rüzgarın etkisi altında olanlar ise gurbet ellere düştüler. Deniz kenarında olanlarsa, kızgın kumlardan serin sulara atladılar.

Diğer bir faktör ise eritilip cam yapıldılar. Biz küçükken televizyonumuzun çekmediği zamanlar, "Anne yaa, bu televizyona ne oldu yaa" (ühühü, ağlama efekti) sorusuna, "Karıncalandı lan" cevabını alırdık.

Aslında o olayı gerçekleştiren karıncalar değil, bizzat kumların olayıdır.

Yıllardır merak edilen bir konu ise kumun, noktayla bir akrabalığının olup olmadığıdır. Sanırım bu merak ikisinin de yuvarlak olmasından kaynaklanıyor. İnsanoğlu bu merağı giderebilmek için çok çalışmıştır. Amerikalı bir bilimadamı (hep öyle derler ya) eline aldığı bir avuç kum tanesinin bir anlam, bir şekil ihtiva ettiğini söyleyerek, Sümerliler'inde noktaları birleştirerek, onlara bir anlam yüklemek gayesiyle yazıyı bulduklarını ileri sürmüştür. (Biraz da öğrenelim köşesi oldu)

Gelelim kumların takıldıkları mekanlara; bunlar karının biri gelipte üstüme yatsın diye (ne fantazi ama) sahillerden ayrılmazlar. Sahildeki kumların çoğunu abaza gençlik oluşturur. Bazı kumlarsa harbi aydın ve okumuş kesim içine girer. Genelde onlardan gözlük camı yaparlar (okuma gözlüğü)

Çoğunun en büyük hayali ise bir yatak odasının sıvası olup (özlü söz; deniz kumundan iyi sıva olmaz. İmza: Veli Göçer) en güzel fantezilere ortak olmaktır.

Fatih Özmen - Antalya

Arayış

Herşey sevdayı, sevgiyi aramamla başladı. Sevgisizliğe inat, bu kine bu nefrete inat aradım yapılan işkencelere, ezilen halklara, yaşanan kaosa rağmen aradım. Faşist, enternasyonel faşist, sakallı, cübbeli, takiyeci partilere rağmen aradım.

Sokaklarına yabancı olduğum, beni bir yılda eriten, benden çok şey götüren şehirde, bana yabancı olan bu kentte aradım. En köhne yapılarda aradım sevgiyi, sevdayı. En ücra barlarda, en sessiz ormanlarda ve en halklı köylerde. Aradığım şey bana yabancı, belki bu satırları okuyan yüzlerce insana olduğu gibi. Bulmakta bir o kadar zordu bilmediğim bu şeyi.

Şairin dediği gibi! Sevdaların hep iki parantezin arası yaşandığı, iğrençliklerin olduğu ama sonuna kadar gizlendiği sevgi çiçeklerinin hep kopanıldığı, sevda lekeleklerinin uçmadığı ve kokmayan güllerin bulunduğu bu ülkede bulmak zordu; sevdayı, aşkı.

Sorduğum insanlar tarif edemedi o şeyi, hatta aramamı bile garipsediler. Ben dedim; arıyorum dedim, sen dediler; bulamazsın dediler. Onlar güldü ben ağladım. Onlar cevaplamadı, ben sordum.

Halkımın ne kadar sevdaya uzak, halkımın ne kadar sevgiye uzak olduğunu anladım yavaş yavaş. Düşünceleri için öldürülenleri unutmuştu halkım; faili meçhulleri, yanan aydınları, işkenceleri bu kokuşmuşluğu unutmuştu halkım. Ve en önemlisi, bu işin abecesini yani sevdayı, aşkı unutmuştu halkım. Unutturmuştu sistem, unuttumuştu düzen. Bunu istiyordu zaten. Körelen halk, lümpen insan. İstediği gibi yaratacaktı onu yeniden.

Bir uzun yıl sürdü arayışım. Her taşın altına baktım. Taş altlarındaki karıncalara, solucanlara sordum, ama yok yok...

İşte bir gün, bir kentin herhangi bir noktasında, herhangi bir kişiyle tanıştım ve hayatım değişti. Yavaş yavaş öğrendim o unuttuğum duyguyu, yavaş yavaş öğretti bana. Şimdi düşünüyorum da bir karabasanın yaşandığı bu ülkede, siyasetin, günlük yaşamın, insanların iki yüzlü olduğu bu ülkede iki yüreğim var. Ve bu mutsuzluklara, umutsuzluklara iki yürek olarak saldırıyorum. Sevdayı ve sevgiyi arayanlar, aramaktan bıkmayın.

14 Şubat sevdanın günü ama birgün sevdalı yüreklerin isyan günü olsun ve hep beraber bu kokuşmuş düzenin bu kokuşmuş sistemin bir parçası olmaya hayır diyelim. Bir bayram havasında kutlayalım bu günü. Bütün sevdalı yüreklerin günü kutlu olsun. Ve tabi ki uzakta bulunan diğer yüreğimin de...

Sertaç Sayın - Edremit/Balıkesir

Merhaba

Ben, her yıl üniversite sınavları sonucu Türkiye'de ilk on içine girdiğini iddia eden, kendini başarılı okullardan sayan bir okulda KAL'de (Kırklareli Anadolu Lisesi) okumaktayım.

Trakya'nın sayılı okulları arasında gösterilen KAL'de de durum, Bornova Anadolu Lisesi'nden farksız değil... Benim okulumda sadece ırkçı Alman öğretmen, bayan müdür yardımcısı ve müslüman olmayanları aşağılık sayan din öğretmeni yok. Fakat Bornovalı dostumun sayıdığı diğer aksaklıkların hepsi benim okulumda da mevcut. Ayrıca biz dokuzuncu sınıflar olarak bilgisayar, biyoloji ve fizik laboratuarlarından yararlanamıyoruz.

Özel okullar dışında, belirli aksaklıkların olmadığı hiçbir okul yok. Devlet; eğitimi ezberciliğe dayandırıp "adam gibi" eğitim veremediğinden, öğrencilerin üniformalarıyla uğraşıyor. Kadro yetersizliğinden dolayı (devlet aleyhine birşeyler söylediği için oradan oraya sürülen öğretmenlerin oluşturduğu kadro yetersizliği...) İngilizceden anlamayan bir biyoloji öğretmeni, İngilizce dersine girip ingilizce öğretmeye çalışıyor.

Sorun, müfredatı uygulayan okullarda değil. Sorun; milyonlarca gencin istikbaliyle oynamayı zevk haline getirenlerin, kafalarında çalışması gereken beyin yerine her tarafı örümcek ağlarıyla çevrilmiş kafatası bulunanların ortaya koydukları müfredatta.. "Bu müfredatı düzeltmek için, örgütlenip protestolara başlayalım" diyecektim ki; aklıma, bu ülkede "öğretmen istiyoruz" diyenlerin yargılandıkları geldi. Yargılanmanın yargısız infazın bu kadar kolay olduğu bir ülkede, biz örgülenip protestolara başlarsak inanın bana "müebbet" yeriz. "düzeni düzeltelim" derken; Allah muhafaza düzene uyar "niyazi" oluveririz. Düşünce özgürlüğünün bile olmadığı memlekette, kalkıp da düzene karşı gelmek -herhalde- akıl işi değildir. Eğitimden adalete, ekonomiden siyasete, herşey çürümüş (yozlaşmış). Yozlaşmakla da kalmamış "düzensizlik" düzen olmuş memleketimde..

İsimsiz

S.O.S.

"Ülkemizde kitap okuma oranının düşük olması en başta biz eğitimcileri üzmektedir." Bu cümle genel bir kanıyı ifade eder. Eğitimci terimi sadece öğretim görevlilerini ve öğretmenleri kapsamaz, bu çemberin içine yazarları ve yayınevlerini de katmak daha doğru olur.

Tanrıların gazabına uğrama pahasına da olsa ateşi Kafkaslara çalan Prometе'den bu yana insan aydınlanmaya zincirlenmiş bir özgürlük çığlığıdır. Bu çığlık Sümerlerde taş tabletlere, Mısır'da papirüslere, Çinlilerde kağıda, Götenberg'le kitaplara çarptı. İnsan imgeleminin dış dünyadaki serüveni kitapların yaydığı ışık ile önünü gördü. Nuh'un gemisi bilgi yüklü idi. Bilgi ile yol alıyordu. Rotası bilgi idi. Bilgi insanın hareket etmeye başladığı günden beri insanın yazgısı oldu. "Sarsılma, merak, şüphe..." insan doğa karşısında kendi varoluşunu, önce doğayı sonra kendini inceleyerek gerçekleştirebildi. İşte dinozorların yok olmasının sebebi.

Asurlular Babil kütüphanelerini yakmakta kendilerince haklı idiler. Çünkü, kurt puslu havayı sever. Kütüphanelerin yaydığı ışık onların karanlığa alışık gözlerini yakardı. Zamanla tüyler ürperten saltanatlarından geriye bir şey kalmadı. Dinozorların akıbeti. Tarih boyunca bu akıbete uğramış pek çok topluluk ve milleti sayabiliriz.

Doğanın devamlılığını garantisi ormanlar ise kültür ve medeniyetin devamlılığını garantisi de KİTAPLARDIR.

Çağımız her ne kadar enformasyon çağı ise de, her çağ gibi kendinden önceki çağın toplumsal-ekonomik kodlarını içinde taşır. Enformasyon çağı, sanayi devrinin kodu olan kapitale mahkumdur. Enformasyon çağı denen bu çağda değiş-tokuş metası para değil bilgi olacaktır. Fakat bu çağ başlangıçta kendinden önceki çağın hastalıklı urlarını bir süre daha taşımak durumundadır. Bu tarihsel bir yasadır. Çünkü tarih zıplamalardan çok süreklilik arz eden ayak sürmelerden ibarettir. Bilgiye ulaşmada kapital hala gerekliliğini korumaktadır. Ülkemizde kişi başına düşen milli gelir gözönünde bulundurulursa görülecektir ki, topyekün bir aydınlanma ve çağa ulaşma marjinal bir ütopya olmaktan öteye gitmez.

Siz değerli yayıncı-eğitimcilere bu mektubu kalerne alan bizler, Van'da hiçbir donanımı olmayan eğitim araç-gereçlerinden yoksun bir okulda (İsmail Hakkı Tonguç İlköğretim Okulu) çaresizlik içerisinde öğretmenlik gibi güç ve kutsal bir görevi yerine getirmeye çalışıyoruz. 1500 öğrencilik bu okulda, öğrencilerin üzerinde oturacakları sıraları bile bulunmamaktadır. Okul binasının yeni olması nedeni ile okulumuzda ısınma problemi yaşanmaktadır. Bütün bu olumsuzluklara rağmen öğrenciler okula gelip canlarını dişlerine takarak birşeyler öğrenmeyi amaçladıkları halde, elimizde yeteri kadar materyal olmadığından ve koşulların sağlıksız oluşundan tatmin edici bir öğrenme ve öğretim sürecini gerçekleştiremiyoruz. Bütün eksikliklerimiz bir yana biz ve öğrencilerimiz için en çetrefil, en aşılmaz problem okulumuzun kütüphanesinde kitaplığın olmayışıdır. Öğrencilerin yoksul aile çocukları oluşu ve hayat şartlarının zorluğuna rağmen biriktirdiğimiz paralarla 10-15 kitap alabilmekteyiz.

Biz öğretmenler ve öğrenciler ile siz yayıncı ve yazarlar, hepimiz eğitim sisteminin değişik işlevleri olan öğeleriyiz. Sizden kütüphanemizin oluşturulması için yardım istiyoruz. Bu isteğimiz bir yalvarış, bir dilek değildir. Toplumumuzun aydınlık geleceği için bir görevе çağrıdır. Bu görevinizi yerine getirmediğiniz taktirde, kaliteli şairlerin olduğu fakat kimsenin şiir okumadığı bir ülkeye ve topluma hep birlikte mahkum olacağız. Kitapsız bir toplumun dinozorların akıbetine uğraması kaçınılmazdır. Saygılarımızla.

İsmail Hakkı Tonguç
İlköğretim Okulu öğretmenleri

Yalnızlık Tapınağı

Uzaklarda bir yerde, benim hiç bilmediğim, belki de hiç göremeyeceğim bir yerdesin sonbaharlar, korkular ve ümitsizlikler oraya uğruyor mu bilmiyorum. Ne yaptığını veya neden yaptığını bilmiyorum...

Biliyorum sen de benim gibi bugünün mutsuzluğunu, yarın yakalayacağını düşlediğin mutluluklarla bastırmaya çalışıyorsun. Ama o yarın hiç gelmiyor değil mi?

Bilmelisin ki ben artık kayıp düşlerimin -aslında yenilmiş düşlerimin- içinde o yoğun yalnızlığımı yaşıyorum... Hem de sen bunları hiç bilmiyorken, hem de sana nasıl kanadığımı göstermek isterken. Umutsuzluğum şehir şehir geziyor benimle nereye gitsem peşimi bırakmıyor... artık içimde ölen o çocuğun, ceset kokusu dolduruyor içimi, boğuluyorum, kusuyorum..

Burada geceleri sessiz ve sıkıcı caddelerde, geçmişin yığınla yanılgıları ve beklentileri arasında dolaşıyorum. Hiçbir şeyin anlamının olmadığına kendimi inandırdığım o anlarda bile, anıların anlamlarını ararken buluyorum kendimi, içimdeki çürümüş çocuğun gözleri kanıyor, caddeler dar geliyor... "Yalnızlık Tapınağı" dediğim eve dönüyorum, kimseyi görmek istemediğim için aynaya da bakmıyorum... Beni anlayabilmeni o kadar çok isterken bile, içimdeki fırtınaların ve karanlığın seni boğmasından korkuyordum... Ve oldu da sen boğuldun, kuşlar göçüp gittiler, aniden sonbahar geldi, yapraklar yağdı yollara... Kahverengi, ölümcül... Sigara bile zehir oldu, uyuksuzluktan yastık sertleşti, şehirler öldü... Hepsi, hepsi gidişinle oldu...

Hüznüm beni, hüznüme köle etti, dokunduğum herşey donuklaştı, dokunamaz oldum sonra hiçbir şeye... Hiçbir şey sessizliğim oldu yuttu beni... Şehir sessizliğe gömüldüğünde haykırmak isteği yükseliyor içimde: "İşte burdayım, hani beni nerede olsam bulacaktın" sanıyordum ki sessizliğimde beni duyacaksın... Maskelerimden birini takıyorum sonra, içimdeki öfkeyi, korkuyu bastırmak için arkadaşlara gidiyorum. Ben bir yalancıyım aslında, onları dinliyor, anlıyor gibi yaparken sessizlikten korkuyorum, korktukça konuşuyorum ta ki yorulana kadar...

... Ve sen beni unuttukça, yeniden doğuyorum karanlıkta. Sen beni hatırladıkça da ölüyorum hissettiğin acıyla... Zaman siler herşeyi diyorlar, zaman bende acıyı, özlemi nasırlaştırıyor ve bilirsin acır nasırlar, kesersin daha da büyür, daha da acırır. Şimdi hissettiğim tek şey yorgunluk, bu satırlara yansıyan, kendimi görmemi sağlayan bu satırların yorgunluğu... İçimdeki Bakunin herşeyi "yık" diyor ama o yalnızca beni tahrip ediyor...

Özgür Küçüktekin - Hanönü/Kastamonu

Sayı: 431 - 12 Şubat 2000 Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Güneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Bi kaç yıl önce... Leman dergisindeyiz sabahlamışız... İşler bitmiş, biz de bitmişiz.. ama yapılan geyikler, espriler artık saçmalamaya başlamış... Cem Yılmaz'da var.

BARUTER

Serbest çağrışım kakara kikiri.. Hayatın sorgusu... Ama aklımızı kaybediyorduk... Kimse de eve gitmek istemiyor.. Bu uykusuz dervişlik bizi İstiklal Caddesi'ne sürüklüyor..

CEM YILMAZ

CENGİZ AKIN

BEN

Bütün gece kafamızı sıkan, dergi sokağındaki pavyonların arasından kayıp, sabahın körü bi de baktık Tünel'deyiz... Hoop Karaköy'e aşşa.. Genelev... Kerane!!!

KAŞŞAK!

Tam dışardayız kurtulduk ferahlık derken... Sendroma giriyoruz tekrar... Ama baktıkdaydık işte... Bu iğrenç esir pazarının sadece vitrinlerine bakacaktık... Balıketi küçücük kızlar "köylü kızı" imajı yapmış, elinde ev süpürgesiyle kocasını" çağırıyordu..!

GEL LAN IT!!

SKTR LAN!!!

Şımartmışlardı bu minik orospuları... Parmaklarında oynatıyorlardı, abazan hanzoları, dramları...

Birden dükkanların birinde, ortamın en vamp dişisini gördük. Avrupalıydı.. Kalabalıktı vitrini... Seni istiyorum dedi... bize doğru..

WUNDERBAR JA, ESSE MICH DU ARSCH !!! OAAHH..!!

NE DEMEK LAN İÇMİİM.. SKTRGT O ZAMAN BELEŞÇİ PUŞTH..!

Bizim BARUTER'e diyormuş meğer... Hayıırr benim karım, mutlu bi evliliğim var diyerek geriledi bu... Biz de ürktük, çekildik...

Az ötede çayhane var... Daracık yerde kuytuda... Bi sürü amele, gerçek amele... Pürdikkat porno seyrediyorlar.. Kızlara paraları yetmemiş... Bir yandan da çay içmek zorundalar... Yoksa seyredemiyorsun...

GEH..DİLDEN..

LÖ LÖ LÖ

Sokak aşşa doğru iniyor... Kuyu sanki... En kuytulara, üçra yerlere iniyoruz.. Yaşı benzemesin babaannem yaşında eli bastonlu yarı çıplak yaşlı nineler... İş tutuyorlar... Tutamıyorlar!!!

Ben bizim gruptan ayrılıyorum bi ara... En aşşa... Son noktaya iniyorum... İşte altın vuruş! İğrenç bir taş bina... Zindan! Yağlı, çırılçıplak, zebellah bir kadın korkunç çığlıklar atarak koşuyor, zıplıyor! sorduk, deliymiş.. Bu drama, bu kokuya daha fazla dayanamıyorum...

.... dışarı zor atıyoruz gendimizi... Zihinlerimiz açılmış... Gülüşmeler ufalıyor... Kimimiz evine gidiyor, kimimiz de daha aşşa Topkane'ye vuruyor kendini... Meşhur tarihi turistik bir Nargilehane var orda... Tüttürüyoruz tekkede... Sessiz..

(95 veya 96 bir bahar ayına ait bu anı...)

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamsefası

19 ŞUBAT 2000 Cumartesi-Sayı:2000/08 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Tersine dönen kayıp silahlar, bulunan kurbanları, şehit ettikleri polisleriyle kanlı bir serüven gibi süren Hizbullah operasyonları ve rutin dışı tartışmalar!!!

Akşamsefası

GÜNAYDIIIIIN!

SABAH

CUMA 1° ŞUBAT 2002 — FİYATI 175.000 LİRA

Çiller: Evet YAPTIM

Çiller, **SABAH**'a açıkladı: Batman'daki o silahların alınmasına ben imza attım

Sorumlu benim

1994'TE Batman Valisi Sarman ve emniyet müdürü Hasan Bağcı'yla birlikte Batman'daki polis ve jandarma silahının ateş gücünü artırmaktan sorumluydu. Bugün de Başbakan Tansu Çiller'le birlikte bu silahların alınmasına imza attı.

Tek çare oydu

TOPLANDIK. Kürt Dosyası konferansı için Batman'a gelmişti. Çiller, otelde yapılacak basın toplantısına gitmek üzereydi. Ben de Batman'daki silahlanmayı sordum. Çiller'in cevabı şöyle oldu:

İyi ki de attım

TERÖRLE mücadele etmek için Başbakanlık Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın zırhlı araç ihtiyacı olduğunu söyledi. Ben de bu konuda yazılar yazdım. Çiller'in bana cevabı şöyle oldu:

Kimseyi dinlemedi

Çiller, başbakanlığı döneminde kendi istihbaratını kurmak istiyordu

Caniler çocukları bile kalkan yaptı

Van'da çatışma: 5 POLİS ŞEHİT

Hizbullah teröristleri, kıstırıldıkları hücre evinin penceresine çocukları çıkarıp polise kurşun yağdırdı

9 Ağustos 1993 Pazartesi... Sayı: 91... 7000TL. (KDV Dahil)

Baba'dan bir kıyak da Çiller'e

Türk Gladiosu

Demirel, Batman silahlarının alım emrini veren dönemin Başbakanı Tansu Çiller'e destek verdi: Devlet gerektiğinde rutinin dışına çıkar

'Hizbullah'ın eline geçmedi'

● Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Batman'daki kayıp silahların jandarmanın elinde olduğunu savunurken Vali Salih Şarman'ın özel birliğin kurulduğunda tek başına hareket etmiş olamayacağını ima etti. Demirel, "Özel birlik, valinin inisiyatifiyle olmaz. Ona 'kur' derler kurar. 'Kur' diyen mercinin kur deme yetkisi olması lazımdır. Yine bunlar da soruşturmaya tabi" dedi. ■ 6. Sayfada

Çiller belge topluyor

● DYP Genel Başkanı Tansu Çiller, kendisini yalnız bırakan dönemin bakanları ve bürokratlarını, "belgeyle sıkıştırmaya" hazırlanıyor. Batman Valiliği'ne silah ithalatı, özel tim oluşturması konusunda Destekleme

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

GRAFİLER — FATOŞ YAŞAROĞLU

-BİR KİLO DANA ...AYY, PARDON!.. ŞEY!.. BİR KİLO KUZU ETİ RİCA EDECEKTİM...

Kadir Yılmaz

Dünyanın en çok okunan çizeri SCHULZ öldü...

Dünyanın her tarafında yüzlerce ülkede, yüzlerce milyon insan tarafından okunan, çizdiği tiplerin yan ürünleriyle bu insanların hayatına giren SCHULZ içinde bulunduğumuz hafta öldü.. SCHULZ'un tipleri öylesine ünlü ve seviliyordu ki, NASA tarafından Ay'a gönderilen Apollo 10 uydusuna bile 'SNOOPY' adı verilmişti. Çizdiği baş karakter 'Charlie Brown' filozof köpeği SNOOPY incecik ve oya gibi işlenmiş tiplerdir. Üstadın bizim için ayrıca önemli olan tarafı şu. Neredeyse ölene dek aralıksız 50 yıl çizdi... Hiç asistan kullanmadı. 77 yaşında yakalandığı kanser hastalığının son dönemlerinde bile çiziyordu ki, bu amansız meslekte yola devam edenler için büyük bir ışıktır.

Göksel

Özge Samancı

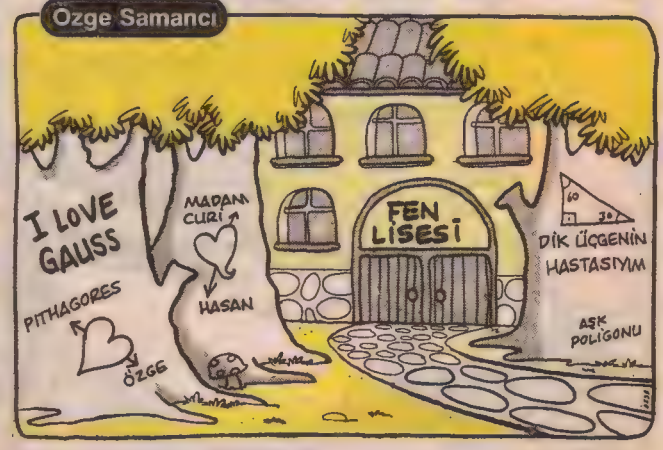

Akşamsefası

LeMan

DERİN DEVLET
(gündüz citem, gece hizbullah)
BÜYÜK REİS ESENBOĞA
(Rutin içi kıyak emeklilik kıyağı, rutin dışı çete)
TRACY CHILLER
(Rutin tin tini mini hanım)
MEHMET AĞAR
(-bana çetemi anlat baba, -o bir melekti yavrum!)
BESİLİ TİBUK
(nâzım hikmet'e "zavallı zararlı" diyen liberal denyo)
BÜLENT ECEVİT
(fethullah'ın fedaisi karaoğlan)
ESKİ BATMAN VALİSİ ...?...
(al para-ver silah)
AKİT
(somun, tehdit, şantaj, vs. dolu cihat gazetesi)
KARTAL TİBET
(muhbir tarkan, atıl kurt!)
SABAH GAZETESİ
(alma müsiad'ın ahını)
KIZILAY
(aids'li kan servisi)

SÜLEYMAN DEMİREL

ADAYIMIZ

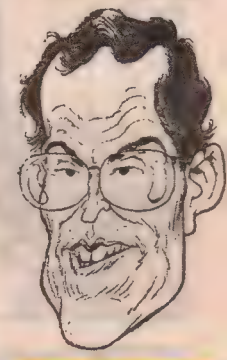

LÜTFÜ OFLAZ

Sahte deprem çocukları

SKANDAL

Depremzede diye Almanya'ya davet edilen 23 çocuğun tümü polis ailelerinden seçildi, üstelik bazıları depremi hiç yaşamamış!
(Hürriyet)

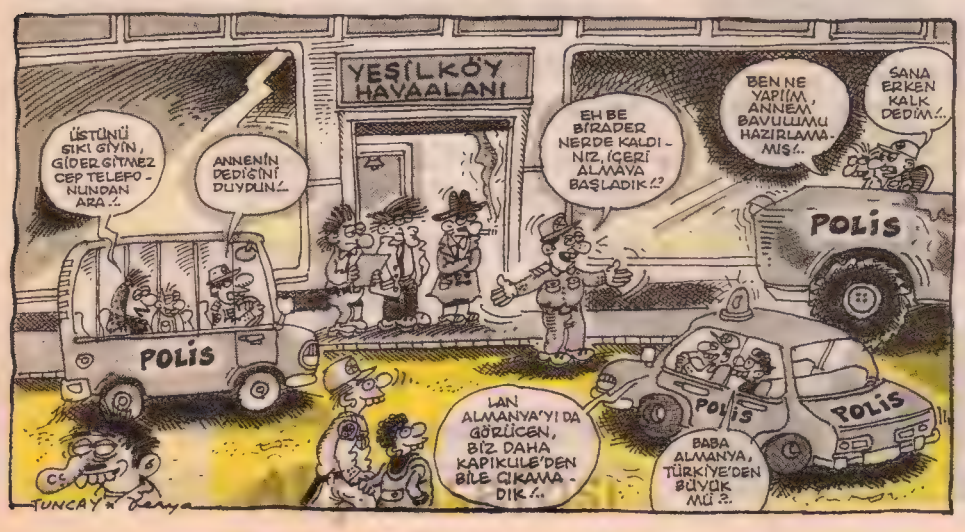

Leman tarihinde ilk kez:
Baba bu defa haklı, "devlet zaman zaman rutinin dışına çıkar"

Yıl 1994 derin devlet, köy yakmada ilk kez rutinin dışına çıktı ve Güneydoğu'da bir köy son anda yakılmaktan kurtuldu!

Yıl 1996 derin devlet, yargısız infazda ilk kez rutinin dışına çıktı ve basılan bir evdeki öğrenciler öldürülmedi!

Yıl 1998 derin devlet, işkencede ilk kez rutinin dışına çıktı ve çocuk yaştaki bir tutukluya işkence yapılmadı!

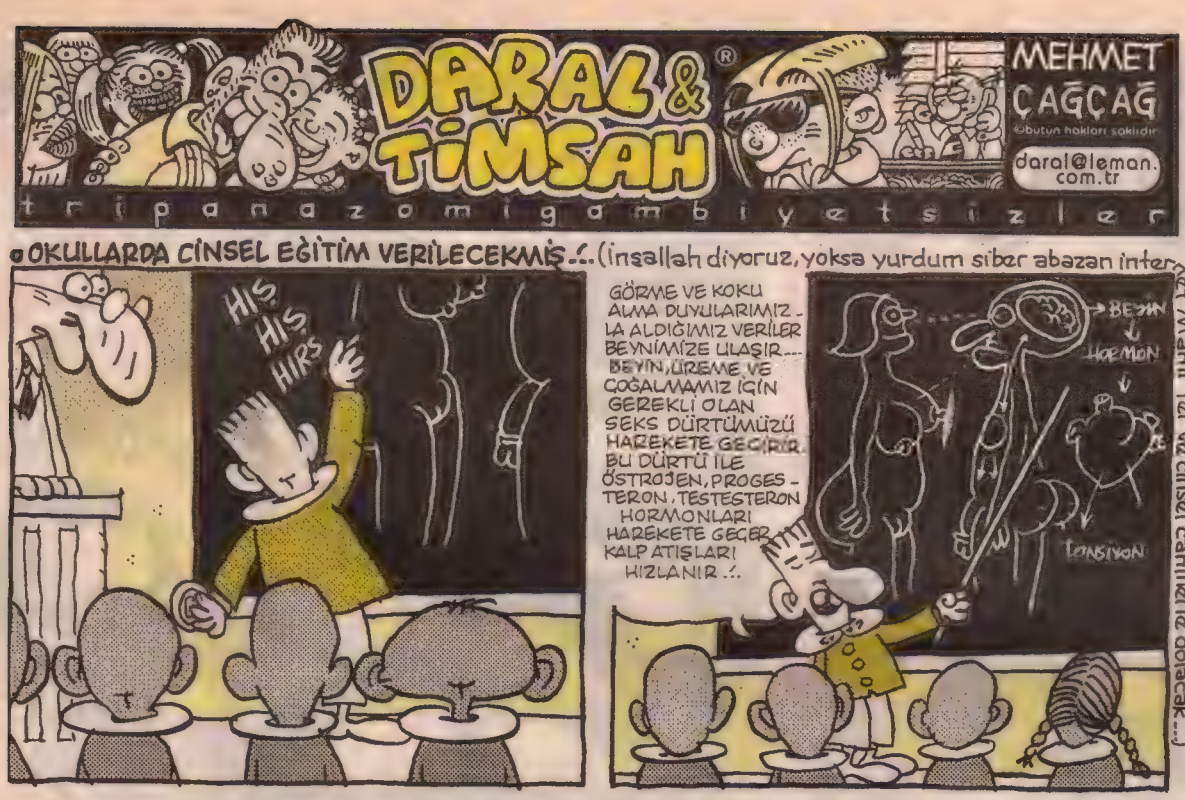

açık büfe

met üst

mevzusuzlar için ilginç mevzular

- 17 şubat 1935 yılında istanbul'da kartopu oynamak yasaklanmış
- **dünya'da hâlen 100 bin penguen, 540 bin fil, 50 bin orangutan, 7200 kaplan, 100 bin aslan ve 27 bin kutup ayısı yaşıyormuş**
- elektrikli sandalye'yi bir dişçi icat etmiş
- **preslenmiş kağıttan yapılıyormuş, bilardo topu**
- marlyn monreo'nun ayak parmakları 6 taneymiş
- **zürafaların ses telleri yokmuş**
- ünlü yazar georges simonen hayatı boyunca 10 bin kadınla yatmış
- **yeryüzünde en çok kullanılan isim: 'muhammed' imiş**
- ingiltere'de bütün kuğular kraliçenin malıymış
- **bir atom bombası'nın çıkardığı enerjiyi çıkarabilmek için bir kişinin hiç durmadan 6 yıl 9 ay yellenmesi gerekiyormuş**
- filler zıplayamaz, fareler kusamazken, kutup ayıları ise solakmış
- **eşber yağmurdereli hâlen çankırı cezaevi'ndeymiş**
- finlandiya'da pantolon giymediği için televizyonlarda donald duck çizgi filmi oynatması yasakmış
- **peru'da hiç umumi tuvalet yokmuş**
- bir hamamböceği kafası koptuktan sonra açlıktan ölmeden dokuz gün yaşıyormuş
- **kadınlar erkeklerden iki kat daha fazla göz kırpıyorlarmış**
- paraguay'da kan bağışlama koşuluyla düello serbestmiş
- **timsahlar dillerini dışarı çıkaramazmış**
- aylık kültür fizik dergisi öküz avrupanın en çok satan kültür sanat dergisiymiş
- **aşık olan kadınlar daha kolay orgazm oluyormuş**

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

EVET ŞU ANDA ÜSKÜDARLI SEVGİLİLER TÖREN ALANINA GİRİYORLAR !..

SEVGİLİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK

RAP RAP RAP RAP RAP RAP RAP

Parandaya

HAV HAV HEEV HIIV!

A-A !? DEDEMİN KÖPEĞİ BANA BİŞEY ANLATMAYA ÇALIŞIYOR GİBİ..YOKSA! AMAN ALLAHIM !..

HAV HAV HEEV HIIV!..

KOŞ LAN, PİYANGO BİLETİ AL..!.. EHE EHE EHE ..!..

LOOP

ANANI SKIIM EMİ ..!..

HIMM...MAKTÜL DE, KATİL DE BİR SALAK-MIŞ...CEVAT DENEN ŞU HERİFİ YAKALA-YIN..!..

BENİ PIÇAKLAYAN CEVAT...YOK YOK CEVAT DEĞİL

HIIĞGAAA!

ALLAH KAHRETSİN HUZUR BULMAK İÇİN DENİZ MANZA-RALI EV ALDIK AMA BİR DAMLA HUZURUMUZ KALMADI..!..

YÜRÜ HADİ, YÜRÜ ..!..

VİTA

TLAK TLOK TLAK

GREYTEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

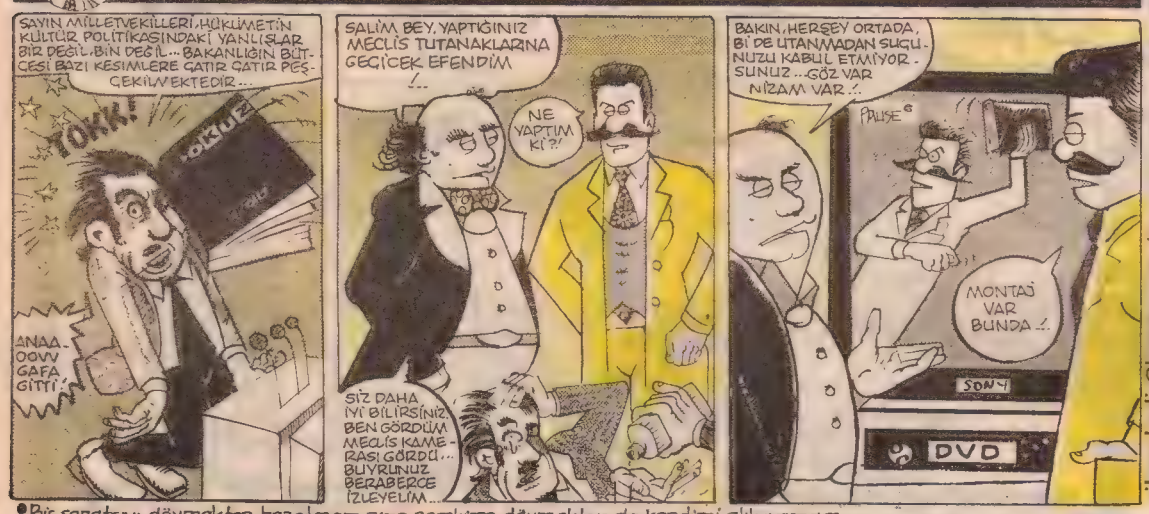

yilmazkadir@leman.com.tr

•Bir sanatçıyı dövmekten hazetmem,ama gerekirse dövmekten de kendimi alıkoyamam...

PANTOLON

METİN FİDAN

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Okulda Cinsel Eğitim Devri

(Ne öğretilecek, nasıl anlatılacak? Araştırdım, buldum, işte üniteden özetler!)

*** Cinsel kimlik:** Bir insanda uzuva dayalı dürtüsel kıpraşmalara cinsel kimlik denir. Bu, her iki cinste farklı bir coşkunluk biçiminde ortaya çıkar. Cinsel kimlik çok önemlidir, cinsel kimliğini yanında taşımadan gezen kişilerin başına türlü bela gelebilir. (Sorulduğunda gösterilmelidir.)

*** Ergenlik dönemi:** Afacan gibi bir çocukken, birdenbire karşı cinse niyeti bozarcasına bakışlar atılmasıyla başlayan dönemdir. Birey bu dönemde kendini "yeryüzünün tek uzuv sahibi insanı" zanneder, enerjiden enerjiye koşar, özellikle erkek ergenler müsibeti dizginlemek için yoğun çaba sarfederler. (Ses kalınlaşır, gerek fiziksel gerek psikolojik kıllanmalar çoğalarak artar.)

*** Sevişme:** Buna cinsel birleşme de denir. Birleşmenin cinsel bir boyutu yoksa, bu tamamen cinsellik dışı, arkadaşça bir durum olarak yorumlanmalıdır. Ya da cinsellik varsa ve birleşme yoksa, buna da "abazanlık" denir. Bu durumda şahıs düz ya da değil, duvara tırmanır. (Bkz. Masturbasyon) Cinsel birleşme için en az iki kişi gerekir. (İkiden fazlası henüz müfredatımıza alınmamıştır.)

Ön sevişme: Bu, cinsel birleşmenin light versiyonudur. Bir nevi "az sonra" anonsu veya test yayın gibidir. Çiftler bu ısınma süresinde birbirlerini tartarlar, herhangi bir işkillenme olursa olay yerini terketmek için akla hayale gelmedik bahaneler bulurlar. Bekaret sorunu yüzünden, toplumumuz gençlerinin sevişme durumları, genellikle ön sevişmeyle sınırlıdır, bu da sözkonusu arkadaşları hırçın yapar, olur olmaz yerde asabiyet gösterirler. (Ön sevişmeyi es geçip direk olaya girme gayreti gösterenler için her zaman tiksinilme tehlikesi mevcuttur.)

*** Son sevişme:** Halk arasındaki bu yanlış genel kanı, bir hurafeden başka birşey değildir, böyle bir oluşum neredeyse yok gibidir. (Yoktur.)

*** Haydar Dümen:** İnsan evladına ait tüm cinsel bilgilerin sırrına mazhar olmuş derin bir kişidir. Düz beyaz saçları vardır. Soru alır, bilgi verir. Uykusu gelince uyuyan, duşunu-banyosunu düzenli alan bir şahıstır. (Cinsel konulara ilgisi, çocukluğunda köse komşusunun evinde yanlışlıkla izlediği siyah-beyaz seks filminden sonra artmıştır.)

*** Vagina:** Kadın cinsel organıdır. Kadınlarda bulunur. Bünyelerinde operasyonla vagina oluşturan erkekler de vardır. Bu kişilere travesti denir. (Toplumumuzda vaginaya çeşitli isimler konulmuştur, örneğin bazı mekanlara damsız girilemez.)

*** Penis:** (Eski dilde maslahat) Erkek cinsel organıdır. Erkeklerde bulunur. Bünyelerinde operasyonla penis oluşturan kadınlar da vardır. Bu kişilere de travesti mi denir, ne denir, bunu ne biz biliyoruz, ne de bir bilene rastladık. (Öğrendiğiniz an, en yakın müdür muavinine söyleyiniz.)

*** Testis:** Penisin her iki yanında bulunan, yardımcı erkek oyuncu işlevini üstlenmiş organlardır. (Top gelirse çok acır.)

*** Heteroseksüellik:** Bu, normal kabul edilen ilişki biçimidir. Bu biçimde kadın erkekten, erkek kadından hoşlanır. İkisi bir olur, kelebeklerden, kuşlardan, doğadan, ırmaklardan, deltalardan hoşlanırlar. Bir heteroseksüel için en önemli amaç, allem kullem edip hoşlandığı karşı cinsin aklını almak, ortamına girmektir. (Karşılık bulunmadığında aşk acısı olur, problem çıkar, itişme-kakışma dahi olabilir.)

*** Homoseksüellik:** Bu ilişki biçiminde kişi kendi cinsinden hoşlanır. Yani nasıl ki, kadın seven bir erkek kadınlara meyil eder, burada da erkek erkeğe veyahut kadın kadına yanaşmak ister. Homoseksüellikde iki erkekten ya da iki kadından biri erkek, diğeri kadın rolünü alır veya almaz. Partnerine karşı kadın rolü alan erkek ile yine partnerine karşı erkek rolü alan kadın arasında bambaşka bir ilişki doğduğu zamanlarda ise çok baş ağrır. (Bkz. Gay, Bkz. Lezbiyen, Bkz.Kuzu)

*** Biseksüellik:** Aynı zamanda hem kadından, hem de erkekten hoşlanma durumudur. İnsanlar arasında ayrım yapılmaz. (Ne yardan, hem serden)

*** Aseksüellik:** Kadın olsun, erkek olsun, cinsellikten tamamen tiksinme durumudur. Aseksüel kişi için güzel, leziz bi yoğurtlu ıspanak, seksten daha önemlidir. (Bkz. Sebze yemekleri)

*** Masturbasyon:** Kişinin kendi kendini tatmin etmesi, kendi kendine gelin güvey olması, tek başına zevk yolunda bi çırpınışlara, bi eforlara girmesidir. Özcinsellik de denir. Ya da biz öyle diyoruz. (Elektrikler kesikti, çalıştım!)

*** Orgazm:** Boşalma anıdır. (O kadar çaba bi anda heba olur!)

killservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

MAHMUTPAŞA ESNAF SERİSİ...

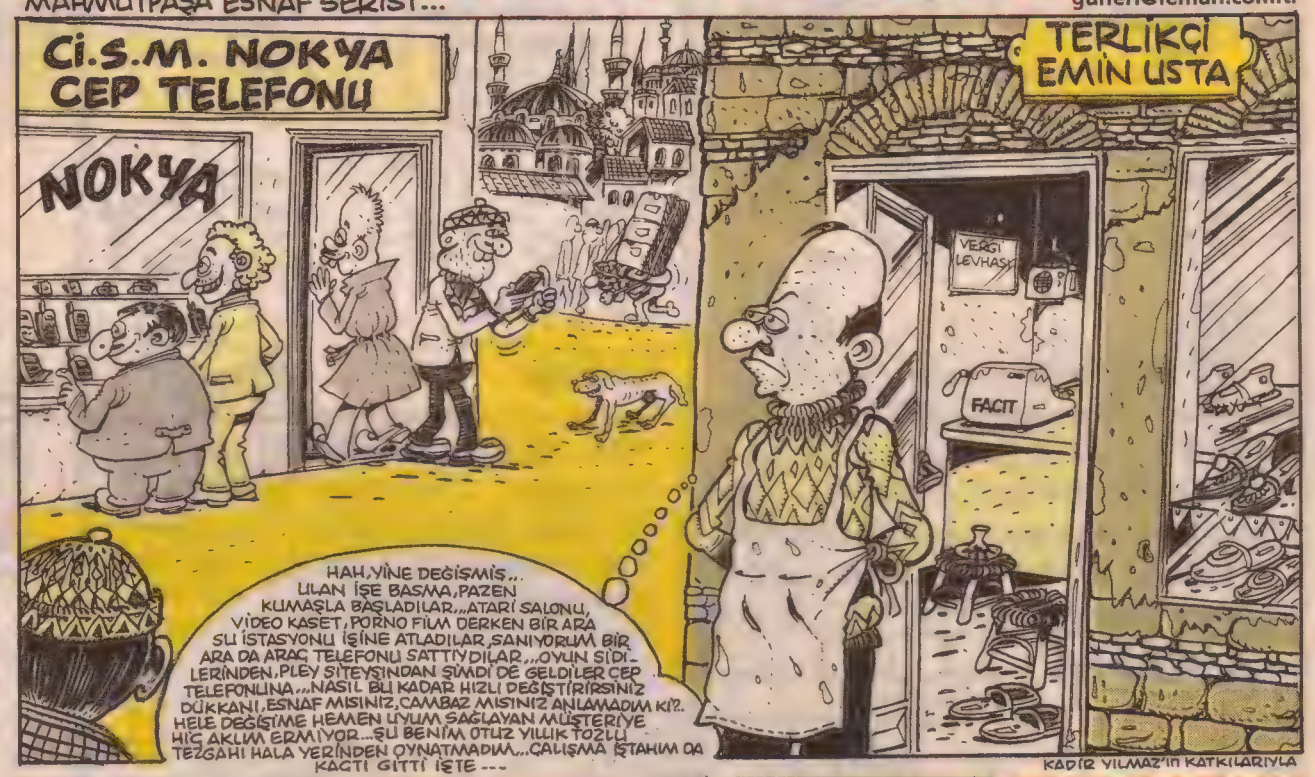

KADİR YILMAZ'IN KATKILARIYLA

ARA TESPİT

Miço'nun Seyir Defteri

Uzay yolu dizisindeki o zamanlar bize müthiş gelen teknolojiyi hatırlar mısınız, kendi kendine açılıp kapanan kapılar bize süper gelirdi. Şimdiyse aynı kapı bizim mahalledeki Kazım Pastanesi'nde bile var. Hey gidi heey, gelişme, modern teknoloji bu işte... Yakında bi mikro dalgalı lahmacun fırınında ışınlama görürsem şaşmam...

TEZ

Bir arkadaş grubunda halen bir sigara yüzünden, gofret yüzünden tartışma çıkıyorsa bu iyiye işarettir. **"Tek sigaram var onu da sana mı vereyim kardeşim"** ya da **"Oohooo hep biz mi gidicez sigara almaya, uşağın mı var burda?"** şeklinde dalaşmalar veyahut da **"Oolum şu gofretin ucundan bi lokma versen ölür müsün?", "Ulan ne yesem gözün kalıyo"** şeklinde diyaloglar oluyorsa o insanlar arasında arkadaşlık bağları kuvvetlidir demektir. Sonuç olarak bunca keşmekeş, bunca hayat gailesi içinde arkadaşlar arasında bir tek sigara yüzünden, gofret yüzünden kavga çıkması, samimi duyguların göstergesidir.

ANTİTEZ

Akşamsefası

Sevişgenler

metüst

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

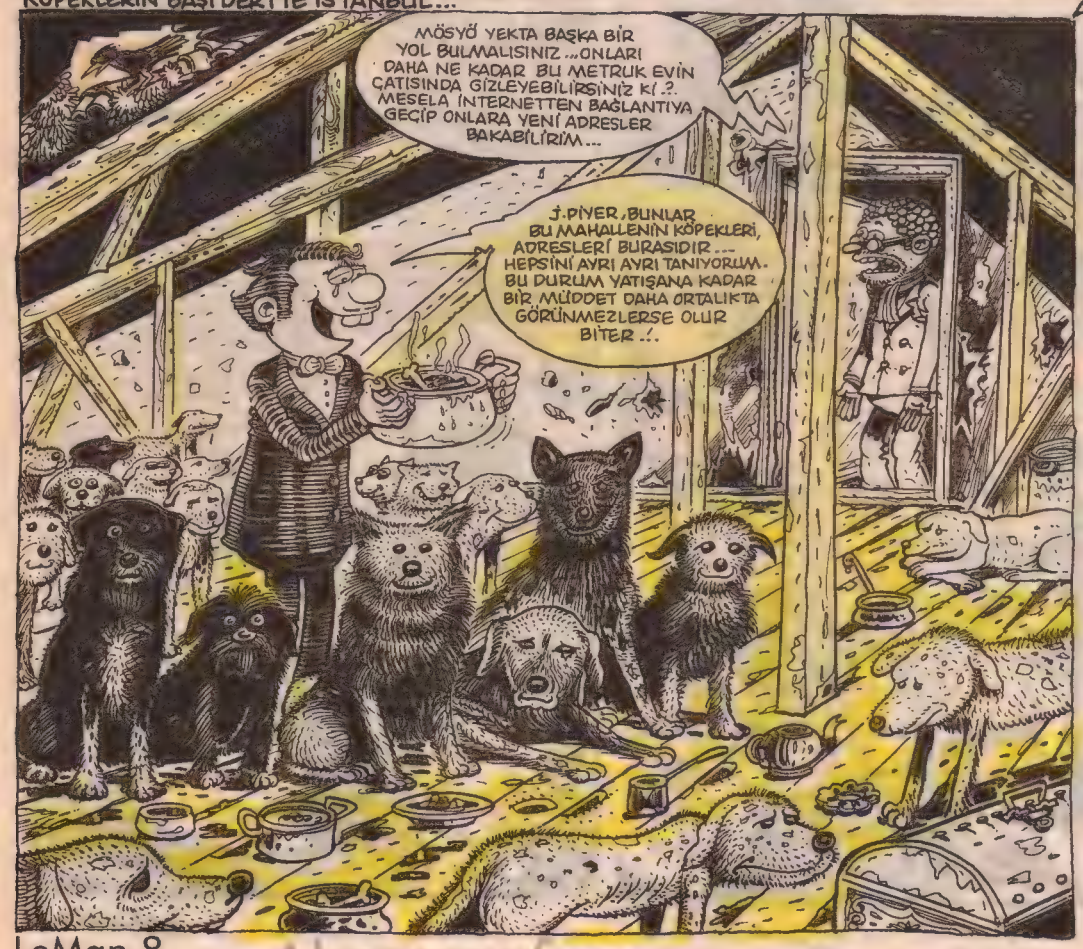

ERDENER ABİ

Akşamsefası

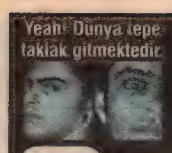

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

Star gastesinin bi haftasonu eki vardı, geçenlerde elimize geçti, Hilmi Yavuz'un falan köşe yazısı var.. Neyse 1. sayfada manşetten "İnternette çocuk seksine hayır" konulu bi haber yazısı var.. İşte yapılan kampanyalar, çağrılar falan... Ama acaib olan, yazının fotoğraflarında yarı çıplak, domalmış, götü göbeği meydanda, iplerle bağlanmış sado-mazo masum Japon lolitaları var... Özendiriyorlar yani çocuk seksine... Eee.. Bu ne yaman çelişki şimdi... Adam mı mikiyosunuz...Etik?...

Bizim bi kız arkadaş, evinde kız arkadaşıyla.. Şindi bu kızında yaşamının capcanlı bir belirtisi var... Dramatik ama... Şu "regl" olayı ile ilk yüzleşmelermiş... Zaten geç olmuşmuş bu adet kanamaları bir de düzensiz olunca iyicene çileden çıkmış.. Sinir sinir... Ağlamak... Ve işte o günlerin birinde kanlı külodunu kesip paramparça etmek için içerden, bizim kızın babaannesinden bıçak istiyor... Babaanne de "kavga çıkmasın" diye adettendir diye, şak diye tükürüverip uzatmış bıçağı kıza... Zaten sinirleri acayip bozuk olan kız bu ani **töre** karşısında iyice korkup delirmiş çıldırmış.. Can hıraş çığlıklarla kaçış kaçış...

Fi tarihinde çocukkene, TRT 1'de bi dizi vardı.. Ailecek seyrederdik... Ama her seferinde dizide sinir bozucu birşeyler oluyordu... Olaylar bi ailenin başından geçiyor... Yalnız ailenin kızı bazen ansızın durup durup anlık depresyonlara giriyor.. Tuhaf flashbacklar yaşıyor ama ne olup bittiğini anlayamıyoruz... Böyle olunca da diziye bir türlü giremiyoruz... Sonradan öğrendik meğer kız ilk bölümde öz babası tarafından tecavüze uğramış meğer bunalımı... Ama TRT o tecavüz bölümünü sansürlemiş işte... Allahalla... Babayıda biz mülayim güzel bi insan olarak biliyorduk...

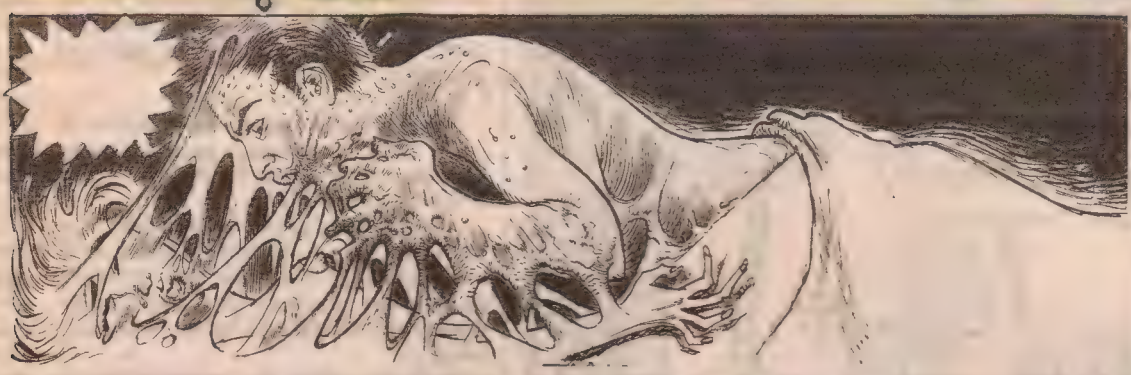

Bir Sevgililer Günü'nü daha geride bıraktık... Şindi gelin şu sevgililik müessesesini biraz sorgulayalım... Sevgili, tuhaf bir efsun.. Bir insanla dipdibe, götgöte ilişki.. Bu dar alanda kısa paslaşmalarla nefes alamazsın... Dünyaya, hayata, sevgiline, kendine objektif olamazsın... Bakamazsın, çünkü gözünün tam önünde sevgilin vardır... Üstelik insan sevgilisini sker mi?.. Dram.. Dram... Dost kalın.. Sen iyisi dağa çık... Yunus Emre gibi... Şiirler, risaleler yaz, hayat, insanlar ve sevgililer hakkında... Bu olgunluk seni daha anlamlı kılar... Tavuk da beslersin...

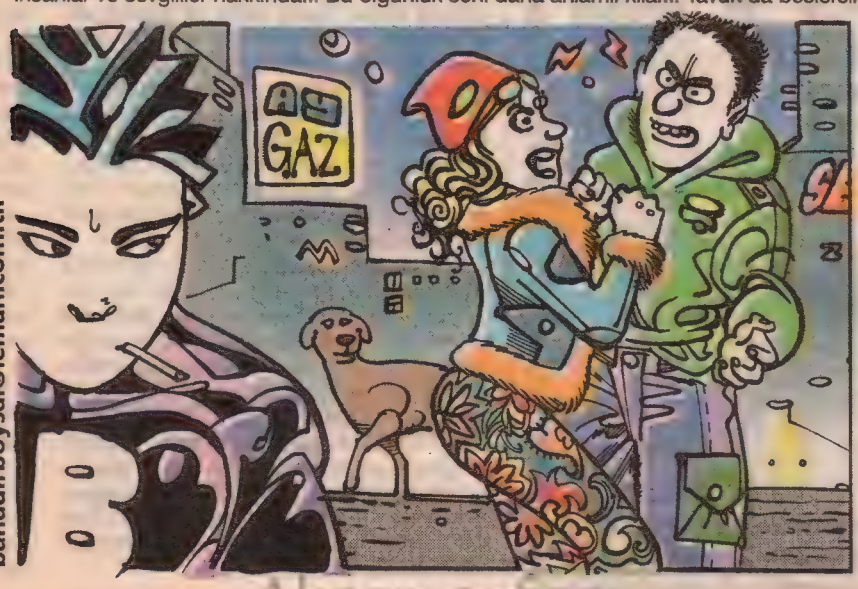

Neyse, sonuç olarak bünyede benim için Kabotaj Bayramından daha farklı bi iz bırakmayan bu Sevgililer Günü akşam dışarı çıktım her yer fıkır fıkır sevgili kaynıyor... Tüm Taksim... İstiklal Caddesi... Evim yakın zaten... 6-7 saat sonra tekrar çıktım.. Gece 2-3 falan.. Büfeden tost, sosis alcaktım.. Bi baktım aynı İstiklal Caddesinin orasında burasında bir birine baarıp çaaran, kavga eden sevgililer tünemiş... Eee yahu daha günün akşamında elinizde sevgi balonlarıyla coşuyordunuz... Tutarsızlık...Lan nebçim memleket bu yaa... Böyle oldu walla...

Sonra bende iştah miştah da kalmadı... İkide bir gittiğimiz bi bar vardı... Bakalım orda sevgililer günü nası geçmiş diye barın orasında burasında yığılmış düşük levıl tek tük sevgililer... Orda uğrayıp lak lak yaptığım bi barmen kız vardı bari bi ona bakiim dedim o da yoktu yerinde ama geride açılmış bi orkid paketi bırakmış... Sonra bi fare geldi girdi arkadaki bardaklara... İyice kötü oldum... Eve zor attım gendimi... Oh... Süt,bisküvi,Kedim.. Fare yok.. Lan ne biçim sevgililer günüymüş

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamsefası

Komikaze

Telif hakları saklıdır. Copyright'lı Erdil Yaşaroğlu

Daha Fazla Ya

İyilikten, saflıktan ulaşamadım kendime burada... Burası durmadan hızlanan bir kent. Burada sonsuz arzu çarpışır. Sonsuz hırs. Sonsuz acı...

En başlarda ne istedim tam bilmiyorum. Ama öyle açık ve duruydu ki gördüğüm herşey, nereye ve kime baksam beni kendisine inandırıyordu. Henüz içimde bir başkası yoktu. İçimde benden ayrı, bana karşı bir ses yoktu. Gidemediğim yerleri mutlu özlerdim, çünkü gitmesem bile bilirdim ki oraları da benden bir parçaydı.

Çok az ve usulca konuşulurdu.

Çünkü sessizlik vardı ve bu sessizlikte en küçük sesler bile çabucak yayılırdı heryere. Sessizlik kutsaldı, çünkü bütün sesleri o saklardı koynunda.

Evlerin önünde küçük bahçeler vardı. Geceleri ışıl ışıl yanan küçük düş ağaçları vardı. Herşey bizim için yaratılmıştı sanki, göründüğü gibi olan ruhumuza göre. Geceler gündüzlere usulca sokulurdu. Yavaştı herşey. Çok yavaş...

Kutsal ve sonsuz bir aynaydı gökyüzü. Kendisine içtenlikle ve sabırla bakanların ismini sayıklardı...

O zaman da vardı kötülük, şiddet... O zaman da vardı yalan, sevgisizlik... Ama yavaş dönerdi dünya. Garip, kutsal bir sessizlik vardı heryerde. Utanırdı kötüler yaptıklarından. Pişmanlık duyulurdu her yalandan sonra. Sanki mecbur kalındığı için sevgisizdi insanlar.

Top oynardık mezarlıklarda. Ölüler dünyanın en sevecen insanlarıydılar. Hayatı onlar sevdirirdi bize. Aynı güneşin altına uzanırdık birlikte.

O zaman bir tek kalbim vardı benim. Gözlerim bana aitti nereye gitsem. İçimde kendi sesimden başka hiçbir ses yoktu.

Hayatın o dinmeyen ağrısıyla hatırlardım kendimi. Susar dinlerdim. O ağrıyı incitmemeye çalışırdı. Kaçmazdım ondan. Bilirdim ki istesem de kaçamam ondan. Güneşin doğuşuna ya da batışına nasıl saygı duyuyorsam ona da öyle derin bir saygı duyardım...

Toprak, içimde sakladığım halde ulaşamadığım sevgiliydi... Kendimle değil toprağın sırrıyla yarışırdım. Kendimden değil, toprağın sırrından ürkerdim... Bu ürküntüyle barışmak için sık sık toprağa yüz sürerdim. Koklardım onu. Çıplak bir hazla yürürdüm üzerinde. Kalbimin üzerinde yürür gibi...

So
gibi
seni.
bim
O
zünü
İlk
mi g
Akıp
lerim
ve sa
gördü
O
içind
sabır
o sor
ği o
. To
kınlık
mek
dime
la sul
Da
lere.
di. D
ceset
ve ısl
yan
Akma
lik...
yer b
şinde
nan
rılan
ayrıla
ruh, s
Art
değil,
ne ina
Bu
fazla
rada
yor iç
bütün
san..
Bu
den,
yaşan
ders
yüzü
rıyor

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

Mehmet Avar'la Mini Röportaj

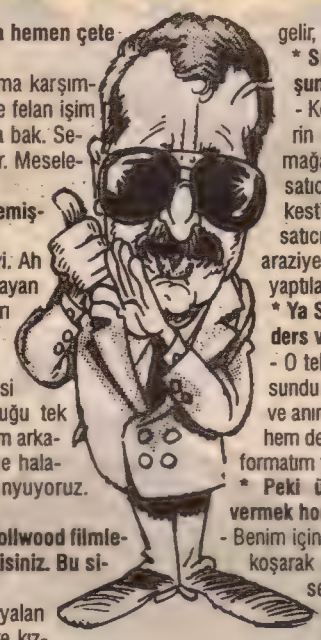

*** Mehmet Avar deyince akla hemen çete geliyor. Bu sizin açı...**

- Sus!.. Kurnaz misali konuşma karşımda. Fena hırpalanırsın. Çeteyle felan işim olmaz. Chat'e dersen o başka bak. Sedat'la sık sık chat yapmışızdır. Meselenin özü budur, kurcalama.

*** Yanlış şey ettiniz. Çete demiştim ben.**

- Kete mi? Çok severim keteyi. Ah olsa keşke! Dört tepsi yutmayan Mehmet, Mehmet değildir, sarı gelin.

*** Organize bi suç ekibi...**

- Konuşma, cimciririm. Hepsi uydurma. Benim ilgimin olduğu tek ekip Kılıç Kalkan Ekibi. Bi takım arkadaşlarla kurduk. Özel günlerde halamın antiresinde buluşup onyuyoruz. Maksat kültür faliyeti felan.

*** Toplumun bir kesimi için Hollwood filmlerindeki bad-guy adamlar gibisiniz. Bu sizi rahatsız etmiyor mu?**

- Etmez... Eder dersem de yalan kaçar. Beni bad-guy görenlere kızmıyorum. Mesela Tom ve Jery'deki kedi Tom görünüşte zalımların zalımı gibi gözükür, amma aslen pırıl pırıl bi kalbe sahiptir. Tom'un, Özel Tim'e sempati duyduğunu, fitre ve zekatını düzenli olarak verdiğini bilirim. Lakin Jery süper puşttur. Teröre sempati besler. Hatta bölücülere peynir, sucuk, etipuf taşır. Tazmanya Canavarı da sıkı oğlandır bak. Her bayram düzenli olarak gelir, elimi öper.

*** Sizce derin devlet diye bi oluşum var mı?**

- Kesinlikle derin devlet yok. Derin dordurucu var. Geçen hafta mağazadan aldım o aleti. Yanız satıcı indirim yapmadı. Çok sinire kestim. Bizim çocuklar mevzu satıcının vergi levhasını ormanlık araziye çıkarıp, levhaya gerekeni yaptılar.

*** Ya Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde ders vermeniz?**

- O teklifi bana Kurthan Fişek hoca sundu. Hoca'nın ismine tav oldum ve anında kabul ettim. Hem Kurthan, hem de Fişek. İsim olarak tam benim formatım yani.

*** Peki üniversitede gençlere ders vermek hoşunuza gitti mi?**

- Benim için kutsal bi görevdi bu. Şevkle, koşarak gittim. Lakin ders esnasında sesli şekilde havuç yiyen üç öğrenci ve uyuyan ikiz kardeşler çok üzdü beni. Havuç yiyenleri Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Spor Akademisi'ne sürdürdüm. Uyuyan ikiz öğrencilerse şimdi ortada yok.

*** Bir yerde yeni işkence metodları geliştirmekle ünlendiğinizi okumuştum.**

- Yok öyle şey. Çakarım tokatı bak. Durduk yerde tüksindirme kendinden, hırt!.. Pis!.. İt kafa!

Mesut Ceylan

...nci Ölmek İstemiyorum Sana

Cezmi Ersöz

...ar geliyor aklıma. Aktıkça yüzün ...nan sular. İlk orada hatırlıyorum ... henüz bir başka ses yokken. Kal...erim sadece bana aitken...
...peşinde, hayatımın peşinde, yü...de...
...akıp giden sularda seninle kendi... En çok sende sevdim kendimi. ...sularda. İlk kez sende gördüm öz... giden kalbimi... O parçalanmış ...ana ait benliğimi ilk kez sende

...a dönen dünyayı, bütün sesleri ...yan o kutsal sessizliği... Kendisine ...tenlikle bakanın adını sayıklayan ...kyüzünü... Gökyüzünün el verdi...düş bahçelerini...
...sular arasındaydı kalbim. Bu ya...arsa, bu sır nereye varacaksa gör...n... Çünkü öyle inanırdım ki ken...e baksam seni görürdüm. Toprak...ında giderek aydınlanan yüzüne.
...n aydınlığı vururdu terkedilmiş ev...ı açılır, içeri üşümüş bir ışık girer...bir sonsuzluk kimsesiz yanardı. Bir ...du sahile, ömrüm olurdu yorgun ...ları... Sen olurdun yüzünü sakla... Sonra.. sonra biterdi toprak... ...du sular. Kirlenirdi o kutsal sessiz...ğaçları kesilirdi... Seni bekleyecek ...zlardı bana... Sürüklerdi beni pe...nan dünya, bu durmadan hızla... Sürüklerlerdi beni kalbimden ay...kalp, sürüklerdi beni gözümden ...ci göz... Ruhumdan ayrılan öbür ...erdi beni...
...kent o kent değil, bu kalp o kalp ...özler o gözler değil.. Seni sevdiği...m o insan bu insan değil...
...idilecek hiçbir yer yok. İnsan en ...r, o yalancı kalbine çarpıyor... Bu...en fazla o sahte gözünü hissedi...rak... Ne kadar sevse de dünyanın ...isizliğini üzerine alıyor burada in...aşkalarının sahte yasını tutuyor... ...er sabah, her akşam insan yeni...niden başlıyor hayatına. Sanki hiç ...ş gibi, hiç gidilmemiş gibi, hiç ...mış gibi... Burada insanın yalan ...o en derinde sakladığı kalbi kara...

Artık burası herhangi bir kent: Kalabalık, doyumsuz, aceleci, konuşkan, acımasız, telaşlı, unutkan, intikam dolu ve hep kaybetmiş... Burada sistem, kirletilmiş arzularla içimize, beynimize sızıyor, o "kurtarılmış beyin hücrelerimize." İşte sevgiyi, yitirdiğimiz ve özlediğimiz aşkımızı, işte en derinde yatan insanlığımızı aradığımız yer burası...

İşte seni aradığım yer burası: Herşey satılık burada, herşey ambalajlı. Sevgi, umut, ütopya, başkaldırı, inanç, ölüm, farklı hayatlar... Herşey, herşey satılık burada.. Burada herşeyin bir fiyatı var... Burası durmadan hızlanan bir kent... Aşk bile burada serbest piyasa kurallarına bağlı... Sahte bir kalple peşinden koştuğum bu dünya seni bana anlatmaz, artık biliyorum...

Burası benim önümden koşan bir kent... Burada ikinci kalbimle, ikinci gözümle, ikinci benliğimle yarışıyorum. Burada kendimle amansız kavgalıyım...

Seni sevdiğim kadar sevmedim bu hayatı, inan... Ne olur, bir tek buna inan...

Çünkü sende gökyüzüm var, Sende sonsuz yağmurlarım, kutsal sessizliklerim var... Sende o küçük düş ağaçlarım var... Affet bu küçük insanlığımı... Affet peşinden geldiğim bu kenti.. Affet o derin doyumsuzluğumu...

Göremedim affet, sen bu kentte denizden çıkan bir cesettin. O yorgun ve ıslak saçları ömrüm olan bir ceset.. Affet beni.. Gidilecek başka bir yer yokmuş bu kentte... Toprakla akan su arasındaki yüzünden başka.... İşte bunu öğrettin bana... O sessiz, o kutsal yüzünle bana bunu öğrettin. Bu kentte aşk olamayacağını... Beni kendine çağırdın. Beni masumiyetime... Beni hayatımın akşamına çağırdın. Akşamın o ıstıraplı eşiğine...

Sen diye yalvardım ölü anneme, yalvardım, çünkü o hiç kapılmadı o bu kentte: Ağladım başında ve **neden anne** dedim, **neden birbirimizi gerçekten sevemiyoruz...** Bir pişmanlık anıtının, bir sevgi mezarlığının başında ağlar gibi..

Nereye gitti onca dostum... Onca sevgilim. Ben miydim yaşayan onca ayrılığı... Dayanmak zor, gerçekten zor...

"Ne bir geçmiş ne bir hayat,
hepsi birer sahte ölüm
hileli rus ruleti,
iyilik şölenlerinden anı,
dostların acemi hançerleri.

Bir kurdun boynunda yatıyorum.
Uzak odalarda eksik bakışlı
bir gurur karşılıyor
gün doğuyor,
kuytu sokağın çengileri
gökyüzünün saatlerini çalıyor,

uyanıyorum.
İçimdeki keşiş ölmüş
bir kurt!
*Boynunda dişlerimin izleri..."**

Son bir umutla sana sarılıyorum sevgili. Dünya nereye giderse gitsin, bir tek sen kaldın bu kentte, bir tek sen kaldın içimdeki iyilik yüzünden utandırmayan beni...

Ben bu dünyadan kaçtım ve gidecek başka yerim yok...

Burası içimi kanatarak hızlanan bir kent...
Bir yanım ölüm, bir yanım sen...
Sevgiliysen tanı beni, bil öyleyse...
Dediğin gibi sevgili, daha fazla yabancı ölmek istemiyorum sana...

* **"Kuytu Sokağın Çengileri"** adlı şiirimden

cezmier@leman.com.tr

*** Ulucanlar katliamı duruşması** 22 Şubat'ta saat 10:00'da Ankara 5. Ağır Ceza Mahkemesi'nde. Bu katliamı lanetlediğim için ben de Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyorum. Herkesi bu vahşeti lanetlemeye çağırıyorum.
***** Haritanın Yırtılan Yeri, Son Yüzler, Kırk Yılda Bir Gibisin, Hayallerini Yak Evi Isıt adlı kitaplarını **Gendaş** Yayınları tarafından yeniden basıldı. Artık tüm kitaplarını Gendaş Yayınları'nda.
***** 19 Şubat Cumartesi saat 15:00'de **Bartın**'da **Kız Meslek Lisesi**'ndeyim.
***** 26 Şubat Cumartesi saat 15:00'de **Bursa**'da **Capella Kitabevi**'ndeyim. (Altıparmak Burç Pasajı bitişiği) Tel: 0224 - 220 49 84.
***** 4 Mart Cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası **Erzincan**'da **Ural Kitabevi**'ndeyim. (Milli Eğitim Müdürlüğü arkası) Tel: 0446 - 212 13 13.
***** 4 Mart Cumartesi günü saat: 17:00-19:00 arası **Eğitim-Sen Erzincan** şubesinde söyleşim var. Ordu Cad. Metinler Pasajı.
*** Dursun Güleç.** Gökyüzüne Övgü. Şiirler. İsteme Adresi: Erzincan, Eğitim-Sen şubesi. Tel: 0446 - 223 09 32.
*** Uç Dergisi**'nin yeni sayısı çıktı!
*** Şiir Odası**'nın yeni sayısı çıktı! P.K.: 757 Yenişehir-Ankara
*** Kızıl Perspektif Gazetesi**, Mardin Kızıltepe'de çıkıyor.
*** Mecaz**. Aylık edebiyat dergisi. Hatay Sok. 9/19 Kızılay-Ankara
***** Mustafa Burunsuz, Emel Gökdemir, Ilgın Pınar, Ada, Banu Yelkovan, Emine Akın, Olcay (adresin yok), Zeynep Meral, Fatma Gümüş, Mine Alcan, Mehmet Aygül, Sevil Sağın, Aytin Güler, Neslihan Altunel, Mehmet Özkanoğlu, Deniz Deryol, Tuğba Saka, Aynur Yıldız, Şehnaz Yıldırım, Fatma Hacıoğlu, Esin Paşa, Özlem Güçlü, Jennie, Şirin Yılmaz, Nazan Kara, Barbaros H.Yılmaz, Başak Hasköse, Ahmet Meydan, Mert Eser, Derya Aluç, Yıldız, Merve Serinlikurt, Evrim Gökçe, Şennur Karayılan, Leo, Sevim Aşkın, Lale, Tuğba Akçaoğlu, Özlem Bağcı, Seda Altınoğlu, Serap Yağız, Murtaza Yektaş, Mahmut Mutlu, Hülya İçseven, Zozan, Kübra Arı, Sevgi Emiroğlu, İ.Doruk, Gülten Dilmaç, Fikriye Kaya, Ezgi, Fatma Tan, Murat Mete, Senem Yılmaz, Zülal Demirci, Fatma Kaplan Elif, Ece Öztaş, Müşerref Kaya, Cumhur Özen, Hüseyin Bul, Başak, Çağlar Çetin, Sevgi Turan, Deniz Deryol, Müge... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Kırık Leblebi

Suat Özkan

kırıkleblebi@leman.com.tr

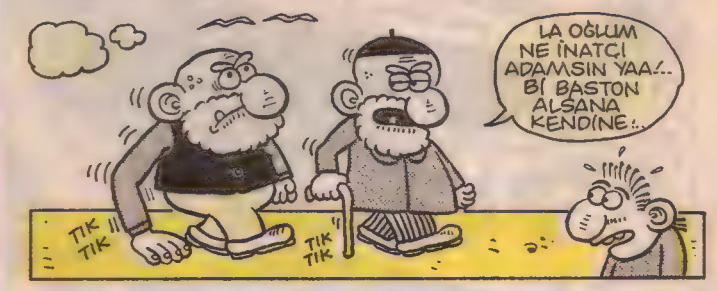

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

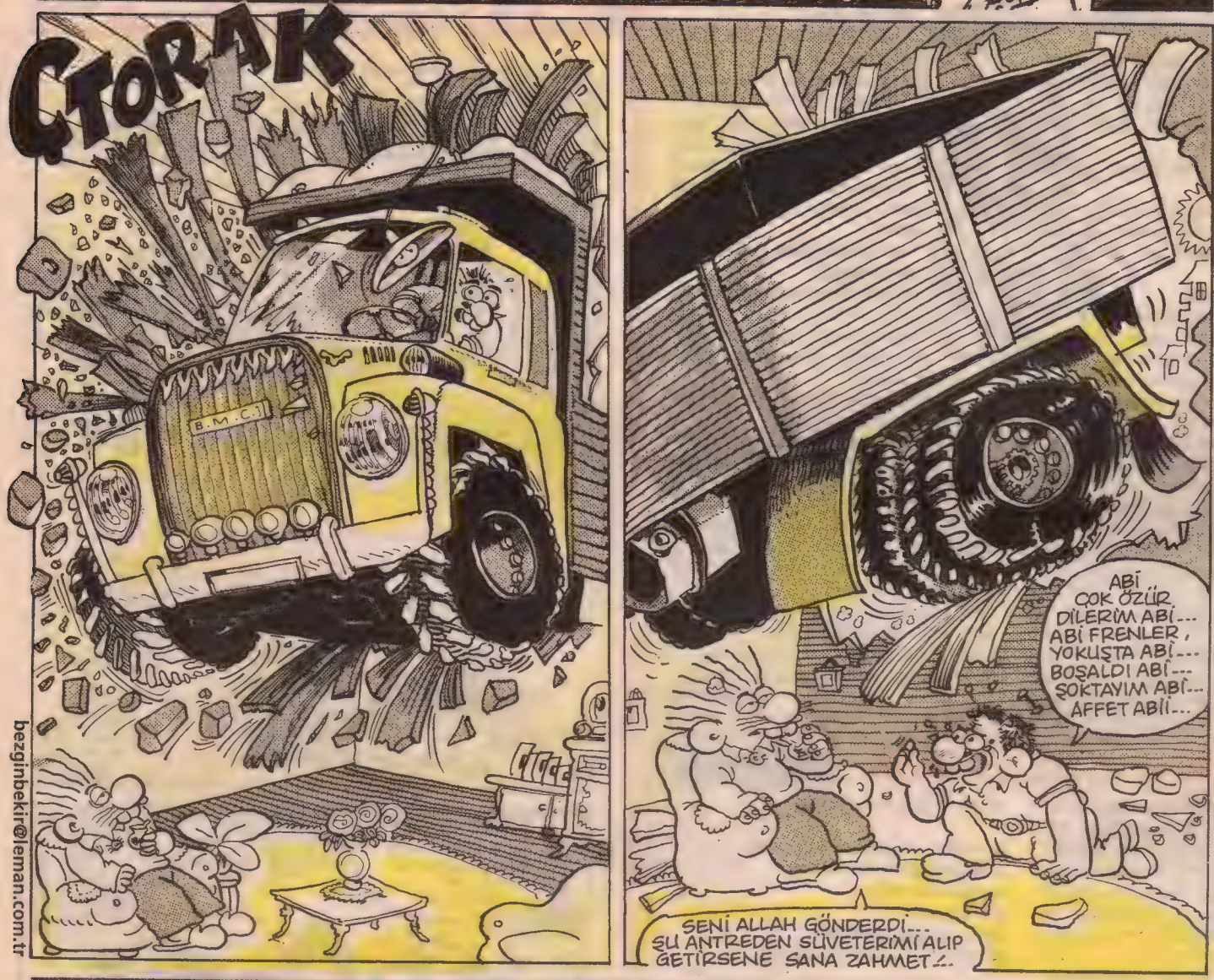

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Bisikletli C.Başkanı!

Cumhurbaşkanı olursam, şehirler arası seyahatlerimi tren ile, şehir içi seyahatlerimi bisiklet ile yapacağım!

Yabancı devlet adamlarıyla yurt dışındaysam İngilizce, yurt içindeysem Türkçe konuşacağım.

Dünyanın neresinde olursa olsun nükleer karşıtlarının ve çevreci hareketin önemli eylemlerine bizzat katılacağım.

Devlet baskısıyla yurt dışına kaçıp ülkesine hasret ölmüş Nazım Hikmet, Yılmaz Güney gibi tüm değerlerimizin mezarlarını Türkiye'ye getirttireceğim.

Cumhurbaşkanı olduğum gün kimsesizleri, özürlüleri, sokak çocuklarını, yoksulları, dışlanmışları, en alttakileri temsilen bir grup insanı makamıma davet edip birlikte fotoğraf çektireceğim. Ve medya mensuplarına **"Bunlar benim ailem; bu bir aile fotoğrafı"** diyeceğim.

Hükümetten ve Meclis'ten ilk aşamada şunları isteyeceğim:

Bütçede silah harcamalarına ayrılan pay çok küçültülecek; eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, kültür harcamalarına ayrılan pay çok büyütülecek.

Kontrgerilla, Jitem gibi derin devletin aygıtları lağvedilecek.

Örtülü ödeneğin üstündeki örtü kaldırılıp, örtülü ödenek de örtüsüz ödenek haline getirilecek.

Devletin bilip de milletin bilmediği faili meçhullerle ilgili tüm sırlar açıklanacak.

Derin devlet derinliksiz devlet, **dövlet** de **sevlet** olacak.

İngiltere'deki gibi bizde de polisler silah taşımayacak.

Düşünme suç sayılmayacak, düşünmeme suç sayılacak.

Her caminin yanında bir kütüphane açılması için gereken adımlar atılacak.

Eğer isteklerimin bir bölümü olan bunlar yerine getirilmezse, hükümetin yolladığı hiçbir kararnameyi, Meclis'in çıkarttığı hiçbir yasayı onaylamayacağım.

Bugüne kadar ülkeyi yönetenler ne yaptılarsa tam tersini yapacağım.

Ben devlete uymayacağım, devlet bana uyacak.

Halk beni seçerse bir şeyi değiştirmiş olmayacak, her şeyi değiştirmiş olacak!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

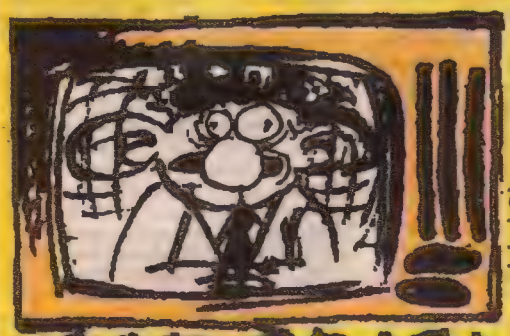

agdabak@leman.com.tr

HABERLER

● Japon bilimadamları domates renginde ve tadında karpuz yetiştirmeyi başardılar... Yaptıkları açıklamada hedeflerinin patlıcan tadında ve rengide gergedan yetiştirmek olduğunu söylediler.

● Bilim dünyasındaki gelişmeler dur durak bilmiyor. Suyla çalışan arabadan sonra şimdi de bokla çalışan motorsiklet ulaşım sektörüne yıldırım gibi düştü balerinler yaptıkları basın toplantısında bu durumla ilgilenmediklerini yepyeni eylem planları içinde olduklarını açıkladılar.

● Karagöz ve Hacivat kız kulesinde seks ederken basıldılar. Fakat (tarihi gerçekler ve tavşancılık federasyonu)nun böyle birşey olamaz uyarısını dikkate alan yetkililer yaptıkları inceleme sonucu bu kişilerin kılık değiştirmiş su altı pehlivanları oldukları anlaşıldı.

● Bebekspor ve Hataykondisyon Birliği maçında (ipne hakem, ipne hakem) tezahüratına sinirlenen atılımcı hakem ameliyatla kadın oldu. Bu sefer de seyircinin (lezbiyen hakem, lezbiyen hakem) diye bağırmasıyla çılgına dönen reformcu hakem tekrar ameliyatla fren balatası oldu. Seyircinin suskunluğu Yalova kaymakamının gözünden kaçmadı.

● Sanat dünyasının ünlü balerinlerinden Betül Fırfır'ın maslahat mezbahanesi müdürü Taybars Brokar'la evlenmesi globalleşmede yeni bir adım olarak nitelendirildi.

● Tarihi buz kaçakçılığı yapan dört penguen yakalanarak buzdolabına kapatıldı.

● Yetmişiki kişiyi parçalayarak öldüren Cevadettin Kozolak hayvanları koruma cemiyeti tarafından koruma altına alındı ve burnuna madalya sokuldu.

● Kuduz tavuklar dehşet saçıyor! Dehşet saçmak amacıyla girdikleri tavukçuluk enstitüsünde pişirilip yenilen tavuklar yaptıkları basın toplantısında (Bütün bunlara sebep sihirbaz Mandreke'dir, yoksa bizim neyimize gerek düdüklü börek) demeleri üzerine derhal harekete geçen şebekler buharlaşarak göğe yükseldiler.. Di mi Cevat abi (Evet)

GÖKHAN DABAK

"Rutin Baba"

Alp Tamer

alptamer@leman.com.tr

Akşamsefası

Siyasal İslam Dersleri

(Başlığı, ".öte parmak dersleri" mi koysaydım, neyse ayıp olmasın.) Ortaokulda çok sevdiğiniz sıra arkadaşınız gizlice silgiyi dikine altınıza koyup, size, erotik bir şaka yapabilir. Cinsel şakalara göz yumup, sürekli hoşgöremezsiniz. Güçlü bir arkadaşlık kokusu duyarsınız. Şakasına karşılık vermezsiniz, ölürsünüz. Arkadaşlık mevsiminin en tatlı masalıdır, oyun içinde eğlendikçe, nedenini ben de bilmiyorum, kişiliğiniz güçlenir. Beyaz yelkenli içinde okyanus ortasında yalnız ikiniz varmış gibi, yasaksız, cezasız bir şenlik, asla tahrik olmaz, cinsellik aklınızın ucundan geçmez, açık saçık şakalar, nedenini ben de bilmiyorum, dinlendiricilik verir.

Sizi izleyen üçüncü arkadaşınız oyuna girmek için can atar, ancak eğlenceyi sivri, aşırı bulur. Kıskançlıkla... İzlemenin keyfi doyurmaz onu, dışarda kalmak da onuruna dokunur, oyuna girse, ahlakına dokunur. Birgün tam siz sıraya otururken, dikine silgiyi altınıza koyar, ancak acemiliğin getirdiği gaddarlığı vardır, silginin içine iğne yerleştirir. (Asıl başlığı Hizbullah mı, koysaydım). Suratında da azgın bir şehvet ifadesi.. Oyunun şakası gitmiş, erotizm kısmı kalmış, silgi de gerçekten pis pis kokan yağlı kıçınıza girmiş. Ağrınıza gider. Arkadaşlarının cinsel şakalarıyla zevk duyan sapık değilsiniz, şakayı derhal iade etmek durumundasınız. Çok aptal, zeka yoksunu arkadaşınızı dışlamamak için, hem de bedeninizin "porno" nesnesi olarak kullanılmasına, incecik, üzgün ruhunuz dayanamaz, bu erotik davete karşılık vermezsiniz, canınız çıkar, işte tam da burada, ne büyük arkadaşlıklar kurulur. Gerçeği konuşalım, utanç duymak, küçük düşmek, horlanmak istemeyecek, karşı duracaksınız, okul hayatınız boyunca, kalemlerinizin sivri ucu avcunuzda sıkılacak, bir kez kucaklaşıp, öpücükleşmediğiniz arkadaşınızın poposuna batırıp batırıp duracaksınız. (Yazının başlığını, Türk medyasında organlaşan kalemler mi, koysaydım. İyi de Reha Muhtar'ın, Fatih Altaylı'nın neresine sokacaksın, soksan ne olur, biz, kendi bedenimizi porno nesnesi gibi kullanmak isteyen bu üçüncü şahıslarla ne aynı sırada, ne aynı sınıftayız...)

1950-60 yıllarında Türkiye ortaokul ve liselerinde en çok oynatılan, rekor kıran, Milli Eğitim'den müsaadeli, Kemalettin Tuğcu'nun piyeslerdeki uzantısı Cevat Fehmi Başkurt'un ünlü "Paydos" adlı oyunu, ki, Sadri Alışık'ın filminden hatırlarsınız, bu konuyu işler. Oyunun can alıcı, ders çıkartıcı finali, öğrencilerin, mahzun, masum, içli, yoksul, vefakar öğretmenlerinin altına, kalın bir tahtaya geçirilmiş onluk ve paslı bir çivi koymasıdır. Oyunun bu sahnesinde ağlar, nankör öğrenciler, öğretmene bu şaka yapılır mı, dersiniz. Öğrencilere, yeni neslin küstah şakasına üzülür, çaresiz öğretmenin gözyaşları karşısında içli içli ağlarsınız. Şefkat, vefakarlık abidesi öğretmenin bedenine yapılan bu cinsel şaka, alak-bullak olmuş eğitim, ahlak sisteminin vaziyetini işaret eder. Bu şaka, camii duvarına işemekten beterdir. Oyun bize, Türk eğitim sisteminin, Türk ahlağının ana karakterini de öğretir, öğrencileri boş bırakmayın, her an .ötünüzün altına çivi koyabilir, dövün, cezalandırın, yasaklayın...

Bu ahlakçı derslerle büyümüşsek, arkadaşlarımızın şakalarına da katlanamayız, öğretmene şikayet eder, bedenimize yapılanların suç olduğuna hükmederiz, arkadaşlık ilişkiniz, dövmek, sövmek, alaya almak, cezalandırmak boyutlarına taşar. Bedenimize yapılan şakalar kışkırtır bizi, ya eğlenceli bir dostluğa dönüşür, ya hırpalayıcı bir kavgaya, ikisi de eğiticidir, kaba konuşmalar, kötü davranışlar, kocaman bir ömrün, kişiliğimizin ahlak romanını yazar.

Hayat denen bu, bunaltıcı sarhoşluğun içinde, iyiyi, kötüyü, şehveti, saldırıyı, ahlakı unutup, soyutlanmış, iskambil kağıtları gibi sürpriz şakalarla eşitlikçi bir ilişki, nedenini ben de bilmiyorum, hiç acı çekmeksizin kurulabilir, işte, Erdil Yaşaroğlu ve Selçuk Erdem'in karikatürleri... Yaşadığımız hayatı bize hatırlatmayan, acıların tümüyle dışında, uçuk-kaçık kurulmuş absürd şakalar, oyunlar, gittikçe gücünü yitirdiğimiz bu hayat içinde bize coşkulu bir kimlik kazandırıyor. "Devam" diyorsunuz. Siyasi, sosyal kişiliğimizi hatırlatan şakalara gün geçtikçe dayanamaz oluyoruz, karikatürlerimizden "insan" silinmeye başlıyor. Kına gecelerinde, ya da gay barlarında kadınlar daha içten eğleniyor. Çünkü, deve dikeni gibi erkek bakışları, erkek-dişilik gibi cinsel kapışma olmadan, sırf eğlenmek için eğleniyorlar. Tam da şakanın ortasında birisi bize ahlakçı ikazda bulunmaz ise, nedenini ben de bilmiyorum, işte o zaman açılıyor dolu dizgin coşkunun kapıları! Ülkemizi, kendimizi unuttukça daha mı özgürlük sarhoşluğuna kapılıyoruz?

Şakayı kaldırmayıp, "terbiyesiz" der, öğretmene şikayet eder, öğretmen de "ahlaksız, ayıp değil mi" diye ikaz ederse, tüm bunlar "ahlaklı" değil, "ahlakçı" davranışlardır. Ahlakçılık, bıyıklı dudaklara ruj sürmekten beter bir cinsel hastalıktır. Ancak, çevreniz sizi sürekli alaya alır, durmaksızın dalgasını geçerse, bu kuşatılmış hor görülme karşısında siz de farkında olmadan, "ahlakçı" bir adam olup, Türk ahlak ordusuna kaydınızı yaptırıp, topluma çeki-düzen veren cihangir bir ahlakçı olarak ideolojik hayatınıza başlayacaksınız, demektir!

Medyada hergün muhatap olduğumuz kepazelikler bizleri kışkırtır, hesapta olmadığı halde, farkında olmadan "ahlakçı" insanlar olup çıkarız. Çünkü sürekli hayıflanır, tsılar, eleştiririz. Ne yapalım medyamız sürekli sömürge ürünleri satıyor. Tecavüzlerine karşılık verecek yerimiz yok. Biz de onunla bir eğlenebilsek, aramızda toplumsal bir bölüşme, eşitlikçi bir ilişki doğabilir, birbirimize şıklıkla takılır, katlanabiliriz. Töleransımız bizi de ahlaklı bir kişilik içine sokabilir. Leman neden yüzbin satıyor, çünkü genç nesil, kendi bedenlerine bu cinsel şakaları iade etmek istiyor. Ve her TV programı bizi hızla gözükanlı ahlakçı yapıyor. Rezilrüsva, şekilsiz dangalaklıklarıyla herbirimizi "ahlakçı" yapmakla görevli bu haber spikerleri, nedenini ben de bilmiyorum, 100.000 dolar maaş alıyor, Reha Muhtar, Ali Kırca... Beyaz, Savaş Ay'ın kapıları üçbeş milyon dolardan açılıyor. Dünyayı yöneten Holivud ve Amerikan kapitalizminin en büyük genel müdürleri bu parayı alamıyor.

Ve zamanla, medyaya sürekli küfreden sert ahlakçı ideolojilerle ayın yere sürükleniriz, Akit Gazetesi okurken "adamlar doğru diyor yahu..." deriz, Nihat Genç okurken, "helal olsun, iyi geçirmiş oğlan" diye alkışlarız. Ahlakçı ideoloji bizi derinden biçimler, sadece, korkusuz, cesurlar kahraman olur, içimizdeki ahlakçı şeytanın genç kalplerimize çalımıdır bu. Sömürge ürünleriyle oyalandıklarını farkeden genç okur-yazarlar sadece "isyancıları" sever, üslubu, kaliteyi, değerli eserleri unutur, saldırdıkları düşman gibi çakallaşırlar".

Ve babanız otuz yıl memuriyet yaptıktan sonra, otuz milyon maaş alıyorsa, ordunun milyar dolar silahlara para ödemesi karşısında da küçük düşürülüp, horlandığınızı hissedersiniz. Bu akılötesi şakayı nereye şikayet edeceksiniz, bu "porno" bir ilişkidir, biri ısrarla bedeninizi kullanıyor, hakimiyet kuruyor, artık siz de, orduyu, devleti kıyasıya eleştiren ideolojilere sempati duymaya başlarsınız!

Vitrinde çok beğendiğiniz bir malı alamadığınız zaman da kendinizi küçük düşürülmüş, aşağılanmış hissedersiniz. Ve, o malı neden alamıyorum, deyip, kendinizi ve malın fiyatını, tartışıp, düşünecek bir özgür yeriniz, yoktur, hayıflanamayacak kadar bir sessiz çaresizliğe çakmışlardır sizi, çünkü o mal, sömürge ürünüdür. Bir işe girer, çalışır, o malı vitrinden almaya çalışsanız dahi, girdiğiniz iş değil, mutlak köleliktir. Hiçbir sosyal, mesai, kişilik hakkınız yoktur. Büyük uğraş, torpiller, sınavlar, yalvarmalarla diyelim işe girdiniz, yine de o malı alamıyorsunuz. Bu büyük savaş size iki tür duyguyu öğretir: O malı rahatlıkla alabilenlere karşı tam bir hayranlık, iki, o malı size alabilecek patronunuza tam bir sadakat. Hiçbir sosyolog araştırma yapmadı, gecekondularda yaşayan milyonlarca çırak çocuğun hayatı şöyledir. Yedi sekiz yaşından askere kadar, yüzbinlira, birmilyon gibi haftalıklarla hepsi beyaz eşyasını tamamlar, sekiz yaşından askerden dönünceye kadar beyaz eşyasını tamamlayanlar, maçı kazanır, artık kendilerini "özgür" hissederler!

Bu kültür, akla gelebilecek herşeyi zaptü rapt altına alır. Disipline eder. Bozar. En güzel örneği şudur: TRT 1'de bir şarkı, ısrarla veriyorlar. Horoz ve pezevenk suratlı ve fiyonklu ve kırk yaşlarında bir şarkıcı piyano başında. Arkasında, ince, uzun siyah gece elbiseli on tane kadın, şarkının sözleri: "Ben olgun (Türk) erkeğiyim / Kırk yaşında aşık olup / Millete güldürtmem kendimi..."

Hem ahlakçı, hem ahlaksız bir şarkı. Kötü beste, güfte bozuk, üstelik ırkçı bir kendine güvenle aşkı bile reddediyor, herşeyi bozuk bu nağmelerin içinde boğuluyoruz. Bu şarkıcının oturduğu yere artık, kazık gibi çivi, kazma dahi koysanız çaresiz... ahlakçılık ona öyle girmiş ki, dünyada yaşayan tüm bilimadamları hayalgüçlerini çalıştırıp, en iğrenç işkence, porno eziyetler düşünseler, bu adama uygulasak, ruhu, kestanesi kahramanlık tablolarıyla çizilmiş bu adama hiçbir şey yapamayız. Üstelik yoksul halkın vergileriyle besteliyor bu şarkıyı. Hizbullah'ı birgün yokederiz ama, ruhumuza işlemiş bu yaratık, milli eğitimin ta kendisidir!...

Bu şarkı gibi, hayatımızdan, TV'lerden yüzlerce örnek verebiliriz, tüm bunlar, pamuk tarlalarında çalıştırılan zenci köleler kadar şansımız olmadığını gösteriyor, hiç değilse o köleler boş zamanlarında özgür çığlıklarını atabiliyorlardı. Artık bedenimizin küçük düşürülmesi porno nesnesi olarak kullanılmasından geçtik, tüm geleneğin, kültürün, ruhsal dengesini yitirdiği, masal çağlarından beri getirdiğimiz tüm anlama-konuşma-sanat biçimlerinin nükleer yokedilmeye tabi tutulduğunu gösteriyor. Kırk yaşında aşık olmayı toplumsal utanç sayan şarkı, Hizbullah'ın satırlarını dahi masumlaştırıyor!

1960-80 arası, sendikal hareketin gücü efsaneleşen öğrenci hareketlerinden kat kat yüksekti. Bugün Sakarya'daki barlardan daha çoktular, Necatibey caddesi sendika tabelalarıyla doluydu. Bu insanlar, bu toprakların çocuklarıydı, aşağılamanın, horgörülmenin önüne, siyasi, sosyal hakları, sendikal örgütler içinde aramaya çalıştılar. 12 Eylül onbinlercesini işkenceden geçirdi, yokedildiler. Bu yirmi yıllık müstesna tarihin dışında kalan, Tanzimat Fermanıyla başlayan İslamcı, Osmancı, Muhafazakar, Türkçü tüm çözüm bulma hareketlerinin hepsi, modern dünyayı hiç anlamamış, "ahlakçı" ideolojilerdir.

Ahlakçılık, müfredatlardan, kanlı örgütlere, satırlara kadar akılalmaz kardeş kanlarının, içsavaşların kapısını açtı. Bugünkü islamcı, muhafazakar ideolojileri, batıyla karşıladıktan sonra öğrendik, tarihimizle ilişkisi yoktur. Batıyla henüz muhatap olmamış Osmanlı, küçük düşürülme, acizlik, hor görülme gibi, şeyleri dahi bilmiyordu. Çöküşün, içe kapanmanın dahi bir estetiği, güçlü bir hayat dokusu vardı.

Cihangirliğini kaybetmiş Osmanlı gerileme döneminde içine kapanmış, Cemil Meriç'in deyimiyle, elinden tespih, odasından oğlan eksilmeyen bir "asude" hayat. Dünya faniydi. Dünyada tek değer "afiyet"ti. Çilekeşliğe yatkındılar. Dünyanın diğer adı: Gamhaneydi. Kederli insanlardı. Dünyaperest insanları sevmezlerdi. Zenginlikleri kıskanmazlar, konakların adı: Devlethane'ydi. Battal, hantal, boş insanları, boş konuşukları sevmez, bir ince zerafet düşkünüydüler. Bereket çalışarak değil, Allah'ın kısmetiydi. Günlerine elhamdülillahla başlar, uzun çubuklarla tütün içerek bitirirlerdi. Elmas yüzlü insanlardı. Kürekleri aheste çekerlerdi. ahlak, ruh ve kalbin, isyansız, cezbeli haliydi. Küçücük avlulu bahçeleri, kuş yuvası anlamında "aşiyandı", aşiyan aynı zamanda "mahremleriydi". Dünyanın sonu, ahir zamanda yaşadıklarına inanırlardı. Acele iş, şeytan işiydi. Selamlaştıkları dostların azizdi. Bahadır günleri hatırlattığı için davudi sesleri severlerdi. Halim-selim, hakkaniyet içinde yaşarlar, haramzedelerden utanırlardı. Akşamla, mehtapla hatırşinas, dostluklar kurup, gittiler. Ve birgün birileri bu insanlara "batıyı" gösterdi! Oradaki konforu, mutluluğu, zenginliği...

Gösterenler, aydınlar, gazeteciler, bilimadamlarıydı. Bir hayalhanesinde kuruntuyla yaşadıklarını görüp, dehşete döndüler, delirmiş gibi batıya uzandılar. Padişahı, imparatorluğu alaşağı ettiler. Keder gitmiş, öfkeli insanlar, dervişanelik gitmiş, azgın isyancılar oldular. Hepsi bir kez batı karşısında "utanmayı" öğrenmişti, asla geri dönüş yoktu. Kalkınacak, ilerleyecek, demokrasi isteyecek, modern dünyayı yakalayacaklardı. Endişeleri o denli büyüdü ki, milleti, dini, ahlağı, geleneği, kimliklerini, herşeyi kaybedeceklerinin panikliğiyle cepheden cepheye koştular!

Tarihin en yorgun gününde miskinleşmiş, afyon içerek uyuşmuş Osmanlının izbe sokaklarından Ali Paşa, Fuat Paşa, Cevdet Paşa, Mithat Paşa, Namık Kemal gibi muhteşem değerli insanlar yetiştirmeyi bildiler. İmparatorluğun bitmiş, yenilmiş en son günü, Çanakkale'de, dünyanın en büyük gücü İngilizler'i durdurdular... Bu halkın, bugünkü İslamcılarla hiçbir benzerliği yoktur. On saniyelik reklam cıngılı için Amerikalı şirketlere yoksul halktan, devletten kaptığı 5 trilyonu veren TGRT'nin, bir zamanlar ışık tarikatının lideriyken, şimdi Sibel Can, Seren Serengil, Bülent Ersoy'la yaş gününü kutlayan Enver Ören'in müslümanlığıyla hiçbir alakası yok. Akit Gazetesi, tek bir zarif, hüzünlü, kederli yazı yazmayı başaramadı. Mısır, Pakistan gibi sömürge kültürüyle büyümüş ülke İslamcıları ithal edip, onlara benzediler. Bu müslümanlığın, tarihimizle, geleneğimizle hiç ama hiç bir benzerliği yoktur. O insanlar edep, his sahibiydi, bunlar "hisse senedi" sahibi. O soylu insanlar divaneydi, bunlar "holdinghane".. O insanlar gönül davetkarıydı, kapıları herkese açıktı, bunlar, üçbeş eşarp satan mağaza, bir iki beton camii etrafında kolonileşmiş sürüler!

Şimdi diyorlar ki, Hizbullah'ın vahşetini kınayalım, ama, İslam'a müslümanlığa zarar vermeyelim, sen kim oluyorsun, elinde satırla, ağzında balta dişlerinle o eşsiz insanların "torunu" olduğunu iddia ediyorsun. Hepiniz bir araya gelseniz, o insanların şimdi müzayedelerde satılan akik yüzüklerinin mühür taşı olmazsınız! Bu soylu insanlara yapılabilecek en büyük kabir azabı, sizlerin onların devamı olduğunu, iddia etmeniz! Ovaladığınız tırnak kiri suratlarınızla utanmadan alıkıran başkesen gibi bu tarihi de İslamcı holdinginizin kasasına taşıyorsunuz, Yunus, Mevlana gibi şahsiyetleri utanmaksızın reklam filmlerinde dahi oynatıyorsunuz!

Demokrat Parti, Adalet Partisi, Doğru Yol Partisi, Milli Nizam Partisi, Fazilet, Milliyetçi Hareket Partisi, Tercüman Gazetesi, Sabah, Hürriyet, Akit Gazetesi, Samanyolu, TGRT, hepsi son kırk yıldır hazırlanıp, birleşip, devlete kümelenip, müfredat programlarını işgal edip, TRT'leri kilitleyip, Hizbullah'ın satır parası için devleti soydular. Okul bahçesinde öğretmenimiz yok diye bağıran yedi yaşındaki yoksul halkın çocuklarını terörist diye tutukladılar, baklava çalan çırak çocuklara yüzyıl hapis verdiler. Türkiye denilen sıradağlar, nehirler, yemyeşil ovalarla dolu Anadolu topraklarını büyük, kanlı bir ayine çevirdiler... Ve tüm basın mensupları bakanlıkta toplanıp, Hizbullah vahşetini afiyetle seyrettiler...

"...sayın basın mensupları, Hizbullah brifingine hoşgeldiniz, kısa sürede tüm hücre evleri basılmış, kanlı örgütün vahşi cinayetleri aydınlatılmıştır, bundan sonrası size kalmış, halkımıza güven, milli birlik, beraberlik telkin etmeniz için çağırdık sizleri, görüntüler lütfen..

"... matkap ağızları yağlanıyor... kafakemiğine kulak üstünden giriliyor, soğuk keskiler deriye girerken derinin doğal yağıyla yağlanır, ses azalır, dişlinin kırılmaması için de yağ gerekli. Bu görüntüde.. testere ağzı iyice geçsin diye, küçük kelebek somun sıkıştırılıyor. Bu da gıcırtıyı önlemek için. Kesme süratine dikkat çekmek istiyorum... bir dakikada kırk kere gidip-gelmesi gerekir, fazla süratli testere ağızları körleşir. Yoksul bölge, testere ağızları hala el eğeleriyle bileniyor...

"... Matkap, testere, takımları ilkel, oluklu matkap, freze, hepsi el tezgahı.. Sanat öğrenmek ciddi iş. Soru sormaktan çekinmeyin. Kafa kemiğinden çıkan kemik talaşı. Kıymıkları örgüt incelemeye alıyor. Bakın, freze bıçaklarla kör bıçakların talaşı aynı soğan dilimi güzelliğini vermiyor, kemik tozlaşmıyor. Matkap dişliği sürtünmeden ısınıyor, yağ gibi kayıyor. Oluk etrafını zımparalamak gerekmez, çıkıntı, pürüz, yok; temiz iş. Sorunuzu çok iyi anlıyorum Şirin Payzın hanım.. Gördüğünüz matkap, eğe, freze, bileyici, torna, biçimlerinin hiçbiri Malkoçoğlu filmlerinde kullanılmadı, tarihi iyi anlayalım, İslam'dan tarihten milleti soğutmayalım, helezon matkapların tarihte hiç kullanılmadığını bilmiyorlar, ama yine de konuşuyorlar...

"... matkabın suyunu akıtarak deliğe girmesi, iyice izleyin, henüz ölmedi, şu görüntü... Eskiden ipli, urgandı, halk arasında boğma teli denir, çelik ip.. gırtlağı matkapla da delebilir, boğma teliyle, aslında gırtlak kesilmek istenmiyor.. şahdamarı.. İslam inancında Allah, size şahdamarından daha yakınım diyor, örgüt, maktülün önce Allah'la ilişkisini kesmek istiyor.. Tereyağını boyluca kesen jiletsi bıçak yumuşak beyne ulaştı... Hakikaten çeliktir. Sıkarken teli hızar gibi sürtmesi, gırtlak kemiğinin çeliğe direncini unutmayın. Karbon çeliğindeki karbon miktarı yüzde 0.75'tir, uzun süreli sürtmeye gelmez! Kemiği kolay kırmak için elmas sertliğinde kalem çizgi bir iz bırakır, "kontur" deriz buna. Kemik üstünde, bakın..

"... Sorunuzu iyi anlıyorum, hırıltıları biz de duyamıyoruz. Hırıltılar Kürtçe olduğu için yasakladık. Türk Dil Kurumu mezhabada çalışmalarına başladı. Koyun hırıltıları, inek böğürtüleri, incelemeye alındılar. Torna, testere, matkaplar ayrı hırıltı, çelik teller ayrı hırıltılar veriyor. Hırıltı çeşitlerinin Kürtçenin sözdağarcığına girmesine müsaade edemeyiz. Osmanlı saraylarında boğdurulup denize atılan yüzlerce şehzade, cariye, ki o zamanın vezirleri teyp olmadığı için kaydedemedi. Türkçe'nin ah, aman gibi, ağğğ, böğğğğ, duyuyorsunuz, stilize edilmiş, gözünü seveyim, bokunu yiyiyim yapma gibi, bakın türkülerimizde aman zalim, yandım anam gibi yakıa, yanıa nidalar yok... Bu hırıltılar saklanmış, gerçeği söylemiyorlar. Bu yüzden görüntülerin yayınlanmasını istemiyoruz. Sayın basın mensupları bilmediğimiz bir dile sansür koyamayız. Böğürtülerin söz dizinleri derleme sözlüklerinde hece hece yayınlanmadan ekranda görünmesi milli paniğe yol açabilir. Türk dil kurumunun mezbaha araştırmaları tartışmalı, çünkü aynı yörenin koyunları, öküzleri üzerindeki sesler üzerinde durulmuş...

Bu koyunlar 15 yıldır dağlarından uzakta. Karadeniz Jersey inekleri, yedikleri yağlı çimenlerden olacak, Soprana hırıltı veriyor, Allah izin verirse, kurban bayramında her yörenin kesimhanelerinde teyple çalışmalar yapacağız.

"... gırtlak kesildikten sonra, bıçak kanı, cesedin derisine sürtülerek temizleniyor, dinimizce sevaptır. Zaten kesimden önce Allahüekber diye kısa dualar okunmuş, dinimizce mahsuru yoktur. Mezarların evlerin altına yapılmasının tarihi sebepleri var, eskiden mezarlıklar şehrin ortasındaydı, her sabah insanlar mezarları görsün Allah'tan korksun diye, şimdi mezarlıklar şehirden kovuldu, Hizbullah bu eski tarihi şehir geleneğini yaşatmak istiyor. Şu görüntüye geçelim, dışkılayan kadın, devam edin görüntülere...

"... defi hacet gören kadının erkekler tarafından görülmesi dinimizce yasaktır, istersenız keselim görüntüleri, korkudan olsun, ihtiyaçtan olsun, dinimizce yasaktır. İşerken, dışkılarken gözden uzak yer seçilmeli, bir kadının gırtlağı kesilirken cinsel organları gizlenmeli. İdrarını giysilerine sıçratmamalı, makat tıpayla da kapatılabilirdi, örgütün hatası, dinimiz, cesedin götüne, pamuk, paçavra tıkılmasını emreder.

"... görüntüler lütfen... kestane satan işportacı çocuğun görüntüsü... Maktül kesim anında hırçınlaşıyor, sanki karnında kırmızı ibikli horoz var, bakın kulak üstüne çivi çakılırken, sağ ayağını tilki kuyruğu gibi.. bakın tel testere ikinci kez sıkılırken, dudakları gagalaşıyor, burnu kanca gibi sivrileşiyor, bize, bedenimizi emniyette "porno" nesnesi olarak kullanıyorsunuz diye eleştirirlerdi, şimdi "sakatat" diye kullanıyor Hizbullah, gırtlağı tel testereyle kesilirken gövde ağırlığı on boğa gücünde çırpınır, on kişi kollarını zaptedemez. Gözlerdeki ifade korku, dehşet değil, yanlış anlamayın, işte bu dünyaya geldik, gidiyoruz, demek istiyor. Korkuyu göremiyor, korku arkaya kaçıyor.. Yükseklere fırlıyor, meleklerle çepeçevre donatılınca, irileşiyor gözler.. Şu anda, Tanrı'nın tahtını süslemiş melekleri görmenin faltaşı şaşkınlığı içinde.. İnsan dünyadan çıkmasın, işte böyle canavarlaşır. İslama, tarihimize, devletimize, Japon kalkınmasına inanmayanlar böyle uyumlu, sessiz yaratıklar haline dönüştürülür. Pislik, iğrenç cıyıltılar yokolmuş, maktül ipeksi, yastık üstünde sünger kafa gibi uyurken yumuşacık hırıltılara dönüşmüş, mutluluğu bulmuş. Şu dilini parçalamış dişler.. hiç duygu kalmış mı, zaten var mıydı duygusu, kuduz olup kesilmiş köpek kafası leşi... cesed değil, kör, sağır, gazsız, ısısız... Bakın arkada kurbağa leşi gibi yapış yapış yeşillenmeye bırakılmış cesedler... ancak, anasından emdiği süt, ölmüş ama henüz burnundan gelmemiş... Sayın basın mensupları, bu kuzu kebap diye bağınp kestane satan çocuğun cesedine iyi bakın, araştırdık, bir tesadüf mü bilinmez, babası da aynı sokaklarda bileyicilik yapıyormuş... Ateş olmayan yerden duman çıkmaz... Bu çocuk, ilkokul üçüncü sınıftan terk, arkadaşının poposunun altına silgi koyarken yakalanmış... Biraksalar öğretmeninin altına bomba bile koyardı... Kırk yaşına gelseydi, aşık bile olabilirdi..."

NİHAT GENÇ nihatg@leman.com.tr

GÖÇ

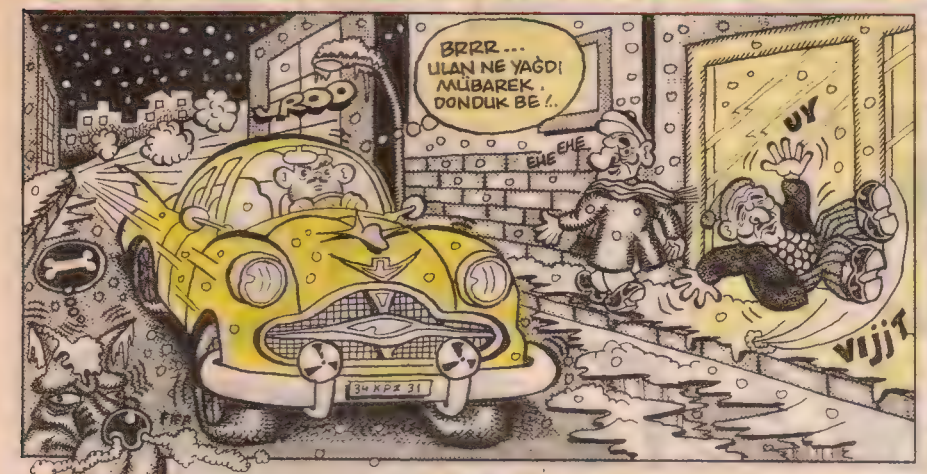

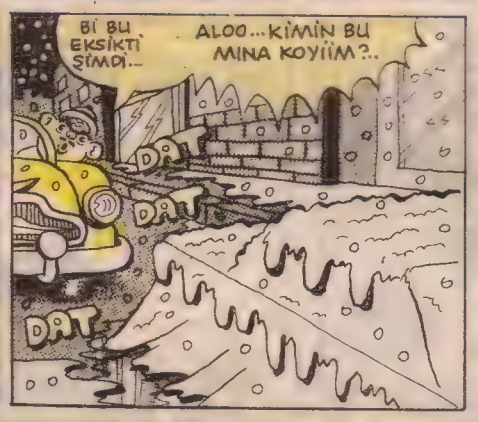

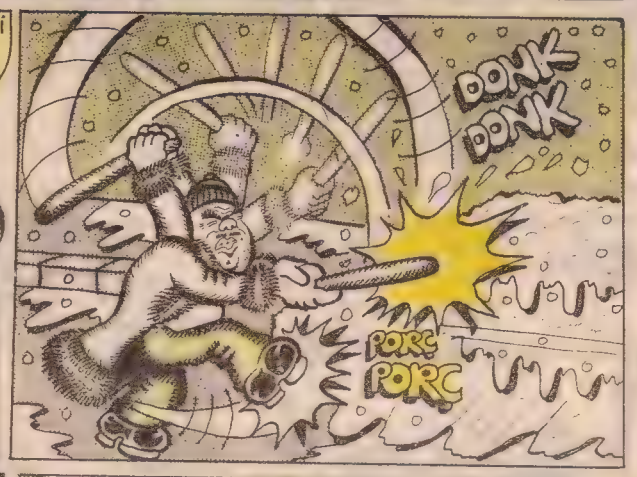

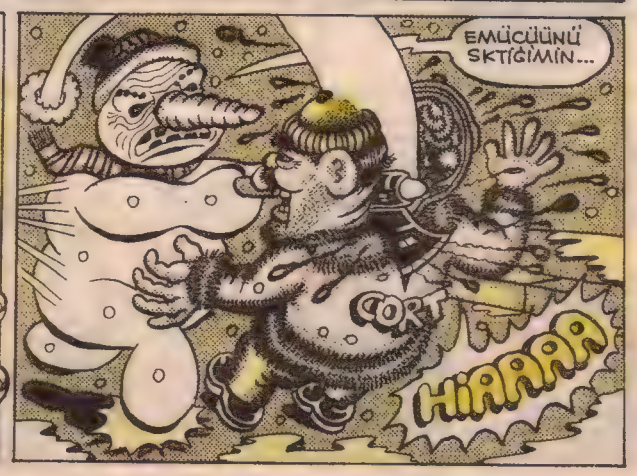

Dünya Sayın

"Çiçek açmış genç kızların gölgesinde..."

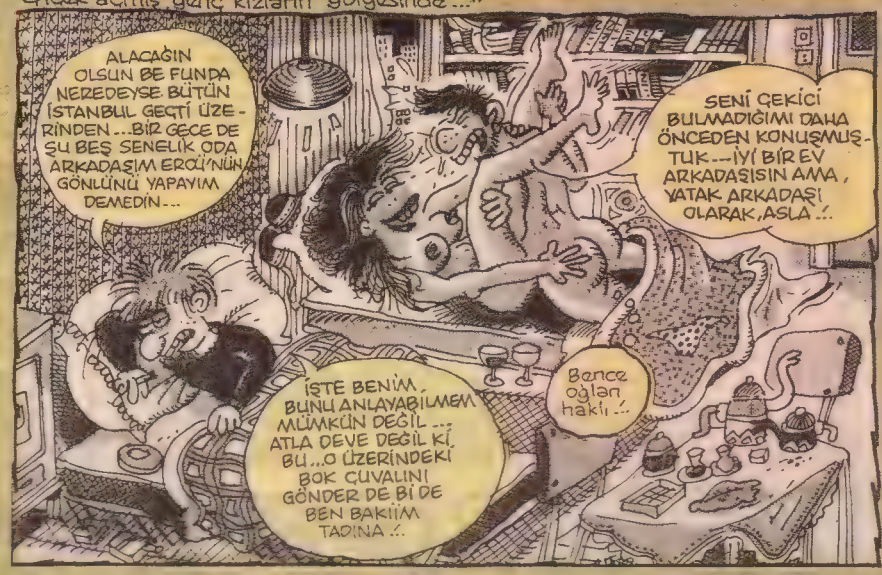

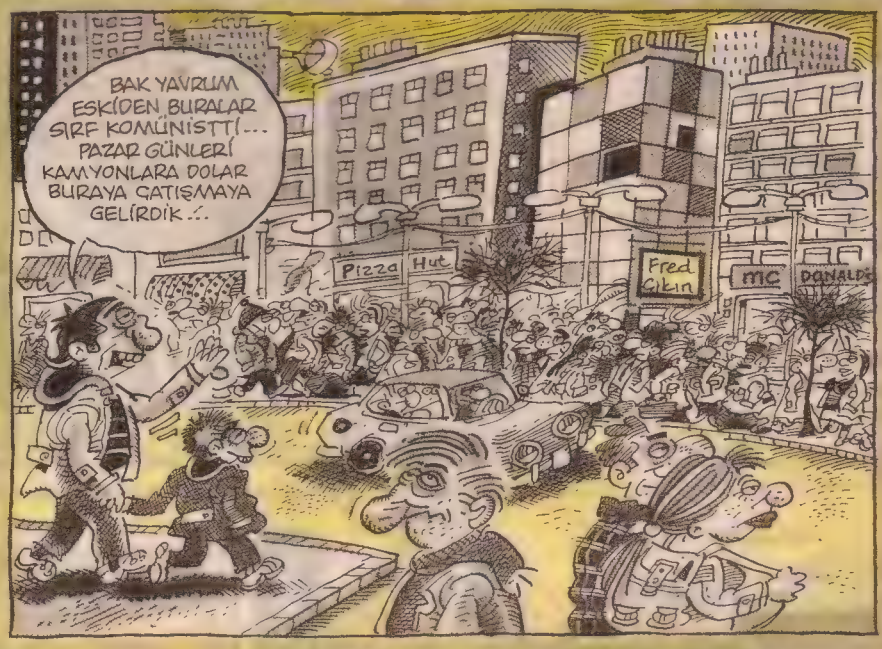

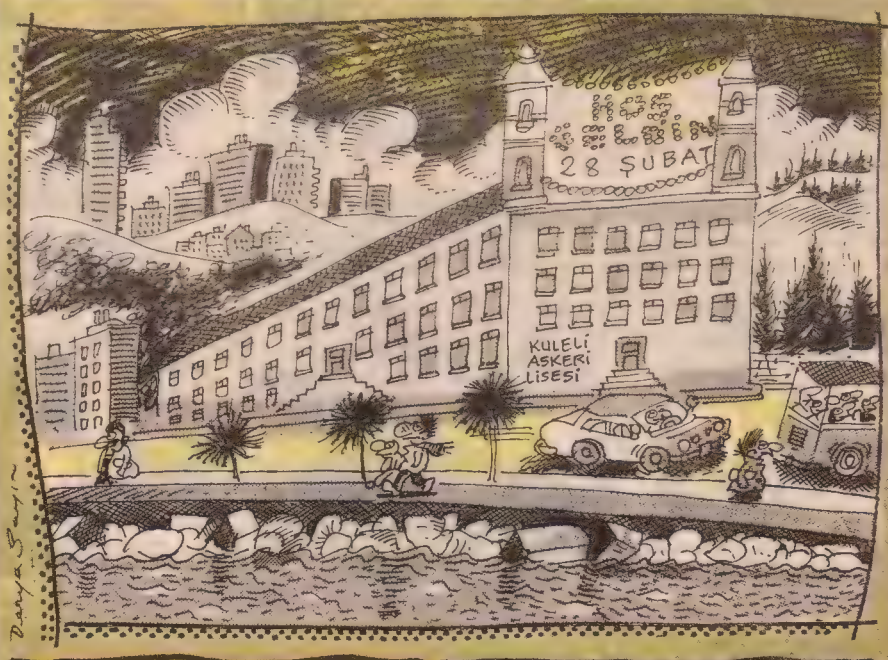

Akşamsefası

TARTIŞMALARA SON NOKTAYI KOYAN ADAM

Kaanertem Güven

KAANERTEM

(Leman.com.tr'li adresimde bir hata var!...Siz göndermek istarseniz kaanertem@hotmail.com'a gönderin mesajınızı...(Laf dinleyin.) Gönüllerin Cumhurbaşkanı Lütfü Oflaz abimizi destekliyoruz.!..

kaanertem@leman.com.tr

feyhan@leman.com.tr

Bayır Gülü

Feyhan Güver

Akşamsefası

İKİ ADAM BİR BAYAN

Orijinal Adı: Two Man, One Woman

Antonyo ve **Rikardo** yedikleri içtikleri ayrı gitmeyen, kardeşten de ileri çok iyi iki arkadaştırlar. Günlerden bi gün ikisi aynı anda bi kadına aşık olurlar. bu aşkın dostluklarına zarar vereceğini anlarlar ve ikiside aşkından vaz geçer. Üç ay sonra **Antonyo** ve **Rikardo** yine aynı anda bir kadına daha aşık olurlar ve yine dostluklarının bu aşk yüzünden bozulacağını anlayıp bu aşklarındanda vaz geçerler. Gel zaman git zaman başlarından buna benzer yedi sekiz tane aşk macerası geçer ve her seferinde aziz dostluklarını hiç bir aşka değişmezler ve hepsini bitirler. Günlerden bir gün **Rikardo** ve **Antonyo** ortak sayısal oynarlar (Beş kolon). **Rikardo** lotoyu yatırmak için loto bayisine gider, bayi de çalışan genç, güzel ve bi kültür ataşesi kadar kültürlü bi kadın olan **Merilu**'yu görürü ve ona aşık olur, mutluluktan havaya ucacak kadar sevinir ,hatta bi ara uçar da ama her halde yönetmen millet **"Süpermen'den araklamış itoğluit"** demesin diye uçma sahnelerini kısa kesmiş. Neyse **Rikardo** iş yerine geri döner **Antoyo** ona **"Lotoyu yatırdın mı kanka?"** diye sorar **Rikardo**'da **"He yatırdım kanki"** diye cevap verir, fakat görüp aşık olduğu **Merilu**'dan bahsetmez. O gün iş çıkışı **Antonyo Rikardo**'ya **"Hafız gel bu akşam gezelim, takılalım"** der. **Rikardo "Bu akşam biraz işim var, yarın tatkılırız"** diye yalan atar halbuki amacı bi an önce eve gidip **Merilu** konusunu düşünmektir. **Rikardo** eve gelir ve derin düşüncelere dalar, bi yanda kadim dostu **Antonyo** bi yanda aşkı **Merilu** ne yapacağına bi türlü karar veremez çünkü ikisini tanıştırırsa **Antonyo** da **Merilu**'ya aşık olabilir ve gene dostlukları bozulmasın diye bu sevdadan da vaz geçmek zorunda kalabilirler. **Rikardo** içinden **"Ulan nerden samimi oldum bu Antonyo pezevengiyle onun yüzünden senelerdir doğru dürüst bi aşk kuramadım gitti, yıllardır solcura (çavuşa) tokat atmaktan anam ağladı"** diye düşünür fakat bi türlü ne yapacağına karar veremez, kısa bir süre sonra **"Ya herro ya merro bu sefer aşkımdan vaz geçmiycem ulan, gidip Merilu'ya açılacam"** diye karar verir ve gider **Merilu**'ya aşkını anlatır, çıkma evlenme teklif eder. **Merilu, Şikago**'ludur ve **Şikago** geleneklerinde yatak odasını kız tarafı değil oğlan tarafı yaptırmak zorundadır, bunu söyler **Rikardo** biraz kıllınır ama **"hay hay"** der ve bu şartı kabul kabul eder. Üç gün sonra **Rikardo** ve **Merilu** yatak odası takımı bakmaya giderlerken yolda **Antonyo**'ya raslarlar **Rikardo "En samimi arkadaşım, kardeşten de ileriyiz"** diyerek **Merilu** ve **Antonyo**'yu tanıştırır. **"Yakında evlenicez"** der, **Antonyo** bu habare aşırı derece de sevinir ve birbirlerine sarılıp bi sevinç yumağı olurlar. Sevinç yumağı olduklarında **Antonyo**'nun kolu **Merilu**'nun memesine değer ve bi elektiriklenme olur. Bu durum kronik bir hal alır **Antonyo** her gün bi bahane bulup sevinç yumağı durumu yaratır ve **Merilu**'nun memesine kolunu değdirir günlerden bir gün **Rikardo ve Merilu** oturmuşlardır kapı çalar **Antonyo** gelmiştir, içeri buyur ederler gelir gelmez **"Ya duydunuz mu kişi başına düşen milli gelir bin ikiyüz dolar artmış"** der ve koftiden bi sevinç yumağı ayarlar Rikardo bu durumdan kıllanır ve slow movşın bakar, değdirme olayını görür **Antonyo**'dan tiskinir fakat çaktırmaz, ertesi gün halasının oğlunu arar torpil koyup, uzak bir ile tayinini çıkartmasını ister. Halasının oğlu **"Olur canım"** der ve **Rikardo'** nun tayinini tropik bir eyalete çıkartır. **Rikardo** ve **Merilu**, **Antonyo**'ya haber vermeden taşınırlar. Taşındıkları il tropik bir eyalet olduğu için **Rikardo** burada tropik içkilere dadanır, her gece bi büyük tropik içki içer. Bu durum **Merilu**'yu çok üzer ve **Rikardo**'yu **"Yeter artık Rikardo, bıktım senin bu tropik içkinden"** diye söylenir. **Rikardo "sana ne lan"** der. **Merilu "doğru konuş"** der. **Rikardo "ne diyon lan sen"** der, **Merilu "ne diyosam onu diyorum işte"** der. **Rikardo** çok sinirlenir, palmiyeden bir dal kopartıp, **Merilu**'yu kıyasıya silov movşın döver. **Merilu "elin kırılsın"** der ve bayılır. Bu arada **Antonyo, Merilu** ve **Rikardo**'nun haber vermeden gitmelerine çok bozulmuştur ve sinirinden senatör seçilip parlamentoya girmiştir. Gazetelerde boy boy fotoğrafı çıkmaktadır. **Merilu** bu fotoğrafları görür ve keşke **Rikardo** yerine **Antonyo**'yla evlenseydim, bana karşı meyli de vardı diye düşünür. Fakat birgün **Antonyo** parlamento heyetiyle **Özbekistan**'a dış geziye gitmiştir. Gazetelerde milli kıyafetlerle resmi çıkar, **Merilu, Antonyo**'nun **Özbek** şapkası takmış resmini görünce **"Ula Antonyo'ya bak, İbiş gibi olmuş. Ne karizma kalmış, ne marizma kalmış"** der ve **Rikardo**'nun tropik içkisine karışmamaya özen göstererek yaşamaya devam eder.

SON

Akşamsefa

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

"Buyrun" dedi tezgahtar. Vitrindeki; ceket gibi bişey var, onu beğenmiştim. Elbiselerden anlamam; soğuktan ve sıcaktan korunmak bir de çıplaklığımı örtmek için giyiniyorum sadece. Estetik ise; kırmızı üzerine mor noktalı bir gömleği tercih etmem; o kadar. Vitrindeki o şeyi de, kaban sanmişım. Dokundum. İnce bayaa. Ceketle mont arası bişiy. Rengi hoşuma gitmişti. Bi de mankeni beğendim. Onun üzerinde güzel duruyo. Fakat satıcı, ceketi vermek istemiyordu. O renkten, sadece vitrindeki kalmış ve vitrindeki mallar satılmazmış. Mağazaları bu yüzden sevmem. Saçmasapan kuralları var. Ayrıca, mağazalardan alışveriş eden bi tipe benzemiyosan, boka bakar gibi bakarlar suratına. Şu, ingilizce ismi olan, dar blucinli kızların çalıştıı, ışıl ışıl ve zemini parlak mağazalardan. Bitpazarından fanila ve don satın alan bi adamın orda bulunma sebebi ise, rengi beğenmesiydi. Halbu ki, üzerime, o geniş omuzlu ve beyaz suratlı mankende olduu gibi oturmıycağını biliyodum. Ucuzdu işte. İndirim varmış. Para herşeyi satın alır!.. Ucuzsa, daha kolay satın alır!.. Paranla rezil de olabilirsin! Vezir de olursun! Sezir bile olabilirsin; eğer çok paran varsa kötü espriler yapılabilir. Bunların hiçbirine gerek kalmadan, "çevre" denen, tuhaf bir değer devreye girdi. Oralarda dükkanı olan bi tanıdığımla olan muhabbetten sonra, ceket o parlak ve büyük torbadaydı. Bunu yaptıımdan utandım. Araya birisini sokmuştum. Ben öylesine lafını etmiştim ama, o "Dur, gidip alırım ben" dedi. Şu torbalar miidemi bulandırıyo! Yürüyen reklâm panosu gibi dolaştım sokaklarda; bi iki yere daha uğramam lazım. Aslında herkezde var torba hemen hemen şu caddede. Kimse de kimsenin torbasına bakmıyo sanırım!.. Poşet, torba, heybe, çanta, paket, el, sigara, dergi, tesbih; herkesin elinde bişiy var!

Ertesi gün, maazanın önünden, ama karşı kaldırımdan yürüyerek geçtim. üzerimdekini, mankenle kıyaslıycaktım ki; o son rengi benim aldığımı hatırladım. Mankene, kazak giydirmişler. Yürüdüm, gittim. Aslında elbise macerası daha bitmemişti. Düğmelerden hoşlanmadım! Çok parlaklar. Cilâlı hepsi. Yansıma yapıyo. Düğme dediğin nedir ki? Gider alırım üçbeş tane. Hayatımda hiç düğme satın almamıştım! Tuhafiyecide başladı saçmalık yeniden! Bu, kemikmiş. Orjinal; İtalyan. Aman Allahım! Nelerle uğraşıyorum! Kedi vardı orda, onla ilgilendim biraz, tuhafiyeci küçük çekmeceleri karıştırırken. Çeşitli düğmelere baktım sonra. Ayrıca, dikkatli ve özenli bir alışveriş yapıyomuş gibi davranmaya zorluyodum kendimi. Daha sonra, bunu abarttım: Caminin kenarındaki yün bere, şapka felan satan adamda, sekiz çeşit bere denedim ve beğenmedim! Sonunda, saçmalamışım! Niye bunnarın dikişleri hep üstte dedim. Başka nasıl dikilir ki bu yahu? dedi adam. Ben; dikkatli; plânlı ve özenli bir alışveriş gerçekleştirip, hiçbişiy almadan giderken, "Hayret bişiy!" diye de ekledi ardımdan. Haklıydı. Mır mır mıy diye bişiy dedim ben de içimden. Evet! Mır mır mıy! diye bi duygu oluyo böyle alışveriş manyaklı içinde geçen bi günde. Anlasam neyse! Deri diye naylon bi montu satın almıştım geçen sene. Çuval giyse yakışır denen bi tip olsam, sorun azalıcak. Böylece ister-istemez biraz da estetik düşünüyosun. Mesela, kazağı kaldırırsın, şöyle önüne bi koyup bakarsın. Hmm! Tamam, alıyom! Kalıp mı çıkardım sanki hemen! İllâ öyle bi naz, cilve yapılcak yani. yoksa pahalıya satarlar. biraz kurcala! Defosu var mı, bak en azından. Patladım sıkıntıdan ama, baktım yinede! İnat etmiştim! O gün, dikkatli, plânlı ve özenli bi alıcı gibi davranıcaktım satıcıların karşısında... Bu saçmasapan gayrete gereksiz yere öyle yoğunlaşmışım ki, eve dönüşte bi dükkândan profiterol alırken bile pazarlık yapıyo buldum kendimi!.. Geç oldu ama, kış alışverişini de bitirmiştim sonunda!.. Montumsu ceket: 14 milyon. Kazak: Beş milyon. Bere: Bi milyon. Hemen iyi günner diliyorum!...

Sayın Leman Okurları;

Sizleri seviyorum Çünkü leman okurlarının ne denli duygulu insanlar olduğunu bildiğim için başımdan geçen olaylarımı sizinle paylaşmak istedim.

Ben otuz iki yaşındayım çok küçük yaşta bir akraba evliliyi yaptım Evlendiyim kişiyle aynı yerde büyüdük evlendikten kısa bir süre sonra Anlaşmamaya başladık tabi Bizim oralarda Evlenip ayrılmak olmaz hele birde çocuk olunca. Bense ne ayrılabiliyor ne de mutlu olabiliyordum. Çünkü birde Üvey anne vardı Hani bazı Filimlerin dıram sahneleri varya benimki o misali. Çıkar yol bulamadım şübeye gittim Askerlik işlemlerimi yapıp bir kaç gün sonra askere gittim. Askerlik vazifem bitene kadar bir tek mektup almadım ne eşimden nede ailemden Hiç izine gelmeden askerliyimi bitirdim tekrar Başlangıca döndüm. dayanamadım evden kaçtım Beş sene yerimi kimse bilmedi. Çok zorluklarla karşılaştım ama yinede dönmek istemedim Boşluklar içinde olduğum için hep arayışlar içindeyidim. Bir gün bir kızla tanıştım. onu sevdim ilk defa birini seviyordum. Ama korkuyordum. Onu kayıp etmekten. Ailesi duydu oda Ailesine söylemiş tepkiyle karşılaştı çünkü Benim doğulu Kürt oldugum için sevmeye Hakım yokmuş ismim bile bir sorunmuş Çünkü ismim (koçero) kızı hemen başka Biriyle zorla evlendirdiler. bense onu çok seviyordum bazen uzaktan uzağa gizlice görmek için gidiyordum. Ailem den sonra onu da kayıp etmiştim. Zaten annemi hiç görmemiştim ben çok küçükken ölmüş, Babamsa yerimi bilmiyordu Üvey annemin umrunda bile deyildi. Ama benim yinede onlara htiyacım vardı. çünkü çok uzaklarda bir bekar evinde yaşıyordum. bazen oturup hıçkıra hıçkıra ağlıyordum. Beni düşünen kimse yoktu. Bazen ah anneciyim olsaydı acaba yine bu durumdamı olurdum Diye düşünüyordum

Yani En güzel yıllarımı sevgisiz yaşadım babam yerimi öğrenmiş geldi benim o anki durumumu Bekar evimi gördü inanırmısınız o yaşlı adamın Ağlamasına ben dayanamadım. Zaten ondan başka Beni seven yoktu. Bana Biraz teseli verdikten sonra Alıp beni götürdü babamın durumu iyiydi Bir iş yeri açtım Bu seferde Üvey annem Bana rahat vermedi babam huzursuz olmaya Başladı. babam kışkırtı beni evden çıkarıp kiraya gönderdi. Çünkü beni seven bir babam vardı onun üzülmesini istemiyordum. Zaten sırf onun hatırı için eşimle barışmıştım. Eşimle on iki yıl evli kalmamıza rağmen özlem dolu bir evlilik yaşıyamadım onun için Hep arkadaşlarıma özendim. Ben de eşimle gezmek eylenmek isterdim ama dedimya kafa yapılarımız bir birine uymuyordu tabi Ben ona da hak veriyordum belki benim yapımda ona ters geliyordu.

Bir ruh gibi yaşıyordum hiç eve gitmediyim zamanlar oluyordu kahve de yatıyordum zaten gittiyim zamanlar da pişman oluyordum çünkü hep kavga ediyorduk. Artık her şeyden bıkmıştım ve Bir gün dayanamadım Kahve de kimsenin olmadığı bir zaman intihar ettim lanet olsun onu bile beceremedim beni şans eseri gece işe giden müşteriler hastaneye kaldırıyolar az daha kan kayıbından ölecekmişim ölmeyi bile Beceremediğim.

O sıralar babam da üzülüyor ama bir şey yapamıyor Çünkü Üvey annemin dırdırından da bıkmıştı hastalandı hastaneye kaldırdık çok düşünmekten bunalımdan kan kanseri olmuştu babamı da kayıp ettim Artık beni düşünen kimse kalmamıştı. O zamanlar Benim olgunluk çağlarımdı ama yine de çocukça düşünüyordum çünkü ne çocukluğumu nede gençliğimi yaşayamadım. Bazı insanlar mutlu olmayı hak etmiyor. Babamı kayıp ettikten sonra temeli bunalıma girdim. ne yaptığımı bilmiyordum.

Bir arkadaşımla bir yolculuktan dönerken kaza geçirdik. Hani derlerya kötülere bir şey olmaz ben yara almadan kurtuldum Arkadaşım öldü. Bir sürede onun acısını unutamadım. hep sevdiyim insanları yitiriyordum. Bazı gazetelerde çıkan arkadaşlık köşesine bir mektup yazdım. kısa bir süre sonra benim ilanımda yayınlandı. hayatım birden bire hareketlendi. Çok arayanlar oldu. arayanlardan benim yaşımda ve benim gibi mutsuz olan birini tercih ettim. kısa bir süre sonra tam aradığım insanı buldum diye düşündüm. Çünkü beni çok aşırı seviyordu. Ben ilk defa biri tarafından seviliyordum onun beni sevdiyinin. Fazlasını seviyordum. Zaten sevgiye susamıştım. Ben bazı Acılar çekmiştim onun mutlu olmasını istiyordum. İstese canımı Bile onun için vereceyimi düşünüyordum. Onsuz bir hayat düşünemiyordum onunda anlattığına göre tam bir birimizin kopyasıydık sevgiyi tattıktan sonra madiyatın ikinci planda geldiyini düşünüyordum. Artık sıra eşimden ayrılıp onunla evlenmeye gelmişti. Eşime durumu açtım iki nizinde mutsuz olduğunu. Ben ce en güzel şeyin anlaşarak ayrılmak olduğunu. Eşimse benden asla ayrılmıyacağını benim nereye istesem gidebileceğimi söyledi. Benimse Aklım Fikrim. bir an önce mutluluğa koşmaktı ve gittim. her şeyi eski eşime bıraktım. zaten sevdiyim insan yalnız yaşıyordu. beni karşıladı size karşılaştığımız o anı kelimelerle ifade edemem. Sanki ısıs bir cölde yıllarca birbirini Arayıpta bulamamış iki insan gibiydik. Beraber kalmaya başladık beni o kadar kıskanıyorduki kıskanması bile hoşuma gidiyordu. hayatımda o kadar mutlu olmamıştım zaten içkim sıgaram kötü alışkanlığım yoktu zaten mutluluğu içkide aramamıştım. Artık düşündüyüm tek şey vardı onunla evlenmek. Tabi Eşimde boşanmaya razı olmuştu artık engel kalmamıştı. Bir sabah uyandığımız sabah sevdiyim insanın bir çocuk beklediğimizi söyledi Artık şans bana dönmüştü diye düşünürken Aynı akşam bir telefonla yıkılmıştım. telefondaki ses bir Erkeye aitti. Sevdiyim kişinin bir hayat kadını olduğunu benimse bir yem olduğunu söyledi yıkıldım ama inanmak da istemiyordum. Oturduk konuştuk her şey doğru dedi. Benim onu bırakırsam kötü yola düşeceyini korkup söyleyemediyini söyledi. Zaten bende onu bırakamazdım. Zaten geçmişini hiç engel olarak görmemiştim. Onun tertemiz biri olarak kabul etmiştim. her keşinde öyle bilmesini istiyordum Çünkü hem seviyor hemde çocuğumun anası olaçaktı. Çok sevindi zaten onunda benden başkası yoktu. Yeni bir hayata başlamaya karar verdik Zaten hiç bir birimizden ayrılmıyorduk ne dediyse yapıyor üzülmesini istemiyordum Aradan bir kaç Ay geçti bir oğlumuz oldu ismini babamın ismini koyduk. O sıralar durumumuzda kötüye gidiyordu çünkü benim çalışmama izin vermiyordu hep gözümün önünde dur diyordu beni dışarı bile çıkarmıyordu. bir gün o uyurken iş aramaya gittim döndüyümde evi terk etmişti çocukla gitmişti Nereye gideceyinide bilmiyordum sadece korkuyordum Kötü yola düşmesinden. biraz Paramız kalmıştı onu da onu bulana kadar harcadım sonunda buldum Beni kıskanıp gittiğini söyledi. Artık oralarda duramazdım taşındık başka bir şehire aynı iş yerinde Beraber çalışmaya başladık. Onu yalnız bırakamıyordum. Aradan yedi Ay geçmişti bizimde işimiz Bitmişti Başka iş Aramaya başladık Bir kaç gün bulamadık bir sabah bana Bu gün biraz hastayım sen biraz iş ara gel ama geç gelme. Ben iş aramaya gittim Döndüyümde ise bir (not Ben sana git dedimse gitmenmi lazımdı Surat asmıştım surat asmamı Bile aldırış etmedin gittin

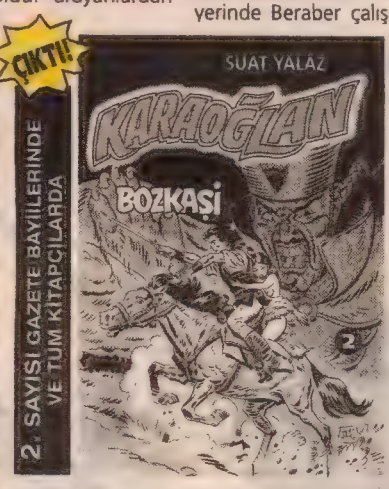

Beni sevmiyorsun Beni bir daha arama sorma bütün eşyaları sat başının çaresine bak Benden sana fayda yok Birini bul evlen)

Sayın okurlar her şey bu kadar basitmi insan hemen birini sevebilirmi. bırakın onu Ben onun için her şeyimi bıraktım. Onun geçmişine bakmadan Ailem yaptım. karşılığında bu iki cümleyimi yazacaktı Ben şimdi kendimi nasıl avutacağım. Bu sevmekmi hayır bu sevmek deyil

Sevmek. Eşini böylemi mırakmak Hani sevmek karşılıkla sevgi saygı ve sadakat Deyilmi yani benim mutlu olmaya hiçmi hakkım yok Şimdi Anılara bakıp geçmişime dalıp karanlığa gömülüyorum

İnşalah bir gün benim içinde Güneş Doğar. Ama hiç umudum yok Leman okurlarına sayglarımla

Koçera - Bandırma

Globalleşen Dünyanın, Mekanikleşen İnsanları!

Hepimiz, yaşadığımız birtakım şeylere tepki duyuyor ve bunu dile getiriyoruz "Leman" sayfalalarında. Birbirimizin duyarsızlıklarından rahatsızlık duyuyor, gerçek sevgiyi ve dostluğu arıyoruz. Buraya kadar güzel!

Peki ya, aynalara bakıyor muyuz? Konuşuyor muyuz hiç kendimizle, sanık sandalyesine oturtabiliyor muyuz kendimizi? Savunabiliyor muyuz, doğru söyleyeceğimize dair söz verebiliyor muyuz?.. Hiç sanmıyorum: Birbirimizi eleştirmeye gelince, mangalda kül bırakmıyoruz. Hepimi, bu gidişten şikayetçi ve mutsuz. Birbirimizin mutsuzluklarını merdiven yapıp en tepeye çıkmaya çalışmamız, ne kadar zavallıca oysa! Günden güne "globalleşiyor" ve "mekanikleşiyoruz." Bir "globalleşme"dir, almış gidiyor. Öyle kaptırmışız ki kendimizi, yanıbaşımızda can çekişen arkadaşımızın üstünden atlayıp geçiyoruz. Neden? Çünkü bu hıza yetişmemiz gerekiyor, çağın gerisinde kalmamalı, dünya devletleriyle dans edebilecek duruma gelmeliyiz. Gün geçtikçe, daha az düşünen, daha az seven, daha az konuşan bir millet oluyoruz. Birbirimizle konuşmak, dertleşmek yerine, muhabbeti kısa kesip evlerimize chat yapmaya koşuyoruz. Sesimizi duyurmak, gözlerimizi göstermek korkutuyor bizi. Çünkü sahteyiz!

Teknolojiden, insanoğlunun himayesinde olduğu sürece faydalanabiliriz. Ama, galiba biz, teknolojinin aciz köleleri olduk, elimiz kolumuz bağlı, bizi birgün çiğneyip yutmasını bekliyoruz. İlişkilerimize bir bakın; çıkarlarımız doğrultusunda dost, işimiz bitince yabancı oluveriyoruz. Peki ya, Leyla-Mecnun aşkları nerede şimdi? Körelen duygularımızdan arta kalan ne varsa, o kadar yaşıyoruz aşkı.

Herşey bir oyun; sahneye çıkarsın, repliğini söyler ve sahneyi terkedersin. Bütün marifet, o repliğe, kendini ve karşındakini inandırmaktır. Yani, iyi rol yapmaktır, hepsi bu! Giderek yalnızlaşıyor ve içimize gömülüyoruz. Yarattığımız bu cehennemde, küçük de olsa, bir "vaha" var hala.

Ne olur, bari onu çölleştirmeyelim. Herkese kucak dolusu sevgiler.

Özge - Ankara

Gözbebeği'ne...

Kitaplarını karıştırıyorum. İçinde seninle ilgili birşeyler bulmak istiyorum. bir cümle bile yetecek belki. Ama o bile yok. Bugün tam 25 ay olmuş görüşmeyeli. Çok özlüyor çok acı çekiyorum. Ama hep gülümsüyorum. Çünkü annemiz ve babamız daha fazla hüzün kaldıramayacak. Çocukluğumda seni çok kıskanırdım. Çünkü çok güzeldin. Büyüdüğümde sonsuz bilgini ve hırsını kıskandım. Şimdi kıskanacak hiçbir şey yok. Çünkü sen yoksun. Bir resmimiz var. Ben bebekmişim. Senin kucağındayım. Gözlerin parlıyor. Seni arıyorum hala. Tek ipucum gözlerindeki o parıltı. Asla bulamam biliyorum ama.

Annene ve babana ortak çıktım, bebeklerini çalıp gizli gizli oynadım, kimya ödevinin üzerine süt döktüm... Yine de beni sevdin. Sağol ablacığım.

Cesaretine hep hayran kalmışımdır. Sonunu nerden bilebilirdin ki...

* Aramızdan gidişinin 2. yılı. Bu nasıl adalettir ki, senin aramızdan ayrılmana neden olan mahluk, 7 yıl sonra yine sokaklarda istediğini yapıp o lanet bıçağını gönlünce sallayacak. Nasıl olsa bir insanı öldürmenin bedeli 8 yıl...

J.Arslan

Modern Çağın Canileri
NİHAT GENÇ
İletişim Yayınları - 536 Sayfa
ÇIKTI!

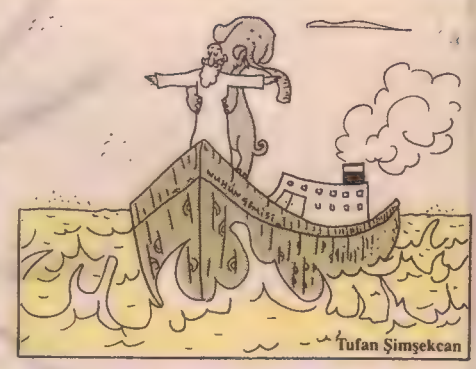

LeM
Sayı: 432 - 19 Şubat 2000 Cumartesi - Haftada bir yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü ORLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Erçak Matbaası● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

19 ŞUBAT 2000 Cumartesi-Sayı:2000/08 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Romanya'da siyanürle altın arayan şirketin yol açtığı sızıntı sonucu milyonlarca balık zehirlendi. Bu şirketin Bergama'da altın arayan Eurogold'un ortağı olduğu ortaya çıktı! Bergama halkının direnişinde ne kadar haklı olduğunu cümle alem gördü. Ölümcül siyanür, zincirleme reaksiyonla bölge canlılarına ulaşacak... 2-3 ay içerisinde zehir Karadeniz'i de etkilemeye başlayacak... Balıklar, kuşlar ölecek, sıra insanlara gelecek...

433

26 ŞUBAT 2000 Cumartesi-Sayı:2000/09 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Mollaları Gençlik Ateşi Yaktı...

İran'da molla rejimi gençlerin enerjisine dayanamadı un ufak oldu.. Geçtiğimiz hafta içinde İran'da yapılan seçimlerde, mollaların adayları pekçok yerde barajı bile aşamadı... Yenilikçiler büyük oy farkıyla seçimi kazandı... Ancak, mollaların, devlet ve silahlı kuvvetler içinde hala büyük destekcileri var... Bir kıvılcım, tüm dengeleri altüst edebilir, İran'ı bir iç savaşın eşiğine getirebilir. Mollaları devirmekte kararlı gözüken Amerika, şimdilik gelişmeleri sırtlan gözüyle izliyor.. İran rejimini devirmek için yüzmilyonlarca dolarlık bütçeyi CIA'in emrine veren Amerika'nın mollaların lehine gelişecek bir harekete seyirci kalmayacağı kesin... Ne tesadüf ki, mollalar da gücünü Amerika'nın bu tavrından alıyor... İran Şahı Pehlevi'yi solcuların desteğiyle devirip sonra da iplerde sallandıran mollaların "şeytan Amerika" söylemi de hüsrana uğradı. Gençlik, bu ikiyüzlü oyunu çok iyi görmüş olacak ki tavrını daha güzel ve daha özgür bir dünyadan yana koydu... Bu güzel çocuklar, aydınlığı göremeden büyüdüler, şimdi ise meşaleleri yaktılar... Daha aydınlık bir İran özlemiyle...

Yüzbaşı Tommiks ve kucağına düşenler...

Leman İran'daki Seçim Sonuçlarını da Aylar Öncesinden Tutturdu...

Leman yalnızca Türkiye gündemini değil dünya ölçeğindeki gündemi de önceden belirliyor. Ne CIA, MOSSAD, MIT, KGB'nin ne SAVAMA'nın ne de dünyanın en kılı Pıar şirketlerinin, Think-Thank'çılarının Leman'ın mazlum sezgisinin yanında esamesi okunmaz ayaptır söylemesi...

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Emekli bir cumhurbaşkanı için iş önerileri!

- Çankaya Belediye Başkanlığı...
- Olmadı, kriz zamanlarında geçici olarak Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanlığı...
- Yavuz Donat'ın yanında stajyer gazetecilik...
- Duruma göre gıda güzelliği... (Bugün patates olur, yarın ıspanak olur, gerekirse 5 yıl uzatılır!)
- Fenerbahçe'ye teknik direktörlük...
- Reha Muhtar'a kadrolu konukluk...
- Isparta'da, şehir merkezinde İnternet cafe işletmeciliği... (www.dundundur.com.tc.)
- İslamköy'de, kontenjandan ihtiyar heyeti üyeliği...
- Çin'den hediye edilecek pandaya bakıcılık.
- Politik çizgide radikal bir değişiklik ve Narsist Leninst bir partinin liderliği.
- Devlet tiyatrolarının boş günlerinde mesaj kaygılı stand-up'çılık...
- Rauf Denktaş'a danışmanlık...
- Bir Amerikan şirketinde diyetistenlik... (Hergün en az bir Zippo büyüklüğünde beyaz peynir yemeliyiz!)
- Kurtul Altuğ'un sunduğu "Politikanın Nabzı" programında resim seçicilik...
- Tahtakale'de ikinci el fötr şapka satıcılığı...
- Belgrad Ormanları'nda yerel motifli Fantom'luk... (Ormanda Fantom, 10 Mesut gücündedir derler!)
- Çarkıfelek'te atasözü ve deyimler uzmanlığı.
- Marmaris'te ressam kalfalığı... (Yetiş ya Picasso, yetiş ya Dali!)
- "Gerçek Dinozorun Anıları" kitabıyla best-seller yazarlığı...
- Beşiktaş İnönü Stadyumu'nda "deniz tarafındaki kale" amigoluğu...
- Cavit Çağlar'a para sayma makineliği...
- Leman'da köşe yazarlığı... (Çünkü ben İspanya Kralı olacağım ve köşem boşalacak!)
- Bülent Ecevit - Fethullah Gülen ilişkilerinde özel kuryelik... (Bana solcular zaman öldürüyor dedirtemezsiniz!)
- Profesyonel bir stüdyoda, arzu eden gruplarla çekilecek "mutlu aile fotoğrafları" için "baba" modelliği...
- Özel bir televizyonda Cemal Kutay'la beraber Two Men Show...
- Tüzel bir rasathanede Richter ölçeği...
- Bayındır Holding ve Nergis Holding kampanyalarında reklam yıldızlığı...
- Temsili kurtuluş günlerinde milis kuvvetleri kumandanlığı...
- "Güniz Sokağı Kabusu" adlı 1300 bölümlük Tv dizisinde başrol oyunculuğu...
- GAP kapsamında çoban mühendisliği...
- Mirasyedi Yayınları'nın editörlüğü...
- Zigon idam sehpası tasarımcılığı...
- Prestij Müzik Ailesi'nin mali müşavirliği...
- Devlet Su İşleri'nin sponsorluğunda su istasyoncuğu...
- "Türki Cumhuriyetleri'nde her ülkenin geleneklerine göre milli kıyafet mankenliği...
- Avrasya İzci Teşkilatı, Onursal Oymak Başlığı..
- Makina Kimya Enstitüsü'nde düzenli aralıklı deneylerde gaz içme kobaylığı...
- Açılışlarda kurdelayı tek hamlede kesecek nitelikte keskin bıçak distrübütörlüğü...

- Mobil araçlarda "yönlendirme" ünitesi uzmanlığı...
- Temel atma incelikleri ajansı, genel sanat yönetmenliği...
- Fahri herhangi bişey olma psikolojisi üzerine seminer başöğretmenliği...
- Dünyanın çeşitli ülkelerinde tam, yarım, çeyrek darbe organizatörlüğü...
- Susurluk'tan Batman'a, Manisa'dan İskenderun'a resmi coğrafya, resmi tarih, kem talih rehberliği...
- İmam Hatip Lisesi'nde laiklik dersi hocalığı....
- Devlet sanatçılarını yılda bir kez piknikte biraraya getirme komitesi sorumluluğu...
- Kadir Has'ın bağışladığı okullarda kantin zinciri işletmeciliği...
- Devlet Halk Dansları Topluluğu, gösteri bitiminde ilk alkışı patlatarak izleyenleri coşturma görevlisi...
- Koç-Sabancı arası gerginlik giderip uzlaştırıcı..
- İran Meteoroloji Müessesesi, Değişim Rüzgârları Müdürlüğü...
- İstek üzerine bedelli cumhurbaşkanlığı... (Kısa dönem!)

kılservis@leman.com.tr

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

Akşamsefası

LEMAL

Kokoreç, çay fıncanı safsatalarıyla AB'ye girmeye hazırlanan ülkemizde, seçimle işbaşına gelen dört HADEP'li belediye başkanı PKK'yla ilişkili oldukları gerekçesiyle gözaltına alındı...

"AB'ye girmenin yolu Diyarbakır'dan geçer" diye buyurmuştu Mesut Yılmaz...

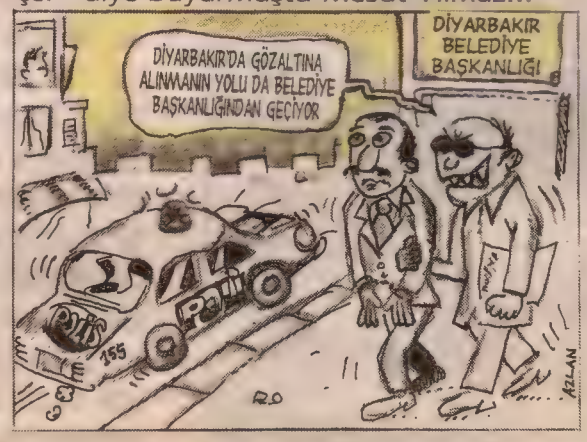

Ulucanlar'da ne ölenler ne ağır yaralı olarak canını kurtaranlar adaletin pençesinden kurtulamadı. Toplam 12 bin yıl hapisleri isteniyor!!!

GÖZALTILAR
barışa
çomak
DEMİREL
goltuğu
gaptırmam
ECEVİT
ilk hedefiniz
hadef
BAHÇELİ
no barış,
no ab
ÇİLLER
derin sarsın
MEHMET AĞAR
derin fener
MOLLA REJİMİ

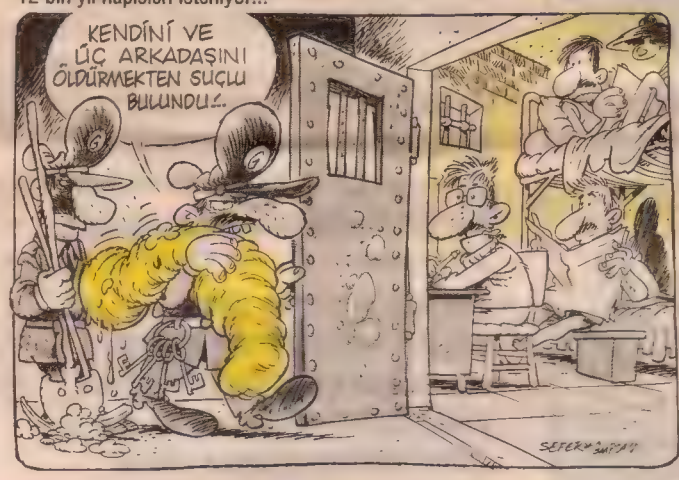

Bizim adayımız Limuzin değil, bisiklet sever

Mafya Babalarıyla ünlenen Kartal Cezaevi'nde yaşanan skandallar bitmiyor. Cep telefonu ticaretinin bile yapıldığı cezaecvinde bir cep telefonuna sahip olmanın bedeli; 1.5 milyar TL.

Fenerbahçe kongresine eski Bursa Valisi Orhan Taşanlar'la kolkola gelen Mehmet Ağar'ın başında "Birgün herkes Fenerbahçeli olacak" yazılı bir şapka vardı.

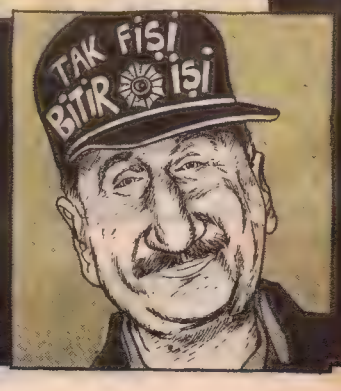

SOSYETİK DUL BANU VE BOZULAN YEMİNİ...

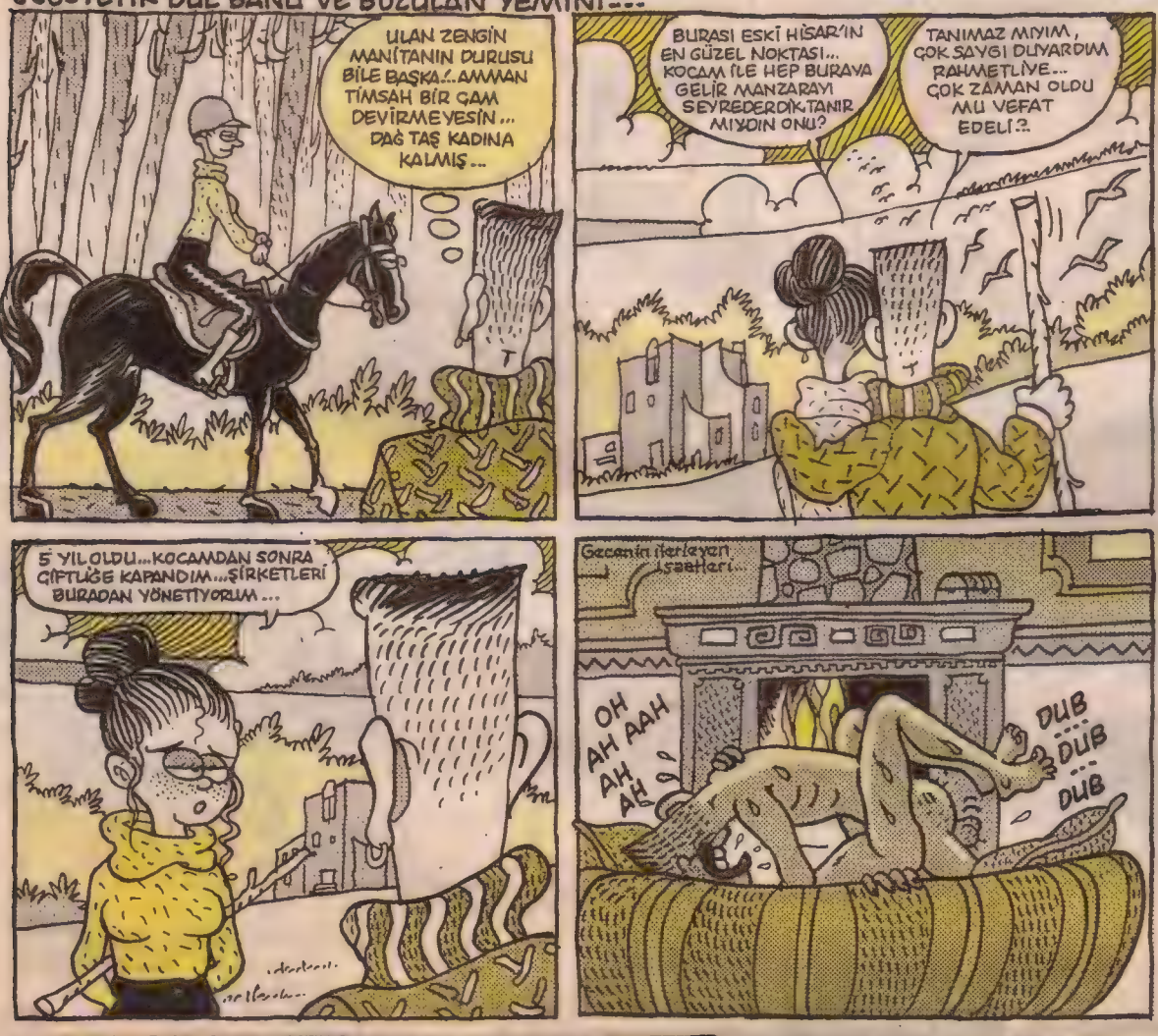

Tolga esprilerin umut verici, göndermeye devam et...

açık büfe

met üst

cillop yurdumuzda kocalar karılarına nasıl sesleniyor

- gel hele yamacıma orgazm öksüzü
- **kodu mu oturturum sinir objesi**
- kıpraşma lan altımda arzu nesnesi
- **yemek hazır mı ula mutfak robotu**
- tüne bakayım dibime evimin müdürü
- **iç hadi şerefe iç ömür otlakçısı**
- ellerinki fidan boylu bizimki fidan enli
- **bir bardak su getir dötü yere yakın**
- gel otur yanımda hükümet suratlı
- **çayı demledin mi kız ağzına ossurduğum**
- biraz evde otur lan televole kılıklı
- **ah o benim ömrümün bodygard'ı**
- gel gezelim biraz bayan müebbet
- **bulaşıkları yıkadın mı suç ortağım**
- yine ne oldu lan içişleri bakanı
- **gel gel daşağımdan sorumlu devlet bakanı**
- hele biraz dur yahu bohçası elinde
- **çoraplarımı gördün mü çocukların anası**
- kadın değil mübarek dert kumbarası
- **aç kapıyı karagöz, hacivat'ın geldi**
- ne lan yine sıfatın decodersiz cine 5 gibi
- **börek yaptın mı ha akıllı fırın**
- iyi akşamlar vesikasız yarim
- **her işe yetişiyon annesi ahtapot**
- selvi boylum al yazmalım mor gözlüm
- **sen sus profesör yarısı**
- konuş hadi gönlümün avukatı
- **salatalığın geldi ömür yoğurdu**
- yanaş hele bedenime seks parçası
- **gülen ayvam ağlayan narım inleyen patatesim**
- aç koynunu ben geldim ezeli rakibem
- **yine kavga etmeyelim frijit bardot**
- gel sarıl boynuma duygusal komedim
- **terliklerim nerede ha işkenceci başı**
- yorganı çekme be çocuk fabrikası
- **dur biraz gel otur ömrün yerleşsin hayatıma**
- sus yoksa şiddetlerim bir yerinden
- **seni seviyorum ah seni seviyorum diyemediğim**
- gel hele otur yanıma cinsel meta
- **selam sana ezilen güzel insan**
- kadın değil maşallah elektrikli battaniye
- **yeter ağladığın be gözyaşı damacanası**

not: *avrupa'nın en çok okunan kültür-sanat, dünyanın da tek kültür-fizik dergisi* ***ÖKÜZ****'ün mart sayısı yine dopdolu, yine cıvıl cıvıl ve cillop gibi*

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

NURİ BEY ŞU KUTUYU AÇAR MISINIZ LÜTFEN?..

EŞEKSAN ŞAKA ALETLERİ TİC. VE SAN. A.Ş.

Kalite kontrol ünitesi

LAN GENE KİMBİLİR NE BİÇİM BİR PUŞTLUK İCAT ETTİNİZ?! EHE EHE EHE..!

PARANOYA

ÇAAAT

TÜÜ! ELEKTİRİKLER GİTTİ, ASANSÖRDE KALDIK...

EYVAAH, ABİLERİM DE ÇOK KISKANÇTIR!..

CADDEYİ ESTETİK SENTİR

HATİCEE O LAVUKTAN UZAK DUR, YOKSA SİTERİM ECDADINI! HA!..

ÇIKINÇA DOĞRU KIZLIK MUAYENESİNE GİDİYOZ!..O PUŞT DA BİZLE GELECEK!..

SİTMİŞ Mİ KARDEŞİMİZİ, HA SİTMİŞ Mİ?..

MAALESEF İKİ GÜNLÜK ÖMRÜNÜZ KALMIŞ..!

MEZBAHA KESİM PLANI

Pazar P.tesi

HÖN NAKLİ

ALOO MERKEZ!.. İHBAR DOĞRUYMUŞ. BİR TIR DOLUSU ZİKİŞGEN ELE GEÇİRDİK, TAMAM!..

Espri: Murat Aras

BABACIM, DUYDUĞUMA GÖRE BENİ PADİŞAH YAPACAKMIŞSI.... AAĞĞHHH!

COOOT!

DUUR!.. BIRAK ONU SAKIN BOĞMA!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Evrenol

ÖĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

* Marjinal değerlere sahip bir sanatçıya bakanlık olarak pek birşey veremeyiz...

PANTOLON

metin fidan

Akşamsefası

Uçlarda Gezinme

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

SEVGİLİ DOSTLAR, NE ZAMANDIR SÖYLE KARŞILIKLI BİR MUHABBET YAPMADIK. E HADİ BİRAZ KAYNATALIM, DEMLENELİM... KIYIDA, KÖŞEDE KALMIŞ, PEK, PEK AZ KİŞİNİN BİLDİĞİ, YAŞADIĞI KÜÇÜK ŞEVLER VAR DERİZ YA HEP...

...BUNLARDAN ÇOK KÜÇÜK BİTANESİNDEN, KARİKATÜRLERİ BULUP ÖNCE KURŞUN KALEMLE ÇİZDİKTEN SONRA ÇİNİ MÜREKKEBİYLE ÜSTÜNDEN GEÇERKEN KULLANDIĞIMIZ "TARAMA UCUNDAN" BAHSEDECEĞİM...

...YANİ ŞUNDAN...

...BU ÖYLESİNE KÜÇÜK BİR DETAYDIR Kİ, İŞTE SEVEREK YA DA SEVMEYEREK OKUDUĞUNUZ O PATATES BURUNLU..

EKİ EKİ EKİ

...KOMİK FİKİRLER EN SON ŞEKLİNE İŞTE BUNUN UCUNDAN SÜZÜLEN SİYAH DAMLACIKLARLA KAVUŞUR ...

...KÜÇÜK GÖRÜNEN BU ŞEY BİZİM ADETA HAYATIMIZDIR... BİÇİMİN DEĞİL, ÖZÜN GERÇEK DÜNYAYA SÜZÜLDÜĞÜ KILÇAL BİR KÖPRÜDÜR... BİZ DERKEN, BİZİ KASTEDİYORUM... ÇÜNKÜ RAPİDO, FIRÇA, KEÇELİ KALEM GİBİ DEĞİŞİK TEKNİKLERLE ÇİZEN ÇİZERLER VARDIR...

...İŞTE BU "TARAMA UCU" ÇOK ÇOK ÖZEL OLUP BİZİM BURDA PEK BULUNMAZ... ÜRETİM YERİ ALMANYA'DIR... İSTANBUL'DA İSE CAĞALOĞLU'NDA BİR TEK KIRTASİYEDE BULUNUR. GÖRÜYORSUNUZ YA NE KADAR HEYECAN VERİCİ... BULUNMAYIŞININ NEDENİ GÜNÜMÜZ TEKNİKLERİNE GÖRE ÇOK İLKEL OLMASI OLABİLİR... ESKİ USÜL HOKKA DİVİT GİBİ UCU ÇİNİ MÜREKKİBİNE UYGUN ÖLÇÜDE BATIRIP ÇİNİLERSİNİZ.

...ÇOK HOŞTUR... ZEVKTEN DELİYE DÖNDÜRÜR İNSANI. ÖYLE ÇİNİCİ USTALAR VARDIR Kİ, ÇİZGİYİ ÇEKTİKLERİ ZAMAN ÇİNİ MÜREKKEBİ IŞIL IŞIL PARLAR... HÜLASA BİR SAMURAYIN KILICI NEYSE ÇİNİCİ USTA İÇİN UÇ DA ODUR...

...DEDİK YA, BU TARAMA UCUNUN ÜRETİM YERİ ALMANYA, İŞTE GEÇEN AY ALMANYA'DAYDIM... YERİNDEYİM DİYE BİRAZ UÇ ALMAK İSTEDİM... HEM DE BURDA DAHA UCUZ OLACAĞINI DÜŞÜNDÜM...

...FAKAT ARADIM, TARADIM, KÜÇÜK BÜYÜK BÜTÜN KIRTASİYELERE, ALIŞVERİŞ MERKEZLERİNE BAKTIM, BULAMADIM... MİLENYUM MALLARI NEDENİYLE BU KÜÇÜK MALI RAFLARDAN KALDIRDIKLARINI SÖYLÜYORLARDI...

...HER GÜN SABAHTAN AKŞAMA KADAR ARAMAYA DEVAM ETTİM... BU ARADA ARKADAŞIMIN BU DURUMU ANLAYAMAMASI YÜZÜNDEN SIK SIK ARAMIZDA KAVGALAR ÇIKTI...

KALPHOPH

...YILMADIM, AYAKLARIMIN ALTI ŞİŞENE VE SU TOPLAYANA KADAR DOLAŞTIM, DOLAŞTIM... YANA YANA ARADIM...

JVC VID

FEYDER, FEYDEER(*), GAM ÇEKEERİİM KİMEE NE?..

U.Bhf Kurf

*Üç, Almanca buna benzer telaffuz ediliyor...

...BULAMADIM...

...İSTANBUL'A, EVE DÖNDÜĞÜMDE LODOSLU BİR HAVADA ATLADIM VAPURA, VURDUM CAĞALOĞLU'NA.

İSTANBUL KANDİLLİ

...YAVAŞ YAVAŞ YÜRÜDÜM YOKUŞU. CAĞALOĞLU'NDAKİ O TEK TARAMA UCU SATAN DÜKKANA ULAŞTIM.

BAŞIMDAN GEÇENLERİ UZUN UZUN ANLATTIM ALMANYANIN ALTINI ÜSTÜNE GETİRDİĞİMİ, ARA ARA, YERİNDE BULAMADIĞIMI EN SONUNDA YİNE GELİP BURDAN ALDIĞIMI, KOCA İSTANBULDA BİR TEK BURDA BULUNDUĞUNU NEŞEYLE SÖYLEDİM...

...ONDAN BİR SÖZ BEKLEMEKSİZİN ÖYLESİNE KONUŞUYORDUM... KONUŞMAMIN SONUNDA DÖNDÜ, BANA DEDİ Kİ: "TABİİ YA KURBAN OLAYIM, İSTANBUL NE GÜZELDİR... BURDA DA KAÇ YÜZYILLIK BİNALAR VAR" DEDİ... ONUN, KONUYLA ALAKALI MI, ALAKASIZ MI OLDUĞUNU O AN KESTİREMEDİĞİM CÜMLESİ BENİ ÇOK DUYGULANDIRDI.

BURDA DA KAÇ YÜZ YILLIK BİNALAR VAR!..

...MEĞERSE UÇLARI ALMANYA'DAKİ BİR ARKADAŞIMDAN SIRF BİZLER İÇİN GETİRTİYORMUŞ... BİR DE DEDİ Kİ: "KİMSENİN HABERİ YOK, BU DİYARDA ENFLASYONDAN ETKİLENMEYEN TEK MAL BU TARAMA UCU..."

...HAKİKATEN DE SEKİZ AYDIR HALA TANESİ 300 BİN LİRA... ALMANYA'DA BİLE DAHA PAHALI.. TANESİ 500 BİN LİRAYA GELİYOR. HER ZAMANKİ GİBİ YİNE NEYİN NESİYDİ BU BAŞIMA GELEN. DAHASI ÜSTÜMDE AZ PARA VARDI "NASIL OLSA YİNE GELECEKSİN, SONRA VERİRSİN" DİYE VERESİYE TEKLİF ETTİ... GÜLÜYORDUM AMA DOKUNSAN...

...AĞLAMAK ÜZEREYDİM... BU RUH HALİYLE YEDİĞİM SULTANAHMET KÖFTESİNDEN DE BİRŞEY ANLAMADIM.. ETRAFA BAKA BAKA, AĞIR AĞIR AYASOFYA'DAN, GÜLHANE'YE DOĞRU İNDİM.. GÖZÜMDEN SİYAH DAMLACIKLAR HALİNDE YAŞLAR SÜZÜLDÜ VE ALDIĞIM TARAMA UÇLARINI O YAŞLARA BATIRIP BATIRIP BUNLARI ÇİZDİM...

SELAMLAR MUHABBETLER...

TERELLİ

PICTURES

barslan@leman.com.tr

TP Sunar

GECE DİLİMİ VE BİR ESKİ HESAP

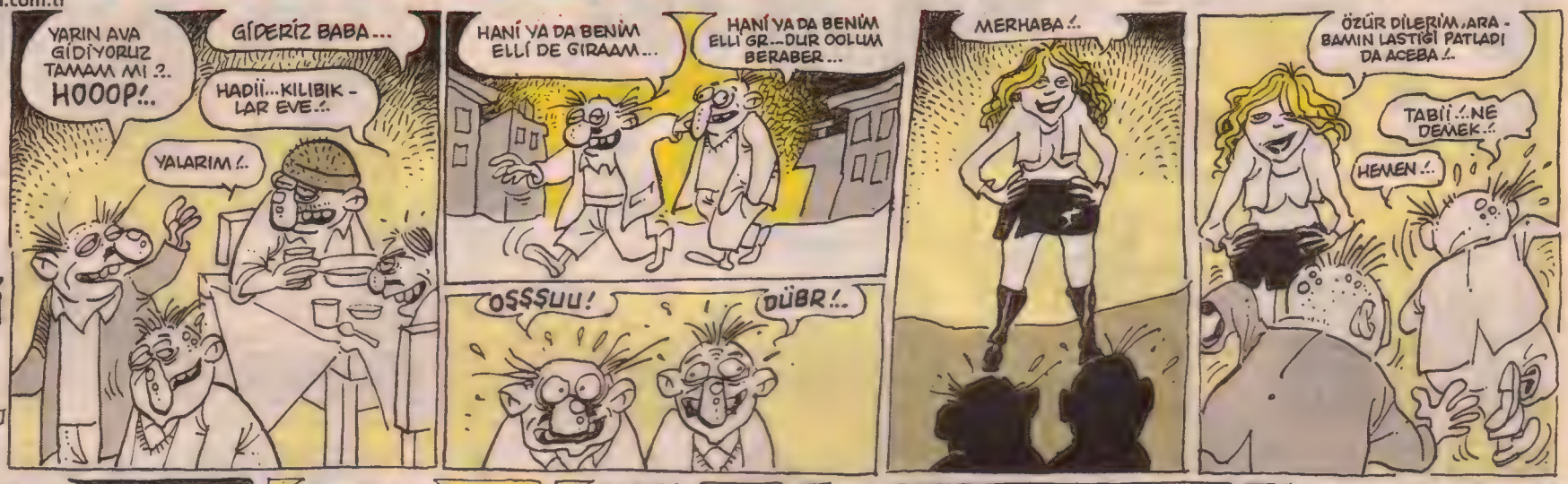

Oylar Lütfü Oflaz'a...Gönüllerin Cumhurbaşkanı LO...

canbarslan@turk.net

Akşamsefası

Cihangir...Daire kiralanmak üzeredir...

ÜST KATLAR HEPSİ MANZARALI...EE, KİRALARI DA ONA GÖRE... YALNIZ BU HİZADA TABİİ KARŞIKI DAM KAPATIYOR...MANZARAMIZ BÖYLE İŞTE...AŞAĞIDA BAHÇEMİZ VAR...

MM...

...O arada aklıma gelen şeyi hemen yapmam,ev sahibi uzaklaşınca yaparım.

UCUUNA!

HOOP

AHHAHA AHHA! VAR MANZARA! VAR İŞTE..! MANZARALI EVDE OTURUYORUMM!..

AHHAHA AHHAH! HELVA!

OH TOPKAPİ! SARAYBRUNİİ..!.MERMARAA..! DİNİİZ..!MANZARAA!..

...Depremden sonra balkon sütunundaki çatlağı tetkik ettim...Betonla derinlemesine salınmış kök...

KTT!

...Soğuyan havalar,içerde durmalar, pencereden göğe bakmalar...

ŞİMŞEK MİSALİ BİTKİ KÖKLERİ,TOPRAK GÖKYÜZÜ,KÖK ŞİMŞEK EBATLARI İHMAL ET... MALZEMEYİ DE... AYNİ TÜRDE BİÇİMLER...

Lipton

...Kurduğum hayali hatırlarım... Şehrin üstünde çakıyor şimşek,sekiz yönden sekiz ayrı görünümle Sönmüyor ama kalıyor orda... Devriliyor sonra, uzak bir çatırtıyla...

...Taksim'e düşüyor...

...Televizyon köpüğü, sıtrafor gibi bir malzemeden yapılmışmış, hafifçecikmiş...

ÇAT

Cafe

...Yok, hadi benim manzarama göre Topkapı sarayının oralara filan düşüyormuş... Sultanahmet meydanı,Berlin duvarının parçaları,turistlere hatıralık eşya Suvönir mösyö...

ESKİYÜZ Mİ?.

KUSURA BAKMA.

ESTAĞFURULLAH... BENDE VAR O ŞİMŞEK PARÇALARINDAN...

...Şehir binalarının dışındaki yağmurlu bölgeden vücudumu ilerletip eve varınca, kaloriferli,kuru havalı evin,yünlerde yatan kuru tüylü kedisi Leyla karşılar beni...

N'ABER LEYL... HAYT!

ÇATIRR!

...Bişey gelir aklıma...

EVDE OTURUYORUM İŞTE...

...Sonra,yine tetkikler...

HAVA SU...

DUMAN MÜREKKEP...

...Şimşeklerle çatlakların biçimleri daha sertçene...Dumanın, mürekkebin, içine özel boya atılmış havuzda işeyenin çişinin biçimleri ise daha yumuşak...

...Derken durur bu düşünceler,tahtakılıcımla temel kılıç çalışmama bakarım...

HHHHA!

TANGIR!TAKIR!TAK! TUNGUR!TAAK!..

HHUFF!.

...Leyla mutfaktadır...Yemeği verildikten sonra kalan yemi buzdolabına koymayı unutmuşumdur...

TAAK!

TAKIR! TUKUR

...Kurtardıktan sonra kafayı, kutuya bakarım atmadan... Kalanı da yenmiştir..

PIRIL PIRIL!

DİYEMEM DEVAMI HAFTAYA AMA,BİTTİ DE DİYEMEM...

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Kopyalanamaz ve Ticari Amaçla

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

Tabu

FENER'DE YENİ YÖNETİM... Hayırlı ve UĞUR'LU

Gizlendiği Y

Bazen mantıksız, çoğu kez duygusaldı, bazen aptallık derecesinde cesur, kimi kez hiç umulmadığı kadar korkaktı. Sabırsızdı, ama hayat ona yine de beklemeyi öğretmişti...

Bu acımasız hayat karşısında komik sayılacak kadar hayalperestti. Karşılaştığı hiçbir şey özledikleri değildi. Bu yüzden önüne çıkan kimi imkanları ya görmezlikten geldi, ya da değerlendirmek istemedi... Hiç çocukları olmayan bir akrabasının manevi evladı olmayı reddetti. Çünkü işin içinde bu aile büyüğü ölürse ona kalacak çok yüklüce bir miras vardı. Yakınları **kabul et,** dediler, **kabul et, geleceğini garanti altına al.** Hiçbir zaman geleceğin nasıl garanti altına alınacağını bilmek istemedi, aklı basmadı buna. Kabul etmedi. **Ben sosyalistim, mirasa, paylaşılmamış zenginliğe mülkiyete karşıyım,** deyip işin içinden çıktı. Oysa o sıralar okul giderlerini karşılamak için ara ve yaz tatillerinde pazarcılık yapıyor, semt pazarlarında meyve ve sebze satıyordu... Parayı güvenceyi, düzeni değil, hayatı, hayatın sürprizlerini, arkadaşlığın o inanılmaz büyüsünü, dayanışmasını, kalpten nefesini seviyordu... Birgün o zengin akraba öldü ve yüklüce miras bir Kuran'ı Kerim Vakfı'na bağışlandı. Ailesi bir süre küstü ona. **Kabul etseydin, senin sayende biz de rahat edecektik,** dediler. Ama o hiç hayıflanmadı bu duruma, parasızlıktan aç kaldığı günlerde bile hayıflanmadı. Dünyayı reddettikçe başka bir dünyayı kazandığını belki de ilk kez bu kadar iyi anlamıştı...

O sene iki kardeşiyle birlikte yattığı odasının duvarına **Che Guevera**'nın dev posterini yapıştırdı. Posterin altında şu yazılıydı: **Gerçekçi ol, imkansızı iste..** Bu sözün anlamını henüz o yaşlarda tam olarak bilemiyor, ama içten içe sezinliyordu. Garip bir sır saklıydı sanki bu sözde. Yürekten okunduğunda insanın kalbini sımsıcak bir dalga gibi kavrıyor, akıldışı bir sevgiye, akıldışı bir umuda götürüyor, beklenmedik bir anda yepyeni yolculukların kapısını aralıyordu... Bu sırrın peşinden koşmak güzeldi. Bu sırrın peşinde koşarken ölmek bile güzeldi. Bu güzelliğe ulaşabilmek için "en değersiz varlığı olan canından" başka verebilecek başka bir şeyi olsa onu da verirdi... Ama yoktu. Fikri hür, ama kendi yoksuldu. En sıradan ihtiyaçlarını bile karşılamayacak kadar yoksuldu. Ayakkabı, pantolon, sigara için; yol, kitap, dergi, yemek parası için çalışmak zorundaydı...

Birgün, mahalleden bir arkadaşıyla birlikte semt pazarlarından birinde portakal satarken ansızın korkunç bir tipi bastırdı. Neredeyse bütün sermayelerini yatırdıkları portakallar bir anda kar altında kaldı. Sadece terazilerini kurtarabildiler kar altından, bir de canlarını. Tren istasyonuna zor bela sığındılar. Terazi ondaydı, bir de bozuk paralar. Cebinden para çıkartıp bilet almak zorundaydı. Ama iki eli de soğuktan teraziye yapışmıştı. Donmak üzereydi elleri. Arkadaşı bu durumu farkedip, teraziye yapışmış ellerini oradan kurtarıp, onları hızlı hızlı ovuşturmaya başlamıştı... Yıllar geçse de bu olayı, bu anı hiç unutmadı. Hep derin bir sevecenlikle andı ellerini ovuşturan arkadaşını. Arkadaşı daha sonra bilgisayar ve internet alanında son derece sivrildi. Şirketler kurdu. Yatırımlar yaptı. Oysa onun için hep o karlı kış günü, ellerini ovuşturan sadık dostu olarak kaldı. Kimi kez onu aramak istediğinde karşısına iki üç

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

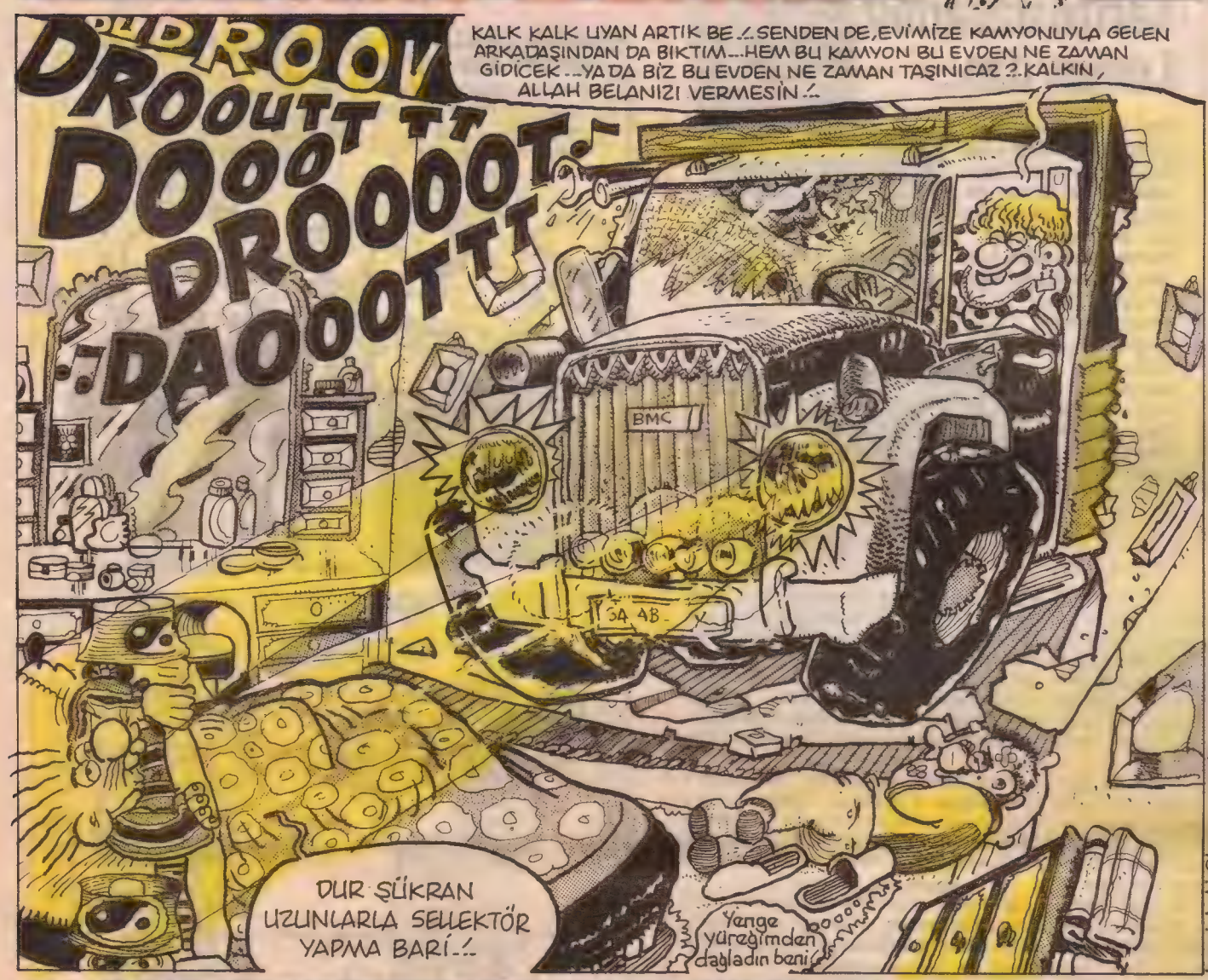

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

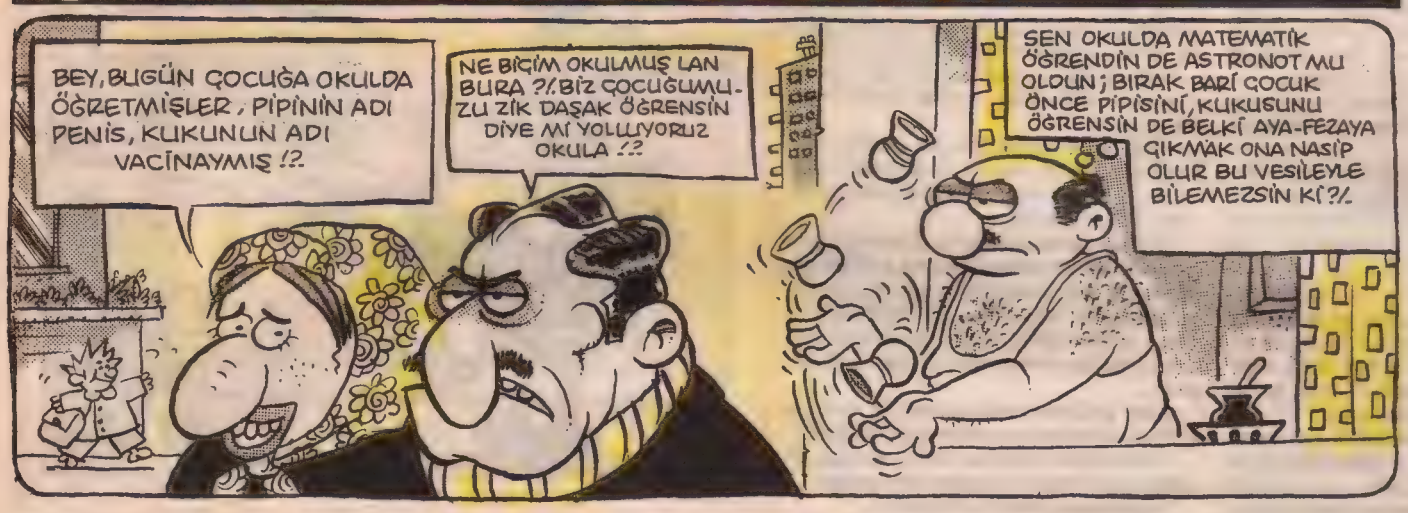

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

İktidar gençlere!

Demirbaşları indirelim, başa biz geçelim!

İlk olarak da **baş demirbaş** Demirel'i indirelim!

Ancak bunu gerçekleştirebilmemiz için cumhurbaşkanını halkın seçmesi gerekiyor.

Oysa Ecevit gibi demirbaşlar, cumhurbaşkanını halk değil Meclis seçsin istiyor.

Çünkü cumhurbaşkanını halk seçerse, adayları Demirel'in seçilemeyeceğini onlar da biliyor.

Onlar da biliyor ki, nüfusun çoğunluğunu oluşturan gençler genç bir cumhurbaşkanı arzuluyor.

Nitekim Demirel de, Ecevit de, "Cumhurbaşkanını halk seçerse hiç umulmadık biri seçilebilir; devlet bu riski göze alamaz" tarzında konuşuyor.

Milletin babası (!) milletten korkuyor, halkçı Ecevit halktan korkuyor!

Ya **devletin adayı** Demirel değil de, çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu **milletin adayı** seçilirse?

Kendilerini ilelebet koltuklarında tutmak isteyen tutucular, onlarca yıldır başımızdaki demirbaşlar işte bundan korkuyor.

Hadi diyelim ki cumhurbaşkanını Meclis'e seçtirip, bizim adaylığımızı engellediler.

Cüzdanların adayını cumhurbaşkanı yapmak için; **vicdanların adayını** engellediler.

Peki ülke yönetiminin gençleşmesini, yenileşmesini, değişmesini isteyenleri engelleyebilirler mi?

Bunu İran'daki tutucular bile başaramadı.

Gençleşme, yenileşme, değişme hareketi oyların çoğunluğunu alıp, ezici bir zafer kazandı.

İran'da gençlerin dediği oldu; Türkiye'de de gençlerin dediği olacak.

Ya bugün ya birgün mutlaka olacak.

Yayından fırlamış ok gibiyiz; bizi kimse tutamaz.

Tutucular tutamaz!

Yeter, söz gençlerin!

İktidar gençlere!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

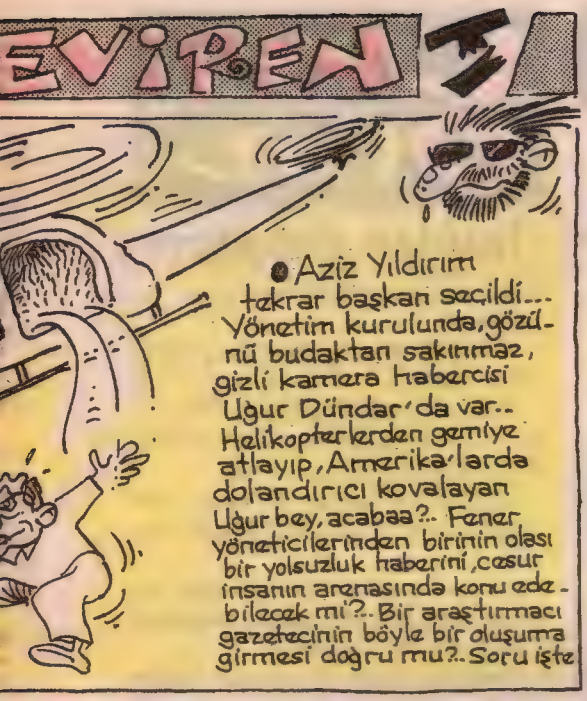

...de Vurmuştu Onu Hayat

Cezmi Ersöz

...Sekreterlerin, **kim arıyordu efendim,** ...elki çocukcaydı ama, o günlerin anısını ...ilmeyen şefkatiyle yeniden aydınlatmak ...cı Pazarı'ndan arkadaşı derseniz o be-...ledi...

...telefona çıktığında, yan şaka, yan cid-...**eni personelime rezil ediyorsun, baş-...ıncı pazarından,** dediğinde hiç alınma-...samıştı, iyi ki yaşatmıştı o anı arkadaşı ...için, sırf bunun için minnettardı ona...

...bir panel için gittiği **Danimarka**'da geç ...line dönerken, gecenin o korkunç aya-...a otobüs bekleyen bir zencinin kendisi-...ğırıp, elleri soğuktan donduğu için pal-...inden bilet parasını çıkartmasını rica et-...nü andı ve dünyanın heryerinde insanla-...birbirine inanılmaz ölçüde benzediğini ...nu hiç unutmadı...

...erinde Karayollarında çalıştı. Elinde kü-...bir bayrak tozlu ve yorgun kamyonları ...üklerini ölçtü. Kamyon şoförleriyle tanış-...mek hoşuna gitti. Ama en önemlisi alın-...kazanmanın ne denli zor olduğunu öğren-...rde, yol kenarlarında kurdukları çadırlar-...alıştığı arkadaşlarıyla aynı tencereye kaşık ...e denli zevkli birşey olduğunu da.

...arça pazarlamacılığı yaptı. Elinde küçük ...esini şehir şehir, kasaba kasaba dolaştı. ...kimi kez o daha kapıdan içeri girmeden, ...a örneklerini göstermeden, elleriyle küs-...t yapar, onu terslerlerdi... Kimi kez saat-...nır, sonra yan alaycı bir ifadeyle, **ihtiya-...diye** kapı dışarı ederlerdi... Pazarlamacılık ...zla para harcamamak için en kötü yer-...ı doyurur, en kötü otellerde kalırdı... **Is-...ndüğünde** ise hesabına çalıştığı firma ya ...akkıyla ödemez, ya da siparişleri aldıktan ...ir sebeb bulup işten kovardı... Nedense ...zdi o yaşlarda karşılaştığı haksızlıklara... ...üz çok gençti ve önünde uzun, çok uzun ...

...odasındaki posterin altındaki yazıya vur-...ez: **Gerçekçi ol, imkansızı iste...** ...başka birşeydi onun. O bu dünyada ge-...e herkesin peşinde koştuğu birşeyi iste-...

...inin sonuna dek yaz tatili nedir, hiç bil-...madık işlerde çalıştı, ya da mahallesin-...i insanların çocuklarına para almadan, al-...meden ders verdi...

...larında sık sık intihar etmeyi düşünürdü, ...r edecek kadar cesur değildi; bu yüzden ...bütünüyle derslere adadı. Arka sıralarda ...rsleri dinlemeyen ve fırsat buldukça okul-...arkadaşlarına özendi en çok...

...nde en çok kahraman olmayı hayal etti. ...ön veren, insanlara adalet dağıtan cesur ...an. Bir de sevgilisi olsun istedi... O uzun, ...ilmeyen gençlik yıllarında sevgilisi hiç ol-...raman olmak içinse önce solcu olmaya ...

...site yıllarında, yoğun sigara dumanı ve ...ışların altında gece yarılarına kadar süren ...alışmalarına katıldı. Dünya ve insanlar hakkında bilmediği ne varsa bir an önce öğrenmek istiyordu. Çünkü seminerde dinledikleri ve oraya gelen gazete ve dergilerde okuduğu yazılara göre o güne dek öğrendiği şeylerin neredeyse tamamı yalan ve yanlıştı... O günlerde kendisini en çok **Jack London**'ı örnek aldı. Günde ondört saat bir lokantada soğan ve patates doğrayan, kalan yedi saatinde kitap okuyup, öykü yazan, geceleri en fazla iki ya da üç saat uyuyan **Jack London**'ı...

Semt pazarlarında, okul önlerinde örgütün gazetesini sattı. Dünyanın o güne dek gizli kalmış ne kadar hakikatı varsa elindeki gazetede yazıldığına inandı. En yoksul, en ücra semtlerde yağmur, çamur demeden ve orada her an karşılarına çıkacak olan karşıt görüşteki insanların silahlı saldırı olasılığına hiç aldırmadan örgütünün görüşlerini yaydı. Etrafına toplanan insanlara haykırırken, dünyanın en kutsal sözlerini söylüyormuşcasına gurur duydu kendisiyle. İnsanlığın kurtuluşu adına ölümü göze alan bir şövalye gibi hissetti kendisini. Zaten o yıllar en büyülü, söyleyenlerin içine en çok işleyen slogandı o: **Ölüm nereden gelirse gelsin, hoş geldi, sefa geldi...**

Köyden henüz göç etmiş ve başını sokacak evi olmayan yoksul insanlara yapılan gecekondu inşaatlarında çalıştı. Çoğu kez bu çalışmalar sırasında jandarmalarla silahlı çatışmalar çıkar, arkadaşları gözleri önünde ya can verir, ya da yaralanırdı.

Okula diye çıktığı evine üzerine arkadaşlarının kanı sıçramış çamurlu pantolonlar ve ayakkabılarla dönerdi.

Yüzüne belki de en derin çizgiler ölen arkadaşlarını toprağa verirken kazındı... Bütün bu ölümler, bütün bu yokoluşlar o yıllar çok hızlı yaşanıyordu ama, tortusu derin bir şekilde içine çöküyordu... Yıllar içinde bu tortu karakterini belirleyecekti...

Her yerde öyle büyük bir öfke ve öç salgını hüküm sürüyordu ki, ayakta kalmak ve varolduğunu kanıtlayabilmek için sadece fedakar, iyi kalpli ve ölümü göze almak da yetmiyordu, hem de hiç yetmiyordu... En çok acımasız olmak ve amaç için her aracı meşru saymak gerekiyordu artık...

Ne yazık ki kahramanlığın ölçüleri hızla değişiyordu. Koşulsuz ve ölçüsüz bir şiddet bütün hayallerini, bütün umutlarını örtüyordu... Lise yıllarında kendini öldürememişti, üniversite yıllarında ise karşıt bir görüştekini... O dönemin kahramanlığına içi hiç acımadan veda etmiş, ama yine de yaşıyor olmak ona hiçbir sevinç vermemişti.

Kirli bir kanla gölgelenen, uzun ve uğursuz bir gece gibi bitmek bilmeyen üniversite yıllarında da hiç sevgilisi olmamıştı... Çünkü o yıllar insan sadece silahına sevgili olabilirdi, bir de çok uzaktaki ütopyasına... Onun silahı hiç olmadı. Çevresindeki kadınlar ise ebedi kızkardeşleriydi... Birlikte ölüme çalışan insanların elele tutuşması bile yasaktı...

Bir kadınla ilk kez bir genelevde birlikte oldu. Genelevdeki odanın duvarına asılı çıplak bir kadın posterinin altında şunlar yazılıydı: **Filiz, sen bu düzenin bataklığında açan bir çiçeksin. Dev-Sol'lu Ali...**

Askerliğinin ilk aylarında komutanın tekine, **efendim,** dediği için en berbat, koşulları en kötü birliğe gönderildi. Erlerin bazıları sakat, bazıları ise zeka özürlüydü. Toprağın altına gömülmüş, çamurdan çay ocağında, eğitim saatlerinden arka kalan zamanlarda en çok **Edip Cansever**'in şiir kitaplarını okudu: Eylül, en umutsuz sesiyle gelmiş, ağustoslar kirlenmiş, özlemler ve hayaller tragedyaya dönüşmüş, kahraman olmak isteyenler kimsesiz ve mutsuz bir tanrıya dönüşmüştü...

Ama hayattan kopamıyordu yine de. Sabahları askerlerle beraber terkedilmiş köylere doğru koşarken gözlerinin arkasında aşkın o kutsal yüzü saklıydı artık..

Yoksa dayanamazdı askerliğe, dayanamazdı o kokuşmuşluğa, o çaresizliğe... Dönüşte o kutsal yüzle evlendi. Onu hayata bağlayan o kutsal yüz, ruhunun kiracısı olmuştu artık. Acıtan, incindikçe inciten, onu yalnızlığına kovalayan kiracısı olmuştu...

Kendini öldürememiş, kahraman olamamış, hep uzaktan sevmiş, hep kınılmış, incitilmiş, ama yine de kimseyi öldürememiş, evliliğini bile sürdürememiş ve kovalandığı yalnızlığında şuna inanmış ve inandırılmıştı: Yaşamayı beceremiyordu o...

Bunu anladığı an yazmaya başladı. Herşeyden, kendisinden bile daha çok yazı yazmayı seviyordu. Artık yazarak kendini öldürüyor, yazarak kahraman oluyor, o acılarla dolu gençliğinde, ona onca mutsuzluğu yaşatanları yazarak öldürüyor, o uzun gençliği boyunca yanına bile yaklaşamadığı ve hep uzaktan sevdiği kadınların kalbini yazarak kuşatıyordu...

Oysa hayattan kaçmak, kendine sığınmak için yazıyordu. Çünkü sadece yazarak istediği hayata ulaşıyordu.

Çok istediği halde hayatına geçiremediği herşeyi yazısında yaşıyor, yazısında hissediyordu. O yoksul, o sonsuz acemilikler, o yetersizliklerle dolu hayatını, yazarak gizliyordu.

En yakınındakiler bile onu bu düzenin ahlakıyla ve önyargılarla yorumlayıp bir kalıba soktuklarında yazdıklarına onca saklandığı halde canı yine de çok acıyor, biraz daha derine, sözcüklerin altındaki o kana; binlerce isimsiz insanın, unutulup gitmiş o binlerce ıstırabın içine gömülmek.. gömülmek istiyordu...

Çünkü yaşarken kendisi olmasına izin vermeyen bu hayat, ona bu hakkı yazarken bile vermiyordu...

Hayatını kurban ettiği yazı bile bu acımasız, bu şefkatten uzak hayatın bir parçası olup çıkmıştı...

Hep imkansızı istemişti o, imkansızı...

Ama sonunda gizlendiği yer de vurmuştu onu hayat...

cezmier@leman.com.tr

* **Diyarbakır, Bingöl ve Siirt** belediye başkanlarının kaçırılmasına gözaltına alınmasını protesto ediyorum.
* **Özgür Üniversite**'nin bahar dönemi 28 Şubat'ta başlıyor. Tel: 0212 - 243 54 61.
* Cumhurbaşkanını halk seçsin. Adayımız, **Lütfü Oflaz**...
* 26 Şubat Cumartesi saat 15:00'de **Bursa**'da **Kapella Kitabevi**'ndeyim. Altıparmak Sarç Pasajı bitişiği. Tel: 0224 - 220 40 84.
* 4 Mart Cumartesi günü saat 12:00-15:00 arası **Erzincan Ural Kitabevi**'ndeyim. Tel: 0446 - 212 13 13. Ordu Cad. Metinler Pasajı. Yine aynı gün saat 16:00-18:00 arası **Erzincan Eğitim-Sen**'de söyleşim var. (Milli Eğitim Müdürlüğü arkası) Akşam saat 21:00'de ise **Erzincan Can TV**'de **İlhan-ı Muhabbet** adlı programa konuk oluyorum.
* 9 Mart Perşembe günü saat 12:00'de **Eskişehir Anadolu Üniversitesi İletişim Kulübü**'nde söyleşim var.
* **Keramettin Çetin.** Düş Kırağı. Şiirler. Suteni Yay.
* **Jale Deniz.** Onun Adını İlgim Koydum. Scala Yay.
* **Sesamos.** Amasra Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi'nin dergisi. Ve oldukça başarılı.
* **Nazife Kılıç, Leo, Kübra Arı, Batman'dan Furat, Handan Andıç, İbrahim Şahin, İ.Doruk, G.Işıl, Gizem Kurt, Fatma Tan, Zeynep Gökçe, Banu Yelkovan, Zeynep Meral, Tuba Şarlak, Ada, Tuğba Akçaoğlu...** Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

Şeyhanî

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

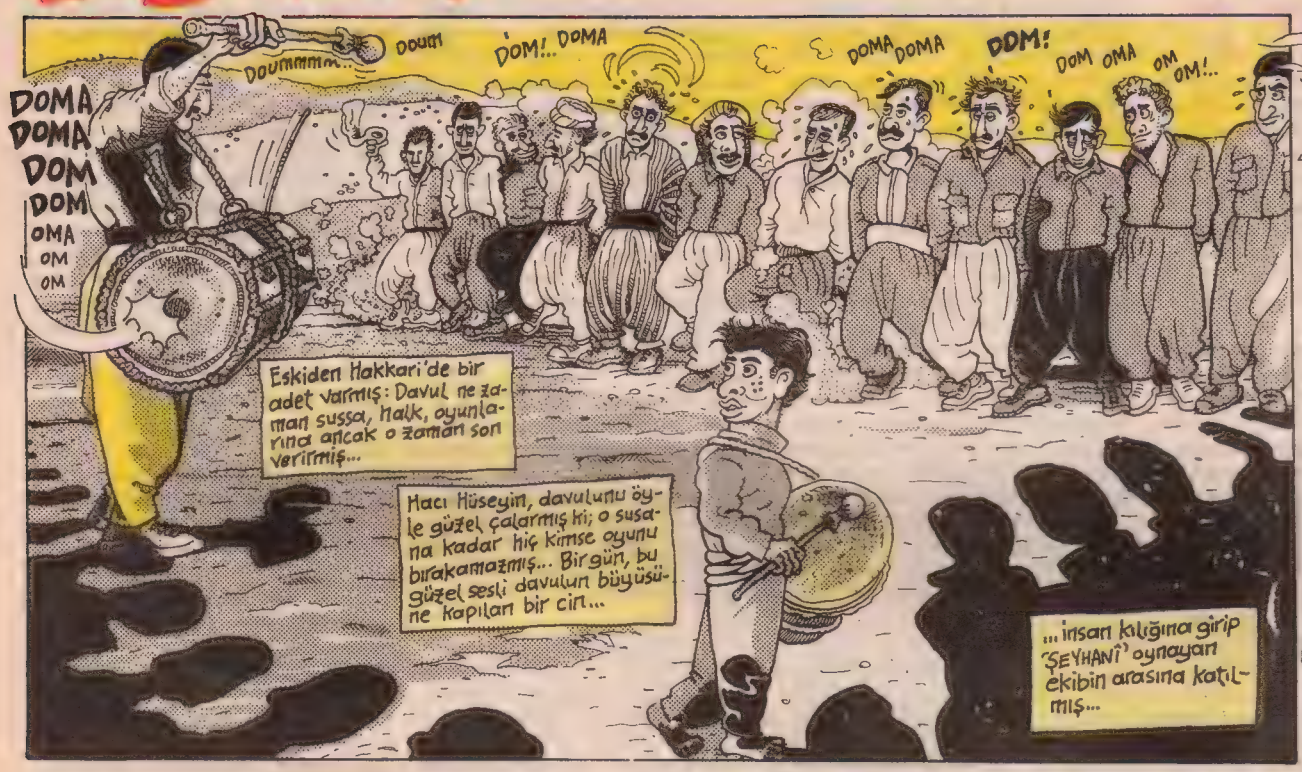

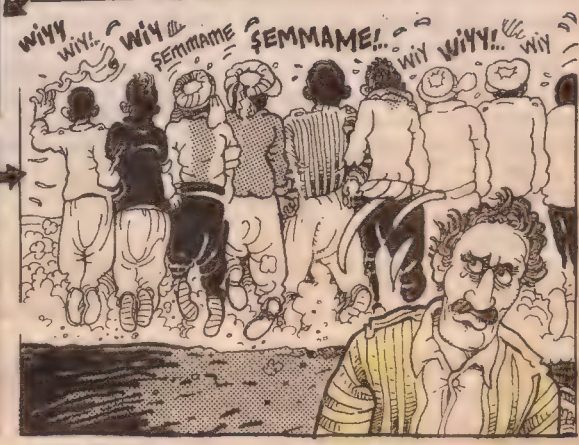

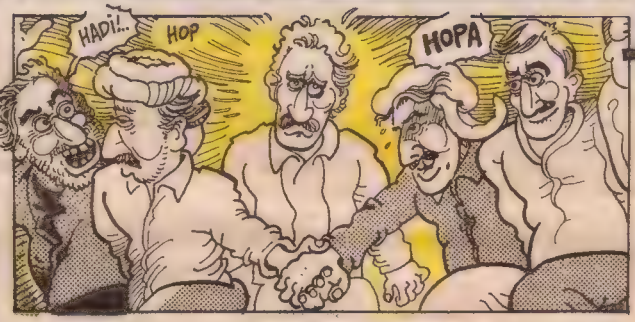

Cin pes etmemiş... Başka başka insanların kılığına girip 'Şeyhanî' oynayan ekiplerin arasına dalıyormuş...

...ve her seferinde oyundan kovuluyor, kovuldukça birdaha deniyormuş...

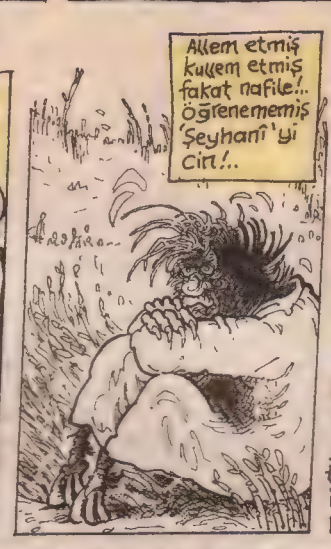

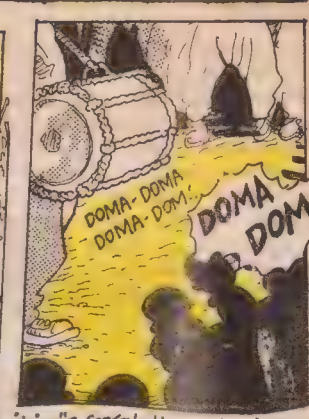

İki gün sonra!.. Hacı Hüseyin o güzel davuluyla yeri göğü inletiyor ve halk 'Şeyhanî'yi ahenk içinde oynuyor... Kimsede bir pürüz yok!..

Adet olduğu için davul susmadan kimse oyundan ayrılamamış... Ve kimse, 'Şeyhanî'yi beceremediği için sürekli oyunlardan kovulan cinin...

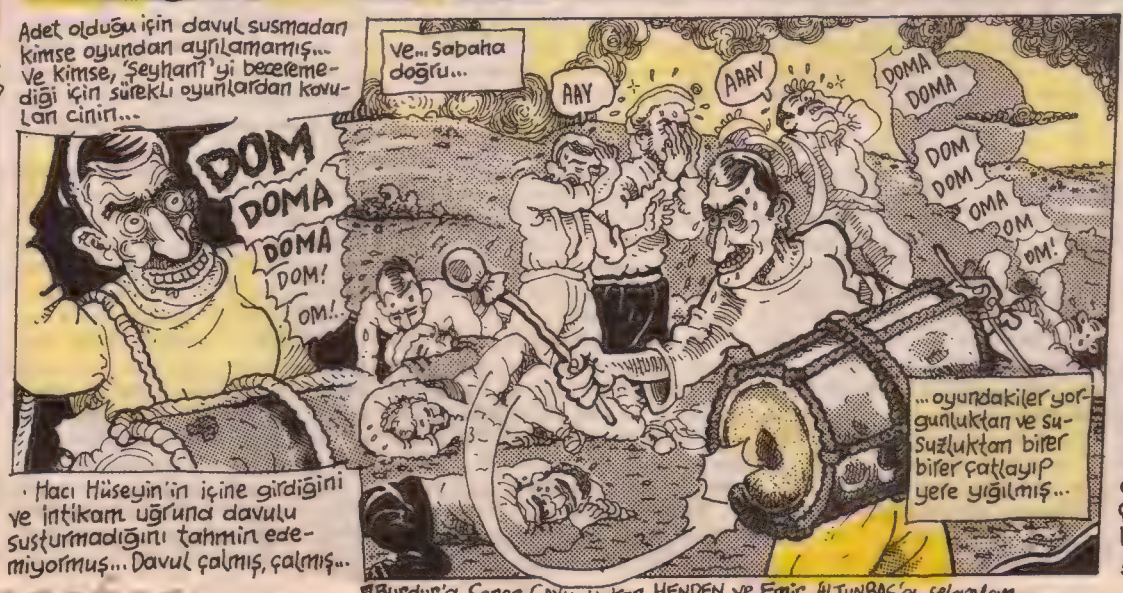

Bugün Hakkari'de, Hacı Hüseyin'in oldukça yaşlı olmasına rağmen çok güzel davul çalmasını içindeki cine bağlayan halk, 'ŞEYHANÎ'yi korkarak oynar...

Hacı Hüseyin'in içine girdiğini ve intikam uğruna davulu susturmadığını tahmin edemiyormuş... Davul çalmış, çalmış...

Burdur'a, Soner ÇAYLI, Hakan HENDEN ve Emir ALTUNBAŞ'a selamlar...

Sırtı Dönükler

NİHAT GENÇ nihatg@leman.com.tr

Tarihi kayıtlar. Türkler'in Mekke ziyaretinde Mekke'ye gelen Yemenliler'den içilmesini öğrendiğini, ilk kahvehanenin 1555 yılında İstanbul'da açıldığını söylüyor. Marsilya'dan başlayıp tüm Avrupa'yı saran Cafeleri Fransızlar İstanbullular'dan öğrendi, ucuz olsun diye kahveyi sulandırıp cafe olarak içilmesini kendileri icad etti. Tütün gibi kahve içimi de nefes nefese sert tartışmalara yol açtı, tiryakilik yüzünden kellesini deliler gibi kurban edenler çıktı, kahveyi savunan tarikatlar çıktı, bir kirli dumanın kederi için toplum ikiye bölündü. Uzun çubuklarla tütün içilen, kan tükürülen bu mekanlar kapatıldı, açıldı, tasası devleti aldı. Hangi köye baksanız kahveye boşalır, hangi kasabaya baksanız kahveye doluşur, zıkkımın kökü işte burada yenir, bu yol cehenneme gider, hasta yanaklı insanlar, öksüre tıksıra gizlice içerler tütünlerini! Küçükken bir haber okumuştum, köy kahvesinde tüp patladı 98 kişi yaralandı. Ağarmış keser gibi sert sakallar ağır ağır idrar dolu o kör kuyuda sararır. "Uzun uzun daldığımız o mekanlar" Türk icadı! Yer yüzü kültürüne müstesna katkımız kahveler. Sonra İran'dan çay gelir kahvenin yerini alır, kahveden sonra çay da milli içeceğimiz olur. Anadolu'nun hangi sıradağlarını aşsanız, hangi ufkunu, ovasını devirseniz bir fincan kahve, bir bardak çay koyarlar önünüze, yabancı gibi durmayın ülkeniz alışkanlıklarınızdır. Avrupalılar "Türkler kahvesiz yaşayamaz" ve şaşkınlıkla, "mollalar bile kahveye gidip nargile ismarlıyor" diyorlar. Çay içerken insan, ciğerlerine ılık bir nefes inerken bir kuş gibi kısıp kanatlarını gözlerini dinlendirir. Geleneksel "din elden gidiyor" ayaklanmalarımızda tiyatroya, gayrimüslimlerin mekanı meyhanelere saldırdık, kahvelere asla. Ancak, kahvelerde sahnelenen karagöz gösterileri ahlaksız diye yasaklandı. Halen 50.000'in üstünde kahvehanemiz var. Her yöreden "devşirme" insanların sosyalleştiği kahveler değil, çoğunluğu "hemşehri" kahveleri. Kahve, kasaba üçlüsünün, camii, çınar ağacından sonra üçüncü ayağı. Anadolu topraklarının en büyük tapınağı, sosyal ibadethaneleri. Fincanı, tepsisi, cezvesi, kahve çekirdeğinin törensel kavrulması tarihe karıştı bile. Yenileşme hareketlerinde onbinlerce yeniçeri öldürülünce, tarihinde ilk kez İstanbul'da yüzlerce kahve müşterisizlikten kapanır!

Ancak, yüzyıllarca toplumun üst sınıflarından insanların dinlenme, huzur evi, günboyu vakit geçirdikleri bu kubbesiz, miniminnacık, ayakyolu gibi daracık mekanlar, 18.yüzyılda, çöküşle birlikte "utanılacak" yerler haline geliyor. Sadrazam İbrahim Hakkı'nın kahveye gittiği haberi skandala yol açar. Kız istenirken bile, içkisi, "kahvesi yoktur, Allah'a şükür" denir. Okuyucularımdan aldığım en çok eleştiri, ikaz, "Ağbi senin burda ne işin var!".. Boş, aylak, serseri, işsizlerin anasının .mı dedikleri yer. Gün ortası uyuyakaldığımız dumanlı sığınaklar! Toplum ne zaman kalkınamıyoruz diye tartışmaya başlasa, kahvelerdeki ayaktakımını gösterip, milli utancın içine gömülür!

Fransızlar cafeleriyle övünüp; cafeleri, Fransız kültürünün en şık parçası yaparken, bizler, kahvelerimizden rezillik duyuyoruz. Aydınlarımız ikiyüzyıldır halkı düzmek için, kahvelerdeki pislik insanları gösterir. Artık kahve demiyoruz bu yüzden, Leman Cafe, İnternet Cafe. 12 Eylül günlerinde bu milli utanç için seferberliğe koyulduk, cunta talimatlarıyla kahvelerde küçük kütüphaneler bile kuruldu. Hayatlarında bir kez kahveye girmemiş komutanlarımız kahveye çeki düzen verdiklerini sanıp zevkten deliye döndüler. Edebiyat tarihimiz de bu utancı bölüşür. Şiir, romanımızı inceleyin. Kahve, meyhane ve pastaneden sonra gelir, hatta hiç gelmez. Meyhane, pastaneye şirin, şık, zarif medhiyeler düzülürken, kahvelerden en açık saçık fıkralar gibi utanılır, "acınılacak" yer olarak tasvir edilir!

Konaklar dışında orta sınıf Türk evlerinin selamlık bölümü yoktu, eve misafir geldiğinde erkek dışarı çıkmak zorundaydı, ayrıca, evde oturan erkeği Türk ailesi aşağılar, apdal, mongol, akılhastası olarak görür. Türk kadını, erkeği gündüz evde, temizliği işi, mutfağı, arasına sokmaz, sanki geceleri sokuyormuş gibi. Kahveleri inşa eden, aile yapımızın "mutsuz geceleri mi?".. Kocası işsiz, kahvede oturan aileler, bu kahve kuşlarının hastalığını "tüberkülozdan" beter bulaşıcı hastalık gibi görür! Aileyle, kahve arasındaki bu çıkmaz sokak, milli kültürümüzün, ahlağımızın bitmeyen nağmesi, belasıdır! Milli ahlağımız, bir erkeğin eşekle yatmasını bile hoşgörür, kahveyi asla!

Oysa kahveler, dünyada eşine az rastlanır, hatta rastlanmaz, liberal, hür mekanlardır. Büyük, küçük, üst sınıf ayrımı yoktur, orda herkes eşittir, ondan, abaza ve herkese saldıran dev bir köpek gibi bahsetmemiz gerekmez. Masanıza iç karartıcı kadar kötü giymiş bir deli gelip oturabilir, dişi kediye benzeyen çırak bir çocuk ve etine, ensesine dolgun zengin bir mobilya tüccarı aynı masa etrafında buluşur.

Kahvelerin statü ve kimlikleri yokedip, herkesle her şekilde görüşmeyi, dostluğu, muhatap olmayı, yüzleşmeyi derinleştirdiği ve bir çılgınlık derecesinde birbirimize karıştığımız gün gibi ortada. Hepimiz bu derinliğe karışma sarhoşluğu içinde üniformalarımızı çıkartıp, gün boyu bin defa gördüğümüz insanları, milyon defa kaldığımız yerden görmeye koşarız!

(Eski toplum yapımızda kadınların baş mekanı hamamlarda gürültü dayanılmaz olduğunda, tellak kadının "burayı kahveye çevirdiniz", kahvelerde de gürültü çoğaldığında "burayı kadınlar hamamına çevirdiniz" ikazı hep duyulur.)

Her dinin bir camiisi vardır, söğüt gölgesini yeryüzü topraklarının her yerinde bulabilirsiniz, ama, bunca ipsizsapsız, patavatsız ve azgın ve mutsuz ve vahşi erkekleri birarada tutabilmeyi başaran kahveler, bizim toprağımızın mahsülüdür! En sert askeri eğitimden daha disiplinli yasalar vardır, belki itirafname oluşundan, belki de kendi gibi yüzlercesini görmek yüksek gerilimini düşürür kasların!

Direklerarası'nda tiyatrolar, gece eğlenceleri yüzyıldır övgüyle anlatıldı, ordaki üç tiyatroya karşı elli kahve olduğundan sözedilmedi. Sinema, tiyatro gibi kasıntılı, fiyakalı mekanlar için bakanlık bile kuruldu. Hepimiz birer birer snopzüppe oluverdik, toplumu yüz yıldır, tiyatro ya da camiiyle kalkındıracağımıza inanıp, kendimizi inkar eden soytarı ahlakçılar olduk. Kahveden çıkmış Karagöz'ü kahvesinden alıp milli mucize ilan ettik, oradaki insanlardan kopardık, oradaki insanlar olmadan "Karagöz" olamazdı, olmadı, Karagöz kahveden çıktıktan sonra ölüp, tarihe kavuştu!

Kahvelerin iki büyük dönemi olmuştur, ilk üç yüzyıl, kahve, tütün, nargile içilen mekanlar, son yüzyıl, oyun oynanan yerler! İşsizlerin, aylakların son sığınağı, ana rahmi. Orada yüzünüzü kıbleye değil, arkadaşlarınıza dönersiniz. Kokuşmuş sidik kokulu bu mekanda insanlarla "yüzyüze" gelirsiniz, camii Tanrı'nın eviyse, kahve, insanevi. Türbelerden farkı gürültülü oluşudur, şeklini mezardan alır, ince uzun ve müdavimleri iskelet! Fare leşi gibi dipleri yağlı masalar, duvarda bir yazı: Yeryüzünde eşin yoktur ey vatan / Kahramanlar diyarısın kahraman / Atatürk'ün izindeyiz her zaman / İçimizde coşup taşar aynı kan.

Ve borudan boşalır gibi şarıltısıyla erkek çişleri dinlersin.

"Dışkının imhası" batılı toplumların en büyük belası olmuştur, ihtilal Fransa'sında insan bokları sokaklara atılır, yoldan geçenlerin kafasına düşer, yollar bok bataklığı şeklindeydi. 1840'da kırk kilometre, sonraki yıllarda 700 kilometrelik kanalizasyon Fransa'nın en büyük seferberliği oldu, şimdi, bu kanallarda turistik geziler bile yapılıyor, bu kanallar yeraltı bir hayatı, kültürü başlattı!

Bu kanalizasyonun uzunluğu bizim 50.000 kahvemiz, bu sosyal dışkılar işsizlerimizdir, hangisine ne haber deseniz, iş takibiyle ilgili, boktan lakırdılar, "bakanlık sınav açacakmış... amcaoğlundan haber bekliyorum... seçimden sonra söz verdi, gibi onbinlerce ağzına tıkabasa sıçılmış bezgin cümleler!

Hiçbir insan bu kadar boku yiyemez, işsizliği, parasızlığı, bir işe yaramazlığı tıka basa gırtlağına kadar dolduramaz. Beyni, sürekli değirmen gibi üzüntü-keder öğütür. Değirmenden kurtuluşun en ucuz yolu, kahvede mına koyumlu muhabbetlerle oyuna dalmak. Çektiğiniz acılar toplumun yasaklanmış eserleridir, kim dinler, kim anlar, bu acılar isyancı doğanızı kuruntulaştırır, boşluklu korkulu yaratıkların kuyruğuna bağlar. Bir insanı, kendinizi öldürmeden sıkıca hapsolduğunuz bu kıç kokusundan kurtulmanın en kestirme yolu saç diplerinize kadar sizi pudralayacak küllerin ortasında oyuna gömülmek!

Tekrar ayağa kalkana kadar sulubaya bir tabloda akmış bir boya gibi yaşamından düşersiniz! Zihni gücünüzü artıracak olan şey konuşmak bile olsa, yanaklarınızdan sıçan zorakı gülücüklerle vazgeçersiniz, gerçekte ölü toprağı satılır kahvelerde. Buruşturulmuş boş sigara paketi gibi, buruşturulma yönünde başınızı yan masaya çevirir, bir kenara büzülür, bir sivrisinek ölüsü gibi kirli çuhanın üstüne yapışırsınız, sizi teselli eden tek şey kahvenin uğultusudur, uğultunun içinde rezilleşip, bataklaşan beyninizi, kıçını siler gibi uğultuyla beyninizi siler, unutursunuz!

Acı çektiren dışarısını iskambil kağıtlarının sürprizlerine dönüştürür, talihi, kaderi karo papazının kirlilikten lağımlaşmış saçları arasında soyutlaştırıp, yokedersiniz. Bir karo papazla, tüm iktidarlardan, ailenizden, yedi ceddinizden, bedeninizden, kötülerden intikamını alır, kapıdan giren acı soğukla ve ossuruk kokuları arasında fışkırtarak suratlarına sıçan cins hayvanlar gibi intikamınızı alırsınız.

Marcel Proust'un baş yapıtı, Fransız kültürünün eşsiz eseri, "Kayıp Zaman İzinde" okunması zor, dünyanın en uzun romanlarından, çevrilen birkaç cildini okuyabildim. Yazar, kötürüm gibi yatağından çıkmaz. Hayatı, çocukluğu hastalıklarla dolu, döşeğinde uzayan bir hayat.

"Bütün hayatımız boyunca bize eşlik eden, kendimizi hemen kucağına bırakmaya hazır olduğumuz bir gafletin ürünüdür arkadaşlarımız. Hepimiz biliriz ki, canlı olduğuna inandığı için mobilyalarla konuşan bir adamın deliliğinden pek de farklı birşey değildir bu..."

"Erkeğe de kadına da musallat oluveren insanları görme arzusu, bir kliniğe kapatıldığı için ailesinden, arkadaşlarından ayrı kalmış bir hastanın kendini camdan atmak istemesini çağrıştırıyor."

Proust, arkadaşlık için çok daha da ağır şeyler söyler: "Bir insan sohbet etmek için, gerçekte varolmayan birşey için, gerçeği feda ettiğinin bilincindedir..

Yatağına mahkum bir yazarın arkadaşlıktan nefreti, kahveye mahkum bizler gibi onun da arkadaşlığa muhtaç biri olmasından kaynaklanır. Arkadaşlığı, bir başkasına mahkum insanlar, dostluklarını kuramaz. Yalnız kahveler mecburi-dostluklar, zoraki-arkadaşlıkların mekanı değildir. Aynen Proust'un dediği gibi "kanepe", "sandalye" gibidir orda insanlar. Zorunluluğu yoketmek için ordasınız, kayıp zamanlar ürettiğiniz insanlarla değil sandalyelerle bir olup, birbirinizi zoraki arkadaşlar olarak görmeden, zamanı, hayatı, dışlayıp kovduğunuz mekandır. Bu yüzden burada, bin defa aynı hızarla aynı yerinden bin defa kesilmiş tahta parçaları gibi, aynı simit fırınından çıkmış, bağırsaklara kazma gibi giren iş olsun sohbetler, işe yarar. Kahvede sandalye ve masadan başka eşya olmadığı gibi, başka da "sohbet" yoktur! Hayatın orasına burasına tıkıştırılan, sokuşturulan paçavra, takoz parçaları gibi kelimeler, cümleler.

Türk, doğulu psikiyatristler, Amerikalı meslektaşları kadar asla iş bulamayacaklar, çünkü kahveler, rehabilite, psikoterapi merkezleri gibi çalışır, bayramda, seyranda, elektrikler kesilse dahi "mum ışığında" tedavi devam eder. Kahveler bu topraklarda doğmuş her insana, birkaç kez gitmeyle sosyal alışkanlığı, toplumsal sarhoşluğu verir, doğal bir sosyal ortam edinebilme imkanı, toplumla "tanıdıklık" oluşturur, yani hiçbir sosyal bedel ödemeden topluma beleşten kaynak yapar. Artık askere gittiğinizde, ya da yurtdışına çıktığınızda size "özleyecek", "hayal kuracak" bir yer olmuştur. "Bir selam vermedi", "Bir mektup yazmadı", "Ne biçim arkadaş" gibi beleşten sandalyede kurduğunuz arkadaşlıkları bir bok sanıp, bir ömür hayıflanır, bu kelepir arkadaşlıkların tüm meyhanelerde bitmeyen dedikodulu romanlarını yazarsınız. Türk gençliğinin asla bitmeyecek romans düzeyi de budur.

Kahve müdavimleri başka dünyanın rahibeleri gibidir. Mantar tıpası kelimeleri iyi anlar, tuhaf bir dostluk kurarlar. Sırf oyun kurulsun diye, dördüncü adam olur, yüzünüze bir an olsun bakmadan günboyu arkadaşlık denerler. Günahlarından arınmak, çok çalışmak gibi rahibe endişesi, hastalığı olmadığı için, "sahici meleklerdir". Onun bunun ötünden kıl koparır gibi şakaları, takılmaları, laflar olsun torbalar dolsun diye katlanan, "kanatlanan meleklerdir". Dışkılaşmış bomboş zamanı sülük gibi emen ağır hareketli bu melekler, etliye sütlüye karışmadıkları için değil, etliye-sütlüye güçleri yetmediği, dişleri geçmediği için buradadırlar. Anlarız ki, deste deste kağıtlarla hayatları da karılan bu insanlar, gerçek olamayacak kadar tekrarla dolu aynı oyun, aynı sandalye, aynı çay, yüzlerce defa aynı yerden kesilip, karılan kağıtlar gibi soyutlaşmıştır...

Duyguları, düşünceleriyle tiksindiğimiz hayata sırtımızı verir, bedenimizden kovarız, gazsız, issiz leşleşmiş bu hayatların hikayesine kimden başlasanız, palavrası olmayan gerçek, çıplak bir kamçı görürsünüz o sırtta! Bedenin yalnız "kimyası" kalmıştır. Kimya merak, elinizdeki konsantre kağıtlara ebedi bir suskunlukla gömülüp sürpriz bir maça papazının yolunu bekler! Kimya bir gurbet, en yakınınızdaki bu kahvede, her kağıdın derinliklerinden ilginç tesadüflerle uzun bir seyahat gibi, ışınlanmış gibi uzak bir kasabaya gidip gelirsiniz, hergün oturduğunuz yerden! Artık bir daha hayatın kırbacını duymayacak, balçığına gömülmeyecek, sefaletini, ürküntüsünü tatmayacak, artık başka hamurdan keskinleşmiş bir hayal gücü. Ağızda sakız gibi çiğnedikçe bedeni zehirleyen bu hayal gücünden kurtulmanın yolu, ölümden beter yalnızlık içinde sırıtan karo papazının kılığında saklanmaktır desteler arasına.

Hayatın sahte gösterişlerini, yalancı görünüşlerine, kahpeliklerine safca çokca aldanmış bu insanlar, hiç değilse burada, kağıtlara yalan söylememek için tüm dikkatlerini verirler. Kimya bir ahlak! Ya da bir daha patlamasın diye yüksek ateşte, vücudun termometresi en düşük ısıda tutulur. Hayatla karıştırılmış kirlenmiş, şebeğe dönmüş içgüdüler, kemiğinden zar gibi sıyrılır. Jöleden gözler, jöleden pençeler, jöleden gerginlikler! Her söze, her bakışa ürperip hoplayan bu kalpten kurtulmak için.

Tanrı, hayatın yükünü, hayvanlara, taşlara, ağaçlara vermiş, hiçbiri kabul etmemiş, "insanlar" almış bu kordan alevi. Burada yük iade edilir, "al sen kaldır"... Saraylar, şampanyalar, ordular kimin elindeyse o kaldırsın! Sokaklar bunların izini süren av köpekleriyle dolu, onlar kaldırsın. Bu kafa daha esnemeye gelmiyor. Gür ağaçlarla dolu ormanlar sizin olsun. Gür, kıvırcık saçlı kadınlar sizin olsun. Kocaman rüzgarların dalga dalga yanakları şehvetle yalayıp okşaması sizin olsun. Boşluğun çöpten, teneke pası, karanlık, mikrop dolu ağzını, bu kahvede hergün neşeyle ciğerlerimize çekeriz. Diz çökmeden artık kimseye, maske takmadan bir daha, boş gurur duymadan ve zamanı asla ölçmeden sabah-öğle-akşam koşuşturmasıyla, geç kaldım-vakit çok geç demeden, bir gayeye yönelmeden, fikir-teori saçmalamadan, başıboş hayallerin kuruntularına gömülmeden, kazancımız insan kanıyla sulanmadan, kadeh kenarlarına hırslı arzulu dudaklarımızı gezdirtmeden, burada, tek bir kişinin etrafında dolanan, aynı saatin kırbaçtan sarkacı bize yeter!

Budistler de kalenderiler de dervişler de, doğunun bu köyünde aynı saatin aynı sarkaç yönündoe diz çöktüler. Issız, gazsız, sadece düzenli nefesler ve afiyetle işemek, sıçmak güzelliği için. Kemalistler kapattıklarını sanıyor, doğu topraklarında hiç kimsenin gücü tekkeleri kapatmaya yetmez. İşte kupa papazından şeyh, sinek dokuzundan müridler, her Allah'ın günü, beş-onmilyon insan kahvelerde sürünüyor, yeryüzü topraklarından şeytanlaşmış zamanı süpürüyor.. Aynı ruhsal dinginlik, aynı zihin bakımı, zihinsel ritmin peşindeler...

52 kağıt koyarlar, dört adamın önüne, ölüm mangası gibi, günlerden hergün. Dört çift kol uzanır yeşil örtü üstüne! İnsan gider kabuğu kalır masada. Hafıza, çıplak kemik hafıza! Kurumuş, salamura bir hafıza! Bir tüccarın fatura listeleri de dinlendiricidir, kağıtları toplarsın, kararsın, tekrar sayarsın. Asıl hileli kağıtlar sokakta kalmıştır. Sayıların yekünü yoktur ve sayılar sonsuz kadar çoktur. Hayatsız sayılar sonsuzla çarpılınca duvardan saatler düşer, duman isiyle sararmış fırça sakallı yüzlere bir çizgi daha düşer.

Neden ordasın diye sormayın. Bu sosyal dışkının sıcacık buharını koklayarak, bu kokudan boğulup, kaçmak için o kahvede yazdım kitaplarımı ve hayalkırıklığıyla çok geç anladım ki, babamız bizi kahvelerde doğurmuş, halkım, ben, babam aynı bokun soyuyuz... Ve sittin sene aynı sandalyede sırtımızı dönüp oturmuşuz. Kimse bilmişlik, üstünlük, caka satmıyor. Sizler de dönüp dolaşıp buraya geleceksiniz, soyut karo ikilisi gibi binlerce okul destesinde karıştırılmış, milyonlarca dünyasal kardeşlerim! Ya da medyadaki yazar abileriniz gibi siz de güce boyun eğecek başaracak, bokunu çıkarttığınız bu halkın paralarıyla kulüplerinizde partiler vereceksiniz.

Sevişgenler metüst

Oya Sayın

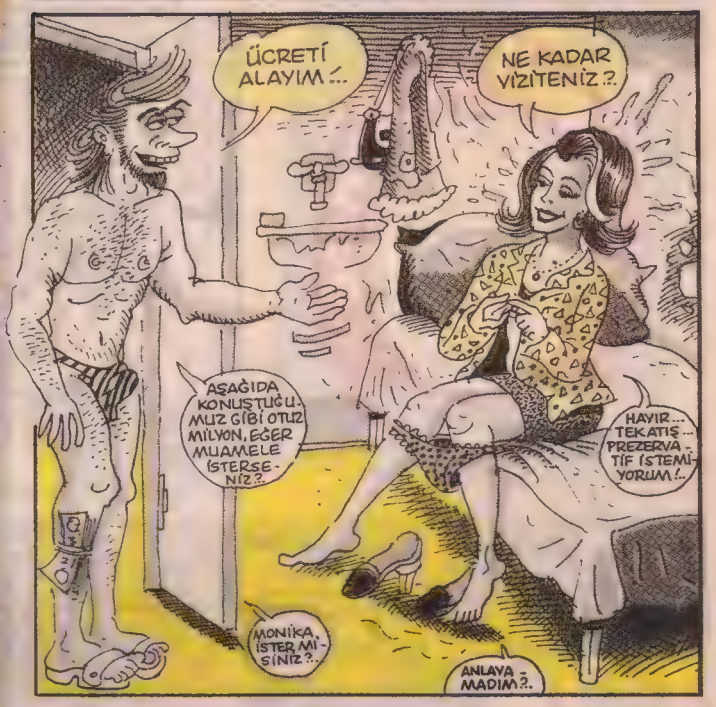

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

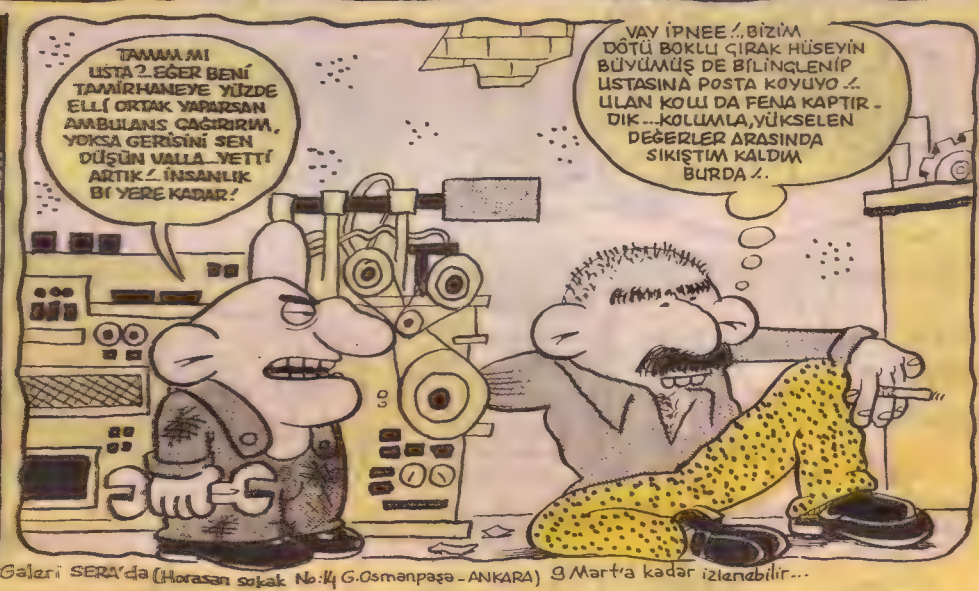

*Dostum Rıfat KOÇAK'ın resim sergisi Galeri SERA'da (Horasan sokak No:14 G.Osmanpaşa-ANKARA) 9 Mart'a kadar izlenebilir...

Feyhan Güvel

Beyaz Gelin

feyhan@leman.com.tr

Akşamsefası

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

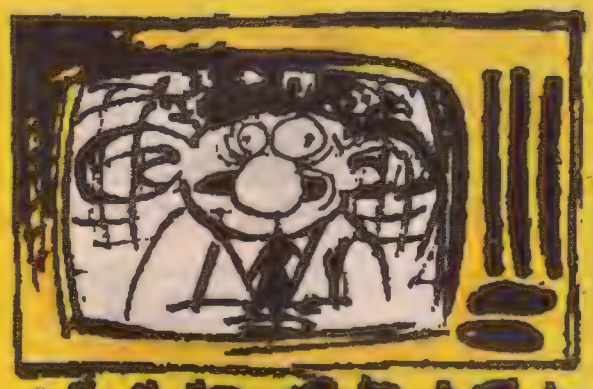

agdabak@leman.com.tr

HABERLER

● Ünlü deli fabrikatörü İbrahim Kuduzaslan evinde ölü olarak bulundu. Yakın akrabaları (Bundan evvel sayısız kere evinde diri olarak bulmuştuk bu duruma bi anlam veremedik) dediler. Deli fabrikatörünün acılı karısı Seval Kuduzaslan ise akrabalara hitaben yaptığı konuşmada (Sevgili kocam her gece kıçından çıkartığı küçük cüceleri çekiçle ezer ve pirinçle karıştırıp bana yedirirdi, peki buna bi anlam verebiliyor musunuz) deyince akrabalar (tabi verebiliyoruz) deyip yaklaşık iki tonluk anlamı Seval Kuduraslan'ın kafasına attılar. Balerinler olayı görmezden geldiler.

● Karısının kendini mahalle muhtarının penisiyle aldattığını anlayan biçare koca sinirinden kendi g.tünü yemeye çalışırken beli kırılarak hastaneye kaldırıldı, ya da indirildi, belki de yan yan, bilemiyorum.

● Ay'dan getirdiği taş örneklerini tahtakalede satarken yakalanan astronot (kumar beni mahvetti, astronot maaşıyla geçinemez olmuştum bin pişmanım) dedikten sonra (ay yolları daşlı, yarin gözleri kaşlıı, genç yaşımda heder oldum, sinüs oldum kosinüs oldum oy oyy) sözleri ile vurgulanan buruk bir Nasa bozlaklaması söyledi.

● Ağrı dağında yaşarken beş parasız gittiği Amekira'da burun kıllarından ördüğü kazak ve hırkaları satarak dolar milyarderi olan Behlül Vehlül hedefinin koltukaltı kıllarından öreceği halıların üzerine işemek olduğunu açıklarken kalp krizi geçirerek geberdi salak herif.

● Japon bilimadamlarının robot sanayindeki buluşları durdurak bilmiyor. Son geliştirdikleri osuran robotu basına tanıtan bilimadamları imal ettikleri robotun şimdilik dakkada iki kere osurabildiğini azami gayretle ilerleyen çalışmalar neticesi 2010 yılında dakkada seksenyedi kere osurabilen robotlar yapabileceklerini gururla açıkladılar. Bu arada Fransız bilimadamlarının da, Japonların osuran robotlarına alternatif olarak büyük bir gizlilik içinde kusan robotlar yapmak için faaliyette oldukları iddiası robotçuluk camiasını allak bullak etti. Burun üzerine derhal olay yerine gelen yalova kaymakamı ilgililere ışıkları yanıp sönen pilli bebeğini göstermekten kaçınmadı.

● Yapılan arkeolojik araştırmalar sonucu meşhur firavun Ramses'in kıçında balık beslediği ispatlandı. Dii mi Cevat aabi (evet).

GÖKHAN DABAK

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

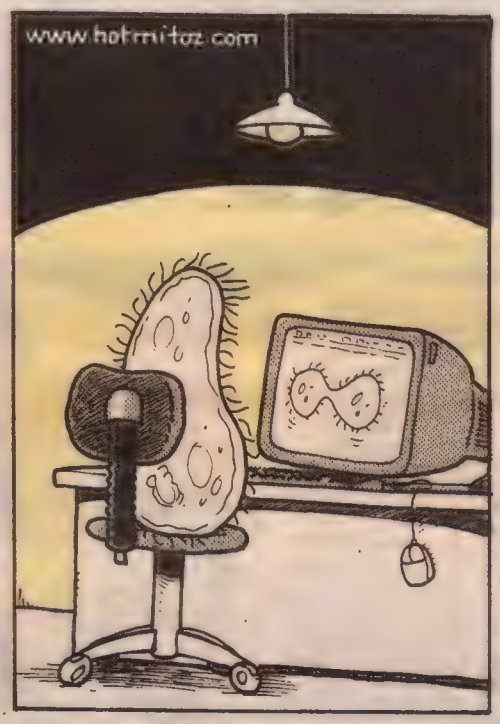

Akşamsefası

21 Eprıl Kararları Yıktı Aşkımızı

Franklin ve **Suelın** birbirlerini delicesine seven yeni evli bir çifttir. **Franklin, Persil** deterjanlarınının **Mayami bölge başbayiliğini** yapmaktadır. Allah'a şükür kazancı yerindedir, Suelın ise evlendiklerinde aldıkları karar gereği çalışmamaktadır, evhanımlığı yaparak hayatını sürdürmektedir. Günlerden bir gün **Suelın**'ın dayısının oğlu **Herısın** Mayami'ye, **Franklin** ve **Suelın'**a misafirliğe gelir. O gün "Dayımgil nasıl, yengemgil iyi mi?" türünden kayda değer olmayan kofti bi muhabbet ederler ve uyurlar. Ertesi gün kahvaltıda **Herısın** ***"Ya Franklin abi, bizim Kolerado'da hiç Persil bayisi yok, ben bi tane açmak istiyom, ama abi benim sermayem anca dükkanı tutmaya yeter, sen başlangıç için bana senetle bi otuz koli deterjan verir misin ?"*** diye sorar. **Franklin** bu fikirden tiskinir ama arada sevgili eşi **Suelın'**ın hatrı olduğu için bi şey demez hatta ekstradan yalaklık yaparak ***"Aşkolsun be Herısın'cım sen benim de özbe öz dayımın oğlu sayılırsın bizim aramızda senet sepet mi olurmuş! Aha dükkanın anahtarı orda, istediğin kadar Persil'i al götür, sattıkça bana ödersin"*** der. Ertesi gün **Herisın** otuz koli deterjanı alır gider, Kolerado'da dükkanı açar. Aradan bir ay geçer **Herisın**'dan ses seda çıkmaz **Franklin** bu duruma bozulur ve telefonla **Herisın**'ı arar ***"Dayıoğlu satışlar nası gidiyo?"*** diye sorar **Herisın** ***"Abi bu 21 eprıl kararları milleti mahvetti, kimsede para yok şerefsizim, bi aydır dükkanı sabah açıyom akşama kadar ne gelen var ne giden, işsizlikten yılan gibi tıslıyom, kapatıyom. Ama yaza doğru piyasa açılacak herhalde falan filan.."*** der. Günler günleri kovalar yaz gelir **Herisın**'dan yine ses seda yoktur, bu durum **Franklin**'de ***"acaba ben bir keriz miyim?"*** duygusu uyandırır ve çok sinirlenir, telefonla **Herisın'**ı arar ***"Lan dingil deterjanları satmadın mı hala ?"*** diye sorar. **Herisın** bu ani çıkış karşısında tırsar ve ***"Sattım abi"*** der ***"E parayı niye yollamıyon peki?"*** diye sorar ***"Abi benim çırak izne çıktı , inan olsun dükkanı emanet edecek birini bulur bulmaz tak banka havalesiyle parayı yollıycam."*** Ertesi gün **Herisın** parayı yollar fakat gelen paranın sadece yirmi koli deterjanın parası olduğunu gören **Franklin** çok sinirlenir ve gene telefon açar ***"Lan ben sana otuz koli deterjan vermiştim sen yirmi koli parasıgöndermişsin, ne iş?"*** diye sorar **Herisın** ***"Yok abi valla ben yirmi koli aldım "*** der ***"Ulan ben yalan mı söylüyom şimdi yani"*** diye sorar Herısın ***" Yok abi bi karışıklık oldu herhal."*** der ***"Sen şimdi görürsün karışıklığı ibişoğlu ibiş"*** der ve telefonu **çat** diye **Herisın**'ın yüzüne kapatır, doğruca Mayami adliyesine gider ***Herisın*** hakkında suç duyurusunda bulunur, yanına bir icra memuru alır ve birlikte haciz yapmaya giderler. Yolda **Frederik** haciz memeuruna ***"Hısımdır akrabadır dedik güvendik, iş kurduk, herifin yaptığına bak abi"*** diye dert yanar. İcra memuru çok sinirlenir ***"Şerefsiz bunlar abi"*** der ve gaza gelir ***"Dövecem ibneyi"*** diye haykırır. Dükkana geldiklerinde icra memuru **Herisın'**a girişir. Gürültüyü duyan diğer esnaflar gelip kavgayı ayırır ama icra memuru aradan bi iki tane zaten eklemiştir. Bu yumrukları slow movşın gören **Franklin** icra memurunu taktir eder ve aralarında güzel bi dostluk başlar, artık hep beraber takılırlar. Bir gün Mayami ***"Persil baş bayisi Franklin icra memuruna kürk almış"*** dedikodusuyla çalkalanır fakat o sırada Mamyami spor ikinci ligden birinci lige terfi maçında Nevada İdmanocağı'nı 2-1 yener halk o coşkuda bu kürk meselesini unutur. Film Franklin ve icra memurunun arasında bi gün çok feci bi tartışma çıkacak ama tartışma büyümeden bitecek duygusunu seyirci üzerinde uyandırıp sona erer.

(** bide jüpiter)**

Akşamsefası

LeM Okurlar Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Birkaç günlüğüne ayrılıyorsunuz evinizden ve aşık olduğunuz şehrinizden. Ama her zamanki gibi bütün terslikler sizi buluyor ve iki haftaya çıkıyor bu hasret dolu deneyim. Tam iki hafta, yani ondört gün, yani üç yüz otuz altı saat, yani yirmi bin yüz altmış dakika, yani...

İşte o zaman anlarsınız elinizdekinin değerini kaybetmişcesine... Ama henüz kaybetmemişsinizdir onu; ta ki bir gece, yalnızlığınızın üzerinde olduğu bir gece bir kıyamettir ki kopar; etrafınıza bakarsınız ama kapalı gözlerinizden farkı yoktur. Apar topar dışarı çıkarsınız nasıl yaptığınızın bile farkında olmadan. Ve bir caddedir gerisi işte! Her zaman okula giderken size arkadaş olan cadde... Sabahı beklersiniz kanlı çamurlu insanlarla çaresizce. Ve cesetlerdir sonrası işte! Uykularında kalleşçe arkalarından vurulan...

İşte şimdi elinizdekini kaybetmişsinizdir! Yavaş yavaş gelir ölüm haberleri. Her defasında tekrar tekrar onlar için ölürsünüz eğer antayabilmişseniz hâla yaşadığınızı. Ama ağlayamazsınız bile... Şehriniz gün geçtikçe kokar kokar... Ama insanmış gibi gelmez size, ceset dersiniz, sanki ceset ne anlama geliyorsa... Neyse!.. Artık küskündür size okul arkadaşınız olan cadde artık o yoldan geçmediğinizi hatırlatırcasına. Ve her ne kadar söylemese de utanır çıplaklığından...

Hayat yavaş yavaş ağlatmaya başlatır dönülmeyecek yere gidenlerin ardından. Ve siz ilk defa ölümü hissedersiniz yanıbaşınızda. Bağırmak istersiniz ama sesiniz çıkmaz. Ve bütün bunların üstüne hiç kimse anlamaz anlatmak istediklerinizi. Asıl o zaman yalnız kalırsınız, ilk ve son defa! Yalnızlıktır sonrası işte!

Ve bir şiir gelir aklınıza "Güneşin olsun gönlünde ve her şey daha güzel olacak" ama sadece şiirdir işte!

Ve artık gerçeklere dönme zamanı gelir. Yaşamak zorunda olduğun, yaşayabileceğin kadar yaşayacağın ve yaşamana değecek şeyler yapacağın...

Özge - Adapazarı

Tarihin Bedduası

Neden insanlar birbirini anlamak istemiyor? Niçin kavga ediyoruz, oturup birbirimize hakkını teslim etmek varken, neden savaş.

Niçin birileri hep haklı birileri hep haksız, orta tonlar yok mu acaba. Niçin insanlar tarih boyu, birbirini boğazlıyor, neden yerinden, evinden, anılarından sürgün ediliyor.

Bir yerleşik hayat neye kurban ediliyor? Ermeni dostlarımız, Rum dostlarımız niçin yerlerinden edildi ve neden Yunanistan'dan Avusturya'dan Türkiye'ye göç ettiler, Türkler, Boşnaklar. Çok mu iyi oldu sanki, burda geçmişe özlem duydular, hakarete maruz kaldılar.

Ve son 20 yılımız insanın kendinden korktuğu, kendi kendine acaba ben terörist miyim dedirttiği, düşüncenin anlayışın yok edildiği dostun dostuna konuşamadığı, birbirine düşman ettirildiği insanların yerleşim yerlerinden koparılıp, başı boş, açlığa terkedildiği, okullara gidemeyen çocuklar, hasrete mahkum edilen ve o hasretle gözlerini kapayan nineler dedeler ne için bütün bunlar tarihin bir bedduası mı yoksa.

Çok acı ama, tarih gösteriyor ki biz birbirimizi hiç anlamamışız. Önce komşumuz gâvurları büyük bir gururla kovmuşuz, ne için anlayışımızın kıt olmasından mı yoksa birileri bizim aklımızı çalıp, gâvurları ortadan kaldırmayı aklımıza koyduğu için mi, belki de her ikisi.

Sonra kamplara ayrılıp, kırmışız birbirimizi. Ve sonra 80'li yıllar, şimdi o yıllardan kapkara bir geçmiş var.

Yeter yeter diyelim, korkmayalım. Oturup anlamaya çalışalım birbirimizi. İnsanlığımızdan utandığımız yıllar geride kalsın. Ne olur kanıpta haksızı haklı diye savunmayalım, ortada bir hak varsa, onun savunucusu olalım, ayak koyanı değil.

İmdat - Batman

Sevgili Leman

Ben bu yazıyı "kendimi yeniden kazanmaya çalışacağım" diyenler için yani kendini bu hayatın boş kollarında kaybedenler için yazıyorum. Henüz 15 yaşındayım... Doğru, kendini kaybetmek, canından vazgeçmek için daha çok erken. Ama "Mutlu olmayı istemek için ömrünün yarısını sefaletle mi geçirmek gerekiyor?"... Eğer bu böyleyse benim bir 15 yılım daha var. Ama aynı acıları, zorlukları, hakaretleri ve aynı dayakları kaldıracak gücüm yok! Ağlayacağımı hissettiğim zamanlar en çok güldüğüm sayılarınızı okuyup o gözyaşlarını içime atmaya çalışıyorum. Çünkü ertesi gün okula ağlamaktan şişmiş gözlerle gidip, açıklayamayacak kadar güçsüz olacağımdan eminim. Herşeye rağmen ben bu hayatı hep sevmeye çalıştım olmadı, hayat bana ne kadar sert davrandıysa ben de öyle davrandım o da olmadı, hiç yapmadığım şeyi yaptım ve dayak yiyip, saçma sapan fikirleri kabullenmek aptallığını bile yaptım! Ama olmadı, olmuyor! Şimdi her kavgada şunu söylüyorum "Öleceğimi bilsem de susmayacağım işte, susmayacağım." Çünkü hep "Susmadığım" halde "dayak yiyeceğim" söylenir. Aldırmıyorum! Aldırmayacağım! Ben şimdi susmuyorum! Siz de susmayın! Emin olun ki kendinizi kazanacaksınız! Tek yol bu, başka çözüm yok! Ben arıyorum kendimi, az kaldı bulmakta kararlıyım ve benim kurtuluşuma 3 yıl kaldı. Ayrıca şu anda bir Anadolu Meslek Lisesi'nin, Grafik Bölümü'nde okuyorum. Okul faşistlerle dolu. Ama ben okula elimde sizin derginizle gidiyorum. Beni dövmeyi planladıklarını öğrendim. Bunun üzerine bütün Leman ciltlerimi ve dergilerimi alarak gittim. Nasıl ama?! "Ben de buyum işte" diyorum. Eğer dayak yersem o esnada, o yobaz, pis kafaları sizin ciltlerinizle ısıracağım... Grafik bölümünden mezun olmam için 3 yılım var ve resim eğitimimi tamamlar tamamlamaz ilk başvuracağım iş sizin derginizde maaşsız, gönüllü çizerlik yapmak. Umarım, kendimi kazandığım anda en sevdiğim iki insanı, Nesrin'i ve Mithat abimi kaybetmem... Fikirlerinize duyduğum saygı ve size duyduğum sevgi umarım ileride herkesin beyninde ve kalbinde yer alır. Umarım "yukarıdaki" herkese anlayışlı, mantıklı ve çocuklarını gerçekten seven aileler nasip eder. (Depremde ailelerini kaybeden çocuk ve gençlere başsağlığı diliyor, ellerinde olan tek bir parça kuru ekmekle bile mutlu olmalarını tavsiye ediyorum. Çünkü bazı insanlar hala taşları kaynatıp, suyunu içiyor...)

Bu da benim duygularımı ifade ettiğim bir yazım... Umarım kendimi anlatabilmişimdir. İleride ben de bu ülkeye gönül veren aydınlardan olmak istiyorum. (Hani şu ülkeye gönül veren, ama ülkenin ona hiç veremediği, sağlayamadığı aydınlardan olmak istiyorum...)

... Ve yine yalnızız... Dün, akşam odamdaydı sabaha kadar ölüm muhabbete ortaktı. Biz, biz değildik dün; ben yalnızları oynadım, akşam aydınlığı, ölüm mutluluktu, çok güldük... Biz mutluyduk canım, biz DÜN mutluyduk... Ama YARIN asla! Belki de asla gülemeyeceğiz YARIN! Belki ölüm bile ölebilir üzüntüsünden, onu da kabullenmiyor kimse hep iyileri aldığı için içimizden... Akşam, çekip gidebilir her an, güneşin hiç batmadığı bir yere ve ben... Belki yine ağlayacağım YARIN! Umudum gözyaşım olacak, üzüntü dolaşacak kanımda ve ben yalnız başıma yalnızları oynayacağım belki de... YARIN... YARIN belki de asla başlayamayan bir perdelik oyun olacak benim için...

Merve Y.

Özgür Kalsın Acıların

Yine çekildin odana... yine bir sigara yaktın... Yanında sıcak çayın ve sen rahat koltuğunda, rahat! oturuyorsun. Senin tek savaşın kendinle.

Şimdi arkana yaslan, bir sigara daha yak. Sonra düşün, ama mutlaka düşün. Sorunlarını çözene kadar düşün. Kıçın nasır olsa da kalkma o koltuktan, çözemezsen eğer sorunlarını, bari yüzleş onlarla. Sonra tekrar geçir kafandan, tek tek... Mutlaka vardır unuttuğun biri. Sonra o "biri"ni hatırla. Ağlamak geliyorsa içinden ağla. dünya'nın bir ucunda da olsa, git bul onu. Kapısına dayan. Şimdi, haykırmak geliyorsa içinden, hiç tutma kendini, boğazın patlayana kadar haykır. Kapıyı açana kadar ayrılma ordan. Günlerce açmasa da ayrılma. Sen, bulmuşsun elmanın ikinci yarısını, şimdi kaybetmemek için elinden geleni yapmalısın.

Otur kapısının önünde onunla geçirdiğiniz günleri düşün. Onu ilk öpüşünü, ilk "seviyorum" deyişini. Şimdi de "seni seviyorum" diye haykır. Eğer yine açmazsa kapıyı, inat et, kalkma oturduğun yerden. Duymuştur mutlaka seni, içerde seni düşünüyordur. Sen de seni, kendini düşün. Sevinçlerini, acılarını, hatalarını ve aşkların en güzelini, en unutulmazını. Sonra sağ elini kalbinin üzerine koy ve çıkar kalbini göğsünden. Fırlat denize, at gitsin. Artık acıların ve aşkların özgürce yüzüyor. "Ben doğru olanı yaptım" de kendi kendine. Bundan sonra, kapıyı açsa da umrumda değil. Ama eve dönerken "ayrılık şarkısını" söylemeyi unutma: Bunun için mi geldim dünyaya.

Can Çıtıroğlu - Zonguldak

Gelecek ve Tuvalet

18 Nisan seçimleri öncesinde, Türkiye'nin heryerinde olduğu gibi, bizim nahiyede de propagandalar yapıldı. Çeşitli parti mensupları geldi. Her parti mensubu, kendi partisi adına vaatlerde bulundu.

Bir parti mensubu; iktidara gelmeleri halinde; nahiyemizin yollarını asfaltlayacağını diğer bir parti mensubu; iktidara gelmeleri halinde nahiyemize bir tuvalet yaptıracağını, diğer bir parti mensubu; iktidara gelmeleri halinde Türkiye'nin genelinde barış projesini gerçekleştireceklerini vaat etti.

Nahiyemiz hangisine oy kullansa beğenirsiniz. Nahiyemize tuvalet vaat eden partiye kullandı. Anlayacağınız, geleceğimizi tuvalete kullandık. Demek ki sıçmak daha önemli. Gelecek dediğimiz şey ne olacak ki. Baksanıza sıçmanın arkasında kalmış. Bense, geleceği çok önemli bir şey olarak biliyordum. Yazık! Meğerse yanılmışım. Ne kadar da cahilmişim.

Halbuki cahil nahiyelim, düşünmüyor. Demiyor ki, bu zor ekonomik şartlar ortamında, zamların bahar yağmurları gibi yağdığı durumda, ne yedik ki ne sıçacağız. Kimse bunu akıl etmiyor. Nahiyelim utanmadan! Utanç abidesi olan tuvaleti işaret ederek; bu da seçimin mükâfatı bize diyorlar. Ne kadar da kör ve cahil bir yaklaşım. Bu asırda bu cehalet.

Ne zaman bitecek bu cehalet? Galiba aydınlık güzel günler yaşamadan bu dünyadan göçeceğim. Yoksa yanılıyor muyum?

Güzel aydınlık yarınların tüm insanlığı kucaklaması dileğiyle...

Kerem - Çaylar Nahiyesi-Varto-Muş

Yılın Laleri seçimine katılıp ödül kazanan okurlar

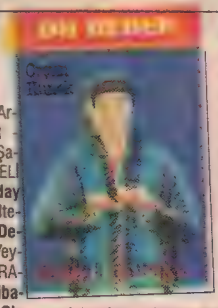

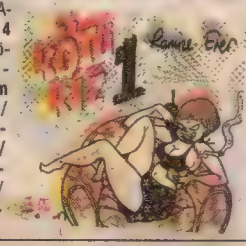

Aslan Özdemir Aybars Artuner / Karşıyaka/İZMİR - **LO / Lüttü Oflaz** Figen Şahin / Babaeski/KIRKLARELİ - **Oh Bebek / Soner Günday** Hamza Özdemir / Gültepe/İSTANBUL - **Dumur Detayları / Güneri İçoğlu** Veysel Tiryaki / Yenice/KARABÜK - **Beyoğlu'nda Garibanın Otopsisi Yapılmaz / Oktay Güzeloğlu** Özgür Avcı / AFYON - **Marlon / Erdil Yaşaroğlu** Deniz Şire / ADANA - **Ekşın / Ahmet Yılmaz** Zeynep Yüksel / BARTIN - **Akacak Mecra Bulamadım / Güneri İçoğlu** Kenan Anur / ADIYAMAN - **Öğreten Adam / Kaan Ertem** Burhan Şen / Ergani/DİYARBAKIR - **Tracy Chiller / Vedat Özdemiroğlu** Ethem Demirel / ANTAKYA - **Dumur Detayları** Banu Aydoğdu / ESKİŞEHİR - **Öldürmenin Erkek Yüzü / Altay Martı** Arzu Üstün/ Yenişehir/MERSİN - **Sokak Mobilyaları / Oktay Güzeloğlu** Ali Doğan / Karakoçan/ELAZIĞ - **Komikaze 4** Buket Kurt / Gönen/BALIKESİR - **Kıllanan Adam** Züleyha Altunay / ANTAKYA - **Dengeli Beslenme / Kaan Ertem** Zafer Karakaya / DENİZLİ - **Susurluk Kitabı** Aziz Çiftçi / KIRŞEHİR - **Komikaze 5** M. Faruk Doğan / Akhisar/MANİSA - **Gönül Adamı / Güneri İçoğlu** Seçil Çetiner / ANKARA - **Gece Tarifesi / Vedat Özdemiroğlu** Cihan Yıldız / Ayvalık/BALIKESİR - **Hamdi Yüzbaşı / Mahmut Tibet** Mehmet Kahriman / Selçuklu/KONYA - **Mouse Pad** A. Volkan Ülkü / İskenderun/HATAY - **Gece Tarifesi** Esra Yılmaz / KASTAMONU - **Sokak Mobilyaları / Oktay Güzeloğlu** Derya Öztürk / Mecidiyeköy/İSTANBUL - **Feyhan Sofrası** Çağlar Çetin / ANKARA - **Dengeli Beslenme** Hasan Öğren / Urla/İZMİR - **Hamdi Yüzbaşı** Mustafa Yavuz / Biga/ÇANAKKALE - **Savaş ve Kalbim** Özlem Kesik / ŞANLIURFA - **Cümbür Cemaat / Ahmet Yılmaz** Tuğçe Kaya / Salihli/MANİSA - **Dumur Detayları** Işın Adıgüzel / Çiğli/İZMİR - **Marlon** Ramazan Dağlar / Kavaklıdere/ANKARA - **Sayıklamalar** Şule Engin / Balçova/İZMİR - **Oh Bebek** Murat Ural / BALIKESİR - **Zaman Aynası** Ayşe Selen / Beşiktaş/İSTANBUL - **Kıllanan Adam** Gül Şentürk / AKSARAY - **Sen Güzelsin Pelikan da Güzel** Gülen Önal / Espiye/GİRESUN - **Komikaze 3** Ramazan Şevket Yılmaz / KIRKLARELİ - **Cümbür Cemaat** Coşkun Özek / Uçhisar/NEVŞEHİR - **Tracy Chiller** Gülseren Aydoğdu / Küçükçekmece/İSTANBUL - **Bezgin Bekir** Ahmet Özkurt / Gemlik/BURSA - **Beyoğlu'nda Garibanın Otopsisi Yapılmaz** Şeçil Şenol / Ümraniye/İSTANBUL - **Zehir Ali** Mustafa Emre İhlamur / Avcılar/İSTANBUL - **Zaman Aynası** Bahadır Kaki / Varto/Muş - **Firavunun Laneti** Elif Kaya / KARS - **Feyhan Sofrası** Mustafa Tanrıbilir / ANKARA - **Mouse Pad** Kaan Tatlı / Kavacık-Beykoz/İSTANBUL - **Gece Tarifesi** Ahmet Akkuş / Suadiye/İSTANBUL - **Öğreten Adam** Ş. Özhan Yorulmaz / DİYARBAKIR - **Zehir Ali** Cemal Çellik / Samandağ/HATAY - **Gez Göz Mahmutçuk** Birgül Carkanat / Sungurlu/ÇORUM - **Akacak Mecra Bulamadım** Bade Vera Gaumidi / Alsancak/İZMİR - **Komikaze 5** Ersin Topliy / Murgul/ARTVİN - **Bezgin Bekir** Yücel Özmen / Gölbaşı/ADIYAMAN - **Ekşın** Feral Uyumsal / Gönyeli/K.K.T.C - **Hamdi Yüzbaşı** Ramazan Tekin / Rahva-Tatvan/BİTLİS - **Dengeli Beslenme** Ayşegül Gülseren / Ümraniye/İSTANBUL - **Komikaze 4** Pınar Kızıl / Hozat-TUNCELİ - **Kötü Kız** Kemal Tayyipoğlu / Bahçe/OSMANİYE - **Mouse Pad** Oktay Rende / Merkez/SİVAS - **VÖSYM** Banu Öğüt / BURDUR - **Firavunun Laneti** Murat Sağlam / Ezine/KIRIKKALE - **Marlon** Selçuk Demir Dedeoğlu / KOCAELİ - **Sen Güzelsin Pelikan da Güzel** Mustafa Kalkan / Melikgazi/KAYSERİ - **Yazıkatür** Tuncay Bozacı / Pazar/RİZE - **Zehir Ali** Mustafa Çaldıran / KÜTAHYA - **Sayıklamalar** Samed Alkan / Kağızman/KARS - **Gönül Adamı** Evrim Aykoç / Şarköy/TEKİRDAĞ - **Kötü Kız** İsmet Aktepe / Üçkuyular/İZMİR - **Dengeli Beslenme** H. Fadıl Karaali / Eminönü/İSTANBUL - **Kıllanan Adam** Defne Günhan / Datça/MUĞLA - **Gece Tarifesi** Gülden Doğan / ERZİNCAN - **Bezgin Bekir** Ayşegül Kıran / Taşköprü/YALOVA - **Öğreten Adam** Yusuf Topal / SAMSUN - **Savaş ve Kalbim** Hüseyin Yılmaz / Görükle/BURSA - **Sayıklamalar** Ali Kemal Fırat / YOZGAT - **Mouse Pad** Serap Yolcu / Çiftlikköy/YALOVA **Gez Göz Mahmutçuk 1** Mustafa Alsat / Uzunköprü/EDİRNE - **Savaş ve Kalbim** Ömer Avşar / Embrach/İSVİÇRE - **Sen Güzelsin Pelikan da Güzel** Nedim Üzmez / EREĞLİ - **Zehir Ali** Ercan Karakaş / Bakırköy/İSTANBUL - **Sayıklamalar** Özlem Yücel / Gerede/BOLU - **Tracy Chiller** Emek Kayacı / ERZURUM - **LO** Gamze Arslan / YALOVA - **Feyhan Sofrası** Ufuk Coşkun / ORDU - **Akacak Mecra Bulamadım** Gamze Ataselim / KIRŞEHİR - **Mouse Pad**

LeM
Sayı: 433 - 26 Şubat 2000 C.tesi
Haftada bir yayımlanır

● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Dikkat ettim yazdan beri, şu bizim pop müzikçilerden bir ikisi bir **slogan** geveliyor... "Aşk şarkısı yazmak için illa aşık olmak gerekmiyor.."muş.. Yeni moda bu mu?.. Eskiden bunlar böyle miydi?.. Aşkı satmak için aşka gömülürlerdi dizboyu... Bünye demek ki daha fazla sahtekarlığa dayanamıyor he?.. Peki o zaman ben de bir slogan şeyedeyim.. "Anadolu'da **ön sevişme** var mı? Varsa bile ne kadar sürüyordur ki..."

Aşk.. **slogan..** Hahahaayy.. Asıl havadis başka.. Hikaye eski.. Benim **adam**la gayet süper dostluğum vardı... Gelgelelim bu, evinde sevgilisiyle feci kavga etmiş.. Adamımız oracıkta terkedivermiş bunu.. Zaten kadınsal olarak hassas döneminde olan kız corul corul kanamış.. Adamın tuvaletinde regl kanıyla öyle bir slogan yazmış ki duvara canhıraş.. Giderayak.. Acıklı aslında.. Sonradan bu adam bana da yamuk yapmıştı bi ara...

Şimdi artık CD filmlerdeki 99 Model **Amerikan porno filmlerde** yüksek performans gösteren silikon koca memeli, kıvrak süpek vücutlu milyon dolarlık altın kadınlar.. Bu **drama** haftanın beş günü nasıl katlanıyorlar... Olay esnasında sürekli uyuşturucu, uyarıcı alıyorlarmış çünkü... Kamera bazen kadının yüzüne yoğunlaştığında o **kişilik buzlanması**ndan anlıyorsun... Şimdi görüntüyü dondurun ve dikkatle bakın, surat hem gülüyor, hem ağlıyor gibi... Uyuşturucu yüzünden ve o **dram** yüzünden... Hiç ağlamıyor ve vücudunun olabileceği tüm şekillere girebiliyor...

Tiksiniyor musunuz bu muhabbetten... Yanan gırtlağın da kışkırtmasıyla emprovize edilmiş ama zaptedilemez bir kusmuk topağı midenizi mi kaldırıyor... Bakın en kötüsü haftasonu gece evine giderkene bir kız arkadaşımızın başına gelmiş.. şu yukardaki enstanteneye bakınız... İşte içimizden sesler. Şimdi bu en **dramatiği** değil mi? Ama eğlenceli işte...

Geçenlerde uyurken erkenden uyarıldım.. Baktım cep telefonuma ritmik olarak mesajlar geliyor... "bandıra bandıra ye beni doyamazsın tadıma" "Yala beni yut beni erkeğim" şeklinde şeyler... Ben de "peki tatlım hadi göster enerjini" tarzında bi cevap yazdım... Sonra bu hemen "bana nasıl böyle hitap edersin pezemenk! Kimsin sen! Kocam seni oğlan yapıcak uruspu çocuu" dizaynı ÇAAT! ÇAAT! ÇAAT! meşaz geliyo! Şu yeni çıkan, **cep**lere takılan on parmak daktilo **CHATBOARD**'lardan taktırmış meğer! Ayağından vurdurucam seni falan diyordu. Kadının soyadı çok meşhur bi zengin sülaleye ait! Aşiret kızıymış! Kıbrıs'daki kocasına atıcağına bana atmış mesajları yanlışlıkla...

CHAT deyince.. Bundan iki yıl önce, hayatımda ilk ve son defa "CHATTA PASLAŞIP SONRA DA BULUŞMA" tarzındaki şeyi yaptık... Anamın "tanımadığın insanlarla konuşma" vecizesine kulak asmadım... Kızla Taksim'in orda köhne bi barda buluştuk.. (Gizli Ortam mıydı neydi barın adı...) Sanal konuştuğum kişinin, kafamda yarattığım kişiyle alakası olmayacağından emindim.. Ama gayet "kreatif renkli, cıvıl cıvıl sempatik bir jelibom çıktı... derkene birden o bolpaça İspanyol saybını parıltılı pantolonun altına giyilmiş eşofmanları farkediverdim! (sümerbank, çizgili pijama giyilirdi ya eskiden alta...) O gayet şık sanal cilveleşmeler darmadağın oldu.. Sohbeti orta toparlayıp kaçtım... Dışarısı da hakkaten çok soğuktu...

Televizyonda, Hizbullah'a dair bi gesel seyrediyorum. Kurbanların ramparça olmuş cesetleri... Mas üstüne kafatasları konmuş...Ve sek tansiyon akrabalar... kurban nmak kadar **o sigorta ve mira lerini** hızlandırmak için değil bu telaş!! Ey okuyucu, hocam benim de midemi kaldıran bu... kapattım bi porno dergi buldu **Çikolata Nevzat'ın Tarlabaşı ları** diye bi yazı var... Yazının fo rafları yabancı zenci bi trave ait... Bir iki sayfa sonra bi tel n onlarca ilan... grup sex yapmak yen evli insanlar, aileler, uygun arıyor... Anadolu'nun böğründe tılıyorlar... Gerçek bunlar... Tuha yorum... Değişiyoruz... ve ka içindeyiz... Bi ara sessizce eğiliy kadının kulağına "grup sexten ne yapıyorsun... boş musun...."

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamsefası

434

4 MA... ...i-Sayı:2000/10 - 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

BAYRAM KARTPOSTALINIZ İÇERDE

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Onlarda... Haider Sana Güle Güle

Devamı 3. Sayfada

Akşamsefası

Sevişgenler

metüst

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

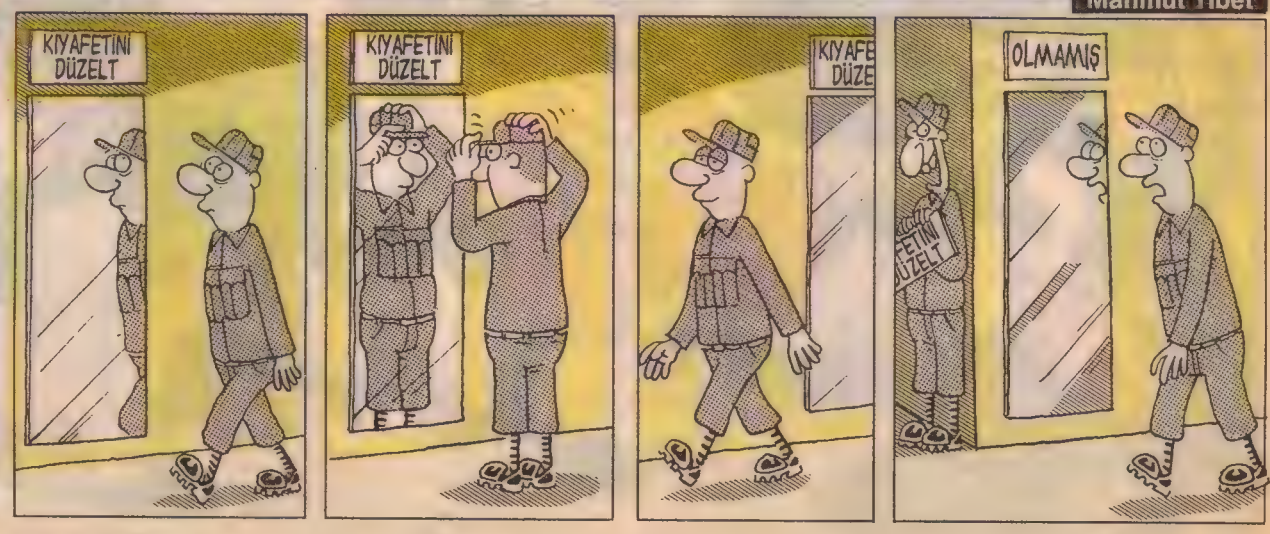

Akşamsefası

LEMAN

...onlarda

...bizde

...onlarda

...bizde

...onlarda

...bizde

Tarih: 29 Şubat 2000
Yer: Özgürlükler Partisi (FPÖ) Binası / Viyana
Faşist lider Haider, toplumsal ve siyasal baskılara dayanamayarak parti başkanlığından istifa etti. İnsanlık kazandı...

Tarih: 29 Şubat 2000
Yer: Çankaya Köşkü / Kabul Salonu
Türkiye Sanayi ve İşadamları Vakfı üyelerini kabul eden Demirel: **"Saldırılara, şunlara, bunlara üzülmeyin çocuklar. Ben bir işe girersem adamı anasından doğduğuna pişman ederim"**

adayımız

Lütfü Oflaz

Cinayetten 12 yıla mahkum olan MHP'li Ali Güngör, "TBMM çete ve mafya komisyonu" başkanı oldu..

Güneydoğu'da tutuklanan üç ilin HADEP'li belediye başkanları avukatlarının yaptığı itiraz üzerine, serbest bırakıldı ve görevlerine iade edildi.

açık büfe

met üst

hanımlar beylerine nasıl sesleniyor peki şu cillop ülkemizde

- televizyon karşısında uyuma kıllı top
- **hay boyu devrilesice işlevi batasıca**
- pazara çıkıcam para bırak siyonist
- **küsme gel dürtükle de rahatla yem çuvalı**
- çocuklarla ilgilensene biraz sperm babası
- **koca değil maşallah bağımsız milletvekili**
- sen de erkek misin be ön sevişme düşmanı
- **buzdolabı taksidini ödemeyi unutma ziki küçük**
- hadi gel de üstümde debellen erken boşalan
- **sigaranın külünü halıya dökme ataerkil**
- gel de beni bir yelle oramın kürdanı
- **yine ne istiyon benden manda boku**
- ömrümü yedin ömrümü stres yumağı
- **ben annemin evine gidiyorum mangal dötlü**
- yiğidim aslanım çek-yat'ta yatıyor
- **bari salatayı yap evimin kolonu**
- sen mi geldin tez mi geldin taciz efendi
- **bu gece olmaz çok yorgunum daşşaklı**
- niye kahveye gidiyon yine maça beyi
- **eş değil mübarek ömür törpüsü**
- zorla zorla hiç lazım değil sanki bu organ sonra sana abazan
- **yediğin kadar da çalışsan ya oburiks**
- oh gel sallana sallana küçük dev adam
- **sırtını keseleyeyim mi tripot**
- evimin şişmanı orgazm düşmanı
- **dün yine neredeydin gecelerin herifi**
- uslu dur yere bakan pandik atan
- **sakın ola dibimden ayrılma sokarca**
- anlat da güleyim biraz neşe pınarı
- **haydi kalk sabah oldu ereksiyon efendi**
- eve biraz para bırak döner sermaye

ÖKÜZ'ün **mart sayısı**'nda **'bilerek' 'on büyük teknik hata'** yaptık!. bu **'on büyük teknik hataları'** bulup, **ÖKÜZ**'e gönderen 15 okuyucumuzu **amerika**'ya, **24 mart 2000**'e kadar **avusturya**'ya, **avustralya**'ya ve **diyarbakır**'a göndereceğiz! al **ÖKÜZ**'ü, bul **'on büyük teknik hatayı'** ve kazan bedava seyyahati!. hem oku, hem eğlen, hem kültürlen, hem seyyahatlen!.. bu fırsat kaçmaz!.. **ÖKÜZ**'ün adresi, **ÖKÜZ**'ün künyesinde! **ÖKÜZ**, güssel dergi!..

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LEMan

...onlarda

...bizde

...onlarda

...bizde

...onlarda

Tarih: 29 Şubat 2000
Yer: Özgürlükler Partisi (FPÖ) Binası / Viyana
Faşist lider Haider, toplumsal ve siyasal baskılara dayanamayarak parti başkanlığından istifa etti. İnsanlık kazandı...

...bizde

Tarih: 29 Şubat 2000
Yer: Çankaya Köşkü / Kabul Salonu
Türkiye Sanayi ve İşadamları Vakfı üyelerini kabul eden Demirel: **"Saldırılara, şunlara, bunlara üzülmeyin çocuklar. Ben bir işe girersem adamı anasından doğduğuna pişman ederim"**

adayım

Lütf
Ofla

Cinayetten 12 yıla mahkum olan MHP'li Ali Güngör, "TBMM çete ve mafya komisyonu" başkanı oldu..

Güneydoğu'da tutuklanan üç ilin HADEP'li belediye başkanları avukatlarının yaptığı itiraz üzerine, serbest bırakıldı ve görevlerine iade edildi.

LeMan 3

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

EVET HANIMLAAAR..!.. HADİ BAKALIM SEÇELİM BİRER TANE VE BAŞLAYALIM...

BEN ŞUNA GEÇEYİM ŞÜKRAN HANIM..!..

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

MAYMUN

AA, BAK ŞURDA DA ZÜRAFA VAR!..

CEVAP VERSENE ULAN İPNE, KİMSİN SEN!? DUR NUMARANDAN BULACAM ULAN SENİ..!..

AY KARDEŞ VALLAHİ O MAYMUN ŞEYEDİYOR!..

3,5 Aylık erkek Tekir SURUP, şevkatli bir sahip arıyor... 293 79 93 / 292 34 71

DURUUUUN..!.. O MAKTÜL GERÇEK MAKTÜL DEĞİLDİR, GERÇEK MAKTÜL BURDAAA..!..

EHE EHE..

OTO ELEKTRİKÇİ KENAN USTA

OTO KAPORTACI ALİ USTA

OTO MÜŞTERİCİ CEVAT USTA

CEVAT USTA BE ŞU MÜŞTERİYE BAKSANA!..

ÖHÖÖ ÖHÖÖ ÖHÖ ÖHÖÖ

TAXI

34 THY 4

SON KEZ SÖYLÜYORUM..!.. BANA NECMİYE'Yİ GETİR. MEZSENİZ KENDİMİ ATARIM..!..

AY DUR ATLAMA AYOL..!.. BEN NECMİYE, İNANMAZSAN SAĞLARIMI, GÖĞÜSLERİMİ ELLE..!..

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

TEREGALLI PICTURES

CAN BARSLAN

barslan@leman.com.tr

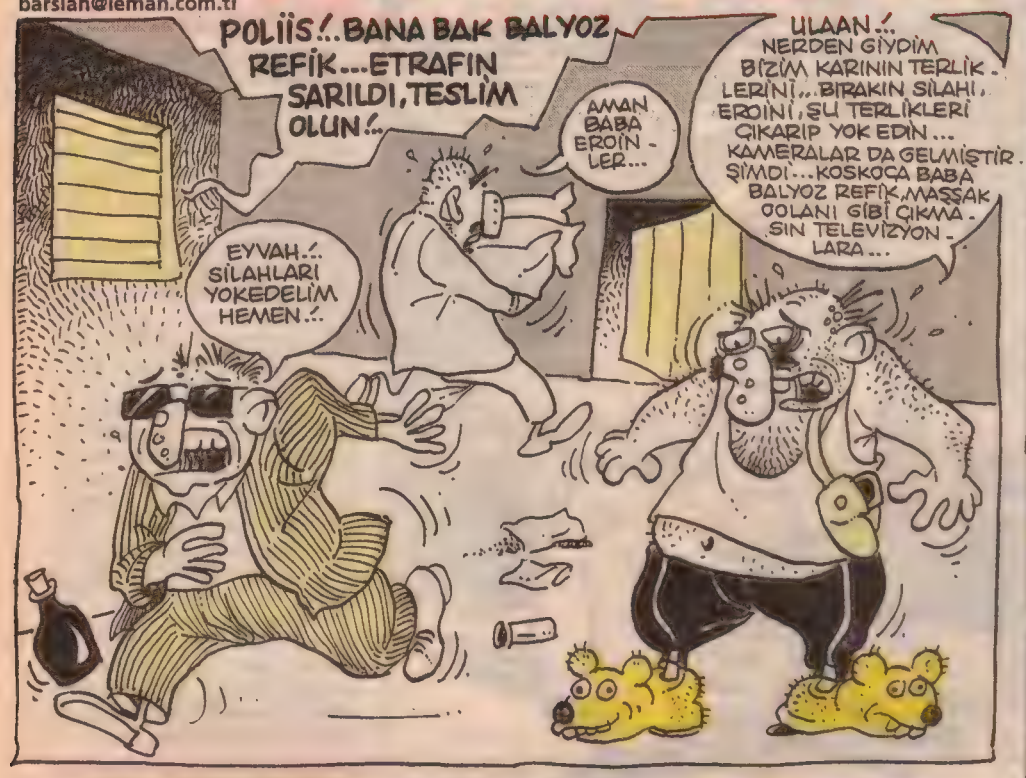

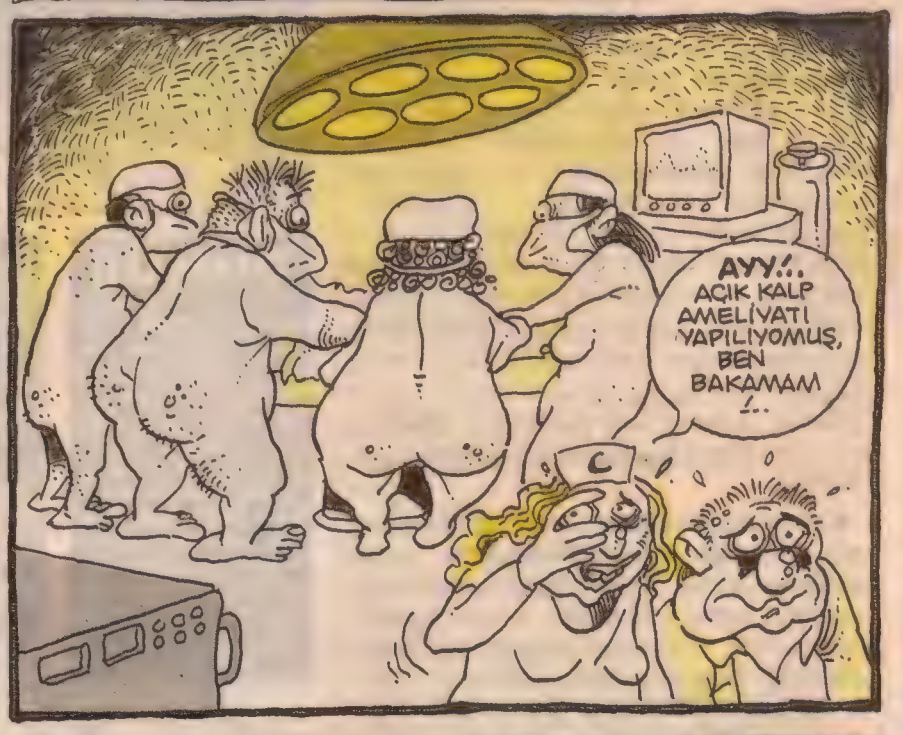

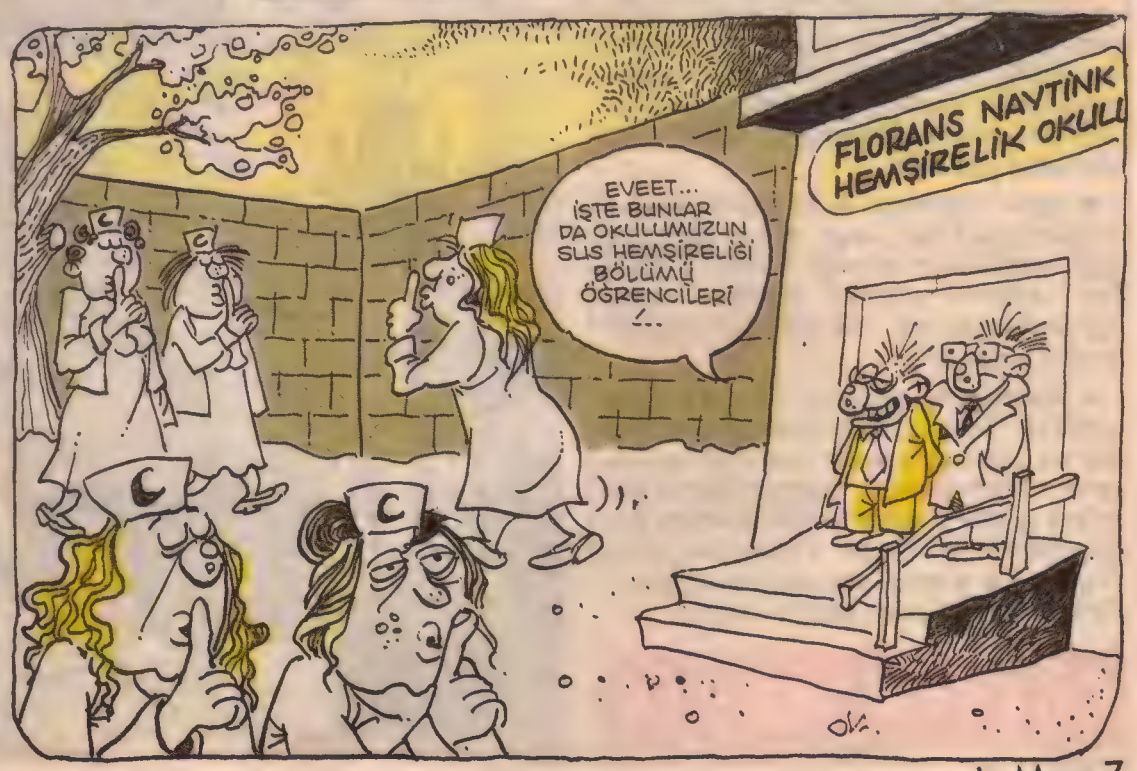

canbarslan@turk.net

Akşamsefası

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

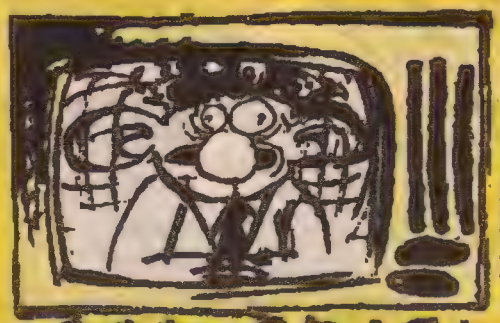

agdabak@leman.com.tr

HABERLER

● Merzifon yaylasında üç kuş öttü. Cik, cak ve cövek şeklinde öten kuşlar yaptıkları basın toplantısında hedeflerinin (Civelek, cavalak ve cövelek şeklinde ötmek) olduğunu ifade ettiler.

● Yirmi yıl evvel Los Encilis tımarhanesinden kaçıp izlerini kaybettiren yirmibeş delinin Alp dağlarında kerhane işlettikleri anlaşıldı. Dağcılık sporuna gönül verenlere hizmet ettikleri söylenen deliler için yöre halkı (Hiç şüphelenmedik son derece güleryüzlü ve saygın Napolyonlardı) dediler. Kapatılan kerhanede zorla çalıştırılan yetmiş hayat kadını otuz hayat ibnesi ve beş hayat tavuk'una el konuldu.

● Damdan düşerken yedinci katta pencereden bakmakta olan arap bacıya tecavüz eden sapık yere çakıldı. Sonra kerpetenle söküldü ve Hortlakefendi mezarlığına gömüldü.

● Kendini balerin boku zannedeн akıl hastası konservatuara kabul edilmeyince bunalıma girerek hayvanat bahçesindeki maymunları boğdu ve maymun cesetlerinden yaptığı pastalardan oluşan (yeni arayışlar **2000**) sergisini Samanpazarında halka sundu. Duyarsız halkın sergiye ilgi göstermemesi üzerine bağıra bağıra ufukta gözden kayboldu. Yalova kaymakamı arkasından mendil salladı, dinamitle dansöz patlattı.

● Panik düğmesi icat edildi. Kuduz eşşek saldırısı veya atom pompası gibi tehlikeler anında üzerine basılan düğme derhal paniğe kapılıp çırpınmaya ve bilinçsizce haykırmaya başlıyor.

● Mersin'de petrol bulundu. Pipisi yaldızlı Ziyapaşa mahallesinde bir turşu kavanozunda bulunan ikiyüz gram ham petrol mersinlilerin yüzünü güldürdü, koltukaltı kıllarını düğümlendirdi, feza füzesine binip Cupiter'e gitme arzularını depreştirdi.. Diimi Cevat aabi (evet).

GÖKHAN DABAK

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

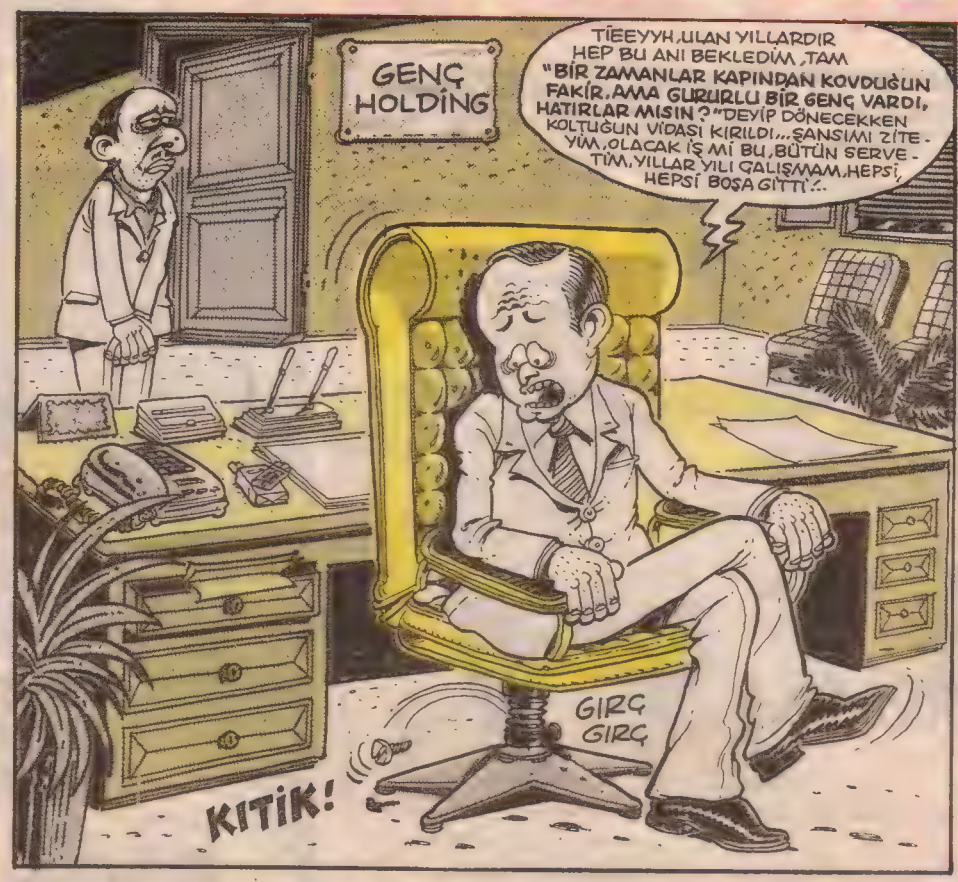

TEZ

Bilirsiniz, daima sebze ve salata yiyen adamlar vardır. İşte bu sebze adamları çok uysal olurlar ve bünyelerinde hırs diye birşey bannmaz. Bu yüzden hayattaki başan grafikleri düşük çizgide ilerler. Aşırı uysallıklarıyla mücadelelere ve risklere girmekten kaçınırlar. Böylece çevrelerinde bunların bir yere varamadıkları düşünülür. Hele iş hayatları büyük bir sukûnetle geçer. Herşeyi sakinlikle karşılarlar. Zam aylannda şirkette sesini bile çıkarmayan adamlar hep sebze adamlandır. Akılları fikirleri ıspanakta, semizotundadır. Daima gülümserler, sebze adamlannın asabi olduklarını ve seslerini yükselttikleri tek konu hormonlu, suni sebze ve meyvelerdir. Bu hususta aşırı hassastırlar. Tabii bu sebze adamları genellikle eski tip adamlardır. Bulunduklan mevsimin sebzelerini günlük gazete veya haftalık dergi disipliniyle eksiksiz takip etmeye özen gösterirler. Eşlerinden, "evde kıyma bitmiş" şeklinde sürekli zılgıt yiyen sebze adamlarının en büyük hayalleri, emekli olunca şehrin dışında bahçeli küçük bir ev almak ve yaz kış bahçeyle uğraşmak, domatesleri, biberleri dalından koparıp koklamak ve yerken bunları ben yetiştirdim diye gurur duymaktır.

ANTİTEZ

DUMUR

2 Şubat Salı günü Beşiktaş'tan 58B Basın Sitesi otobüsüne bindim. Karşı koltukta oturan şık giyimli 50-55 yaşındaki bey'in kıyafeti, kravatı, ayakkabıları, fuları, tıraşı herşey mükemmeldi, beni dumura uğratan tek şey şık giyimli bey'in parlament mavisi çoraplarının üstündeki *twety* resimleriydi.

Şule Kanat / İstanbul

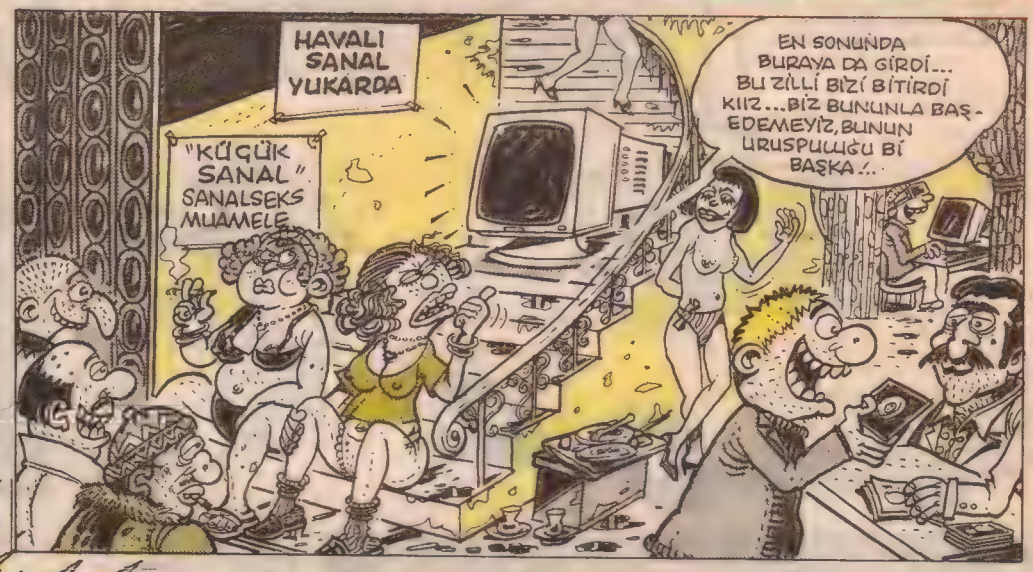

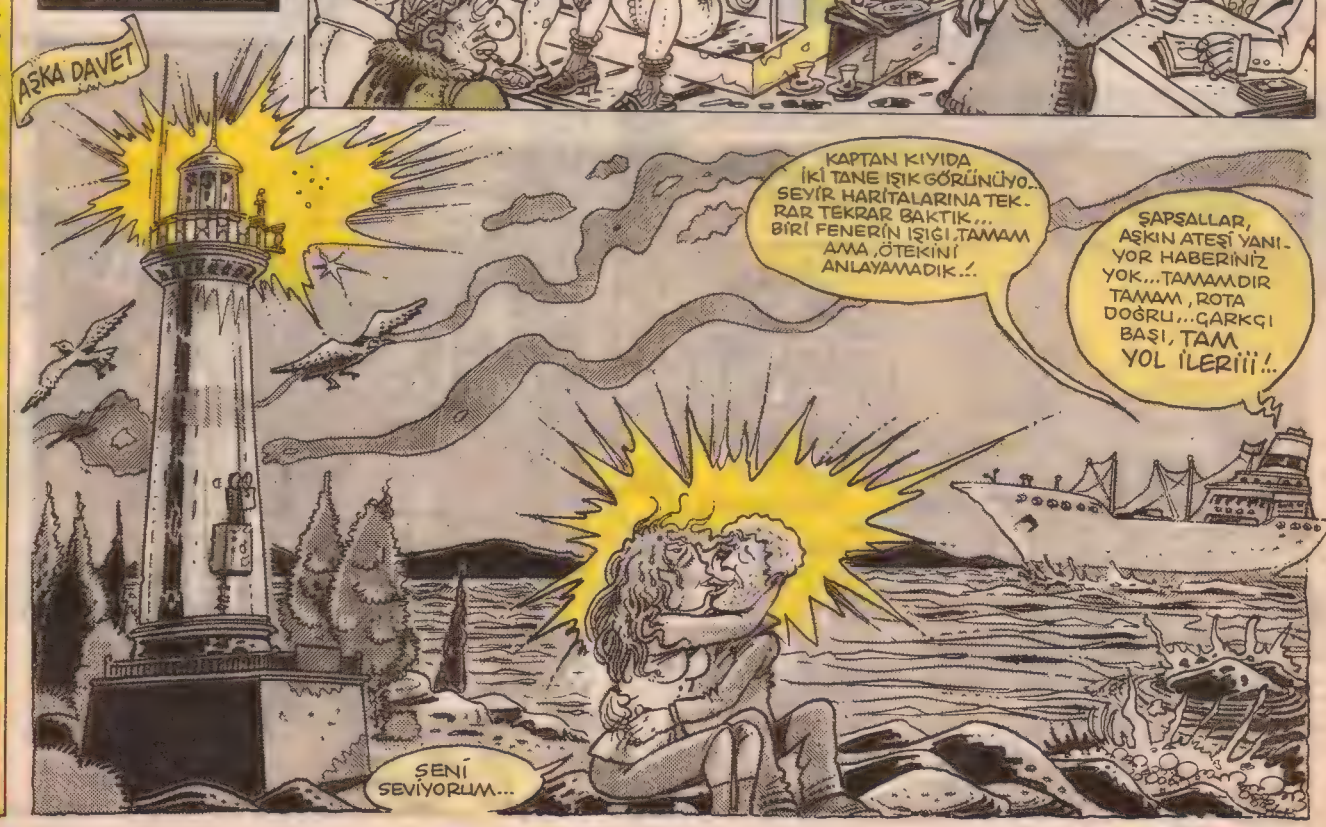

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

8 Mart nedeniyle TÜRKİYE'NİN SEMBOL KADINLARI!

● **Hülya Avşar:** Biz gene de şanslıyız, zavallı Zehra o sesten ninnileri mecburen dinledi!

● **Nazlı Ilıcak:** Saç bağlamında 'laik kesim' imajlı mistik menajer!

● **Ajda Pekkan:** Şimdiye kadar vücudundan alınan parçalarla oluşturulan minyon kadın, Tarabya sırtlarında yaşıyor ve hem Ajda'nın, hem de Semiramis'in evlerini ücret almadan haftada bir temizliyo!

● **Rahşan Ecevit:** Ne kimse onları ayırdı, ne de sol birleşti!

● **Ebru Şallı:** En son ortaokulda oynadıkları Heidi piyesinde Bayan Rotenmayer'i canlandırdığı zaman kapalı giyinmişti!

● **Demet Şener:** En iyi yardımcı göğüs dalında en güçlü aday!

● **Nadide Sultan:** Kapsama alanı Konya il sınırları!

● **Tansu Çiller:** Hep "yasadışı terör örgütü" deniyo, nasıl yani, "yasal terör örgütü" de var mı, ne dersiniz buna siz?!

● **Banu Alkan:** Sustuğu zaman sesi daha güzel, ayrıca püre'sel açıdan gerçekten de patatesi andırıyo!

● **Rezzan Kiraz:** Evlerden uzak!

● **Pınar Eliçe:** "Tahrik etmek için soyunuyorum!" cümlesini baştan söyleseydin ya, biz de yanlış manalara çektiydik!

● **Kibariye:** Yüreğinin götürdüğü yere gitmiş bir kişidir, anlamak lazım!

● **Kibariye'nin Annesi:** O da yüreğinin bıraktığı yerde kalmış bir kişidir, onu da anlamak lazım!

● **Billur Kalkavan:** Bu nasıl bir ısrardır ki, insanın nerde bi çıplak görse hızla giydiresi gelir!

● **Muazzez Ersoy:** Bülent Abacı diye biri çıkıp eski şarkıları elinden alamadı ki!

● **Sibel Can:** Ama bi insan, bi toplumun üzerine bu kadar gelmez ki be kardeşim!

● **Esra Ceyhan:** Programın konsepti daraltılsa ve adı mesela "A'dan H'ye" olarak değişse hepimiz daha mutlu oluruz!

● **Nazmiye Demirel:** Bir milletle aynı kaderi paylaşmak!

● **Seren Serengil:** "Zamanında Vargın ailesinin yapışık ikizi olmuştu, sonra bunlar ameliyatla ayrıldılar, eski alışkanlıkla birinin adı Güney Vargın kaldı, diğeri ise Kuzey Vargın, ikincisi sonradan aktör oldu" desen, buna da inanacak gibi!

● **Meral Akşener:** Sana! baldız, Türkmen kızı seçmen sağar, the kurnaz of taşra!

● **Emral Avşar:** Hülya Avşar'ın tacı geri alınmasa da, bigün kumar masasında kaybedilecekti zaten!

● **Merve Kavakçı:** Bir türban uğruna ya Rab, ne gündemler sapıyor!

● **Ebru Yaşar:** Ama anamız bizi dandik şarkılara maruz kalalım diye doğurmadı ki!

● **Gülgün Feyman:** Reha Muhtar'dan farkları kadın oluşu ve daha önce Atina'da değil, Ankara'da çalışmış olması!

● **Ayşe Özgün:** Çok disiplinli bir insan, programında yüzünü göstermek istemediği konuklarının kafasına geçirttiği kesekâğıtlarını, göz ve burun yerlerini özenle yırtarak geceden hazırlıyo!

● **Ece Erken:** Yazılacak bişey yok, ömürlerinin bi kısmını "Ece Erken hayranı" olarak geçiren ve durmadan "Çok Tatlısın" diye faks yollayan bir güruh olduktan sonra!

● **Berna Yılmaz:** Gizli gizli aldığı first lady'lik kurslarına şimdilik ara verdi!

● **Defne Samyeli:** Canlı yayında rehine pazarlığı yapan ilk Türk kadın televizyoncusu ya da buna cesaret eden tek insan evladı!

● **Canan Barlas:** Uyurken bile solu reddedip hep sağına dönüyodur kesin!

● **Özlem Yıldız:** Bazen kabus görüyo, Televoleler yayından kaldırılmış, korkunç, bağırarak uyanıyo!

● **Gülay Aslıtürk:** Şaibeli Kezban Londra'da!

● **Ayşegül Tecimer:** Gayrıresmi tarih kaçıran çılgın romantik!

● **Seda Sayan:** Kadırgalı Aysel'in artık önlense ruh sağlığımız için iyi olur yükselişi!

● **Esra Balamir:** Bi susalım, kaset çalışmalarına son verelim, "vücut dili" konuşuyo zaten!

● **Sivaslı Cindy:** Romalı Perihan'ın kültürel negatifi!

VÖ'nün notları

* **Alp Tamer**'in **"Havuz Problemleri"** adlı resim sergisi 3-24 Mart arası Emlakbank Sanat Galerisi'nde. (Tünel)

* **Mehmet Esen**'in stand-up gösterisi 4 ve 11 Mart tarihlerinde, saat 21.00'de Dolmabahçe Levent Kırca - Oya Başar Tiyatrosu'nda. (0212 - 219 10 14)

* **Ferhan Şensoy**'un **"Fişne Bahçesu"** adlı Çehov uyarlamasını da ısrarla tavsiye ederim. (Ortaoyuncular - 0212 - 251 18 65)

* Her ayın ilk haftası yaptığım deneme sınavından vazgeçtim, çünkü **"VÖSYM dergisi"** geliyor! (Nisan, olmadı Mayıs)

* Tüm kadın okuyucularımızın **Dünya Kadınlar Günü**'nü içtenlikle kutlarım.

kılservis@leman.com.tr

Akşamsefası

KEMAL ARATAŞ

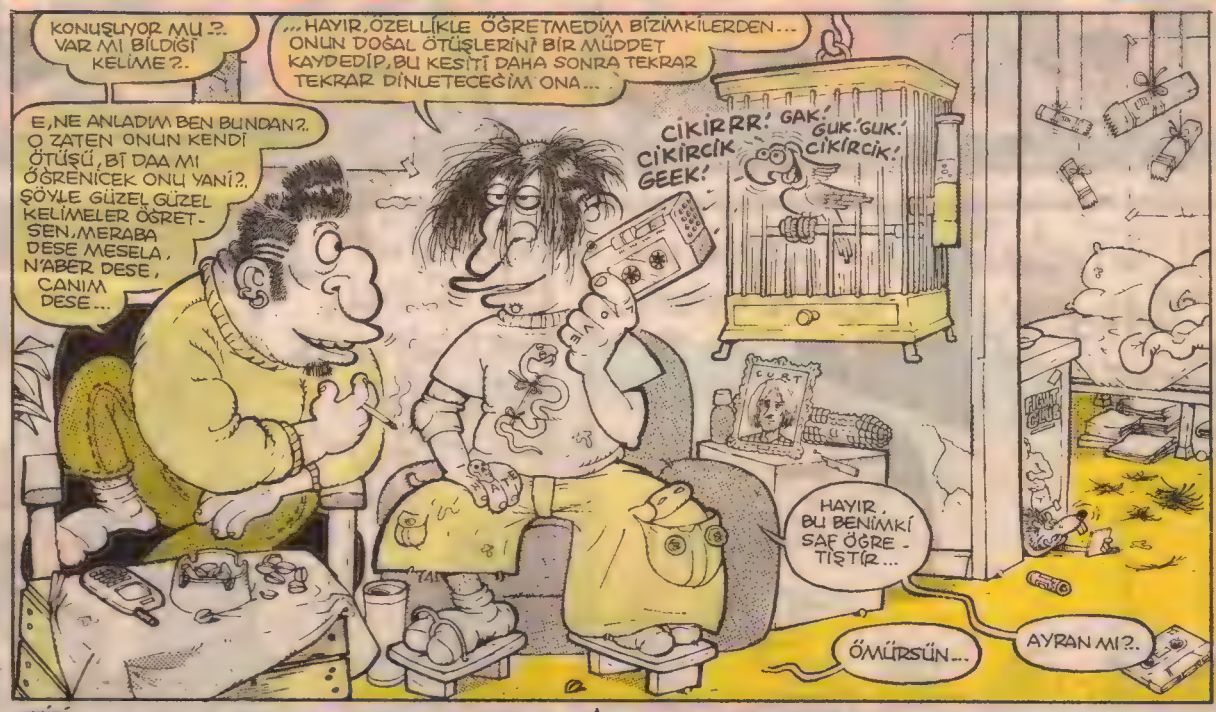

mini serzeniş : MIKNATIS BOYLARINDA

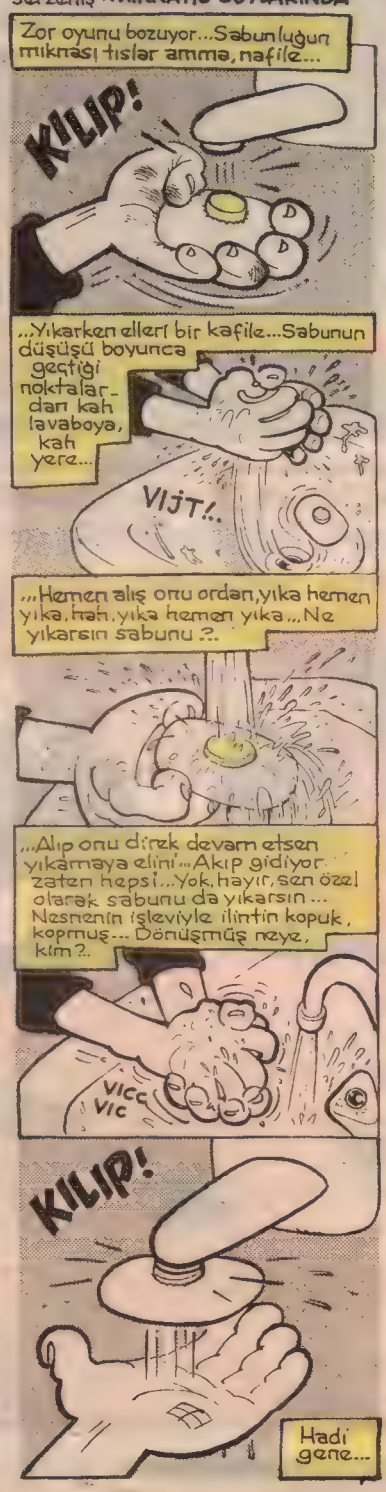

mini öykü : TABİAT BOŞLUKLARI SEVMEZ

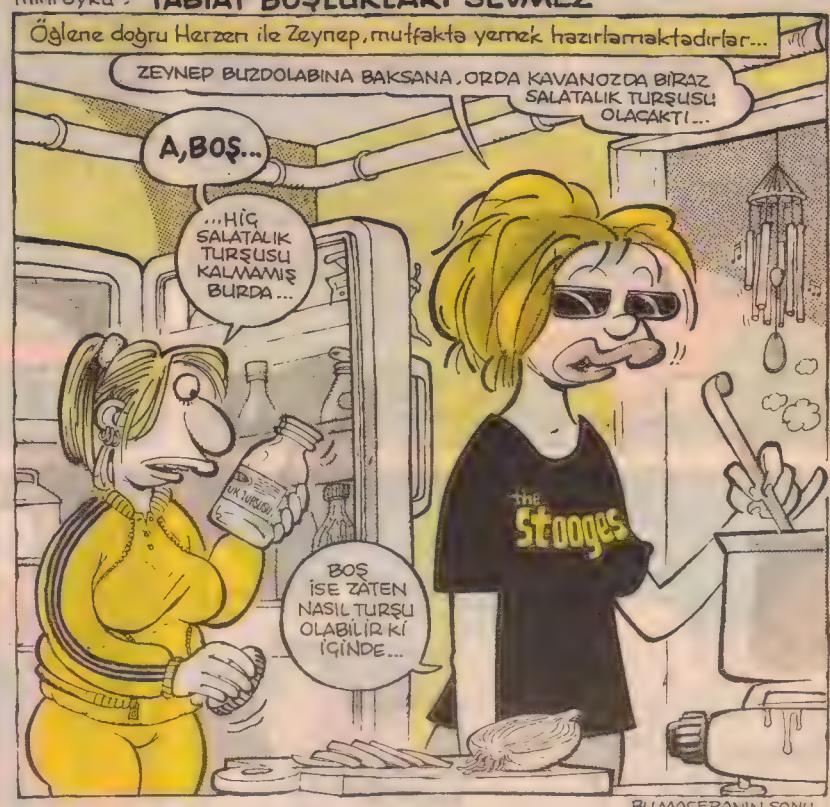

BU MACERANIN SONU

mini öykü : FİİL-İ LİVATA

BİTTİ

Komikaze

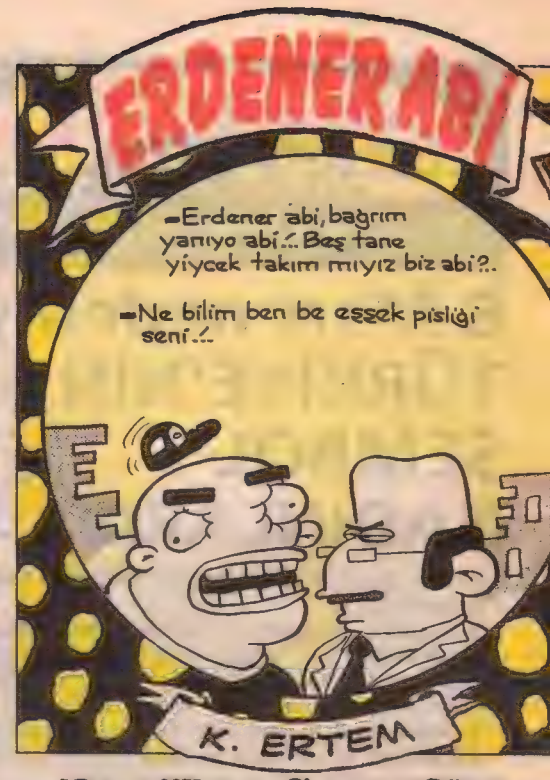

Bir Kaç Gece Olsun Ona Şans Dilemeliydi

Pahalı, çok lüks otelleri sevmem. Bu yüzden başıma gelenleri biliyorsunuz bazen ne istediğimiz bize sorulmuyor...

Bir kaç yıl önce **Ege Bölgesi**'nde bir kitapçı bana sormadan o yörenin en lı otelinde ve bu otelin en lüks odasında yer ayırtmıştı. **Gerek yok onca ma lütfen iptal edin, ben mütevazi bir otelde de kalabilirim**, dedimse de, ikn medim. Otel şehrin dışındaydı, imza günü bittikten sonra kitapçı beni otele sıyla götürdü. Otelin ihtişamını görür görmez gerildim. Kapısında limuzinle derece pahalı jipler bekliyordu. Ne işim vardı benim burada... Paylaşılmam ginlik hep içimi acıtırdı benim. Bu otelde bir gece konaklamanın ücreti nere bir trikotaj işçisinin aylık maaşına eşitti. Toplumun neredeyse hemen bütün kesimleriyle ilişki ve diyalog halindeydim. En zengini de biliyordum; en aş uçurumun kenarında yaşayanı da gözlemleme şansına sahiptim. Çok açı uçurum, bu gerilim artık tahammül edilmez noktaya gelmişti. Bıçak çoktan ğe dayanmıştı... Ülkemizde o çok istediğimiz toplumsal barış en çok bu yüz türlü gerçekleşmiyordu... Bütün o siyasi ve sosyal gerilimlerin altında sins patlamaya hazır bir bomba gibi, bu derin adaletsizlik yatıyordu...

Ben bütün bunları düşünürken otelin camlı kapısı otomatik olarak açıldı pıda bizi bekleyen otelin sahibi, müdürü ve ahçıbaşısının bize doğru yöne gördüm. Bu kadarı fazlaydı. Ama yapacak birşey yoktu. Eller, kollar ve saygı vada uçuştu. Otellerine şeref verdiğimi ve bir yazarı ağırlamaktan sonsuz bi luluk duyduklarını söylüyorlardı hep bir ağızdan... Utanarak tek tek ellerini s Bu kadarını haketmemiştim. Bir an önce odama gidip kendimle, yalnızlığımla başa kalmak istiyordum...

Tedirginliğimi anlamış olacaklardı ki karşılama merasimini pek uzun tutm Kitapçım beni güvenli ellere teslim ettiğine inanmış olarak evine geri döndü. odama kapandım. Bir duş alıp yatağıma uzandım. Ve odanın abartılı lüksün raz olsun uzaklaşmak için ertesi gün yapacağım konuşmaya hazırlanmaya dım. Bütün bu olanakların, hayranlıkların, panltılı davetlerin, lüks odaların iç öfkeyi, acıyı, trajediyi yumuşatmasından, ruhumu evcilleştirmesinden, kara şımartmasından gizli bir endişe duyuyordum... Tam bu sırada kapım çalındı. mıştım. Bu saatte kim olabilirdi ki... Kendimle kalmaya, hayatımı kuşatan mu ları geldikleri yere geri göndermeye, sahiciliğimi yitirmemek için acılarımı uy maya bile izin yoktu bu otelde...

Kim o diye? sordum. Kibar ve mahçup bir ses aceleyle yanıtladı beni: **Cezmi bey, bu otelin ahçıbaşısıyım, hani demin sizi karşılayan...** Tuhaftı; ş lığım daha da artmıştı. Bir ahçıbaşının benimle ne işi olabilirdi ki... Hemen landım ve **buyrun girin**, dedim...

Ahçıbaşı, elinde parlak gümüş bir tepsi, üzerinde bir şişe şampanya ve tabağı; öbür elinde küçük bir bavulla içeri girdi. Gözleri hayranlığını gizleyen bir mahçubiyetle parlıyordu...

Elindeki tepsiyi yatağımın kenarındaki komodinin üzerine özenle yerleşt elindeki o tuhaf bavulla ayakta kaldı. **İzin verir misiniz, oturabilir miyim** sordu...

Oturun, tabii, buyrun, dedim, ama, aklım o bavulda kaldı. **Yok canım, böyle sımsıcak ve iyilikle bakan bir adam, beni kolay kolay öldüremez**, di şündüm o an. Kibarca oturdu. Bavul kucağında duruyordu. Konuşurken gö sık sık kaçınıyordu. Artık dayanamadım: **Ne var o bavulun içinde?** diye so Sorumu bekliyor olmalı ki, sevindi; **izin verirseniz açabilir miyim** dedi, **tabi** dedim... Ama nedense kendimi daha bir savunmaya aldım... Ahçıbaşı bavulu vaşça açtı ve bana doğru yaklaşbrdı: **Efendim, bunlar hep sizin... Size ait lar... Bu güne dek yazdığınız bütün yazılar...**

Evet gördüm onları. Ve o an içim ürperdi. Gerçekdışı bir andı. Bavulun iç basa yazılarımla doluydu. Yazılarım... En olmadık dergilerde, gazetelerde olanlar bile vardı içlerinde. Hepsi tek tek özenle beyaz kağıtlara yapıştırılmış tına tarih atılmıştı. Elimle şöyle bir dokundum. Tarihlere, yazı başlıklarına b Kimileri sararmıştı bile. Birçoğu bende yoktu bu yazıların... **Sizi on yıldır taki yorum**, dedi...

O sırada gözgöze geldik. Kanıtlamıştı işte. Yazılarıma onca yıl verdiği gösterdiği onca titizlik, bana olan mahçubiyetini biraz olsun dindirmişti. Mes azalmış, sıra kalbinin kapılarını minnetle aralamasına gelmişti... **Biliyor mus herşeyimi size borçluyum**, dedi.

Nasıl dedim, **nasıl borçlusunuz, anlayamadım...** Şimdi mahçup olma bendeydi. Kendimle kavgalı bir insandım çünkü ben. Fırsat buldukça incitirdi humu. Başka türlü varolamazdım.. Beni bana doğrulayacak herşey, bu sızıyı ren her sebeb, bu hayatın diliyle mutluluk demekti ve mutluluk beni utandırır

Ben annesiz, babasız büyüdüm, dedi. **Çok küçük yaşta kaybettim onları** lerini bile hatırlamıyorum. Çocukluğum, hatta ilk gençliğim çocuk esirgem rumlarında, ıslahevlerinde geçti. İlkokulu zar zor bitirdim... Lokantalarda,

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

PATATES SORUNU

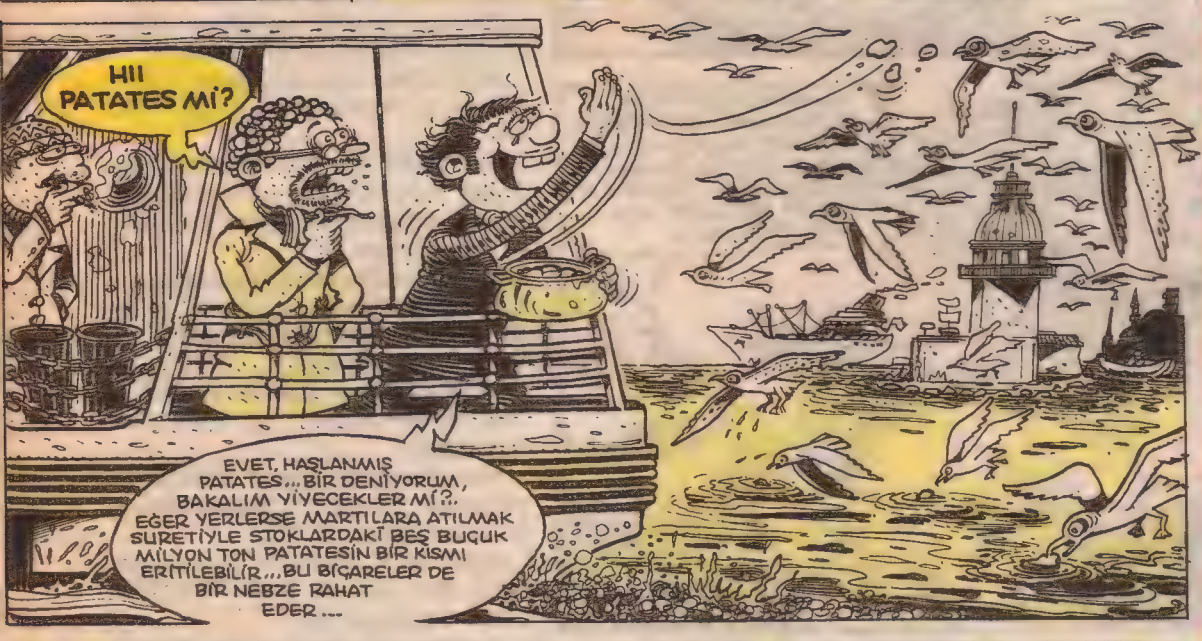

lerinde garsonluk, komilik yaptım. İzbe, rezil bekar odalarında kaldım. Sevgisiz büyüdüm ben. Uzun yıllar beni gerçekten seven kimsem olmadı. İçimizdeki sevgi durmadan birikti. Bu sevgiyi hep birisiyle paylaşmayı hayal edip durdum yıllarca... Çünkü içimde durmadan biriken bu sevgi korkunç bir acı veriyordu bana. Yıllar böyle geçti. Birgün sizin yazılarınıza bir tesadüf eseri rastladım. Sanki beni anlatıyordunuz. Demek bu koca dünyada bana benzeyen biri daha var, diye düşündüm. Yazılarınızı kesip saklamaya başladım. İşte tam bu dönemde ahçı yamaklığı yaptığım otelin olduğu şehirde bir kıza vuruldum. Anlatamam: Yıllardır hayalini kurduğum insan oydu. İçimde durmadan biriktirdiğim sevgiyi onunla paylaşabileceğime inanmıştım... Ama o bütün bunlardan habersizdi. Farkında bile değildi onu deliler gibi sevdiğimin. O şehrin emniyet müdürünün kızıydı. Ona nasıl yaklaşabilir, sevgimi ona nasıl anlatabilirdim ki. Ben alt tarafı bir otelde ahçı yamaklığı yapan, annesiz, babasız, ilkokulu zar zor bitirmiş, kimsesiz, gariban adamın tekiydim. İşte, yazılarınız böyle umutsuz bir anımda imdadıma yetişti. Özellikle o sevgiliye yazdığınız yazılar...

Adresini öğrendim ve sizin yazılarınızdaki o en etkili cümleleri alıp, biraz da kendimden katıp yazdığım mektupları ona göndermeye başladım. Aylarca cevap gelmedi. Ama ben yine de umudumu yitirmiyordum. Nasılsa kaybedecek birşeyim yoktu... Birgün, evet birgün, hem de hiç beklemediğim bir zamanda ondan mektup geldi. Yazdıklarımdan çok etkilenmişti ve beni tanımak istiyordu. Allahım, o anı unutamam. Mutluluk bu olsa gerekti. Çılgına dönmüştüm. Bunun gerçek olduğuna bir türlü inanamıyordum. Bir yerde buluştuk. Herşeyimi anlattım ona. Bütün gerçeğimi... Çünkü ona sevdalıydım. Beni tanıması gerekiyordu. Peki o yazdıkların, dedi. Nasıl yazıyorsun, bilmek istiyorum...

O an sesi gölgelendi, gözlerini benden kaçırdı. Ne söyleyeceğini düşündü, biraz bocaladı... **Birtek, ama birtek bu konuda ona gerçeği söylemedim, dedi. Ona sizden hiç bahsetmedim. O satırları yazanın ben olduğunu sansın istedim. Ve o an, birtek o an sizi delice kıskandım. Ama öyle sahiplenmiştim ki sizin yazdıklarınızı, öylesine bütünleşmiştim ki onlarla, benim olduklarına inandırmıştım onu...**

Mektuplaşmalarımız ve buluşmalarımız daha sonra da devam etti. Ve bir gün bana aşık olduğunu, yazdıklarıma ve ruhuma vurulduğunu itiraf etti.

Tam bunları anlatırken, birden ellerime doğru eğildi ve **lütfen izin verin ellerinizi öpeyim**, dedi... Yüksek voltajlı bir elektrik akımına tutulmuşcasına birden sarsılıp kendimi geriye doğru çektim ve **ne yapıyorsunuz, hiç sevmem böyle şeyleri, sakın yapmayın,** dedim...

Öylesine mutlu, öylesine sevinçliydi ki, bu tepkimden dolayı zerrece kırılmadı...

Evlenmeyi, hayatını birleştirmeyi düşünüyordu bu insanla. Onunla arasındaki sosyal farkı, sınıf farkını mektuplarıyla, mektuplarının arasına yazılarımdan kimi cümleleri koyarak aşmıştı.

Ve durmadan gözlerime o minnet dolu bakışlarıyla baktı. Bense ellerime uzanacak, diye her an tedirginlik duyup, hafifce geriye doğru kayıp, savunmaya geçmiştim, ama bir daha yapmadı. Sadece son kez şunu sordu: **Yazılarınızı çalıp kullandığım için bana kırılmadınız değil mi? Hayır,** dedim, hiç düşünmeden; **tam aksine çok hoşuma gitti. Hem şiir, yazı, edebi herşey, onu yazana değil, ihtiyacı olana aittir.** Tıpkı şair **Pablo Neruda**'nın, şiirlerini sevgilisine kendi yazmış gibi gönderen postacısına söylediği gibi...

Bavulunu özenle kapadı. Odada eksik birşey var mı, diye şöyle bir etrafına baktı ve ertesi gün kahvaltıda buluşmak üzere, elimi saygıyla sıkıp gitti...

O gidince odamda birden garip boşluk oldu, birden kendimi çok yalnız, çok çaresiz hissettim. Yani, yine kendime döndüm: Mutluluğunu, yıllardır biriktirdiği sevgi düşlerini benim sayemde paylaşacak insanı bulduğunu söyleyen biri vardı demin bu odada... Bana onca yazıyı yaşadığım acılar, talihsizlikler, hayalkırıklıkları yazdırmıştı. Bazen bunlar olmasa bile, sırf yazabilmek, üretebilmek için ben kırıyordum kendimi, ben incitiyordum, ben acıtıyordum içimi. Kimse olmasa bile ben kendimi yarıyolda bırakıyor, kimse kırmasa bile, ben kendimi hayalkırıklığına uğratıyordum... O an çevremdeki herkes benden yana olsa bile ben kanatıyordum içimdeki yaraları... Sırf yazabilmek için, kimse ihanet etmese bile, ben ihanet ediyordum kendime... Yazılarımı mutsuzluğumun sütüyle besliyordum...

Ve ne zaman biraz olsun soluk alıp, mutsuzluklarımı ertelemeye niyetlensem bu defa ülkem çıkıyordu karşıma. Dili, kültürü yoksayılan bir halk; hapishanelerde katledilen gencecik insanlar; halkın oyuyla seçilmiş yöneticilerin jandarmalar tarafından adeta kaçınılarak götürülüp tutuklanması; işkenceyle susturulmaya çalışan bir avuç direnen insanın çaresizliği ve giderek daha da derinleşen toplumsal adaletsizlik; üniversite sınavı denen cehenneme hazırlanan yüzbinlerce öğrencinin çevre ve aile baskısı altında neredeyse derin bir bunalımın, hatta intiharın sınırına getirilmesi; vahşi kapitalizmin insanlığa dair en küçük izleri bile silmeye başlaması çıkıyordu karşıma..

Kendimden kurtulmaya çalışsam bu ülke, bu ülkeden kurtulmaya çalışsam o yaralı ve artık iflah olmaz kendim çıkıyordu karşıma...

Yani gidecek başka bir yer yoktu... Gerçek buydu, ama yine de mutluluğa ve bize mutluluğu anımsatan rastlantılara izin vermekten başka çaremiz yoktu. Bu mutluluklar, bu rastlantılar pek kabul etmesek, hatta kimi zaman farketmesek bile, aslında bizim hayatımızdan, eylemlerimizden, düşüncelerimizden çıkıyordu...

İki yıl önce **Antakya**'da yapılan bir halk festivaline çığırmışlardı. Şehrin girişinde festival komitesinden olan yörenin muhtarı karşıladı beni. Oldukça heyecanlıydı ve çok saygılıydı. Beni kalacağım otele getirdi. Otelin lobisinde bana akşam başlayacak olan festivalin en önemli konuklarından olduğumu ve yöre halkının beni sabırsızlıkla beklediğini anlatmaya başladı. Ve bunu daha iyi kanıtlamak için bölgesel bir gazeteyi açıp bana o günkü manşetini gururla gösterdi. Gazetenin manşeti şöyleydi: **Ünlü sten-up komedyen Cezmi Ersöz bu akşam sizi gülmekten kırıp geçirecek!**

İşte tam bu anda anladım: Bazen mutluluklara, mutluluğu anımsatan rastlantılara ve sürprizlere izin vermek gerekiyordu...

Yıllardır aradığı aşkı bulmasını benim mutsuzluğumdan ve ülkemden yola çıkarak yazdığım yazılara borçlu olan bu ahçıbaşının o büyük sevincine ve mutluluğuna hiç olmazsa birkaç gece olsun ortak olmalı ve ona gönülden şans dilemeliydim...

Hem ne kaybederdim ki... Biran olsun kendimi ve ülkemi unutup **Antakya** halkını gülmekten kırıp geçirsem, ne kaybederdim ki!..

cezmier@leman.com.tr CEZMİ ERSÖZ

* 4 Mart Cumartesi günü saat 12:00-15:00 arası **Erzincan Ural Kitabevi**'ndeyim. Tel: 0446 - 212 13 13. Ordu Cad. Metinler Pasajı. Yine aynı gün saat 16:00-18:00 arası **Erzincan Eğitim-Sen**'de söyleşim var. (Milli Eğitim Müdürlüğü arkası) Akşam saat 21:00'de ise **Erzincan Can TV**'de **İlhan-ı Muhabbet** adlı programa konuk oluyorum.

* 9 Mart Perşembe günü saat 12:00'de **Eskişehir Anadolu Üniversitesi İletişim Kulübü**'nde söyleşim var.

* 26 Mart Cumartesi günü saat 16:00'da **Suruluk Halkevi**'ndeyim.

* **Mehmet Esen** 4 ve11 Mart tarihlerinde saat 21:00'de **Oya Başar-Levent Kırca Tiyatrosu**'nda. Dolmabahçe Küçükçiftlik Parkı.

* Mustafa Burunsuz, Jennie İpekçi, Aylin Güler, Fatma Tan, Emel Hüsmen, Neslin Atay, Sevim Aşkın, Taylan Özgür, Nazmi Demir, Ayşe Topakçı, Seda Altıokoğlu, Emine Akın, Nuriye Ülkgün, Eivan Demir, Sinem Öz, Emel Muti, Sevil Sağın, Zeynep Ceren, Leyla Güray, Tuğba Akçaoğlu, Hüseyin Albayrak, Nilgün, Sakine Şahin, Duygu Semiz, Nesrin, Murtaza Yektaş...: Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

Kırık Lebleb

SUAT ÖLKAN

kırıklebleibi@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

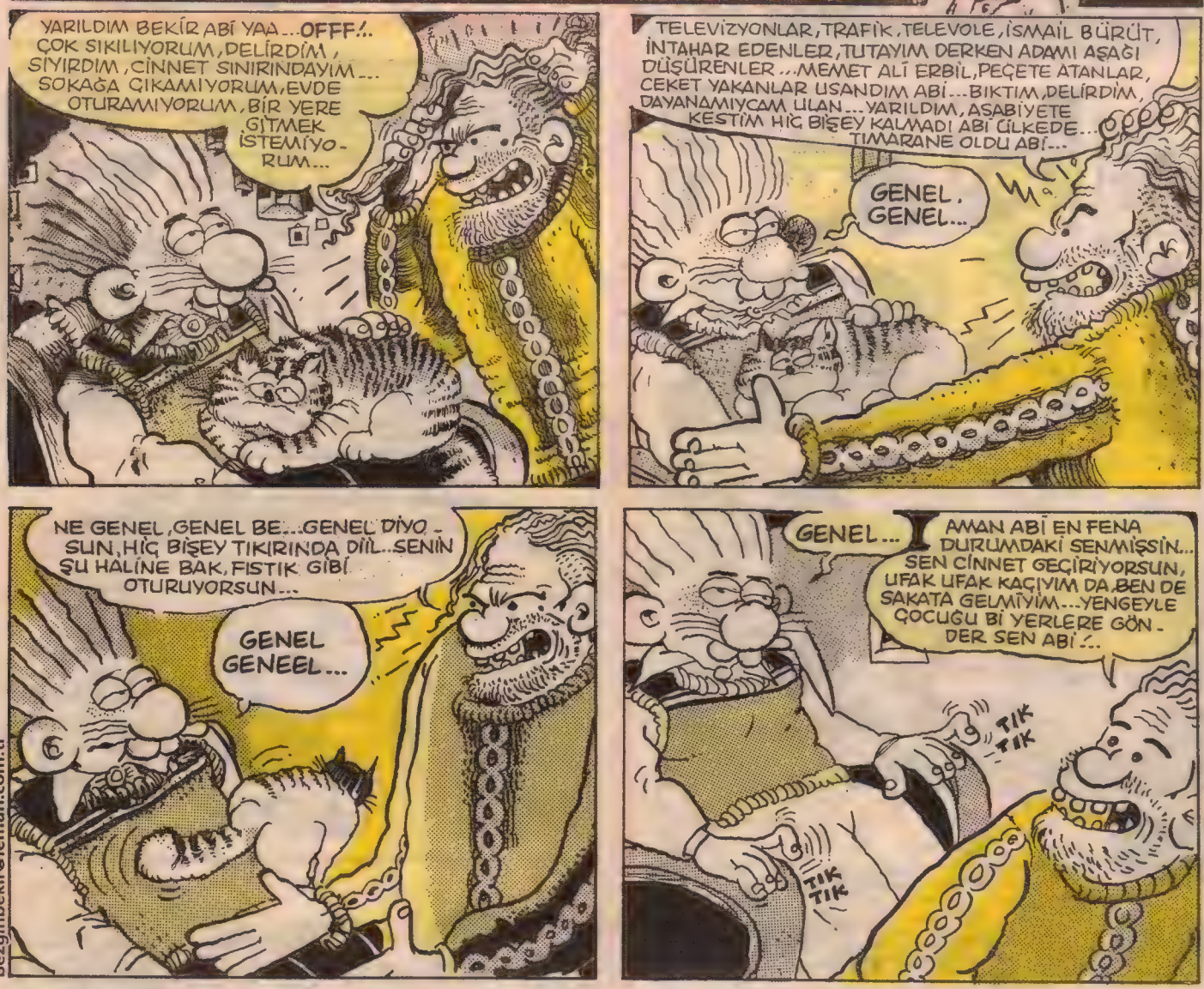

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Ruhu da yönetsin!

5+5, hatta 5x5 yetmez; Demirel öldükten sonra da ruhu ülkeyi yönetsin!

Demirel öldükten sonra kimse cumhurbaşkanı yapılmasın; Çankaya Köşkü'ne bir medyum yerleştirilsin.

Medyum ihtiyaç duyuldukça Demirel'in ruhunu çağırsın ve ülke bu şekilde yönetilsin!

Hatta Demirel için yapılacak anayasa değişikliğine şöyle bir madde de eklensin:

"Diri ya da ölü bu ülkeyi Demirel'den başka kimse yönetemez"!

İşte nüfusun çoğunluğunu oluşturan genç insanların itirazı, isyanı buna.

İşte bunun için her kesimden, her siyasi düşünceden genç insanlar "Cumhurbaşkanı adayımız ol" teklifini yaptılar bana.

Ancak şimdilerde cumhurbaşkanını halka değil Meclis'e seçtirmek ve ille de Demirel'i seçtirmek için rüşvet üstüne rüşvet dağıtılıyor.

Milletvekillerine kıyak emeklilik rüşveti, Fazilet Partisi'ne de kapatılmama rüşveti.

Rüşvet üstüne rüşvet dağıtıp, 76 yaşındaki Demirel'i ikinci kez devletin başına geçirecekler.

Oysa Türk tarihinde 76 yaşında ikinci kez devletin başına geçirilen bir tane padişah yok.

Bu durumda Demirel oluyor padişahlardan da padişah...

Bu durumda anayasa oluyor **baba**yasa!

Bu durumda demokrasi oluyor **baba**krasi!

Ve şimdilerde Demirel'in yaşındaki Ecevit, Meclis'e adeta şu çağrıyı yapıyor:

"Haydi bütün oylar Baba'ya"!

O da biliyor ki Demirel'i seçse seçse Meclis seçer; halk seçmez.

Onun için cumhurbaşkanını halka seçtirmek istemiyorlar.

Korkmakta haklılar.

Cumhurbaşkanını halka seçtirmeyip, Demirel'i karşımıza çıkartmamakta haklılar.

Demirel'i karşıma çıkartmayın sakın...

Çünkü bu asrın hatası olur!

Markalar

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkan Raman

20-25 yıl önce... Abdüllatif'in babası Abdülrezzak usta, çarşıdaki en işlek çay ocağının sahibidir...

...ve iki saat sonra, Abdulrezzak usta gelmiş, boşları doldurmuştur...

Aret Gıkır'a teşekkür?..

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

EYVAH. PATRON UÇUYOR TUTUN..!

GİTTİ ADAM.! GÖRDÜN MÜ BAŞIMIZA GELENİ..:

EY GİDİ İBRİKÇİLERİN KARA CEMAL'İ!..ULAN BİRAZ PALAZLANINCA İŞİ ŞIMARIKLIĞA VURUP HELİKOPTERLE İŞE GİTMEK SENİN NEYİNE BE ADAM..?. KARAYOLUNUN POKU MU ÇIKMIŞTI ..?.

BUDA BUDA

SİVİSSSTT.!

BUDA BUDA BUDA BUDA BUDA

ARKADAŞ KAMPANYAYA TONLA PARA VERİP BİLGİSAYAR ALIP DAHA ALDIĞIN AKŞAM, İNTERNETTEN PORNO KANALLARINA GİRİLMEZ Kİ..:.GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA ŞU DÜNYAYA ÖKÜZ GELDİK ÖKÜZ GİDİCEZ...DÜNYANIN EN BÜYÜK İCADININ ANUNA KOYDUK BİR GECEDE..!.

HOT GIRLS

DENGELİ BESLENME GURURLA SUNAR:

DÜZELTEN HAYRİ İŞ BAŞINDA

SÜPER MACERA !...

ÜÜÜÜ ÜÜÜÜÜ ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜ ÜHÜÜÜ ÜHÜ

NE?.. HIIMM?..

SÖYLE BAKİİM KIZ ÇOCUĞU NEDİR SENİ ÜZEN ŞEY?.

EN SEVDİĞİM ŞARKICI İÇERDE AMA, KORUMALAR BENİ İÇERİ ALMIYO...

N'APIYORMUŞ BU HERİF İÇERDE KORUMALAR. LA FİLAN?.

BUGÜN ONUN İMZA GÜNÜ... BİRAZ İZDİHAM OLUNCA...

GEL BAKİİM SEN BENİMLE... GÖSTER BAKİİM ŞU HERİFİ..!.

AMA KORUMALAR BİZİ İÇERİ ALMAZ..!.

AMCA, BOŞUNA GİTME, DÖVERLE... AAA!..

TOK TOK KUTOK KOT ZOK

HEY SEN DE KİMS... AAAHH.!

O MEŞHUR ŞARKICI SEN MİSİN LAN?..

EVET DE?. KORUMALAR NERDE?. SEN KİMSİN?..NE BİÇİM KONUŞUYORSUN?. RAHAT BIRAK BENİ..!.

HAH..!.TAMAM ŞİMDİ OLDU İŞTE!.. DOYASIYA KONUŞUN BAKALIM NE KONUŞACAKSANIZ?.! HADİ BANA EYVALLAH..!.

GÖKEL

AH PRİFESÖR, YILLARDIR BEKLEDİĞİMİZ AN GELDİ...YABANCI İKİ UYGARLIĞIN EL ELE VERİP UZAYIN KARANLIK DEHLİZLERİNE IŞIK TUTUCAANI DÜŞÜNÜN---NE KADAR HELECANLI...

EVET...BU SADECE BİR UFONUN KAPISININ AÇILIŞI DEĞİL, YEPYENİ AYDINLIK BİR ÇAĞIN AÇILIŞIDIR... AH, NE BÜYÜK BİR GÜN..!.

CIUV

CIV

CIUV

1.

KONUŞ...KIZIM DİLRUBA'DAN UZAK DURMAK İÇİN KAÇ PARA İSTİYON...HA?. 20,30,40 ?.

NFAKAT?. SİZ NBANA NE DEMEK NİSTİYORSUNUZ?.

1

YÜCE SEYHİM... FRK...İMANIM SİNEME SIGMADI, KÜKREDİ TAŞTI... ESTİM YELLER GİBİ, FIRK... COŞTUM SELLER GİBİ..MANEVİ HUZURUNUZA GELDİM...FIRK... ODUN KIRMAK, TAŞIMAK, DERGÂHA HİZMETTİR NİYETİM...

MAŞALLAH OĞLUMA, MAŞALLAH DA, BİZ TARİKAT OLARAK, DERGÂHA DOĞALGAZI BAĞLATTIK... KOMBİYİ DE TAKTIK... ODUN İŞİ YATAR... NASIL OLUCAK BU İŞ?!

ŞÖFÖRLÜK VAR MI SENDE?.

SUSUN BRE ZINDIKLAR...YILLARDIR GÖZETLİYOZ, NE APTES, NE NAMAZ... ORUÇ HAK GETİRE...BEYNAMAZ GAFİLLER...İBLİSLER...CENABET DEYUSLAR...

-Anam!..

GİT... IHHH...

KALBİM... GİT LÜTFEN... GİT..!.

2.

LA HAVLE VELA KUVVET...TAMAM LAN... AL ŞU ELLİ KAĞIDI, GİT KERANEDE SÖNDÜR NEFSİNİ, YARIŞ ZAMANI GELİYO, YORMA HAYVANI... DİLRUBA, DÜBSS, RAHAT DUR SEN DE...DUA ET HAYVANLARA İYİ BAKIYOSUN, YOKSA KORDUM KAPININ ÖNÜNE... MİSKİN HERİFİ...SAPIK ...SERSERİ!..

Ama... Ama...

AL ULAN..!..

2

Akşamsefası

Eyaletin En Denyo Bayanıydı Cesika!

Orijinal Adı: Most Dhenyo Woman Of State

Film **Dijitaloğlu Gıda** adlı bakkalın sahibi yakışıklı ve cevval bi genç olan **Rıçırt**'ın yeni gelen pisküvitleri raflara yerleştirme sahnesiyle başlar. O sırada dükkandan içeri mahallenin güzel kızı **Cesika** girer ve **Rıçırt'**a *"Bi kısa malbora, bi Niyork Tayms, üç ekmek, iki kutu kornfileks"* der **Rıçırt** *"hay hay abla"* diyerek siparişleri hazırlamaya başlar fakat o sırada Niyork Tayms gazetesinin kalmadığını fark eder ve *"Niyork Tayms kalmamış yenge"* der **Cesika** *"O zaman Vaşington Post ver"* der. **Rıçırt** *"İsterseniz çırağı yolliyim aşadaki gaste bayisinden alsın, hani belki kupon neyin kesiyonuzdur onun için dediydim"* der. Bu ince düşünce **Cesika**'yı çok etkiler ve o anda ne kadar çağdaş tanıdığı varsa hepsine telefon açıp **Rıçırt** hakkında övgü dolu sözler söyleyeceğine dair içinden yemin eder. O sırada **Rıçırt**'ın samimi kankası **Albatros** dükkandan içeri girer. **Cesika**'nın durduğu yer kutu kola kolilerinin arkasında olduğu için **Albatros**, **Cesika**'yı fark edemez ve içeri girer girmez *"N'aber la ibnetor"* der **Rıçırt** içerde bayan var küfürlü konuşma diye uyarmak için kaşgöz işareti yapar, ama **Albatros** anlamaz *"İbiş gibi ne kaş göz ediyon lan götoş, şurdan yarıma bi salam-kaşar yap..."* der, fakat birden **Cesika**'yı fark eder, çok utanır ve *"Çok özür dilerim madam, burda olduğunuzu bilseydim inanın öylesi kaba sözler sarfetmezdim"* der. **Cesika** bu sözlerden etkilenir. **Albatros** *"Modernizmin insan doğasına yaptığı baskıyı zaman zaman böyle ilkelleşerek kırmaya çalışıyoruz*

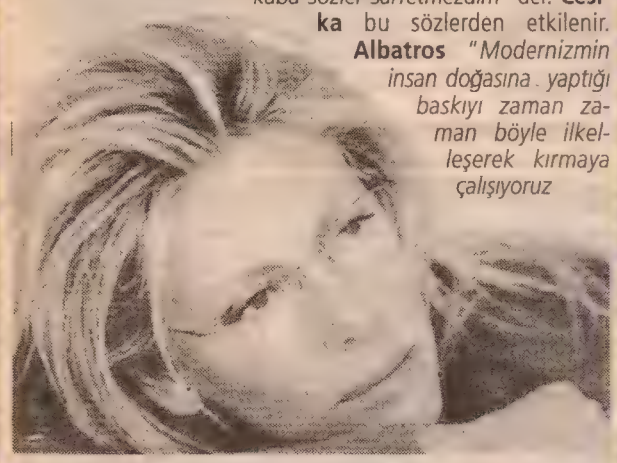

işte..." der. **Cesika** bu sözlerden pek etkilenmez, ama yine de *"Dilerseniz bizim eve gidelim birer Neskuik içelim sohbetimize devam edelim"* der. **Albatros** belki bi durum olur da **Cesika**'yı pilavdan yerim umuduyla *"Hay hay"* der. **Cesika** ve **Albatros** çıkıp giderler. **Rıçırt** raflardaki bulgur paketleriyle pirinç paketlerinin yerlerini değiştiriyormuş kisfesine bürünür, halbuki amaç dükkanı kapama saati geldiği halde kapamayıp, **Cesika**'nın evinde olan biteni kollamaktır, ha keza kollar da. **Cesika** ve **Albatros**'un ellerinde Neskuik fincanları, şen kahkahalar atan gölgeleri perdeye vurmaktadır. **Rıçırt** bu duruma çok sinirlenir ve bi bahene uydurup çırağı döverek hıncını ondan çıkartmak ister. Fakat saatler boyunca çırağa yaradana sığınıp girişeceği bahaneyi bulamaz. Fakat iş inada biner ve **Rıçırt** *"Dükkanın bütün konseptini değiştiriyoz hadi.."* der ve sabaha kadar bütün raflardaki malların yerlerini değiştirler ama çırak tüm söylenenleri harfiyen yaptığı için bi türlü sopa vurmak için uygun fırsat doğmaz. Ertesi gün öğlene doğru **Rıçırt** iyice yorgun düşer ve son bir sınama yapmak için çırağına *"Bakkallık işinin eski tadı yok, burayı İnternet kafe yapalım"* der çırak *"Abi çok yoruldum gidip bi iki saat uyuyalım gelip sonra yaparız, benim de bu konuda ilginç fikirlerim var"* der **Rıçırt** *"hay hay"* der. Bi iki saat uyumak için eve giderler fakat çok yorgun oldukları için yedi saat uyurlar ve gelirler. Çırak internet kafe hakkındaki fikirlerini söyler **Rıçırt** çok beğenir. Ertesi gün bakkalı internet kafeye çevirirler. Çok başarılı olurlar ve çok para kazanırlar. Kazandıkları paraları bi türlü bankaya yatıracak cesareti kendilerinde bulamazlar "Ehü ehü ehü ehü" diye gülerler. **SON**

Alp Tamer Ulukılıç Resim Sergisi
03/24 Mart 2000 / Emlak Sanat Galerisi Taksim - Tünel
Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

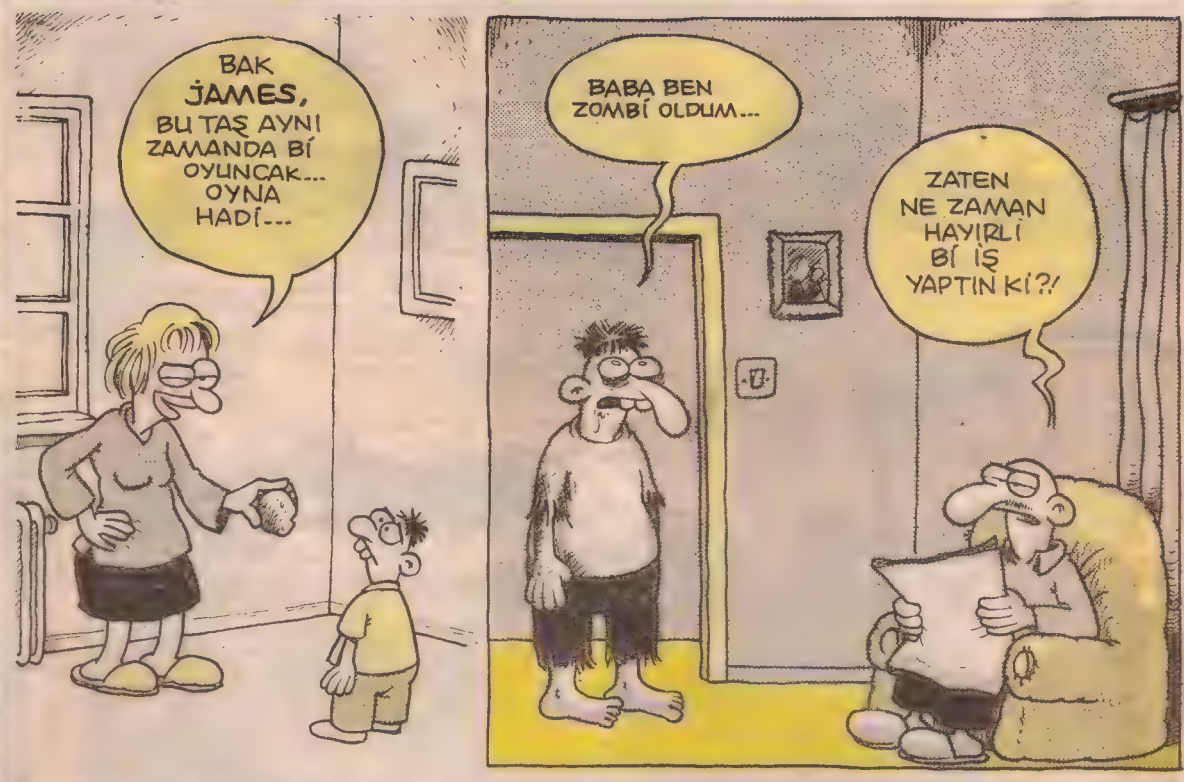

feyhan@leman.com.tr

Bayır Bucu

Feyhan Güver

AL SANA AL... DÖVERİM KIZ SENİ... ÖLDÜ - RÜRÜM... AL... AL... AL...

ŞAP... ŞAP... ŞAP... ŞAP...

AY RIFKI YAVAŞ OL BİRAZ... KOMŞULAR ÖN SEVİŞME SESLERİMİZİ DUYACAK...

KUKU SAKLANACAK... KİMSEYE ELLETİLMEYECEK...

KUKU BOZULMASIN... TURŞUSU KURULACAK... TUZLANACAK...

TUZ

AMANİİN... AMANİN KIZANIM DELLENDİ... NE YAPIYON YAVRIM... AMANIN CİNSEL BASKILAR YAVRIMI DELİ ETTİ...

KIZ AZGIN AYSEL... FALINDA YENİ BİR OYNAŞ GÖRÜNÜYO... GENE KİMİ BAŞTAN ÇIKARDIN KIZ...

HMM... FENA BİRİ DE DEĞİL... SOL KALÇASINDA DA BENİ VAR... AMA... AMA BU...

KAÇMA... KAÇMAA... GEBERTİCEM SENİ... DEMEK BU SEFER BENİM KOÇAMA KANCAYI TAKTIN HAA...

AV BU YAŞTAYIZ HALÂ HER TARAFIMI ÇÜRÜK İÇİNDE BIRAKIYO... AHA BAK...

BREH BEE...

BREH... BREH...

AHA ŞURDA DA Bİ TANE... KATRAN GİBİ OLMUŞ MÜBAREK...

SENİ HALÂ SEVİYORUM NACİ... AMA BU BASKILARA ARTIK DAYANAMIYORUM...

BİR GÜN BUNUN PROBLEM OLACAĞINI BİLİYORDUM... TAMAM İKİ DANAYI SATIP DİŞLEFİMİ YAPTIFICAM NACİYE...

Deyiş Sayın

ŞU DÜŞTÜĞÜN DURUMA BAK, BU YAPTIĞIN PROFESYONEL BİR BELGESELCİYE YAKIŞIR MI?. HAYVANLAR ALEMİNDEKİ HUKUĞU SEN Mİ DEĞİŞTİRECEKSİN...

DUR ABİ DUR... GEYİK GİTTİ ABİ, GİTTİ GEYİK...

HİNORAA

Allahın emri, Paygamberin kavliyle kızınızı istiyoruz...

DEMEK ÖYLE HA...

ÖYLE BE ABİ...

BİR KİTAPTA OKUMUŞTUM; BİR KADININ AVUÇ İÇİ KİME DÖNÜKSE ONU İSTİYOR DEMEKMİŞ, BACAKLARININ AÇIK OLDUĞU TARAFTAKİ KİŞİYİ SEXE DAVET EDİYOR DEMEKMİŞ... BÜTÜN VERİLER BU KURAMI DESTEKLİYOR...

"KIZIMIZ DA PEK MAHARETLİYMİŞ" YAZ...

Yean! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Apartmanın kenarındaki sapakta, öyle kuytuda bırakılmış yeni doğmuş kedi yavruları... Yıllar sonra ilk defa, bu kadar başarılı, **"çocukluğuma dönmüştüm..."** Kocaman bir kap çıkarıp ağzına kadar sütle doldurdum sevinçle... Yavrular balkonda sütlenirken telefon çaldı... bad trip lakırdılar... Uzun uzun.. neyse, kapıdaydı bildirimde koştum, baktım kediler, çukur kabın içinde boğulmuşlar sütte!! Mutsuzluk! Süper lanetleniş. Lanetin asıl numarası o gelen telefonddaymış meğer... Yakın bi kız ahbabımız ağlıyordu telde... Şimdi bi de 30'undan evvel gencecik yaşlarda evlenme modası var ya... Evli bu kız, gendi gibi genç oğlanla.. Yazık... Oğlan aldatıyormuş kızı... "aldatırken" bi ara bilmeden cebinin "son arama" (karısının no'su) tuşuna basmış oğlan (veya metres) diziyle mi, üstüne mi oturmuş... Karısı da tüm irlemeleri duymuş tabi.

Aslında ilişkiyi sarsan asıl şey para durumları.. Oğlan aylak.. kız kalbini veriyor ama para veremiyor işte.. Olay bu abi! Aklını yitirmiş kızzz!!! ve Kağıtlar gibi sulu zırtlak ağlarken iş ilanlarına bakmış gastelerden... Olur belki. "Seslendirme" işi için bayan eleman aranıyormuş... Sağlık, pedagoji programlarının dublajı falan için...

Telefonda tüm bu olup bitenleri anlattı oğlan... Sonra Taksim'de sözleşip buluştuk... Sinirleri acayip bozuk!! Anasını zkecek sanki ortalığın!

Orda bir yerde, barda demlenme, dertleşme oldu... Akşam dar vakitler çıktık caddeye... Lak! diye ceketli, kravatlı bir deli peydah oluverdi önümüzde! "HAYRET BİŞEY YAA" PARA VERSENİZE MINA GODUKLARIM! deyü atıldı kıza! Kaçtı sonra deli bi telefon kulübesine girdi, jeton attımı atmadı mı... Bağıra çağıra borç istedi ordan... Sinirli kızımızın, sinirli bir delinin sinirine maruz kaldığı bu olay, haliyle şok etkisi yaptı kızda...

Adres acayip uzak.. Zeytinburnu'nda, Gümüşçiğer mi nedir dandik bir iş hanı... Varoş iş yeri... tedirgin edici, yarma, kunt ortam.. neyse, meğer Alo 900 erotik hatlar için seslendirme yapılıcakmış... Vurgulu, inlemeli, yer yer pornografik, diksiyonu düzgün olucak, haftada beş gün, akşamüstleri, günde 15 milyon... Kaçar gibi kurtulmuş kız ordan... Geride hatırladığı şeylerden biri masadaki kalemlik... kafası koparılmış, domalmış ve kıçına ucu "stressden ısırılmış, yenmiş kurşun kalem" saplanmış "kalemlik adam"

EVE DÖNÜŞ

Gülüştük... Benim ev yakın... Evde internete girdik... Bruce Wills'in hiç gösterime girmemiş bi filmi hakkında bi web sitesi bulduk... ABD yapımı film... daha yeni... "Müslümanlar New York'da" ayaklanıp, kenti yakıp yıkarak ele geçiriyor, B.Wills'de onlara karşı çarpışan kahraman' konsept bu... Filmin fotolarında, zenci-beyaz karışık, sakallı hacılar bağırıp çağırıyor... Tepkiler yüzünden film bi türlü gösterime girmemiş...

NEXT PAGE

neyse, muabbet falan şudur, budur... Gecenin bi vakti TV'yi açtık bi ara... Regaip veya Miraç Kandili... Önemli bir gece imiş... Kanal D'de büyük bir camiiden naklen yayın mevlid... Devletin bir imamı mevlidin kapanış duasını okurken "Allah'ın bizim bu yayınımızı halka ulaştıran "Doğan Yayın Grubunu da hayırlara vesile eyle yarabbii" deyiverdü... Bunu duyunca depresyona doğru giden muhabbetimiz birden neşelenip açıliverdi... Sabaha kadar lak lak... Ben uyuyakalmışım.. O gitmiş...

Gündüz Taksim'e caddeye çıktım tekrardan... Kimyasını çözemediğim karışık kalabalığın arasından ünlü tiyatro sanatçımız Güliz Sururi'yi seçiyorum... Suratında yoğunlaşıyorum... Estetik ameliyatı... gerdirmiş... Ama ne dramdır ki insan yine de aşılığa karşı koyamıyor demekki... surati gerdirmiş... Ama suratın yan taraflarına biriken deri katmer katmer olmuş artık... Sonra bakışlarım kalabalığın ortasında bağıran bir köpekte yoğunlaşıyor... HALK! HALK! HALK! diye havlıyordu köpek... Pudr'işte böyle debdebeli bir iki gün! Bunları hepsi gerçek hayat ekıntıları...

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN FİDAN

SEVERİM:... Bölük pörçük'deki, pörçük'ü... Eğer diş macununu biri ortadan sıkmışsa, onu eski haaline getirme gayretini... Fotoğrafçıdan heyecanla çıkıp yeni resimlere baktıktan sonra sanki yetmiyomuş gibi bi de negatiflere bakmayı... Çakmağı kısa bi büre yaktıktan sonra, söndürüp, ateş çıkan yerine parmaamı dayayıp, ordaki sevimli sıcaklığı hissettiim aanı..PINAR... Kabalarını aldıktan sonra; şu geride kalan küçük şeylerden bişiy olmaz diyip, sehpaanın üstündeki kırıntıları elimin tersiyle aceleyle ittirdiyen, bi tane minik, yumuşak ekmek kırıntısının; gitmeyip; elimin altında ezilip sehpaya yapıştı aanı ve; onu ordan bu sefer üşünmeyip, elbeziyle sıyırmayı... Bi kelimeye bakmak için, raflardaki ansiklopedi ciltlerinden; ulan şansıma, harf o ciltte; en alttaki cildi çekerkene, üsttekilerin de tabi onlan beraber gelmesini, o sonradan gelenleri geri ittirip, asıl cildi çekmeyi, kene gibi yapışan o üsttekileri bi daa ittirip, benimkini tekrar çekmeyi ve, laap! diye, cildi elime aldım, üstteki lavuun da, kafasını çıkartıp, orda dengede kaldı aanı, sonra laak! diye onu da sonsuza dek sanki geri ittirmeyi...METİN...

PSİKOAYRINTI:... "Düzenli dağınıklık, nası olur doktor? Bunu gerçekten öğrenmek istiyorum! Sizin bi fikriniz var mı?".. Böyle konuşurken, sehpanın üzerindeki kültablası, dergiler, sünger, kibrit çöpleri ve kumandanın yerlerini değiştiriyordu sürekli. Farkında olmadan, devamlı bir simetri ya da bir uygunluk yaratıyor, ilişki kuruyordu eşyalar arasında... Dr.Semih, onun bu küçük oyununu izleyerek "Yaşadınız yerin, düzenli olduunu söylemiştiniz bana bi ara. Dağınıklık, çok da iyi bişey diildir zaten. Bırakın, düzenli kalsın?".. O, tv. kumandasını yere koydu ve, üstteki dergiyi de, alttakinin ismi görünecek şekilde çarpraz koydu. "Sahtekârlık bu!" diye bağırdı sonra ve, ayaa kalkıp elindeki dergiyi yukardan, sehpadakinin üzerine, şansa bıraktı. "Bazen, düzenli bi dağınıklık istiyorum doktor; lütfen! Nası yapabilirim bunu?" diye sorup, ellerini başına götürdü. Dr.Semih, ona üzüldü. O dediği şeyi, gerçekten istiyordu. "Ama, düzen varsa, dağınıklık yoktur ki. Neden böyle zor bişey istiyorsunuz?" "Bazen arkadaşlarım geliyo doktor"... "Arkadaş kâbul etmediğinizi sanıyordum" dedi Dr.Semih. "Arasıra gelen bi iki kişi var! Dayanabiliyorum! Sorun yok. Herneyse, istediğim, biraz daanık olmak. Odamı, dağınıkmış, yani doğal haliymiş gibi göstermeye çalışırken, aslında yine düzenlemiş oluyorum! Bu çok saçma! İki arada bi derede kaldım! Ne bok yiycem?! tamam, bırakıyım diyom, öyle kalsın, ama mutlaka bi şeye dokunup, onu düzelttiyom.. Ben, eşyalarımın listesini versem, bana dağınık bi oda plânlayabilir misiniz doktor! Krokisini felan çizersiniz? Şematik annatırsınız? Ha doktor?! Biraz daanık olmak istiyom. İnsannnn, çok gergin, sıkıntılı, düşünceli ve, sapık olduumu annamasını istemiyorum! Meselâ, bardak, sehpânın neresinde dursun? Yastığı nası dayıyım duvara?! Bunun gibi püf noktalar!". Arkasını dönmüş ve, bırakıp kendini, serilmişti koltuğa. Mırıldanıyodu halâ... "Bardak meselâ" dedi Dr.Semih "İçindeki içtikten sonra, onu ilk bıraktınız yerde kalabilir?" Kafasını döndürdü ve, "Herşey ilk bıraktım yerde kalsa, oda darmadaanık olur be! Saçmalamayın doktor".. "İyi ya; istediğiniz bu işte: Dağınıklık?".. Cevap vermedi o. Düşündü. "Ama! Düzenli bi daanıklık istiyorum ben! Benim kontrolümdeki bi dağınıklık?"... Tekrar başa döndüler ve, doktor. biraz daha arkadaşça yaklaştı. Yere bırakılan dergilerin, dağınıklığı içindeki gizli düzeninden bahseden bir iki püf noktası gösterdi ona...

POTPURİ:... Akşam eve dönerken, kuruyemişçiden, sigarayla beraber, tatlı niyetine bi de bi gofret felan alıyım dedim yine. Baktım oraya, tezgâha: Bi yığın cicili bicili, yerli yabancı abur cubur. sıkıldım! Sanki bakınca anlıycam. Her zamankinden aldım bi tane. Hepsi birbirine benziyo zaten. Bi de abartıyolar ya onnarı tanıtımlarında! Yok, pasta gibiymiş! Yok, gerçek lezzet! Kek gibi! Olaanüstü! Müthiş lezzet! Damaanda daalıyo felan!.. Plastik gibi işte çoğu! Ambalajları güzel bi tek. Açması dışında tabi! Çort! etti, patladı naylon! Döküldü bisküviler, kırıldı hep... Dedim, bu lavuk nereye bakıyo? Kedi. Uzatmış kafayı, bakıyo bi noktaya! aa, teybin kolonuna bakıyo? Tamam, annadım! Babazula'nın yeni albümü çalıyodu teyipte. Kedi efektleri var bi şarkıda. Ona şaşırmış bizimkisi. Dinniyo kulak verip. Ne güzel, herşeye şaşınıyo; zevkli olmalı. Belki de, tırsıyodur ama? İki internet şirketi, bi banka, bi süt firması, bi deterjancı, bi tane de mobilyacı, tecavüzden para kazanıp tanıtımını yaptı yine. Yerli veya yabancı filmlerde, ya bi tecavüz sahnesi, ya da bi düzüşme, bi taciz öncesinde felan giriyo reklamlar hemen. Şirket satıyo malını, sonra tecavüze devam. Yerli Rambo vardı filmde. Uçarak atladı, kurtardı kadını son anda reklâmlardan sonra... Ne komikti ya. Müsaadenizle dalga geçiveriyim, çünkü bu Türk Sineması felan da diil, Türk videosu! Bi günde çekilen video filmlerden. Rambo'yu kırbaçlıyolar, .ötünü tekmeliyolar; bi saat sürdü bu sahne! Tamam yaa, acımıyo canı işte, annadık! Dayanıklı biri olduunu göstermek için, filmi seyredeni sınıyolar ama Rambo yerine! Ağh, yeter! Bi iki zap yaptım, döndüm; hâlâ vuruyolar... Durakların arasına dalmışım yine yannışlıkla, vapurdan inince. Kuyruk var otobüslerin önünde. Yaklaştım. Öte tarafa geçecem. İmkânı yok. Belki de, aradan girmeye çalışan biri sandıkları için beni, ardarda, hiç boşluk bırakmadan ilerliyolar. Yav, çekilin geçiyim Allah rızası için! Ben, kuyrukta diilim. Öteye geçip yoluma devam edicem. Biri böyle dedi, kuyruktan diilim dedi, sıyrıldı gitti. Ben yanaştıkça, bunnar kapanıyolar! Hiçbişiy de demiyom. Çünkü hayatımda ilk defa hazır cevap biri davranabilirim belki. "Hey, naapıyosun! Ayıp diil mi! Geç sırana!" "Ben kuyrukta diilim ki yahu, öte tarafa geçicem." "Haa, öyle mi? kusura bakma!" "önemli diil!" Ama hiç böyle bi muhabbet olmadı. Bi boşluk buldum, yardım geçtim. Ulan bi daa burdan yürümiyim! Durakların altı yağmursuz felan diye giriyom o koridora, sonra çıkamıyoz. Hemen iyi günner diliyorum!.

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sevgili Leman Okurları;

Hepinize merhaba. Umarım iyisinizdir. Çünkü yazdıklarımı okumanız için sağlığınızın yerinde olmasını isterim. Adım Erdem. 20 yaşındayım ve Mersin'de oturmaktayım. Sizlere, sizin de ders alacağınızı sandığım başımdan geçen ve halen de içinde bulunduğum bir sorunumu aktarmak istiyorum. İnşallah beni anlarsınız.

Lise son sınıftayken başladı herşey. Yani Mart 1997...Sınıftan birkaç arkadaşımla dersten kaçmayı başarmış ve sabahın erken saatlerinde zamanımızı geçirebileceğimiz bir cafe arıyorduk. Aradan saatler geçmesine rağmen biz hala dolaşıyor cafe arayışımıza devam ediyorduk. Aniden sağ göğsümün hizasında hafif bir ağrı hissettim. Ardından o ağrı çoğalmaya başladı. Ben nefes aldıkça ağrı artıyor ve benim nefes almamı engelliyordu. O günü öylece atlattım. Ertesi gün sabah erkenden okuldan izin alıp Mersin Devlet Hastahanesi Göğüs Hastalıkları Polikliniğine gittim. İsmi Suzan Çetin olan bir doktor beni muayene ederek hemen hastaneye yatmam gerektiğini söyledi. Hastaneye yatarak bir hafta boyunca ilaç tedavisi gördüm. 1 hafta sonra da taburcu edildim. Rahatsızlığımın akciğerimde bulunan hava kistlerinden meydana geldiği söyleniyordu. Tedaviden sonra hava kistleri yokolmuştu. Herşey çok güzel gidiyordu. Ağrılarım bitmişti. Artık eskisi gibi rahattım. Ta ki Şubat '99'a kadar. Şubat '99'da ağrılarım yeniden başladı. Ve ben tekrar aynı doktora gittim. Doktor bana akciğerimdeki hava kistlerinin yeniden oluştuğunu hatta çoğaldıklarını söyledi. Ve kendisinin artık birşey yapamayacağını tedavinin cerrahi müdahale ile gerçekleşeceğini söyleyerek beni Hüsnü isminde bir doktora sevk etti. O doktor da küçük bir operasyonla eski sağlığıma kavuşacağımı söyledi. 1 hafta sonra ameliyat oldum. Ameliyat esnasında akciğerime 2 adet kapalı su altı direnaj yani uçlarında plastik tüp olan hortumlar takıldı. Ameliyat masasından yoğun bakıma alındığım sırada tüplerden birisi yatağın ucuna takılarak bulunduğu yerden çıkmış. Doktorun o tüpü başka bir yerden takması gerekirken o aynı yerden tekrar takmaya çalışıyor. Zorlamaların da etkisi ile dışarıdaki atmosfer havası hortumun takıldığı yerden içeri giriyor. Hava ile karşılaşan akciğerim o günden sonra sönmeye başlamış. Doktor, bunun farkına varmasına rağmen bizden olayı saklamış. Bir hafta boyunca ölümle burun buruna yaşadım. Yüksek ateşim olmasına rağmen doktor hiçbir şey yapmadı. En sonunda başaramayacağını anlayan doktor babamı yanına çağırarak: "Oğlunuzun akciğeri sönmüş durumda. Benim yapabileceğim birşey yok, böyle olacağını bilseydim hiç ameliyat etmezdim" şeklinde aşşağılık bir açıklama yapıyor. Ve babam da büyük bir şokla beni Adana Balcalı Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaldırdı. Hemen ertesi gün doktorları bile hayrete düşüren bir ameliyat yaptılar. Bana sürekli "senin yaşaman mucize. Akciğerin enfeksiyon kapmış." diyorlardı. Tabi ben halen yüksek ateş içerisinde tam 29 gününü yoğun bakımda geçirdim. Yaşadığıma kimse inanmıyordu ama ne yazıkki yaşıyordum.

Bir buçuk ay orada kaldıktan sonra beni evime gönderdiler. İlk zamanlar nefes almakta zorlanıyordum. Çünkü akciğerimin bir kısmı kapalı idi, yani çalışmıyordu. Sonraları biraz da olsa düzeldim. Bu 3 ay böyle devam etti. Daha sonra İzmir'e tatile gittim. İzmir'de kaldığım ilk günler herhangi bir terslik yoktu. Fakat bir süre sonra yeniden ağrılarım başladı. Ciddi bir şey olabilir düşüncesiyle İzmir 9 Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne gittim. Gitmez olaydım. Oradaki doktorlar da çekilen röntgen filmlerine bakarak bana ameliyat olmam gerektiğini söylediler. İnanmak istemezdim ama bunu söyleyenlerden birisi dünyada ilk kez akciğer ve kalp naklini bir arada yapmıştı. En azından biz öyle duymuştuk. Mecburen dediklerini kabullenip ameliyat oldum. Ameliyat başarısız olmuştu. Bu defa da akciğerimde hava kaçağı başlamıştı.

Bir hafta sonra tekrar ameliyat oldum. Ve bir ay sonra taburcu olarak Mersin'e geri döndüm. Bu arada da nefes almakta zorlanıyordum. Muayene için İzmir'e geri dönmeyi düşündüm ama İzmir çok uzaktı ve ben uzun yolculuklarda nefes almakta daha da zorlanıyordum. Bu defa da çareyi o günlerde yeni faaliyete girmiş olan Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde aradım. Onlar da akciğerimdeki hava kaçağının halen sürdüğünü ellerinden birşey gelemeyeceğini ve benim tekrar İzmir'e, beni en son ameliyat eden doktora gitmemi önerdiler. Ben de bunun üzerine İzmir'e geri döndüm. Fakat ordaki doktorlar aynı şeyleri söylemediler. Akciğerimin iyi, hatta eskisinden de iyi olduğunu söyleyip beni postaladılar. Ben de en iyisinin özel doktora gitmek olduğunu düşünüp bir özel doktorla görüştüm. Doktor da Mersin Üniversitesi'ndekiler gibi söyleyince 9 Eylül üniversitesi'ndeki doktorların beni umursamadıklarını anladım. Özel doktorum bana, Ege Üniversitesi Göğüs Hastahanesi'ne yatmamı kendisinin de yardımıyla orada tedavi görmemi önerdi. Ben de ameliyat edilmemek kaydıyla kabul ettim. Çünkü ben ameliyat oldukça akciğerimin durumu daha da kötüye gidiyordu. Burada da akciğerime takılan bir drenajla iki ay tedavi gördüm. Kaçağın durduğunu söyleyerek taburcu edildim. Fakat hala nefes almakta zorlanıyordum. Bundan bir hafta önce özel doktoruma yeniden gittim. O da bana, hava kaçağının durmasına rağmen iç organlarımın tamamen çalışmasını engelleyen bir havanın olduğunu söyleyerek şimdi de Tepecik Göğüs Hastalıkları Hastahanesi'ne yatmayı öneriyor. (Ege Üniversitesi'ne gidemiyorum çünkü onlar beni başlarından savdılar.)

Şu an İzmir'de dedemlerde kalıyorum. Ve sanırım kısa bir süre sonra hastaneye tekrar yatırılacağım. Bu da bana koyuyor tabi. Artık o kadar çok acı çektim ki nefes alamayan birisini gördüğüm zaman hemen bir köşeye çekilip ağlıyorum. Bazen de kendimi öldürürsem herşeyden kurtulacağımı sanıyorum. Hem ben kurtulurum hem de sevdiklerim. Ama umudum da yok değil. Belki birgün ben de sizler gibi eğlenebilir, merdivenleri koşarak çıkabilirim. Şunu da biliyorum ki hiçbir şey artık eskisi gibi olmayacak. Sağlığınıza...

E.Yurtsever - İzmir

Bilmeden Savaşma!

Sanırım ortaokul üçteydi herkes gibi ben de dünya görüşlerini tanımaya ve anlamaya başladım ve yolumu belirledim, solcuydum bu konularda kitaplar okudum ve kendimi geliştirdim, sonunda en son mertebe olan devrimciliğe vardım. Düşüncelerim birşeye elvermedi karşı görüşü bilmeden onla savaşma. Bunun için ülkücülük denen camiyaya gireyim dedim. O zaman bulunduğum ortaokulda bu çok gelişmişti, daha orta 1'lerdeki küçücük masum beyinleri faşist düşüncelerle yıkıyorlardı, neyse gittim o zamanki okulun reisi bizim sınıftaydı ben de sizden olucam dedim ve ismimi yazdılar. Girdiğim gün seminer varmış bu her hafta oluyordu, beni seminere çağırdılar ben de gittim, gittiğim yerin dıştan görünüşü o kadar iç karartıcıydı ki anlatamam. İçeri girdim önce herkes gibi ayakkabılarımı çıkardım içeri geçtik ordaki daha yüksek reislerle selamlaştık, selamlaşmaları bile bi acayip sağ elimin üç parmağını karşıdaki adamın sağ bileğine geçiriyorsun önce kafanın sağ tarafını sonra sol tarafını tokuşturuyorsun. Selamlaşma işi bittikten sonra seminer verilecek yere geçiyoruz üniversitedeki ülkücüler bize birşeyler anlatıyor, bizler de saf saf dinliyoruz. Dikkat ettim en ciddi olarak dinleyen de bendim zaten buraya gelenlerin çoğu korkak kişiler sırf arka edinmek için gelen kişiler önemli bulduğum şeyleri not alıyor verdiği örneklerde parmak kaldırıyordum size bir örneğini anlatayım.

Denizdesiniz sizde iki kişilik sandal var üçüncüyü alırsanız batarsınız. Denizde iki kişi boğuluyor biri Türk biri yabancı (anlatmak istediği biri müslüman biri gavur) hangisini kurtarırsınız diye sordu soruyu hemen çaktım ve onun istediği cevabı verdim yabancıyı alırım dedim bana niye diye sordu ben de Türk müslüman olarak ölecek, yabancı ise cehennemde yanacak dedim. O da benim anlatmak istediğim de buydu dedi ve aferin aldım. Bana kalırsa ikisini de sandala alıp kendim yüzerdim ya da sandala tutunurdum. İşte böyle mantıksız sorular. Şimdi diyeceksin ki sen de yüzme bilmiyorsan, ben salak mıyım, yüzme bilmiyorsam denizde işim ne. Sonra üç hilalin anlamı vs. şeyleri anlattılar, bi de Türkeş'in dokuz ışık kitabını tavsiye ettiler ben de aldım iki kere okudum (Kitap güzel ısıtıyo ben de tavsiye ederim) Dergi verdiler parasını hatırlamıyorum ama haftalığımla beş dergi alabiliyordum, almam diye bişey yok zaten, alacaksın. Üniversiteli reis orda atıp tutarken duvarlara baktım, padişah resimleri vardı tarihlere göre sıralamışlar dikkatimi çekti hiç ATATÜRK resmi yoktu. Çıkarken dört beş kişi kaldı niye kaldıklarını anlayamadım ondan sonraki haftada gittim yine aynı şeyleri anlattılar. Bu sefer üniversiteli bize temizlik yapılacak bir kaç kişi kalsın dedi bir mazeret buldum orada kalmadım. İkinci haftada 3. koridor reisi olmuştum. Koridordan ayrılmak yokmuş ben yine bahçede grubumla beraber olurdum. 5 hafta sonra tekrar gittim aynı şeyleri söyleyip duruyorlar. Ondan sonra hiç gitmedim çünkü düşünceleri bana tersti. Ben laiklik diyorum onlar islâm diyor, ben ırk diye birşey kabullenmiyorum onlar benim Kürt kardeşlerime küfrediyor. Sonunda kızdım ve reislerine gittim benim adımı silin dedim niye diye sordu ben de benim serçe parmağımı şeriat değil fabrikada bir lokma ekmek uğruna çalışırken kapitalist makinalarınıza kaptırdım. Ben Nâzım'ın "Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" sözlerini yaşamıma verdim. Ben tüm dünya halkları uğruna ölmeye geldim dedim. İnat değil mi sırama geçerken benim evde köpeğim var giderken sizin o yetiştirme yurduna bırakıverin diye laf soktum. Kardeşçe yaşamların sizin olması ümidiyle.

Mehmet - Denizli

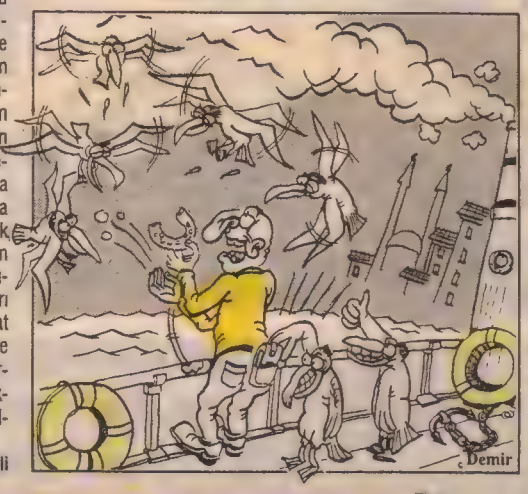

LeMan Sayı: 434
4 Mart 2000 C.tesi
Haftada bir yayımlanır

● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

DUYURULAR

Yeni sayısı dopdolu bir içerikle bayiilerde

Üç aylık Kültür Sanat Edebiyat Dergisi "İsimsiz"in ikinci sayısı çıktı.. Cezaevi koşullarında hazırlanan dergi biraz ilgi bekler... Yazışma Adresi: Gebze Özel Tip Cezaevi Gebze/İstanbul

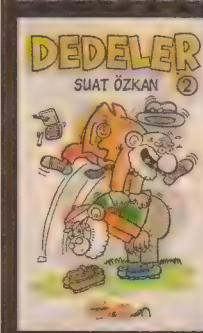

Suat Özkan'ın "Dedeler-2" albümü baskıda... Çok yakında!

Leman belgesel serisi DEPREM karikatürleri, yazıları kitabı hazırlanıyor, çok yakında...

CÜMBÜR CEMAAT FANTASTİCO PEK YAKINDA

KARAOĞLAN

3. sayısı ve kaçıranlar için ilk iki sayısı, bayramda gazete bayiilerinde olacak...

Havuz Problemleri

Alp Tamer

Biz, küçükken evimizin bırakın havuzu olmasını küveti bile yoktu. Mahallemizde tüm anneler leğende yıkardı çocuklarını. Üstelik yaşadığımız kente en yakın havuz 500 km. ötedeydi. Bizim için havuz, bağ evlerindeki sulama kanalları ve su biriktirilen sızıntılı hijyenik olmayan dibi yosun tutmuş çukurlardı.

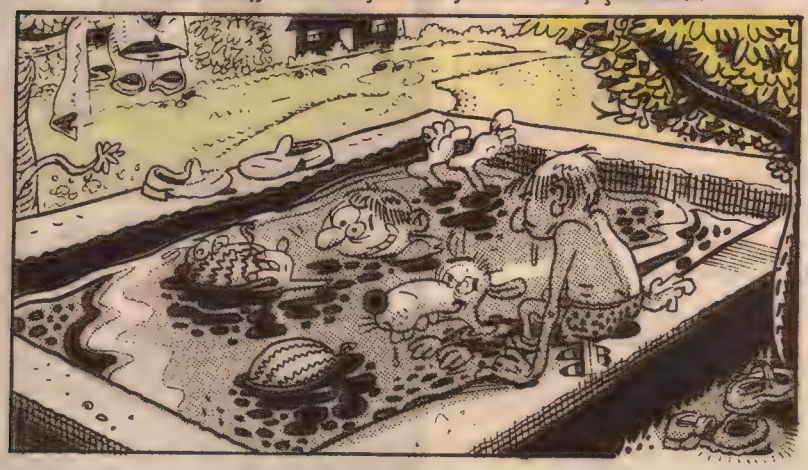

Ama yine de okulda her Türk çocuğu gibi o bize anlamsız gelen "Havuz Problemleri"ni çözmeye uğraşırdık. Elâlemin keyif çattığı havuzun hesabını vermek nedense hep bize düşerdi, tıpkı şimdi olduğu gibi.

Kısaca özetlemek gerekirse "Havuz Problem gerçek yaşamda karşımıza çıkan problem rin elebaşısıdır. Bir GİREN-ÇIKAN; DOLA BOŞALAN; ARTAN-EKSİLEN gibi karşıtla savaşının rakamsal ve kavramsal ifadesidir

Hayatın o dikenli pratiğinde bambaşka "Havuz Problemleri" çıkar karşımıza. Ve bunlar ilkokuldaki problemlere hiç mi hiç benzemezler.

ÖSS sınavları en tipik "Havuz Problemleri"ndendir. Fırsat eşitsizliği havuzuna bir borudan yılda iki milyon genç girer. Bir başka borudan ise birbuçuk milyon genç boşalır. Havuzda kalabilenlerin bazıları ise zaman içinde boğulur. Yani ben bildim bileli bu havuz asla doymaz ve dolmaz. Ve habire düşmektedir su seviyesi.

Gözaltı kayıpları "Havuz Problemi"ne girer. Emniyete giren ve çıkan insan sayısı asla eşit değildir. Düşük yoğunluklu savaş da bir "Havuz Problemi" dir. Birileri kazanırken birileri kaybeder.

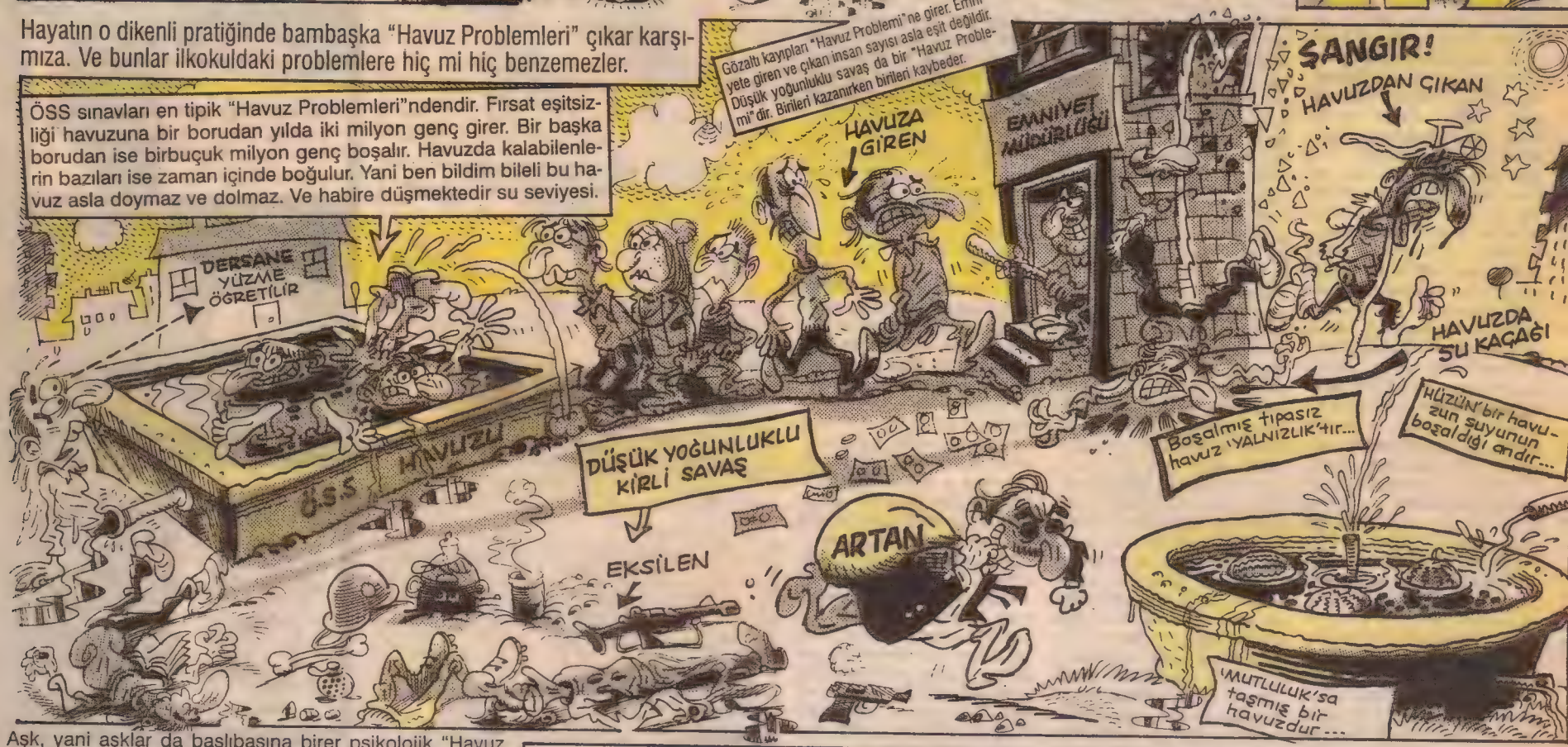

Aşk, yani aşklar da başlıbaşına birer psikolojik "Havuz Problemi"dir ki, eh bu kadar olur yani!

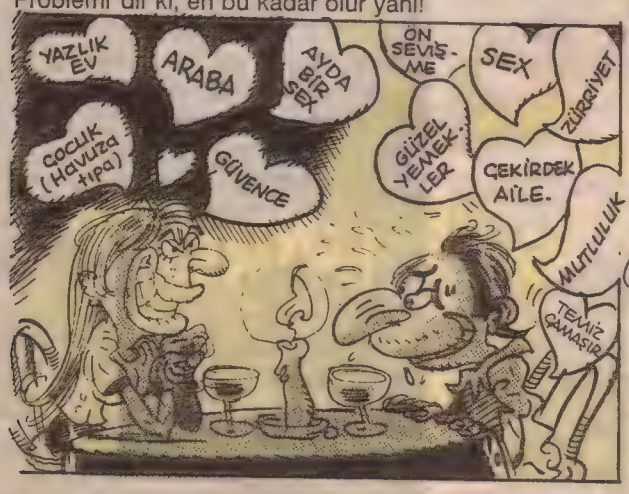

Havuz için şarkı yapıldığını biliyor muydunuz?

Oysa bizim çocukluğumuzun o dibi yosunlu ve kaygan küçük havuzları, ağaç gölgesinde buz gibi soğuk ama problemsizdi. Problem büyümekle ilgiliydi. Oysa problem, şimdi havuz imgesinin hızla değişmesiyle ilgili.

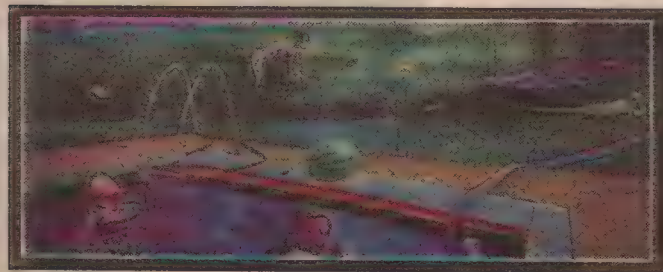

Alp Tamer Ulukılıç
"Havuz Problemleri"
Resim Sergisi
03 Mart / 24 Mart 2000
Emlak Sanat Galerisi Tünel-İstanbul

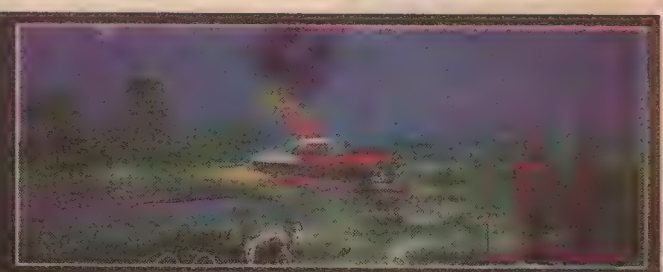

435

11 MART 2000 Cumartesi-Sayı:2000/11 - 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

www.leman.com.tr

Susurluk Kahkahası

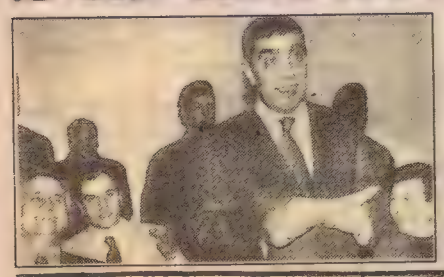

Haluk Kırcı ile mahkeme başkanı Sedat Karagün arasındaki diyalog, Susurluk sanıklarını kahkahaya boğdu. Hakkındaki idiiaları reddeden Kırcı, başka bir duruşmaya yetişmek için savunmasını yarıda kesti

Foto-yazı: 7 Mart Radikal

KIRCI, LEMAN'A GEL 1 NUMARA OL...

"Hukuk kaygısız çete fırtınası"

Kızının Kürtçe **"Mızgin"** olan ismini nüfusa yazdıramayan baba **Nezir Durak**'ın talebini kabul eden yargıtay, Kürtçe isme izin verdi.

Bursa eski valisi **Orhan Taşanlar**'ın, **Evcil**'den 2 milyon dolar istediği "Vermezsen senin kafanı kopartırım" dediği iddia ediliyor.

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Karakolda işkence izi aramanıza gerek yok.. Biz bu kadar işkence karikatürünü kıçımızdan uydurmadık... Meclis İnsan Hakları Komisyonu, **Leman**'a gelsin.

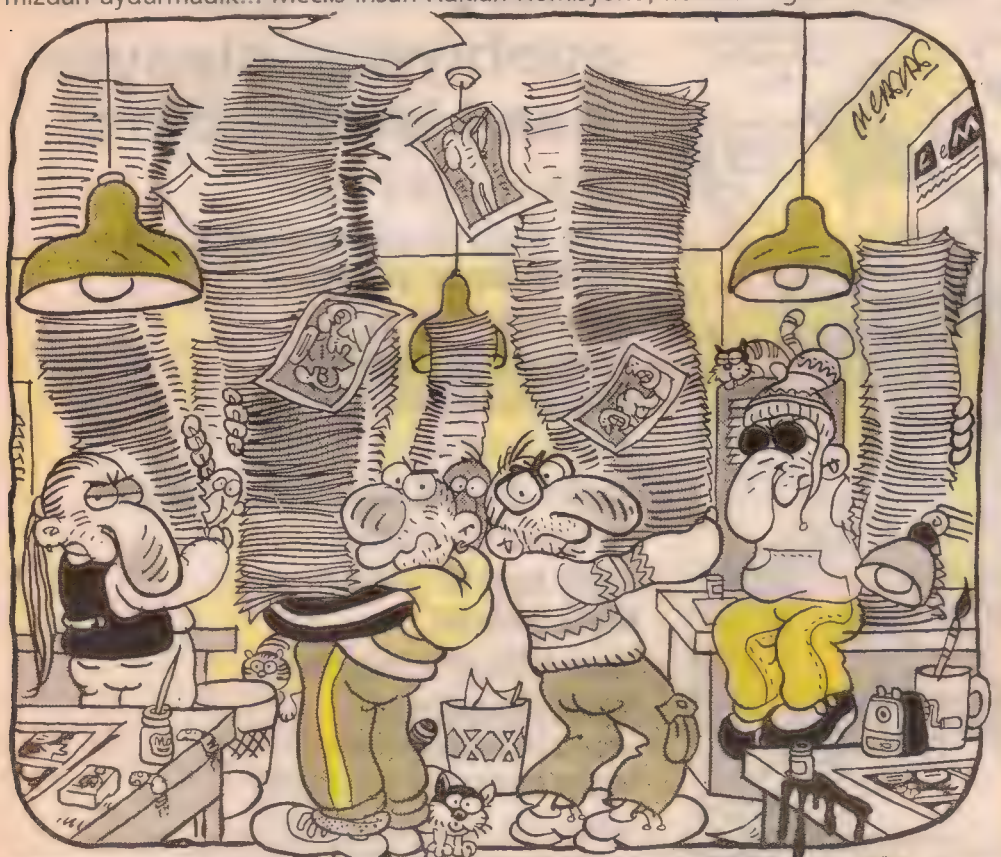

POAŞ Aydın Doğan'a peşkeş çekildi.

POAŞ İHALESİ suskun vurgun **HALUK KIRCI** derin stand-up **MEDYA** yılmaz güney fesatlığı **DEMİREL** formül manyağı olduk

Örgüt cenneti yurdumuzda **Hizbullah** şoku sürerken bir örgüt daha ortaya çıktı; **HİZB-UL TAHRİR**. Eylem aşamasına gelen örgüte yönelik operasyonlar sürüyor.

TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nun baskın yaptığı karakolda bulduğu filistin askısı için Vali **Erol Çakır, "Birisi bir sopa bulmuş ne olduğu bilinmiyor. Olayı fazla büyütmeye gerek yok"** dedi.

Gazi davasının tek tutuklu sanığı Adem Albayrak'tan sonra, Susurluk davasının tek tutuklu sanığı Haluk Kırcı'da tahliye edildi

Akşamsefası

açık büfe

met üst

süleyman demirel edebiyatçı olsaydı nasıl laflar ederdi

- dadaizm sahipsiz değildir
- **şimdi durup dururken imge zortlatması yapmak abesle iştigaldir**
- vezin vardı da biz mi içtik
- **üç beş hececi parçasıyla koskoca edebiyat yıkılmaz**
- edebiyata atılmadım, itildim
- **kendim için telif istiyorsam namerdim**
- bu edebiyat bednamdır
- **küçük amerika olamadık ama küçük iskender var**
- biçim biçimdir, içerik içerik
- **benim yapısalcım, benim postmodernistim, benim toplumsal gerçekçim**
- nobel için aşeriyor değilim
- **benim muhatabım orhan pamuk değildir, sandıktır sandık**
- ben fethi naci'den bile korkmam
- **ikinci yeni öncesi'ne mi dönmek istiyorsunuz**
- telifi ödenmeyen bana gelsin bir kamyon telif vereyim
- **ancak bir benzerim öldürebilir beni**
- edebiyat bizim için değil, biz edebiyat için varız
- **bize sadece 'cevdet bey ve oğulları' değil halk sahip çıkmıştır halk**
- türk şiirine yeni bir duyarlılık getirmek bu çapulculara mı kaldı
- **içime gir ama fazla kurcalama**
- hay köy romanı kadar başınıza taş düşsün e mi
- **mutfakta yangın vardır katil ya uşak ya bahçıvandır**
- bana eleştirmenler 'yazar mahvediyor' dedirtemezsiniz
- **yalınayak başıkabak 35 yıldır büyük ve soylu edebiyatın peşinden koşuyorum**
- sivil şiiri en çok benim şapkam sever
- **edebiyatta erotizmin önü açıktır binaenaleyhn edebiyatta erotizmin önü açık değilse neyi açıktır**
- nehir roman kral'ıyım ben
- **roman dayı'ya benzer şiir teyze'ye**

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

AY KARDEŞ HİÇ SORMA... VALLA BENİM HERİFİN Kİ AYNI BAMYA --NELER ÇEKİYORUM...

VAH, VAH..! YAZIK SANA BE KARDEŞ !..

NAH, KÖTÜNE BACAĞIM GİRSİN EMİ İPNE KARI..!

ESAS SANA BU GİRSİN KGÖTOŞ PUŞT..!

BÜYÜK AŞKLARIN KAVGAYLA BAŞLADIĞI DOĞRUYMUŞ SEVGİLİM...

YAA, EVET SEVGİLİM !...

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

PAZARTESİ

MEZARA DUA ETMEYE GİDİCEZ TORUN..!

TAMAM DEDE, SİZİ BEN GÖTÜRÜ-RÜM..!

OTO MEZARLIĞI

HEEY, BEN TANRI EV SAHİBİYİM --- MİSAFİR OLMAK İSTER MİSİN ?..

BİZDEN DAHA FAZLA GELİŞMİŞLER !..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

LeMan 6

• Elektrik parasını internetten yatırıp, veznedarın o güzel elektriğini alamayan adam, taş üstüne taş koya

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

ULLI BİLGE DAN DOL DEN YUS

Yeni Macera

canbarslan@turk.net
barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU
guneri@leman.com.tr

ERDENER ABİ

Esprİ: Raziye İçoğlu

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Kaçıranlar için Reha Muhtar, Uğur Dündar, Ali Kırca'lı

BİZİM STADYUM!

Faik Çetiner: İyi akşamlar Türkiye, gerçeklerin er meydanında, hayatı paylaşmak için, nerede yaşanıyor ve yaşatılıyorsan. Sayın Dündar, nasıl Fenerli oldunuz?

Uğur Dündar: Ben çocukken yan apartmanımızda Fenerbahçe asbaşkanı otururdu. Lacivert gözlü, sarı saçları hafif dökük bi kişiydi. Bu kişi yaz geceleri terasta o kaddar mükemmel, o kaddar estetik top sektirirdi ki, ailece bütün eğlencemiz onu seyretmek olurdu. Arkadan ayışığı vururdu, top parlardı, kel bölümleri de ışıldardı. O zaman kafama koymuştum, ilerde Fener'e asbaşkan olmayı.

Faik Çetiner: Peki Sayın Muhtar, sizin Beşiktaşlı olmanız nasıl gerçekleşti?

Reha Muhtar: Aslında ben futbolla hiç ilgilenmezdim. Atina'da görev yaparken, bi aybaşı TRT'den maaşım gecikti. Kaynıma telefon ettim, yok dedirtti. İşte o durumda imdadıma Beşiktaş'ın eski futbolcusu Niko yetişti. Maydonozlu omlet, taze kaşar, çay falan güzel bi sofra yaptı. O an Beşiktaşlı oldum.

Faik Çetiner: Peki siz Sayın Kırca?

Ali Kırca: Ben doğuştan Galatasaraylıyım. Benim gerçek adım da Ali Sami Kırca'dır, ilk kez burada açıklıyorum.

Faik Çetiner: Galatasaray'ın başarısını neye bağlıyosunuz?

Ali Kırca: Çok maç yapmasına. Haftada iki-üç maç yapa yapa başka bişey yapamaz oldular. Hırslar birbirine eklendi. Coşku tavana vurdu. Ben de öyleyim, bana kalsa hergün Siyaset Meydanı yaparım. Ama teknik ekip çabuk yoruluyo. Başarı böyle bişeydir Faik. Faiklik ilkesini biliyo musun sen?

Faik Çetiner: Nasıl efendim?

Ali Kırca: Yok bişey, devam et sen.

Faik Çetiner: Sayın Dündar, değerli bir ağbinizi kıramayıp Fener yönetimine girdiğiniz söyleniyor. Kim bu değerli ağbi?

Uğur Dündar: Sadettin Tantan diil. Aydın Doğan da diil. Aziz Yıldırım hiç diil. Vefa Küçük, benim Vefa Lisesi'nden arkadaşım. Birlikte piyeste rol almıştık. Ben sarışın olduğum için Atatürk'ü oynamıştım, Vefa da Bandırma Vapuru'nu canlandırmıştı!. Buna rağmen ben Vefa listesine diil, Aziz Yıldırım listesine girdim. Hem de ikinci sıradan.

Reha Muhtar: İşte Fenerbahçe'nin sorunu da bu: Vefa Küçük!. Vefa yok denecek kadar az. Dostluk yok, güven sıfır. Uğur abi, coşma hemen, şaka ettim!

Faik Çetiner: Sayın Kırca, teklif gelse siz Galatasaray yönetimine girer misiniz?

Ali Kırca: Göreve hazırım. Tek şartım Kuruçeşme'deki Galatasaray adasının bana verilmesidir. Oraya giderken yanıma alacağım üç şeye gelince bunlar Sezen Aksu, Nilüfer ve Safiye Soyman kasetleridir.

Faik Çetiner: Sayın Muhtar, ya siz?

Reha Muhtar: Ben yönetime girersem başarıya doymaz kişiliğimle fırtına gibi eserim. Beşiktaş, bütün kupaları ve reytingleri toplar. Öyle tek iş yapmak yok. Mesela Ahmet Dursun'u aynı zamanda Show Haber'in Etiler bar bölgesi muhabiri yaparım. Her yakılan ceket haberi için ek prim veririm.

Faik Çetiner: Efendim, Marmaris'le bağlantımız olucak. Yedince cüce... pardon, yedinci cumhurbaşkanımız Kenan Evren hatta.

Kenan Evren: Bakınız, hepinize iyi akşamlar diyorum. Fatih Terim'i alamazsınız. Gelmez.

Uğur Dündar: Yok zaten öyle bişey paşam. Selim Soydan, sohbet sırasında Fatih Ürek'i çok beğendiğini söylemiş, gasteciler yanlış anlamış.

Kenan Evren: Tabi, Fatih yüreklidir, merttir. Gitmez. Giderse bu ülkede darbe olur, açıkça söyleyim. Asker, sosyal dengelerin değişmesine izin vermez.

Faik Çetiner: Peki efendim. Sayın Kırca, siz ne diyosunuz Fatih Terim transferine?

Ali Kırca: Bunlar güzel şeyler. Keşke Fatih Fener'e gitse, Süleyman Seba Cim-Bom'a geçse, Ateş Ünal Erzen Jet-Pa'yla anlaşsa, Ali Can Lakot Göztepe kalecisi olsa.

Reha Muhtar: Yok öyle. Sembol olmuş isimler, takımlarında kalmalıdır. Süleyman Olare midir, Kulare midir, o gidebilir bak. Zaten yılda iki maç ediyo. Ama Fatih gitmesin. Şifo Mehmet gitmesin.

Uğur Dündar: Peki Reha, sen niye TRT'den Show'a geçtin o vakit?

Reha Muhtar: Çünkü TRT 4-3-3 oynuyodu, bana uymaz. Bakınız insan önce insandır, sonra mutlaka Türk'tür, Türk değilim diyenin Türklüğünden şüphe ederim. Ondan sonra da takımımız gelir. Mustafa Denizli'yle 2.5 saat yemek yedik, hasta Beşiktaşlı. Yoksa o yemek en fazla 20 dakka sürerdi.

Faik Çetiner: Efendim, Mesut Yılmaz hatta. Buyrun.

Mesut Yılmaz: Eee... Re... Re... Re... Ra... Ra... Ra... Gas-sa-ray... Gas-sa-ray... Cim... Bom... Bom...

Uğur Dündar: Şimdi anlaşıldı Sayın Yılmaz'ın niçin Galatasaraylı olduğu. Konuşma temposuna en uygun slogan bu. Fenerbahçe'nin önü açık. İki takım da şirketleşecek, sonra Fener'le Cimbom şirket evliliği yapacak, sonra gelsin başarı!..

Ali Kırca: Konjonktürel olarak mümkün diil.

Reha Muhtar: Konjonktür monjonktür bırak Ali, patlat bi Çökertme de neşemizi bulalım.

Ali Kırca: Çökeeertmee'deen çıktım da Halilliim... (...) Yüreğiimee aateeş saldıı telli gurşuun yarasıı...

Faik Çetiner: Efendim, Halilim dediniz de, Halilagiç anyo, cevap hakkı doğmuş! Vay arkadaş ne geyik döndü be!..

kılservis@leman.com.tr

KEMAL ARATAD

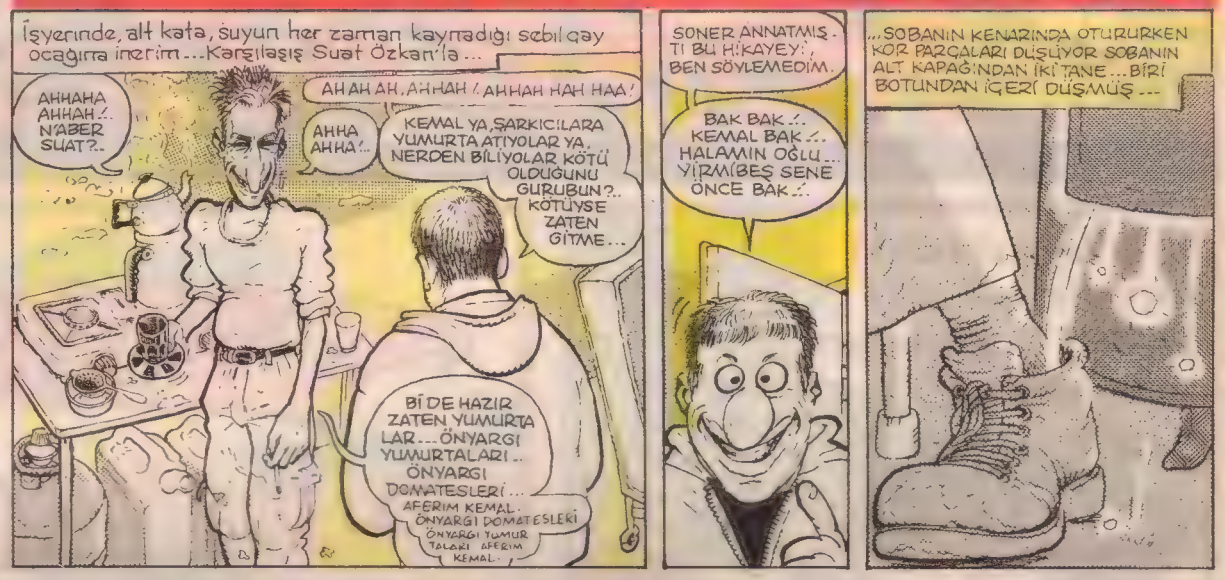

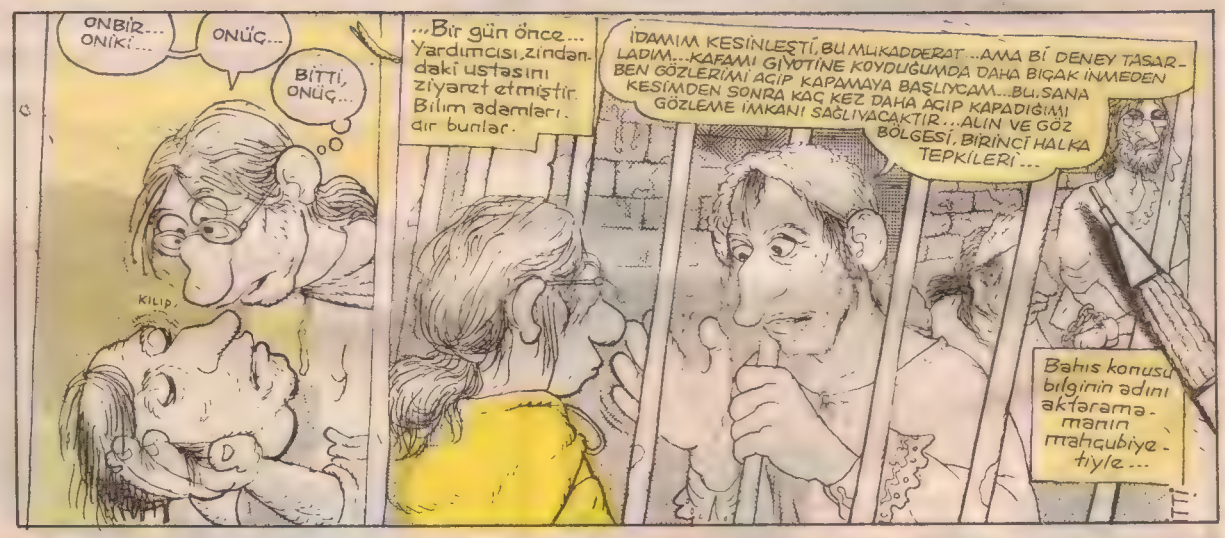

Komikaze

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Keşke Yalnız Bunun İçin Sevseydim Seni

"Yalnızım..."

Bunca acı tek bir söze nasıl sığabiliyordu...
Aldım bu sözü dudaklarınızdan,
saplayıp kalbimi onunla parçaladım...
O söz ki;
rengi yarım kalmış aşkların tarifsiz esmerliğine kaçıyordu...
O söz ki;
sapladıkça kalbimin her parçasına yüzünüzü yeniden çiziyordu..
Şimdi içimde binlerce yüz oldunuz...
Şimdi içimde binlerce "siz" oldunuz...

Yalnızsınız...
Bilseniz ne kadar suçluyum bunun için...
Bilseniz ne kadar acı çekiyorum...
Çünkü sevgim çekip alamıyor sizi derin ıssızlığınızdan... Oysa ben sizi, sizden önce gözlerinizdeki o ıssızlıktan dinledim.. Sözlerinizden de önce... Benimle ölmeye hazır sesinizden bile önce...
Oysa ben sizi, yüzünüzün çizgilerinden ve gözlerinizden sızan ıssızlığınızdan doğru sevdim... Siz bunu hiç bilmeden önce...

Yalnızsınız...
Bilseniz ne kadar da çaresizim, buna çare olamadığım için...
Oysa en çok, siz de soluk alıp veriyorsunuz diye sevdim ben yaşamı... Yaşamın ona kendinizi eklediğiniz yerlerini sevdim en çok... Dokundukça çoğalttığınız, sevdikçe çoğaldığınız yerlerini... Bu şehirden her ayrılışınızda, arkanızda bıraktıklarınızı topladım birer birer.. Oturduğunuz çay bahçelerinden, yürüdüğünüz sokaklardan, ıslandığınız yağmurun damlalarından topladım sizi... Vitrinlerde unuttuğunuz dalgınlığınızı, hiç tanımadığım bir kızın su yeşili gözlerinde bıraktığınız mısralarınızı topladım birer birer... Bir bunlara, bir de her **"sevgilim"** deyişinizde, içimde binlerce çiçek açtıran o büyülü sesinize sarılıp uyuyabildim ancak, düşlerime dar gelen tek kişilik yatağımda...
Soluğumu yalnızca sizin için içimde saklıyorken düşlediğim yarınlara: siz, nasıl da ben hissedemeden soluksuz kaldınız...

Yalnızsınız...
İlk kez o otel odasında hissettim bunu... Yalnızlığınız elleriniz olmuştu ve artık sığmıyordu ellerime... Kaçırdıkça benden ellerinizi, yaşam da kayıp gidiyordu avuçlarımdan... Ne zaman gözlerinizi yumsanız, sizin suretinizde sevdiğim binlerce yüz de aynı anda kapatıyordu bana gözlerini... Her uykuya dalışınızda, içinizdeki o derin yalnızlık duygusunun, sizi, uyandığınızda beni asla hatırlayamayacağınız kadar uzak yerlere götürmesinden korkarak bekliyordum uyanmanızı... Gözlerimi kırpmadan, özlemle bekliyordum.. İşte bu çocuksu korkuydu o sabah sizi uyandırmamdaki sebep. Belki de haklıydınız: **"Bencillik"**ti bu korkunun adı...
Oysa o gece ne büyük bencilliklerin kıyısından döndüğümü hiç bilmediniz.. O gece, sizden gizlediğim tarifsiz acılarla lime lime olmuş bedenimi, saatlerce soğuk suyun altında gözyaşlarımla yıkamak yetmeyince uyuşturmaya, o kapıdan içeri ölümün süzülüp girdiğinizi bilmediniz... Bana, **"şaşırma, beni sen çağırdın"**, dediğini... **"Şimdi benim olursan yaraların iyileşir, diner acıların... Ancak bunun için bir şartım var: aşkını bu odada, bu bedende bırakıp öyle gelmelisin benimle... Ölürken yalnız kendini sevmelisin... Seçimini yap!"** dediğini...
Asla çözemediğim kurallarıyla beni hep dışına sürükleyen hayata, yeniden tutunmaya çabaladığım tek yerin, size duyduğum bu derin aşk olduğunu bilmediniz hiç...

le M anti MEDYA
ENİ AKTÜEL NERENİ!

Aktüel'in bu haftaki kapağı çok sinir bozucuydu... Banu Alkan yüzü fotomontajlı, ilkokul önlüğü giymiş ve etekleri kalçalarının üzerinde uçuşan, aradan külodu da gözüken, hafiften öne doğru da kaykılmış (aslında bunun başka bir ismi de var da dilimiz varmıyor yazmaya) neremi neremi diyen kapak mankeniyle cinsel eğitimdeki fiyaskoya nasıl bir vurgu yapılıyor anlamadık. Konu uyduruk; internet kuşağı vajina, penis demeye utanan öğretmenlerden daha bilinçliymiş... Yurdum minik öğrencileri internetten kınlıyormuş, her okulu, her evi, gecekonduyu, köyü, bucağı internet sarmış, çocuklar kompütür ekranından başlarını alamıyorlar gibi bir durum var sanki... Kapak resmi daha bir uyduruk, ucube... Cinselliğe, sekse ilkokul önlüğü fantezili bir gönderme yapılıyor.. Aktüel ne söylemek istiyor anlaşılmadığı gibi çok ciddi de bir problem var gazetecilik, dergicilik etiği açısından.. Kötü niyeti aklımıza getirmiyoruz, dozu kaçmış bir denyoluk var galiba ortada... Üstelik 93 yılında yine benzer bir mevzu nedeniyle kapağıyla konu olmuş Aktüel, Leman'a...

...ülkeyi derinden etkileyen yeni bir sosyal olguyu daha keşfetti. **Sigah ipekten jartiyerli seksi çamaşırlar, 10-12 yaş kız çocuklarının özdesi. Erotizm çocuk odasında.**

Derginin bu haftaki yukarda gorduğünüz kapağında aynı yaşlardaki bir kız çocuğunun jartiyerli fotoğrafı var. Konu çok önemli olduğu için kapaktan girilmiş. Dünyanın en unlu ve seksi mankenlerinden küçücuk seksi çocuk kapaklarına terfi edilmiş. Konu mankeni kullanılmış. Özenle giydirilmiş, pardon soyulmuş. Hiç şupnesiz bunun da meraklıları çoktur. Üstelik orada burada [illegible] çocuk çocuklara...

KIRIK LEBLEBİ

SUAT ÖKAN

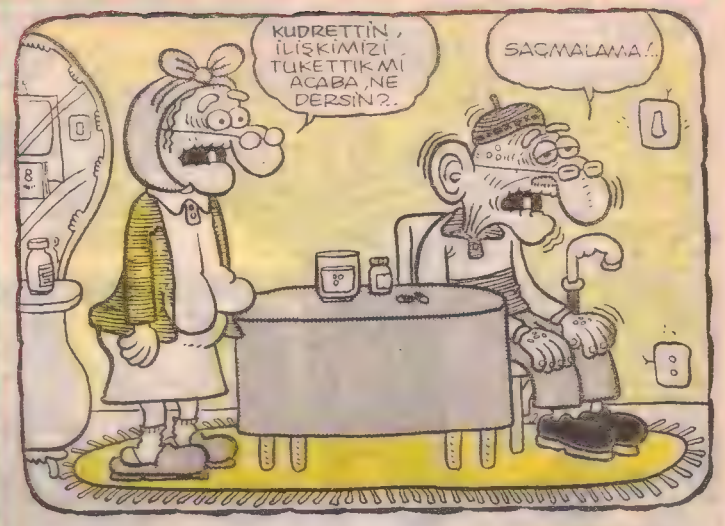

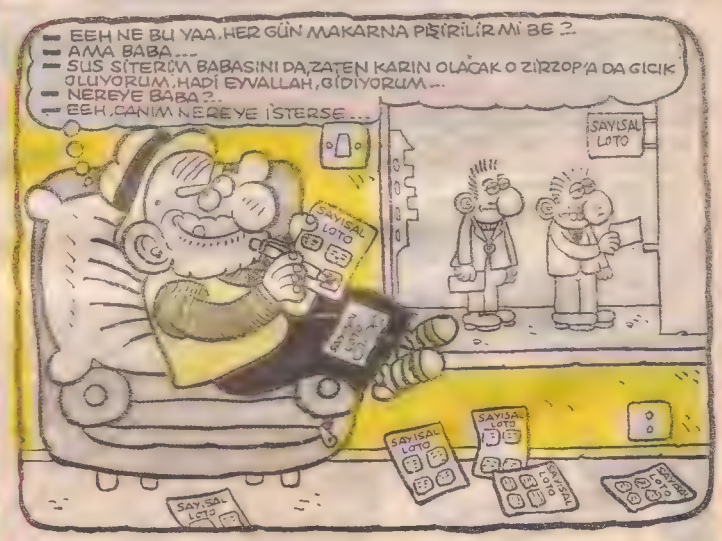

kırıkleblebi@leman.com.tr

...RDA MIYDIN?..

• Medya Plaza fedaisi Fatih, oturduğu yerden ahkam kesti ve gündemi değiştirdi... Aferin ona... İskender Iğdır'ın ölümünden biraz daha biraz tiraj ve biraz da reyting edindi... üslubu ve cazgırlığıyla üste çıkmaya ...ı Fatih'in ortalığı bulandırma çalışmasını ...lığımızı belirtiyor, ...ağlı iplerle masa ...da yaptığı tırmanışlar- ...şarılar diliyoruz...

ğil, sizi seçtiğimi bilmediniz...
k, çırılçıplak bedenimi alıp çıktım ata girdim... Usulca sokulup yanınmanızı istedim... Ölüm o ısrarcı hemen arkamda duruyordu... korÇok korkuyordum... Size **"n'olur mi... Beni o soğuk rüzgarın kollasakın..."** diye susarken, gözyaşlayordu...
dediniz...
me... kal..." dediniz...
a olmadan, birtek sözünüzle ittiğindan, son anda yakaladığınız ellerkardınız beni... O gece kollarınızda boğulmamın sebebini belki de hiç z... O **"kal"**ın benim için önemini z...

..
lıkların içindeki yalnızlığınıza uğura saatlerce ayrılamadım o otel oda**son sevişmemiz olacak"** diyerek eyinizi alıp, çıkarken, yastığınızda uttuğumuzu farketmediniz... Size **z bunun için sevseydim seni"** (*) ... Keşke, bütün gün o otel odasına kokunuzu bırakıp çıkamadığım dığımı söyleyebilseydim...
şanacak herşeyi, daha siz bu kente n önce, sesinizden hissettiğimi; bi olmaması için gözyaşları içinde Tanrı'ya ne çok dua ettiğimi söyleyebilseydim...

O gece, konuşup da yıpranmanıza, üzülmenize hiç izin vermeden. **"Ne olur sus... Ben herşeyi biliyorum.."** diyebilseydim...

Artık benim üzerime düş kurmadığınızı bile bile, alıp beni düşlerinizde yaşattığınız o adaya götürmenizi isteyebilseydim...

Bana aşık olmadığınızı bile bile, orada kalabalıklardan uzak bir aşkı sizinle paylaşabilmek için vazgeçemeyeceğim hiçbir şey olmadığını söyleyebilseydim...

İçinde yaşadığım yozluğun bana vaadettiği geleceği değil, yaşamınızın benim için ayırdığınız parçasına, asla daha fazlasını istemeden razı olacağım, her bir anını size duyduğum aşkla, özlemle anlamlandıracağım bir hayatı tercih ettiğimi... Bütün ömrümü, sizinle paylaşmayı düşlediğim o tek şarkılık tangoyu bekleyerek geçirebileceğimi... Yüreğinizin birçok aşkı aynı anda kucaklayacak kadar büyük olduğunu bildiğimi, bu yüzden kalbinizi başka aşklarla birlikte paylaşarak, ama yalnız sizin aşkınıza sadık kalarak yaşamaya gönüllü olduğumu... Sizi, ait olduğunuz çevre için değil, bana ait olmanız için değil, karşılığında beni sevmeniz için değil... Sadece siz olduğunuz için sevdiğimi söyleyebilseydim...

Sizi, bir başkasıyla yakalamayı istediğiniz mutluluğa engel olmayı isteyemeyecek kadar çok sevdiğimi... Bir başka aşka tutunarak ıssızlığınızdan sıyırabilecekseniz eğer; kalbinizde derin bir suçluluk duygusu, pişmanlık ve acıdan başka birşey yaratabilmekten, yalnızlığınıza ilaç olabilmekten aciz, size zarar vermekten bir adım öteye gidemeyen şu deli sevdamın ağırlığını üzerinizden alıp gidebileceğimi söyleyebilseydim...

Aşkımı **"bir eflatun ölüm"**e (**) sarıp gidebileceğimi...

Yalnızsınız...
Bilseniz ne kadar suçluyum bunun için...
Ah, bir bilseniz ne çok acı çekiyorum...
N'olur affedin beni:
Böyle bir büyük bir aşkla severek, size en büyük acımasızlığı ben yapıyorum...
Affet beni... Sevgilim..."

Giderek yok olan eşsiz sevgilerden birini paylaştım sizinle...

* Cemal Süreya
** Behçet Aysan

Cezmi Ersöz

cezmier@leman.com.tr

* **Akut** sözcüsü sevgili kardeşim **İskender Iğdır** hep kalbimizde yaşayacak.
* 26 Mart Cumartesi günü saat 16:00'da **Susurluk Halkevi**'ndeyim.
* **Alp Tamer Ulukılıç.** Resim sergisi. Havuz Problemleri. 3-25 Mart. Emlak Sanat Galerisi - Tünel
* Fatma Hacıoğlu, Gizem Kurt, SAI, Sessiz Çığlık, Kübra Paçarız, Burcu Özkara, Rukiye Eskiçınar, Atilla Keskin, Zeynep İmdat, Esra Sorgut, Demet Öztürk, Aylin Güler, Sevil Sağın, Çeren Alver, Banu Yelkovan, Tuğba Akçaoğlu, Bedia Fidancıoğlu, Serap Yağız, Emine Özgül, Jeremy (Beni Leman'dan ara), Serpil Odabaşı, İlkin An, Zülal Demirci, Filiz Özgül, Damla Tuğlu, Fatma Tan... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

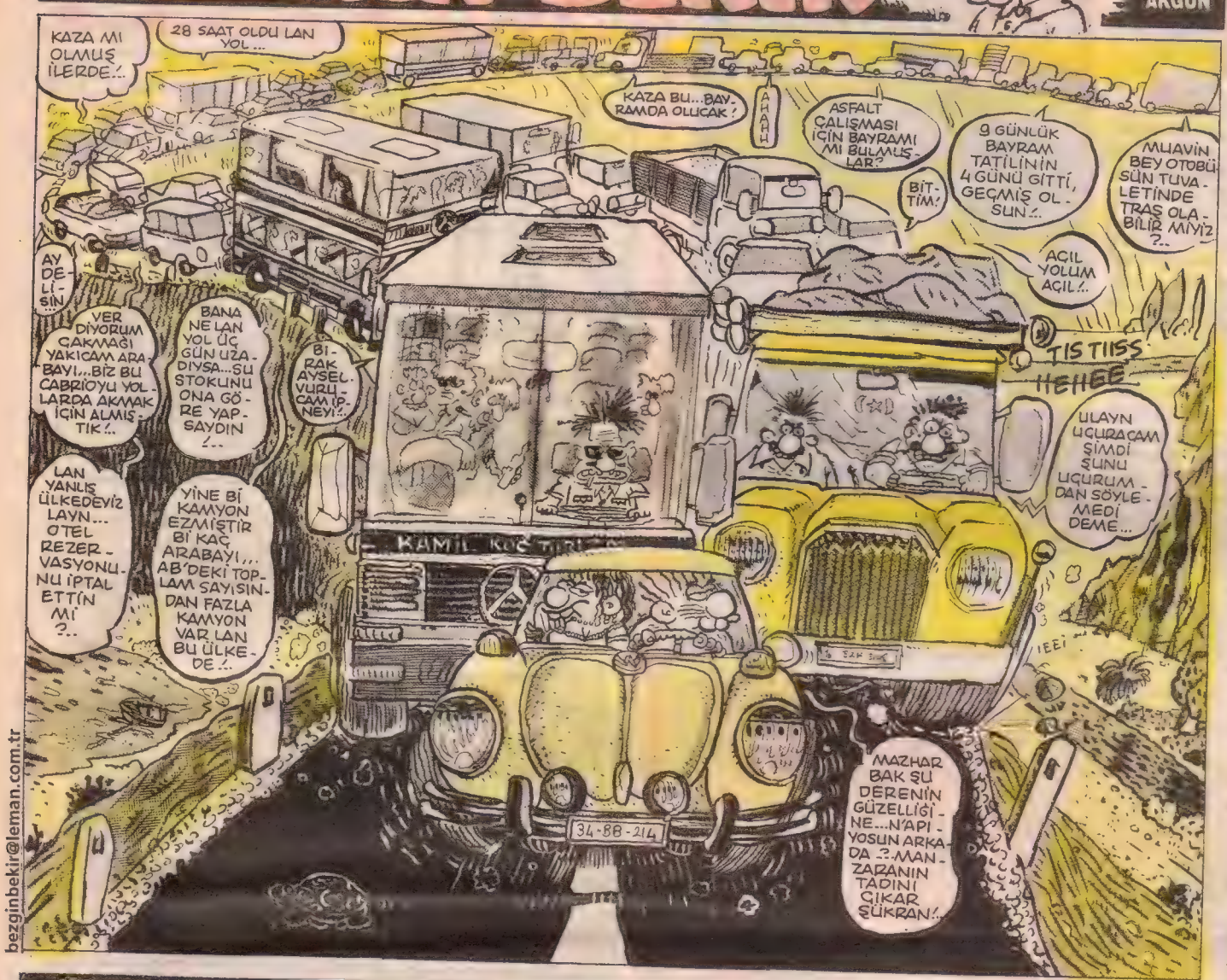

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

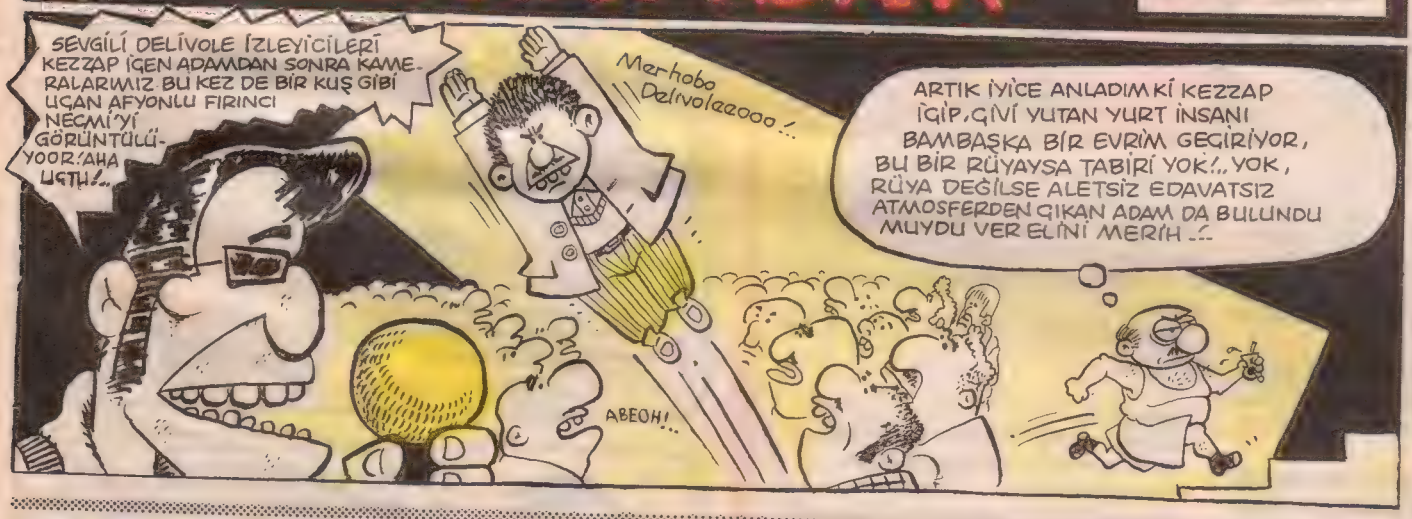

MARLON

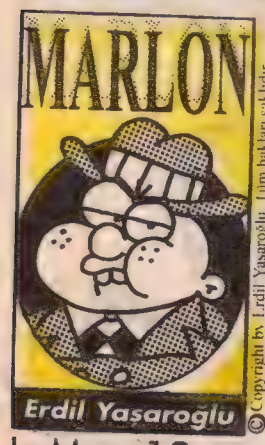

© Copyright by. Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Halktan Baba Kaçırma!

Boyum 1.68, ruhum 68!

68 ruhunu taşımasaydım eğer, alttakileri üste çıkarmak ister miydim?

İster miydim ayakları baş yapmak?

Olmazı olur yapmak ister miydim?

"Köhnemiş, çürümüş, kokuşmuş her şeyi değiştirelim; öncümüz ol" dediniz bana.

Ve ben 68 ruhuyla çıktım uzun ince bir yola.

Altımda ödünç bir bisikletten, cebimde mütevazı maaşımdan, elimde de kalemimden başka hiçbir şeyim yoktu.

Ama vicdanlar beni duydu.

Suya atılan bir taş gibi çevremde sayısız halka oluştu.

Halka halka halk oluştu.

Ve korktu karşımdakiler, dehşetli korktu.

Oysa bisikletime karşı uçak filoları vardı onların.

Mütevazı maaşıma karşı sınırsız servetleri, kalemime karşı akıl almaz savaş makineleri vardı.

CIA'ları, medyaları vardı.

Ancak yine de karşımdakiler korktu; hem de dehşetli korktu.

Ya **cüzdanların adayı** değil **vicdanların adayı**, ya **devletin adayı** değil de çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu **milletin adayı** cumhurbaşkanı olursa diye korktu.

Ve "Karşıma çıkanı anasından doğduğuna pişman ederim" diyerek ağzını bozdu rakibim.

Eğer güveniyorlarsa kendilerine, gelsinler cumhurbaşkanını halka seçtirelim.

Hadi rakibim Demirel'e yüzde 10 da avans vereyim!

Yüzde 10'dan fazla fark atamazsam eğer, yenildiğimi kabul edeyim!

Ama nerde Demirel'de o yürek?

Nerde "Baba" dedikleri Demirel'i destekleyenlerde o yürek?

Onlar halktan "Baba"yı kaçırıp, Meclis'te işi bitirecek.

Saraydan Kız Kaçırma değil bu oyunun adı; **Halktan Baba Kaçırma!**

Akşamsefası

Meee!..

Ender Öztarraman
enderoz@leman.com.tr

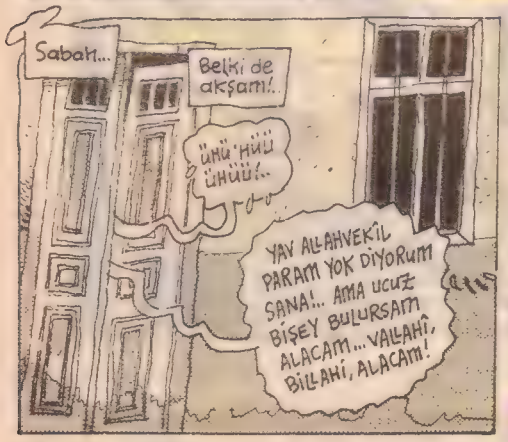

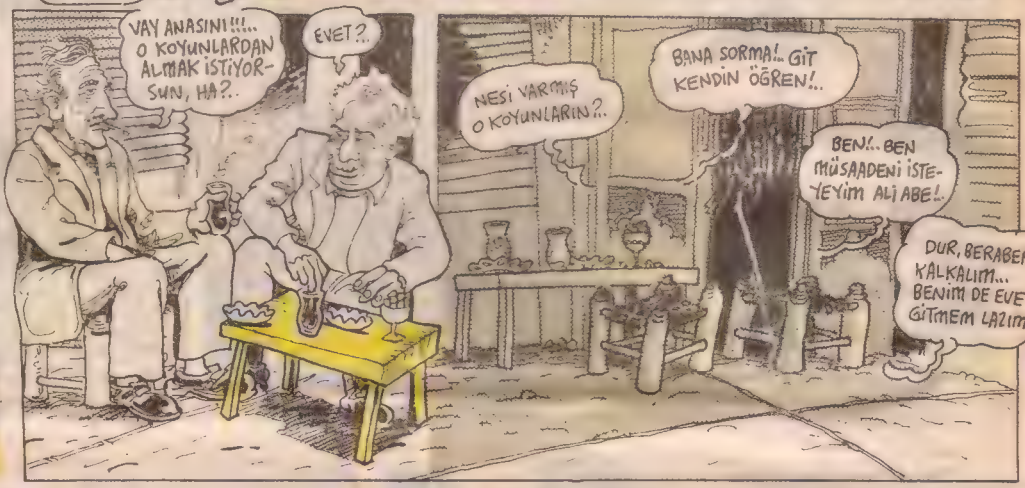

*lütfen dikkat!..

sürecek...

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kerteme@leman.com.tr

KAAN ERTEM

DÜZELTEN HAYRİ İŞBAŞINDA...

Lombak'la yaşadığımız bir minibüs dumuru:

Çok uzun zaman önceydi.. Dostum Bahadır Baruter'le birlikte Kartal'da bir yere gidiyorduk. Hava çok soğuktu ve kar çiseliyordu. E5 karayoluna çıktık. Kartal tarafına giden bir minibüse bindik. Bindik amma içeride öyle acayip bir koku vardı ki daha ilk saniyelerde bir tuhaf olduk..: Koku, ter ya da başka tür vücut kokusundan ziyade bir gaz kokusunu andırıyordu. Biz de herhalde motordan geliyordur diye çok fazla üzerinde de durmadık. Fakat şoföre parayı vermek üzere ön tarafa doğru gittiğimde gördüğüm manzara karşısında hazırola geçip selam durmak istedim. Manzara aynen şöyle idi:

Şoför vites kolunun arkasına bir piknik tüpü yerleştirmiş onun üzerine de bir ısıtma cihazı takmıştı. Bizden başka minibüste bulunan diğer iki yolu da orada konuşlanmış, bir yandan piknik tüpünden ısınıyor diğer yandan da şoförle muhabbet ediyorlardı. Bu manzarayı Bahadır'a anlattım. Önce inanmadı sonra gidip baktı. O da dumura uğradı. Yolda başkaları da bindi minibüse... Bizden başka hiç kimse bu durumdan rahatsızlık duymuyor, aksine ön tarafa doğru uzanıp ısınmaya çalışıyordu. Başka bir dünyadan gelmiş uzaylılar gibiydik orada...

KENDİ KENDİNİ YİYEN ADAM...

feyhan@leman.com.tr

Bayıp Güvü

Feyhan Güver

Akşamsefası

KOZMİK KAHPE SİTİVİRT

3000 yılında uzayda başka canlıların olup olmadığını bulmak için görevlendirilen **Kaptan Makkenzi** ve ekibi Siruyus gezegenine gitmek için yola çıkarlar. Bi akşam **Kaptan Makkenzi** gemideki en yakın kankası **Başmühendis Sitivırt**'la kaptan köşkünde personele çaktırmadan votka limon içip demlenirler, kafaları cillop gibi olur. O sırada gemi Satürn'ün yanından geçmektedir, **Başmühendis Sitivırt**, **Kaptan Makkenzi**'ye *"Senelerdir yanından geçeriz şu Satürn'ün halkasını da bi yakından inceleyemedik be kanka"* der. **Kaptan Makkenzi** *"Kısmet be hafız"* der. **Sitivırt** *"Gemiyi bi kaç saatliğine Satürne indirsek, inip biraz gezsek"* der. **Kaptan Makkenzi** *"Kanka iş alırız başımıza. Uçuş rotamızda Satürne inmek yok, merkezden kızabilirler"* der.**Sitıvırt** alkolün de verdiği coşkuyla *"Ya yemişim merkezi, seyir defterine Satürn'den canlı olduğuna dair sinyaller aldık o yüzden indik diye yazarız, inerip, güzel bi alem yapalım, dönerken de dıravdan bi iki taş örneği toplarız hadi be kanka kırma beni n'olur"* der. **Kaptan Makkenzi** prensiplerine bağlı bir adam olduğu için *"Üzgünüm Sitıvırt bu imkansız kurallara aykırı"* der. **Sitivırt** çok bozulur ama belli etmez. İçinden *"Görürsün sen"* der. Neyse gemi Siriyus gezegenine varır. Personelden bir grup, canlı aramak için gezegene iner bi hafta gece gündüz uzaylı aramaktan helak olurlar, ama bulamazlar. Tam umutları kesilip gemiye geri döneceklerken volkanik bi kayanın arkasından hışıltı gelir, kıllanırlar, gidip baktıklarında kuzu gibi yemyeşil bi uzaylının durduğunu görürler. Işın tabancalarıyla uzaylıyı bayıltırlar, kelepçelerler ve gemiye getirirler. Uzaylıyı çeşitli bilimsel testlere tabi tutarlar ve çok efendi bi yaratık olduğuna karar verirler. (Ne bi arsızlık ne bi şımarıklık, ne de bi tıslama, gayet efendidir.) Neyse gel zaman, git zaman **Kaptan Makkenzi** ve uzaylı çok sıkı kanka olurlar. Hatta **Kaptan** kendi odasına uzaylı için yer yatağı yaptırır ve birlikte aynı odada kalmaya başlarlar. Gece gündüz paso muhabbet ederler... Onlar kendi aralarında fısır fısır konuşup gülüştüklerinde kaptanın eski kankası **mühendis Sitivırt** kıskanıp tripten tribe girer ve bu dostluğu bozmaya karar verir. Bir gün **Sitivırt** uçuş similatöründeki bi arızayı gidermek üzere ekibiyle birlikte tamirat yaparken *"Bizim kaptan şöyle böyle galiba"* diye bi zarf atar.. Ekiptekiler *"O nerden çıktı abi"* derler. *"Baksanıza uzaylıyı odasına aldı, kayıyo mu nedir"*, *"Abi bu çok ağır bi suçlama, delilin var mı"*, derler. *"Var"* diye yalan atar. *"Yalan diyene bu uçuş modülü, girsin mi?"* derler. *"Girsin"* der. *"Piyyuuu"* derler ve ondan sonra dedikodu alır yürür. Tabi bu uzaylının kulağına da gider. Uzaylı çok sinirlenir, ana kumanda odasına gider, mikrofonu eline alır ve anons yapar; "Dikkat dikkat, ge-

mi personeli arasında Kaptan Makkenzi ve benim için şöyle böyle diye laf çıkartmışlar. Onu diyeni yakalayınca oymazsam bana da Siriyus'lu Tıvınzi demesinler. Efendi durduk sesimizi çıkartmadık, tepemize çıktınız, illa delirelim mi lan şerefsizler. Beni sinirlendirmeyin, bi fantastik efekt yaparım hepiniz yanarsınız adioğlu adiler" der ve bir fantastik efekt yapar. Personel çok tırsar, özür dilerler, "abi biz ettik sen etme" derler. Uzaylı da onları affeder. Film eğer bu tutarsa ikincisi çekilebilecekmiş gibi bi pay bırakarak böyle tırt bi finalle sona erer. N'apalım ekmek dünyası onlar da kendilerine göre haklı.

SON

Soner Günday / Mişigin

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

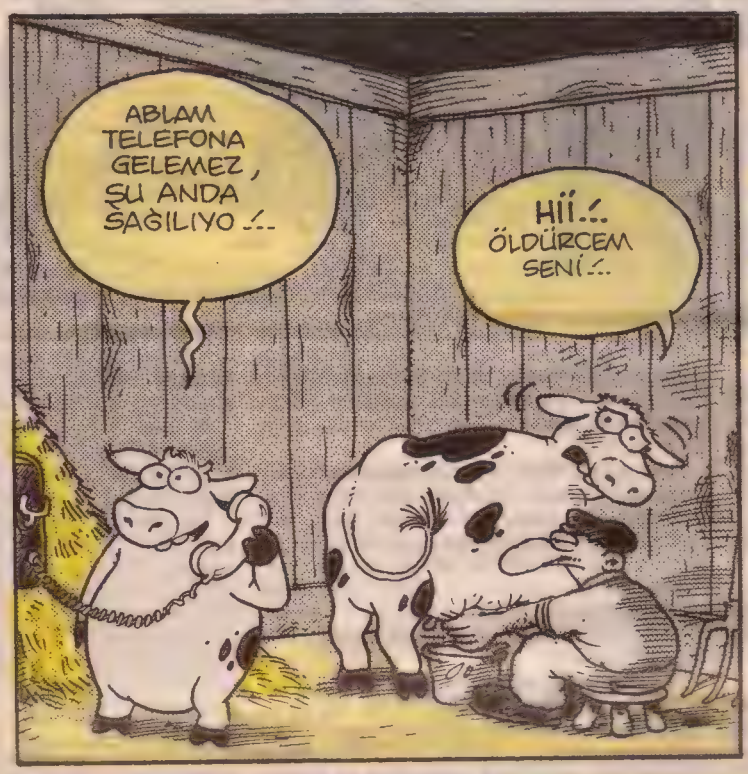

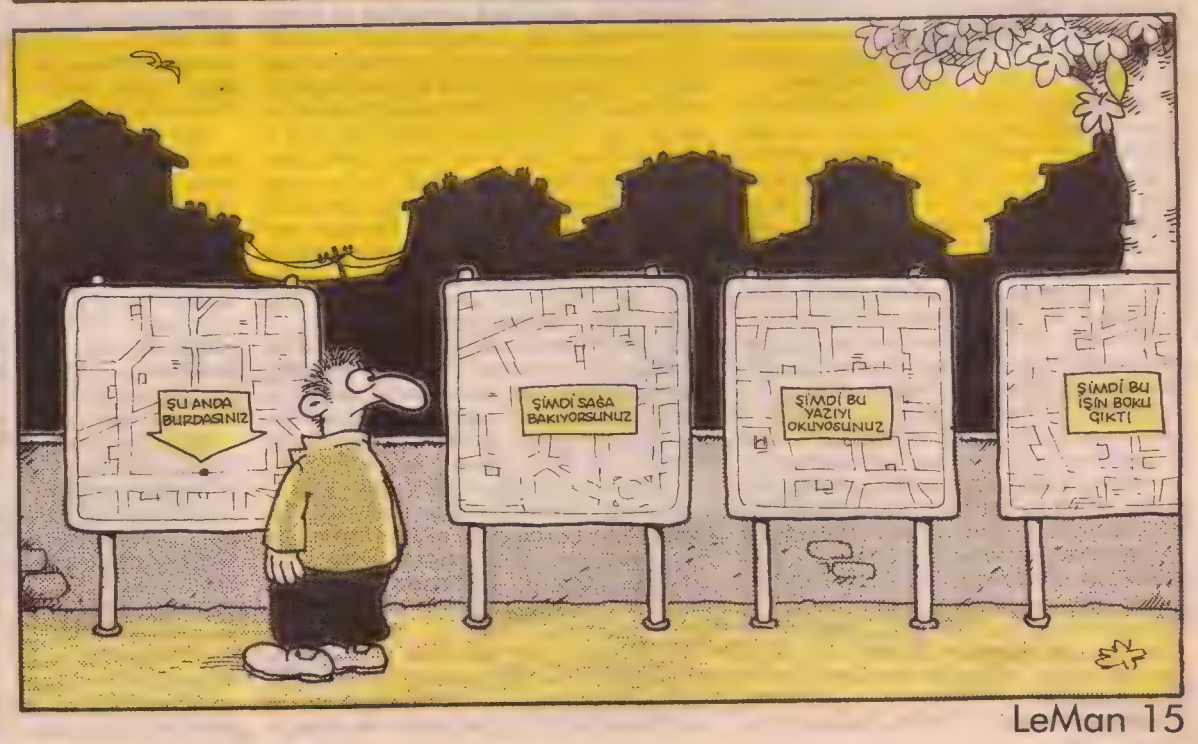

Akşamsefası

Bitmeyen Gece

NİMAT GENÇ

Tekerleği bulduktan altıbinyıl sonra uzay mekiği, dopdolu bir altıbin. Ancak, avcumuzun içine taş yumruyu yerleştirip diğer taşla yumruyu yongalarına ayırıp keskinleştirme süreci 1-2 milyon yıl. Taşın yontulma serüveni insan zekasına, beynin gelişimine ilk adım olarak görülüyor. Milyonlarca yıl süren karanlık çağlardan ışık diye birkaç taş parçası, "gayıp"tan haber alır gibi bu taş parçaları üstündeki çizikler çözülmeye çalışılıyor. Şimdi moda, psikolog-arkeologlar, karanlık çağların taşlarından iz sürülemeyince, çocuk ve şempanzelerde aklın, beynin gelişimine ipucu aramaya başladılar. Şempanzeler düğme ilikliyor, ayakkabı bağlıyor, işaret dili kullanabiliyor, ama, karanlık milyon çağlarda olduğu gibi önlerine yumru taşlar koyuluyor, "tıs" yok!

Dokuzuncu senfoniye doğru ilerleyen kültürün ilk çınlamaları bir taşın diğer taşa vurularak yontulması. İlk insan leşçi bile değil, "marjinal leşçi" deniliyor, sırtlanların bıraktığı kemik parçaları üzerindeki kıymıkları çıkartmak, ya da kemiği kırıp iliğini almak için taş yumrular çok işe yarıyor. Çocuklarına da taş yumruların ucunu nasıl sivriltiklerini öğretmiyorlar, taşı yontma bilgisi sonraki nesle geçmiyor, milyon yıl aynı tekrar!

Tarih bu denli karanlık olunca, elimizde bir taş parçasından başka birşey olmayınca; bilimadamı da biraz kahin, falcı, müneccim gibi yorumluyor. Varlığımızın bu en temel karanlık köklerinde hilekarlık mı yapıyorlar, yoksa kendi kafalarındaki "tasarıları" keyifle tarihe mi uyguluyorlar, bana sorarsanız, arkeologların tümü yanlış yolda. İlk insanın bir taş yumruyu diğerine vurarak baltaşlaştırması büyük bir yalan! Benim fikrim, birmilyon yıl doğal olarak çevrelerinde bulduklan taş yumruları, çakmak taşları, aynı yerlerde birikiyor, bir diğer nesil biriken kınk, keskinleşmiş taş parçalarını milyon defa kullana kullana bugün müzelerdeki bıçaksı halini alıyor. Üstelik, bir taş yumruya diğer taşla, hangi yönden, hangi hızla vurulması gerektiği üstün bir tecrübe, bugünkü taş ustalarının birçoğu birkaç vuruşla ilk insan gibi ucunu sivriltemeyeceği, görüşündeler.

Şempanzelerden daha geri zekalı maymunlardan biri evimizde olsa, bir taşı diğerine vurduğumuzu görse, bizi taklit etmez; onda alışkanlık yapmaz mı, taşın taşa vurulduğunu gören yok. Bilgi susuzluğumuz bizi kendimizin uydurduğu teknik bir tanrının kölesi yapıyor. Ve bilimadamları çok inatçı, bilincin doğuşu olarak, ille de bu taşı ilk insanın kesici işlevine inanarak yonttuğuna tapıyorlar. Çünkü, teknik gelişmenin zekanın gelişmesiyle paralellik oluşturduğu görüşündeler. Eşyayı yonttukça akıllanıyoruz. Ve insan beyni, herşeyi emen bir sünger mi, yoksa kodlanmış bir bilgisayar mı tartışmasından sonra, bugün de insan aklını, çok işlevi olan İsviçre ordu çakısına benzetmeye başladılar.

Kendimizi, aklımızı ta derinden tanımak zorundayız, pırıl pırıl bir gökyüzü altında, kelebeklerle dolu birgün batımında ormanın hışırtısı mağaramızı doldurduğu o akşamüstü, bir taşı diğer taşa vurduk mu? Adına "kayıp" halka denilen, kafatasına henüz rastlanmayan bu yaratığın günlerden birgün bir taşı diğer taşa vurduğundan hareketle zekamızın evirimini inşa ediyoruz.

Çocukluğumda okuduğum Jack London'ın Adem öncesi romanı, evrimi, gorillerin hayatını anlatır. Goriller bir su kenarında yaşamakta, günlerden birgün gorilih biri, su kabağı bulup, suyu kabağa doldurur, grup üyeleri bunu taklit eder ve mağaradan su kenarına inme zahmetine katlanmaz. Yüzlerce belgeselde de aynı terane, "zahmet"ten kaçma, konforu keşfetme denilince "şıp" diye inanıveriyoruz.

Dost yayınlarından çıkmış yeni bir çalışma: Aklın Tarih öncesi, kuşkularımı sarsamadı. Şimdi bu moda arkeolog-psikologlar, milyon karanlık çağların taşlarından ekmek çıkartamayınca, güçlerini sosyal zekanın oluşumuna vermeye başladılar. Yani, ilk insanlar av etini sürükleyip bir yere taşıyorlar, gruplar halinde yaşıyorlar, yiyeceklerini bölüşüyorlar, aynı av bölgelerinin haritası, aynı mağaralar, aynı düşmanlar, aile bireyleri kalabalaştıkça, çok çeşit, çok olgu görmeye başlıyor, grup içinde alışkanlıkların tekrarından bir tarih-hafıza, yani "bilgi" oluştuğunu iddia ediyorlar!

Sağlıklı bebek ve çocuk şempanzelerin grup içi etkileşim-gelişimlerini izleyerek sosyal zekamızın başlangıcı için ipuçları bulunabileceğine de inanasım gelmiyor. Zekamız sosyalleşmeden mi doğdu. Bakın, sabanla tarla sürülmesinin üstünden onbinyıl geçti, köylülükte hiçbir gelişme yok, aynı kurnaz, bencil, aynı kan davası, kazma-kürek, aynı şekilde çocuklarını döven, büyüten, aynı kısa süren çocukluk, aynı töreler, hiç değişmeden o günkü gibi sürüp gidiyor, sessiz sedasız bu vahşileri hiçbir güneş ısıtmıyor!

Biriktirmemiş aileler çocuğuna birşey veremez, çocuk gözlerini açar açmaz savaşın içine girer, dinlenmemiş, çocukluğu uzamamış insanlar düşünemez, ilkel topluluklarda bugünkü köylerimiz-varoşlarımızda olduğu gibi çocukluk kısa sürerdi. İşte ülkemiz, milyonlarca beş-altı yaşında biten çocukluk, milyonlarca otuzunda-otuzbeşinde bitmeyen çocukluk!.

Yediklerinden çocuklara vermeyen, hergünleri dalaşma, vahşi kavgalar içinde, sırf doymak için çocuklarını parçalayan bu yaratıkların taş yumrudan uzay mekiğine değiştiklerini sanmıyorum, burdan bir akıl çıkmaz! Bugün uygarlığımızdan "yaşam güvencesi-sigortası"nı çıkartın, geriye insanlık adına hiçbir şey kalmaz, parçala, dalaş, kopart, ye ve sıç.

Sonsuza kadar fikrim, farklı davranışlarıyla grup içinde sosyal zekanın önünü açan, öksüz, sakat, kör çocuklardır. Sadece onlar, herkese eşit mesafede! Öksüz, sakat çocuklar karanlık milyon çağlarda doğdukları gibi öldüler, ama birgün, kendi ailemizden olmayan, kendi cemaatimizden, dinimizden olmayan bu "ötekilerle" aynı sofraya oturabilmeyi bize öğretip, "sosyal zekamızın", "aklımızı", hayvanların önünde açan, tabiatı sık sık ziyaret eden bu "sakat" oluşumlardır!

Taş, çoktan teknik gelişmesini tamamlamış, sözde, düşünceye, bilime, yasaya evrilmiştir. Bu taşı, kim yonttu, nasıl yonttu, insan aklı hangi çağda nasıl oluştu, diye soran Amerikalı arkeolog, aslında bu taşı yontmaya devam etmekte. Taşın şeklini kendi tartıştığı için, bu tartışma hakkı onun olduğu için, bu taşın sahibi onlar. Taşın üzerine yeni fikirler kim ileri sürüyorsa, yumru taş onun elinde. Amerikalı arkeolog, kendi refahını inşa eden teknik evrimin zekasına tapmıyor, bu teknik zekanın dünyayı ahtapot gibi saran sömürgeci kapitalist teknolojisinin zavallı bir müridi olduğunu biliyor! Ancak, "tarihe" müdahale edip, karanlık çağın içinde sahipsiz ölmek istemiyor, ısrarla, akademik imkanları kullanıp, taşı ucundan, aynı yerinden yontmaya çalışıyor, başka şansı yok. Teknolojinin resmi tarihiyle bağlantısını kopartmak, ölmek demek, delilik demek, bu yalanı biliyorlar, bu yalanın okullarında okuyorlar ve bu yalanı "doğru" haline getiren Amerika'nın nükleer gücünün korkunç tehdidinin yarattığı imkanlar!

Bu yüzden etrafındaki öksüz, yetim, kör, kimsesiz "kayıp halkalar" bu av etine ortak olamıyor, bunu da biliyor, kendi kanını üniversitede doyurmadan bir yaran olamayacağını da biliyor, ancak o medyanın, o akademinin içinden dünyayı değiştirebileceklerine inanıyorlar. Günümüz bilimadamı gibi, hepimiz, işte, iki zıt, iki farklı dünya görüşünü aynı anda savunan tuhaf yaratıklar haline geldik.

Milyon çağ karanlıkta kalan insanı, taşın yontulup baltaştığı istikamet aynı yere getirdi, o yiyor, başkaları seyrediyor, o yiyor, kimseye de yedirmiyor ve aç insana "karnımı doyurmazsam, seni değiştiremem" diyor! Yeryüzü toprakları bu denli adaletsizliğin içine teknik büyüdükçe, uçurumuyla düşüyor.

Arkeologumuzun korkusu, endişesi çok büyük! Düşüncenin, bilimin hızı, acilen yontulmak zorunda, av etini sürüleyip kendi kıtasına taşımak zorunda. Ve bizler, bu ailenin bireyleri değiliz, bu dünyada aklımız da olmayacak, milyonlarca çocuğumuzun çocukluğu beş-altı yaşında bitiyor. Karanlık bir dehliz içinde bok böceği gibi ölmek istemiyorsak, biz de hayatımızı, şerefimizi ancak bu teknik zekanın bir yerine ilişerek kurtarmak zorundayız, diyorlar.

Aynı aptal TV dizileri, aynı sıkıcı yazarlar, siyasi tartışmalar içinde taşı yontanların buzdolaplarını kullanıyor, onların filmlerine gidiyor, aşklarına özeniyoruz, bizim karanlık çağlarımızı, bizim zekamızın önünü kim açacak!

Aykırı Yayınları'ndan bir kitap: Herşey Su İle Başladı, yazan, Helen Keller. 1968 yılında ölen Keller, 18 aylıkken kör, sağır, dilsiz olarak başlayan hayatını özetliyor. Amerika'nın en ünlü pedagoglarından oluyor, mucize bir insan! Bir oduna vurur gibi dışardan tıklatarak bu sağır, dilsiz, köre üç dil öğretiliyor. Dış dünyaya dair herşeyi kokusundan tanıyor, avucunun içine harfler yazılarak eşsiz bir kültürün sahibi, yüzlerce körün öğretmeni oluyor. Cehennemi bir karanlığı rüyaya çeviriyor. Helen Keller'in nesneleri tanıması, düşünmesi, yorumlaması milyon yıl karanlıkta kalmış insanoğlu için bize muhteşem bilgiler verir gibi, ağlayarak okuyorsunuz bu kadının hikayesini, sevinç çığlıkları atıyorsunuz insanoğlu adına. Keller ismi, Amerikan okullarında eğitimden öte, eğitim ahlağının abidevi ismi oluyor. Hocası, Anne Sullivan, 18 aylıkken, sadece "su"yu tanıyan bu kör, sağır çocuktan harikalar yaratıyor!

Ne bir çiçek, ne bir süs. Sevimsiz döşenmiş cumhuriyet okullarının en güzelini yine bir kör Mitat Enç 1950'de Ankara'da kurmuştur, Ankara Körler Okulu. Mitat Enç cumhuriyetimizin en güzel çocuğu, bu kör adam, yüzlerce körün umudu oluyor, dilenciliğe mahkum bu yoksul çocuklardan yüzlerce profesör çıkartıyor. Hayranlık duyulacak bir deha! 1929 yılında Hukuk Fakültesi birinci sınıfta kör oluyor. Yurtdışında tedavi, sonra ABD'de de pedagoji eğitimi görüyor. 1991 yılında ölüyor. Memleketi Antep. Birçok ilde körler okulu, merkezleri açıyor, ODTÜ'nün eğitim fakültesini hem kuruyor, hem dekanlık yapıyor. Birçok yüksek idari görev dışında, "Ruh Sağlığı Bilgisi", "Eğitim Psikolojisi" gibi onlarca kitap ve yine onlarca çeviri...

Mitat Enç'in dehası, yazdığı hikaye kitabında saklı: "Uzun Çarşının Ululan". Hayat hikayesini "Bitmeyen Gece" başlığında yayınlıyor. Uzun Çarşının Ululan adlı hikaye kitabı, Mitat Enç'i de bu toprakların ulusu yapacak mucizevi güzellikte. Antep'te geçen çocukluk yıllarında, 1.Dünya savaşı günlerinde bir büyük çarşının içindeki insanları tek tek anlatıyor: Aktar Musa Efendi, İmam Baba, Bilader Ağa, Berber Hüseyin, deli Bekir, Arzuhalci Hacı, Kuyucu Kör Hafız, Bodur, Eşek Kasabı Ali Bayram... sürüyor, 22 hikaye, 216 sayfa. 1. basımı 1977'de, şimdiki baskısı Ötüken Yayınları'ndan.

Edebiyat denilen önce kurtarılmış, sonra iğfal edilerek akvaryum kumuna dönüştürülmüş bu toprağı hasbelkader kokladığımı söyleyerek bas bas bağırıyorum: Ulu Çarşının Ululan, modern edebiyat tarihimizin en güzel hikaye kitabı, 23 yıldır eleştirmenler bu kitabı neden görmedi? Sağır edici hastalıklı bir uğultuyla 23 yıldır Sait Faik, Bilge Karasu vs. gibi aynı isimler etrafında kırkbinkez aynı sıkıcı tekrarlar, bu güzel hazine saklandı. Edebiyatımızı işgal eden bu karanlık beyinler Mitat Enç'in değil, bizim "bitmeyen gecemiz".

1. Dünya savaşı yılları karanlıktır, üstüne hikaye, film, roman çok azdır, anlatılan birkaç anı, ya da onuncu yıl müsamereleri gibi öyküler sizi doyurmaz. Mitat Enç, imparatorluğun en son gün, en karanlık günü Antep işgalinde, Antep'in bir çarşısındaki esnafı tek tek portreleyerek, bu toprakların ruhunu, rengini, acısını, nefis kelimelerle, deliliklerle, filozofi bir zekayla anlatıyor. Muhteşem güzellikte bir insan bakışından süzülmüş hikayeler bize Anadolu'yu anlatıyor! Kitabı okurken duyduğum heyecan ve sarhoşluğu anlatmam çok zor! Boyumu aşan bir edebiyat!

(Mitat Enç gibi bir edebiyat dehasından haberi bile olmayan eleştirmenler mesela Nedim Gürsel denen adamla yüz tane ropörtaj yapmışlardır, bir halt etmez, Fatih romanı yazdı, cahillikler, bilgi yanlışlıklarıyla dolu, kimse de okumuyor, yine bir kitap çıkartmış, yine yirmi kez çıktı TV'lere, olmuyor kardeşim, bunları yazar diye yirmi yıldır dergilerde takdim ediyorsunuz, gitmiyor kardeşim, bir bakın, neye benziyor suratı)

Batıda edebiyat eleştirmenleri arkeolog gibi çalışır, kayıp halkaları bulmak için. Zavallı edebiyatımıza tünemiş o kadar yontulmuş taş var ki, bir kez merak edip, çakmak taşını diğer taşa vurup kıvılcımlar çıkartanları, ucunu sivriltmeyi akıl edenleri tanıyamazlar, leş yiyiciler gibi hazır yiyicilerdir. İlk insan gruplarında da kör, öksüz çocuklar bakımsızlıktan, doğdukları gibi ölüyorlardı. Çünkü tüm grup üyelerinin aklı İsviçre ordu çakısı gibi çalışıyor, nerde menfaat, kıymık var, orayı soyarak gelişen şişmanın daşşakları edebiyatseverlerin "ruhu" oluyor! İşte Cemil Meriç, işte kitabı: "Mağaradakiler. O da kör, bir kitap, bir kütüphane devi! Bu güzel adam, yakın tarihimizin en sert, çok acı çekmiş metinlerini en hastalıklı kelimelerimizle karanlıkları ürperten bir üslupla yazdı. Şempanzeler önlerini düğmelemeyi biliyor, yarı bellerine kadar gazete patronlarının, ekranların önünde eğilmeyi biliyorlar, ama işte önüne koyuyorsun kitapları: "Tıs yok"...

İşte Eşber Yağmurdereli, yirmi yılın üstünde, yirmi yıl daha hapis yatıyor. Ortaçağdan beri arasan dünyada eşi olmayan bir mahkumiyet, birkaç laf etti diye. Şempanzelerden yine "tıs" yok.

İşte akardiyonuyla bir kör adam: Muammer Ketençoğlu, birkaç ay önce Türk Ocağı'nda konserine gittim, Bosna şarkıları söyledi, bu kadar mı güzel olur, ağlamamı durduramadım, doğduğun toprakların onbin yıl kölesi olacak

Devamı karşı sayfada

Akşamsefası

Sevişgenler

metüse

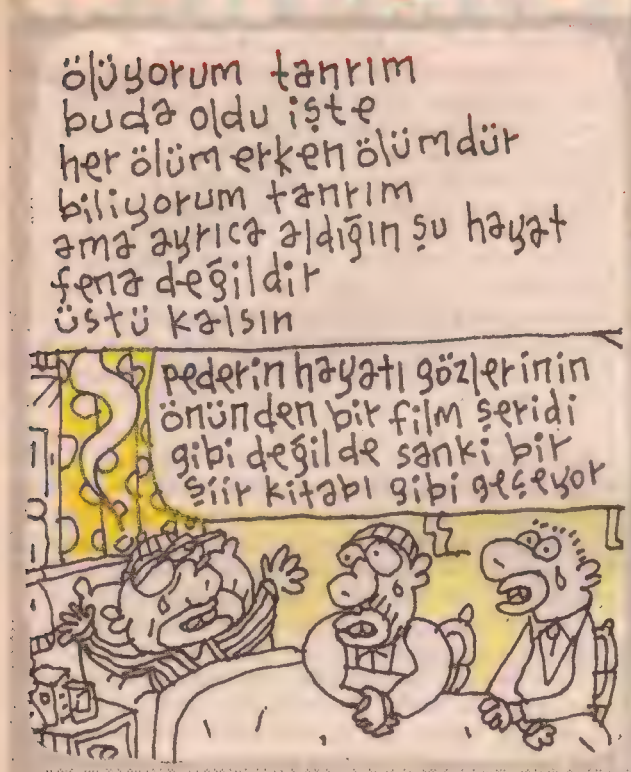

Karşı sayfadan devam

kadar içli şarkılar! Şempanzelerin önüne, sulukuleyi, fantazileri, arabeskleri koyuyorsun, hopluyor, zıplıyor el çırpıyorlar, Ketençoğlu'nu koyuyorsun "Tıs yok"...

İşte bir kör adam: Aşık Veysel! Irkçılar, muhafazakarlar, siyasi iktidar çok uğraştı, ama, bizi bu topraklara bağlayan ne milliyetçilik, ne demokrasinin şampiyonları oldu. Aşık Veysel'di, ruhumuzla ülkemiz arasındaki kabuğu kırıp, ülkemizi hayatımızın en büyük en güzel manzaralı hazinesi gibi keşfetmemizi sağlayan. Eğer, hala, Hizbullah'ın, derin devletin, medyanın akılötesi vahşetlerine katlanabiliyorsak, bu, Aşık Veysel'in bu Anadolu azizinin sesini, beynimizin en dip köşelerine, ciğerlerimizin tüm dokularına kadar çektiğimiz içindir. Bozkırın kuru havasını öyle derinden işledi ki içimize, medyanın korkunç azap verici siyasi şimşeklerini emip yokedecek Anadolu toprağı kadar yumuşattı bedenimizi!

İşte bir kör adam: Kani Karaca! Dini, müslümanlığı, yobaz, ağzı kanlı, cahil, sahtekar hocalardan değil, Kani Karaca'nın o davudi muhteşem sesinden tanıdık. Kara gözlükleriyle bu Allah delisinin gazelleri, kasideleri, hangimizin vücudunu kuyulardan kuyulara fırlatmadı!

Bizim aklımızı bu dipsiz kuyulardan kim çıkartacak!

Mitat Enç'in bir hikayesi Kuyucu Kör Hafız! Antep sokaklarında elinde uzun bir çubuk, ucuna bir kase yerleştirmiş, karanlık kuyulara düşmüş bilezikleri, küpeleri, değerli eşyaları bulmak için herkes onu çağırıyor. Çubuğunu kuyunun dibine sokuyor, elleri öyle hassas, kuyunun dibindeki en küçük çakıl taşını, şeklini dahi çıkartabiliyor!

Bu insanlar bizim "kayıp halkalarımız", onlar, taşı taşa vurarak, taştan ekmeğimizi çıkartanlar, taşı oyar gibi ruhumuzu, kalbimizi şekilleyip, karanlık, sıkıcı tekrarlar içinden bizi insan içine, insan olmaya davet edenler!..

Şempanzelerin önüne ne koyarsan koy, el çırparlar! Oysa, bir kör insan için de alkış soylu bir insanlık değeri taşır. Gerçekte insanların iki elini çırpması, onların duyduğu nadir şeydir, tıpkı, birden havalanan kuş sürülerinin kanat seslerine benzer, alkışlar...

Kardeşlerim, birden havalanan kuş sürülerinin kanat sesleri gibi bu soylu insanları alkışlayacak, sıkıcılaşmamış, kirlenmemiş ellerimiz kaldı mı? Taşları "oyan"', "biçimleyen" kanat sesleridir! İsviçre ordu bıçağı değil.

Yıllardır Ankara böyle dondurucu soğuk görmedi. Ensenizden boyun altınıza, pantolon paçanızdan dizlerinize, montunuzun altından belinize boynuzlarını sokuyor soğuk. Karanlık basar basmaz boşaldı sokaklar. Herkes evine kaçıyor. Beton kaldırım taşları soğuktan sıntmış, baltasını sallıyor. Başım, bütün acı rüzgarların çarptığı yüksek sahipsiz evlerin çatısındaki kiremitler gibi. Boynumu serçe gibi içime alıyorum. Yalvararak dinine kitabına küfürler savuruyorum ayazın. "Tanrım, inşallah sokakta kalan yoktur, tanrım, inşallah herkesin sıcak evi vardır". Kafatasımdan paslı teneke gibi sesler geliyor. Göğe bakıyorum, parlak bir mehtap. Benim gibi kaçarak evine koşan birkaç kişi. Gözleri yeni sıçmış keçi boku gibi nemli. Katırtarak deliren soğuk. Cinler cirit.. Tam da sırtıma sıçan kuyruğu gibi tüylü, pis okunu atıyor. Suratıma, ellerimin üstüne zamk gibi yapışıyor soğuk. Henüz bir saat önce bir milyon kişinin geçtiği Sakarya sokakları eski bir inşaatın bodrumunda kuruyarak ölmüş bir havyan derisi gibi. "Tanrım, inşallah herkesin sobası vardır, tanrım bu soğuğa çocuklar dayanamaz..." Tanrı temiz bir dayak atıyor sokaklara. Soğuk burnumu kerpeten gibi sıkıp burkup kancalaştırıyor. Mide bulandırıcı bir tiz flüt gibi hırlayarak soluyorum. Tek bir ayak sesinin kalmadığı sokağın izbe köşesinde yere çömelmiş kör bir satıcı görüyorum. Önünde kutu mukavva. İçinde kurmalı bir maymun trampet çalıyor. Maymun üç-beş adım atıyor, dönüyor, duruyor. Kör, soğuktan morarmış patlamış elleriyle yeniden kuruyor maymunu. Maymun yine trampet çalıyor, üç-beş adım atıyor, dönüyor, duruyor ve düşüyor. Kör satıcı yeniden kuruyor maymunu. Maymun üç-beş adım atıyor.. Körün sırtında kaplumbağanın kabuk sırtı gibi eski katılaşmış bir palto. Genç bir çocuğa benziyor. Yüzünde üç-dört sakal tanesi paslı mıh gibi bükülmüşler. Maymun durdu, sırtüstü düştü. kör, önünde durduğumu anladı.. Soğuktan tırnak gibi olmuşum, konuşacak takatim yok. Kancalaşmış gagalaşmış demirden burunlarımızla tıslıdık, yarım damla sümük sızdırdık. Orda düşündüm bu yazıyı, bir milyon yıllık karanlık. Bu paslı, karanlık soğuğun içinde birileri, değil yontmak, nöbetini bekliyorlar taşın. Şimdi, benim grubun üyeleri hazırlamıştır sıcacık yemekleri. Burada birileri herşeye eşit mesafede, taşları kavuruyorlar. Dönmek istemiyorum eve. Kör satıcıyla bu sağır kaldırımların taşlarını sırtından kurmalı maymunun trampet sesiyle sonsuza dek kavurmak istiyorum. Patates gibi yumuşayıp, soyuluyor taşlar. Mehtapın ışığı, parlak bir kırmızıya dönüştürüyor taşların pasını. Kör satıcının çenesi kaz gagası gibi, bir yeraltı hayvanı gibi. Konuşamıyorum. Birşey söylemem gerek. Söyleyemiyorum. Biraz daha zorlasam kendimi, taşın gözeneklerinden ışıklar da görüyorum sanki, ayaklandıklarını da. Biraz daha zorlasam kendimi sanki ebediyyen bir daha konuşamayacağım. 1907'de Arjantinli yazar Lugones'in öyküsündeki gibi, konuşma dersi verilen bir şempanze, fazla zorlandığı için ölüyor, tıpkı bu öyküdeki gibi öleceğim. Damarlarımın içinde çaprazlama bir bıçak gibi akıyor kanım. İçimden kesiliyorum. Bu kadar kötü bir nam olmamalıydı insan oluşumuzun. Kör satıcı, maymunu kuruyor sırtından, maymun trampet çalıp ilerliyor, üç-beş adım atıp geri dönüyor. Düşmeden evimde olmalıyım. Grup üyelerimin hazır yontulmuş taşlardan bıçaklarının, tabaklarının televizyonumun ortasına gömülmeliyim...

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaatahmet@leman.com.tr

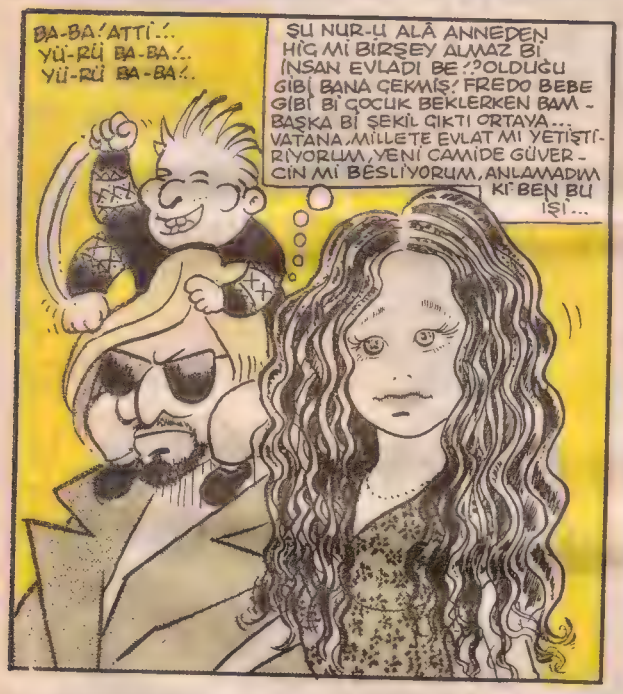

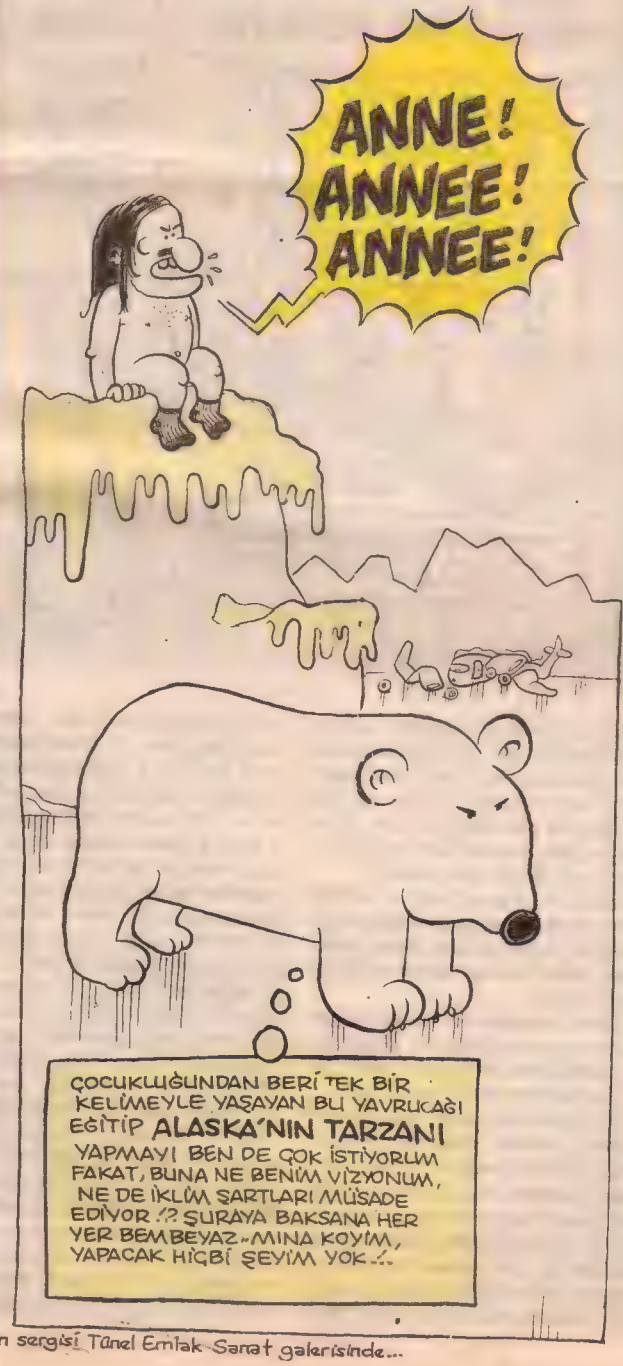

● İNGİLİZCE DİL KURSU ÖĞRETMİNİ SİTİV SÜTLÜCE'NİN ÇOCUĞU FIRAT...

AYRINTILAR

METİNE İDAN

Ne zamandır bahçesinde oturmayı düşündüüm bi pastane vardı. Sadece önünden geçerdim hep. Bi kaç basamak merdivenle iniliyor. Genelde sakin. Kaldırımdan, yan gözle bahçeye bakarak geçerken, orada nasıl oturacağımın hayalini kurardım. Elbette tek başıma olmıycaktım. Önce tek başıma, ama sonra birisi gelecek. Beklediğim. Veya beraber gidecez? Hayır, önce ben! Ben bekliycem. Alıştım nasıl olsa. Beklemenin bazı püf noktalarını keşfettim, problemi ucundan çözdüm biraz. Hem ne farkeder, alışmış, kudurmuştan beterdir. Basit bir bekleyiş değil tabi bu. Geliştirdim, biraz bişeyler kattım ona. Gelmese de olur artık diyecek kadar abartmamı engelleyen bir sınır noktam da var. Sınırı geçince, ya o gelmiş olacaktır, ya da ben kalkarım.

Bir iki kere, içeri girip ayçöree almış, bahçeye de yakından bi göz atmıştım. Bu sefer, siparişimi söyledim ve, oturmak için bahçeye geçtim. Hava biraz serindi. Belki elimdeki çizgiroman dergisini okur, ara sıra mola verip, işim hakkında yeni fikirler düşünürüm. İleride, bahçenin ucundaki bir masada, tek başına oturan birisi vardı. Heyecanlanmam gerekiyordu ve öyle oldu. Genç bir kadının karşısında nasıl davranmam gerektiini bilmiyorum. Üstelik ben yalnız olucağımı sanıyodum. O bana bakmamıştı ama, ben baktını düşünerek hareket ettim. Bakınca veya bakmayınca yapacağım hareketler aynıydı aslında: Ne ona çok uzak, ne çok yakın, hemen önüme denk gelen ortadaki masadan, bir demir sandalye çektim, oturdum. Karmaşıktı herşey, ama çabuk netleştirdim. Dün uyumamıştım ve, bu tatlı yorgunluun verdii doğal uyuşturucunun etkisiyle, biraz rahat sayılırdım. Sallanan masayla oynadım, işe yaramadı. Arkama yaslandım ve, ikinci kez baktım o kadına.

Yola bakıyordu. Çaprazındaydım ben. Onu raatsız etmeden, biraz daha bakabildim. Benim tipim değildi. Güzel, gösterişli bir mantosu vardı. Bakımlıydı oldukça. Yirmibeş, otuz yaşlarında olmalı. Saçları iyi yapılmıştı. Bi fincan ve cep telefonu duruyordu masasında. Birden başını döndürüp bana baksa, heralde heyecanlanırdım. Bakışmayı iyi bilmiyorum. Genelde kafamı çeviririm hemen, sıkılırım; ne olduğunu anlamam. Sadece bir keresinde bir kızla çok uzun bi süre bakışmış, hiç bitmiycek sanmıştım. Yanında erkek arkadaşları vardı. Belki bi hır çıkabilirdi ama, o başlattı. Ben de; yapabilirim ne var ki bunda inaadıyla, sürdürdüm; sonra o çekti bakışlarını. Bi galibiyet duygusu hissetmedim tabi. Anlamsız gelmişti, ve vaktimi almıştı.

Oyunu çok güzel oynuyordum. Ordaki, yola bakan kadın, eğer beklediğim kişiyse, değildi ama, oysa işte meselâ, ne hissederdim diye düşünüyordum. Kahve ve ayçöreğini getirdi garson. Tabakların yerlerini ayarladım; arkama yaslanırken rahat uzanıcak şekilde. Kadının bulunduğu taraftan, deniz tarafından, güneş ışığı geliyor ve yansıma yapıyordu. Bunu, romantik bir işaret gibi düşünüp, kadına tekrar bakmak istesem de, onun benim tipim olmadığını hatırladım hemen. Sadece canlı bir modeldi, hayalim için. Cep telefonun masasında durması zaten yeterince iticiydi ve, sarı, toplu saçları vardı. Siyah ve döküntülü olsa onlar, telefonu da cebinde dursaydı, belki oyunu gerçeğe dönüştürmek için biraz hareketlenirdim.

Çöreğin ucundan parça parça kopardım. Aklımı kırıntı sıçratmamaya vererek, kafamı dinlendiriyordum. Şimdilik dergi okumak istemiyordum. Orta yaşlı bir adam ve yaşlı bir kadın gelip oturdular bir masa öteye. Bahçenin büyüsü azalmıştı. Sonra genç kadının telefonu çaldı ve, açtı baktı, yavaşça hazırlandı, önümden yürüyüp, gitti. İlk anlardaki coşkum ve kıpırtım da geçmişti zaten. Çörekten koparırken, kadının oturduğu, şimdi boş olan o köşeye baktım.

Rahatça yorulup sıkılmadan bakabiliyordum. Günün son ışıkları vuruyordu demir masaların üzerindeki camlara. İşte şimdi, gerçekten bekleyebilirim! Bahçenin, az önce eksilen ve bitiyormuş gibi görünen büyüsünü arttırmak için, kendime küçük, basit bir soru sormam yeterliydi.. Beklediğimi sandığım kişi, şimdi orda olsa, ne yapardım?.. Evet, basitti ama, tadını çıkartmak için, karmaşık ve yoğun bir cevap bulmalıydım. Mola verdim ve, "Kültablasını kullanmıyosunuz alabilir miyim?" diye sordum bi masa ötedeki yaşlı çifte.

"Tabi" dedi adam.

Aldım, gidip oturdum, öbür soruyu sordum kendime. Cevabı, bi soruydu ve, onun cevabı da, "tabi" gibi bişeydi. Gülümsedim. Hiç tipim değilim!

● Alptamer Ulukılıç "Havuz Problemleri" resim sergisi Tünel Emlak Sanat galerisinde...

Akşamsefası

LeM Okur mektupları

MİZAH DERGİNİZ
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

İTÜ'de Özelleştirme Çabaları ve Elektronik Turnike Uygulaması

1- İstanbul Teknik Üniversitesi'nde yaşanan değişim ve özelleştirme politikaları doğrultusunda bu yıl da elektronik turnike uygulamasına geçiliyor. Kampüs girişi, Fakülte girişi kütüphane ve yemekhanelere yerleştirilen turnikeler yakın bir gelecekte faaliyete geçecek. Elektronik Turnikelere ek olarak Maslak Kampüsü'nde okul girişi, kütüphane ve koridorlar kameralarla donatılmış durumda. Elektronik Turnike ve Kamera uygulaması ile öğrenciler kendilerine verilen manyetik kartları turnikelere okutmak suretiyle girip çıkabilecekler. Turnikeler güvenlik görevlilerinin odasında bulunan bir bilgisayar sistemine bağlı bulunuyor. Öğrencilerin giriş çıkışları da kimlik bilgilerinin kayıtlı olduğu bir manyetik kimlik kartını turnikelere okutmaları suretiyle gerçekleşebiliyor ve turnikelerin bağlı olduğu bilisayara kaydediliyor. İdarece okul malına zarar gelmesi, otoparkın ücretsiz kullanılmaması ve çağdaş görünüm bahanesi ile uygulanmak istenen sistem, hapishane ve fabrikalarda olduğu gibi öğrencinin hareketini denetleyen bir işleve sahiptir. Aynı zamanda zaten yetersiz ve dar olan çıkış kapılarını iyice daraltarak; deprem, yangın gibi facialarda zararın boyutunu daha da artıracaktır. Bu durumda turnikelerin çağdaşlığı komik bir iddiadan öteye gidememektedir.

Turnikelerin bir de sermayeyle kâr ettirme boyutu var. Şu an İTÜ'de yerleştirilen turnikeleri İŞ BANKASI finanse etmektedir. İş Bankası'nın bu işten kârı, aynı zamanda yemekhanede yemek ücretini kontürle ödeme işlevi olan manyetik kartların kontür yükleme işlemini (en az 10 milyon yatırılarak) gerçekleştirecek olmasıdır. Yani yemekhaneye verilen ücret artık bankalar üzerinden akacaktır.

* İTÜ özelindeki diğer uygulamalar:

2- Hazırlık sınıfı iki yıldır zorunludur ve hazırlık sınıfında harçlara ek olarak hazırlık harcı uygulaması vardır. (Bu yıl 90 milyon alındı)

3- Bu yıl kimlik kartlarının verilmeyeceği tehdidi ile lisans öğrencilerinden 10, hazırlık öğrencilerinden 20 milyon ek bağış alınmıştır.

4- Maslak Kampüsü'nde ücretli (1 Milyar TL.) Bilişim Enst. açılmıştır. Elektrik Elektronik öğretim üyeleri zamanlarının büyük kısmını burada geçirirken fakülte öğrencilerine asistanlar ders vermektedir.

İstanbul Üniversite Öğrencileri Koordinasyonu

Merhaba...

Taze bir anımı paylaşmak istiyorum: Mülkiye dahil 15 yıllık eğitim hayatımı İstanbul metropolünde geçirdikten sonra, doğunun kıt imkanlarını ve zor şartlarını en acımasız şekilde bağrında toplayarak abideleşen Hakkari'de göreve başlamak benim için ilk planda zor gelmişti. Ama burada yaşamaya başlayınca; buranın da kendine mahsus güzelliklerinin farkına varmakta gecikmedim. Merkezde bulunduğum için, ilçelere-köylere inip buralardaki hayatın inceliklerini idrak edemiyordum. Lojmandaki odamdan çıkıp daireye geliyor, kahvaltıyı tost ve çay ile geçiştirdikten sonra müfettişlik imtihanlarına hazırlanmak maksadıyla, yanımda getirmiş olduğum eski ders kitaplarımı gözden geçiriyordum. Sıkıldığımda dergi, gazete, takvim yaprağı ve kitap okuyup; bilgisayarda vcd izler, mp3 dinlerdim. Haa! Unutmadan söyleyeyim: Bazen mühürleyip, imzaladığım bir-iki evrak oluyordu! Akşam olduğunda yemekten sonra, lokalde yatana kadar okey oynardık.

Yine bu şekilde geçeceğini umduğum bir gün, hekim ve diğer veteriner arkadaşlarla adını bile hafızamda tutamadığım bir köye aşılamaya çıktık. Altımızda resmi bir jeep olmasına rağmen, yollardaki karlardan ve devriye timlerinin yaptığı sık aramalardan dolayı köye ancak akşam vardık. Yoldayken tecrübeli meslektaşımın anlattığı hikayeler kanımı dondurmuştu, iyice tırsmıştım doğrusu; köylerde resmi araçlara saldırılıyormuş, yakılıyormuş! O gece adet olduğu üzere, muhtarın evinde binbir çeşit leziz yemeklerle ağırlandıktan sonra, bu kadar zengin bir sofranın bu kadar kısa bir zamanda hangi hünerli ellerden çıktığını düşünerek uykuya daldım. İstanbul'da okuyup Kürtçe'yi unutmuş, asimile olmuş birisi olarak her ne kadar aslen doğulu olsam da yabancı birisi olduğum için haklı olarak korkuyordum buralardan. Neyse...

Sabah erkenden aşılamaya çıkmadan önce, üstüme almayı unuttuğum atkımı bana uzadan sarı saçlı, yeşil gözlü ve uzun boylu kızla karşılaştığımda; küçük bir tereddütten sonra, akşamki yemeklerin onun eseri olduğuna karar verdim. Bu tipteki bir kızın aslen buralı olamayacağını ve 1. Dünya Savaşı'ndan önce buralara göç etmiş Araplardan olduğunu anlamakta gecikmedim. İlginçtir ama bizdeki kanının aksine, buradaki Arapların hemen hepsi böyle! İşimizi bitirip eve geldiğimizde öğlen oluyordu. Çaylar içildikten sonra, benden hariç herkes Cuma'ya gitmek üzere evden çıktı.

Aşılama esnasında, ben daha çaylak olduğumdan üstüme hayvan pisliği bulaştırmam nedeniyle gidememiştim. Yorgunluktan ben döşek üzerinde gözlerimi kapatmak üzereyken, birdenbire elektrik süpürgesinin gürültüsüyle irkildim. Karşımda, sabah gördüğüm o kız, üzerindeki vücut hatlarını tamamen ortaya koyan gecelik gibi transparan bir kıyafetle temizlik yapıyordu. Bu kız, muhtarın kızı olmalıydı ama annesi veya evde yaşayan diğer akrabaları neredeydi? Kız benle hiç konuşmuyor ama temizliği de hiç bitmiyordu; süpürme işi bittiğinde oranın-buranın tozunu almaya, önümde eğilip-kalkmaya başladı! Böyle bir köyde, herkesin ibadetle meşgul olduğu böyle bir saatte, böyle bir kızla ve böyle bir odada ben ne yapıyordum?! Her insan gibi benim de doğal dürtülerim vardı ama bunlara şuan hakim olup, kontrol altına almalıydım. Hayatımda yapmak zorunda kaldığım en büyük nefis muhasebesiydi bu! Ne yapmak istiyordu; amacı neydi? Sanki bir şark entrikasına kurban gidiyordum. Neyse... Kız odadan çıkınca, döşek üzerindeki sırtımı yaslamış olduğum yastığın altındaki sert cisme el attım: Gandhi'nin otobiyografisi! Kapağı kaldırıyorum; hemen altında gezici il halk kütüphanesinin mührü... Demek kitabı buradan temin etmiş ama bu köylü kızı okumayı nereden öğrenmişti ki?! Kitabın yaprağının kıvrıldığı yeri açtım, altı çizilen cümle şu: "davranışlarım, aklıma ve duygularıma uygun düştüğü sürece, vardığım sonuçlara sıkı sıkıya bağlı kalmak zorundayım." Bu kızın böyle bir kitapla ne işi vardı? Gayet manidar olan bu tümcenin altını çizdiğine göre okumakla kalmıyor, idrak da edebiliyordu. Kitabı kapatıp yerine koyacakken, kitabın yanından baktığımda, sayfalarının arasında ince bir boşluk vardı; sayfalar tam kapanamamıştı. Kitabı bu ince aralıktan tırnağım yardımıyla açtığımda; benim fotoğrafım çıktı! Daha sonra kızla bir daha karşılaşamadan, bizim ekiple merkeze geri döndük. Biri bana bu tüm olup-bitenleri anlatmalı; benim havsalam almıyor. Yoksa, bu bir rüya mıydı?! Ama yanımda diğer meslektaşlarım da vardı; olayı hatırlıyorlar. Aynı rüyayı onlar da görmüş olabilir mi ki?!..

Orhan Pektaş

Sevgili Dostlar!

Geçen gün gazetede ünlülerin torunlarına (gelecekteki) yazdıkları kurgu mektupları okudum, bir tane de ben yazmaya karar verdim. Ben de onlar gibi Türklerin şimdi ve gelecekte yaptıkları ve yapacakları diğer milletlere örnek olacak muhteşem ve bir o kadar da takdire şayan olayları göz önünde bulundurarak Yaşari Nuri Köztürk kıvamında bir mektup yazıyorum (tabi bu eser öbür taraf için bir hayır sağlamayacağından üzerinde pek fazla durulması tavsiye edilmez.)

Sevgili torunum;

Sevgili torunum yazdım ama daha evlenmeye bile karar vermemişken torun saçma gibi geldi, en iyisi dostum diyim. Yok be! Evlenirim herhalde! Ya evlenmezsem? Dost demek en iyisi. Ama dur gelecekte de mutlaka; Ebru Çallı, Selin Acıtay, Sevda Demirgöğüs gibi helal süt emmiş ve bir o kadar da kültürlü karşı cinsler olacağını düşünürsek evlenirim herhalde. Offf! Olmazsa evlatlık bir çocuk alırım (Küçük İbo, Küçük Onur gibi sapına kadar erkek ve Türkiye'yi ayağa kaldırıp muasır medeniyetler seviyesine tırşayacak kültürlü çocukları seçmek kaydıyla) En iyisi torunuma yazmak. Zaten hepsi torunum sayılır. Sonuçta hepsi Türk, asil ve zeki...

Sevgili torunum eğer bu mektubu okuyorsan 2100 senesini geçmiş olmalısın. Şimdi herkes uçuyor, lazerler kullanıyor ve muazzam uzay üslerinde cirit atıyor olabilir. Ama senin için yine imkansız gibi görünüyor yavrum (Şu anki durum baz alınmıştır) Çünkü sen bir Türksün ve uzaya çıkmak, uçmak senin tabiatına yakışmayacağı gibi delikanlılık muessesesini ziyana uğratır. Sen en iyisi eskisi gibi (şimdiki) olmayan İngilizcenle, söylenen milyonluk produksiyonlu şarkılarda "Acaba anamıza küfür mü ediliyor?" sorusunun cevabını Sokrates'i kıskandıracak zeka ivmenle düşünmeye devam et. Sanırım hala kahve köşelerinde okey oynanıyor ve muazzam ülke kurtarma planları buralarda yapılıyor. Ama yılmayın torunlarım ben başarıya ulaşacağınıza eminim (Ayrıca torunum Sadık sen bayrağı benden almayı unutmuşsun. Mezarda fazlalık yapıp orama-burama batıyor, kahveden Biyonik Selim'i gönder de alıversin) Neyse sen okeyine devam et hele bir çift okey gelsin de bak gör o zaman Türk'ün gücünü! Hem uzay falan da neymiş, bizim tek amacımız EURO 2000'e gitmekti, onu da bu yüzyılda biz başardık yavrum. Sen rahat rahat okeyini oyna!!! (Bu arada dikkat et Sonik Cevdet Abin taş çaldı yavrum) Neyse ben sözü burda bağlayayım da bilimsel çalışmalarınıza engel olmayayım. Zaten enkaz devrediyoruz bir de ayak bağı olmayalım. İnşallah bu yazdıklarım gibi olmaz da siz doğru yolu bulup başarırsınız! Yoksa içilen 162 çayın parasını ödeyeceksin, dikkat et yavrum!

Bora Gübgüb

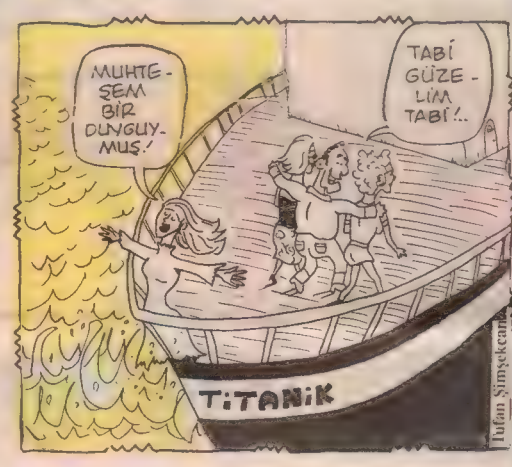

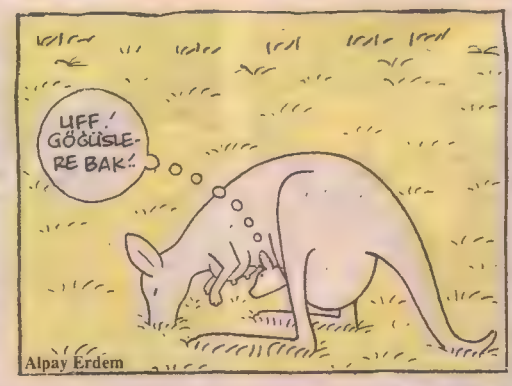

LeM
Sayı: 435
11 Mart 2000 C.tesi
Haftada bir yayımlanır

● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@lemon.com.tr)

● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İlkcak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

DUYURULAR

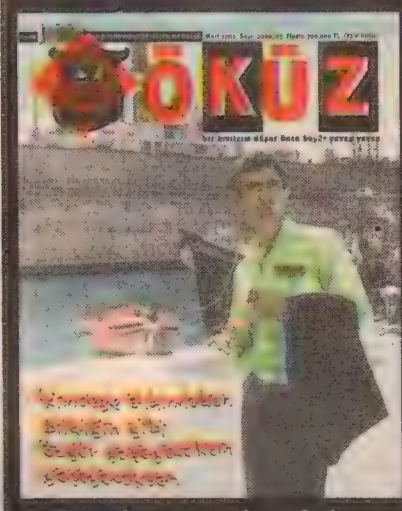

Yeni sayısı dopdolu bir içerikle bayiilerde

Suat Özkan'ın "Dedeler-1" albümü yeni baskısıyla kitapçılarda... Ayrıca çok yakında! "Dedeler-2"

Modern Çağın Canileri
Nihat Genç
İletişim Yayınları. 586 sayfa

FANTASTİCO

Leman belgesel serisi DEPREM karikatürleri, yazıları kitabı hazırlanıyor, çok yakında...

KARAOĞLAN

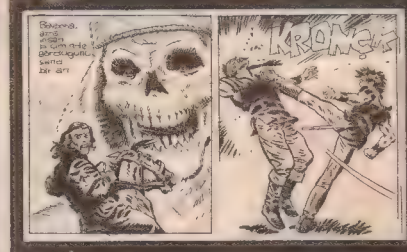

3. sayısı ve kaçıranlar için ilk iki sayısı bayramda gazete bayiilerinde olacak...

LeMan Ankara'ya gidiyor! Bir grup LeMan yazar-çizeri 25 Mart Cumartesi günü Ankara Ada Kültür Merkezi'nde kitaplarını imzalayacak. Detaylı bilgi haftaya...

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

AYY CANIMM YAA!...BU NE ÖZLEMDİR BE KARDEŞİM; EMİCEM BAL DUDAKTAN!

my girl

YOKLUĞUNDA HEP O GÖRÜNTÜYLE AVUNDUM! O TANIŞDIMIZ GÜN!!! HANİ O MEZUNİYET GÜNÜNDE EVDE VERDİĞİN DOUBLE MOON PARTY...ÇILGIN HAPPY HAPPENINGLER... HERKES GİTTİKTEN SONRA EVİ TOPARLAMAYA BEN KALDIĞIMDA O ŞARHOŞ AMA MUTLU YALNIZLIĞIN OYUNCAK AYIYA SARILIRKEN, EVİN DAĞINIKLIĞI NE KADARDA YAKIŞMIŞTI SANA YAHU!...

YEAH! I LOVE YOU!

Dijital

O GÜN CİVCİVLENEN-WEEZYY AŞKIMIZ, NASILDA 3-5 GÜNDE YOĞRULDU...

CALVIN KLEIN

... O DAR VAKİTLERDE TIMEOVER SEVİŞMELERİMİZ YOKLUĞUNDA BENİ BESLEYİP GÜZELLEŞTİRDİ... VE ARTIK BERABERİZ İŞTE.. ŞİMDİ BEBEĞİME, ALTIN VURUŞLAR... INKREDİBİL

MMMEY

CALVIN KLEIN

....??.. EA... AMA... BAŞKA, BİŞEY DAHA... YOĞUN...

GRRRR!

ANASINI AVRADINI ZİKİİM... ÖEH... ÖZÜR DİLERİM YAVRUM... ÇOK MU HEYECANLANDIM YAANİ; ADAM GİBİ AŞIK OLAMIYACAZMI YANİ!! DÖEAAH... ULAN AŞKTA O PÜRÜZSÜZ YÜZEYLERE DOKUNAMIYACAKSAK O STERİL RELAX MİLENYUM PLATFORMLARDA KANAT ÇIRPAMAYACAKSAK...

YOK YA, BÖYLE DALTARARLIK OLMAZ VALLAHİ OLMAZ BİLLAHİ OLMAZ! ANADOLLU BİTİRDİ BENİ YA! KOPAMIYORUM. NE BU YA!.. HAKKATEN BU NE YA! ŞİMDİ AĞLIYACAM HIRSIMDAN!

MEVZU DA ŞU... DOSTUMUZ YİNE BU 10 GÜNLÜK BAYRAM TATİLLERİNİN BİRİNDE İSTANBUL'DAN KENT YAKININDAKİ KÖYDEKİ AİLESİNE GİDİO... HASRETE, ETE, SÜTE DOYAN DOSTUMUZA ANASI DÖNERKEN KURBANNIN KUYRUK YAĞIDAN İŞKEMBELER, KELLEPAÇALAR İÇİRMİŞ... OTOBÜSTE MİDE KALKIYOR.. AMA İPLEMİYOR SEVGİLİYE ÖZLEM BASKIN ÇIKIYOR... OTOBÜSTEN HEMEN SEVGİLİYE... LAKİN FİNALDE YİNE ANADOLLU KOYDU BORUYU İŞTE... NOOLDU... AYRILDILAR... BENDE ONLARDAN İZİN ALARAK ÇİZDİM... GERÇEKTİR...

B

bahadirboysal@leman.com.tr.

Akşamserası

436

18 MART 2000 Cumartesi-Sayı:2000/12 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

KURBAN BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!

SOSYETE SOYTARILIĞA VERDİ... Eğlencede sınır tanımayan yurdum sosyetesi ayakkabıdan viski içme, sanatçıyı gül yapraklarına gömme, tabak kırma ve peçete atmaya bir yeni eğlence biçimi daha ekledi: garson ceketi yakma... Eğlencede ve soytarılıkta sınır tanımayan yurdum sosyetesinin televizyonlara yansıyan görüntüleri kimilerini yoldan, kimilerini dinden, kimilerini ise insanlıktan çıkaracak vaziyette.

Kambersiz Düğün,

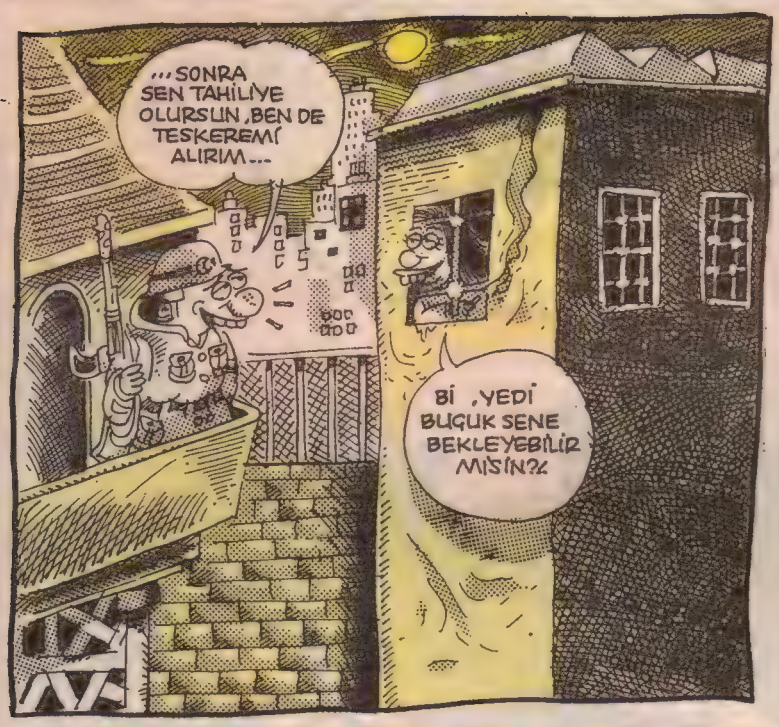

Gece Aleminden En Son Moda Eğlence Şekilleri

*** Peçete Atma:** Gece kulübüne gelen kişiler, burunlarını, kusmuklarını ve kıçlarını sildikleri peçeteleri sahnedeki sanatçıya atarlar... Sanatçı yapılan bu harekete gıcık olup, sinirden kudurur... Bundan haz duyan müşteriler neşeyle kıç sallayıp, değirirler.. Favori bi eğlence şeklidir.

*** Reçete Atma:** Peçete atma furyasına alternatif olarak bulunmuş eşşek kafalıca bi eğlence biçimidir... Genellikle eczacıların takıldığı tavernalarda, doktorlar balosunda ve Dr. Bilal'in sahne aldığı gece kulübünde uygulanır... Sahne alan şarkıcı beline kadar reçeteye gömüldükten sonra, vokalistlerin ayakkabılarından şurup içilir... Gece, eğlenmeye gelen müşterilerin, garsonlara serum bağlayıp, saz ekibinin kıçına fitil sokmalarıyla son bulur...

*** Molotof Kokteyli Atma:** Gece kulübünde çılgınlar gibi yiyip içtikten sonra hayata geçirilen bir eğlence şekildir... Hesabı getiren garsonun üzerine el çırpılıp, gerdan kırılarak molotof koktelyi atılır... Garson cayır cayır yandığından, kişi hesap ödemekten kurtulur ve çok eğlenir.

*** İftira Atma:** Alkollü müşteriler, tavernada halay çekerken "Bu kan motormuş oğlum. Alemi doyurmuş, alemi. Vermediği adam yokmuş" gibisinden dedikodu yaparak, şarkıcı kadına iftira atarlar... Şarkıcı kadın, atılan iftiraya dayanamayıp, seyircilerin üzerine kondisyon bisikleti fırlatır... Ortam neşelendikçe neşelenir, süper olur, hoş olur.

Mesut Ceylan

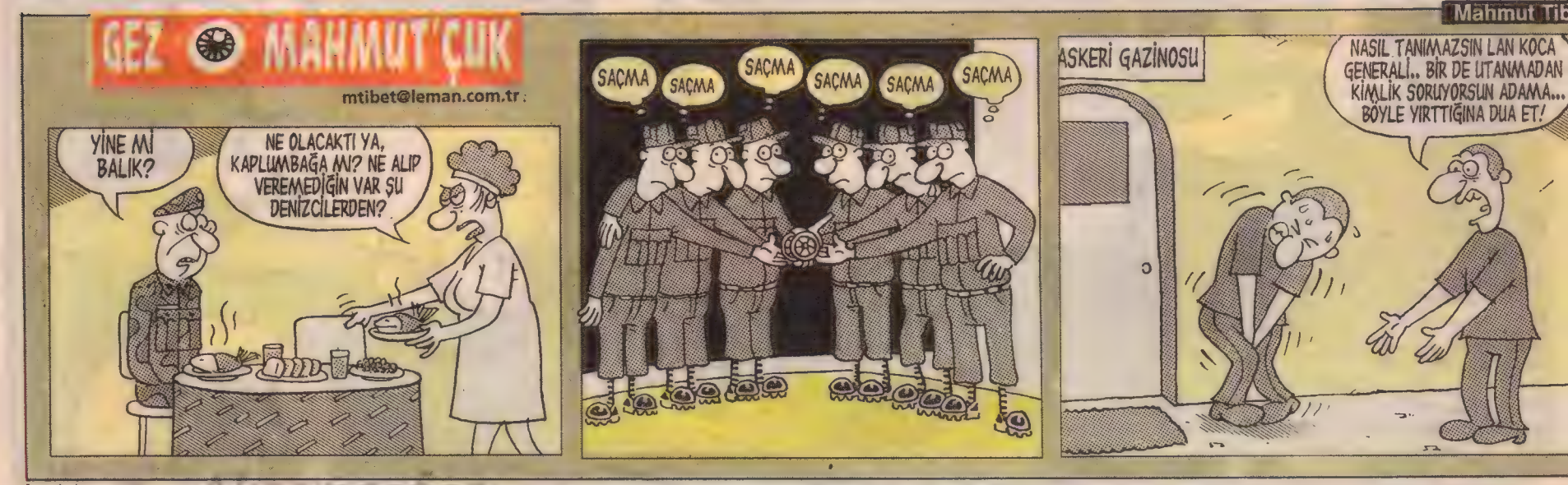

Mad

Kazasız Bayram Tatili Olmaz

Adayımız
LÜTFÜ OFLAZ
cumhurbaşkanı olursa demiryollarına önem verip, seyahatlerini tren ile yapacak.

Alternatif Kurban Kesme Yöntemleri

*** Şoklama Yöntemi:** Öncelikle kurban pazarından besili bir koç alın... Aldığınız kurbanlığı hiç bir masraftan kaçınmadan besleyip semirtin... Bayram sabahı "Koç ağbi koş, sana telefon var" diye çağırın... Koç telefona gelecektir... Karşıdaki ses, koça "Karın seni keçi Rıfkı ile aldatıyor" der... Zavallı hayvanın şoka girmesiyle beklemekte olan kasabın bıçağını vurması aynı anda olacaktır.

*** Borçlandırma Yöntemi:** Kesilmekte direnen hayvana, "Baba, paraya ihtiyaç var mı" gibisinden sıcak tavırla yaklaşın... Bi süre sonra salak koç sizden para almaya başlayacaktır... Eli açık olun, ona istediği miktardaki meblayı verin... Bravo size, koçu süper borçlandırdınız... Şimdi, verdiğiniz paraları isteyin... Kurbanlık , "Ağbi inan param yok, canımı mı alacaksın" diyecektir... Hemen canını alın... Allah kabul etsin, beni unutmayın.

*** Tavır Yöntemi:** Adı üstünde tavır yöntemi işte... Kesilmek istemeyen kurbanlığınıza küsüp, tavır yapın... Onu toplumdan dışlayıp, "Çok karaktersiz bi heriftir o" gibi dedikodular yayın...: Velhasıl koçu yaşamaktan bıktırıp, hayvana gavur eziyeti yapın... Başaracaksınız!

*** Murat Kekilli Yöntemi:** Edinmiş olduğunuz kurbanlığa bir hafta boyunca "Bu aşkam ölürüm beni kimse tutamaz" şarkısını dinletin... Depresyona giren hayvan kendi ayaklarıyla gelip bıçağın altına yatacaktır.

*** SSK Hastanesi Yöntemi:**
Kurban adeceğiniz hayvanı hasta kılığında Sigorta Hastanesi'nin acil servisine yatırın... Hastane personeli en yakın zamanda onu kurban edecektir... Hiç şüpheniz olmasın.

*** Beş Artı Beş Yöntemi:** Kurbanlığınıza bol bol haberleri izletip, gazete okuyun... Halen Demirel'in hırslı misali cumhurbaşkanlığında direndiğini gören derbeder kurbanlık hayattan tiksinip ölmek isteyecektir.

Mesut Ceylan

Bayramda Kim Nerede?

Alp Tamer

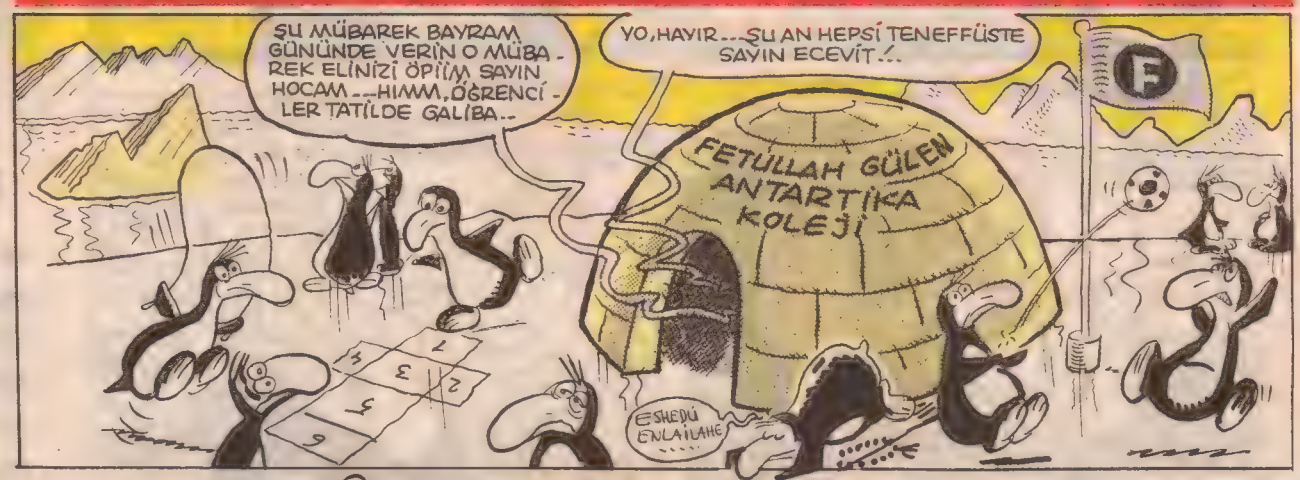

Akşamsefası

SUPER MODEL YATAĞI GÜZEL İZMİR'İMİZDEN İSTANBUL'A FİZİK GÖÇÜ SORUNSALI...

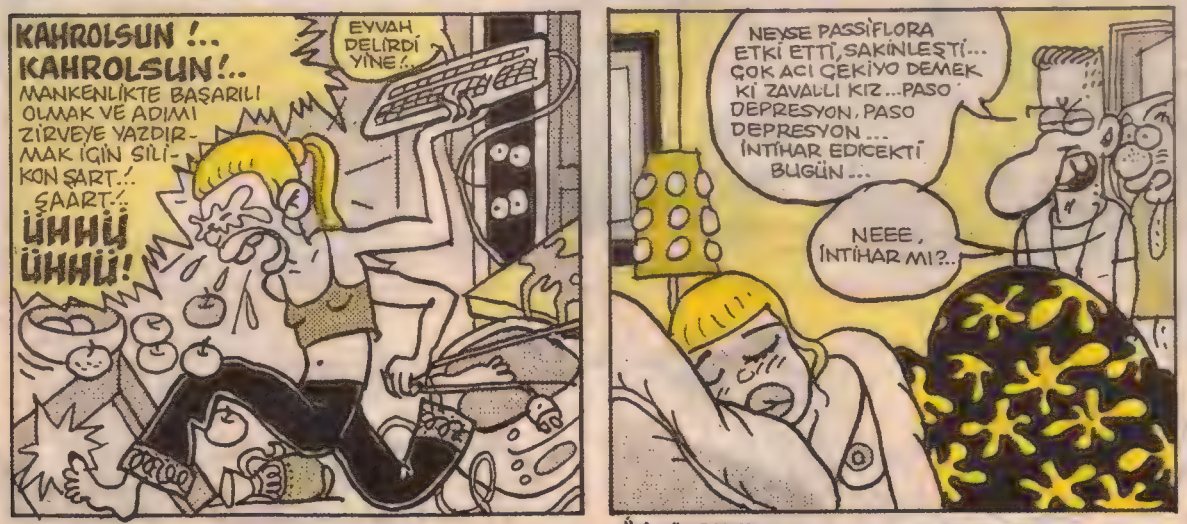

İki gün sonra...

Taburcu günü...

açık büfe

met üst

aşk bir nedir?

- aşk bir su'dur, karışır rakı olur
- **aşk bir parantez'dir iki yalnız'a**
- aşk bir apostrof olur kalabalıklarda
- **aşk madde'nin en mutlu hâlidir**
- aşk bir halk masalı'dır
- **aşk ceza sahası içinde dokuz kusurlu hareketten esmer ve en doğal olanıdır**
- aşk deterjandır
- **aşk çük'e parmak, kuku'ya şaplaktır**
- aşk vantrolog'tur
- **aşk bazı kişilerden hiç hazzetmez**
- en 'fahri duygu'dur aşk
- **aşktan aşklar görünür**
- hayat doğalgazı'dır aşk
- **aşk, kitapların tiraj, filmlerin gişe garantisi'dir**
- kimisi göremez bazen aşka rastladığını
- **aşk a, ş ve k harflerinin birlikte inlemesidir**
- varolmanın ovalanır hafifliğidir aşk
- **çat pat türkçe konuşur aşk**
- dağıtır len aşk burayı
- **tanrının devamı aşk**
- insan depozitosu
- **yüzümüzü kızartan en masum suçtur aşk**
- tanrının dokunması iki kişiye
- **küçük harfle başlar aşk imla kurallarını ihlâl eder**
- ân'toloji'dir aşk
- **bir 'seni seviyorum' formülüdür**
- bak kalbim çıplak
- **kim kimin gölgesi kim kimin ruh ikizi**
- sayıklaması doğanın iki kişide
- **beşinci mevsim üçyüzaltmışıncı gün 5 n'e bir k'a**
- iki özneli bir cümle
- **itaatsiz toplumun en küçük birimi**
- aşk, 'bazen'
- **hayat 'sen'den ibaret zaman da 'ben'den**
- conan gücünde kararname
- **insan arttıran**
- bazı şeyler vardır
  anlata anlata bitmez
  iki kere anlata anlata bitmez
  üç kere anlata anlata bitmez

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

ŞİŞME GADUNUMU SİTEN İPNEYİ ŞİMDİ BULDUM İŞTE...NEFESİ SARIMSAK KOKUYOR!..

PISSSSSS

Paranoya

ÇOK UCUZ, DÖRDÜNCÜ KAT BİR EV BULDUK TORUN..EV ÜSKÜDAR'DA!..

TAMAM DEDE... BEN SİZİ GÖTÜRÜRÜM!..

VALLA DÖRDÜNCÜ KATI GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ SATTIK!..

MAALESEF TÜRK FİLMLERİNDEKİ "EĞER SEVDİĞİYLE EVLENEMEZSE ÖLÜR" HASTALIĞINA YAKALANMIŞSINIZ!..

AMAN TANRIM! HİÇ SEVDİĞİM BİRİ YOK!..HEMEN BİRİNİ BULUP SEVEYİM, SONRA DA EVLENEYİM!..

HOOOP!.. BİLADEER SAAT KAÇ?!

SAAT İKİYİ YİRMİ GEÇİYOOR!..

AYY KARDEŞ SAAT KAÇTI ACEBA?!

YENGE SAAT İKİYİ YİRMİ GEÇİYOR!..HAY ANUNA KOYAYIM YAA,ARTIK TAMİRİ BİTSE DE GELSE ŞU SAAT!..

SENİN ANNEN BİR MELEKTİ TARKAN!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barsları

GRETEN ADAM VE GLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

yilmazkadir@leman.com.tr

● Balık sırtı çaketin verdiği hazzı ne operada bulabildim ne de balede...

Akşamserası

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

TERELLİ PICTURES

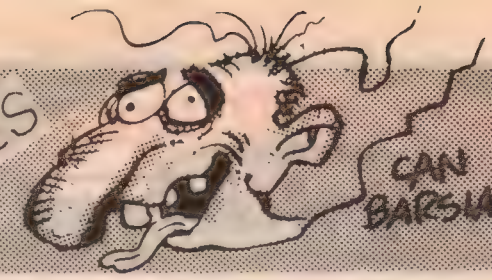

barslan@leman.com.tr

SADECE Türkiye'de

Bi zamanların Deli Dergisi'ni bilenler bilir... Orada, "Sadece Türkiye'de" adıyla sayfalar çiziyordum... Sadece Türkiye'de yaşanabilecek gerçek olaylardı bunlar... Bazısı benim bildiklerim, bazı okurların yolladıkları... Bu hafta onun gibi bişey yapalım dedim... İşte, hepsi de gerçek... Eğer yollarsanız arada bir bu sayfayı tekrarlarız... Mersi...

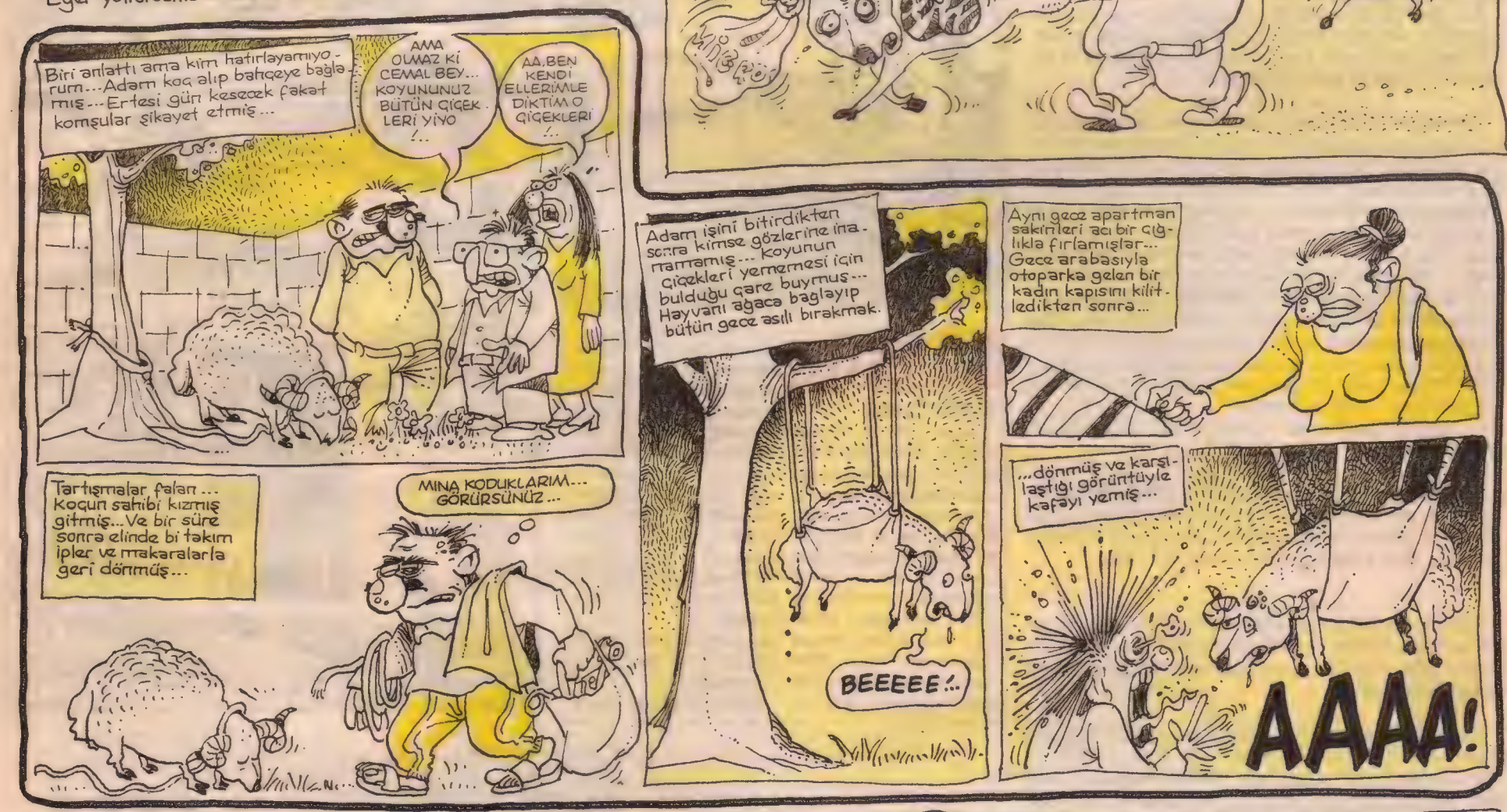

canbarslan@turk.net

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

İster İnan İster İnanma

Geçen haftalarda İstanbul'a yoğun kar yağan günlerden biriydi. Harbiye'de yürürken, karşı taraftan da bir adamın geldiğini gördüm. Yanındaki tel örgülerin arkasından bir köpek havlayınca, adam korkup dengesini kaybetti ve sinirle yerden kar alıp kartopu yaparak tel örgülerin ardındaki köpeğe fırlattı!

(Ben tam "Lan ne saçma olay, anlatsam kimse inanmaz" diye düşünürken, arkamdan dostum Barış Dinçel'in geldiğini gördüm. Daha ben bişey demeden, Barış'ın "Benim gördüğümü sen de gördün mü?" demesi de apayrı bir detaydır!)

• • •

Bu vaka üzerine Barış Dinçel, başından geçen başka bir olayı anlattı: Barış, Anadolu yakasından Avrupa yakasına geçmek için, kaçak dolmuş yapan servis arabalarından birine binmiş. Serviste şoför ve Barış'tan başka bir kadın ve yaşlı bir adam varmış. Servis, köprüyü geçince polis durdurmuş ve şoföre "Bu ne arabası, kaçak mı çalışıyosunuz?" diye sormuş. Şoför "Yok abi, bu işyeri servisi" demiş. Polis kıllanmış ve Barış'la kadının kimliklerini alıp "Mecidiyeköy'e çek" demiş. Mecidiyeköy'de polis, tekrar sormuş, şoför binbir dereden su getirerek durumu idare etmiş. Bunun üzerine polis, ikna olmasa da "Tamam bakalım" diyerek kimlikleri geri vermiş. Problem hallolunca Barış, kadın ve yaşlı adam servisten inmişler. O ana kadar hiç konuşmayan yaşlı adam, bu servisin kaçak çalışmadığını ve hergün bindiği bir işyeri servisi olduğunu pekiştirmek için, polislere duyura duyura şöyle demiş:

- İyi akşamlar çocuklar! Her zamanki gibi yarın sabah 6'da yine gelip alın beni!

• • •

Sevgili dostum Cengiz Alataş anlattı: Bir erkek çocuğu olan kadın hastası yine hamile kalmış ve bu kez ikiz bekliyorlarmış. Kadının çocuğu, elinde oyuncakla annesinin yanına gelmiş ve "Anneciğim, bunu yut da kardeşlerim içerde oynasınlar" demiş!

• • •

Bursa'da ünlü karikatürcü Cemal Nadir'in heykeli varmış. Bir sabah bu heykele bakanlar, heykelden Cemal Nadir'in gözlüğünün çalındığını farketmişler! Daha sonra heykeltraş yeni bir gözlük yapmış ve heykele takılmış!

• • •

Rahmetli anneannem PTT'de çalışıyormuş. Müessesede çaycı ihtiyacı olunca, müdüre işsiz bir tanıdığını önermiş. Müdür de "Olur" demiş ve Mehmet Efendi adlı tanıdık birkaç gün sonra işe başlamış. Daha ilk iş günü müdür, Mehmet Efendi'nin yanına gelmiş "Nasıl gidiyo?" diye sormuş. Bunun üzerine Mehmet Efendi "N'olsun valla, iyiyle kötüyü ayırdetmeye çalışıyorum" demiş. Müdür bu yanıta bozulmuş "O ne biçim laf Mehmet Efendi" diyerek, aynı gün bizim tanıdığı işten atmış!

• • •

Aslan Özdemir'in anlattığı şu hikaye de çok acaip: Aslan, bi taksiye binmiş. Taksi şoförü biraz bitkin görünüyormuş. Aslan sebebini sorunca, şoför bir hafta önce başından geçen olayı aktarmış. Arabasına binen bir adam, yakındaki bir hastaneye gitmek istemiş. Gitmişler. Adam "Bekle" deyip içeri girmiş, biraz sonra yanında üç kişi ve kefene sarılı bir ölüyle çıkmışlar! Taksici şaşkınlıkla bakarken, ölüyü arka koltuğa yatırmaya çalışmışlar. Sığmamışlar. Ve ölüyü taksicinin yanına, ön koltuğa oturtup emniyet kemerini de takmışlar! Yola çıktıklarında taksici dehşet içinde sağ tarafına hiç bakmadan arabayı kullanıyormuş ama virajlarda ölü, taksicinin üzerine yatıyormuş. Böyle durumlarda arka koltukta ağlayan yakınları, ölüyü düzeltiyorlarmış. Korkudan ne yaptığını bilemeyen taksici, kırmızı ışıkta geçince polis durdurmuş. Taksicinin yanına gelip eğilen polis, tam "N'apıyosun kardeşim?" falan diyecekken, ön koltuktaki ölüyü farketmiş. Bir yandan eliyle "geç, geç" işareti yapan polis, bir yandan da koşarcasına taksiden uzaklaşmış!

• • •

Gittiğim bir mekanda, yan masadan aynen şu cümleleri duydum:

- Abicim, nedir, niye alkol almıyosun? İki gündür neskafe içerken görüyorum seni. Bi derdin mi var?!

kılservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

MİNİ ÖYKÜ: KESKİN

DUMUR

Çılgın Piyasa

Geçmişten günümüze değişen sistemlerle birlikte üreticiler ellerindeki malları pazarlayabilmek için neler yapmadı ki; türlü reklamlar, kumpanyalar ve de insanda "avantayı kaptım" hissi uyandıran, işin en çekici yanı promosyon olayı... Ee tabi ki promosyon yöntemini sadece dev firmalar kullanmadı. Küçük işletmeler de satışları arttırmak için bu yöntemi, hızla benimsedi. Ve türlü türlü şekillerde "rağbeti" arttırmaya çalıştılar. Zaman zaman komikleşiyordu bu iş. Ama geçende karşılaştığım bez afişteki promosyon ilanını görünce gülmeyi bıraktım. Afiş şöyleydi; KURBAN BAYRAMINDA MAĞAZAMIZDAN BEYAZ EŞYA ALIMLARI SİZDEN, BESİLİ KURBANLIK KOYUNUNUZ BİZDEN! Minik not da ayrı güzellikteydi "TOPLU ALIMLARDA AVANTAJINIZ ARTIYOR!" ne yani "deve" mi vereceksiniz?..

Mehmet Özkanoğlu - Adana

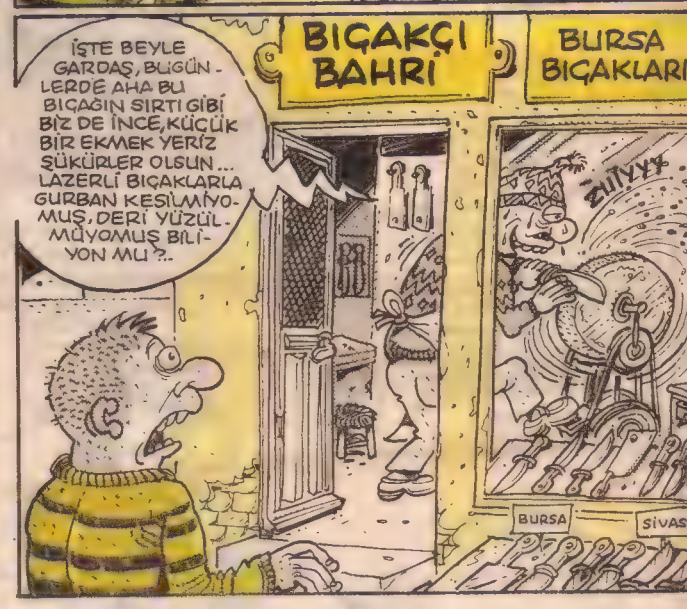

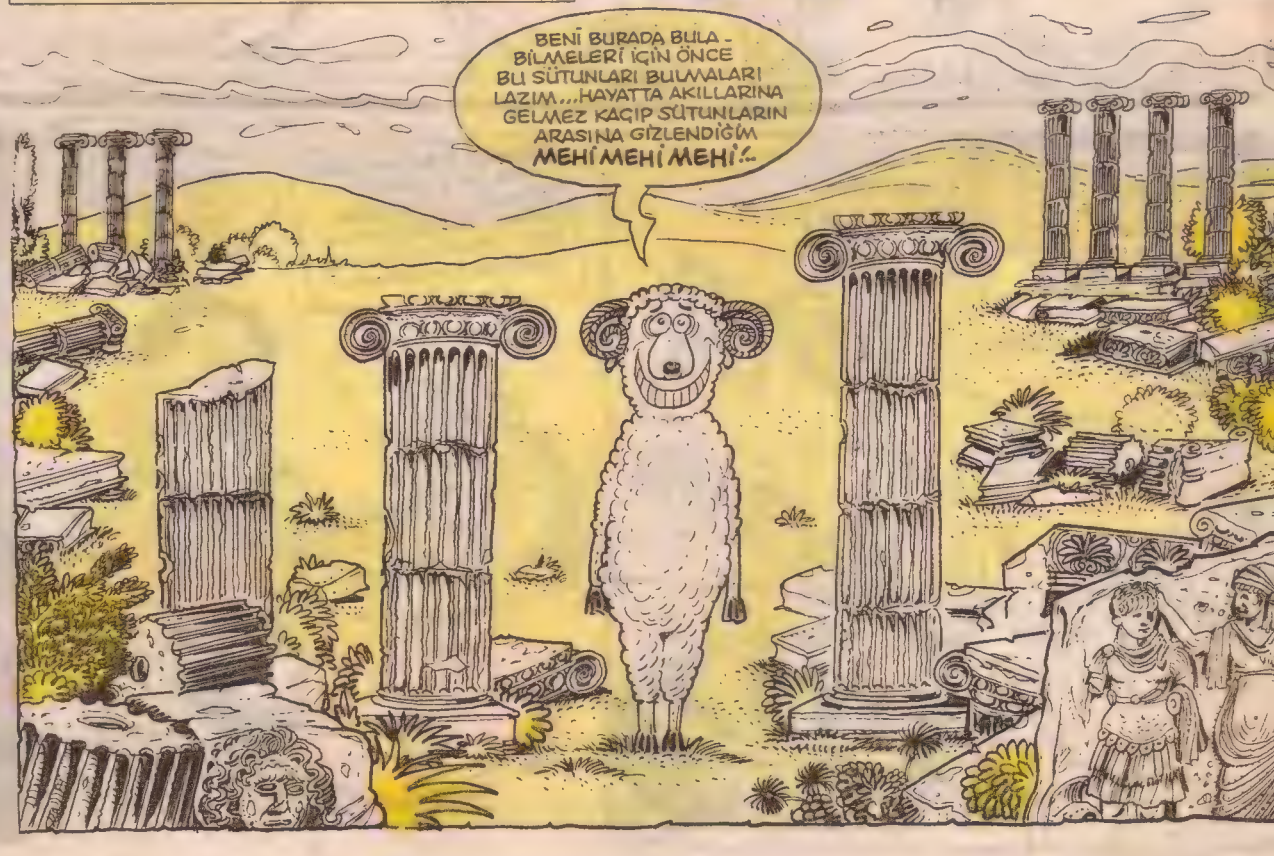

Akşamsefası

ERDENER ABİ

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

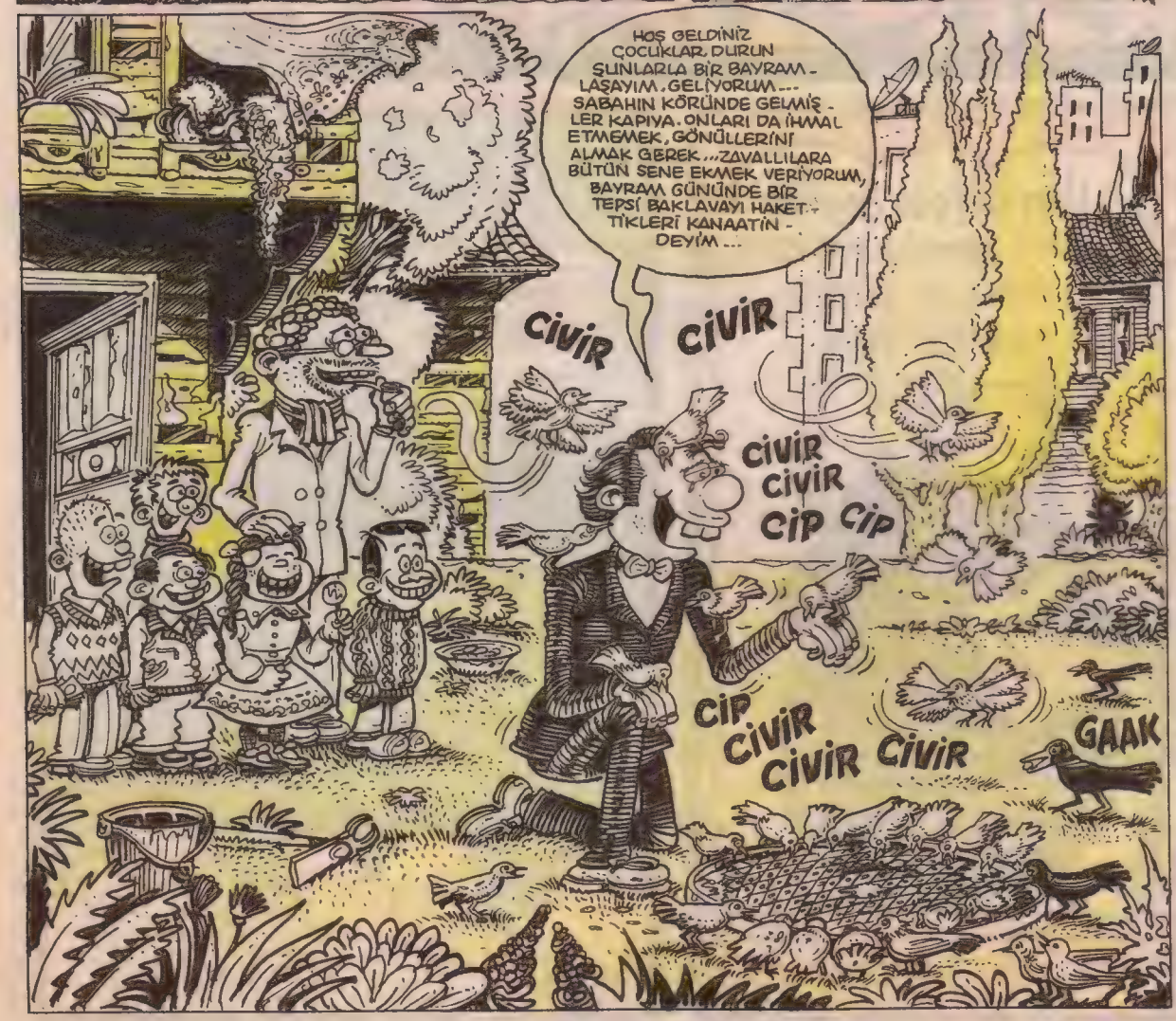

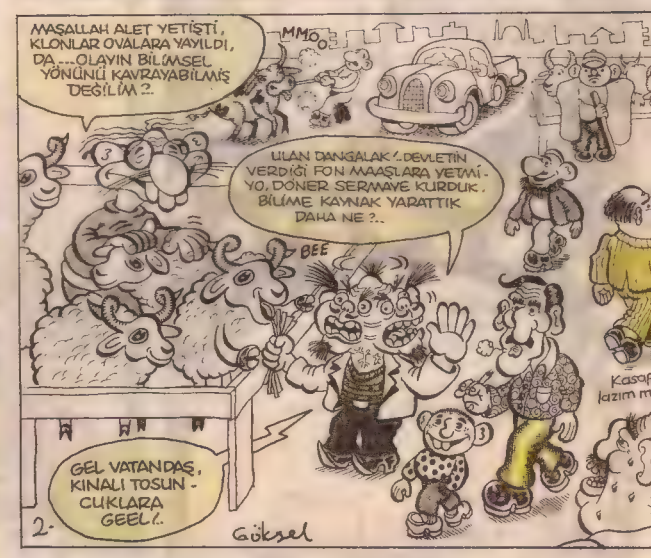

Yaşamak Bir Suç

Cezmi Ersöz

Evet, yalnızım...

Sadece bunu söyleyip susmak isterdim. Ebediyen susmak. Çünkü canım acıyor. Konuştukça, arzuladıkça, özledikçe, en kötüsü, yaşadıkça canım acıyor...

Şimdi odamdayım. Uzak, dağları karla kaplı bir doğu kentinde, yapayalnız, kendimleyim şimdi. Günboyu alkışlandım. Adım yazılıydı duvarlarda. Afişlerde resmim vardı. Öksüz, gergin, kendini taşımaktan uzak resmim..

Odama girdim demin. İçimin ışığını şimdi yaktım. Divana uzandım öylece. Kendime dokundum sonra, hiç tanımadığım birine, bir boşluğa, bir unutulmuşluğa dokunur gibi, dokundum kendime. Ve daha da derine düşmemek için, **ne kötü**, dedim, **ne kötü, insanın kendine acıması...** Oysa, kendime bile acımıyordum. Öyle uzaktım ki kendimden. Seni aramayı düşündüm sonra, ama hemen vazgeçtim. Çünkü seni değil, sadece tenini özlediğimi hissettim o an. Sana daha fazla haksızlık etmek istemedim. Bunu düşünmek bile bana iyi geldi. Seni bütünüyle, herşeyinle hissettiğim anda aramalıydım. Çaresizken, muhtaçken değil, seninle dopdoluyken...

Ama aradım yine de seni. Hem de uykundan uyandırdım. Boşluğuma, yalnızlığıma ortak ettim. O derin uykundan uyanmışken bile sesin hep eski sesindi. Sesindi, hep kanayan... Kendine hep aşktan bir yurt arayan sesin... Her halime, her savruluşuma, her ihanetime hazırdı sesin...

Sesinde kabullenmişlik, itaat, sesinde çaresiz bir hasret hissettim. Sesinde bir yenilmişlik hissettim. Sen ki beni koşulsuz severek kendi yenilgine ortak etmeye çalışıyordun. Sen tükenmiştin aramaktan, beni de vazgeçirmek istiyordun. **Yorulmadın mı, bıkmadın mı aramaktan, aynı şeyleri tekrar tekrar yaşamak sana ne kazandıracak** derken, sanki artık direnme, razı ol kendine, razı ol bana, razı ol bu aşka der, gibiydin.. Bunu işte böyle anlamaya zorlardım kendimi. Aslında en çok böyle anlarda sorardım kendime hep, sana böylesine muhtaçken, işte yapayalnız kaldığım her odada, her şehirde, elim senin numarana giderken, neden seninle yetinmiyorum, neden hep bir başkasını arıyorum diye, sorardım kendime... Sorardım, senden değil, neden hep kendimden kaçtığımı.. Her yeni ilişkiyle içimdeki boşluğun biraz daha derinleştiğini bildiğim halde bu hayatı neden sürdürdüğümü, sorardım kendime...

Kabul etmek istemeyeceksin ama, itiraf edeyim istersen. Seninle değildi benim derdim, kendimleydi. Neye yarardı seni anlamam. Neye yarardı o kanayan sesini içimde hissetmem... Benim derdim seninle değil sevgili. Benim aynam kırılmış bir kere...

Boşluklarımı saklayarak yaşıyorum, ben iyileşmez yaralarımı saklayarak yaşıyorum.

Sandığın gibi cesaretimden değil, korkumdan başarıyorum onca şeyi. Korktuğum için haykırıyorum. Korktuğum için tanrıların elindeki ateşi çalmak istiyorum...

Beni koparmışlar kendimden bir kere. Beni kendime düşman etmişler. Bu yüzden artık kendim için değil, sevdiklerim için değil, beni sevmeyenler, yok olup gitmemi isteyenler ve hiç affetmeyecek olanlar için kazanmak istiyorum onca başarıyı...

Benden nefret edenler için yazılsın istiyorum adım heryere. Beni sevenler için değil, sevmeyenler için hayatımdan çalıyorum. Sevgimden, ömrümden çalıyorum... İyiliklerim bile güçsüzlüğümdendi... Güçsüzlüğümdendi, beni daha çok kırmasınlar diyeydi kendimi adamalarım olmadık insanlara...

Yanındaydım onların, ya
Ama hiçbir zaman onlarla birlik
Hiçbir zaman kabullenmedim
Onlarla yanyana göründüm
uzaklaştım. Yaptıkları hiçbir ş
madım. Bu yüzden beni hiç aff
ler, biliyorum.

Buydu işte benim asıl dramı
çekten sevenlere değil; kendim
mı, bana düşman onlara, aynı
beni hiçbir zaman affetmeyec
kanıtlamakla geçen ömrümd
mım...

Asıl dramım beni sevenlerin
den nefret edenlerin, aynamı kı
hiçbir zaman affetmeyecek olan
ğu armağanların peşinden koşm

Kapatacak, düşmanlarımın
mağanlar içimdeki boşluğu
sandım. Buna inandırdım kend
böylesine kopartmışlardı beni
ni senden...

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

Yaşayacak yer bırakmadılar bana. Kentler onlarındı. Köyleri özledim bu yüzden, kıyı kasabalarını, ormanlardaki sarı sıcak pencereleri; ama kentlerin dışında nereye sığınsam içime bıraktıkları o korkunç gürültülerinden, o kışkırtıcı armağanlarından, sahipsiz bıraktıkları o binlerce kimsesiz yüzün haykırışından kurtulamadım...

O binlerce kimsesiz yüzün içinde bir türlü kendi yüzümü bulamadım... Senin o kutsal yüzünü...

Bu yüzden yıllardır kötü seviyorum kendimi. Sevgi deyince ölüm aklıma geliyor hemen, yenilgi, yıkım; elime sahipsiz bir bıçak tutuşturmuşlar, bir de o korkunç gürültülerini, en çok da dinmez nefretlerini, kırılmış aynamda çaresizce yüzümü ve yüzünü ararken düştüğüm her boşlukta elime tutuşturdukları bıçağa sen de sarıl istiyorum, birlikte bıçaklayalım istiyorum kendimi...

Öyle küçümsemişim ki kendimi, beni benden kurtarmak için her uğraştığında birtek sana kusuyorum o korkak öfkemi...

Her kazandığım başarıda canımı yakmak istiyorum bu yüzden... Ruhumun çektikleri az gelmiş gibi, ellerimi parçalıyorum duvarlarda, yüzümü dağıtıyorum kanayan aynalarda...

Belki biliyorsun, ama yine söylemek istiyorum sana, en çok, ama en çok aşk acısı çekenleri kıskandım ben, en çok onların yerinde olmak istedim... Beni hiç affetmeyecek olanların eline düşen kendimi, yitirdiğim aşk acısı yüzünden hep küçümsedim.

Evet, yalnızım...

Çünkü ne zaman aşkla büyülensem, o çok eski korkum bana yaralı kendimi hatırlattı...

Ne zaman aşkla büyülensem, aynı anda ayrılığın o korkunç hüznü kalbimi yaraladı..

Suç senin değil, benden af dileme sevgili.

Suç sana bunca haksızlık ettiğim halde beni herşeyime rağmen seven o kanayan kalbinde...

Suç, sana gelene kadar karşılıksız sevdiğim için beni bana düşman eden onca insanda...

Hayat dediğin nedir ki, onu hayat yapan bizim korkularımız, bizim özlemlerimiz, tutkularımız...

Yaşamak bir ödül olmalıydı, yeryüzüne tapmalıydık..

Ama beni sana, seni bana bağlayan herşey artık belki de sadece şunu anlatıyor: Ne zamandır yaşamak bir suç...

Biliyorum kendimde seni mahvediyorum, kendimde umutlarını tüketiyorum...

Ama ne zamandır, sevmek bir suç: Suç varlığımız...

Bunu belki de artık sadece ikimiz biliyoruz...

cezmier@leman.com.tr

* 26 Mart Cumartesi günü saat 16.00'da **Susurluk Halkevi**'ndeyim.

* 30 Mart Perşembe günü saat 12:00-13.30 arası **Bahçeşehir Koleji**'ndeyim. Aynı gün saat 14:00-16:00 arası **Bahçeşehir'de Mavi Ada Kitabevi**'ndeyim.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGUN

bezginbekir@leman.com.tr

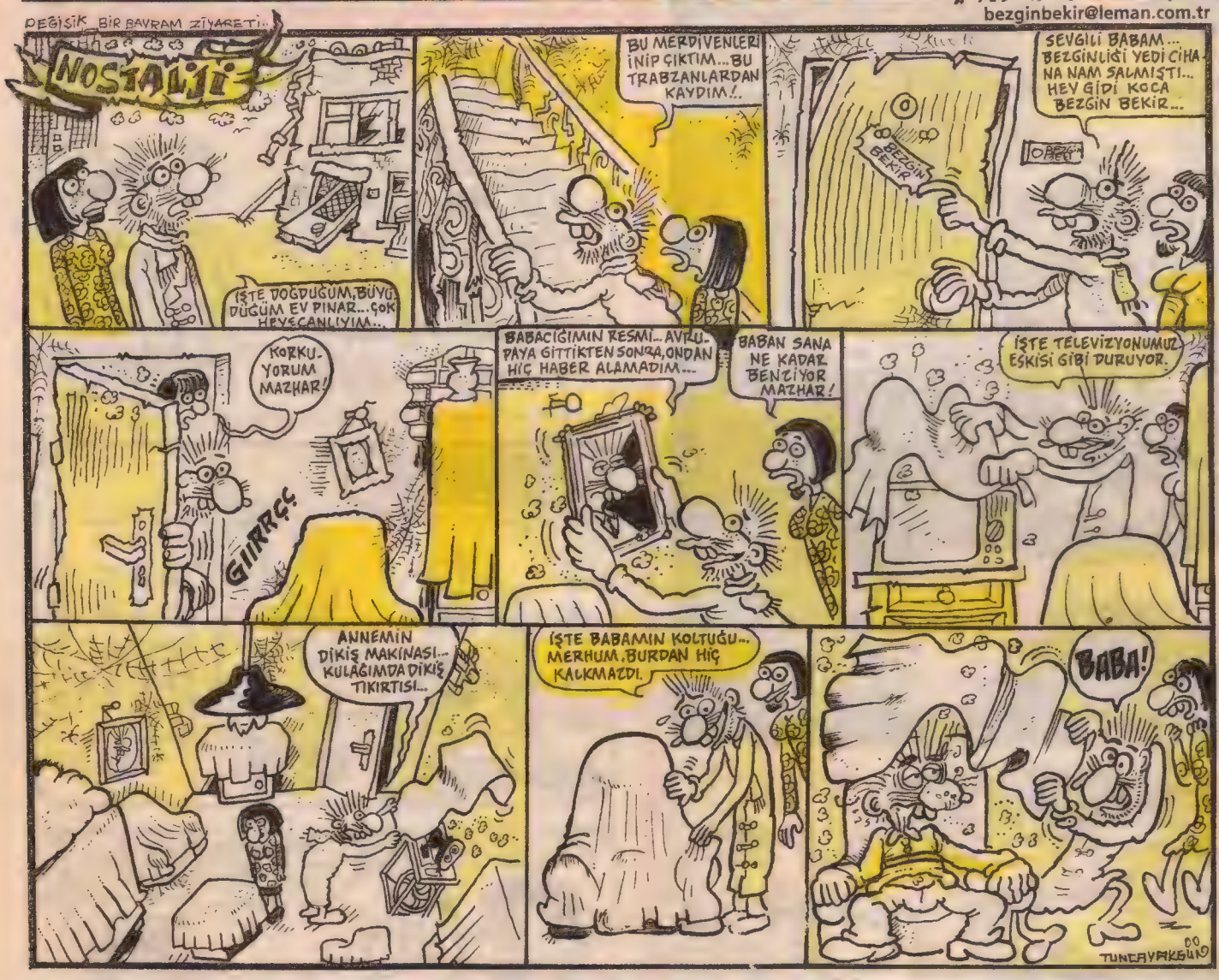

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Babadolu!

Anadolu değil burası, Babadolu!

Burası siyaset, mafya, aşiret, tarikat, çete, tekke babaları ile dolu.

Siyaset babası devletin başında, diğer babalar ise işbaşında.

Demek ki demokrasi ile değil, babakrasi ile yönetiliyoruz.

Çünkü halkın kendi kendini yönettiği rejim demokrasi; halkın babalarca yönetildiği rejim ise babakrasi!

Babakrasiye yakışan da babayasa!

İşte yine Baba'ya göre yasa yapılıyor ve siyaset babasının yeniden cumhurbaşkanı seçilmesi için babayasa değiştiriliyor.

O Baba ki, tepemize çıktıkça Türkiye battı.

O Baba ki, "Böyyük Türkiye" dedikçe Türkiye küçüldü.

Böyyük Türkiye, ABD'nin sömürgesi.

Böyyük Türkiye, sokaklarında donarak ölen sahipsiz çocukların ülkesi.

Baba'nın yönettiği Türkiye'de ormanlar yok oldu; orman kanunu var oldu!

Baba'nın yönettiği Türkiye'de Ulucanlar Cezaevi oldu Ulucansızlar Cezaevi!

Baba'nın yönettiği Türkiye'de yakıldı onlarca aydın.

Baba'nın yönettiği Türkiye'de milletvekilleri, belediye başkanları tartaklanarak götürüldü sorgu odalarına.

Baba'nın yönettiği Türkiye'de yerleşim yerleri fay hatları üzerine kurdurulduğu için karşılaşıldı yüzyılın felaketiyle.

Devletin parasını bir yakınına verirken yakalandığında "Verdimse verdim" diyen de O.

Devleti dolandırmakla suçlananlarla fotoğraf çektirip, "Bunlar benim ailem" diyen de O.

"İti ite kırdıracaksın" deyip, sağcılara solcuları kırdıran da O.

Ardından da "Bana sağcılar cinayet işliyor dedirtemezsiniz" diyen de O.

Derin devletin marifetlerini "Devlet bazen rutinin dışına çıkar" diye savunan da O.

Ülkenizin Babadolu, rejiminizin babakrasi, anayasanızın da babayasa olarak kalmasını istiyorsanız seçin Baba'yı!

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamsefası

Meee!..

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

...MISTER PIERS, TÜRKİYE'DEKİ BAŞARILI SATIŞLARINDAN DOLAYI BU KÜÇÜK HEDİYEYİ KABUL ETMENİ İSTİYOR... YENİ LABARATUARDAN ÇIKMIŞ!

İran'ın Abadan Limanında bir İngiliz tankeri... Olabilir mi?.. Olur!..

Satıcılar ve alıcılar...

SAĞOLSUN YA! NİYE ZAHMET ETmiş, BUNCA YOLU!..

MEE-E!

MEE!..

MEEEE-E!

...MINA KODUĞUM! O KADAR MAL ALDIK HERİFİN GETİRDİĞİ HEDİYE YE BAK.. BİT KADAR!

ÇABUK OL'ULA!.. BİR AN EVVEL GİDELİM... MÜŞTERİLERİ BEKLETMEYELİM!

BAYRAM NE ZAMAN

ÖBÜR GÜN!

MEE!

...öbür gün, sabah!..

ALLAHIM, ŞU SOFRANIN BİR AN EVVEL ORTADAN KALKMASI LAZIM! ETİN KOKUSUNA DAYANAMIYORUM!..

YİNE?..

ŞÜKRÜ ABE KOYUNU KESEMEMİŞ, ELİNİ KESMİŞ!

AFFERİM BENİM KIZIMA... SÜPÜR! O KOYUNDAN GERİYE BİŞEY KALMASIN!..

BEN ONUN KOYUN OLDUĞUNDAN DA ŞÜPHELİYİM YA, NEYSE!..

ÇARŞIYA, MİLLETLE BAYRAMLAŞMAYA GİDİYORUM BEN!

NEDİM ABE?.. SEN KLONLAMA YÖNTEMİ NEDİR BİLİR MİSİN?..

NE?..

SİTTİR!..ÖĞRENMİŞLER...

KLONLAMA YÖNTEMİ?

Kim öğretiyor size bunları?. Nerden duydun klonlama yöntemini?..

HERKESİN DİLİNDE ABE!.. DİYORLAR KI O KOYUNLARI İNGİLİZLER KOPYALAYIP YOLLUYORLARMIŞ... TÜRKİYE'YE DE İRAN ÜZERİNDEN GELİYORMUŞ!..

DE GET!

HEM NE SAÇMA ŞEY! İRAN'A İNGİLİZ GEMİSİNİN GELMESİ MÜMKÜN MÜ?

MÜMKÜN ABE! İRAN, BATIYLA İLİŞKİLERİ DÜZELTMİŞ!..

UYAN!.. UYAAN

İRAN

BATI

KOYUN

KLON!

MÜMKÜN DEĞİL!

MÜMKÜN

HAH! HIH!..N'OLDU?..

KALDIR BU KURBAN ETİNİ!.. BEN YEMİYECEM!

HAH-HA!.. RÜYA GÖRÜYOSUN HERHALDE! BU BAYRAM KURBAN KESMEDİK Kİ!.. O YEDİĞİN BAKLAVANIN TABAĞI!

BİR TABAK DAHA BAKLAVA VER, O ZAMAN!..

YEME ARTIK... YİYİP YİYİP SİZİYORSUN SONRA DA ABUK SABUK ŞEYLER SAYIKLIYORSUN!..

GİT BİRAZ DOLAŞ!

PEKİ!

BİTTİ

Akşamsefası

TARTIŞMALARA SON NOKTAYI KOYAN ADAM YİNE SAHNEDE!

Hep beraber izliyoruz yeni macerasını!

KERTEM

kaanertem@leman.com.tr

feyhan@leman.com.tr

BAYIK GÜLÜ

Feyhan Güvar

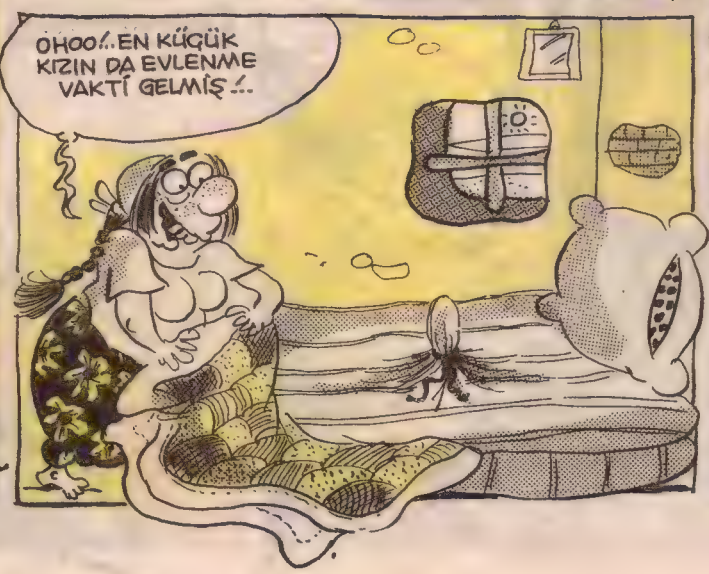

Akşamsefası

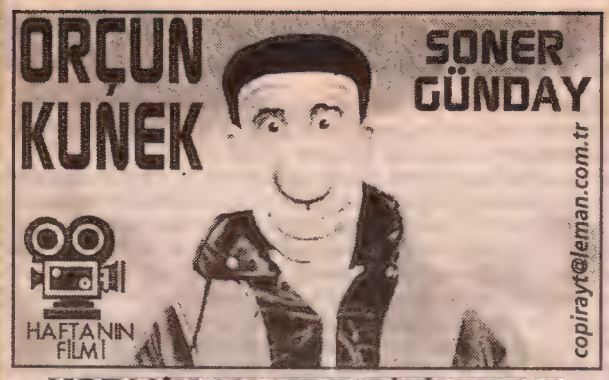

KOZMİK KAHPE SİTİVIRT-2

*Geçen hafta tanıttığım Kozmik Kahpe Sitivırt adlı fantastik film seyirci rekoru kırınca yapımcılar hemen ikincisini çekmişler bu haftada size onu tanıtacağım.Dilerseniz serinin ilk filminde neler olduğunu şöyle kısaca bi hatırlayalım.**Kaptan Makkenzi** komutasındaki uzay savaşçıları Siruyus gezgeninde çok efendi bi uzaylıyı yakalarlar. Uzaylı ve **Kaptan Makkenzi** kanka olurlar. Bu muhabbeti kıskanan **Başmühendis Sitivırt** kaptanla uzaylı hakkında "Şöyle böyleler"diye söylenti çıkarır. Uzaylı çok, sinirlenir, tam tüm personeli yiyecekken zor teskin ederler, vaz geçer.*

Filmbarışma olmasına rağmen uzaylıyla gemi personeli arasında inceden bi gerilimin devam ettiğini anlatan şahane ötesi bi müzikle başlar (Dum tıs dumm dumm tıs ciyvv ciyyv). Günlerden bi gün uzaylı odasında istirahat ederken kapı çalar ve **Başmühendis Sitivırt** *"Kanka aç hele, bişey diyecem"* der. Uzaylı bi süre duymamış numarası yapar ve uyuyorum hesabı koftiden horlar. Fakat **Sitivırt** ısrarla bikaç kez daha tıklatınca *"Du bakalım ne diyecek bu şerefsiz"* diye düşünür ve kapıyı açar. **Sitivırt** bi süre havadan sudan geyik yapar, sonra konuya girer, uzaylıya *"Hafız sen varya istesen bu gemiyi elegeçirip başımıza şahbaz kesilirsin. Kimse de tiri piri edemez"* der. Uzaylı *"Hadi ya"* der , **Sitivırt** *" Tabi abi, kafadan fantastiksin bi kere, ne gibi meziyetlerinin olduğunu bilemeyiz ki, istesen bi-iki görsel efekt yaparsın,aklımızı alırsın"* der. Bu **Sitivırt'**ın sinsi planının ilk parçasıdır, daha sonra gün aşırı uzaylıyı işleyip gaza getirmeye devam eder. Uzaylı yerli yersiz kükrer, personelden bikaç kişiyi tokat içinde bırakır, neticede gemiyi ele geçirir, **Kaptan Makkenzi'**nin apoletini söktürüp hücreye attırır. Kendini kaptan ilan eder, **Sitivırt'**ı da bu nefis fikri verdiği için hem kaptan yardımcısı yapar, hem de yakacak yardımı kisvesi altında gemi bütçesinden yüklüce bi para verir. Günlerden bi pazartesi uzaylı gemi personelinden bir kişinin üzerindeki süveteri çok beğenir ve *"Ver bi kaç gün giyeyim"* diyerek ister. Personel *"Başüstüne komtanım"* diye süveteri verir. Aradan iki hafta geçer ama uzaylı süveteri geri vermez. Personel *"Komtanım benim süveter.."* diyecek olur ama uzaylı *"Sus lan"* diye adamı döver. Bu olaydan sonra uzaylı iyice şımarır, süvari subayını yanına çağırıp *"Çabuk rotayı değiştirin benim gezegenime gidicez"* der. Ve uzaylının gezegeni Siruyus'a doğru yola çıkarlar. İki ay sonra Siruyus'a

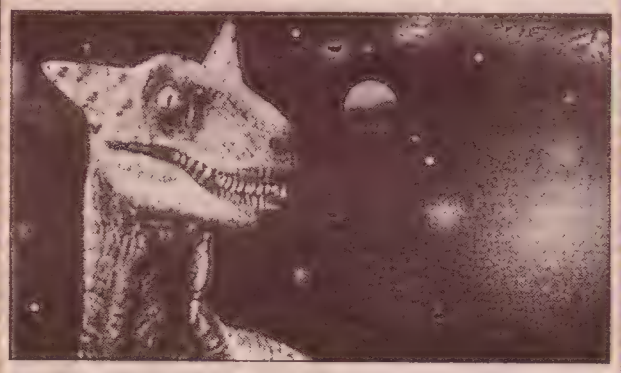

vardıklarında davul, zurna ve Siruyus'un yerel çalgısı tınzeyle karşılanırlar, uzaylının kaptan olmasının şerefine kırk gün kırk gece şölenler düzenlenir, fakat yirmi üçüncü günde sıkılınır, şölenler iptal edilir. Uzaylının halasının oğlu **Köse Zıvenzi** kısa sürede gelen bu başarıyı çekemez ve gemi personelinden birine *"Bunu niye kaptan yaptınız, bunda zike sürülecek akıl yok ki"* der. Personel *"Ama onun fantastik özellikleri falan filan"* der. **Köse Zıvenzi** *"Yahu ne fantastiği be güzelim, onun tipine bakıp mı tırstınız?"* der. Personel *"He"* der. **Köse Zıvenzi** "Yok lan, ödleğin tekidir o" der. Bu tiyoyu alan gemi personeli uzaylıyı çok kötü döverler. **Kaptan Makkenzi**'yi hücreden çıkartırlar, tekrar kaptan yaparlar. Ama **Kaptan Makkenzi** hücrede geçirdiği günler içinde bilimkurgu işlerine tövbe etmiştir, görevi kabul etmez. Gemi bir süre kaptansız gider. Bu işlerin kaptansız da yürüdüğünü gören gemi personeli kaptanın maaşını kendi aralarında paylaşır ve film sona erer.

Soner Günday / Mişigın

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

Akşamsefası

Ossuruk Kolu

İlkokul, iki mi, üç mü, bilmiyorum, manyak bir çocuğu sırama oturttular, suratı t bir baykuşa benziyordu ve gördüğüm en aptal çocuktu. Teneffüste ağzını tıka basa yecek dolduruyor ve ders boyu yutmadan çiğniyordu, kazara unutup yutarsa, silgiyi a zına koyar ders boyu çiğnerdi. Kalem kutusu öldürülmüş sinek cesedleriyle doluydu. fasulye tanelerinin içini topluğneyle oyuyor, sonra sineklerin kafasını koparıp oyuğa tabut gibi yerleştirip, tekrar fasulyeyi kapayıp, kızlara hediye ediyor, güya onları kor tuyordu. Birgün okula ölmüş otuz-kırk santim boyunda engerek yılanıyla geldi, yine l lar çeşmelerin başında ağızlarına musluğu dayayıp su içerken, yılanı kanala atıyor Her ders, her gün bir vukuatı vardı, azardan, dayaktan anlamıyordu. Bense, sess utangaç, içe kapanık, kimseyle konuşmayan bir çocuğum. Sınıfın bütün ilgisi üzerin olduğu için, zamanla ona yanaştım, .ötünden ayrılmaz oldum. Gaddarlıklarına eşlik e mezdim ama, sıkı bir çıraklık eğitimi aldığımı söyleyebilirim. Nerden koydular bu ço ğu sırama, hayatımı alt üst etti. Korkunç çıkışları vardı, şöyle, dersin ortasında bir ayağa kalkıyor ve bağırarak sınıfta birisinin ossurduğunu gülerek söylüyordu. Öğ men, "sus oğlum", "otur yerine" dediği halde, o sırasından çıkıp ossuran çocuğu a maya koyuluyordu. Cinayet gibi.

Üçüncü sınıfa geçtiğimizde bu çocuk başka okula mı geçmişti, yoksa ailesi ba şehre mi, bilmiyorum, sıram boşaldı. Ancak, öğretmenin gözleri benim sıraya alışm tı. Sınıfta biri ossurduğunda göz aşinalığı öğretmen benim sırama bakmaya başladı, cuğu bulamayınca, "hadi sen bak" gibi.

Önce utanarak, sonra alışarak, hayatımın en müthiş, nefes kesici görevinin sahibi dum. İlkokul hayatım boyunca, hemen hergün bir ossuruk vakası çıkıyordu ve ben popoları kokluyor, kim ossurdu bulmaya çalışıyordum. Sonra okul aile birliği durum koydu. Kokunun sahibini bir zaman sadece öğretmenin kulağına söylememi tenbih ler. Tam tipime göre bir görev. Bu lanet okulda istediğimin işini bitirebilirdim. Her gün nadığımız arkadaşlar benden çekinir oldu. Müzik kolu, kızılay kolu, ossuruk kolu. A hiç kimse yüzüme karşı yüksek sesle "bak, ossuruk kolu geliyor" diyemezdi. Ad temsil ediyordum. Kendime güvenim gelişmeye başladı. Adam öldürmek gibi bir du ama, burda kan tutması yerine, "ossuruk tutması" vakası vardır, şöyle, pürüzsüz yağ bi kaygan bir ossuruğu birkaç gün unutamazsın, burnunun ucundan gitmez. Hayatın ha ilk basamağındaki bir çocuğu sınıfta anons ederek ömür boyu sakat bırakabilirim. manla tüm kızların sepetlerinin birbirinin aynısı iri bir kuşun .ötüne benzediğini farke ve hepsi, teftişim sırasında, önlük eteklerini tıkaç gibi bacakarasına sıkıştırıyorlar. B suç sayılırdı, madem ossurmadın neden eteğini arkadan bacakarasına yapıştırarak yorsun, diye öğretmene şikayet edilirdi. Ancak, zaman içinde profesyonelleştim, sor luluğun şuuruna vardım, suçu tesbit etmeden, asla suçlu muamelesi yapmadım. G anında başka kişi oluyordum. Yüzüme taktığım sert maske herkesi korkutmaya baş Birgün bilmeden okul hademesinin çocuğunu ihbar etmiş, temiz bir dayak yemiş Trabzon'un nemli havasında, kapalı boğuk sınıfın içinde öyle ossuruklar patlar ki, z den bir zıpkın sıralar arasında dolaşır durur, kokudan gözleriniz yaşarır, kapıyı açsak, ri soğuk dolar, zehirli gazı bulup cezalandırmak en kestirme yol! Aşk kepazelikleri de şanırdı, sınıfta birbirini seven iki kişiden biri ossurmuşsa, o ders birbirlerini tüksürtüyle layıp, bir daha konuşmazlardı. Sorumluluğum büyüktü, vicdanımın sesini eğitmek, dengeleri kollamak, yani adaleti belirleyen bir konuma yükselmiştim.

Bana gıcıklık yapmış bir çocuk, ossurmamış olsa bile suçlular listesine alabilir ya da ossuran çocuk arkadaşımsa, onu korumaya çalışıyordum, ama genellikle te füste ağlayan arkadaşımla şöyle bir konuşma geçerdi aramızda: "Oğlum, herkes s ossurduğunu gördü, şimdi seni göstermesem işimden olurum..." Ya da, "Osuruk öğretmen Ahmetler'e verse, her ders dayak yeriz oğlum, inan bu yüzden seni ihba tığım için kusura bakma..."

Hala cevaplayamadığım soru, ossuruk görevinde beni cezbeden şey neydi? Şok ci bir şov mu, görev aşkı mı? Yakıcı, kavurucu ossuruk kokusunun her çocuğun kı dan suratını bataklık hayvanlarına çevirttiğini biliyorum, peri gibi güzel bir kız bile, k dan sıçan yutmuş gibi olurdu. İnsanların basit ahlaki sızıntılarını ortaya çıkarmak, da suratlarından okunabiliyordu. Tehlikeli olabileceğimin herkes farkındaydı. Suç iş bilecekler, okul çıkışında benimle işbirliğine, saygın dostluklar kurmaya başladı. A de şöhretimi kısa sürede kabullendi. Babaları sıklıkla benimle kuruyemişçi dükka spordan sözedip, beyaz leblebi ısmarlamaya başladı. Ara sıra da olsa şımartılmak vilmek zorunda olmak, fena bir duygu değildir. Bazı ossuruklar vardır bulut gibi bir oluşturur asla dağılmazlar, bu bulutçuk kümesinin kenarından giriş yapacaksın. iç tiksindirici, alev almış fare kuyruğu kızgınlığı seni merkeze doğru sürükler, burnunuz gibi, koku ucu boklu sopa gibi içeri girer, tam ortasında, faili bulursunuz. Bir de s saçak, yapış yapış kokular vardır, teneffüse çıksanız bile üstünüze başınıza bulaş hatta akşam anneniz, oğlum önlüğün ne kokuyor böyle pis, diyebilir. Aileler beni se zorundaydı, yoksa, cici kızları için bir tedavi mesrafına katlanmak zorundalar.

Tanrı'nın krallığı omuzlarımdaydı. Susturulması, tarihsel bir gerçek olarak mü olmayan, zengin bir şımarığın bütün özgürlüklerini anında elinden alabilirdim. İlk sınavımı böyle verdim. Kitle halinde benden nefret ediyorlar ama, yüzüme karşı be pek gibi seviyorlar. Herkes benimle, "Seninle gizli, özel birşey konuşabilir miyiz" yanıma gelip, samimi arkadaş havalarında mutlaka kantinden birşeyler ısmarla dostluk kurmaya çalışıyordu. Sınıfta kimin kimi sevdiğini, kimin aleyhimde konuş nu, gizlice öğrenmiş oluyordum.

Önceleri, kulağıma fısıldanan bu kapı arkası arkadaşlıklara çok inanmıştım, s dönüp, gülerek başkalarıyla neşeyle, sevinçle oynuyorlardı. Böylelikle cehenne haritası ortaya çıkıyordu, benimle dost görünüyorlar ama başkalarıyla oynuyorlar. leğimin ilk günleri kabullenemezdim bu durumu, ağaçların arkasında gizlice ağla Sonra, parlak bir fikir çaktı beynimde, "Ulan dedim, onlar kendi aralarında oyun ama, birbirlerini nasıl kıskandıklarını, kimin aleyhinde konuştuklarını, herşeyi b rum..." Dostluklarının gizli ayrıntılarını bilmem daha büyük bir duygu veriyordu Artık kıskanmazdım onları.

Ama bir şekilde öğretmenden dayak yiyince hiçbirinin yardım etmeyişi, teselli yişi, beni zınl zınl bir yalnızlığa daha soktu. "Bu dünyada hiç kimseye yardım et ceksin!" fikri, Tanrım oldu. Dünyada tek gücüm, mesleğime daha zalimce sarıl başka da şansım yok!

Okul kantinine indiğimde herkes simitini, sucuklu tostunu, frukosunu içiyor, be gizli işbirliği yapanlar aralarında bölüşüyorlar, bana da nezaketen ucundan azıcık yor. O ucundan, o azıcıkta hiçbir merhamet, şefkat, samimiyet yoktu, bu "azıcık ramanlığıma yakışmazdı, "idare ediliyordum", başımı döndüren bir sıkıntıydı beni

Kaderimi demir yumruğumla parçalamak zorundayım, yani ben, federal ajan, lığımızın çelik zırhlı koruma görevlisi, alçakgönüllü vatandaşların, dostluk ve alç nüllülüklerinin korkularından kaynaklandığını biliyorum. Benim yanımda "masu Ben olmasam asla masum olmayacaklar. Tüm dünyadaki ilişkileri böyle düşü

Devamı karşı sayfad

yeryüzünü dondurucu bir soğukla kaplandığını düşünüyor. İyi ki varmışım, diyorum.

Kuvvetimi, mesleki gücümü denemek için bazen onları kendi aralarında oynarken, taktığım lakaplarla çağırırdım,! "lan demircinin piçi!", (demircinin oğlu), "lan kilink!" (kurukafa demek).. Herkese "lan" diye hitap etmek, eşit mesafeli bir adalet sayılırdı ve sıraları çocuk taşan bu sınıfta ilahi bir düzen fikri veriyordu bana. Herkese "lan" diyerek sıraya sokabiliyordum. "Lan kabak kafa (san, demek), Zerrin'in silgisini niye aldın?".. Affetmemek size radikallik duygusunu öğretir ve yılışıkları adam etmede birebirdir. Ve en büyük yetenek "kestirme yeteneklerdir". Çözümleyemediğin herşeyi, kestirip atarsın. Sorunu kapıarkasında çocuğu duvara yapıştırarak, anında çözmüş ve mevzuyu halletmiş olmanın rahatlığı, ilerki yaşlarda "bahtiyarlık" duygusu verir. Ülkemizin büyük bir ahlak çöküntüsü karşısında herkesin hergün ağlayıp zırlaması, güçsüzleşmesinin sebebi, kimse artık kestirip atamıyor, çünkü bir yerinden bulaşılmış sorunlar, maddi ve manevi kimsenin ordu ve polis dışında kestirip atmaya gücü yok. Oysa, bizi sıkıntılardan kurtaracak tek duygu, psikiyatriste de gitseniz, ".mına koyum, bırak gitsin, hasiktir ibneyi, başka işin mi yok" cümleleridir, bu yüzden cumhuriyet tarihimizin insanımıza öğrettiği tek ve biricik atasözü: "Herşey olacağına varır" özdeyişidir.

Yine de seri ossuruklarla başedebilmem kolay olmadı. Şu kadarcık mesleki bilgi vereyim, kokuyu değil, failin oturduğu sıradaki cilalının sıcaklığını koklarsın, sürtünmeden hafif bir kuruluk duyarsınız, işte o ossurmamıştır. Ossuruk cinnet geçirmiş kokudur, kudurmuş bir dili vardır, ısırır. Kokuların karışmaması için, en keskinini bulur, dışarı çıkartırsın. Geriye kalanları da aynı yöntemle ayıklamaya çalışırsın, bana kesin bilgiler gerek, bebek gibi ağlayanlar, baldan mumya gibi kımıltısız duranlar beni ikna edemez. Herzaman aynı açıklıkla davranamam. Araştırmayı yönlendirmeye çalışanlara yüz vermem. Ossuruk şeytanın .ötünüzden tüm dünyaya bulaşan gizli parmağıdır. Araştırmayı yarıda durdurmam için bana yönelmiş zavallı bakışlar hayatımın en nefis maceralarını oluşturur. Çünkü gerçek adaleti saf barbarlık inşa eder. Zamanla profesyonel bir kumarbaz gibi blöfler de yapmadım, değil. Çünkü sönmemiş volkan gibi sürekli püskürten çocuklar vardı. Ve bazı çocuklar çok talihsizdi, ossurukları hiç dağılmaz, sabit bir nokta etrafında hayali bir canavar gibi uyur kalırdı. En yakın arkadaşım muhtarın oğlu Hasan, meslektaşım oldu, yardım etmeye başladı bana. Bizi bu kadar kafadar ikili yapan, kendi özel durumumuzdu. Sınıfın iki sidiklisiydik ve özel durumumuzu temizlemek için görev süremizin uzatılmasına yoğun bir gayretle çalıştık. Sidik kokusu daha masum, dürüst bir kokudur. Biz, ortalığı karıştıran, anarşist kokuların peşindeydik. Kolay sanmayın! Bu çocuk bahçesinde yaş bir pastanın ayırdına kim varabilir? Kimin sucuklu, kimin kaşarlı tost yediğini kokularından kim ayırdedebilir? İnce eleyip sık dokuyan bir şiddet, adaletten çok, işkenceyi öğretir! Araştırma uzadıkça, sınıfta gerilim patlama noktasına gelir, bazı masum kızlar bu gerilimde hiç sebep yokken korkudan altlarına işer, bazıları ağlayarak koridora kaçarlar! Bu ince eleyip sık dokuyan adaletimizde "sara"ya tutulan arkadaşlarımız da oldu, bu zayıf, güçsüz, hayvanları adalete alıştırmak uzun sürdü.

Ve emekli bir ilkokul öğretmeni, öğrencisinin bir büyük genel müdür olduğunu TV'den görüp gizlice odasında sevinç gözyaşlarını silmesi gibi, bizim de çok özel sanıklarımızdan bir tanesini yıllar sonra mercedes gelin arabasında izlemek, aynı mesleki heyecanı yaşatır. Ağlar gibi olurum. Benim, o dürüst sanatkarlığım olmasaydı o şimdi gerdek gecesi bile ossurmaya devam ederdi. Eğitimim sonucu, eteklerini sırasına otururken sıkıca apış arasına tıkaç yaptığı gibi, umarım şilteyi aynı tıkaç rolüyle kullanır. Ani, infilaki bir koku patlaması, tüm evliliğini zehirden, çürümüş peynir kokusundan beter yapabilir. Cezalandırılmak duygusunun kendinden geçme heyecanlarını katledeceğini söylüyorsa da psikiyatristler, ıkınmayı öğrendiği gururlu iradesi, onu yatakta rahat yaşatmayacak ama, şefkatli bir Türk aile sevgisinin kan-kocası yapacaktır...

Bu yüzden milli tıkaçları çocuk yaşta öğretmek, bir küçük sınıfı dolduran ossuruğun birgün tüm dünyayı zehirleyeceğini bebek yaşta anlatmak lazım, ne demiş atalarımız, "alışmayan .ötte don durmaz, orospu yemin tutmaz" ve yine atalarımız: "tedbirsiz dağa sıçan, domala domala taş arar, silmek için..." demiş. Milli ahlağımız bu metodu birkez acı çekerek uygular ama, ömür boyu gönüllü kendi bedeninize tatbik edersiniz..

Meslekten çok şey bekleyen benim gibi adalet savaşçıları, ihtiraslı, gizli duyguların pis suratlı kokularını ayıklamayı öğrenerek, büyük ve enfes birikimler sahibi oldum. Sırların örtbas edildiği özel bilgidir, sezginle, dişinle, tırnağınla burnunu, kulaklarınla dikkat kesilip çalışacaksın. Öğretmenin tahtada ne anlattığına kendini kaptırırsan, kokunun infilak noktası gözden kaçabilir, bu kılı yaratığı artık sıraların altında araki bulasın. Koku, henüz bağırsaklardayken iz süreceksin. Derslerimde başarısız olmam, bu kokuya ömür boyu dikkat kesilmem, olabilir. Müthiş edebi yeteneklerim var, ama hala bu sütunda kim ossurdu, onunla uğraşıyorum yıllardır. Rüzgarda uçuşan serseri bir virüsün peşine bir ömür feda etmeyi küçümsemeyin. Çünkü gerçeğe kimse inanmak istemez, gerçek, kamunun karambolüne terkedilmiştir, kim vurduya gitmiştir. Suçlu, bu yüzden kokuların sımsıcacık, keskin, saç buklesi gibi, lüle lüle yayılarak patlayanı değil, nasılsa ortalık toz dumana karışmış deyip, karambole salıverilenlerdir! İlk patlayan bukleler dayanamamış, yemekler ambara gazlı basınçlar yapmış olabilir, ama, bu anı kollayıp sırf rahatları yüzünden ortalığı karıştıranlar, işte ağır suçlular onlar! Keyifle ossurmak için karambolü beklerler.

Biz, en arka sırada oturuyorduk, Hasan ve ben. Denizden gelen buz gibi rüzgar kemiklerimize işliyordu, sobanın yanında oturanları, soba sıcağı ossurtmak için "kışkırtıcıdır"... Bu yüzden sadece şeytan, kurnaz aklımız büyüdü, bedenimiz güdük kaldı. Biz "ıkındık", onlar salıverdi, açtık pencereleri havalanmak için, onların ossuruğu uçurtma gibi göklerine, ekranlarına süzülüverdi ülkemin, biz ıkındık, içimizde keskin bir zehir döne döne bıçağa döndü bağırsaklarımızda.

Ossuruk kokusu her zaman sahipsizdir. Terkedilmiştir, artık onu kimse dışlayamaz, bu yüzden devlet, millet, medya elele verip "örtbas" etmekten başka şansımız yoktur.

En zor vakalar, koku aramasında, kendilerinden emin, koku üzerine neşeli tahminde bulunup, şakalar yapan, sağlıklı, gürbüz çocuklardır. Ciddiye alınacak vakadır, çünkü "yer değiştirmeleri" için konuşmayı, şakalaşmayı bahane sayıp, oldukları yerden şöhrete kaçarlar! Şakaya vurup aslında kendilerinden ne denli emin olduklarını gösterip bir de geniş bir taraftar kitlesi bulurlar. Çünkü bunlar karakter sahibi ve güven içinde büyümüşlerdir. Büyük adam olmanın, paçayı ebediyen kurtarmanın düsturu olarak bu güveni bir hak olarak görürler.

Göründüklerinden daha zeki olduklarına kendileri inanırlar. Araştırma sırasında kendilerine nasılsa "koltuk" çıkacağını umut ederler. Aslında bu çocuklar, hayatlarının en karanlık yerinde, kaderleriyle oynadıklarını bilmezler. Risk geliştirme şampiyonlarıdır. Aslında koku "şöhretleri" olur. Bildikleri tek şey, "kokunun" on yıl sonraya kalmayacağı, ama evi-barkı, şöhreti sımsıkı kalacaktır. Benimle yüz yüze geldiklerinde ise olacakların henüz farkında değillerdir. yani, kapıyı içerden kilitledikleri için suçu örtbas edip, bir başkasına kolaylıkla yıkabileceklerini düşünürler. Oysa gayet iyi bilirim, çok yiyen, çok ossurur. Bu yüzden yazdıkları da zaten ossuruktan teyyare selam söyle o yare. İşte bu çocukları bu sütundan anons ederim

Ve sonra sınıfta öğretmen bir nutuk çeker: "Çocuklar, bazı arkadaşlarınız küçük hatalar yapabilir, sırf bu yüzden birbirinize küfür etmeniz gerekmez..." diye beni azarlar.

Ben ossuruk dedim ama, küçükken Trabzon'da ossuruğa, "gavara" denirdi, ne anlama geldiğini bilmiyorum, Osmanlıca sözlük "aniden çıkan bela" diyor. Boş palavra konuşana gavaramı yiyesin denir, palavra atana da, gavara attı, ossurana da "bir gavara attı" denirdi. Babam duymuş benim işi, oğlum seni okula gönderdik, gitmiş gavaracı olmuşsun, dedi. Babam öleli çok oluyor, bu yıl da bayramda mezarına gidemedim, şimdi Trabzon'a gitmek bir 50-100 milyon masraf. Babacığım bu bayram da gelemedim mezarına, gavaracılık burada da para etmiyor, ancak bir zamanlar birlikte gavaracılık yaptığım arkadaşlarım her kabinede üçer-dörder bakanlık yapıyor, anlayamıyorum ben bu gavaracılığın neresinde yanlış yapıyorum.

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

harala gürele

MEHMET ÇAĞÇAĞ

İSTER İNAN, İSTER DİREN: AVRUPA HASTAHANELERİNDE YAPILAN TRAVMA YA DA KOMA SONRASI TEPKİLERİ ARAŞTIRMASI SONUÇLARINA GÖRE...

SANAL ALEM SEVGİLİLERİ...

Israrlar neticesini verdi, Timsah ve Harala Gürele albümü hazırlanıyor... Ayrıca, deniz kum ve güneşten ibaret ÇAĞyazı albümü en geç Haziran'da...

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

agdabak@leman.com.tr

HABERLER

● Kuduz Hacivat festivali tüm dünyada çılgıncasına gutlanıyor. Antartika kaymakamı Albirting Helbirtingirt yaptığı açıklamada bugünün şerefine ikiyüz kişilik bir folklör ekibini dinamitle pat-lattığını itiraf etti. İsteseydi etmiyebilirdi de.

● Şöförsün dediler verme-diler. Meslek değiştirdi astro-not oldu. Bu sefer de astronot-sun dediler vermediler. Yılma-dı vantilatör oldu. Bu sefer de vantilatörsün dediler verme-diler. Sinirlendi zorla aldı. Ne al-dı dersiniz? Hemen söyliyim eşşeğin zkini aldı.. Ekikiki ekiki-kiki ummuyoduruz diil mi. Safsı-nız saf ekikiki ekikiki.

● Amerikalı bilimadamları bir ilke daha imza attılar ve eşcin-sel robot yapmayı başardılar. İpne robotlar tehlike anında (ayol bizzt ayol dizzt) diye bağı-rarak gıçlarında kırmızı ampü yandırıp söndürerek alarm edi-yorlar. Taksim civarında polis tarafından yakalanan üç eşcin-sel robotun kısa devre yaptırı-lıp hurdaya atılmaları robotçu bilimadamlarının üzüntüden po-tazyum permanganazyum ye-yip perişan olalım diye olmuş.

● Şiddetli karın ağrısı neden-iyle hastaneye kaldırılan fir-döndü balerin Aptullah Döner-ce'nin midesinden yedi tane Yalova kaymakamı çıktı. Ameli-yatı yapan doktor konuya bir açıklık getirmek amacıyla Afri-ka'ya gitti ama onu orda yam-yamlar yimiş.

● Sonradan görme hayva fabrikatörü Aptulbaz Hortlaks gil eylenmeye gittiği pavyond yanlışlıkla dansözü yuttu.

● Bavul yeme merakı yüzün-den tımarhaneden kovuldu. Ba-kırköy tımarhanesinin önde ge-len delilerinden Hulki Cücü özellikle seyahat bavulları yiye-rek turizm sektörünü olumsu yönde etkilediği gerekçesiyle arkadaşlarının tezahüratları eş-liğinde tımarhaneden kovuldu.

● Ünlü normal Gökhan Dabo yaptığı basın toplantısında bur-nundan çıkardığı sihirli cüceyi p siklet pompasıyla şişirip patlatt

● (Dıgıdık dıgıdık diye koşan a-ların kafasına balyozla vurulu-sa patates çuvalı gibi kalakalı-lar) diye tespitte bulunan ban-ka müdürü yetmezmiş gibi de (dıgıdık dıgıdık diye koşan a-ların kafasına piyano ile vur-ursa patates çuvalı gibi diyil d kıvamlı fil kusmuğu çuvalı gi kalakalırlar) diye dediği ye-mezmiş gibi bi de havada uç uçtu dii mi Cevat aabi. (Evet).

GÖKHAN DABA

Akşamsefası

LeM Mizah Dergisi Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Tükeniş

İki odalı küçük bir evde 9 kişiydiler... Anne, baba ve 7 çocuk. Baba 49 yaşında inşaat işçisi, tanıdığım babaların en fedakar ve masumu, tek suçu 12 çocuğu ve karısı... Anne 48 yaşında 33 yıldır evli olduğu adama, inşaat işçisi diye her gün cehennem azabı yaşatan ve kızlarının bokunu yediren, herkesle kocasını kıyaslayan bir (dilim varmıyor çünkü o benim annem).

Özlemleri, arzuları, sevinçleri, mutlulukları ve yarın doğacak olan güneşleri çalınmış 7 çocuk... Kızlar ablaları gibi kısmeti olacak erkeği, erkek çocuklarsa abileri gibi hayatın tokadını yemeye hazırlanıyor...

Onlar bu hayatta hep ezilecek, hastalanacak doktora gidemeyecek, acıkacak ama hiçbir zaman doyamayacak, ağlayacak ama gözyaşlarını hiç silemeyecek, sevecek ama hep terkedilecek, onlar bu hayatta onları sömüren, onları düşünmeyen siyasetçiler için sadece oy kullanacak... Geleceği elinden alınmış olan bu ailenin geçmişi de çalınmadan hepimize kıyacam...

Cehennem azabı yaşadığımız bir gece uyanıp gazı açacağım. Ve hepimiz derin bir uykuya dalacağız, hiç uyanmayacağız.

Tanrının, siyasetçilerin ve patronların bizi daha fazla sömürmesine, geçmişimizi bizden çalmalarına izin vermeyeceğim..

Yarın güneş bize doğmayacak... Mardin artık bizsiz...

Yüreğimle bu hayata asılmıştım ama, yüreğim 9 kişiyi astı, boğdu..

İki odalı küçük bir evde 9 kişiydiler... öldüler...

Tutunamayan / Mardin

Bu Baba, Benim Babam Değil...

Boyalı basında hemen her gün bir başlık: "Baba İstanbul'a geldi", "Baba şuraya gitti", "Baba şunu dedi, Baba bunu dedi"...

Baba, Cumhurbaşkanı S.Demirel'in takma adı. Bu adı yakıştıran da boyalı basındır, halk değil. Halk bu adı vermiş olsaydı, 1982 Anayasası'nın Demirel'i siyasetten yasaklanmasını %92 oranında bir oyla onaylamazdı... Alanlarda "Baba" diye haykıran halk, herhalde boyalı gazete okumaktan dolayı düşüncesini değiştirmiş olabilir, kimbilir. Çünkü bu halkın yanağına bir tokat atılınca, diğer yanağını da çevirdiği bilinen bir gerçektir.

Halkın büyük çoğunluğunun emekleri ile geçinmeye çalışmalarına karşın, gidip sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda çalışan partilere oy vermesindeki çarpıklığın sorumlularından bir tanesi de boyalı basındır. Halkı, gerçek demokrasiyi elde etmesi için bilinçlendirme yerine, tencere tava veren, onun bunun apışarası ile uğraşan böyle bir basından, medyadan başka ne beklenir? O boyalı basın ki kendi bünyesinde çalışanlarına dahi sendikal hak tanımayacak ölçüde demokrasi dışı bir oluşum içindedir. Ne acıdır ki kendilerini demokrat sanan bu tür gazetelerin görgüsüz yazarları da sendikalaşma konusunda tek satır yazı yazamamaktadırlar. Kendilerini demokrat sandıkları için, Demirel'i de demokrat sanmaktadırlar. "Demokrasi Kahramanı Demirel"in anımsayabildiğimiz bazı etkinliklerine bir bakalım:

--- İlk başbakanlığı döneminde, "Türkiye'de Amerikan üssü yoktur, tesis vardır." diyerek gerçeği saptırması.

--- 1970 yılında yine başbakan olarak, İstanbul'un yoksul bölgelerinde koleradan ölen yurttaşlar için, "Ne yapalım Allah'ın takdiri böyleymiş." diyerek sözkonusu hastalığın, yoksulluk ve bu durumun dayatması sonucunda sağlıksız bir çevrede yaşamaktan oluştuğunu gözardı etmesi, gerçeği gizlemesi.

---1973 yılı başlarında Faruk Gürler'in cumhurbaşkanı seçilmesi için yapılan görüşmeler sırasında, zamanın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar ile görüşmesine karşın, görüşmediğini ileri süren Demirel'in, daha sonra Genelkurmay Başkanı'nın olayı yalanlaması üzerine, "Dün dündür, bugün bugündür." diyerek pişkinlik göstermesi ve yalan söylemeyi devlet yaşamına sokması.

--- Dünyada seçimle iktidara gelen ilk sosyalist devlet başkanı olan Şili'li Salvador Allende 1973 yılında Amerikan kuklası faşist General Pinochet tarafından öldürtüldüğünde, Demirel O'nun için "Eyi gitti, eyi" diyerek kendisinin ne kadar demokrat olduğunu ortaya koyması. O Salvador ki onursuz yaşamaktansa, faşistlere karşı vuruşarak yiğitçe ölmeyi yeğlemişti. Sözde demokrasi kahramanı Süleyman gibi şapkasını alıp, kaçmamıştı.

--- Danıştay kararlarını uygulamayarak hukuku çiğnemesi. Örneğin, İsmail Cem'in TRT Genel Müdürlüğü'ne geri dönmesine ilişkin Danıştay kararını uygulamayarak Anayasa suçu işlemesi. Şimdilerde ise (sözde) hukuk havarisi kesilmesi.

--- Milliyetçi Cephe Hükümeti'nin Başbakanıyken "Bana, milliyetçiler de suç işliyor, dedirtemezsiniz." diyerek şark kurnazlığı yapması. O "şerefli" milliyetçilerin durumu için bugün de aynı kanıda mı acaba?

--- Lockheed Şirketi'nden rüşvet alanların diğer ülkelerde açıklanmasına karşın, kendi başbakanlığı döneminde olayın örtbas edilmesi, yolsuzluğun üzerine gidilmemesi. Dolayısıyla, hırsızların kollanması.

--- Yeğeni Yahya demirel'in "hayali ihracat" olayını ortaya çıkaran Ticaret Bakanlığı ilgililerini görevden alarak "yetkisini kötüye kullanma suçu"nu işlemesi.

--- En çok sayıda imam hatip okulu açmakla övünerek din sömürüsü yapması, sonra da Atatürkçü geçinmesi. Sanki Atatürk de bir sürü imam hatip okulu açmıştı.

--- Deniz Gezmiş ve arkadaşları; tek cana kıymamalarına karşın, ülkelerinin tam bağımsız, halkının özgür olmasını ve insanca yaşamalarını istemeleri gözardı edilerek, haksız ve hukuksuz bir biçimde idamla cezalandırılmışlardı. TBMM'de idam kararı oylanırken çoğunluk partisi başkanı olarak, o yiğitlerin idam edilmeleri için parti grubuna "evet" oyu verdirirken nasıl da mutlu olmuştu... Yıllar sonra kendisine bu olayı anımsatan bir gazeteciye "O olayı o günün şartlarında değerlendirmek lazım." demişti... Olay o kadar basit değil, sayın Demirel. Asılanlar birkaç tavuk değil, 24 yaşlarında üç yağız yurtsever gençti. O gençler, Atatürk'ün Bursa Söylev'inde gençliğe verdiği görevi yerine getirmekten başka bir "suç" işlememişlerdi. Eğer onlar suçluysa, onlara o emri veren Atatürk de suçludur, değil mi?.

--- S.Demirel bir konuşmasında bu ülkenin 35 yılına damgasını vurduğunu söylemişti. Ne büyük şans. Acaba bu şans kimin için? Düşünüyorum da sevgili Atatürk bu devletin başında bu kadar süre kalsaydı, ülkemiz bugün hangi düzeyde olurdu acaba?... Hayali bile güzel. Üstelik de yurttaşları enayi yerine koyan bir takım düzeysiz ve çıkarcı siyasetçiler de bulunmazdı.

S.Demirel bu ülkenin yasal cumhurbaşkanıdır, benim babam değildir. O, olsa olsa O'nun "zihniyet"inden çıkarı olanların ve de boyalı gazete ve aptal kutusu televizyondan başka birşey izlemeyen ve kendisini geliştirmek için kitap okumayan, dolayısıyla olaylara at gözlüğü ile bakanların babası olabilir. Ülkemizde gerçek demokrasi olsaydı, yukarıda özetlemeye çalıştığım demokrasi dışı etkinliklerde bulunan bir kişinin cumhurbaşkanı seçilme olasılığı bulunmazdı.

Demokrat ve aydın insan, onun bunun kulu olmaz. O bilimin ışığında gerçekleri öğrenmek için çok okur, yurt ve dünya sorunlarını yakından izler, araştırmalar yapar. Öğrendiklerini de yaşama geçirmeye çalışır. İnsanın insanı sömürmesine karşı savaşım verir. Çözümün gerçek demokraside olduğunu ve demirbaş politikacılara umut bağlanmayacağını bilir.

Erol Soysever
E.Binbaşı

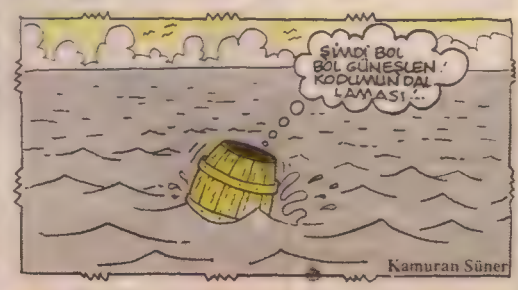

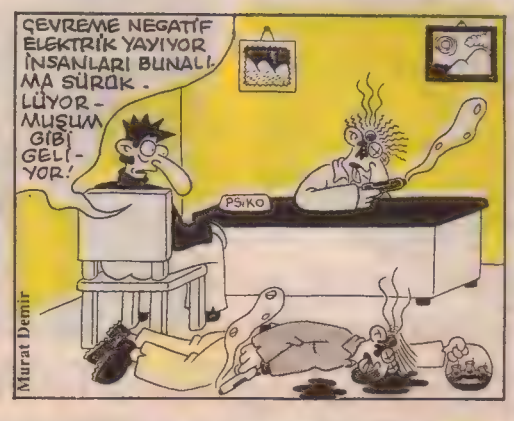

LeM Mizah
Sayı: 436
18 Mart 2000 C.tesi
Haftada bir yayımlanır

● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN ● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr)

● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: Ilıcak Matbaası ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Aksiniserası

DUYURULAR

Susurlukçu'lar mahkemede kahkahalarla beraat etti... Susurlukta tutuklu sanık kalmadı... LeMan'ın Susurluk Albümü yine gazete bayiilerinde... 8. Baskı. "Son gülen iyi güler"

Gazete bayiilerinde

Modern Çağın Canileri
Nihat Genç
İletişim Yayınları. 536 sayfa

LeMan Ankara'ya gidiyor!
25 Mart Cumartesi günü saat 12:00-15:00 arası **Ankara Ada Kültür Merkezi**'nde **Vedat Özdemiroğlu,** Soner Günday, **Aslan Özdemir,** Bahadır Boysal, kitaplarını imzalayacak.

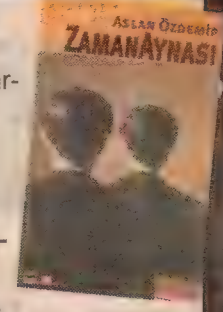

Yeni sayısı dopdolu bir içerikle bayiilerde

Adayımız Lütfü Oflaz

Yeah! Dünya tepe taklak gümektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Çocukluğun o saf, masum ve aptal koridorlarından geriye acaip şeyler kalmış... Kimi vakitler, uzak akrabalara ziyaretler olur.. Kadınların kısır veya altın günleri.. Kimi kadınlar bi odada toplaşıp ağda yaparlar karşılıklı... Ve bu ayin, bu rehabilitasyon onları çok rahatlatır... Bu enstantaneleri aradan yıllar geçer, unutamam... Süper net hatırlarım... Son zamanlarda yaşama sevinci veren, erotik bir hal aldı bu hatıralar... Arada akrabalık olmasaydı...

Geçtiğimiz yaz hayal ürünü olarak çizmiştim... Ama gerçekten oluyormuş bu... Şindi İstanbul'un böğründe yalnız yaşayan bir kızımız yatak odasına banyosuna, salonuna kamerayı yerleştirip doğal hayatını saati 20 dolardan internete aktarıyor... Web sitesi... www.tuğçe.com gibi bişey... "Real Word" hesabı... Ama sitenin reklamını Türkiye dışına yaptırmış... Amerika'daki arkadaşına fotokopi reklam afişleri astırtmış dükkanların, üniversite kampüslerinin duvarlarına... Onlar da "oryantalist, otantik ortadoğu" ayağına iştahla dalıyorlar işte siteye... Kızın olayından bizden kimsenin haberi yok tabii...

90'lı yılların başı... Toyluklardayım... Asosyal bir varlıktım... İlahe kadın, primadonna, aklını alan, zehir zemberek, zekasını kurnazlığa çeviren tapılası bir şey olarak temel içgüdü filmiyle Sharon Stone'da odaklanmıştık... Belki herkes gibi... Bir azizeydi o dönem... Ama dillmiş... Bi ropörtajında "filmlerdeki sevişme sahnelerinde partneriyle hakkaten de cinsel ilişkiye girdiğini ve prezervatif kullanmasını şart koştuğunu" okuyunca o büyü öyle bir bozuldu ki...

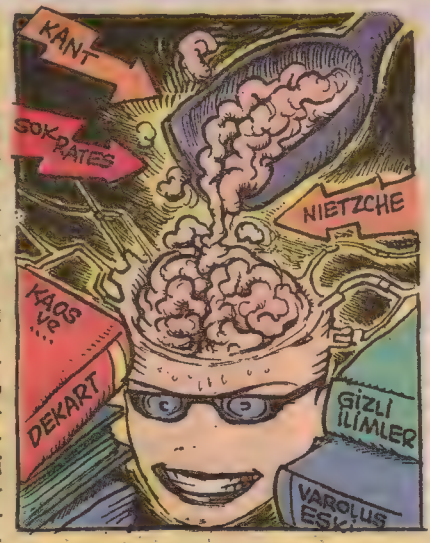

Hitler falan hikaye... Dünyanın en büyük **delisi denizanasıdır**.. Tam 650 milyon yıldır varlarmış.. Dünya kurulduğundan beri... Kalpleri, kemikleri ve beyinleri yokmuş! Tamamen sinir ağından oluşuyorlar... Hatta bazı türleri, sevgilisine kur yapmak için doğal sinyal lambalarıyla sellektör ışıklarıyla göz kırpıyordu wallaha belgeselde... ipil ipil... ampul...

Yahu Kıbrıs kavakları vardı nooldu? Çocuklukta evin önünde bu kavağın yaprağının bi yüzü yemyeşil, bi yüzü bembeyaz... Rüzgarlarda, esintilerde ipil ipil, yeşil-beyaz, beyaz-yeşil renk oyunları öyle bir göz alıcıdı ki taa uzak evlerden insanlar gelirdi meraktan, yahu bu nedir diye...

TEDAVİDEN ÖNCE

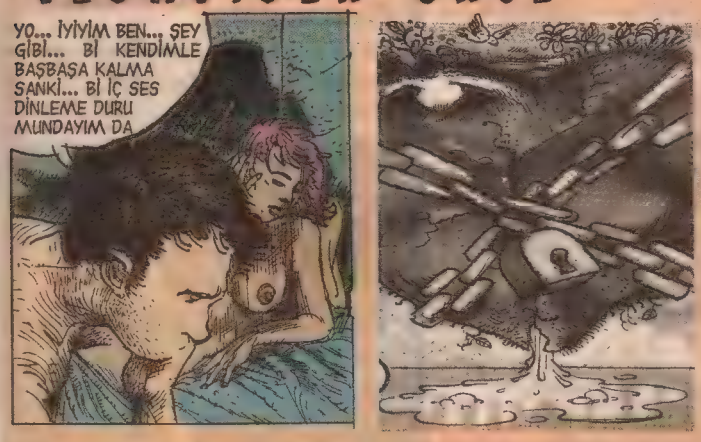

TEDAVİDEN SONRA

Laf lafı açıyor... Özürdilerim, eskiden sevişme sonrası orgazmın hemen ardından gelen o burukluk... o anlık kişilik buzlanması, o ruhsal soğuma, bünyede kalıcı hasarlar yapardı... Sonradan sonraya bu içgüdüsel şeyi aştım... O "atraksiyon"u öncesiyle de sonrasıyla da ve paylaşarak yaşamaya çalıştım... Oldu... Şimdilerdeyse orgazm sonunu karnavala çevirdim... Çünkü işin içine aşkın girmesi gerekmiş sevgili okurlar... (Ne ki bu?)

Rüyaların saçma olduğu konusunda hem fikir değil miyiz. Yıllar yılı hayatımızın neredeyse yarısını içeren bu sanal hezeyanları toplasan bir adam etmez... Acaba bu saçmalık deryasında kendinden geçen haline 15 yaşına kadar böyle düşünüyordum... 15 yaşında bir gün babamın delirdiğini gördüm ki rüyamda. Allahım ne dehşetengizdi. Babam benim için saygıdeğer sağlam bir otoriteydi sanki. Bugün hala tüm ayrıntılarıyla hatırladığım o rüyadan adam akıllı etkilendiğimden bugün hala sanırım soyluyorum bir kılanma bir ciddiyetle yaklaşıyorum düşlere...

Hepimizin hayatında bir kere (bu hepimiz nerden çıktı ya...) lanetli moruk oldu mu? Biz üç kardeşe acıktık diye sıcak pideler yaptı... Etli... Tıkabasa, afiyetle yedik, huzurla seyretti bizi... Finalde bu huzur motifi birden bire şeytani bir hal aldı da inledi sanki: "kuş pidesi yapmıştım size... Kuş etinden... Bıldırcın... Bizim bey avcıdır... Dün getirdiydi..." hele ondan, ağzımızda çıtır çıtır ediyordu yerken de, biz de bundan eğlenceli bi zevk alıyorduk... Yavru kuşları ayıklama zahmetine katlanmadan iskeletiyle beraber pide yapmışmış... Sonrasında biz de o çocuk halimizle depresyon.....

Akşamsefası

437

25 MART 2000 Cumartesi-Sayı:2000/13 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Silah Yağmuru

Dünyanın 5. büyük silah alıcısı Türkiye önümüzdeki 30 yıl için 150 milyar dolarlık silah yatırımı planlıyor. Yeni Şafak'a göre; helikopter ihalesiyle birlikte silah yatırımları bir kez daha tartışmaya açılan Türkiye, kaynaklarının azımsanmayacak bir kısmını savunmaya yatıyor. OYTEP'e göre, yakın vadeli toplam savunma giderleri 37 milyar dolarn buluyor. Dört milyar dolarlık helikopter ihalesi dışında yine önümüzdeki dönemde sonuçlanması beklenen başka ihaleler de Türkiye'ye ağır mali yükler getirecek. 17 milyar dolarlık tank ihalesi ile 800 milyon dolarlık radar sistemi ihalesi bunlardan ikisi. Ayrıca üretimi planlanan 32 F-16 uçağı için 1 milyar 280 milyon dolarlık bir harcama gerekiyor. Altı modern fırkateynin bütçeye getireceği yük ise 4 milyar 200 milyon dolar. 37 milyar dolarlık yakın vadeli savunma giderleriyle depremde yıkılan Gölcük 4 kere inşa edilebildiğine göre, varın gerisini siz hesabedin.

Akşamserası

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

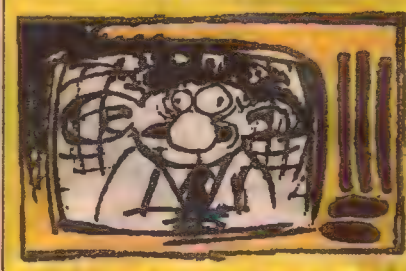

agdabak@leman.com.tr

HABERLER

• Kutuplarda eksi kırk derecenin altındaki sıcaklıklarda yaşamaya alışmış penguenlerin üstüne benzin döküp yakınca öldüklerini bilimsel deneylerle kanıtlayan dört doktor death metal grubu kurdu.

• Yaptığı zeytinyağlı dolmayı beğenmeyen kocasını Hilton Oteli başhçısına boğdurtan ihtiraslı kadın, imambayıldı tarafından ihbar edilip yakalanınca (Pişman deyilim, yaşasın haklı davamız, yaşasın tomatesler, var olsun pilavlarımız) diye barım barım bağırdı. Akabinde balerinler hopladı, kaymakamlar ağladı.

• Meşhur salya sümük fabrikatörü Cezvettin Şebeksigil evinde diri olarak bulundu. Halbuki öleli yedi yol olmasın aragmen niye ki böyle bu ulan?! Şaka şaka yok ööle bişey gıçımdan uydurdum.

• Evine giderken gaspçılar tarafından memeleri çalınan bizirhatun para karşılığı kendini psikoloklara yalattırdı ki üzüldüğünden dolayı yaptı böyle. Akabinde gene balerinler.

• Ünlü normal Gökhan Dabak rüyasında neşeyle hapşıran binlerce vantilatörler gördüğünü açıkladı. Pentagon alarma geçti.

• Atılımcı tavuk Gıdak hanımın ameliyatla ördek olması hayvanlar aleminde şaşkınlıkla karşılandı. Yaptığı basın toplantısında böyle böyle yapmasındaki sebebin su siporlarına ilgi duyan ve kıyasıya benimseyen bir yapım vardır diye diyen yeni ismiyle Vakdırak hanım denize atlayarak kayıplara garkoldu.

• Sanatseverlerin pekbi beyendiği şiir (bir elinde cımbız bir elinde ayna, umurundamı dünya)yı (bir elinde hacivat bir elinde süeter, umurundammı cüpiter) şeklinde söyleyen namussuz şiir okurcasının ağzına vampir boku sürüldü, kıçına edebiyat fakültesi hademesi sokuldu.

• Bacak bacak üstüne atarken beli kırılan fil terbiyecisinin yapılan otopsi sonucu gerizekalı olduğu anlaşıldı. Dii mi Cevat aabi (Evet).

GÖKHAN DABAK

Mahmut Tibet

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Diyarbakır'da Nevruz nedeniyle lastikler gözaltına alındı. Olaysız geçen geçmiş Nevruz bayramınız kutlu olsun.

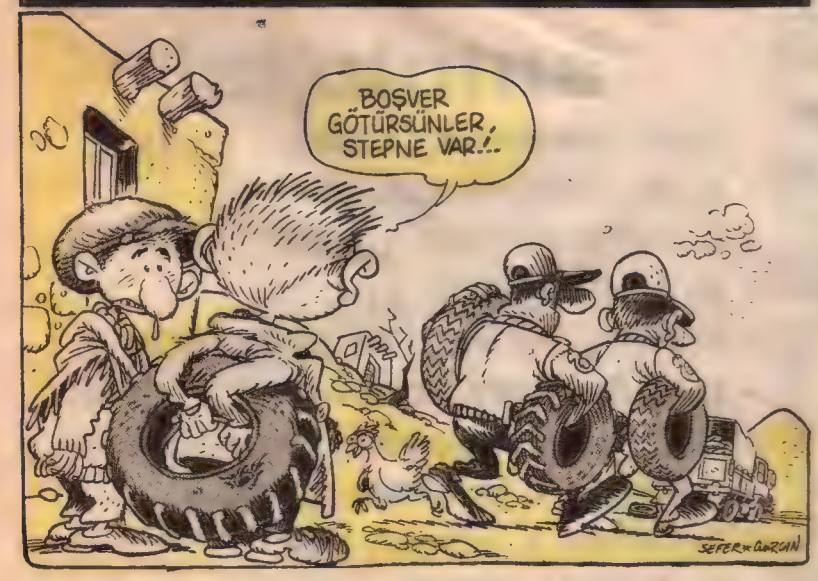

Bakan Tantan kulağı çekiyor

75 Yıldır uygulanan yasadışı yönteme son verildi

Artık hiç kimse izinsiz telefon dinleyemeyecek. Yeni yönetmelik telekulağı disiplin altına alacak

MAHKEME kararı olmadan yapılan telefon dinlemelerinin suç olduğunu vurgulayan İçişleri Bakanı "Hukuki ve teknik altyapı çalışmasını tamamlayıp bütün sistemi disiplin altına alma-

İŞTE CUMHURBAŞKANI ADAYIMIZ

LÜTFÜ OFLAZ

İlk insan hakları kampanyasını o başlattı. Aldığı iki milyon mektup ile ülkenin en fazla mektup alan kişisi. Her kesimden, her siyasi düşünceden hayranları var.

YETER, SÖZ LÜTFÜ'NÜN!

İHALE MEDYASI FİYAT DÜŞÜRDÜ

etik'i senin kemiği benim

Katrilyonluk enerji ihalelerini birer birer ham yapan ihale medyası, gazetelerinin fiyatlarını 175 bin liradan 100 bin liraya düşürdü. Daha geçtiğimiz ay 25 bin lira zam yaptıkları için okurlarına bin dereden su getiren açıklamalar yapan gazeteler ne oldu da damping yarışına girdiler. İlk dampingi bilindiği üzere STAR yapmış fiyatını 50 bin liraya düşürmüştü. Bu ve başka nedenlerle dağıtım tekelinden şutlanan Star'ın Genel Yayın Çekirge'si, televizyonlarından karşısındaki Gülgün Feyman'ın bile mimiklerini donduran açıklamalarda bulunmuştu. Ardından STAR sıfır kârla kendi noktalarında dağıtılmaya başlandı. Nerden geliyordu bu değirmenin suyu? Şimdi de Milliyet'in Genel Yayın Doğan'ı, patronunun televizyonuna çıkıp müjdeli haberi verdi. Milliyet'te fiyatını 100 bin liraya düşürmüştü. Bir esnaf ağzıyla yeni fiyat ve yayın politikalarını açıklayan Doğan, Milliyet'in artık bir gençlik gazetesi de olacağını belirtiyordu. Gençler ne isterlerse anyorlarsa Milliyet'te bulabileceklerdi. Örneğin en ucuz hamburger hangi McDonald's'ta yenilebilir, en kaliteli ve ucuz spor ayakkabı, blue jean nereden alınabilir gençler Milliyet'ten öğrenebileceklermiş. Sabah'ın da 100 bin liraya düşmesi Doğan'ı sinirlendirmişti. Ama öncü onlardı. 125 bin liralık Radikal de geçmişte olduğu gibi fiyatını 50 bin liraya düşürürse hiç şaşırmamalı. Bu arada Cumhuriyet tam taklaya geldi. 4 aydır maaş ödeyemeyen gazete de bir patronun eline düşerse hiç şaşılmamalı. Kağıda her ay düzenli %5-10 zam gelirken, Leman'ın bu yüzden iki kapağı bir araya gelmezken, bunların damping yapması akıl alır gibi değil. Anlaşılan katrilyonluk enerji ihalesi kapalım derken bunların üç kuruşluk gazeteci enerjileri hepten tükenmiş. Milliyet gençlik gazetesi olmak isterken yalayıp yutarak okudukları Leman'a da özenmiş olsa gerek. Ama biliyorlar ki ateş başka yerde..

Çakıcı - Nuriş Mektuplaşmaları

Sevgili kardeşim Nuriş,

Senin ve aynı odayı paylaştığın yiğitlerin gözlerinden öperim. Senle kardeşin Vedat, benim öz kardeşlerim gibisiniz. Ama diğerlerini iyi tanımıyorum, onlar şimdilik kayınbiraderim dozundalar. Kardeşim Nuriş, T (Telefon) çok işime yaradı, teşekkür ederim. Ayrıca F (Faks) de makbule geçti. İTK (İsmail Türüt kaseti) için de sağolun. Yarın da sizden B (Bilgisayar) bekliyorum, e-mail yollamam gereken 12 şerefsiz var. Hepinizi öperim.

Abiniz Alaattin

Canım abicim,

Yüreğinle yazdığın pusula bizi bahtiyar etti. Çok duygulandık, sabaha kadar nöbetleşe ağladık. Emrettiğin B'yi yolluyorum. (Abicim, programlardan donatılara gir, ordan da Hearts olayını tıkla, işte o maça kızı oyunudur, tek başına oynarsın, vakit geçer. Ayreten arzu edersen animasyon-porno CD de gönderebilirim. Bi "Şirinler" var ki, aklın durur. Şirine ile dört tane Şirin, çılgınlar gibi. Sonlara doğru Gargamel de iştirak ediyor olaya, müthiş yani, yok böyle bişey!)

Değerli abicim, bu kadar kıyak karşılığında, aynı cezaevinde kader arkadaşlığı yaptığımız Erol Evcil'den küçük bi sakal rica etmemize celallenmezsin umarım. Geçen voltada dikkatimi çekti, desteleyip desteleyip lastiklediği markları çorabında taşıyo lavuk. İnsanın canı çekiyo biliyon mu? Emrindeyiz sayın abim.

Kardeşin Nuriş

Lan Nuriş!

Abilik yaptık diye niye coştun hemen hırt? Bitine gereken negatif kan bulundu gabila. Erol Evcil'e dokunanı senin deyiminle mermi manyağı yaparım. Mermi manyaklığıyla bırakmam, roketatar sempatizanı, plastik bomba düşkünü, şarapnel hevesli-

si de yaparım. Yapamaz mıyım lan İbiş Nuriş? Bi kere ismin isim değil oğlum, ne o öyle Nur-İş diye, dinci sendika gibi! Karşıma bir daha çıkma sakın!

Bak oğlum, bu Kartal ortamı ikimize fazla, ne yap et, naklini başka yere aldır. Ama dersen ki, biz altı kişi yapışmış gibi hep birarada duran tırsaklarız, hepimizi toplasan anca minyon bi delikanlı eder, ayrılmaya paçamız yetmez, o zaman kıpraşmayın, durun durduğunuz yerde derim. Hoplamayın ve de zıplamayın. Şimdilik bu kadar tosun. (Sen o Şirinler plağını gene de yolla!)

Delikanlılar Kralı Alaattin

Abi aylarında gidesice!

Sanki senin adın çok mu güzel stajyer satanist düşünceli kaşar taslağı! Sen öyle kolpacı ve kokuşmuş bir kişisin ki, sihir dozu alarm veren sihirli lambandan çıkan cini bile sırtından vurursun, bütün manevi malvarlığına da el koyarsın! Ben ve Vedat ve diğer 4 kankam (Tinki Minki - Dipsi - Lala - Po) sana dostoğludost olduk. Ama sen namkörsün, sana iyilik yapan herkese finalde kelek atan şerbeti katmerlenmiş şambabası sen! Öyle de antika bi adamsın ki, koca ülkede hâlâ Selçuk Ural şarkıları dinleyen bi sen kaldın. Artı CD'ye plak diyosun.

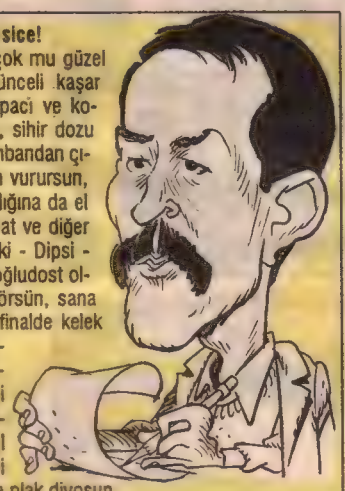

Bak Alaattin, bu işler değişti. Sen dışardayken biz alemin koodinatlanıyla oynadık, ayan bozduk. Sen dışardayken biz yeraltı dünyasının enlemlerine dokunmasak da, boylamları tamamen değiştirdik. Sen dışardayken biz şah olduk, yetmedi şahbaz olduk. Sen ancak fizik, kimya değiştirirsin ey sanal delikanlı, ey dijital külhanbeyi! Biz coğrafyayı, tarihi değiştirdik. Sen anca dış kantine yarım kilo boya yazdırıp saçını, kaşını boyarsın. Allah bilir, gizli gizli ağda da aldırıyorsundur gardiyanlara rüşvet vererekten. Adam mısın, madam mısın? Ben kavalyeyim, sen dam mısın?

Cehennem Ateşi Nuriş

Ulan potansiyel cansız!

Ulan kanınla şu koridorları yıkamama ramak kalan cif likit jel! Ulan kişilik ve milliyet ve delikanlılık ve de toprak erozyonuna uğramış göçebegil! Savcıya 'Alaattin abimizle bizi görüştür' diye üç dilde yalvaran siz diil misiniz çakal? Ben sizinle görüşmem, sadece annenizle, olmadı dayınızla, hiç olmadı, dayınıza çok benzeyen bi başka şahısla görüşürüm. Ben tek başımayım, ister tek tek gelin, ister ikişer ikişer, ister üçer üçer, isterseniz de tek seans yapalım! Son bi isteğin varsa, söyle ulan sera marulu!

Alaattin the Best!

Esprili mektubunu aldım şambaba!

Senin adın Çakıcı diil, Şakacı olmalıymış. Gül gül öldük gene! Bu sana son mektubumdur. Biliyorum bu son mektup ayıracak ikimizi. Artık seni başka bir dünya bekliyor. Son mektubu yazarken ben saadetler diliyorum yeni dünyanda. Ordaki herkese bizden selam götür saçı boyalım! (Ya da efendi ol, elimizdeki tüm mektuplarını fışkırtmayalım ortamlara kınalı kuzum!)

Karagümrük Dükü Nuriş

Not: *Dergi baskıya girerken mektuplaşmalar devam ediyordu...*

300 polis şefi üzerinde yapılan bir araştırma polislerin terfi edebilmek için mafya ve medyaya başvurduklarını ortaya çıkardı.

Susurluk davası sanıklarından Sami Hoştan'ın 'Ateşli Silahlar Kanunu'na muhalefet' suçundan yargılandığı davaya konu olan 25 adet mermiyi polisin 'atış' için kullandığı ortaya çıktı. Bu şekilde davanın delilleri yok edilmiş oldu.

Susurluk albümü gazete bayiilerinde ve kitapçılarda

EROL ÇAKIR newrozun "W"sine takan
FEYZİ AYTEKİN nükleer atık, akkuyu çarkçısı dsp'li çevre bakanı
REHA MUHTAR rakı kadehinden reyting uman ebedi lale konuğu
ATİLLA TAŞ pooh star,. tarkan'ın böbrek taşı
AKSA zehir kusan fabrika
DSP VE MHP'NİN ULUSLARARASI CEZAEVİ ALTERNATİF RAPORU tbmm insan hakları komisyonu'nun tespit ettiği sorumluları örtbas raporu
EVREN-ECEVİT sevişken ikili
VELİ GÖÇER arsa ve yapı kooperatifi herkese yeniden merhaba der
TRAFİK CANAVARI azami 140 ölü

Akşamsefası

daral timsah

mehmet çağçağ

daral@leman.com.tr

açık büfe

met üst

noktalı isimler antolojisi

- tarık dursun k., yazar
- **e. e. cummings, şair**
- vüsat o. bener, yazar
- **o. j. simpson, sporcu**
- mine g. kırıkkanat, gazeteci
- **p. j. harwey, müzisyen**
- mehmet h. doğan, eleştirmen
- **samuel l. jakson, oyuncu**
- arkadaş z. özger, şair
- **o. henry, yazar**
- kenny j., müzisyen
- **e. emine, yazar**
- d.h. lawrence, yazar
- **a. kadir, şair**
- george c. scott, oyuncu
- **t. s. eliot, şair**
- j. d. salinger, yazar
- **alan j. pakula, yönetmen**
- b. b. king, müzisyen
- **edward g. robinson, oyuncu**
- osman f. seden, yönetmen
- **h. g. wells, yazar**
- l. sami akalın, dilbilimci
- **karl r. popper, felsefeci**
- f. scott fitzgerald, yazar
- **h. nusret zorlutuna, yazar**
- lütfi ö. akad, yönetmen
- **w. h. auden, şair**
- a. turan oflazoğlu, yazar
- **dean r. koontz, yazar**
- h. m. enzerberger, şair
- **i. galip arcan, oyuncu**
- lee j. cobb, oyuncu
- **turgut n. demirağ, yapımcı**
- joseph l. mankiewicz, yapımcı
- **e. g. marshall, oyuncu**
- j. r. tolkien, yazar

-devam edebilir-

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BURASI YEDİ KOCALI HÜRMÜZ'ÜN YERİ BİLADERİM... YEDİ CÜCELERLE PAMUK PRENSES DAHA İLERDE...

UĞUR DERSİNİ NİÇİN YAPMADIN BAKİİM!..

HIIĞ HIĞ

İNKILAP TARİHİ

DÜN... DÜN DEDEM ÖLDÜ ÖRTMENİM!..

SAĞOL YİĞENİM... OKUMAM YAZMAM YOHTUR Kİ BEN YAZAYIM!..

BENİ VURAN TAYYAR

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

"SOL KOLU UZUN OLAN ELEMANLAR ARANIYOR...BU NE YAA? DUR ULAN GİDİP BAKACAM NE İŞİYMİŞ BU?..

GAZETE

İŞ BU BİLADER... GİŞE MEMURLUĞU...AMA SENİN SOL KOLUN PEK UZUN DEĞİL GİBİ...

GİŞE NO 3

Lütfen bozuk para veriniz

HUUUU

ARABA MEZARLIĞI

RİCA EDERİM ÖNEMLİ DEĞİL DAYI... EVET, BENİ VURAN TAYYAR'IN AMCAOĞLU NURİ Mİ YAZAYIM?..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barolan

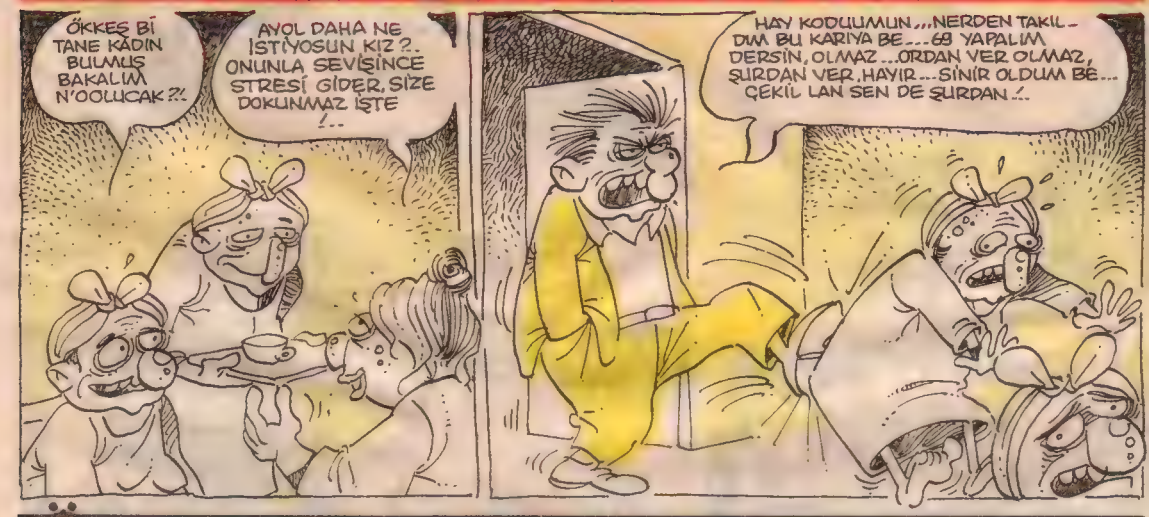

ÜGRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

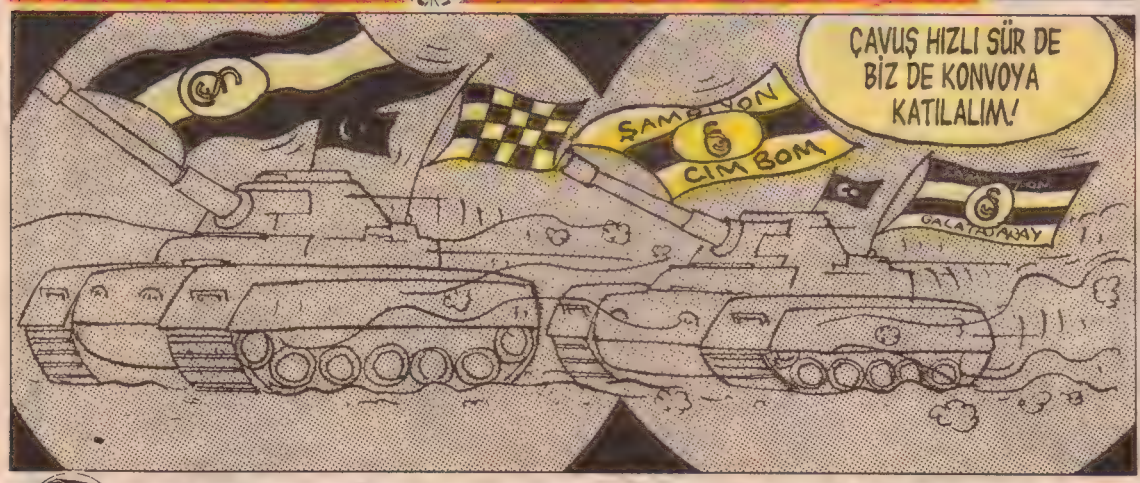

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

Sanatsız bir toplum damar damar üstüne birmiş gibidir...

yılmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

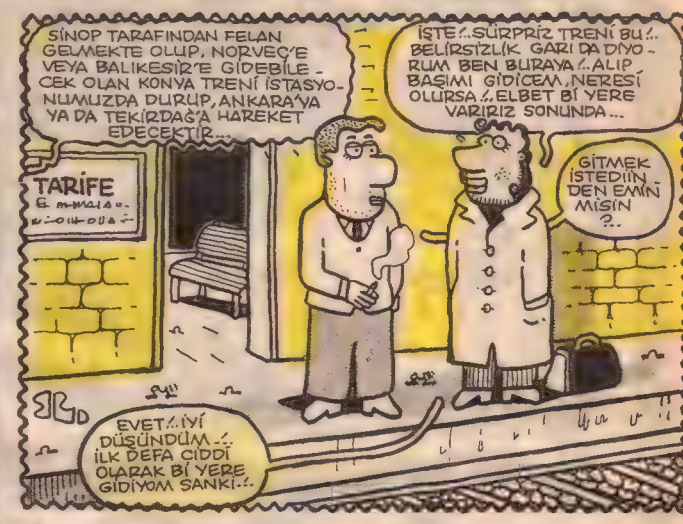

Akşamserası

TERELLİ

PICTURES

barslan@leman.com.tr

VAH ŞET İN KANKA LARI

Alper ile Bünyamin

1. ÖYKÜ

VAHŞ ŞŞŞ KANK KKK...

2nci Mace-ra

canbarslan@turk.net

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU
guneri@leman.com.tr

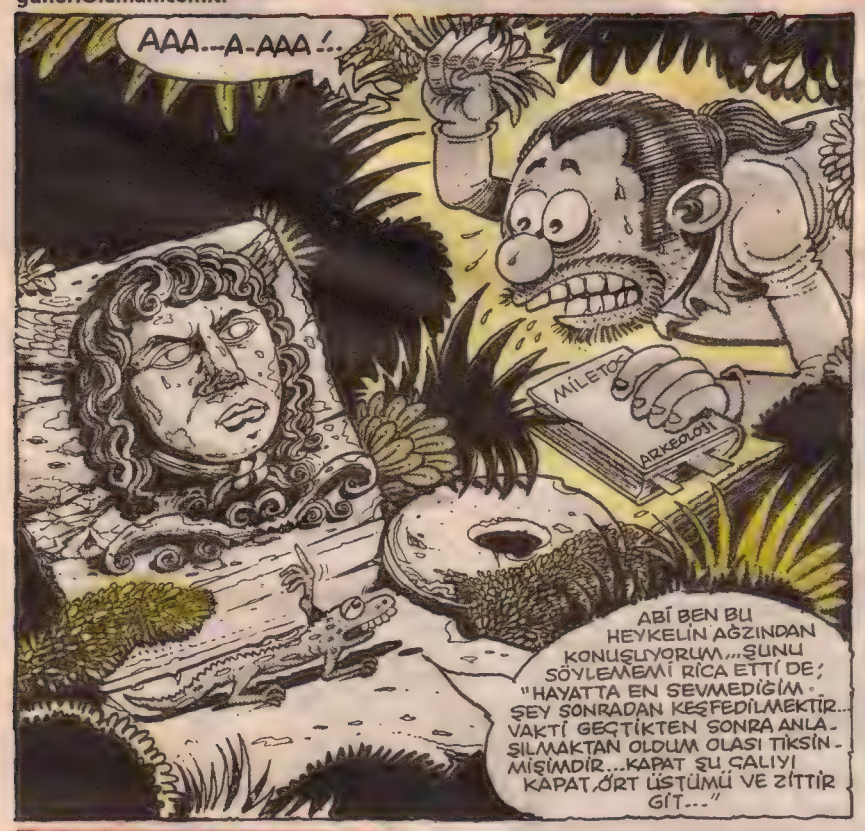

DUMUR DETAYLARI

Bir tekel bayiinde tezgahta duran hesap makinasının tuşlarına küçük beyaz kağıtlar yapıştırılmış. Üstlerine de tükenmez kalemle 1, 2, 3, 4... şeklinde rakkamlar yazılmış. Herhalde makinanın üstündeki rakkamlar iyice aşınıp okunmaz hale geldiği için böyle yapılmış. Demek ki dükkanda nice bira, nice sigara hesabı yapılmış, varın tuşlara basmadan siz hesap edin...

TEZ

Neşeyle başlayan içki masalarında genellikle muhabbetin sonlarına doğru yanlış anlaşılmalardan dolayı çeşitli tartışmalar ve kavgalar çıktığını hepimiz biliriz ya da bilhassa şahit olmuşuzdur. Fakat şu ince ayrıntıyı hep gözden kaçırmışızdır. Bu tür içkili sohbet kavgalarında olayın sonunda **"mevzu nedir, mevzu nedir?"** diyerek geceye katılan bazı adamlar vardır. Bunlar ellerinde bir ceymis bond çantayla ya da herhangi bir tür evrak çantasıyla ve koltuklarının altına sıkıştırdıkları gazeteleriyle dost muhabbetine yetişme telaşı içinde gelirler. **"Bi saniye abicim, mevzu nedir?"** şeklinde bir girişle gergin ortamı yumuşatarak tartışmayı bitirirler. Tartışmacıları sarılıp öpüşmeye ikna ederler. Ortamı yumuşattıktan sonra başka bir mekana gidip muhabbete devam etmeyi önermek de bunlara düşer. Bu adamların ellerinde çantayla geç vakitte nerden geldikleri anlaşılmaz. İşten geliyorlarsa ne tür bir işte çalıştıkları net bir şekilde bilinmez. Bilinmeyen diğer bir konu da; **"mevzu nedir"** diyerek ortamı yumuşatan adamların muhabbete en başından katıldıkları taktirde çıkan tartışmada ne gibi bir tavır alacaklarıdır. Sarhoşluğun etkisiyle kendilerini kaybedip tartışmaya, kavgaya girerler mi, yoksa herzamanki misyonlarını yüklenip kavgayı yatıştırırlar mı, bu durumu henüz araştırma ve gözlem safhasındayız.

• • •

Bir sohbet esnasında kendinden üçüncü tekil şahıs olarak bahseden şahıslar yarı delidir. Mesela kendinden şöyle bahsedebilir **"Geçen gün bana laf çakmaya geldi. Peki bu durumda Rafet ne yaptı? Rafet ona öyle bir söz söyledi ki, laf çaktığına çakacağına pişman oldu. Rafet Erkmen işte böyle yapar adamı!"** Enteresan bir kendine bakıştır bu. Kendine garip bir hayranlık duyuştur bu. Niye böyle yaptığını biz kesin olarak bilemeyiz. Ancak varsayımlar öne sürebiliriz. Öne sürebileceğimiz en önemli varsayım, bu şahısların kendilerine duydukları aşırı hayranlıktan artık kendilerini başka biri gibi görmeye başladıklarıdır. Artık bünyelerindeki insan o bildikleri kendileri değildir. Her anın, her dakikanın hayali kahramanıdır o. Bu kendilerinden oluşan hayali kahramanı izleyip, seyredip coşkuyla anlatırlar. **"Rafet'le şaka olmaz, Rafet bir söz verdi mi yerine getirir."** Öte yandan zararsız insanlardır. Tüm dertleri dışardan bakıp seyretmeye doyamadıkları kendileridir, içlerindeki onları zevkten delirten o bambaşka hayal kahramanıdır.

ANTİTEZ

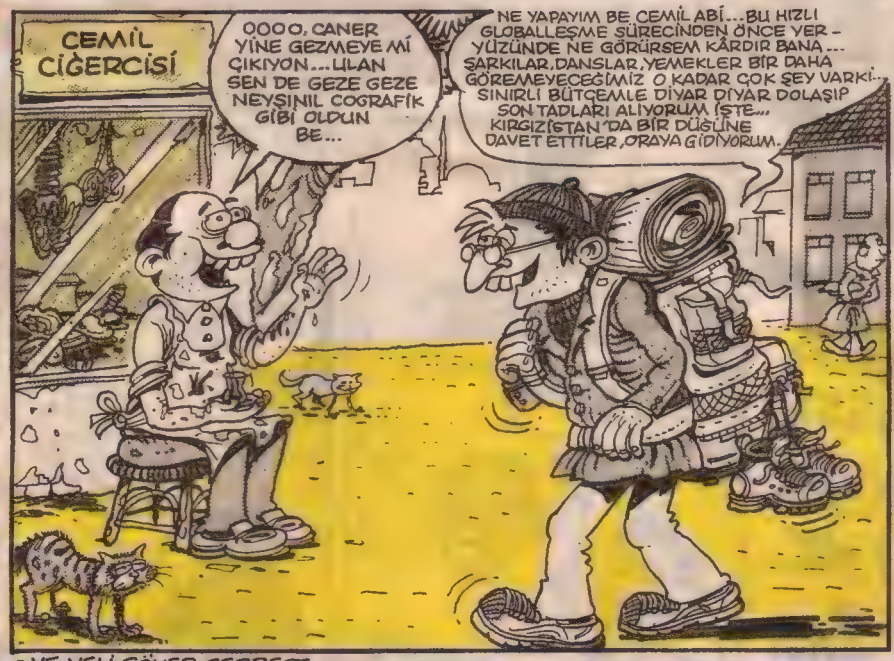

• VE,VELİ ÇÖKER SERBEST...

AYRINTILAR
m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

İnsanı yormayacak kadar eğimli bir caddede, yukarıya doğru yavaş adımlarla yürürken buluyorum kendimi her seferinde. Birbirlerinden biraz uzakta iki oto yedek parça dükkanı, aralarında bir-iki apartmanın girişi, bir de işhanı var yürüdüğüm sırada. Bunların ait olduğu bloğa gelmeden önce, boş bir arsayla karşılaşıyorum. Duvarın diplerinde, küçük, acayip otlar, dikenler falan var biraz. Geçerken, arsanın boşluğuna bi göz atıyorum, sonra binaların önüne geldiğimde yukarı bakıyorum yavaşça. İşhanının geniş camlı üst katlarında, içeriyi aydınlatan floresanları, onun mavimsi ışığını ve oraya buraya hareketlenen kafaları görüyorum. Bir muhasebe bürosu, diş protez laboratuarı, bir avukat ve bir jinekolog, belki bir de turizm acentasının bulunabileceği, girişi: birbirinin üstüne yığılmış irili ufaklı tabelalarla kaplı, ve içeri girersem eğer, önce loş ışıktaki bir kaç belirsizlikle karşılaşacağım, küçük, sıradan iş hanlarından biri bu.

Sadece geçerken, üst katlara ve orda kıpırdanan gövdelere baktığımı hatırlıyorum. Daha ilerisi de var, yürüyüp gidebilirim, ama burda beni çeken birşey olmalı. Kapıda dur, diyorum kendime. Tabelalara göz atıyorum; okuduğum yok; ordaki karmaşıklık hoşuma gidiyor bir an. Sonra, içeriye bakıyorum. Muhtemelen, ampullerden bir kaçı patlak. Önce biraz karanlığa dalarsın, sonra çıktıkça medrivenleri, açık bırakılan kapılardan ışıklar vurur basamaklara. Orda, girişte durduğumu farkettim birden. Yürüyüp gitmeliyim. Geçerken bakmak yetiyordu ama bu sefer sahiden durmuşum! Hoşuma gitti. Girişin kuytusunda, büyük, ağır demir kapının açılmayan kanadı önünde, dipte, kaldırıma bakarak duruyorum. Bazen böyle, insanlar olur, mağaza, işhanı, pasaj girişlerinde falan bekleşen. Ama bu kez, yağmur da yağmıyordu ve akşam olmak üzereydi; hava da üşütmeyecek kadar serindi sadece... Sonra buradan, önümden yani, halsiz bir sokak köpeği, uydu anten çanağı taşıyan bir adam, yürürken bana bi göz atan kabarık montlu genç biri; hızlı adımlarla, konuşarak yürüyen, siyah mantolu, orta yaşlı iki kadın ve, ilgimi çekmeyen üç beş şey daha geçti. Eğer işhanının, varsa bi kapıcısı falan, ya da merak eden başka birisi, burda ne için durduğum veya nereyi aradığımla ilgili birşey sorarsa, ne diyeceğimi düşündüm.

Henüz kimse birşey sormamıştı. Zaman geçtikçe de, orda durmayı hakettiğime inanıyordum. Bir kaç kere, ayak sesleri duydum merdivenlerde ve dönüp bakmadım hiç. Eğer o sesler yakınlaşır ve aniden yanımda bana bakan birisini görürsem, şaşırmayıp, orda durması çok normal ve gerekli olan birisi gibi davranabilecektim. Yine de bir cevap bulmam lazımdı ama. Böyle bi hanın, kapıcısı veya, çok meraklı bir çalışanı da olduğunu sanmıyorum aslında. İyiniyetle bile sorulsa da, lafı geçiştirebilecek kadar, belirsiz ama yeterli bir yanıt verme halindeydim. Orda duruyorsam uzun bi süredir, herhalde bi sebebi olmalıydı ve, bunu kanıtlayabilirdim. Arasıra, gerçekleşebilcek böyle bir durumu düşünüyor, ama çoğu zamanda yolu ve kaldırımı seyrediyordum. Hiçbir yere dayanmamıştım ve neredeyse hiç kıpırdamamıştım. Bir ara, aklıma neşeli bir şey geldiğinde hafifçe yaylanmış, bir kaç kere de yüklendiğim ayağımı değiştirmiştim galba. Çıkardığım en önemli ses de, ara sıra yan duvara değen montumun hışırtısıydı. İçerden ayak sesleri duyduğumda da, boğazımı temizlemiştim hafifçe. Ama bu sefer olmadı; net ve temiz bir cevap vermek için bunu yapmaya fırsat kalmadan, hızla birisi geçti yanımdan, hemen köşeyi döndü, gözden kayboldu. Demek içerisi gerçekten canlıydı. Bu bir an hoşuma gitmedi. Üst katlarda, floresanların ışığı altında gördüğüm yarı bedenler, hayal gibiydi halbuki.

Daha fazla kıpırdanmaya başlamıştım. Yürüyüp gitmeliyim! Oysa hiç de fena değildi. Belki, karnım acıkınca ya da yorgunluktan uyuşunca hareketlenecektim. Biraz daha durmaya karar verdim. Bu, zor bir seçimdi ve riskliydi. Saçmalamaya başladığımı hissettim. Sonra, geçen zamanın akıcılığını düşününce, bunu olabildiğince sürdürmek uğruna, herhangi bir çirkinliğin riskini taşıyabileceğime inandırdım kendimi hemen. Artık yola, karşı tarafa falan da bakmıyor, sadece bunları ve bunlarla bağlantılı gerekli gereksiz bir yığın şeyi düşünüyor, bağlantısı zor olanları bile küçük akıl yürütmelerle birbirine o an için ilişkitirip, ruh halimi devam ettiriyordum. İki üç kişi daha çıkmıştı dışarı ve girenler de olmuştu heralde. Artık umrumda değildi. Çünkü onlara dikkat ettiğimi hatırlamıyorum. Karaltılar, parıltılar, uğultular ve mırıltılar halindeydi bana ulaşan herşey. Anılarımda; durduğum yerin az ötesinde, kaldırımda yürüyerek, yukarıya, üst katların pencerelerine göz attığım o an belirdi. Orda olmak istedim. Boş arsayı da düşündüm. Duvarın dibindeki o otlar çok komikti. Ve arsa, önünden geçerken, bakılabilecek derin bir boşluk yaratıp, daha sonra bakmak isteyeceğim biraz zor ve karmaşık bir şey için gözlerimi rahatlatıyordu... Hatıra mı, düş mü olduğu belli olmayan bu kısa düşüncelerin etkisi, tuhaf bir şekilde, anlık umutlar veriyordu. O umudun vaad ettiği gerçeğe ulaşmanın zorluğunu hissetmeden, yani etkisi hemen geçmeden, bir başka anlık keyif bunun ucuna eklenmekte ve, gittikçe rahatlamaktaydım. Önümden geçenlerden, seslerden ve parıltılardan sonra, az önceki küçük akıl yürütme oyunlarım, düşünceleri birbirine ekleme çabalarım da kaybolmuştu. Şimdi sadece, fokurdayan bir bilincin ninnisi eşliğinde kısa düşler ve bütün algılarımın yerini alan bir sabitlik hissi vardı.

...Labaratuardaki çocuk, turizm acentasında yeni işe başlayan kızla beraber içeri girerken, bana neşeli bir selam verip öyle geçti. Mesajları algıladığımı ifade eden, alt dudağımı üsttekine bindirip yüzümü buruşturmak ve yukarıya bakmaktan oluşan tuhaf bir refleks tepki edinmiştim; bunun dışında kimseye fazla yüz vermiyor, ısrarla bişey soran yeni birileri olursa da, ilk gün yaptığım gibi, elimdeki küçük kağıda kafamı eğip çok önemli şeyler düşünüyormuş gibi davranıyordum... Ve sadece; içeriye eşya falan sokmak için arkamdaki kapalı kanadı açmaları gerektiğinde kıpırdamaktaydım.

Akşamsefası

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GÜVEN

FEYHAN GÜVER

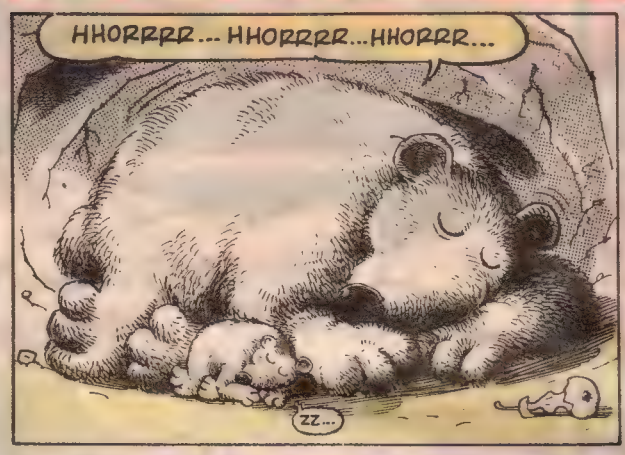

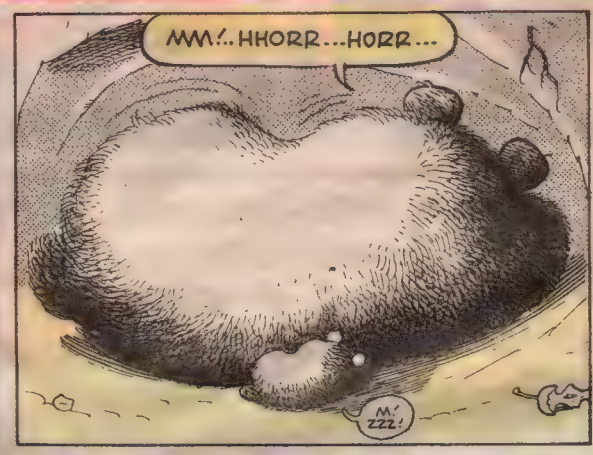

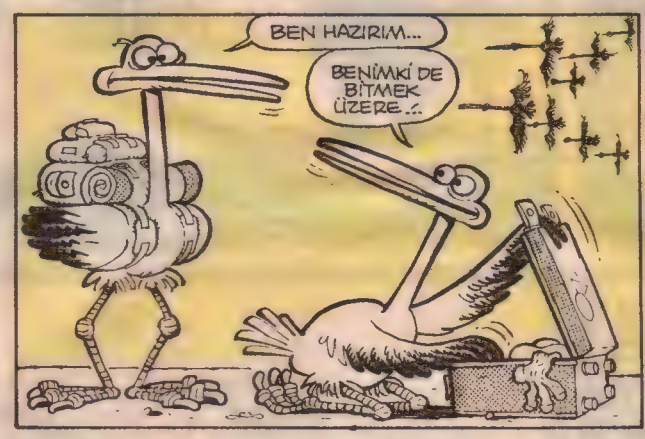

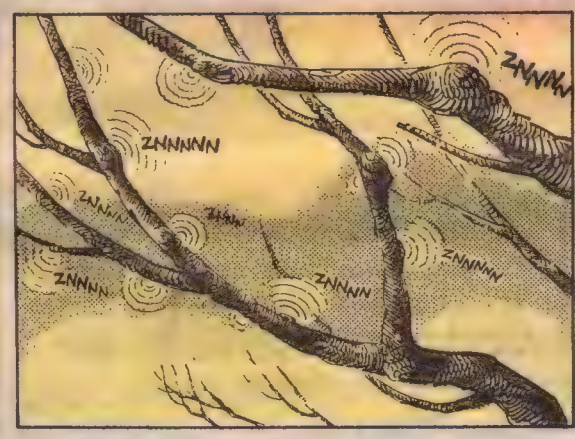

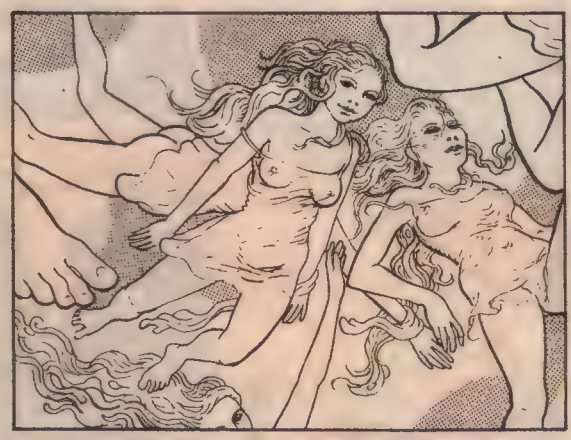

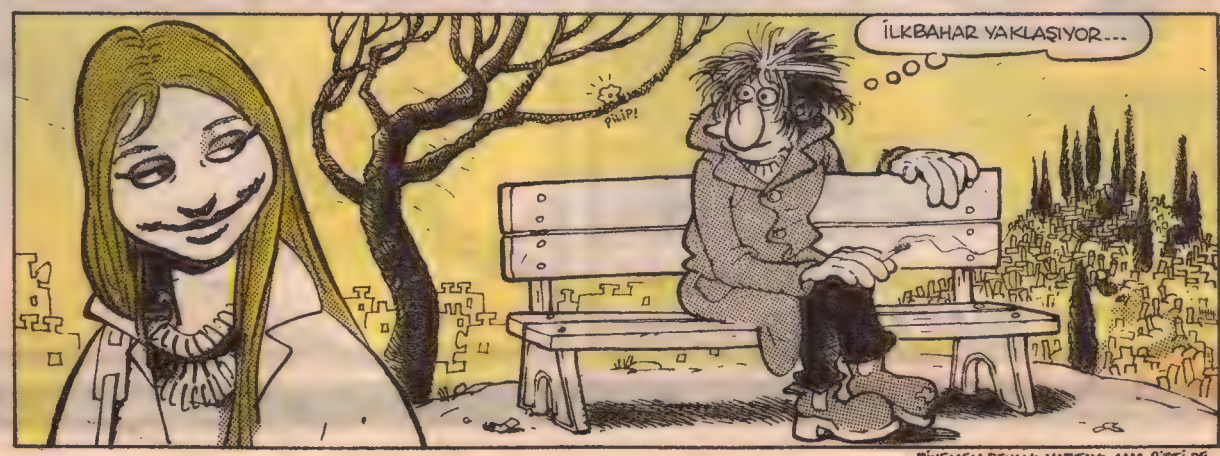

DİYEMEM

DİYEMEM DEVAMI HAFTAYA AMA BİTTİ DE.

Akşamsefası

komikaze

Tüm hakları saklıdır... Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Sevişgen

Bu Güzel Ölüm Bağlıyor Bizi Birbirimize

Cezmi Ersöz

Ne zamandır bakmamışım ellerime... Ellerimdeki yara izlerine. Ne zamandır bakmamışım o yorgun ayaklarıma... **Sizden başka kimim kaldı** deyip, sarılıyorum... Sanki yıllardır ihmal ettiğim dostlarıma sarılır gibi sarılıyorum onlara... **Yolumuz daha uzun,** diyorum. **Dayanın ne olur...** Ama en çok kalbime, kalbime yalvarıyorum, **ne olur yorulma, tükenme** diye. **Beni taşı, beni istediğim yere götür,** diye fısıldıyorum ona...

Artık heryerde savaş var ve ben istemedim böyle olmasını... İstese de, istemese de artık savaşmak zorunda insan. Yok etmek, parçalamak, ezip geçmek zorunda...

Savaş heryere yayılıyor. En güzel, en savunmasız ve artık giderek azalan duyguların içine kadar giriyor hoyratça...

Sevgiyi, iyiliği, dostluğu, adaleti savunmak için bile savaşmak gerekiyor. Savaşanlar gibi olmak... İyiliği, sevgiyi, güzelliği savunmak için bile kötü olmak gerekiyor, olabildiğince kötü ve hırslı... İyiliği, sevgiyi ve güzelliği savunan başkalarını ezip geçmek için onlardan daha acımasız olmak gerekiyor...

Kimi ezip geçtiğimi bile bilmiyorum ben. Kimi yokettiğimi... Gözlerimi kapayıp sokağa çıkıyorum her sabah... Kimin çığlığı bu kulağımdaki, kimin kanı bu ellerimdeki, bilmiyorum... Sevgi için, iyilik için çıkıyorum sokağa her sabah; ama akşamları eve kendimi güç bela kurtarmış olarak dönüyorum. Kendimi savunmaktan iyilik yapmaya neden zaman kalmıyor, bir türlü anlamıyorum... İyilik tasarlanabilir mi, insan birbaşına kaldığı anda: **Ben yarın sokağa çıktığımda şu ve şu iyilikleri yapacağım** diye kendisine tembihleyebilir mi... İnsan ürperip ürpermediğini anlamak için ikide bir kollarındaki o zavallı tüylere mi bakar... Ürpermek öğrenilebilir mi... Deliliğin kitabı var mıdır...

İnsan nasıl ezberler kendini... İnsan bilmediği kendisini böylesine korku ve nefretle salar mı başkalarının üzerine...

Kötülük yapmadan evine döndüğü için neden kutlar kendisini... Kimseyi öldüremediği için neden şımartır insan kalbini...

Bana bugün uçurumdan aşağıya kaç kişi yuvarlandı ve onların çığlığı kalbinde nasıl yaralar açtı, diye sormuyorlar... Bugün kaç inceliği görmezlikten geldin, kaç güzel hatayı, kaç güzel yenilgiyi bilinmez bir zamana erteledin, diye sormuyorlar...

Sordu
gun mal
güçte mi
güçlü ola
artacak
kıyasıya
ir nasıl
öncekind
çığlıkları
durun dü
si, diye s
rıştı gece
tan karışt
Bazen
den sönn
aramıyor
Onca vaa
yok gibi.
ama çok
var ve bü
hissetme
Sanki
yüzümde
içimde b
men yaşa
sürüklüyo
yorum, h
benden
yerlere s
Önüm
tiğini sor
lerine bile
liyor bana
mi silmiş
sanlar ge
Yol bo
yorum gü
nilgilerim
tenlikle o
de indiriy
Yağm
lıklar geli
şımı örtü
kokusu.
maz sızıl
Yürüy

Akşamsefası

metüst

u: Hazır mısın yarına... Piyasaya uy- . Ve çevrendekilerle rekabet edecek ün geçti, peki yarın bugünden daha , seni talep edenler bugünden yarına mısın birgün öncekinden daha çok a... Küçümsemeye, tiksinmeye... Ha- çurumdan aşağıya düşerken birgün z üzülmeye... Hazır mısın duyduğun an unutmaya... Durdurun kentleri, dur- durun kendine rağmen yaşayan herke- n bazen uykumda... Zaten çoktan ka- , iyilikle kötülük, gerçekle sahte, çok- benle, hayal ettiğim ben...

kalıyorum, çok soluksuz... Işıklar tüm- liyor. Onca anyan var beni, ama kimse Onca imkan var, hiç imkan yok gibi. aat yok gibi... Herşey var, hiçbir şey san var, ama heryer ıssız gibi... Çok, ıca sevgi sözü var, onca aşk hikayesi herkes hissetmiş, sanki yalnızca ben ... ama dünyanın bütün kötülükleri benim . O an, işte o an, ben bilmiyorum, ama e o hayal ettiğim, içimde herşeye rağ- eni benden koparıyor, tutuyor elimden, yamıyorum ona, karşı koymak istemi- diyor gizliden gizliye. İçimde uyanan , daha kararlı birinin beni bilmediğim ne, beni benden kurtarmasına... sgele bir otobüse biniyorum. Nereye git- enmek istemeden, yollardaki şehir isim- ... Binip gidiyorum. Bu sürükleniş iyi ge- neden içimdeki o yaşayan birisi belleği ıbaşımızdan şehirler, yanıbaşımızdan in- er geçiyor hayal meyal hatırladığım... rlanmadan kendimi okşuyorum, okşu- nmı, güzel kusurlarımı, mükemmel ye- n ve o lekesiz yoldan sapmışlığımı iç- ... Otobüs duruyor, bilmediğim bir yer- üzel, şefkatli bir karanlıkta indiriyor... inmiş. Uzak bir gökyüzünden dost çığ- ar sevgi dolu bir anne sıcaklığında ba- eksik çılgınlıklarımı bağışlıyor gecenin dünyanın bütün unutulmuş ve işe yara- yor...

nediğim, ama yine de çok sevdiğimi hissettiğim sokaklarda... Sokağın sonunda bir meyhane, ülkem gibi bir meyhane görüyorum.. Kapısında çocukluğumun o dalgın ve şefkatli ışığı... Islanmış bir kedi, mahçup ve yorgun bir sandalye, hepsi yağmur altında... Dost sesleri geliyor pencerelerden... Sanki içerisi yıllardır bir türlü anlayamadığım ülkem ve sanki ben çok uzaklardan gelmişim gibiyim oraya, sanki bütün sevdiklerim toplanmış o meyhanede... Ülkemdeyim, ama yıllardır uzak kalmış gibiyim ülkeme...

Gördüğüm ilk masaya oturuyorum ve oradaki herkesle kucaklaşıyorum. Garsonu çağırıyorum: **Donat masayı, bütün içkiler benden,** diyorum. İçkiler geliyor, kadehler kalkıyor. Ne konuşulduğunu pek anlamıyorum, ama güzel şeyler konuşuluyor sanki, güzel hatalar, eşsiz kusurlar, sevgi dolu yanılgılar...

Nasıl oluyorsa beni bağırlarına basıyor oradakiler... Öyle hissediyorum, bakışlarından, çıkarttıkları seslerden... O an hiç düşünmeden, **sizi çok seviyorum,** diye bağırıyorum. Cebimden bütün paraları tiksinerek çıkarıp, saymadan garsonun eline bırakıyorum. Garsona, **bunlar benim kardeşlerim, madem sen de buradasın, sen de kardeşimsin,** diyorum... Garson, yine de temkinli; **ama iyi de ayakkabılarınız yok, böyle mi geldiniz buraya kadar** diyor...

Sonra, günler sonra biri geliyor, belki kardeşim, belki bir arkadaşım... Beni o şehirden alıp geri getiriyor... Yol boyu beni bana hatırlatıyor. **Merak ettik, insan bir haber vermez mi,** diyor... Yolda bana bir çift ayakkabı satın alıyor. **Hadi, toparlan** diyor, **kendine gel, kötü bir düş gördün, uyan artık...** Beni bana uyandırıyor... Neden oralara gittiğimi sormuyor, neden belleğimi yitirdiğimi, neden hiç bilmediğim bir kentte, ilk defa gördüğüm insanlara sarıldığımı anlamıyor... Sadece, **geçti** diyor, **geçti: Evine geri dönüyorsun...**

Oysa beni getiren de biliyor, evimde artık aşk yok... Evimde ben yine ellerimle, ayaklarımla, yorgun kalbimle konuşacağım. Evimde artık beni derinden kıran ve hep çıkar duygularıyla yaralayan yakınlarım, dostlarım için bile derinden üzülemeyeceğim artık... O bunu belki biliyor, belki de bilmezlikten geliyor...

Evimden dışarı çıkar çıkmaz piyasa için bir ürün olacağım yine. Verimli ve kârlı olması gereken, pazarın kurallarına uyması gereken bir ürün... O yaralı ellerim, o delik deşik ayaklarım, o yorgun kalbim de bir ürün olacak...

Oysa ben bilmediğim kentlere giderken, hep kalbimdeki yitik aşkları özlerdim... Varolmanın ve o eksik, o yanlış hayatımın verdiği derin acı yüzünden yitirirdim belleğimi sık sık... Kimse bilmezdi bunu... Bana bu hayattaki tek gerçek iyiliği yapan, beni benden kopartan o eski aşkları ve o yitik sevgilinin yaşadığı, soluk alıp verdiği yerin hemen yakınında varolan kalbimi özlediğimi... Hep iyi ve yüce olan o eski kalbimi... Tıpkı senin o yitik aşklarını ve hep iyi olan o eski kalbini özlediğini kimselerin bilmediği gibi...

O eski ve iyi kalbini özleyenler için hayat ne denli zordur, kaç kişi bilebilir ki bunu... Bu özlemlerle artık dışarda yaşayamazdık biz... Dışarda acımasız bir kar fırtınası vardı... Dışardan aç kurtların ulumaları geliyordu: Tıpkı o unutulmuş öyküdeki kutup kaşifi gibi, seninle buzdan bir kulübe yapıp içine sığınmıştık... İkimizde, o iyi ve eski kalplerimizi özlüyorduk, o yitik aşklarımızı...

Dışardaki sokaklardan kan kokusu geliyordu. Masumlarla masum olmayanların kanı birbirine karışıyordu. Biz seninle o buzdan kulübenin içinde boynumuzdaki dudak izlerini, ağızımızdaki ağızları, saçlarımızdaki kutsal nefesleri, ellerimizdeki ışıklı dokunuşları hayal ediyorduk...

Öyle acımasız, öyle hoyrattı ki dışardaki zaman, soruyorduk kendimize, **biz bir zamanlar gerçekten sevildik mi, gerçekten sevdik mi... Öyle bir zaman oldu mu gerçekten...** Soruyorduk kendimize... Dışarda kar fırtınası, dışarda kan kokusu, dışarda aç kurtların ürperten ulumaları vardı; dışarda masumların kanı, masum olmayanlarınkine karışıyordu...

Seninle bir buzdan kulübenin içine sığınıp, o yitik aşklarımız ve hep hüzünle özlediğimiz o eski ve iyi kalplerimizin hatırası için yaşamaya çalışıyorduk...

Aldığımız her soluk buzdan kulübenin duvarlarına yapışıyordu. Aldığımız her soluk kulübenin duvarlarını biraz daha kalınlaştırıyor, her solukla biraz daha daralıyordu sığındığımız buzdan kulübemiz... Yan yanaydık, ama o yitik aşklarda, o özlediğimiz eski ve iyi olan kalplerimizde arıyorduk birbirimizi... Aldığımız her soluk bizi ölüme götürüyordu...

Ve artık sadece bu güzel ölüm bağlıyordu bizi birbirimize..

cezmier@leman.com.tr

* 25 Mart Cumartesi günü saat 16:00'da **Susurluk Halkevi**'ndeyim.
* 29 Mart Çarşamba günü **Gözlepe İhsan Kurşunoğlu Lisesi**'ndeyim.
* 31 Mart Cuma günü **Kadıköy**'de **Cafe Mare**'de imza günü ve söyleşim var. Serasker Cad. No: 106/3 Baharlye Dispanserinin üstü.
* 1 Nisan Cumartesi günü saat 12:00'de **Esenkent**'te **Maviada Kitabevi**'ndeyim.
* 12 Nisan Çarşamba günü saat 14:00-18:00 arası **İzmir Kitap Fuarı**'nda **Gendaş Yayınları** standındayım. Aynı gün yine **İzmir Kitap Fuarı**'nda 18:00-20:00 arası konferans salonunda söyleşim var.
* 13 Nisan Perşembe günü saat 12:30-14:00 arası İzmir **Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-Televizyon Bölümü**'nde 1. Sınıf öğrencileriyle birlikteyim. Yine aynı gün **İzmir Kitap Fuarı**'nda 16:00-20:00 arası **Gendaş Yayınları** standında imza günüm var.

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

kırıkleblebi@leman.com.tr

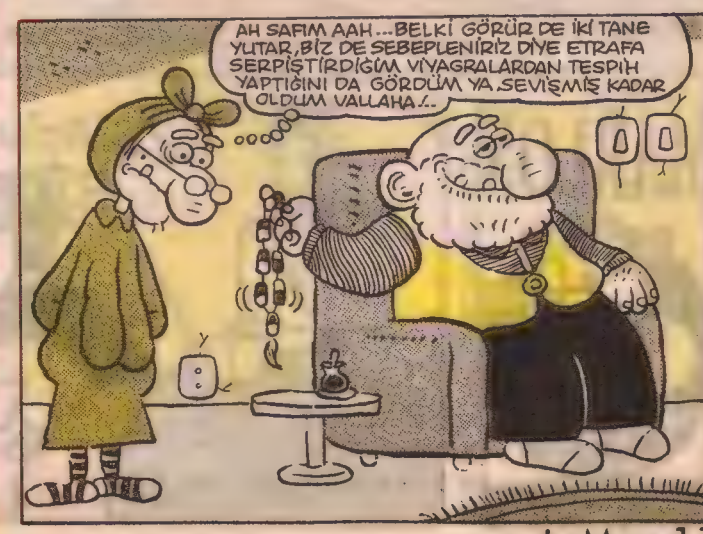

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

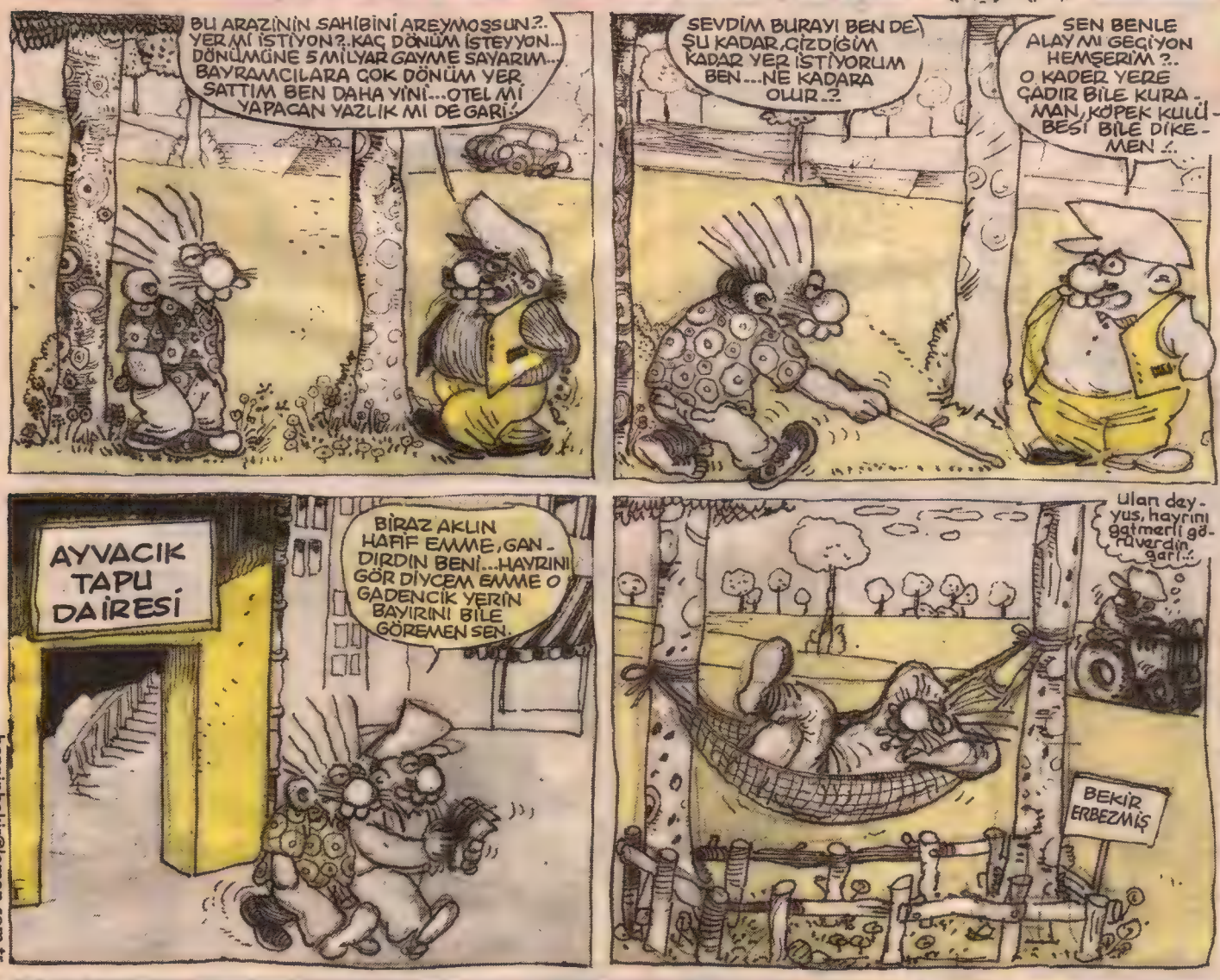

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

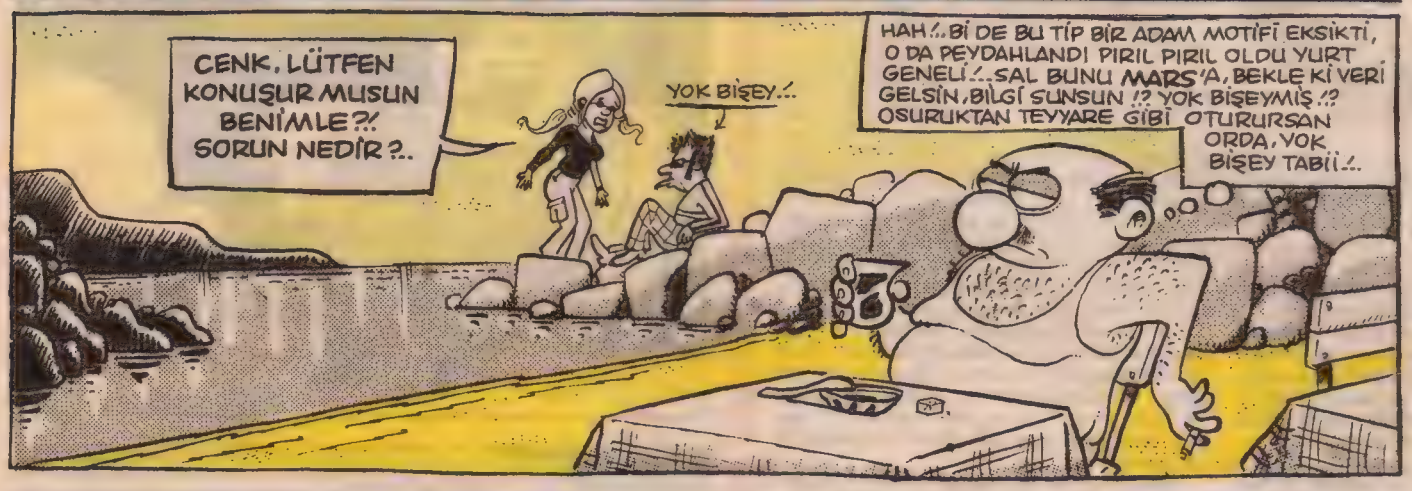

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

İstikbal gençlerdedir!

Onların yazdığı **İstikrar Marşı**, benim yazdığım **İstikbal Marşı!**

Ben diyorum ki, **istikbal gençlerdedir!**

Onlar diyorlar ki, istikrar Demirel'dedir!

Diyorlar ki, "Demirel yeniden cumhurbaşkanı olmazsa istikrar bozulur."

Demek istiyorlar ki, "Demirel yeniden cumhurbaşkanı olmazsa bu düzen bozulur."

Halkı düzen bu düzen bozulmasın istiyorlar!

Vurgun, soygun, talan, dolan düzeni bozulmasın istiyorlar.

İstiyorlar ki halkın onlarca yıllık birikimi olan KİT'leri medya patronlarına, para babalarına yok pahasına peşkeş çeksinler.

İstiyorlar ki eğitime, sağlığa, sosyal güvenliğe, yatırıma harcanması gereken paraları uçak, tank, helikopter alımları için harcasınlar.

Halkın ekmeği yok yemeye, bunlar helikopterle gider WC'ye!

Herhalde yakında diyecekler ki, **ekmek bulamayan kurşun yesin!**

Gerçi Demirel'e bakarsanız ülkede ekmeksiz kimse yok; aç da yok, işsiz de yok, parasızlıktan hastanede rehin kalan da yok.

Neredeyse diyecek ki, **aç vardı da doyurmadık mı? İşsiz vardı da iş vermedik mi? Hastanede rehin vardı da kurtarmadık mı?**

Oysa Demirel'in derdi kendini kurtarmak.

"İstikrar bozulmasın" dedirterek, rüşvet üstüne rüşvet dağıttırarak beş yıl daha işbaşında kalmak.

Gelsin kıyak maaşlar, bozulmasın istikrar!

İstikrar ceplerdedir!

"Bu avantalar, bu güzel kıyaklar nerede var; güneş ufuktan şimdi doğar, yürütelim arkadaşlar!"

Gençleri yürütmezler, kendileri yürütürler!

Bunun adına da istikrar derler.

İstikrar sizinse, **istikbal** bizimdir!

MARLON

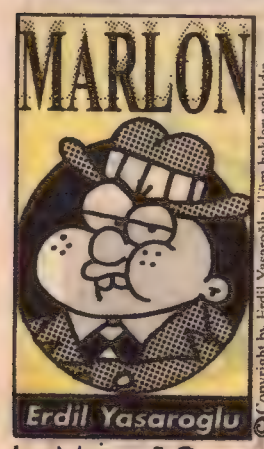

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Tahta

Ender Özkarraman
enderoz@leman.com.tr

Siirt'in bir köyü... Bugün bu köyde yaşlı bir adam yaşar.

Eski bir hırsız olan bu adamın evindeki en değerli eşya...

tavandan aşağı sarkıttığı bir kemik parçasıdır.

İşte şu parça!.. Ne kadar basit duruyor değil mi?. Ancak buna aldanmamanızı öneririm... Anlatayım:

Uzun yıllar önce

birgün...

Havanın iyice kararmasını bekleyen hırsız!

Şimdi tam sırası!

Hava kararınca gözüne kestirdiği evlerden birisinin ahırına girer:

Niyeti yumurta çalmak olan hırsız...

tavukların bulunduğu yere girerken duyduğu sesler üzerine kuytu bir köşeye saklanır.

TAK

TAK!

?!

?!!

Karanlığın içinde insan şeklinde yaratıklar belirmiştir:

Bunlar, ahırlara girip hayvanlara saldıran cinlerden başkası değildir.

Cinler irice bir öküzü gözlerine kestirmiştir

Hayvanı güzelce kesip parçalara ayırdıktan sonra hem yerler hem de orta yerde kendilerince eğlenip oynarlar.

MOOH!

AHA-HAH-HAH!

MOOOH!..

AHA-AHA-HAA!..

Bu arada, bizim yumurta hırsızı da bir fırsatını bulmuş, hayvanın bacak kısmından irice bir parçayı aşırmıştır.

Sabaha doğru cinler hayvanın kemiklerini özenle derinin içine yerleştirdiklerinde bacaklarından birisinin olmadığını görürler

Telaşla bir tahta parçasını eksik olan yere koyup hayvanı tekrar canlandırırlar, sonra da giderler.

Yumurta hırsızı gördüklerini köylülere anlatır ancak kimse ona inanmaya yanaşmaz.

ALLAHVEKİL DİYORUM, SİZE YEMİN EDİYORUM GÖRDÜKLERİME ALLAH ŞAHİTTİR!.. EH!.. MADEM İNANMIYORSUNUZ...

PEKİ!..

Ve sonunda hayvanı kestirir.

Gerçekten de bir bacak tahtadandır. Hırsız, elindeki kemik parçasını evinde özenle saklarken köylüler de o tahta parçasını saklar.

En kıymetli parçanın hangisi olduğunu hala kimse karar verememiştir.

Bitti...!

*Hikaye için Zeynel AKKUŞ'a teşekkür...

YENİ KREASYONUMU UMARIM BEĞENDİNİZ ABDULLAH BEY...İLKBAHAR KOLEKSİYONUMDAN ÇOK ÜMİTLİYİM...

NESİNİ BEĞENECEM ULAN?. SANA BEŞ TOP KUMAŞ GÖNDERDİYDİM ANASINI SATMAİŞİN, NE KUMAŞ KALMIŞ NE BİŞEY..?. N'APIYORSUN KUMAŞLARI BİLMEM Kİ..?ALIP DIŞARDA SATIYOR MUSUN LAN YOKSA?.

Dengeli Beslenme

kaanertem @leman. com.tr

KAAN ERTEM

PİST..PİSSSTT..!.. ABİ?..ABİ UYAN!ALOO?.. ABİ HİOOP...ABİCİM YİNE BİLGİSAYAR BAŞINDA UYUYA KALDIN, ABİCİM SANA ZAHMET, ŞU BENİM DÜĞMEYE DOKUNSAN DA BENİ BİR KAPATSAN?. YANİ DEVRELERİM FİLAN ÇOK ISINDI DA..KUSURA BAKMA YANİ SENİ DE RAHATSIZ ETTİM!

HII?.. IIHHH!.. N?.N'OLUYO LAN BE?..

CD

PIII 700 MHZ

CEKET YAKMAKTAN, MASA DEVİRMEKTEN ARTIK BİR TAT ALAMAYAN ABUZER ABİMİZ ŞİMDİ DE GECE KULÜBÜMÜZÜ PATLATARAK EĞLENCE OLAYINA SON NOKTAYI KOYACAK!..KENDİSİNİ KUTLUYORUZ!..

Abi!Dur abi!..

Kaç ulan kaç..!

N'oluyo yaa?.

ABİCİM SANTANA GİBİ TAKIL, ÖYLE ŞEKİL YAP KENDİNE, BEN ONA BİŞİ DEMİYORUM...AMA BURASI DÜĞÜN SALONU ABİCİM..!. GÖZÜNÜ SEVEYİM PAPAZ ETME BİZİ ŞU ADAMLARLA..!.BURDA YADIRGARLAR ADAMI!..EKMEĞİMİZ ABİCİM BORU DİİL--, LÜTFEN YANİ..!.

TAMAM ULAN ANLADIK..!..KES..!.. ULAN Bİ SANTANA ŞEKİL YAPTIM, DÖTÜNÜZE BATTI BE..!..

CANGIL DÜĞÜN SARAYI Ümraniye

PEPSI

Gönül Adamı

Güneri İcoğlu

TAK TAK TAK TAK TAK TAK

ZZiiiYMMMN ZZZiiiZZZiiiiYYY

ZIIZIII

DUBOONKK

DUBONK

DUBOONKK

GALE BADUR

ÜSTAD SENELERDİR GELİP GİDERİM... BURALARDA ÇEKİÇ, BALYOZ VE MATKAP SESİNİN OLMADIĞI BİR GÜN GÖRMEDİM...SÜREKLİ GÜRÜLTÜ, SÜREKLİ TADİLAT...HİÇ BİTMİYOR, NEDİR BUNUN SEBEBİ KUZUM?..ŞURASI GEÇEN SENE FOTOKOPİCİYDİ YANLIŞ HATIRLAMIYORSAM.

PİST, PİSST DE GET..!..

AH J. PİYER AAH...BİLSEM SÖYLEMEZ MİYİM, BEN DE ANLAMIYORUM..!..YAHU BİR DÜKKAN ON YEDİ KEZ DEĞİŞTİRİLMEZ Kİ...BU KOCA SEMTTE YERİ DEĞİŞMEYEN YUFKACI, TERZİ BİR DE HAMAM KALDI, ONLARA DA BENDEN BAŞKA GİDEN YOK..!..

ERDENER ABİ

—Bu yaşta, Opera ve Bale'den atılacak adam mıydım ben Erdener?. OOOO!OOO SÖLEMİYOOOO!..

—Söyleme öyle...

—Pardon beyefendi!.. Bademgözlü bir yâr aramaktayım kendime..!.

—Ezıklık yapma!..

K. ERTEM

Akşamsefası

SEVGİ SİNYALLERİ

Orjinal adı: Ayn çeyn may hart

Mistır Hakstibıl toptan gıda alım satım işleriyle uğraşan büyük bir firmanın sahibidir. Günlerden bir gün **Mr. Hakstibıl** yanında çalışan sekreteri **Lili**'ye aşık olur, fakat belli etmez. Aynı gün birkaç saat sonra muhasebe kısımşefi **Kevın**'da **Lili**'ye aşık olur ve o da aşkını belli etmez. Ertesi gün **Kevın** aşkını belli eder ve **Mr. Hakstibıl, Kevın**'ın da **Lili**'ye aşık olduğunu öğrenir ve çok sinirlenir. Bir hafta sonra bir öğle tatilinde **Kevın** ve **Lili** sohbet ederlerken **Mr. Hakstibıl** yanlarına gelir ve **Kevın**'dan üçyüz dolar borç ister. **Kevın** şaşırır ve *"İnan yok olsa vermez miyim abi"* der. **Mr. Hakstibıl**'ın amacı: *"Hani bak bu **Kevın**'ın parası yok, ajlık çekiyo hesabı"* gibi bi durum yaratmak ve **Lili**'in **Kevın**'ı hakir görmesini sağlamaktır. Fakat **Lili, Kevın**'ı hakir görmez aksine, **Mr Hakstibıl** gittikten sonra *"Ulan bu da çeşit midir nedir be, ben ajlıktan kırılıyom gelmiş benden borç istiyo kaşif"* diyişini samimi bulur ve **Kevın** dan çok hoşlanır, aralarında duygusal bi bağ oluşur. Günler geçer ve bu bağ gittikçe güçlenir de güçlenir, sayın sinema severler. Bi gün **Kevın** aralarındaki bu duygusal bağa güvenerek dans ediyoz hesabı **Lili**'yi eller. Baktı ki **Lili** ses etmiyo ellemeye devam eder ve evlenmeye karar verirler. **Mr. Hakstibıl** bu haberi duyunca

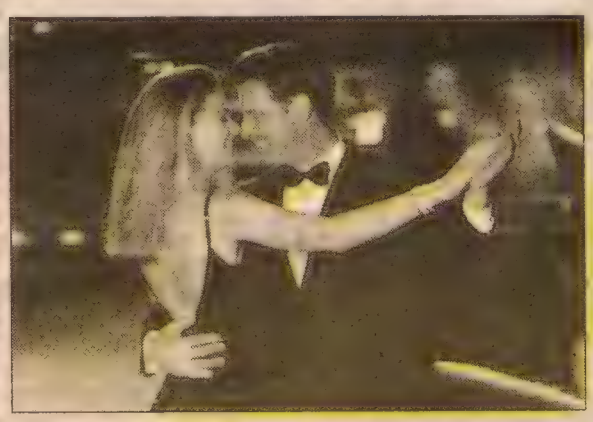

çok sinirlenir ve ağlar fakat bi iki saat sonra durumu olgunlukla karşılar ve onlara düğün hediyesi olarak beşbinikiyüz dolarlık koltuk takımı hediye eder. **Kevın** ve **Lili** bu jest karşısında çok duygulanırlar ve **Mr. Hakstibıl**'a teşekkür ederler **Mr. Hakstibıl** *"mühim diil canım"* der ve coşup konfeti masraflarını da ödemeye kalkar fakat kız tarafı zenci olduğu için onların adetlerinde bu çok ayıp bi şeydir ve *"Ne münasebet biz ne güne duruyoz"* derler ve ödetmezler. Yaklaşık bi ay sonra **Mr. Hakstibıl** keriz olduğu duygusuna kapılır ve **Kevın**'ı arayarak aldığı koltuk takımını geri ister. **Kevın** ve **Lili** çok üzülürler fakat geri iade etmeye karar verirler. Ama **Kevın**'nın halasının oğlu misafirliğe geldiğinde üçlü kanepeye çay dökmüştür (Sakar itoğluit) *"Abi koltuk takımına çay döküldü"* derler. **Mr. Hakstibıl** *"Ben anlamam gıcır verdim, gıcır geri isterim"* diye bağırır. *"Abi durumumuz yok bi kaç ay sonra aynısını alıp vericez söz"*derler fakat **Mr. Hakstibıl** *"Olmaz, hemen isterim"* diye tutturur. Ertesi gün **Mr. Hakstibıl** eve haciz koydurmak için icra memuruyla birlikte gelir fakat koltukları hediye olarak verdiği için icra memuru *"Bu durumda bi şey yapmamız mümkün değil, baştan söylesene be abi, boşuna ne beni getirdin buralara kadar"* der. **Kevın, Mr. Hakstibıl**'a *"Aldın mı babayı dingil"* der ve karşılıklı küfürleşirler. **Lili, Kevın**'nın kaba konuşmalarından tiskinir ve evi terk eder. Fakat yolda pişman olur yarım saat sonra geri gelir **Kevın**'a çaktırmaz sanki bakkala kornfleks almaya gitmişte bakkalda kornfleks kalmamış gibi davranır. **Son**

Soner Günday

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

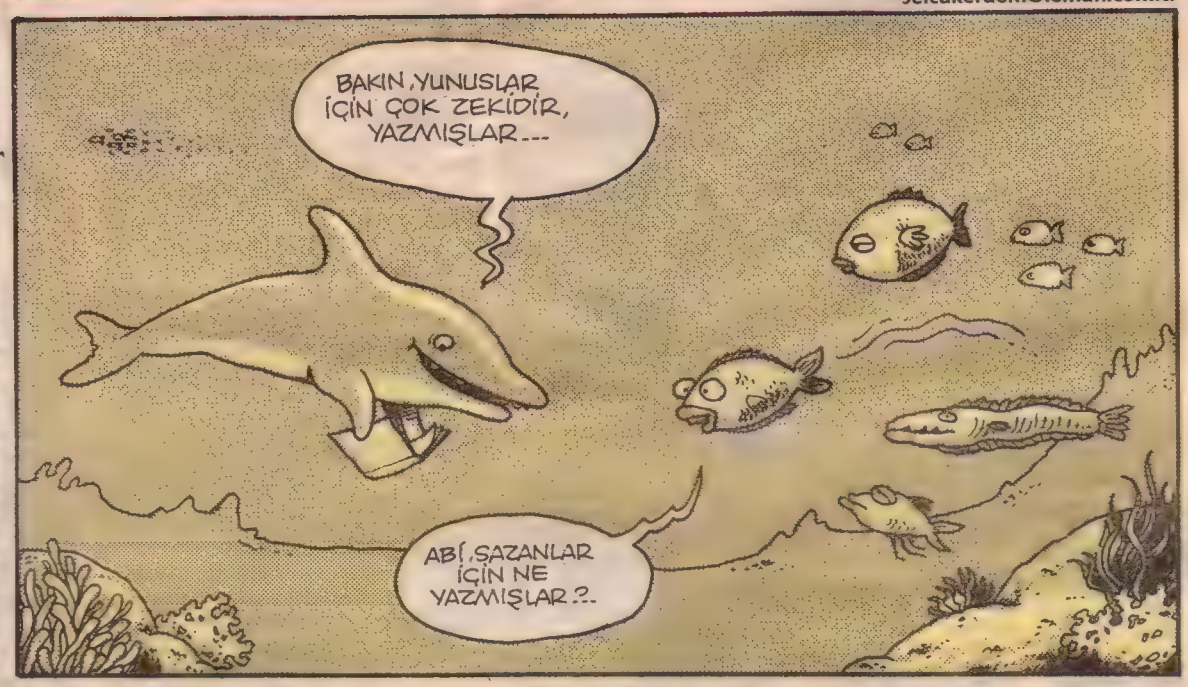

Köle ve Kurban

NİHAT GENÇ

Ne Arjantin'de tango, ne Avusturya'da vals, ne Japonya'da geyşa, ne de bizde mehter, hamam kaldı, hepsi turistik kartpostal oldu. Ne bilmiş-bilmiş girerim cümleye. Orhan Kural'ın, şu hayvansever, papyon takar, yere tükürmelerini ikaz etti diye magandalardan dayak yemesiyle meşhur oldu, 170'in üstünde ülke gördü, ülkemizde en çok seyahat eden adam, dört yıl önce "Büyük Dünyada Küçük Adımlar" adında gördüklerini bir gezi kitabında yazdı. Aziz Nesin'e de önsöz yazdırttı. Türkçe'de okuduğum en kötü gezi kitabı. Bir kör gezse daha çok şey görürdü, verdiği bilgiler ortaokul ortaatlasında, ya da en küçük bir ansiklopedide bulunabilir. Sokağa tükürenler maganda da, beyinlere tükürenlerin adı ne? Dünyayı görmemek, hiçbir şehri görmemek için 180 şehir gezmiş. Papyon takanlar zaptedilmez bir sosyal cesaret ve o denli trajik, acıklı zeka taşıyorlar. Uygar olmak öğrenmek ve öğretmektir. Muazzam bir uyuşukluk kitap. Tembellik ne denli tehlikeli bir parçası ruhun. Şahlanmış, yıkıcı bir aptallık gezi kitabı. Eziyet verici, sinir yıpratıcı bir boşluk! Bu kitapları dahi alaya alacak takati kalmamış ülkem yazarlarının, dizboyu cehalet!

Milliyet Gazetesi geçtiğimiz hafta, manşetten tam sayfa "Asrın Hatası" diye bir haber veriyor, Çanakkale'de 250.000 kişi ölmemiş, aslında 100.000 şehit vermişiz, bu yanlışlık yeni anlaşılmış, asrın hatası, deyip şimdi düzeltiyorlar. Boru değil, Milliyet Gazetesi. Dünyanın kredilerini alıyorlar devletten, Türkiye'nin en büyük gazete-dergi arşivine sahip. Cehalet göklere tırmanmış. Tüm tarih kitaplarını 250.000 kayıp der. 150.000 kişiyi fazladan sayacak kadar aptal, kendini bilmez, asker sayısından habersiz mi sanıyor son Osmanlı ordusunu. Bu ne büyük dangalaklık, güya hataymış, yeni ortaya çıkarılmış gibi manşetten geçiyorlar zırıl zırıl salaklıklarını. Aydın Doğan'ın bu acımasız cellatları Türk tarihinin en büyük savaşından bile habersiz, haberleri asrın en büyük salaklığı. Kim bu gazetenin genel yayın yönetmeni, neden bu ülkeyle alay edilir, bilgi yanlışlığını manşetlere taşıyanlar neden mahkemeye verilmez, bu haberi verenler, neden devleti, ülkeyi, tarihi tahkirden tutuklanmaz. Boyunlarına demir halka geçirip sokak sokak gezdireceksin, işte bu adamlar, Türkiye'nin en büyük imkanlarıyla gazete çıkarıyorlar, 150.000 kişiyi fazladan saydığımızı sanıp, bize "zulu kabilesiymişiz" muamelesi çekiyorlar!

Cahilliğin artık bir hayat üslubu olduğu bu ülkede bir yazar nereye kadar yaşayabilir. Ekmeğimi kazanacak başka bir iş anyorum, altı ay daha ömür biçtim kendime bu sütünda, bu ülkeyi terkedecek maddi gücüm yok, yeğenimin Paris'te küçük bir dükkanı var, ancak kendi karnını doyuruyor, gitsem, nereye kadar. Her hafta yeni bir iş görüşmesi yapıyor, yazarlıktan kaçmanın yollarını anyorum. Yani, öyle bir an geliyor ki, mehtap delirmiş sanıyorum. Geçtiğimiz yıl Köpekleşmenin Tarihi kitabım 5 baskı yaptı, hiçbir yerde duydunuz mu adını, Şubat'ın sonunda çıkan Modern Çağın Canileri kitabım, sırt fiatı beş milyon lira, yirmi günde ilk bin baskısını yaptı, Leman dışında hiçbir yerde duydunuz mu adını. İletişim yayınları ikinci baskıyı salladı, yirmi gündür kitaptan bir numüne yok ortalıkta. Başka yazar olsaydı, at nalı gibi ikinci baskı yazıp, çarşaf çarşaf ilan verir, çok satan listeleri bangır bangır bağırırdı. Bu kitaplar benim tek kazancım. Bir genç kız geldi yanıma, tezgahtarmış, elli milyon maaş alıyor, kitabı imzalamamı istedi. Beş milyon verilir mi dedim, git kafede sevgilinle harca paranı. Görmüyor musunuz kuş konacak telgraf teli kalmadı, yazık etmeyin kendinize! Ben de veremiyorum bu parayı. Bayramda yazım ile ilgili iki kitap alamadım. Nereye kadar, ne söylesem boş! Böyle aşkın ıstırabını ikiyim. Söyleyeceğim en sakin söz, annemin atasözü: "Herkes düşmüş kendi derdine!".. Söyleyeceğim tek umutlu cümle, hani bir şarkı vardı:"Belki bir sabah geleceksin, lakin bahar bitmiş olacak!".. Bu sütunda yazmaya başlarken, Köroğlu'nun türküsünü almıştım sırtıma: "Karlı dağların başında tek atlı gezdiğin var mı?", şimdi anlıyorum ki böyle bir türkü var ama böyle bir hayat yok, döndük dolaştık, geldik yine annemin atasözüne: "Oğlum, başınızın çaresine bakın!"...

Böyle, dibe vurmuş bir ruh haletinden konuştuğum için hepinizden özür dilerim. Yüreğimdeki yaraları kelimelerle çiçeklendirmek istedim, bu dibe vurmuş konuşmalar yaraları gün geçtikçe daha da kokuşturuyor, tadında bırakmak en iyisi. Döndük, dolaştık yine geldik annemizin atasözüne: "Bir küçük oda bulup kaçacağım oğlum, hiçbirinizin ekmeğine muhtaç olmayacağım!"

Nerde kalmıştık, başlamamışım ki yazıya. Ne Arjantin'de tango, ne Avusturya'da vals, ne Japonya'da geyşa kaldı, uluslar kültürlerini zorlayarak, balolar, festivallerde hatırlamak istiyor, hepsi güzel ve hepsi ölüyor. Ve "bizim kültürümüz çok büyük" gibi asılsız övünmelerle ölümcül bir ulusal yarışa giriyorlar. Irkçılık kültürel kodlarla yol alıyor, hatta folklor yarışmaları bile yapılıyor, 23 Nisan çocuk bayramında izleyin, Afganlı çocukların dansları, Bulgaristan ya da Endonezyalı çocuklarınkinden daha mı güzel, folklorun yarışması olmaz, delilik bu. Ve sonunda en saf en temiz geleneksel kültürler bayramlarda kaldı.

Kurban da bizim bayramımız. Sıkıntıdan ölüyor herkes. Aile ziyaretleri yüz defa yırtılmış borç senedi gibi mutsuzluk. Tekrar ziyaretler manevi bir rezaletin laçka bataklığına dönüşüyor. Paramparça oluyor ruhumuzun kafatası. Ölüm döşeğinde bayramlar. Herkes nefret ediyor bayramlardan. Bir yere tüymek için canhavliyle kaçıyorlar. Büyük bir boşluk bayramlar. Muhafazakar düşkünlüğümüzü zorlayarak içimizde kabarmış eski bayramları konuşmak dahi artık kusma dürtüsü yaratıyor. Boş zaman korkusundan cinnet geçiriyoruz. Gittikçe uğursuzlaşıyor. Yalancı, sahtekar övünmelerimiz, yeni festivallere, karnavallara, coşkulara dönüşemiyor. Uygarlık postasını koydu, yenilenmeyen herşey ölecek!

Bir de üstüne kurban kesmekten utanır olduk. Sizler tatildeydiniz, hukukçu Hüseyin Hatemi televizyona çıktı, bir güzel bilmişlikle, hayran kalıcı konuşmalar yapıp, "kesme Recep din kardeşiz" diye bağladı sözü, alkışlandı, dinimizde kurban kesmek olmadığını anlatırken, ekran başındakiler mutluluktan deliye döndü. Kardeşlerim, aydınların ağzına tartışmak için birşey vermeyin, her kutsal şeyin bokunu çıkartırlar. Fındık reklamına dönmüş aydınlarımız, aganigi-naganigi, aynı siyasal iktidarı güçlendiriyorlar. Eskiden kesecek kurbanı yok diye üzülürdü bu halk, şimdi Avrupalılar küçümsüyor diye, sokak aralarında, apartman önlerinde kan dökmek istemiyoruz. Hijyenik bir saraya tutulduk. Ama, bu hayvanlar biryerde kesilecek! Hayatımda yaşadığım en büyük şoklardan biri, Et Balık Kurumu'nun mezbahasını görmekti, 25 metre yükseklikte, zincirle, vinçle birbirine bağlı onlarca kafası kopmuş koyunun, kahverengi, sıcak, sarı, işkembesi, alev püsküren bağırsaklar, kıpkırmızı kanın ve yemyeşil fışkırarak buhurdayan bokun tavandan aşağı sökün etmesi ve hala cançekişen ayak, kol parçaları! Vinçle ayağından tavana asılmış boğaların böğürtüleri arasına kırılmış pencerelerden girmiş yarasa gibi kuşların çığlıkları karışıyor, yerlere dökülmüş ciğerleri, dev kazanların altında tıkabasa şişmiş balta dişli fareler gözlüyor, farelerin ayakları kangölünden kıpkızıl, farelerin başına tepelerden şıpır şıpır kanlar, bağırsakların kahverengi bokları süzülüyor! Maret tesislerini gezen bir mühendis arkadaşım, iki hafta aralıksız kustuktan sonra, ömürboyu et yemeyeceğine yemin etti!

Ama, gözlerden uzak olunca, rahat ediyoruz. Eskiden idamlar da meydanlarda yapılırdı, şimdi gizli kapaklı içerde demir sopalarla öldürülüyor insanlar. Modern toplum papyon takmasın, aman gözüm görmesin, aman sokaklar kirlenmesin diye bağınıyor. Meydanlarda dahi halkın joplanmasına, şunların yaptığına bakın diye joplayandan değil, joplanandan iğreniyorlar.

İçimizde bir deli fanatik manyak var, nereye koyacağımızı şaşırdık, en huzurlusu, hayvansever olalım.

Mertliği bozan, silah ve kimyasal zehirler! Silaha ve zehirlere savaş açın, sokaklar bir kova suyla da temizlenir. Ben matadora karşı değilim, matadorun elindeki kılıca karşıyım, ya boğanın eline de kılıç verin, ya matadorun elinden kılıcı alın. Hayvanları akvaryumlara, milli parklara, sirklere, hayvanat bahçelerine süs çiçekleri gibi yerleştirip, uyuşturucu vurmak, dişlerini çekmek, hücresinde sırtını okşayarak koruma altına almanın adı: Modernizm. İşte uygarlık, ailece gişeye para verip gidip seyretmek. Cellatlık işte bu seyir. Kimse hokkabazın elinden kırbacı almıyor. Hokkabazın elinden kırbacı-jopu almaya gücü olmayan kendi zavallı insanlığınızı koruyun!

Müslüman aydınlar dinimizi modern dünyaya sevdirtmek için yapmadık şaklabanlık kalmadı. Gösteri toplumunun köpeği oldular, "görünürü" kurtarabilmek için gece gündüz sil baştan yeniden bin defa ayetler kurcalanıyor, şeytanın pis kuyruğuna benzeyen dilleriyle, halklarının ve tarihlerinin ruhlarıyla oynuyorlar.

Kurban kesiminden utanma tartışması, Almanya'daki Türk işçilerinin sokaklarda kurban kesmesiyle başladı. Alman dergi, gazeteleri kampanyalar başlattı, yasalar çıkartıldı. Bizim mezbahadaki vinçlerin teknolojisi de Alman, görmüyor musunuz Yeşiller bile Türkiye'ye silah satımını onaylıyor.

Peki, Almanlar, Avrupalılar, geri kalmış toplumların her bir geleneğiyle daşşak geçmesini, yasaklamasını biliyorlar da, neden Türk çocuklarının sünnet edilmelerine karışmıyorlar. Her beş yaşındaki çocuk bıçak altına yatıyor, en hassas yerinden, kan, burda da kan. Sindirim organları sünnet törenlerinde neden bozulmuyor. Sebebi çok basit. Çünkü Yahudiler de sünnetli. Avrupa'nın büyük kültür kurumlarının başında Yahudiler var, "sünnete" ses çıkartamazlar. Sünnet tartışması henüz ekranlarda dillendirilip utanmamıza yol açmadı. Zaten sonunda müslüman aydınların elinde din diye sadece kabuksuz çükleri kalacak, onu da Yahudiler koruduğu için.

Müslüman aydınlar, köpekleri kadar korumaları da olan, şatosuna giden 3 km'lik yolu, kimse beni rahatsız etmesin diye satın alacak zenginliğe sahip Brigitte Bardot ağzıyla konuşmaya başladı. Milyonlarca hayvanı yeryüzü ormanlarından topiayıp Avrupalı yaşlı kadınların yalnızlık oyuncağı, süsü yaptılar, sırf onlar hayvansevsin, emeklilik günlerinde eğlensinler diye, her yıl Avrupa'da milyonlarca kuş kafeslerinde stresten ölüyor, av partileri tertipleseniz, bu kadar hayvan öldüremezsiniz! Sırf onlar hayvan sevsin diye, mesela bir siyamkedisi, 15-20 yıllık hayatında kendi cinsinden kimseyi görmeden, oynaşmadan kahrolarak ölüyor. Gösteriş hastası Avrupa aklından birşey çıkmaz, güzelim dininize yazık etmeyin!

Şu dünyanın cilvesine bakın, tarih öncesi mağaralardaki duvar resimlerinin en çoğu yine Avrupa kıtasındaki mağaralarda bulunmuş, anlaşılan, Avrupa kıtası, sanat diye bir belayı tarih öncesinden beri insanlığın başına örmeye devam ediyor, kendinden olmayan kültürlere ancak "kartpostal" olma hakkı veriyor, sanki başka topraklarda baharın gülleri açmıyor! Leyla, bu toprakların tarihinde ulaşılan en son sevgili, en ilahi güzeldir, şöyle tasvir eder şarkı: Leyla bir özge candır, karagözlü ceylandır!"

O kartpostallardan birini askerde görmüştüm, okuma-yazma bilmeyen, kekeme yoksul bir köylü çocuğu boyacı yapmışlar. Çürümüş ayva gibi suratı yara-yaraydı. Askerde traş olmak mecburi. Acılar içinde kabarmış yaralar içindeki kılları kesmek, hergün. Askerliği çok seviyordu, sırf bu traş için teskereyi özlüyor-

du. Ayağımı ancak bir adım boyundaki kapkara boya sandığına koydum, sandığın önünde kınalı koç kartpostalı. Kahkahayı patlattım, herkes Hülya Avşar koyuyor, sen kınalı koç, koymuşsun, dedim. Çocuk "hatırlatmayacaktın ağbi" deyip, ağlamaya başladı. Meğer o kınalı koç sahiciymiş, onunmuş, köyde bırakmış, her hafta annesi, kızkardeşi ondan haber veren mektuplar yazıyormuş. Yani, aileden biri kınalı koç! Resimini eline alıp bir ağacın altına uzanıp saatlerce koçu seyrediyor, sigara tüttürüyor. Köydeki yakınlarımdan bilirim, inekleri bir hastalıktan ölünce radyoyu aylarca kapatıp yas tuttular, komşu köylerden peştemalli çarşaflı kadınlar dolup boşalıp başsağlığına geldiler, adını hiç unutmam: "Mercanlı", akşamları oturup Mercanlı'yla olan anılarını anlatıp ağlaştılar!

Koçun resmine bakıp ağlayan köylü çocuk, ya deli dedim ya da benim tanımadığım bir dünyada yaşıyor. Samimi olduk. Mektuplarını bana yazdırmaya başladı. "Baba izne gelmemi bekleyin, ne olur kesmeyin!", diye yalvarıyor. Çok yoksul aile, hiç kurban kesmemişler, mektubu zarfına koyunca, bana dönüp "babam da haklı, ele güne rezil oluyoruz, o da kahveye, insan içine girip çıkıyor, onun da hakkı bir kurban kesmek!". Yine geldik annemin atasözüne: "Oğlum, ne zaman büyüyeceksiniz de biz de kurban keseceğiz!".

Bilimadamları bilmişçe ekranlarda zekalarını çar-çur edip, birbirleriyle ayet savaşı yapıp dursunlar, biz sosyolojik gerçeği konuşalım. Kurban kesmek hakkı, kölelikten, tebaalıktan yurttaşlığa geçmek gibi ilahi bir statü Tanrı karşısında. Kölenin şükredebilme hakkı yoktur, namaz kılması bile istenmez ondan. Kurban kesmekle, yardım alan, dilenen, başkasına muhtaçlık halinden, bağımsız, kendine yeten bir aile, "insan" olmaya geçiştir, manevi dünyada. Kurban keserek şu sosyal çağrıyı yaparsınız eşe dosta: "Ben kurban kesebiliyorum, bana yardım-et göndermeyin, ben, artık şükrolsun muhtaç değilim". Kurban kesene et gönderilmez. Emir şöyle başlar: Gücünüz varsa. Her müslüman muhtaçlık halinden kurtulabilmek için bu sosyal güce ulaşmak ister. Kurban keserek de şu sosyal çağrıyı yapar: "Ben de artık eşe, dosta, yoksula yardım yapabiliyorum, sosyal dayanışmada ben de varım, bir sıkıntınız varsa, yardım edebilirim..." Kurban kutlamasının modern bağışseverlik-hayırseverlik gibi gösteri toplumunun kurumlarıyla ilişkisi yoktur, çünkü muhtaçlık halinde hiçbir insan bir başka insandan merhamet dilenemez, şefkat için aracı olarak Allah'ın adı kullanılır ve kurban, yoksula değil, Allah'a sunulur. Arada Allah'ın adı, aracılığı olmadan bir müslümanın bu yardımı kabul etmesi mümkün değildir. Müslüman toplumlarda bütün dilenciler bu yüzden Allah adını vererek dilenir. Yine geldik annemin atasözüne: "Oğlum, muhtaç olana "neden" sormayacaksın, kapına Allah adıyla Sakıp Sabancı gelse, evinde ne varsa mutlaka vereceksin, Allah kimseyi muhtaç etmesin, muhtaç olmayanlar bilmez...!"

Kurban, kulla, Tanrı arasında bir sosyal güç, sosyal güven andlaşmasıdır. Sen bana helal kazanç verdin, utandırmadın, alnı temiz, dürüst ekmek verdin, eş dost karşısında rezil etmedin, ben de şükrediyor, sana veriyorum, bölüşüyorum, başkaları bu güce ulaşsın, muhtaç olmasın!

Tanrının adaletini elinden alan modern devlet de, tam da bu noktada yurttaşıyla güven ilişkisini imzalar. Sen vergini ver, ben senin adına yoksullara bağışlarım, huzurevleri kurarım, der. Müslüman aydınlar modern toplumdaki tartışmayı tam da bu noktadan açmalı, bu muhteşem geleneğin ruhaniyetini çoktan sosyal kurumlara giydirmeliydi. Sosyal adaleti kilisenin elinden alan Avrupalı için, bir yoksulu besleme, büyütme hakkı bir zengin kişiye devredilmez. Devletin kontrolünden, denetiminden "şefkat", "merhamet" alınıp, kullanılamaz. Tabii sosyal adalet savaşı veren Avrupalı için artık kurban, bağış, sadaka, komik ve kartpostal özellik taşır.

Yoksul müslüman çocukların, bir başkasının gönderdiği kurban etinden ne kadar tad aldığını sanıyorsunuz, boğazlarında düğümleniyor, bu yüzden müslüman çocuk için en büyük ideal, çok çalışıp, bir gün kendi kurbanını hür bir insan gibi kesmektir! Tabii ki çocukken evine kurban eti gönderilmeyenler bunu anlayamaz.

Kutsal kitaplar sosyal yardımlaşmayı inşa etmeden din kuramazdı, modern toplumlar sosyal sigortayı güvence altına almadan devlet kuramazdı, ama, ülkemiz ısrarla, bireyin, sosyal haklarını hiçe sayarak, onun manevi güçlerini dahi elinden alıp, onu yok sayıp, devlet, toplum, demokrasi kurabileceğini sanıyor. Kurulan köleliktir! Köleler, devlet inşa edemez, halk, birey, demokrasi nedir anlamaz... Kölelik sizi nerelere sürükler!

İsveç parlamentosu, bireye güvenmeliyiz, demokrasi sorgusuz-sualsiz bireylere güvenerek yaşar, bir işçi hastayım, diyorsa hastadır, sözüne güvenmeliyiz, rapor getirmeden bir hafta izin hakkıdır, der. Tüm Türk işçileri istisnasız bu hakkı kullanır, sistem iflas eşiğine gelir. Bir İsveçli ise hasta değilse, neden kullanıyım, der. Ayrıca, doktor raporu getirdiğinizde, bir hafta daha izin hakkınız vardır, Türk işçileri ikinci haftayı da kullanır, bir ayda iki hafta kayıp, bir de üstüne, başka kurumda çalışırlar izin gününde, çünkü demokrasi gereği bir kurum diğer kuruma asla bilgi vermez, yani çift sigorta, çift maaşı Türk işçileri, "Bireye güven" esasından kemirirler!

Hiçbir zaman sosyal bir güç elde edemeyecek, sosyal bir sorumluluk asla kullanamayacaklarına tam inancı ülkelerinde öğrendikleri için, umurlarında değildir artık toplum.

Hastane yıllarımda, hemşireler, kapıcılar, yalvar-yakar, ricayla doktorlara sebepsiz reçeteler yazdırtır, sonra, anlaşmalı eczaneden o reçete miktarı kadar şampuan, oje benzeri şeyler alırlardı. Ve bu o kadar çok olurdu ki. Yasadaki reçete boşluğunu bir hak gibi görürler, sen kaç kez yazdırttın kız, diye birbirlerine özenir, sorarlardı. Gün gelecek tüm ülkenin sigorta sistemi bu yüzden çökecektir. Yasalardaki boşlukları sonuna kadar canını çıkartırcasına kullanırsanız, size ne yasa, ne din, ne toplum dayanır. İşte yoksulluk, muhtaç olma hali, onlara üzüldüğümüz, acıdığımız için değil, bir köle ahlakı oluşturduğu ve tüm sigorta, yasa, eğitim, ahlak sistemini çökerten bir felaketin kapısını açtığı için, modern toplum acilen, yurttaşın gücünü-güvenini iade etmek zorundadır. Yoksullara ağladığımız için değil, yoksullar fareleşip, yasaları, sokakları, dini, yaşam alanlarını, sanatı, kemirip, yoketmesinler diye, yaşamları güvence altına alınır! Din de öyle, yoksulluk insanları dinden çıkartmasın, Allah'tan umut kesmesinler diye sosyal yardımı esas alır.

Köle ahlakına devam edelim, bir bankta iki Türk işçi kadını çekirdek çitleyip yere atıyor. İsveçli kadın, Türk kadınlara birşey demeden, usulca atılan çöp kabuklarını topluyor. Türk kadınları aralarında gülerek eğlenmeye, şebekçe şakalaşmaya başlıyor, kadının bu davranışından, "Bak kız, arka tarafıma da atacağım kabukları gidip ordan da alacak" diyor, kadın gidip ordan da alıyor. "Bak kız, ta ağaçların dibine fırlatacağım kabukları" diyor, kadın ordan da topluyor sabırla kabukları, sonunda masum insanlık dersi verme uğruna köpek gibi her atılan çekirdek kabuğu peşinde yorgun düşüyor, vazgeçiyor, bizimkiler, gülerek çitlemeye, eğlenmeye devam ediyor. Bu şehirde birgün çocuğunun güçlü, saygıdeğer bir yönetici olacağına inancı hiç yoktur, bu yüzden umurunda değildir. Ancak, sosyal güvenlik umudu, bu kadınları yabanilikten insanlığa taşır.

Köle ahlakına devam edelim, bir depremzede yurttaşımız bütün ricalara rağmen elindeki fazladan battaniyelerden birini açıktaki komşu çadıra vermez, tartışma geceyarısına kadar sürer, yine vermez, sonunda jandarma çağrılır, elinden fazla battaniye alınıp, çıplaktaki komşuya verilir. Çünkü bir daha ona bir tek battaniyeyi kimsenin vereceğine inancı hiç yoktur! Gücü elinden alınmıştır!

Bu denli canice davranmalarının sebebi, vicdansız oldukları için değil, "köle oldukları" için. Dehşet bir umutsuzluk içinde köleleştirilmiş bu sürülen sadece verilen işi yapar. Hiçbir zaman sosyal, siyasal alanda sorumlu olmayacakları bildikleri için, güvenmezler. Zihinleri gaddarlaşır. Fizikleri kabalaşır. Birbirlerini boğazlayan sadistlerden bahseder gibi, onlardan konuşuruz. Köleler, devletleriyle-efendileriyle karmaşık bir aşk yaşarlar, hem boyun eğerler, hem onu düzmek için fırsat kollarlar, burdan bir yüzyıl daha bir demokresi çıkmaz!

Gücü, iddiası hiç kalmamış bu topluluklar, İsveç olsun, Almanya olsun, Ankara olsun, zabıtası, polisi olmayan her sokağı fırsat bilip seyyar satıcılar gibi seyyar hayatlar yaşar.

Yoksul, dökülmüş tahtaları ahşap Ankara sokakları içinde hala kurbanlık koçların sokak taşları üzerinde kanlarını görüyorsak, sevinçli, kutsal çığlıklar atmalıyız. Hala umudumuz var, diye. Kaldırım taşları sünger gibi emecek o kanı. Kara, yağlı kazanlar parça parça et dolacak. Konu-komşu, çoluk-çocuk peşinden koşacak, çürümüş de, kokuşmuş da olsa, yüzlerine bakan yorgun dedeleri gibi eskimiş, ihtiyar bayramların. Toprağa kazıklar çakılacak. Kazığa bir savaş gemisinden daha güçlü boğalar bağlanacak. Çocuklar koyunların bacağından, keçilerin sakalından tutup çekiştirecek. Her çocuk arefe gecesi rüyasında bir kuzunun bembeyaz tüylerini okşayacak. Yoksullar perde aralarından koçların kesimini seyredip, eşarp altından sevinecek. Ve tarihin gönlünden kopmuş en şanlı rüzgar girecek sokağa. Hadi gidelim, hadi, birlikte melediğimiz o dağlara diye, o da çekiştirecek koyunun parçalanmış kellesini. İri kalçaları, biçimsiz şalvarlarıyla kadınlar bağırsakları toprağa gömecek, kelleyi, bacakları kor ateşin içine atacak. Dönecek kelle. Şişecek gözler. Patlayacak kemik ilikleri. Akacak kan. Bu çürümüş, terkedilmiş sokak, eski zamanların geniş alınlı cömert insanlarının ruhlarıyla dolacak. Şükrolsun Tanrım, bize bu gücü verdin diyecek, sakallı ihtiyarlar bir köşede. Küçük bir çocuk, ağzı büyük, çirkin dişli, kanlı kelleyi hava kararıncaya dek seyredecek. Seyrediyoruz kardeşlerim... Bu köleliğe ses çıkartmıyoruz, köleler çoktan hizbullah olup 14 yaşında insan doğramaya başladı, ona da ses çıkartamıyoruz, aydınlarımız, hizbullahın satır parasıyla aynı bütçeden aldıkları maaşlarla çekirdek kabukları gibi beyinleriyle çatçut sorumlu olmadıkları bir dünyada, bir ekranda şebekçe eğlenip duruyorlar! Koyun can derdinde, kasap, devlet, aydınlar, turistlere gösterilecek şirin bir kartpostal peşinde, "manzarayı bozuyorsunuz" diye yoksul halkın kestiği bir koyunun derdine düşmüşler. Gidip, Maret tesislerini eleştirsenize, gücünüz bayramlara yetiyor, köleleştirilmiş zavallı halkın bayramlarına sahip çıkacak gücü bile kalmamış. Maret'in patronları sizi o ekrana çıkartmaz, sizi şöhret yapmaz. Gerçekten manzara mı istiyorsunuz, Yahya Kemalinizle birlikte Göksu'ya, Emirgan'a uzanıverin!

nihatg@leman.com.tr

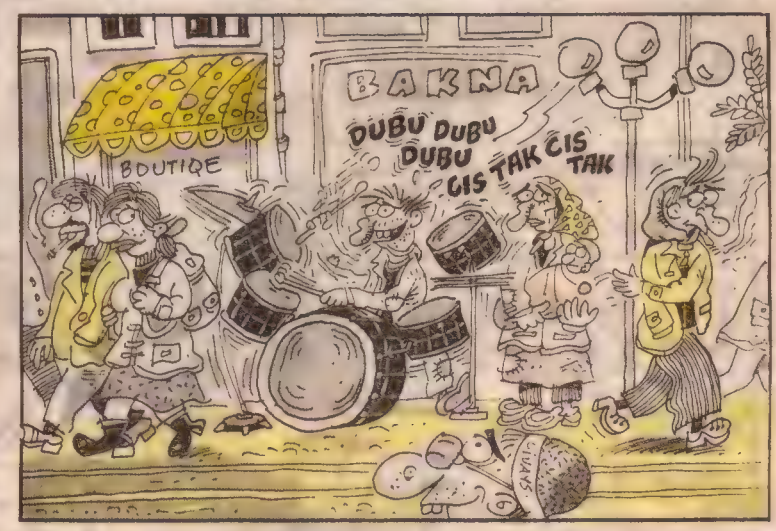

Akşamsefası

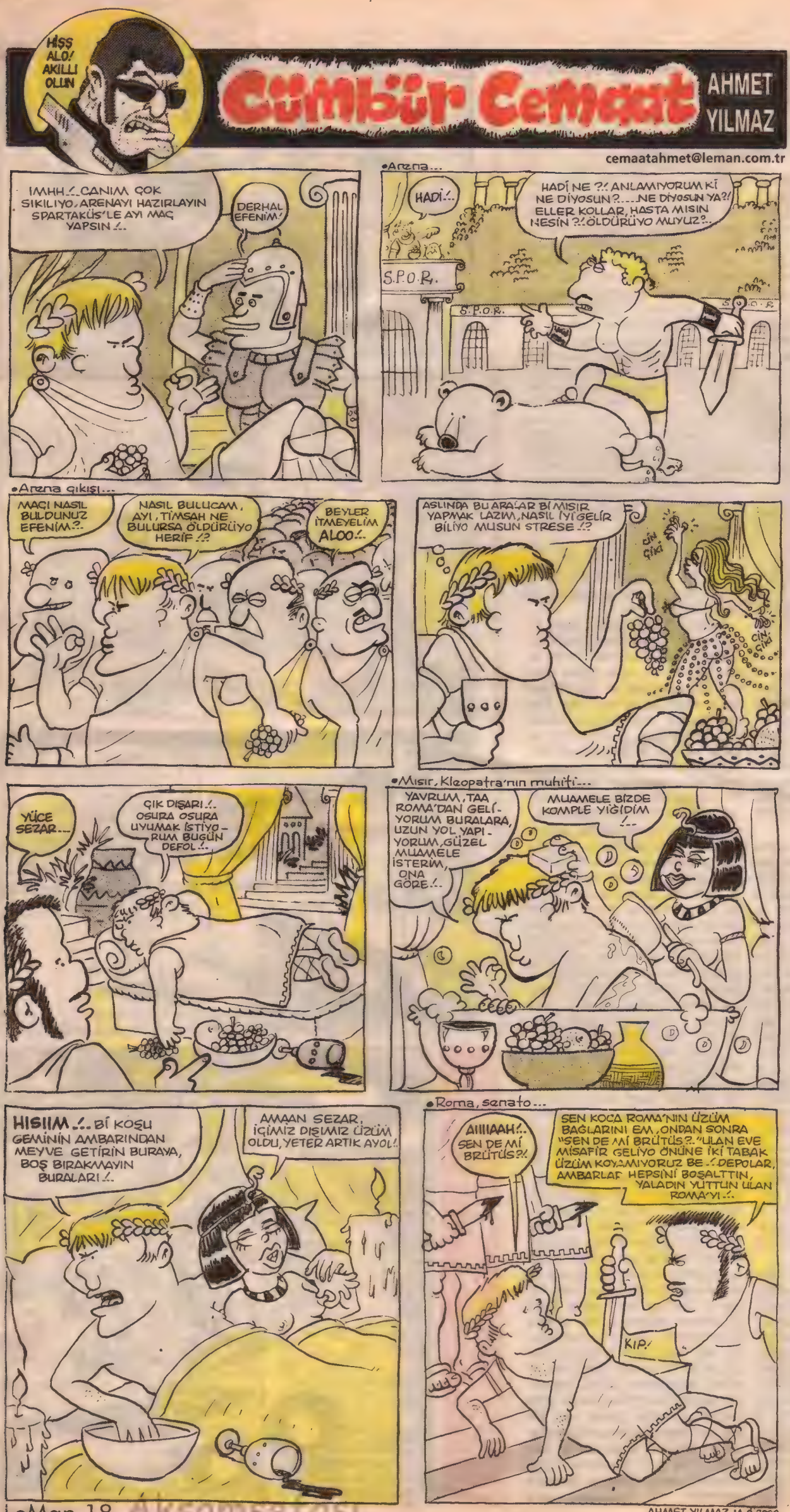

Merhaba;

Yazmaya başlıyorum ama gönderip, göndermemekte kararsızım. Çünkü; insanların sorunlarını dergilere, gazetelere göndermelerini saçma bulurdum. İnanın o kadar kötüyüm ki, bunu yapıyorum.

Adapazarı'ndan yazıyorum. Burada herşey normale dönmeye çalışıyor. Ama bu imkansız. Şehrim tamamen bitti. Hergün yürüdüğünüz caddeler, evler, işyerleri; hergün gördüğümüz insanlar, aşkları, kaldırımlar, dilenciler bile eski yerinde değiller. Evim, odam, dostum, sevgilim düzenim hepsini 17 Ağustos 03.02. 1999'da bıraktım. Bunu kabul edemiyorum. Hiç kimsenin hak etmeyeceği kadar kötü şeyler yaşadık. Ancak filmlerde gördüğümüz iğrenç, korkunç sahneler. Birdenbire herşeyimiz bitti. Aradan altı ay geçti. Fakat geçen günler yarayı tedavi etmiyor. Aksine yokolan şehrimin ve kaybettiğimiz insanların acısı daha da demleniyor. Ailem bu şehri bırakıp gitmek istiyor. Altı aydan beri bunun savaşını veriyorum. Nasıl bırakırım, Adapazarı şu anda yaralı, acı çeken bir dost benim için. İnsan dostunu yarı yolda bırakır mı?

Aslında bir an önce düzenimizi kurmamız lazım. Şu anda başkasının evindeyiz. Arasıra evimin oraya gidiyorum. Çıldırmamak içten değil. Ne karşımdaki evler duruyor ne de o güzelim caddem. Ne olacak, nasıl dayanacağım. Henüz onsekiz yaşındayım. Öyle güzel günlerdi ki geride bıraktıklarım. Yaz da geliyor, oysa ne güzel olurdu yazın yıkılan şehrimin kaldırımlarında dolaşmak bir uçtan bir uca. Adapazarı küçük bir şehirdi. (D'li geçmiş zamandan bahsetmek çok acı veriyor.) Büyük şehirlerde bazı şeyler bu kadar güzel yaşanmaz. Burada merkezi yürüyerek bitirebilirsin, o kadar çok kişiyle selamlaşırsın ki! Kaldırım başlarını tutan gençler belirliydi. Yıkılan binalarla anılar da gitti. Her yer tarla oldu. O kadar zor ki buna alışmak.

Depremden sonra ne gitar çalabiliyorum, ne kitap okuyabiliyorum ne de şiir yazabiliyorum. Aslında ne şiirler çıkar benden şimdi. Hiçbir şeyin anlamı yok.

Bir dostum vardı. Yedi yıllık bir dostluktu. Depremde ölmedi ama çektiğim acılar karşısında beklediğim desteği bulamadım ondan. Onu da kaybettim anlayacağınız. Onunla çok güzel şeyler yaşadık. Hiç paramız olmadı, ama beraberliğimiz yeterliydi. Karikatür çizerdik, espriler üretirdik, eskilerden konuşurduk.

Paramız olduğunda Leman alırdık. Mutlaka beraber okumalıydık. Karşımızda oturan öğrencilerle fingirderdik. Çok güzeldi, herşey çok güzeldi. Küçük şeylerden mutlu olmayı bilirdik. O da bitti. Diyeceksiniz ki madem küçük şeylerden m olabiliyorsun niy kadar kötüsün. A elimden geleni ya ya çalışıyorum aralar bir erkek hayatıma. Tabi böyle bir şeye hazır d ama hem o çok ısrarlıydı; he benim için bir yenilik bir değ olur diye düşündüm. Çünkü çekten sevdiğim insanı bul onunla paylaşacağım çok şe bekliyor. Sonra aşk çok güz şey. Ama onun da karakter çıktı. Benden beklentileri f mış, o da bitti. Daha güzel bakmaya çalışıyorum ama n

Hayatımda iyi giden hiçb yok. Bunu da niye yazıyorsa bileyim işte herşey kötü. Bu acı çektikten sonra, psikolo daha iyi olmasını beklemek olur. Hem maddi hem mane tü günler geçiriyorum. Hay son versem, aileme böyle bi yaşatmaya da hakkım yok. B çözüm olduğunu da sanmıy Geçen sene sınavdan iyi pu dığım halde açıkta kaldım. B ne istemediğim bölümleri o yıllıkları da yazacağım. Tek lim okul oldu. Bu arada açı yazı da iğrençleşti. (Özür dil Şu anda bunu okuyorsanız söyleyeyim:

Hayatta çok acı çektim, s yazdıklarım değil daha önce belki sonrası da olacak bil rum. Ben kendimi zaman o nehire attım. Kendi kendin türüyor. İster istemez bazı k dan uzaklaşıyorum.

Galiba gerçekten önemli bu kadar çok problem içind şayabilmek, ölüm bir anlık ce yaşamak ise bir ömürlük. Se lerimiz için yaşayalım. Ama h onlara zehir etmeden. Eğe nizdeyseniz, dostlarınız ş şehriniz de ayaktaysa mut mamak için hiçbir engel yok

Ama derseniz ki; -Bu geri politikacılarımız ve dünyada vaşlar ne olacak?- Ben de siz bir şey diyemeyeceğim. Zate zin Abla da değil adım. Ne bi işte, elinizdeki değerlerin tad karın. Doğan Canku'nun ço zel bir şarkısı var. Sözlerini s paylaşmak istiyorum. Mekt sonunu da bağlamış olurum. kı elinden alan olsa da üzülm kın, seni ateşe salan olsa da ğınla bahçen talan olsa da, dun yitip gitmiş olsa da, para pulun da bitmiş olsa da, kade şeye itmiş olsa da hayata kü yaşamak güzel yeter ki ölü masa! Adapazarı'ndan sevgi

Sevi

Selam Dostlar

Biz Pamukkale Üniversites tim Fakültesi Stajyer Öğre adaylarıyız. Amacımız, ilköğr den hiç olmazsa en azından nebilen çocuklar mezun e mek. Geçen gün yaşanan ola lerle paylaşmak istiyoruz. O o da her zamanki gibi derin d dayı planladı ve yürüttü: Biz tinde oturup çayımızı içerken cıların çoğunlukta olduğu o muzda (idareciler ve hocala dahil) mecburen "Mustafa Y doğan"ın o ideolojik müziğin zik kutusundan dinlemeye

LeMan
Sayı: 437. 25 Mart 2000. Cumartesi
Haftada bir yayımlanır.
• Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.
• İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
• Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr)

nırken Tekbir Allahu Ekber sesleriyle irkildik. Her zaman olduğu gibi yine "Faşo"lar toplanmış iktisatda Hadepli bir çocuğu dövmelerini kutluyorlardı, gövde gösterisi yapıyorlardı, tamam bunlar sizler ve bizler için yabancı olan bir olay değil; fakat bu olayı destekleyenlerin okulun sivil polisi ve güvenlik görevlileri tarafından bilinerek ve planlı bir şekilde yapılması bizi çok üzüyor ve birşey yapamamanın verdiği öfke içinde eli kolu bağlı seyirci olmak...

Olay sonrasında bir de sözünü ettiğimiz görevliler gelip de yalandan kimlik kontrolü yapıp olaya müdahale ettiklerini, sükuneti sağladıklarını ve buna da bizim inandığımızı sanıyorlar, inandırmaya çalışıyorlar, amaçları arada karşı taraftan birkaç öğrenciyi yakalayıp götürmekti.

Sizlerle ve yayınlarsanız Leman okurlarıyla paylaşmak istedik, bunca yaşanan rezillik varken biz bu kadarını konuşabiliyoruz ve yapabiliyoruz. Teşekkürler.

PAÜ öğrencileri

Vazgeçilen Düşler

Bir ağırlıktır çöker üstünüze. İstemeden yapıyorsunuzdur bir çok hatayı ama yapıyorsunuzdur işte! Hem de aileniz açısından önemlidir her ne kadar sizin fazla umurunuzda olmasa da. Yapmamanız gerekir. Ama ne yaptığınızın farkında değilsiniz ki! Herşeyi unutup yeniden başlamak istersiniz tüm değişiklikleri gözardı edercesine! Kendinizi tanıyamıyorsunuzdur ve siz siz değilsiniz. Nefret ediyorsunuz bu kişiden! Şeytandır o! Şeytan ruhunuzu esir almıştır, o yönetmektedir!..

Biriyle en çok dertleşmeye ihtiyacınız olduğunda, en yalnız hissettiğiniz bir zamanda çıkar karşınıza çok uzak bir şehir. Artık kopamazsınız o şehirden. Herşey tam yoluna girdi derken onun bir hata olduğunu farkediverirsiniz. Ama asıl bir şeyi farkedersiniz ki bu en önemlisidir! Sizin yalnızlığınızı giderecek tek şey, babanızın o sizi tüm çirkinliklerden, tüm pisliklerden korumak için size sonsuza kadar açtığı kollarında bağıra bağıra ağlamak istemenizdir. Ama yapamazsınız. Diyemezsiniz ki babanıza! Oysa bir söyleseniz, bir başarabilseniz herşey kurtulacaktır, her şey! Karar verirsiniz şuna; ölüm size gelmeden size gidersiniz ölüme. Gitmek istersiniz. Çünkü o zaman hata yapmazsınız, isteseniz de yapamazsınız! Cesaret ararsınız ölüm için. Cesaret nedir? dersiniz kendinize. Sonra bir cevap gelir gözyaşlarınızdan 'Sevdanın en doruk noktasında elindekinden vazgeçmektir cesaret' Ve artık o cesareti bulduğunuzu düşünürsünüz. Biter herşey, bitirirsiniz ve vazgeçersiniz tüm hayallerden, tüm düşlerden. Şehrinizi bırakıp gitmek istersiniz, arkadaşlarınızdan, Adapazarı'nızdan ve tüm anılarınızdan ayrılmak! İşte vazgeçtiğiniz an tüm bunlardan, bir kaç ay önce cennete giden Adapazarı nefret eder sizden! İşte vazgeçtiğiniz an tüm bunlardan, bir kaç ay önce cennete giden Adapazarı nefret eder sizden! Çünkü yalnız bırakırsınız Adapazarını, size en çok ihtiyacı olduğu anda! Ama artık çok geçtir! Adapazarı da ölür siz de!...

Özgecan

Seçim Yüzsüzleri

18 Nisan 1999 yılı seçimlerinden önce bir siyasi partının ilçe teşkilatında gönüllü çalışan insanlardan biriydim. Yaklaşık on yıldır bu partinin sempatizanıydım. Seçim çalışmaları boyunca, sokaklarda afiş yapıştırmadığım duvar kalmadı. Ev ev gezerek bütün broşürleri ve partinin ilgili yazılarını sağa sola dağıtıyorduk. Ben gibi aynı işi yapan bir sürü arkadaşım vardı. Genç olmamız nedeniyle içimizde var olan bir boşluğu siyasi partinin kimliği ile kapatmaya çalışıyorduk. Bazı yanlış olayları gözlerimizle gördüğümüz halde yine de ses çıkarmıyorduk. Seçim öncesi devamlı irtibat büromuza gelip sırtımızı sıvazlayan milletvekili adayları Belediye başkan adayı ve bir sürü meclis üyesi adayları vardı. Bizimle ilgilenip halimizi hatırımızı soranlar 18 Nisan'dan sonra bir daha yanımıza uğramadı. Biz onlardan hiçbir şey beklemiyorduk. Özellikle ben sadece bu işi zevk için kendi görüşüme yakın bulduğum için yapıyordum. Hiç bir menfaat ve kıyak beklemiyordum. Seçimden sonra bana bırakılan kartların haddi hesabı yoktu. 18 Nisan seçimleri olduğunda uğruna uğraş verdiğimiz bir sürü insan kıçını rahat etmesi için hayal ettiği koltuğa oturmuş oldu. Yağcılığın yalakalığın diz boyu olduğu bu partiden kendimi ayırmak zorunda hissettim.

Geriye dönüp baktığımda ben gibi o kadar kullanılmış insan vardı ki şimdi kendimle beraber onlara da acıyorum. Biz hiçbir zaman adam yerine konulmadık. Onların çocukları son derece lüks yaşarken biz onların babaları seçilsin diye resmen köpeklik yapıyorduk, soğuklarda sabaha kadar dolaşıp hasta olduğumuzda bizi adam yerine koyan da yoktu. Hayatımın en acıdığım zamanı, seçim süresi boyunca uğraş vermiş olduğum o iki aydı. Bu partiden ayrıldıktan sonra kendime güvenim geldi. Ne kadar basit ve kişiliksiz düşüncelerim varmış. Bu gerçeklere varmak için bu insanların çirkin yüzlerini görmeye gerek yoktu. Çünkü daha öncseinde de vardılar. Biz ayırt edemiyorduk. Belki de kendi kendimize yön veremiyorduk. Bazı şeyleri anlamak için seçim mi olması lazımdı.

Şimdi ben neye yanayım. Harcadığım o güzel oylara mı, afişleri yapıştırırken öbür partiye mensup çocuklara attığım dayağa mı, onuruyla haysiyetiyle gururlarını kırdığım gençlere mi, neye yanayım bilmiyorum. Bugün o insanları gördüğüm zaman yüzüm kızarıyor. Yine de onlar bana kızmıyorlar. Çünkü insanlara çok değer verirdim. Onlar bile bana o partide işin neydi diye sitem ederlerdi. Halbuki bilmiyorlar ki mevcut sistemdeki bütün partiler aynı yolun yolcusu. Hepsini toplasan bir boka yaramaz. Hepsinde yağcılık iki yüzlülük ve sahtekarlık var. Hepsinde kullanılan insanlar beyinleri yıkanmış gençler var. Hiç bir siyasi partiye inanmıyorum.

Bırakın beni kendi halime. Ben güzellikleri iyilikleri göremeyecek kadar kör değilim. İnsanca yaşamak için şerefli olmak için dürüst olmak için, bana siyasi parti lazım değil. İnsanın içinde varolan güzellikleri yaşatmak için şimdi çevremi daha iyi algılıyorum. Dostlarımı seçebiliyorum insanları daha çok sevebiliyorum.

Her şeyden daha öncesi siyasiler olmadan yaşamak istiyorum. Yoksa çok zor olan bir şeyimi hayal ediyorum. Olsun arkadaşlar hayali bile güzel. Leman okurlarına saygılarımla.

Selçuk Özyurt

"Yüksekovalı'yım"

Adım, Kenan yaklaşık yedi aydır; Leman dergisine abone olmuşum. Leman okurlarının ne denli duygulu insanlar olduğunu bildiğim için başımdan geçen bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Ben, 1997'de Lise ikinci sınıfta okurken, okulun tatil olacağı son günlerde, İzmir'de okul okuyan arkadaşım tarafından bana telefon açıldı. Bana orada çalışmak için iş bulmuştu. Aileme fazla yük olmamak için arkadaşımın teklifini kabul ettim. Ailemin de iznini alarak erteisi gün yola koyuldum. Malatya'ya kadar her şey gayet güzel gidiyordu. Malatya'nın girişinde polisler tarafından yakalandım. Suçum ise soyadımın CANAN olması imiş. Sözde Canan'ların hepsi eroinman insanlar imiş benim de İzmir'e eroin götürdüğümü düşünmüşler. Çantamı arama ettikten sonra birşey bulamayınca beni serbest bıraktılar. O saatten sonra artık bana göre İzmir'in o ürkütücü havası yüzüme vurmaya başladı, İzmir'e vardığımda arkadaşım beni istasyonda karşıladı. Hal hatır sorduktan sonra, doğru iş yerine gittik. Bir sahil restoranında çalışacaktım. Aynı gün işe koyuldum. Gece yarısı saat 01:30 civarında içeriye sarhoş bir adam girdi. Bana sataşmaya başladı, ben de onun ikinci patron olduğunu bilmeyerek karşılık verdim. Bunun üzerine işten kovuldum. Cebimde sadece dört buçuk milyonum kalmıştı, ertesi gün İstanbul'a amcamın yanına gitmeye karar verdim. Üç milyonumu bilet parasına verdim. Geri kalan paramı ise İstanbul'da şehir yolu için harcamamaya karar verdim. O gün aç karınla yola koyuldum. Akşam İstanbul'a vardım. Amca bana burada kalmamı tavsiye etti, hem memlekete dönmem gerektiğini söyledi, onbeş günden sonra Yüksekova'ya geri döndüm.

Değerli dostlar Yüksekova'da bir sürü iş vardı tek amacım biraz fazla para kazanmak ve ertesi sene için kendime ÖSS'ye yönelik kitaplar almaktı. Fakat bu isteğim gerçekleşmedi. Ama çok önemli bir şey öğrendim, o da hiçbir yerin memleket kadar güzel olmadığını.

Kenan Canan - Yüksekova

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihal GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü ORUAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Görcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Yan Ürünler:** Tunca OBUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay.AKKAYA● **Abone:** Sevil ŞAPÇI ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** İlkak Matbaası● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

DUYURULAR

Susurlukçu'lar mahkemede kahkahalarla beraat etti... Susurlukta tutuklu sanık kalmadı.. LeMan'ın Susurluk Albümü yine gazete bayiilerinde... 8. Baskı. "Son gülen iyi güler"

Gazete bayiilerinde

Leman belgesel serisi DEPREM karikatürleri, yazıları kitabı hazırlanıyor, çok yakında...

LeMan Ankara'da!
25 Mart Cumartesi günü saat 15:00-17:00 arası Ankara **Ada Kültür** Merkezi'nde **Vedat Özdemiroğlu,** Soner Günday, **Aslan Özdemir,** Bahadır Boysal, kitaplarını imzalayacak.

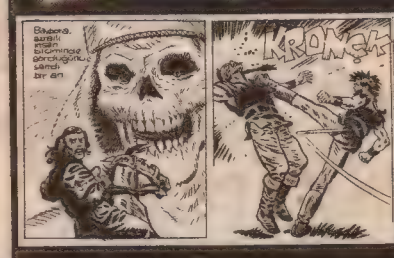

GAZETE BAYİİLERİNDE VE KİTAPÇILARDA

Alp Tamer Ulukılıç'ın **"Havuz Problemleri"** resim sergisi 5 Nisan 2000 tarihine kadar uzatıldı. Yer: Emlak Sanat Galerisi - Tünel

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmekteldir

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

İşte bir bayram ziyaretine daha niyetlendik geçen hafta.. Taşrada oturan akrabalara ziyaret... Egzotik, külüstür bir minibüste tıklım tıkış... Tavuk da var... Yanımdaki yarım metre sakallı mehdi, bu mübarek bayram gününe saçımı, şeklimi yakıştıramamış olacak ki ikide bir benle konuşup, tanımaya çalışıyor... Sonra da saldırıp altedecek... Baktı ki gayet kayayım, hiç oralı diilim, "arkadan dolanıp 3 puan almaya" çalıştı.. veya pesetti... "Aferim" dedi... "durgun sular derin olur..." Tam da o esnada radyodan arabeskçi Hakkı Bulut "Gömün Beni" şarkısını okuyordu... Ben pes ettim...

Güzel Sanatlar Fakültesinde okurken, Heykel Bölümünden bi kaç arkadaş Taksim'de bir karma sergi açmışlardı... Sonradan polis basmış sergiyi! Sergide "kadın cinsel organı heykeli" varmış diye!! Ellerinde örtüyle gelmiş polisler! Ben o heykeli hatırlıyorum... Vajina heykeliydi ama, daha çok, soyut fantastik, sevimli, şekilsiz bi şeydi... Hay Allah...

Geçen yaz, Londra'da, dünyaca ünlü bir karnavala vakıf olduk... Nothing Hill... Sokaklar aklını kaybetmiş.. 3 gün 3 gece, ayyuka çıkan, rengarenk, jelibon, maymunlar, kraliçeler, travestiler... Tipler kamyonlar üzerinde geçit töreninde... Aaa bi baktık debdebe konvoyunun böğründe, sessiz, renksiz, durgun, üzgün bi kamyon.. Bizim Türkler! Depremzedelere yardım pankartları.. Sarkık bıyıklı, ülkücü Türkler, oturmuşlar öyle melül melül, ağlamaklı... Ne ki bu? Ya ne acaip milletiz...

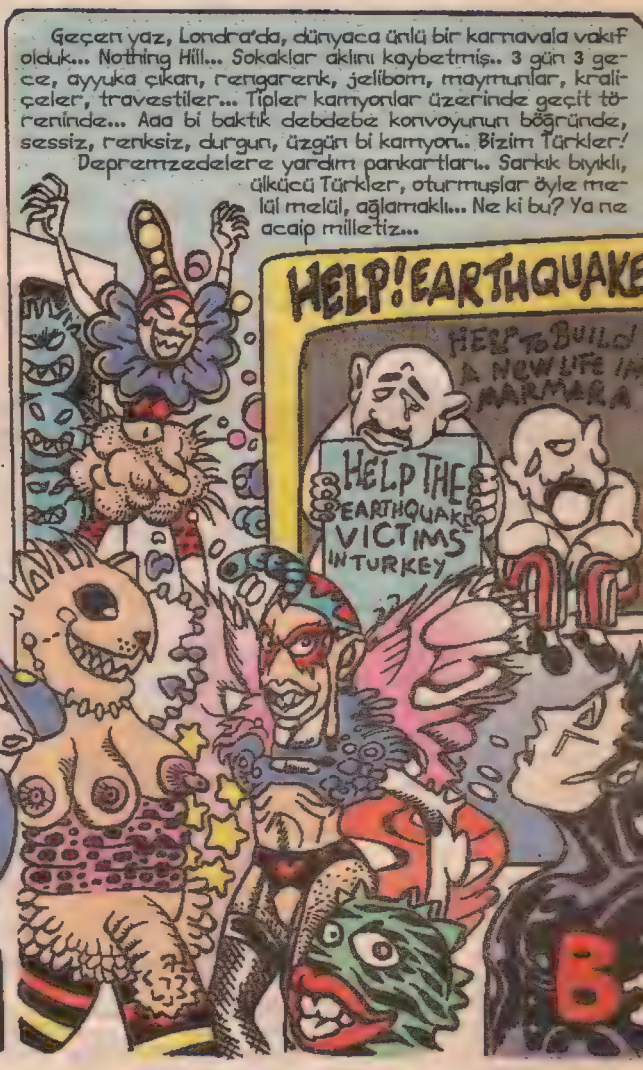

Hakikaten böylesine delilerin bu topraklarda yaşadığını bilmezdim... Bir kızl fıkır fıkır.. Şöyle ki, benim e-mail adresine kendi hazırladığı tamamen amatör web sitesini yolluyor ikide bir... Güzel Sanatlar Fotoğraf Bölümünde okuyomuş... Bu web sitesi de mezuniyet projesiymiş... Sitede her kurban bayramı kesilen kurbanların bacaklarının delinip, oklava sokulduktan sonra nefesle şişirilen **davul** olmuş gövdelerinin fotoğraflarından seri yapmış... Kesilen kurbanların kanlı başlarından da ayrı bir seri yapmış... En cinsi ve en iğrenci de kız arkadaşlarının kullanılmış orkidlerinden yaptığı seri... Her fotoğrafın altına da kime aitse onun özgeçmişini şeyetmiş.. Ay oha yani... Web sitesi, kızımızın bir koçla birlikte verdiği erotik bir pozla açılıyorhh!

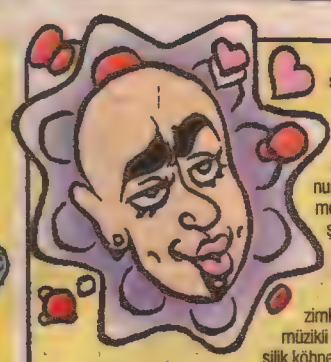

Londra'daykene dünyanın en enteresan Kürt'üyle tanıştım... 12 Eylül'den sonra Güneydoğu dağlarında aranan feci halde TİKKO'cu bir militanken, yurttan kaçmış gelmiş Londra'ya... Uzuun zaman parkta yaşamış sefilce... En sonunda o parkın kenarında **AFTERHOURS** bi mekan kurmuş.. Londra gece aleminin en şatafatlı yılanları sabaha karşı kulüplerden çıkıp bunun kafe-barında soluklanıyor... En allak-bullak, en cins tipler... Neyse zengin olmuş, ardından da **Gay** olmuş bizimkisi... Kapatılmış bir tünelde yapılan tekno müzikli bir partiye götürdü bi gece bizi... 200 kişilik köhne izbe kanalda 500 kişi var... Dipdibe, göt göte, vıcık vıcık kan-ter içindeki partinin emeli gecenin sonunda belli oldu... "Kalabalığın içinde daralanda kısa paslaşmalar"mış, herkes yarıçıplak soyunup sevişmeye başladı... Otobüste sıkışık **fort** yapıp haz almaktan biraz daha iyi bir şey bu...

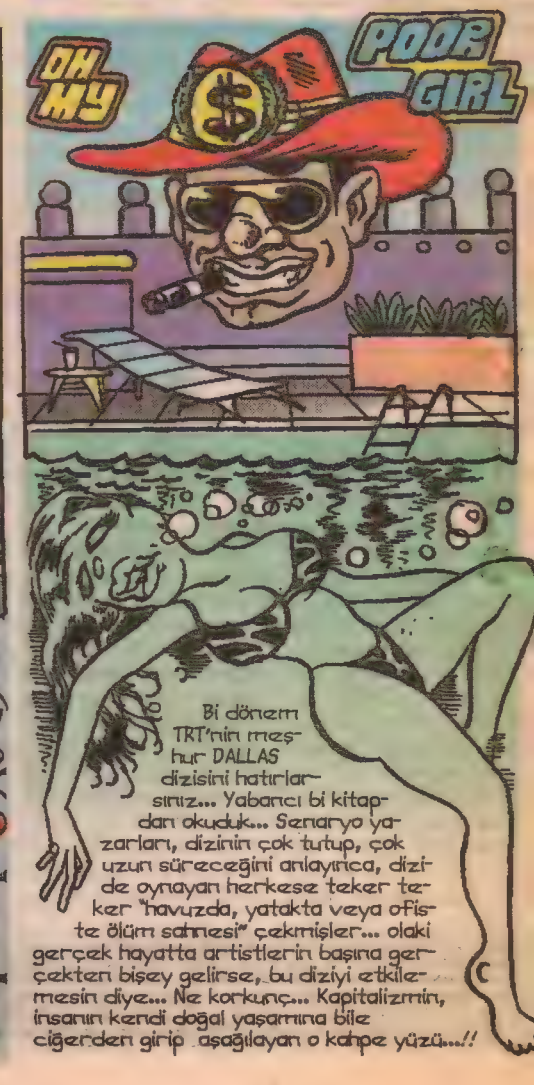

Bi dönem TRT'nin meşhur DALLAS dizisini hatırlarsınız... Yabancı bi kitaptan okuduk... Senaryo yazarları, dizinin çok tutup, çok uzun süreceğini anlayınca, dizide oynayan herkese teker teker "havuzda, yatakta veya ofiste ölüm sahnesi" çekmişler... olaki gerçek hayatta artistlerin başına gerçekten bişey gelirse, bu diziyi etkilemesin diye... Ne korkunç... Kapitalizmin, insanın kendi doğal yaşamına bile ciğerden girip aşağılayan o kahpe yüzü...!!

bahadirboysal@leman.com.tr

438

1 Nisan 2000 Cumartesi-Sayı:2000/14 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

...Hesaplar karıştı... Demirel ve hükümet şokta... Demirel'in cumhurbaşkanlığı süresini uzatacak Anayasa değişikliği teklifinin ilk oylamasında iktidar büyük fire verdi... Yoksa Lütfü Oflaz'a Çankaya yolları açılıyor(mu)...

YUH, ANASINI DA GETİRSEYDİN BARİ..!

ÖYLE DEME AMCASI, O DAHA ÇOCUK..!

Tolga Efeoğlu

MAHİR ÇAYAN YAŞASAYDI HOLDİNG PATRONU OLURDU..!

Sefer ve Perker

feyhan@leman.com.tr

Bayır Bucak

Feyhan Güver

HIIJJJ...GEL LAN..! GEL BAK NE VAR BURDA..! HICK..! GEL BU GEJE DE VERCEM SANA..!

HEYT BE CEVRİYEEM..! BİTİYORUM LAN SENİN ŞU BAHAR SARHOŞLUĞUNA BEE..!

GENE BAHAR GELDİ...YUMUŞA - CIK GÜMENLER...

LINGIR LINGIR

VE YAZ MEYVALARI...TÜYLÜ ŞEFTALİLER...BUĞULU ÜZÜMLER... KARPUZLAR, KOCAMAN KOCAMAN...

LING-LINGIR!

LAAN! EROTİG EROTİG KONUŞUP AZDIRDIN BENİ BEAAA!..

HART!..

ALLAHIM..İÇİM KIPIR KIPIR...BİRİLERİNE SARILMAK SENİ SEVİYORUM DEMEK İSTİYORUM...ŞURDA YATAN ADAMA MI DESEM ACABA?.. **BEYİMDİR** NE DE OLSA..!

VIC VIC VIC

GÜLAAY..EVLENMEDEN OLMAZ DİYOSAN HEMEN KAÇ BURADAAAAN... UZAKLAAŞ..!

Erken erken çizdik bahar esprilerini...İnşallah kirağı çalmaz...

Mahmut Tibet

GEZ MAHMUT'ÇUK

ŞU EVE ALLAH RIZASI İÇİN BİR KERE DE NORMAL GİRSEN N'OLUR!

KIT-AA DUR!

ING!

Akşamsefası

mtibet@leman.com.tr

LeMan

Güniz sokağa dönerse çiçek böcekle uğraşmayacakmış.

Susurluk'un ünlü sanıklarından özel timci İbrahim Şahin'in kullandığı Jip, aşırı hız nedeniyle Susurluk yakınlarında devrildi. Şahin, kazada ağır yaralandı...

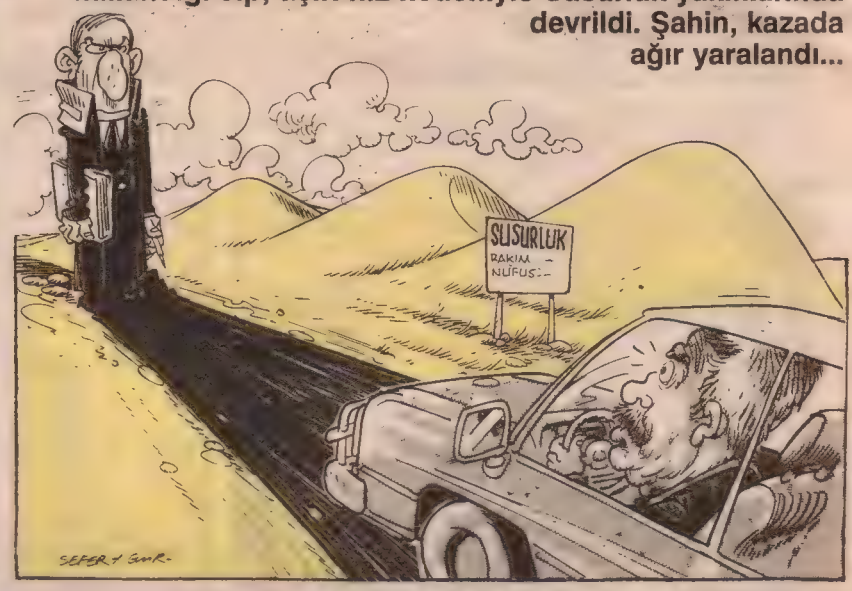

● Ünlü babalar Alaattin Çakıcı ve Nuri Ergin'in cezaevinde mektuplarla başlayan savaşı, sokağa taştı... Çakıcı'nın adamları Nuriş'in adamlarının takıldığı kulübü bastı...

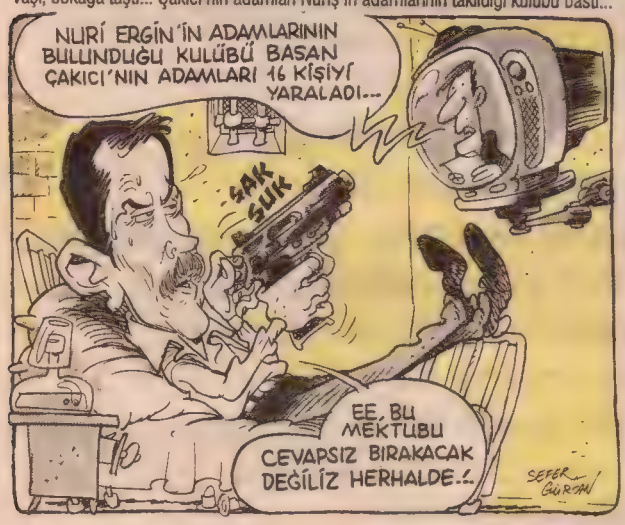

● Urfa'da 8 Mart Kadınlar Günü nedeniyle hazırlanan afişe konulan yasak, kutlamanın üzerinden haftalar geçtikten sonra kaldırıldı..

● Gelir eşitsizliğinde birinci, insan hakları ihlalinde birinci, enflasyonda birinci yurdum insanı birinciliklere doymuyor... En son olarak kadın dövmede de dünyayı sollayıp birincilik kürsüsüne çıktık...

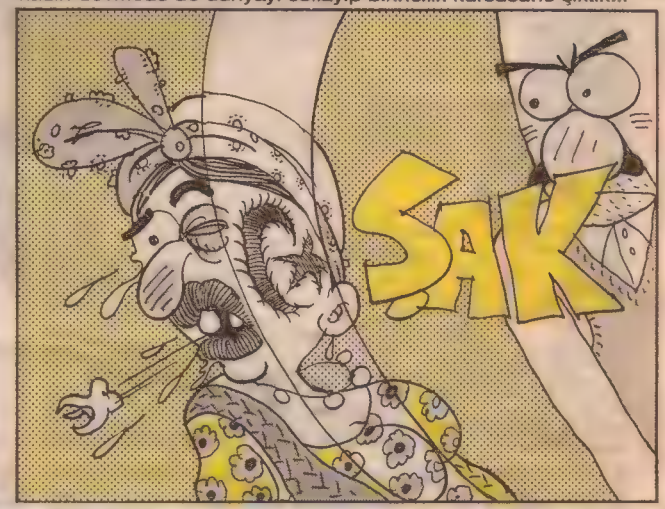

Adana'da yaşları 3, 5, 7 arasında olan üç çocuk fidanları söktükleri gerekçesiyle, tutuklanıp savcılığa gönderildi... Yaşları ifade vermeye bile tutmayan çocuklar serbest bırakıldı...

ÇOK ÇABUK İÇERİ GİRİLECEK BANYO YAPILACAK..!

Sağlığı bozulduğu gerekçesiyle cezası ertelenen Akın Birdal, doktor kontrolünden geçtikten sonra, sağlam raporu verilerek tekrar cezaevine gönderildi..

Af tasarısı üzerinde anlaşamayan hükümet ortakları, yasayı bir kenara itmesine itti de! Cezaevindeki adli mahkumlar bu kez açlık grevi, sayım verememe gibi direnişler yapmaya başladı... Çankırı cezaevinde 250 adli mahkum açlık grevinde...

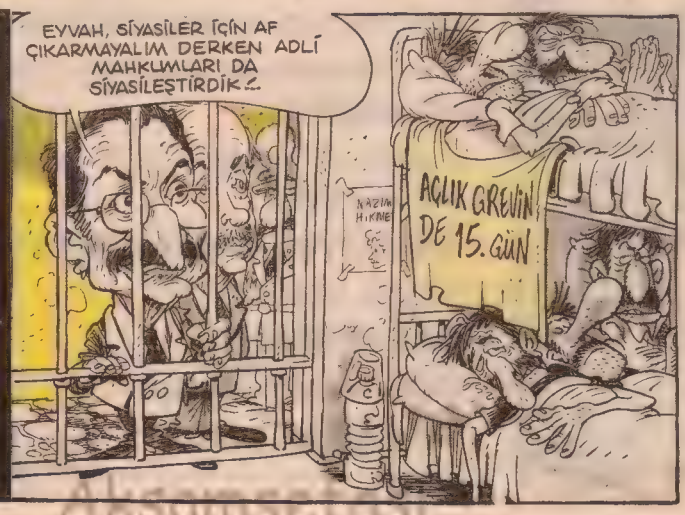

CİMBOM'U BEKLEYEN BÜYÜK TEHLİKE!

● Galatasaray takımının durumu ortada... Fenerinki de öyle... Şimdi bu Galatasaray'ın bu Fener'e kendi sahasında 1-0 yenilmesinin bi nedeni olmalı... Düşündüm ve buldum... CİMBOM'U UYARMAYI BİR GÖREV BİLİYORUM.. DİKKAT!.. UEFA KUPASI YARI FİNALİNDEKİ RAKİP LEEDS UNITED'IN RENKLERİ SARI LACİVERT! ONA GÖRE YANİ... BENDEN SÖYLEMESİ HE HE...

Bu köşede zaman zaman Fenerbahçe ile ilgili ağır yazı ve espriler çıktı... Çuvaldızı kendimize çok batırdık... Kendimizle çok alay ettik... Ama son zamanlarda kendimizden başka herkes alay etmeye başlamıştı... Eh, ezeli rekabette tatlı çekişme var madem şu kadarcık bi "komşuya gülme" durumu da biz yaşayalım bari...

Akşam Sefası

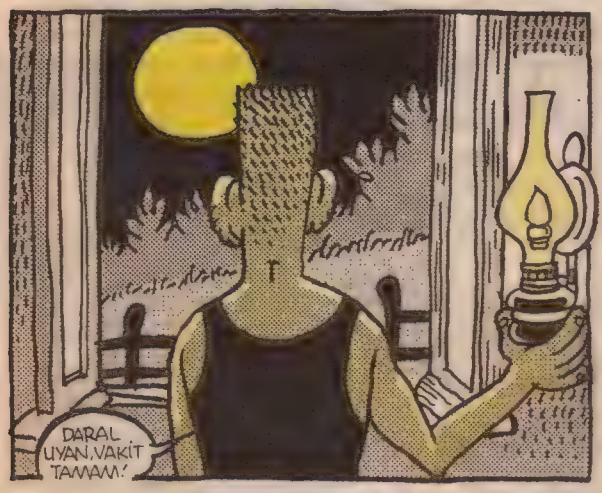

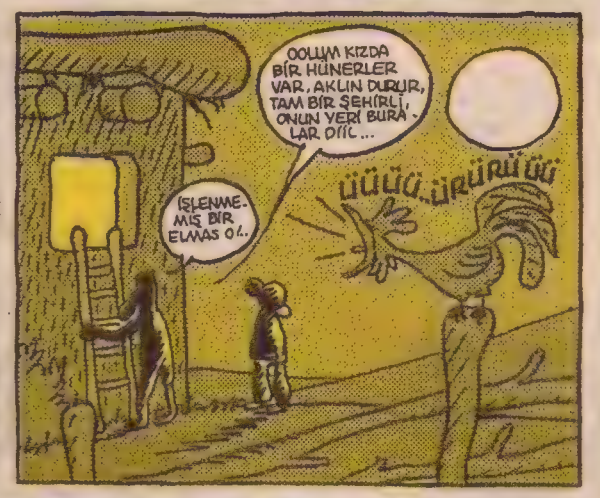

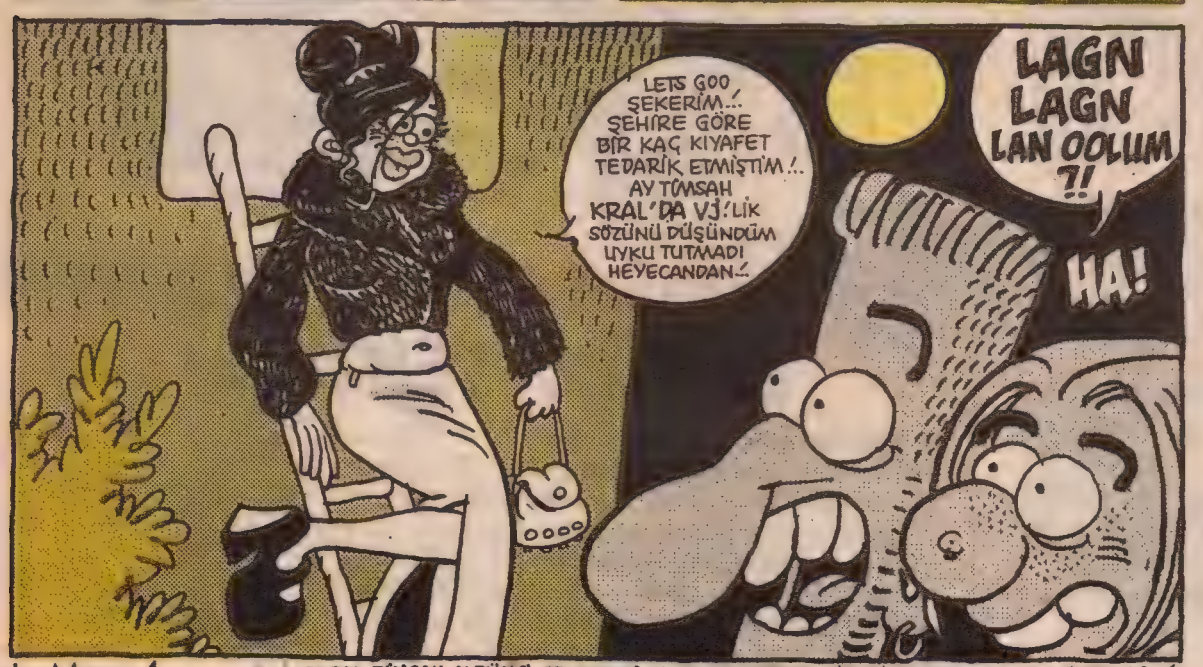

DARAL TİMSAH ALBÜMÜ GELMEKTE Kİ, NE GELMEKTE... ÖY OY OY, HEY HEY HEY HOBAAAA ..!..

açık büfe

met üst

cinsel safsatalar

- dullar ateşli olur
- **oral seks gırtlak kanseri yapar**
- mühim olan boyu değil işlevi
- **anal seks hemeroid yapar**
- bir kereden bir şey olmaz
- **grup seks hemşehrilik duygularını pekiştirir**
- aktif olan eşcinsel sayılmaz
- **en temizi lezbiyenlik**
- ruhsal tatmin daha mühim
- **kadın dediğin ele gelmeli**
- erkek dediğin kıllı olmalı
- **cuma akşamları sevişmek sevaptır**
- uzun olur cücelerin yüreği
- **sperm protein deposudur**
- ön sevişme hamallıktır
- **çok seven erken boşalır**
- burnu uzun olan erkeğin şeyi de uzun olur
- **ağzı küçük olan bayanın şeyi de daracık olur**
- aids bir eşcinsel hastalığıdır
- **ayrık bacaklı kadınlar çok sevişmiş kadınlardır**
- esmer tenli erkekler daha güçlüdür
- **her şeyin küçüğü güzel**
- zenginler iktidarsız olur
- **kısırlık genetiktir**
- soğuk kadın yoktur
- **ten uyuşmazlığı kaşındırır**
- her kadında g noktası olmaz
- **bu gece yorgunum bey**
- menepozla birlikte zevk de biter
- **her keresinde orgazm olmak şart değildir**
- biseksüel'ler günde bi kere seks yaparlar
- **afrodizyak şirin bir ilimizdir**
- viagra ossurtur
- **flört fahişeliktir**
- fındık yemek azdırır
- **sıpa gibisi yoktur**

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

ŞİMDİ DE SANA UÇARAK TEKME ATIYORUM, BAKALIM BUNA NE YAPACAKSIN ?..

TATEMİ ENGELLİLER JUDO KARATE SALONU

SOL KOLUMLA TEKMENİ BLOKE EDİP, SAĞ AYAĞIMLA KESME VURACAM! ŞİŞTİN Mİ?..

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

Paranoya

NÖBETÇİ NALBUR 50 METRE İLERDE →

SİTTİR YAA!.. HAA HAA HAA!.. İYİ ESPRİYMİŞ BE!..

NALBURİYE

ODUN TUTKALI ALAYIM!..

Beton sıvısı geldi

DR. DOKTOR

ÜHÜ ÜHÜÜ KAPI ARALIĞINDAN HER ŞEYİ DUYDUM!.. DEMEK, BUNDAN SONRA ARTIK HEP SALAK HAA?.. AY AYY AYY!.. AYAĞIM KAYDI!..

RAPOR

Hep salak kalacak

BÜFE

ŞU KURŞUNU VEREYİM, BANA BİR PAKET SİGARA VERİN!..

SON KURŞUNUNU DA HARCIYOR... BİRAZDAN YAKALARIZ!..

EVEET, BÖYLECE "ATI YALNIZ GELDİĞİNE GÖRE BAŞINA KESİN BİR ŞEY GELMİŞTİR" TEZİ DE ÇÜRÜMÜŞ OLDU...

Beni merak etmeyin, biraz işim çıktı, sonra gelecem. Selahattin

lombak@leman.com.tr

LOMBAK VE L-MANYAK İMZA GÜNÜ... 9 NİSAN PAZAR 14⁰⁰-18⁰⁰ İZMİR KİTAP FUARI

Arkasamserası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barkan

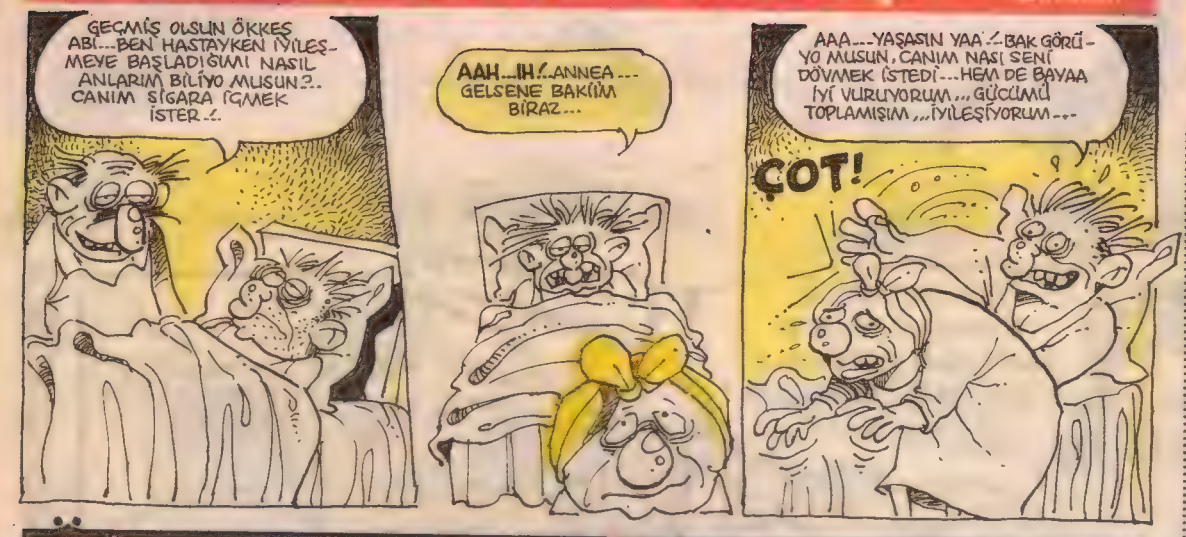

İĞRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

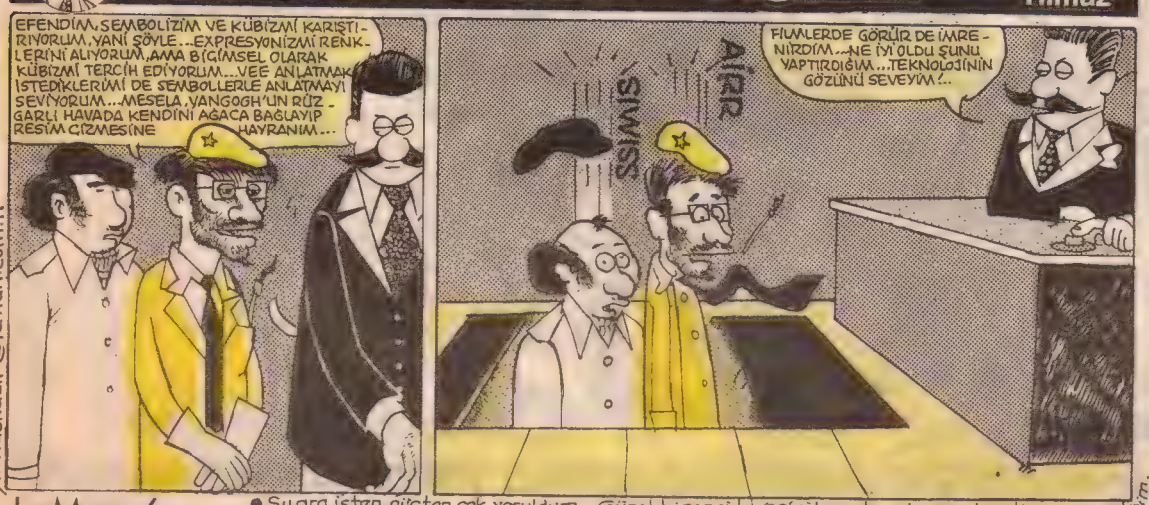

yilmazkadir@leman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

• Şu ara işten güçten çok yoruldum ...Güzel bi zenci tenisçiyi komple yalarsam kendime anca gelir.

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

1. öykü Ambulance

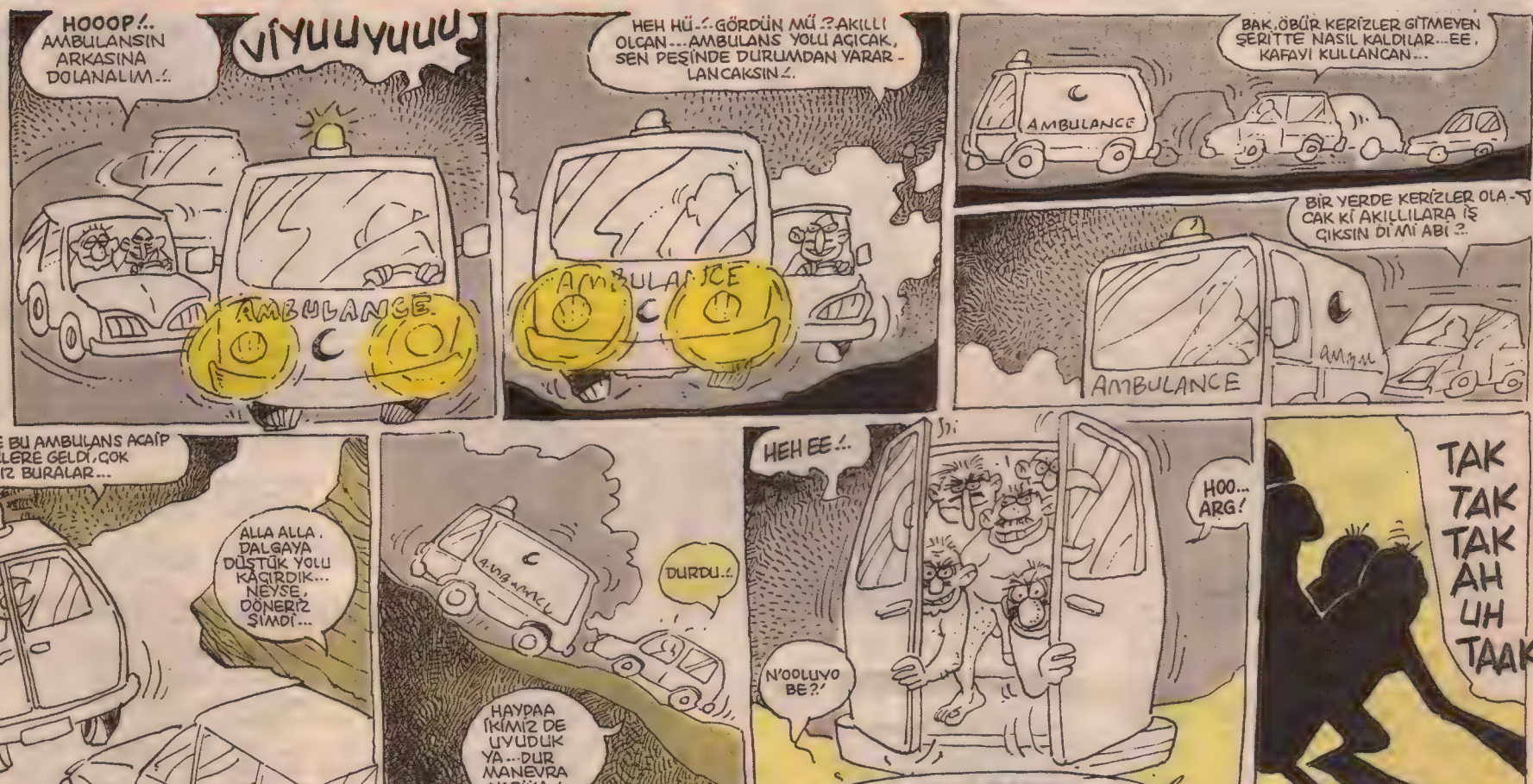

2 öykü Iş işin peşinde

barslan@leman.com.tr
canbarslan@turk.net

Akşamsefası

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

guneri@leman.com.tr

Acı Bir Uyarı

Teneke kutular içindeki meşrubatları, kafaya dikip içerken dikkat edin. Abimin bir arkadaşı bu tür bir meşrubat içiyormuş. Meşrubatı elinde tuttuğu bir ara teneke kutunun ağzından içeri bir arı girmiş. Tekrar bir yudum içmek için teneke kutuyu kafaya diktiğinde arı kutunun ağzından çıkıp adamcağızın boğazını sokmuş ve adamcağız beklenmedik bir şekilde vefat etmiş. Tamamıyla gerçektir. Dıştan bakınca meşrubat kutusunun içi görülmediği için lütfen çok dikkat edin.

TEZ Zile, diafona, kapı otomatiğine rağmen hâlâ arkadaşını pencerenin altından bağırarak, ıslık çalarak çağıran adamlar aslında doktora tezinin konusudur. Ancak ön çalışma olarak şöyle bir değinelim. Pencere altından arkadaşlarına bağıran, arkadaşı cam çıktığı vakit pencerede uzun bir süre konuşan bu şahıslar eski mahalle adamlarıdır. Serbest ve geniş insanlardır. Böyle yapmalarının tek nedeni eski alışkanlıkları değildir. Zile basmak suretiyle ortaya çıkan ding-dong, zırrr ve benzeri türden sesler bunlara basit gelir. Dostlarına gelişlerinin azametinin göstergesi böylesine küçük bir ses olmamalıdır. Cümle alem onların dostlarına geldiğini bilmelidir. Böylece apartmanın taa beşinci katına olanca coşkuyla bağırırlar. Kimi arkadaşları bu duruma aşırı kızar, kimileri de ses çıkarmaz. Gelgelelim bu karakterlerin ileri yaşlardaki iş dünyalarına. Bunlar genellikle esnaf olup bir çoğu birkaç dükkan batırmıştır. Ama yine de ticaretle uğraşmayı severler. Fakat tezgahta durmayıp yaz-kış kapısı açık dükkanlarının önünde beklerler ve bağırarak caddeden geçmekte olan tanıdıklarına taklırlar. İşyeri kendilerinin değilse patronlarından sürekli azar işitirler ama hiç kafalarına takmazlar. İtalyan filmlerinde sevgililerine pencerenin altından gitarla şarkı söyleyen adamlardan çağrışımla şunu belirtmemiz gerekir. Yukarıda söz ettiğimiz şahıslar bu pencere altından ahbaba bağırma hareketini yalnızca hemcinslerine yaparlar. Bir de bunların diğer bir kolu olan üst katlardaki pencereye taş atan şahıslar vardır ki, bunlar vurdumduymazlığı çok ileri aşamalara götürmüşler, ulaşılmaz zirvelere taşımışlardır.

ANTİTEZ

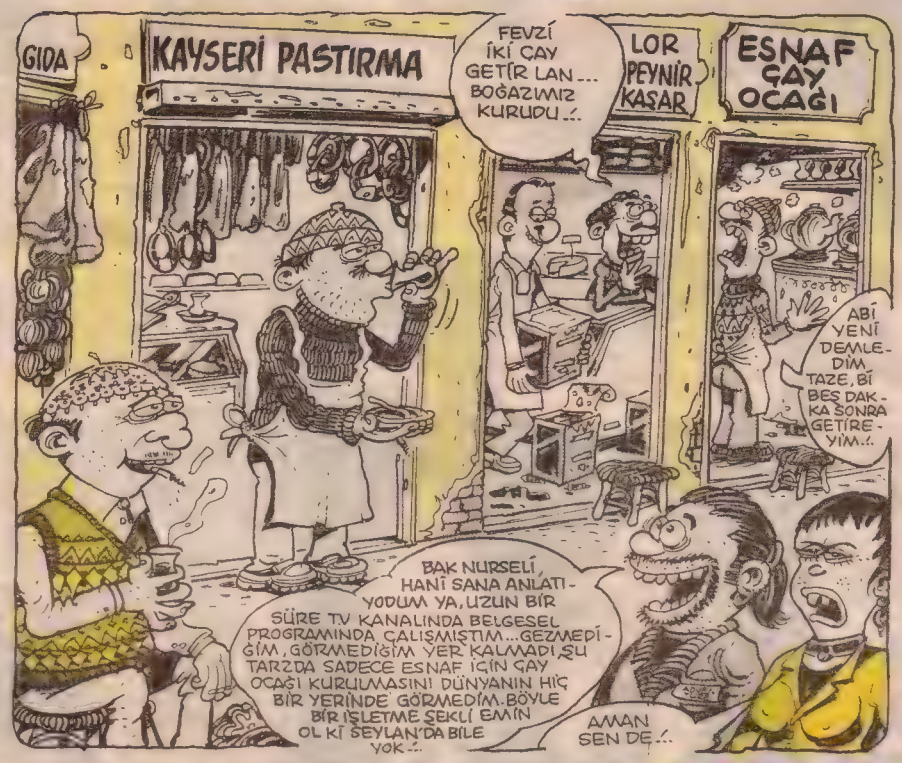

DUMUR

Adana Uzay'da

Birgün mağazaların yoğun olduğu kalabalık bir muhitten geçiyordum. Bir firmanın, yeni çıkan ürününü tanıtmak için kullandığı afiş yedi bitirdi beni. Ürünün reklamı aynen şöyleydi: **"Önce Avrupa'da, sonra Dünya'da, şimdi Adana'da"** Hadi lan, dedim, kaç yıldır uzayda yaşıyoruz biz acaba?..

Meriç Sobutay / Adana

2 Mart Perşembe günü İstanbul otogarda bir kafeteryanın camında **"Doktordan temiz. 688 telefon ihtiyaçtan satılık. Not: Eskiyinceye kadar garantili."** ister inanın, ister inanmayın bu ilan yalnız beni değil okuyan herkesi dumura uğratmıştır.

Süreyya Teber / Çorlu

DETAYLARI

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Hürriyet - 29 Mart 2000

EVCİL, Alaattin Çakıcı ile yaptığı telefon konuşmalarının anlaşılmaması için herkese bir kod ismi verdiklerini de belirtti. Kod isimlerini şöyle sıraladı:

"Mesut Yılmaz'a Kemal Sunal, Cavit Çağlar'a Topal, Eyüp Aşık'a Kel, Mehmet Eymür'e Gözlük Mehmet Ağar'a Elazığlı, Tansu Çiller'e kadın, Özer Çiller'e enişte, Mehmet Üstünkaya'ya Hacı Ali, Necdet Menzir'e Makedon Sırp Kırması, Dündar Kılıç'a Papaz, Necmettin Erbakan'a Aynaroz Kadısı, Korkmaz Yiğit'e kiracı-ev sahibi, Yavuz Ataç'a uzaktaki, Mustafa Kefeli'ye Topçu-B..çu, Şükrü Karahasanoğlu'na Karamolla, Emin Cankurtaran'a Emin Amca, Ali Balkaner'e Ali, Çevik Bir'e rakamlı, Bana Genç Arkadaş, Alaattin Çakıcı'ya ise Müsteşar, FBI Fenerbahçeliler.

Eski kodlar deşifre oldu, işte yeni kod isimler!

Süleyman Demirel: Üvey Baba, **Bülent Ecevit:** İbrahim Sadri, **Tansu Çiller:** Kara Melek, **Devlet Bahçeli:** Yaz Bekarı, **Mehmet Ağar:** Deli Yürek, **Mesut Yılmaz:** Mistır Masıl, **Necmettin Erbakan:** 70'lik, **Recai Kutan:** 35'lik, **Yıldırım Akbulut:** Kara Naif, **Kamer Genç:** Ciguli, **Özer Çiller:** Kırat, **Korkmaz Yiğit:** Kimyadan Beklemeli, **Doğan Güreş:** Bakaya, **Kenan Evren:** Paşa Çayı, **Cavit Çağlar:** İndirbank, **Yaşar Topçu:** Ko-misyoner, **Mustafa Taşar:** Yumoş, **Meral Akşener:** Evlerden Uzak, **Yavuz Donat:** 5, **Kurtul Altuğ:** +5, **Nazlı Ilıcak:** Çene Hatun, **Şevki Yılmaz:** Arap Sabunu, **Mehmet Ali Yılmaz:** Döner Sermaye, **Alaattin Çakıcı:** Hızlı Metro, **Karagümrük Çetesi:** Cif Adamları, **Sedat Bucak:** Derin Dondurucu, **Eyüp Aşık:** Şevket Perukları, **Necdet Menzir:** Şen Kasap, **Abdullah Gül:** Ramazan Pidesi, **Deniz Baykal:** Altın Portakal, **Esat Kıratlıoğlu:** Halaybaşı, **Recep Tayyip Erdoğan:** Karate Kit, **Gülay Aslıtürk:** Bakır Leydi, **Fethullah Gülen:** Hacı Malzemeleri, **Üzeyir Garih:** Siyonist Şantör, **Merve Kavakçı Yıldırım:** Türban Şoray, **Altan Öymen:** Laik Kesim, **Rauf Denktaş:** Maki, **Hikmet Çetin:** Ersen Martin, **Melih Gökçek:** Gülpembe, **Kubilay Uygun:** Dönence, **Çevik Bir:** Number One, **Fadıl Akgündüz:** Jet Ski, **Mehmet Eymür:** Sanal Raporcu, **Haluk Kırcı:** Korkuluk, **Şevket Kazan:** Şeytanın Avukatı, **Korkut Eken:** Yüzbaşı Volkan, **Baki Tuğ:** Zigon Sehpa, **Erol Evcil:** Kaşkol Kaş, **Emin Cankurtaran:** Komşu Yalı, **Cemal Kutay:** Yıllar Yılı, **Yavuz Ataç:** Sinsinati, **Uğur Dündar:** Üç Korner Bi Penaltı, **Reha Muhtar:** Öfkeli, **Hulki Cevizoğlu:** Bilgin, **Hüsrev Hatemi:** Uykucu, **Savaş Ay:** Neşeli, **Yaşar Nuri Öztürk:** Keloğlan, **Mehmet Ali Birand:** Hapşırık, **Nedim Saban:** Obur, **Gülgün Feyman:** Pamuk Helva, **İbrahim Tatlıses:** Ormancı, **Küçük İbo:** Korucu, **Sibel Can:** Ören Bayan, **Hakan Ural:** Döven Bay, **Selçuk Ural:** Olay Yeri, **Seda Sayan:** Sarı Mercedes, **Mahsun Kırmızıgül:** Duyarlı, **Özcan Deniz:** Arzulu, **Alişan:** Kolpacı, **Serdar Ortaç:** Japon Kale, **Mustafa Altıoklar:** Sıhhi Tesisat, **Gülben Ergen:** Mona Lisa, **Hülya Avşar:** Beşibiyerde, **Fatih Terim:** Mimik Serçe, **Sergen Yalçın:** Midilli Seyisi, **Süleyman Seba:** Kardinal, **Haluk Ulusoy:** Mola Yeri, **Aziz Yıldırım:** Kadıköy-Pendik, **İsmail Türüt:** İsmail Türüt...

kilservis@leman.com.tr

Akşamsefası

ERDENER ABİ

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Arşamserası

Sevişgenler metüst

Gökhan Dabak Muziplik Müessesesi Sunar

HABERLER

● Ünlü tavşan Saadettin Cinnetoğlu (elimden geleni ardıma koymıycam bütün havuçları uzaya yolluycam) desin!

● Kuduz haklarını koruma derneği kuruldu. Daha sonra bu girişimin gereksiz olduğuna karar veren astronotlar öpüldü koklandı.

● Satranç kulübüne saldıran beş deli çalışanları sordukları abuk subuk sorularla etkisiz hale getirdikten sonra fil ve gergidan halisinasyonlarını skip kayıplara karıştıkları matematik alimleri tarafından varsayıldı!

● Bazı davranış biçimi bozuklukları gösteren insanların aslında pek normal hacivatlar olduğu Napolyon Bonopartlar tarafından halay çekilerek ispatlandı.

● Saraydan kız kaçırma suçundan aranan balerinler yaptıkları basın toplantısında ne diyeceklerini unuttukları için basın toplantısı Yalova kaymakamı tarafından iptal edildi.

● Kendini akıl hastası za
neden tavuk bukalem
skerken yakalandı.

● Fenerbahçe-Galatas
ray maçı onsekiz sıf
Mersin İdman Yurdu'n
galibiyeti ile sonuçlandı. D
liren otuzbeşbin seyirci
marhaneye kaldırıldı.

● Ağrı dağında bir bav
dolusu turp bulundu! Ev
bulundu! Çok uzun ve m
şakkatli araştırmalar son
cunda Ağrı dağında turp b
lundu! (Peki! Çok güze
Memnun oldum..)

● Yağmurdan kaçarke
doluya tutulup doludan k
çan adam ceryana tutul
diye paratoner olmak z
runda kalan Melih Mıkna
adlı mevzubahis kişi bütü
bunlardan vazgeçip ato
larına ayrışip nükleer de
zaltı yakıtı olmaya kara
verdi diye psikiatristl
cemiyeti pek şaşırmıştı
İlgili şahıslara duyurulur.
mi Cevat aabi?.. (evet)..

GÖKHAN DABA

Yıllar Sonra Kimse

Mutluluk, hiç beklemediğim anda geldi. Dün sabah, öyle, nedensiz, tıpkı ruhumu ayazda bırakan, hep ansızın ve hiç beklemediğim bir anda gelen o melankoli duygusu gibi geldi. Usulca ve şefkatle aydınlandı dünya, içimden dışarı çıkardım gözlerimi, kıştan ilk yaza...

Beni kim bağışlamıştı, bilmiyorum ama, korkmadan, sakınmadan dışardaki akıp giden hayata bıraktım kendimi... Geçmiş geçmiştir, geleceğinse canı cehenneme, hani bu dünya senin değildi, hani burada kaybeden kazanıyordu, bırak, yoksa öldüreceksin kendini, dedim...

Hiç umudum yokken, mutluydum işte; saflann, çaresizlerin, yenilmişlerin mutluluğuydu bu. Güzeldi, doyumsuzdu, kırılgandı... Onca zamandan sonra gelen, bağışlayan bir mutluluktu...

Mutluydum, ama çevremdeki neredeyse herkes kaybediyordu, sevgiler tükeniyordu. Şu an mutluydum ama yarın vardı... Yarın vardı ve o yıllardır çok iyi bildiğim burukluk duygusu vardı... Sonunda herşeyin nereye varacağını bilmek vardı, bunu unutmak istesem de unutmamak vardı... Ben mutluydum, ama çevrem mutsuzlukla sanlmıştı...

Belki de bu yüzden aklıma birden beni ne zaman seyretsem hep derinden sarsan **"Berberin Kocası"** adlı filmindeki o berber kadın geldi...

Ama önce bu filmi anlatmalıyım size. İlk önce adamı tanınız, onun çocukluğunu. Naif, hümanist, sevinçli hazların peşinde olan çocukluğunu. Mahallesindeki iyi kalpli, sevecen berber kadına aşık olan o hassas çocuğu... Şirin dükkanında hayatını sürdüren berber kadının yanında olabilmek, bedeninden yayılan o tatlı, o çekici kokularını içine çekip hayaller kurmak için her dakika traş olan bu çocuğun ilerde en büyük özlemi böyle bir kadın berberin kocası olmaktır!.. Tek ütopyası budur. Onun mutluluğu çocukluğunun bu özlemiyle sınırlıdır... Hatta onu okutup büyük bir adam olmasını, -ne demekse büyük adam olmak- isteyen babasından bu yüzden okkalı bir tokat yer. Sahi, nedir büyük adam olmak... Herkes özlemlerinin içtenliği ve sahiciliği kadar büyük değil midir...

Ama bir gün o çocuk yine traş olmak için "kısacık" saçlarıyla o berber kadının dükkanına gittiğinde, dükkanın önünde bir kalabalık görür. Kapısının önünde meraklı insanlar, bir ambulans ve içinde polisler vardır... Çocuk kalabalıktan içeri giremez, camdan içeri bakar sadece, o tutkuyla bağlandığı berber kadın yerdedir ve polisler üzerini beyaz bir örtüyle örtm

İntihar etmiştir berber kadın. Bugün dahi h
rum, kısa saçlı o çocuğun cam vitrinin arkasın
lerini gözlerine siper ederek berber dükkanı
derin bir hüzünle bakışını... O kumral, yüzü çi
sa pantolonlu çocuk hiç gözümün önünden g
Aradan yıllar, çok uzun yıllar geçer. Çocuk bü
ca adam olur, yaşlanır. Hayatında kimse yoktu
yalnızdır. Kafasında, düşlerinde yarattığı, çocu
da kalbinde derin bir iz bırakan o berber kadı
zeyen bir kadının peşindedir o. Çocukluğunda
suz bağlandığı, ama ne yazık ki çabucak yitirdi
vecen, temiz kalpli, o şehvetini güzel kokusuyl
berber kadının...

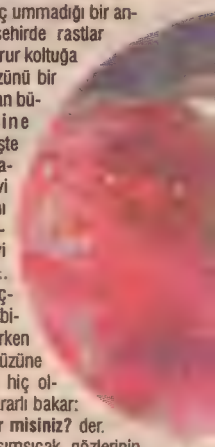

Ve birgün, hiç ummadığı bir anda, uzak bir şehirde rastlar ona. Hemen oturur koltuğa ve aynadan gözünü bir an bile ayırmadan büyülenmişcesine seyreder onu: İşte bu, o aradığı kadındır: Aynı sevi dolu gözler, aynı incelik ve şehvetin o aynı iyi kalpli kokusu... Yıllar boşa geçmemiştir. Traşı biter. Hesabı öderken berber kadının yüzüne hayatı boyunca hiç olmadığı kadar kararlı bakar: **Benimle evlenir misiniz?** der. Berber kadın o sımsıcak, gözlerinin içindeki o sonsuz sevgi ışıltılarıyla gülümser sadece. Adam, akşama doğru gelip, **düşü öğrenmek istiyorum**, der... Akşam, mucizesiy Berber kadın, kendisine inanılmaz bir tutkuyla bu adamın teklifini kabul eder. Nikah törenini dükkanında yaparlar. Ve bütün hayatları bu dükkanında geçmeye başlar. Pek kimseleri Öylesine derin bir aşkla birbirlerine bağlanırlar seye de ihtiyaçları olmaz zaten... Kadın, müşt traş ederken, adam hiç kalkmadığı sandalyesin kansını büyülenmişcesine seyreder, ya da mü

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

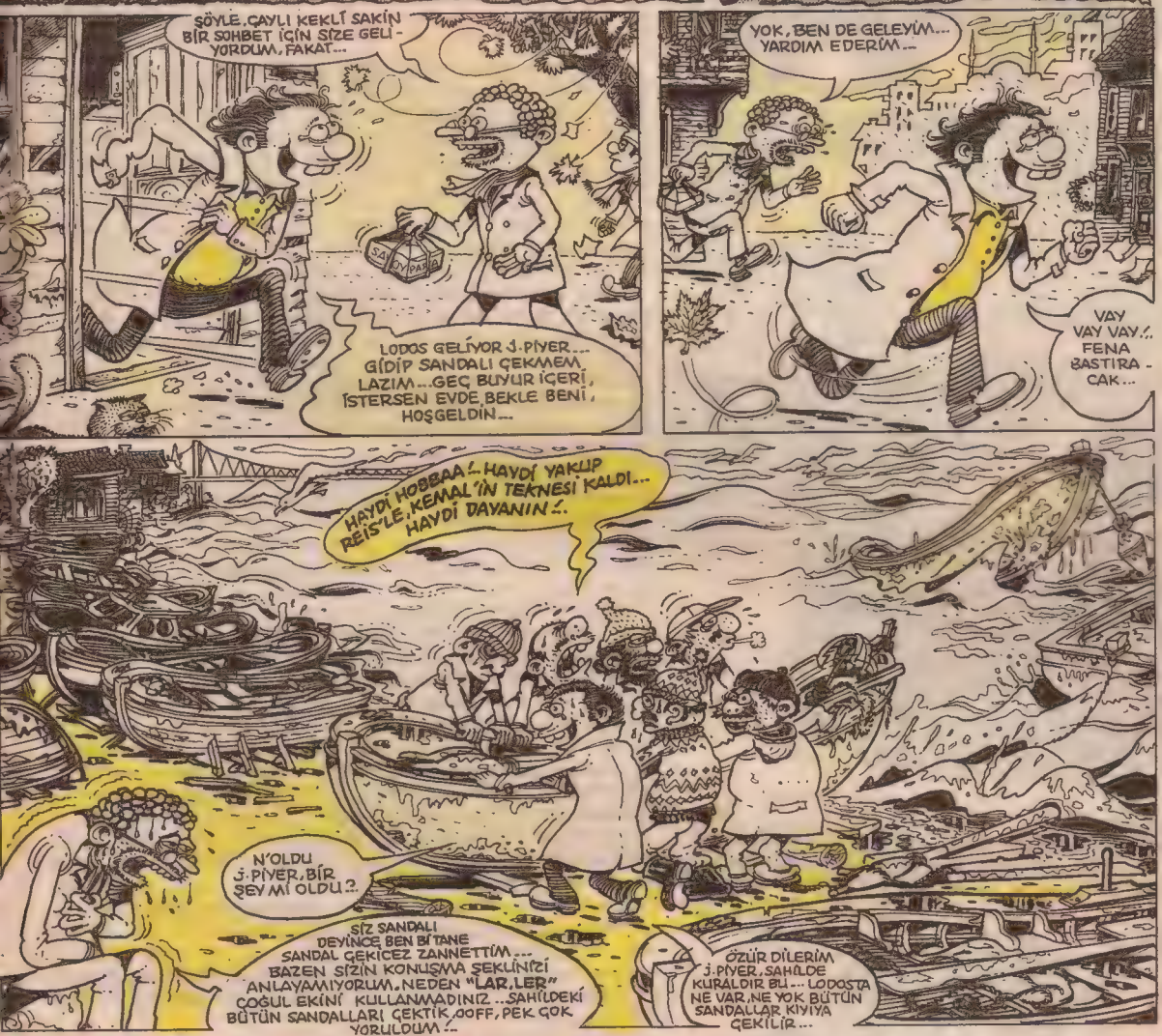

Kırıklebleb

SUAT ÖZKAN

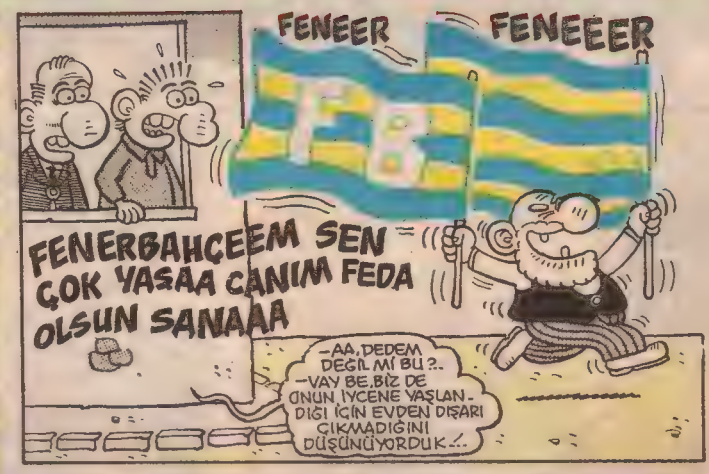

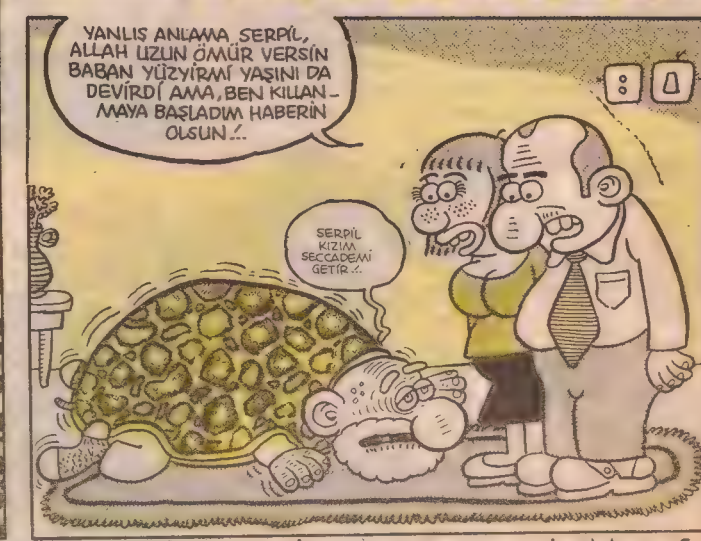

atırlamayacak

GEZMİ ERSÖZ

oyalamak için onlara fıkralar anlatır, komiklikler yapar; olmadı kalkar, pikaba bir oyun havası plağı koyup rakkaseler gibi dans eder...

Bütün gün birarada, dipdibe oldukları halde bırakın yıpranmayı, eskimeyi, giderek yoğunluğu artan bir aşktır onların ki...

Müşteriler gidip, çalışma saati bitince, dükkanın perdelerini çekerler ve ardından aşklarının şöleni başlar... Bazı geceler sevişmeye dalıp içki almayı unuturlar. Dükkandaki kolonyaları, ispirtoları ve daha benzer ne varsa birbirine karıştırıp kendilerine içki yaparlar... Kimi geceler dükkanın ortasında sevişirken sevgiden, hazdan, mutluluktan birbirlerine sımsıkı kenetlenmiş bir şekilde uyuyakalırlar. Perdeleri açık kalmış sokaktan geçenler onları merak ve kuşku dolu bakışlarla seyrediyormuş, umurlarında da bile olmaz... Onların aşkları mükemmeldir, ama duyarsız, ilgisiz kalamadıkları bir çevreleri ve dükkanlarına gelen müşterileri vardır. Kimi ziyarete gitseler, kiminle konuşsalar benzer şeylerle karşılaşırlar. Heryerde acı ve mutsuzluk vardır. İnsanların hayatları düşkırıklığı ve yalnızlıklarla boğulmuştur. Kimse aradığını bulamamış, sevgiler, dostluklar hızla bitmekte, evlilikler dağılmaktadır... Hayatın temelinde derin bir mutsuzluk yatmaktadır. Ama onlar her an, her saniye çıldırtıcı ve durmadan çoğalan bir sevgiyi içlerine çekerler...

Yağmurlu bir akşamüstü, dükkanı kapama vakti geldiğinde berber kadın, kocasına, akşam yemeği için bakkala gidip yoğurt alacağını söyler, sonra da koşarak ve yalınayak çıkıp gider.. Aradan çok geçmez. Haber çabuk ulaşır. Bir kadın ilerdeki su kanalına kendisini atmıştır... Adam acıyla fırlar yerinden, kanalın olduğu yere vardığında meraklı kalabalığın ortasında, yerde yatan karısını görür...

Eğilip yüzüne bakar. Mutlu bir gülümseme vardır yüzünde kadının. Sevdiği adama bir başka zamana gitmeden önce son kez şunları yazmıştır: **Birbirimizi çok sevdik biz. Ama çevremizdeki insanların yaşadıklarını her gördüğümde birgün bizim de onlar gibi olacağımızı, bu güzel sevgimizin yıpranacağını hatta yokolacağını düşündüm. Bunu görmeye asla dayanamazdım. Ne olur beni affet...**

Sonra polisler gelir, ambulans gelir ardından. Kadının cesedini götürürler. Kadın nasıl dünyanın şimdiki zamanından ayrılıp, başka bir zamana geçtiyse, sevdiği adam da yaşadığı derin acı yüzünden o anda bir başka zamana geçer. Dükkana geri döner. İçerde, berber koltuğuna oturmuş genç bir müşteri vardır... Adam yine hep oturduğu yere oturur ve bekleyen müşteriye, **berber birazdan gelir, bakkala, yoğurt almaya gitti,** der... Müşteri aynaya bakmaya başlar, adamsa iskambil kağıtlarını çıkartıp önündeki masaya dizmeye koyulur. Biraz daha zaman geçer. Müşteri sıkılmaya başlar, **nerede kaldı bu berber,** diye söylenir. Adam gözlerini iskambil kağıtlarından kaldırıp, **şimdi gelir, çok sürmez, bakkala kadar gitti, yoğurt almaya,** der...

Dün sabah ve hiç beklemediğim anda gelen mutluluğu içimde hissederken filmdeki berber kadının düşündüklerine benzer şeyler düşündüm ben de. Şimdiki zamanı burada bitirip, bir başka zamana gitmeyi... Çünkü o an hayatımda hiç olmadığı kadar mutluydum, ama çevremden durmadan acı, düşkırıklığı ve mutsuzluk haberleri geliyordu... Sevgiler tükeniyor, dostluklar çıkar duygularına kurban ediliyor, evlilikler dağılıyordu... En dayanılmazı bu mutluluğum bittiğinde ne olacağını ve herşeyin nereye varacağını az çok biliyor olmamdı... "Ah, o tekdüze ıstıraplar, o tekdüze hazlar"

Ama bu sabah yukarda gördüğünüz fotoğrafı gönderdiler bana... Geçen aylarda **Ankara Ulucanlar Hapishanesi**'nde acımasızca öldürülen on mahkumdan birinin fotoğrafıydı bu... O belki de ömür boyunca kalacağı hapishanede kendisine ve arkadaşlarına biraz daha insani koşullar sağlansın diye itiraz ettiği için bu hale getirilmişti...

Bu mahkum, baskılara direnen ve bu yüzden hayatlarını yitiren diğer arkadaşları gibi işkenceden geçirilmiş, aylarca karanlık hücrelere kapatılmış, ziyaretçilerine baskı yapılmış, açık görüş yapılması engellenmiş, benliği, kişiliği yıllarca ezilmiş, en acısı geleceği zorbalıkla elinden alınmak istenmişti...

Bir an ölü bu mahkumun fotoğrafına bakarken bir başka zamana geçmenin ona, en çok ona, haksızlık olacağını düşündüm... Herşeye, ama herşeye rağmen arkadaşlarının ve kendisinin hayatını biraz daha yaşanır kılabilmek için böyle bir ölümü göze alan bu insan için sonu nereye varırsa varsın yaşamalıyım, diye düşündüm... Kimbilir belki yıllar sonra daha güzel günler görecek insanlar... Mutluluktan çıldırıp, sevgiden başları dönecek o zamanda yaşayanların... Belki de o yıllarda insanlar yaşadıkları mutluluğun birgün biteceğinden korkup bir başka zamana gitmeyi akıllarına bile getirmeyecekler...

Ve büyük bir ihtimalle o yıllarda kimse ne bu mahkumu, ne de onun fotoğrafını gördüğü anda duyduğu utanç yüzünden yaşama sımsıkı sarılan bu yazarı hatırlamayacak...

cezmier@leman.com.tr

* 31 Mart Cuma günü **Kadıköy**'de **Cafe Mare**'de imza günü ve söyleşim var. Serasker Cad. No: 106/3 Bahariye Dispanserinin üstü.
* 1 Nisan Cumartesi günü saat 12:00'de **Esenkent**'te **Maviada Kitabevi**'ndeyim.
* 6 Nisan Perşembe günü saat 15:00'te **Bolu İzzet Baysal Üniversitesi**'ndeyim.
* 12 Nisan Çarşamba günü saat 14:00-18:00 arası **İzmir Kitap Fuarı**'nda **Gendaş Yayınları** standındayım. Aynı gün yine **İzmir Kitap Fuarı**'nda 18:00-20:00 arası konferans salonunda söyleşim var.
* 13 Nisan Perşembe günü saat 12:30-14:00 arası İzmir **Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-Televizyon Bölümü**'nde 1. Sınıf öğrencileriyle birlikteyim. Yine aynı gün **İzmir Kitap Fuarı**'nda 16:00-20:00 arası **Gendaş Yayınları** standında imza günüm var.
* 15 Nisan Cumartesi günü saat 15:00'te **Antalya**'da **Arya Kültür Merkezi**'ndeyim. Atatürk Cad. 1295 Sok. Kültür Sineması karşısı. Tel: 0242 - 244 66 10.
* 19 Nisan Çarşamba günü saat 14:00'de **Avcılar Kampüsü**'ndeyim.
* 21 Nisan Cuma günü saat 15:00'te **Giresun**'da **Çınar Kafe**'deyim. Gazi Cad. No:52.
* 22 Nisan Cumartesi günü saat 15:00'te **Samsun**'da **Dünya Kitabevi**'ndeyim.
* **Diyarbakır Aktüel FM 100.5** Pazar-Pazartesi hariç hergün 20:00-22:00 arası.
* **Uğur Karataş.** Davransana. Sırdaş Müzik.
* Cihan Kaya, Ümran Özhan, Osman Derya, Cemal Odabaşı, Sevil Sağın, Saffet Soyöz, Esra Erdaş, Tuğba Akçaoğlu, Mehmet Fazıl Tar, Emel Çarkçı, Mustafa Burunsuz, Gözyaşı, Nilgün, Evrim Arpazlı, Cangül Uygur, Deniz Deryol, Yasin Uygun, Demet, Şahinat Yıldırım, Bahar Alkan, Evrim, Seçkin Güner, Leyla Günay, Taylan Özgür, Ahmet Tuğka Ermiş, Didar, Mustafa Çiftçi, Fatma Hacıoğlu, Bahar Alkan, Şahin Karadaş, Fatma Tan, Sabahattin Tayşun, Ilgın Pınar, Hüseyin Albayrak, Müberra Ekmekçi, Alper Çam, Jennie İpekçi, Harun Haşimoğlu, Bahri Ödüget, M.Yücel Özmen, Mehmet Sefa Demir, Nesrin Şahin, Burhanettin Yılmaz, Hale Günday, Erdoğan Atmış, Gizem Kurt, Münevver Uğur... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

Akşamsefası

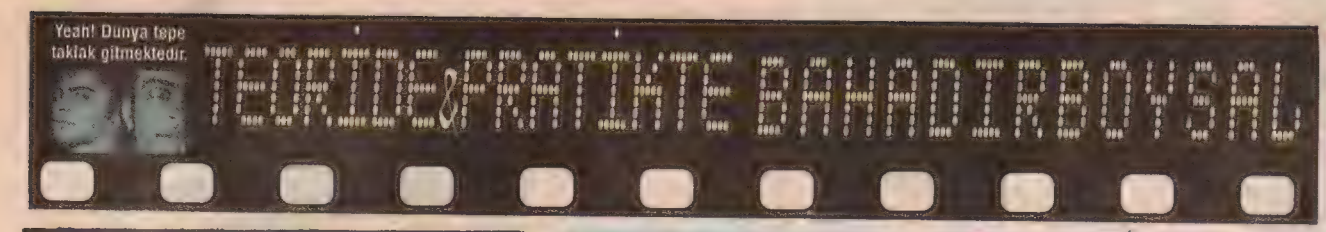

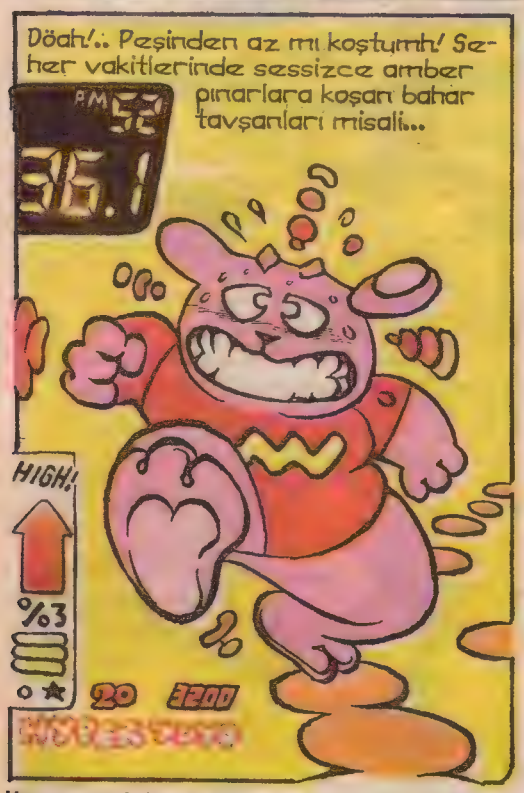

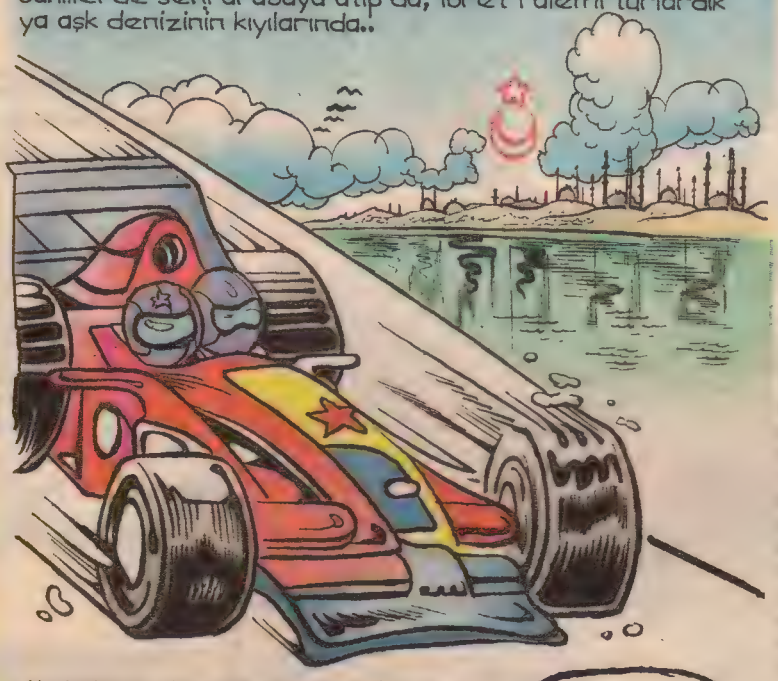

Aşk acısı ah aşk acısı.. Ah saçlarının kardeş kokusu.. Ümitsiz gecelerin lanetinde uyuyamadığım.. Kaç uykusuz gece.. Kabuslar!.. Kaç uykur da dövüştüm aşkımın düşmanı kabusumun cinleriyle... Deli oldum çıktım!!!

Pul Makası Cinayeti

NİHAT GENÇ

Doğduğumda babam, zenginliği dillere destan bir imparatordu. İki katlı, odala
n geniş büyük bir Osmanlı konağında oturuyorduk. Dört karısı vardı. İkinci kat
yüksek kapıları olan dört büyük odası. Her bir kadının odası ayrı ayrı. Büyük a
bilerim de evlenmiş aynı evde odaları vardı. Babam sıraya koymuştu annemler
pazartesi, salı çarşamba. Sefere çıkınca evde meydan savaşları çıkardı, sıra yü
zünden. Birinci annem, "sıra benimdi" der, ikinci annem, "al senin olsun", üçün
cü annem, "ağrısız başım, başınıza çalın" diye usulca alevlenirdi kavga. Dördün
cü annem torpilliydi, son karısı. Seferden döndüğünde sırayı bozar, ilk sırayı s
baştan dördüncü anneme verirdi. Dördüncü annem de diğer annemlerin karşısı
na dikilir, "niye kıskanıyorsunuz, ayşecik gibi yüzüm var" diye nisbet ederdi.

Babam kamyonlarıyla şehre döndüğünde muavinleri kamyonların arkasınd
halka şeker dağıtırdı. Eve değil, meydan hamamına gider, üç günlüğüne kapat
koca hamamı. Eve de haber salar: "Sıradaki gelsin!" Sıradaki çamaşır bohçası
la gider. Dört kadından 12 kardeştik. 12 tane de aynı evde teyze, hala çocuklar
muavinler, 24 kardeş olurduk. Evin ilk katı basket sahası gibi büyüktü, mutfak v
oturma salonu gibi. Her öğün üç ayrı sofra kurulur. Bir çocuklar, iki, kadınlara, ü
erkeklere. Ve babamın sofrası ayrıydı, özel yağına, özel balına ve ızgara tirsi bal
ğına kimse dokunamaz, yasaktı.

Sabah pazardan ip gibi sıra olmuş hamallar küfeleriyle oflaya puflaya gelirle
Kasa kasa balıklar üst üste koyulur. Tulum peynirleri kucaklanıp, sürüyerek çeki
lir, bir küfe patlıcan, bir küfe marul, soğan kapının eşiğine yığılır. Babamın bir es
ki zaman huyu vardı, evde kurulan üç ayrı sofra dışında, büyük oğlanları sokağ
salar, dilenci, gariban, yoksul insanlar bulunur, yalvar-yakar yemeğe davet edili
kapı eşiğine bir sofra bezi serilerek doyurulurlardı.

Biz, üçüncü hanımın çocuklarıydık, dört erkek kardeş. Büyük aile içinde laka
bımız: "Hasankale'nin çocukları!". Babam tüm kadınlarını sefer güzergahından al
dı, Erivan'a seferler yapardı, ilk karısını köyünden, ikinci karısını Gümüşhane Kel
kit, bir karısını Bayburt'tan, annemi Erzurum' Hasankale'den, bir karısını d
Kars'tan. Toplam 8-9 kadın aldığı söylenir, bunların çoğu 1-2 yıl kaldıktan sonra
türlü sebeplerle ayrıldı. Ebedi kalanların sayısı dört. Sıra kavgasına son noktay
koymak üzere, kapı arkasında büyükçe bir kızılcık sopası vardı, eski zamanların
ağır mahkemesiydi bu sopa. Evde gizli dehlizler, tavanarası vardı, kavga sırasın
da kadınlar kendi buldukları bu deliklere saklanırlardı, babamın siniri geçene ka
dar. İkinci annem ise bahçedeki büyük ağaca çıkar, akşama kadar inmezdi!

Sıra kavgaları, saç-baş yolmalar büyük iç savaşlara sebep oldu. Babam da za
ten kadın sevdasına kamyonları birer birer elden çıkartmaya başladı. Eski evimiz
den, tam yedi ayrı eve taşındık. Büyük ağbilerim ayrı ev, annemler, birer birer ay
rı ev. Bir başına yoksul, daracık bir derme çatma evin içine düştük. Babam he
evi gündelik harçlığa bağladı ve her eve büyük oğlanlar bakacak, dedi, ağbim, o
sırada 13 yaşındaydı.

Mahalle kadınları babamın hikayelerine pek meraklıydı, her gün bizde toplanı
yorlar, annem de hergün onlara babamın kadınları nasıl kandırıp aldıklarının hika
yelerini anlatıyordu.

Dün gibi hatırlarım, sıcak, sıkıcı bir öğle sonrası, içiçe girmiş evler içinde ka
dınlar başını pencereden çıkarır: "Kıtız, helva yaptım bizde toplanalım", diğe
komşu: "Kıtız, suböreği yaptım bizde toplanalım..." Biz de birşey yoktu, annem
de bağırır: "Ben de hikaye çoook, bende toplanalım". Bizde toplanırlar, hava ka
rarmaya doğru annem, hepsini sepetler, "yarına da kalsın" derdi.

O küçücük yoksul evin içinde paramız yoktu, üşürdük, akşam, büyükçe bi
tahta sini etrafına dizilir, ortada koca sahan içinde çorbayı kaşıklar, kardeşlerim
annem, ben birbirimizin gözünün içine bakar "kıs kıs" gülerdik, büyük bir zengin
likten yoksulluğa düşüşümüzü anlatır, halimize gülerdik.

Taşradan, köyden gelmiş insanlar büyük şehirde sefalet içine düşüp kahrolsa
lar da hallerine gülemez. Haline gülmek, şehirli yoksulların meziyetidir! Köyden gel
miş yoksul çocukların ilk işi servet sahibi olmak, tutunmaktır. Tutunmak-tutunama
mak edebiyatı bu ülkede iyi iş yapıyor hala. Aydın Doğanlar, Sabancılar hala benim
köşklerim, villalarım var övünmesi içindeler, yaşama sevinçleri servettir. Bunların
yazarları ülkemizin sefaletine, çelişkilerine rağmen "halimize gülecek" ironiyi, ede
biyatı asla geliştiremezler, çünkü dertleri tutunmak-tutunamamaktır" Cumhuriyetin
ilk yıllarında Falih Rıfkılar, Yakup Kadriler, Hüseyin Cahitler müthiş yazarlardı, küçü
cük taşra kasabasının karton-makas devrimlerine büyük bir imparatorluktan gel
mişlerdi, "halimizi biliyorlardı", çünkü, yoksul küçük kasaba Ankara'nın değil, im
paratorluğun çocuklarıydı. Köyden gelmiş zenginlerimiz, yazarlarımız, öküz işta
larının kara bayrağıyla her bir kuruma saldırıp barbarca yağmalarlar, servetlerini
kaybetmesinler, korkunç azaplar duyarlar. Şehirli yoksulların korkunç azabı da, bir
gün halimizi anlatacağımız, eş, dostun, okuyucunun kaybolmasıdır. Gün geçtikçe
herkes, helvanın, su böreklerinin peşinde, masalarında toplanıyor...

"Bende daha ne hikayeler var." Tarihin en büyük serüvenine giriyoruz, çayını
zı yudumlayın, işte burda yakın sigaranızı, başlıyoruz...

Eski evimizde ağbilerimle toplu sünnete beni de çıkarttılar, küçüktüm, sünnet
çi pipime baktı, "tutuk" dedi, tutuk, kabuk geri çekilmiyor, demek, beni çıkardı.

Küçük evimize taşındığımızda ortada kaldım. Emekli olur olmaz sünnetçiliğe
başlayacağını kapı arasından anneme söyleyen bir adam, hayatının ilk sünnetini
tam da aradığını çocuğun üzerinde denedi. Anneme sokaktan bağırırdı: "Emekli
olayım, senin çocukları ben sünnet edeceğim! Adam emekli olmasın diye mezar
lıktaki büyük selvilerin altında yatsılara kadar Tanrı'ya boşuna yalvardım. 13-14
yaşına girmiştim, çok geç kalıyordum, annem adama pencereden: "Emekli ola
caksan ol, çocuklar eşşek kadar oldu" diye çıkıştı. Hiç beklenmedik birgün top
oynarken, annem, kardeşim ve beni ensemizden yakalayıp eve sürükledi. Kom
şulardan alelacele maşallah şapkası. Yine komşudan sünnet elbisesi felaket bir
telaşla giydirildi. Pirinç karyolaya yatırıldık. Gardolabın üstünden annemin canım
ipek yorganı indirilip, katlanıp ayakucumuza kondu. Kuştüyü dantelli yastıklar ba
şımızın altına, keserle dayak yiyoruz gibi el-kol çabukluğuyla yerleştirildi. Mahal
lenin küçük kızları odaya doluştu. Bakmıyorlar gibi yapıp büyük aynadan olup bi
teni kıkırdayarak izlemeye koyuldular. Arkadaşlarım panikle, o güne dek okumak
için bir kere vermedikleri teksak-tommiks ciltlerini yastığımın altına dizdiler, "sıkıl
dıkça" okursun diye. Komşu teyzeler birkaç dakika içinde mutfak elbiselerini çı
kartıp, kontesler gibi hazırlandılar. Yatağımın ucunda kolonya döküp başımı okşa
dılar. İçimden, o korkunç an geldi diyorum, düşüncesi bile korkudan bayıltıyor
beni. Harala gürele içinde, "anne kulağına birşey söyleyeceğim" diyorum, annem
duymuyor, elinde kurabiyeli tepsiler giriyor, limonata bardakları çıkıyor. Sonunda

Akşamsefası

bir komşu kadın annemi çağırdığımı duydu, yüksek sesle bir anons yaptı: "Büyük, annesi istiyor, büyük annesini istiyor!" Diğer kadınlar acıklı gülümseyişlerle yüzüme bakıp: "Yazık, annesini istiyor!" dedi. Annem geldi: "Yine ne var!", "Kulağına söyleyeceğim", "Anne bu kızlar odadan çıkmadan sünnet olmam!", annem el çırpıp, "hadi hanımlar herkes çocuğunu alsın, dışarı, dışarı, dışarı..." Odanın çift kapaklı kapısı yarım boy camdı, camın arkasına dizildiler, yüz tane çocuk başı görüyorum, hepsini öldürebilirim.

Sünnetçi elinde traş tasına koyulmuş bir makas, elinde Erzincan depreminden kalma sarı kağıda sarılı gazlıbezle girdi, salonda alkış tufanı.

"Önce küçük çocuğu kesersek ağlar, büyük de korkar, önce büyük" dedi.. Salonda bir alkış, hep bir ağızdan bağrıştılar: "Önce büyük, önce büyük!". Naciye abla pencereden sokağa bağırdı: "Önce büyük, önce büyük!" Çocuklar aşağıdaki mahallenin pencerelerine tünemiş kadınlara doğru yeni bir anons yaptı: "Önce büyük, önce büyüüüük!"

Ağlamaklı bir sesle, annemi istiyorum, dedim. Babam sünnete gelmemişti, umurunda da değildi. Annem, "babasız oğullarım, babasız oğullarım" deyip bizi okşarken ağlamaya başlayıp içeri kaçtı. "Annemi istiyorum" dedim, yeniden. Annem yok. Mutfağa doğru bir anons yapıldı: "Büyük annesini istiyor!"... "Niyeymiş önce büyük" dedim, "sen büyüksün o yüzden!", "bana hiç ağbi demedi ki!", "şimdi erkek olacaksın, diyecek" dedi.

Meteorolojide çalışan Adanalı çok sevdiğimiz komşumuz bacaklarımı ayırıp, kucağında adama sundu beni, herşeyi görüyorum, adamın usturası yok, ucu tırtıllı pul makası gibi kırt kırt kırt, tam üç kırtla kesti. Başımın içi acıdan bulandı, bayılacağım. pencereden sokağa anons: "Büyük hiç ağlamadı!" Salonda el çırpıldı: "Büyük ağlamadı!" Annem başımı okşayarak ağlamaya koyuldu: "Babasız oğullarım, babasız oğullarım, keşke ağlasaydı, acısını boşaltırdı.." Komşu kadınları ayaküstü kendi aralarında kulis yapıp fikir teatisinde bulunup başlarıyla onaylayıp: "İçine atması iyi olmadı, keşke ağlasaydı...!' Pamuklar, sargılar içinde önümde büyük bir top, üstüne de maşallah şapkasını koyup örttüler. Dışarda bir güzel yaz yağmuru. En azından bir hafta top oynayamayacağım, acısından değil, sokağın uzaklığına ağladım. Fırtına perdeleri havalandırdı. Yağmur odaya, ayaklarımın ucuna vurmaya başladı, bir çığlık, yer-gök inledi. Salonda fısıltılarla: "Küçük, küçük kesildi..."

İri götlü, iri memeli, kontes saçlı komşu kadınların kilitli iğnelerle dantelli yorgan üstüne para iliştirdiklerini hayal meyal hatırlıyorum. Başımın içinde acıdan bir zehir duman, o güne kadar tanıdığım, sevdiğim her güzel şeyin önünü kesti. Top oynamaktan, teksas okumaktan iğrenç bir nefret duydum. Ne sağa dönebiliyorum, ne sola, o yatakta, tarihin yaratılmış en deli sıkıntısıyla arkadaş olmak istemedim, kımıldayamıyorum.

Mahalleye geldiğimizde annem "oğlum, düştük şalvarlı köylülerin içine" demişti, şimdi onlardan bir bölük toplanıp geçmiş olsuna geldi, annem ortalarında burnuna mendil tutmuş ağlıyor: "Babasız oğullarım, babasız oğullarım!" Tam da o sırada, kardeşim "anne, hani sünnet olduğumuzda bisiklet alacaktın", annem bir hışımla fırladı, "Bana baba demeyin, azrail yollarda canını alsın, boyu devrilsin!".. Köylü kadınlardan en irisi, kolundan kalın burmalı bileziğini çıkartıp bir mendile sardı, "abla, çocukların masrafı olur, durumun iyi olduğunda verirsin!" dedi, annem, almadı, kadın diretti, sonra kadın, bileziği dantelli yastığın altına koydu, annem ertesi gün komşu bir kadınla bileziği "ne iyi insanlar varmış" diyerek geri göndertti...

Önümüzü tuta tuta kardeşimle ilk tuvaletimize gittik, misina ipi gibi incecik çişimizi seyretmek tek eğlencemiz oldu. Okulda sünnetli çocuklar, (küçük solucana, sizil denir) sizil gibi işer hava atardı, biz, hortum gibi, utanırdık, şimdi biz de sizil gibi işeyeceğiz diye sevindik! Uyandığımda kardeşim sünnetli yerine pamuklar sarıp, üstüne de bir şort çekip, sokağa fırladı, annem de peşinden: "Anam, bu oğlan şeytan, on dakika olmuş sünnet olalı, oynamaya gitti, konu-komşuya rezil olacağız, insan üç dakika yatağında yatar!" diye bağırdı. Yanıma sokuldu, başbaşa kaldık: "Keşke sen de bağırsaydın, içine atmasaydın oğlum...!"

Sıra sargıların çözülmesine geldiğinde, dünyanın en cahil sünnetçisinin eline düştüğümüzü anladık. Sargı bezi yara kabuğuyla bir olmuş, kat kat, ucundan kaldırdığınızda deri soyulup, bütün bütün kalkıyor. Üç kişi beni zor zaptediyor. Bu ne Allahım, yüz kere sünnet olurum, bu sargıları kimse anlatmadı, yara kabuğuyla derim kıpkırmızı kopuyor. Bu denli acı olamaz, feryatlarım üç mahalleden duyuluyor. Dişlerimi sıkıyorum, gözyaşlarım, lanet olsun, bir kat sargı açmadan korkudan bırakıyor sünnetçi, ertesi gün tekrar. Böyle günlerce sürdü, annem felaketi anlayıp, hastaneye gitmeye karar verdik, kapıdan çıkarken, hiç tanımadığımız yaşlı bir teyze, kızım onda ne var, bir damla zeytinyağı damlatın sargıya dedi, dediğini yaptık, acıdan kabuslar yaşatan sargı kendiliğinden düştü, annem, dövmek için sünnetçiyi beklemeye koyuldu...

Sargıların altından fırlayan tırtıllı yaratığı seyrettim bir müddet. Kenarları işlemeli dantel, pul kenarı gib izikzaklı. Bir erotik şaka vardır, kızı kandırmak için, gel sana pul kolleksiyonu göstereyim, denir. Bu tırtıl izler yüzünden herkesin pul kolleksiyonumu göstereyim, şakasını gerçek sanırdım.

Bununla kalsa iyi, damlatmasın diye boynundan burulmuş yan çeşmeler gibi. İçine bükülmüş Ayşe kadın fasulyesi, spastik bamya, ne desem bu eğri şeyin adına, labirent kabuğunda uyuyan salyongoz, koklis gibi, müzik aletlerinden obua, şey için, nasıl desem, her defasında Candan Erçetin gibi ağzı eğri birini nereden bulayım! Allah'ın en güzel yapısını bir cahil sünnetçi kulu ne hale koydu! Yuvarlak bir şeyde köşe olur mu, oldu da bitti maşallah işte! Hiç değilse sperm bırakmayı becerebilir diye teselli edeceksiniz beni, spermlerin başı döner bu virajlı yolda!

Hiç kimseye derdimi söylemedim, doktora gitmekten ödüm kopuyor, öyle utanıyorum ki, biri duyar, görür, canım çıkıyor! Herşey gizlilik ve karanlıkta olacak diye emreden dinimizin gelenekleri de olmasa halim duman!

Ağzı bozuk, haz vermesi gerekirken acı veren, abartılmış bir eksiklik. Kıvraklığını yitirmiş, "nüktedan" bir hal almış. Bu meret yol-yordam nasıl bilip, becersin. Ve onu millete gösterip, şaklaban olmasına müsaade etmedim, dağdan inme bir yapısı olsaydı daha mı güzel olurdu. Bu yüzden gençliğime, erkekliğime yakışır huylarım olmadı. Artık benim zina gibi çirkin birşey yapmam imkansız. Ne taşıyorsanız, onun huyunu edinirsiniz. Çıkarcılık genç bir erkekte cinsel avantalarla gelişir, bir kızla yatmak için, o yalan-bu yalan abartılı erkeksi gösteriler, hikayelerle peşinden gideceğim bir yol gösterecim olmadı. Üç günlük dünyada yalan yere milletim gibi tanıklık edip nereye varacağım. Halkımın kültüründe insan iki kişidir, bir Turgut Özal diğeri Küçük Turgut, tüm nasihat ve gelenekler Küçük Turgut üzerine olduğu için, bu kültürden sıyrılmak benim için zor olmadı.

Ancak, zengin ailelerin doğru olmayan bir utançla mongol çocuklarını hiç dışarı çıkartmayıp, gizlice ev içinde öpüp, okşayıp büyütmeleri gibi, bir sevgi besledim ona! Benimki sevda değil bir alamet. Adım kısa zamanda "efendi çocuğa" çıktı, zaten, memlekette komşular hala "Hasankale'nin çocukları çok efendidir" der.

Gençliğimde çok yakışıklıydım, hayal kırıklığı

Devamı 18. Sayfada

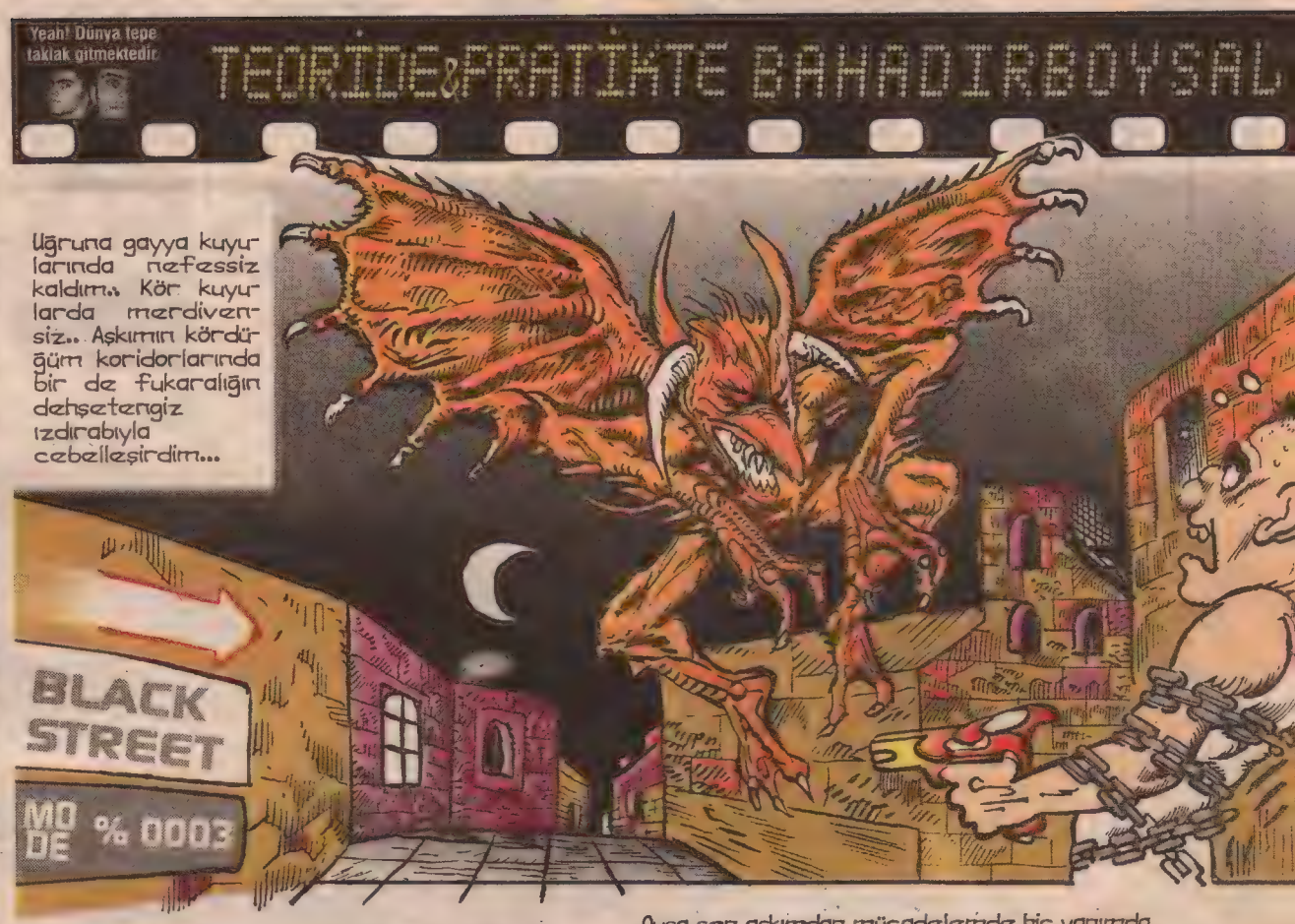

bezginbekir @leman.com.tr

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

76+75 formülü!

Ülkenin çoğunluğu ilkbahar, ülkenin başında sonbahar!

Nüfusun çoğunluğu hayatının ilkbaharında.

Ne var ki 76+75 formülüyle yönetiliyor ülke.

76 yaşındaki Cumhurbaşkanı ile 75 yaşındaki Başbakanın yaşlarının toplamı 1.5 asırdan da fazla.

Her ikisi de hayatlarının sonbaharında.

Onlara sakın 2000'li yılların başında olduğumuzu söylemeyin; onlar kendilerini hâlâ 1900'lü yılların başında sanıyor!

Ve 76+75 formülüyle ülkeyi yöneten onlar, 5+5 formülüyle ülkeyi bir süre daha yönetmek istiyor.

Ama işte Meclis'te bu konudaki ilk oylamanın sonucunu gördüler.

Aslında onlar bu ülkedeki en ünlü iki tarihi eser!

Çoktan müzeye kaldırılmalıydılar.

Ya da emekli siyasetçi olarak bahçeyle, çiçekle, kuşla meşgul olmalıydılar.

Ama 76'lık Cumhurbaşkanı, "Yeniden cumhurbaşkanı olmazsam bahçeyle, çiçekle, kuşla meşgul olmam" diyor.

Çocuğu, torunu olmadığı için onlarla da meşgul olamaz.

Onun tek sevdiği şey insanları koyun gibi gütmek.

"İti ite kırdırıyorum" deyip, başkalarının çocukluklarını birbirine kırdırmak.

Deniz Gezmiş'ler gibi gencecik insanları idam sehpasına göndermek.

Bahçeyi, çiçeği, kuşu, hayvanı sevmeyen insanı sevebilir mi?

Çocuğu, genci sevmeyen kendinden başka kimi sevebilir ki?

İçinde bulunduğumuz mevsim bahar; bahar sevginin, aşkın mevsimi.

Uyanışın, yenileşmenin, değişmenin, gençleşmenin mevsimi.

Mevsim bahar, ülkenin çoğunluğu ilkbahar, ülkenin başında sonbahar!

Hiç olacak şey mi?

İlkbahar **hayat** demek, sonbahar ise **ölüm**.

Yönetmesin ölüm hayatı.

Hayat biziz; yöneten de biz olacağız!

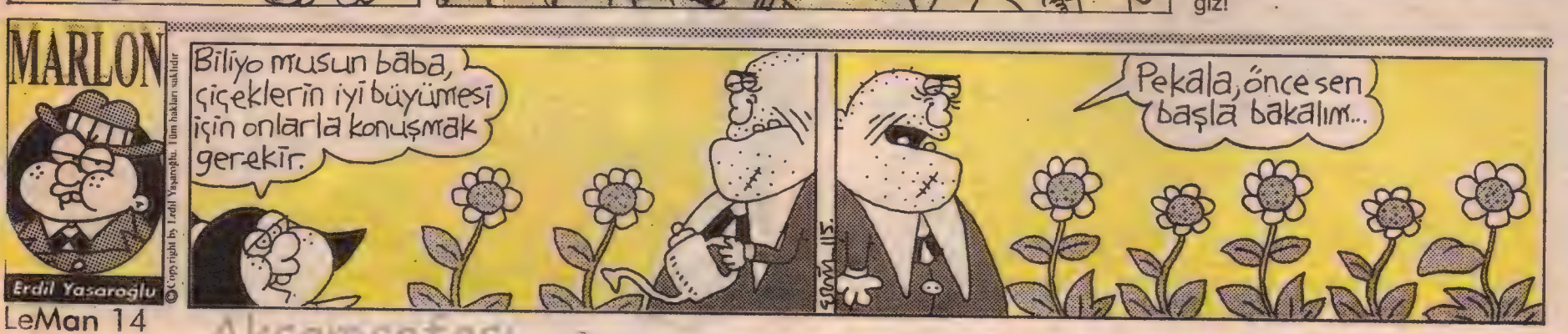

TIK TIK

TIK...

TIK TIK...

TIK... TIK...

IGGN..YANİ YANİ...ANİ...ANİ... AĞĞĞN! AHHAHA!

AĞĞĞN! AAĞĞN AHAHAHAA BEYLE!.. BEYLE AĞN!..

SŞ!..

TİPİNİSKTİĞİM!..

NE BAKIYON LAN G..TÜ SKLİ..!

TAK

TSSP!

TIRAK!

KAÇIYO LAN, KAÇIYO...YAVRU KUŞ..GEL LAN BURAYA..!

SEN GELSENE BAKIYM BURAYA ..MNA KODUMUN PÇİ..!

VINNN!

TIK TIK

TIK TIK

Biffi

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

DÜZELTEN HAYRÍ İŞ BAŞINDA!..

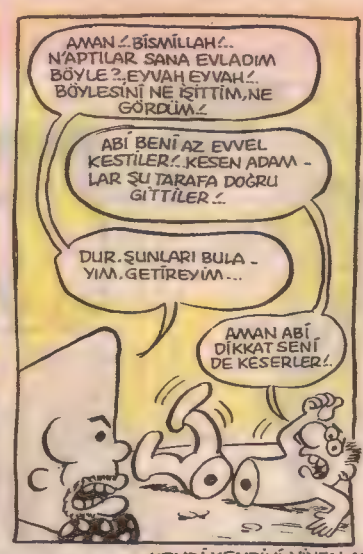

CİMRİ BERTAN'IN MACERALARI...

KENDİ KENDİNİ YİYEN ADAM...(Çocukluk devresi)

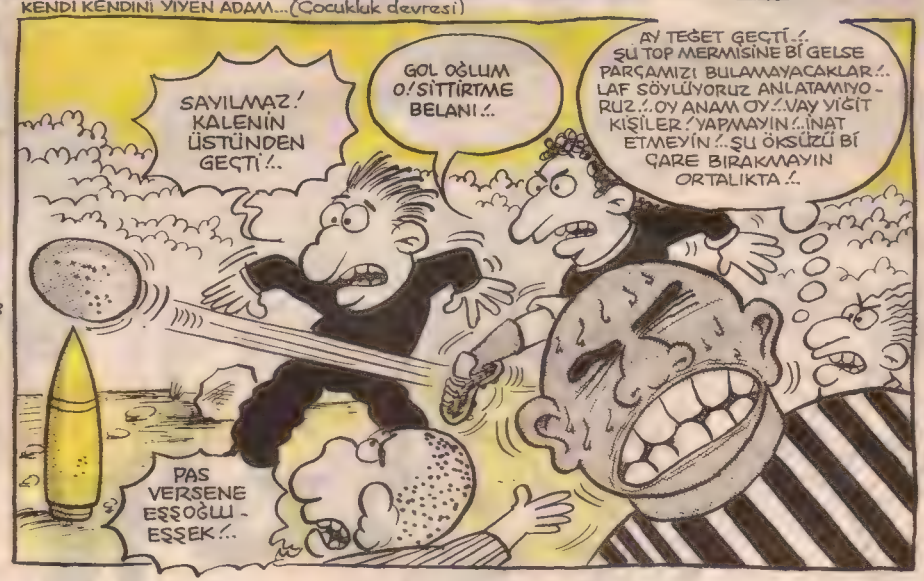

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

Yemişim Ortaçağı

Wilyım, hayattaki tek tutkusu klasik müzik olan genç bir ortaçağ delikanlısıdır. **Wilyım**'ın babası **Mösyö Sebastiyan** kendine ait küçük bi atölyede soylulara bukleli peruk yaparak hayatını kazanan, işinde gücünde dürüst bi esnaftır. Günlerden bi gün **Wilyım** mahalleden iki arkadaşıyla birlikte oda orkestrası kurmaya karar verirler. O gece **Wilyım** babası **Mösyö Sebastiyan**'a *"Baba biz arkadaşlarla birlikte oda orkestrası kurmaya karar verdik. Ben viyolonselci olacam, bi sakal at da yarın bi viyolonsel alayım"* der. Mösyö **Sebastiyan** *"Şimdi kalkar sana bi tokat çakarım, görürsün violonseli, obuayı dallama"* diye çıkışır. **Wilyım** *"Ama baba.."* diyecek olur **Mösyö Sebastiyan** *"Oğlum ortaçağ ha bitti, ha bitecek, bukleli peruğun modası geçiyo, kimse peruk almıyo. Ben her ay dükkanın kirasını ucu ucuna yetiştiriyom, sen kalkmış bana yok Viyolonsel al, yok miyolonsel al diye vır vır ediyon. Kazma kadar adam oldun, bugün yarın seni mösyö diye çağıracaklar, sen hala iki yaşındaki bebeler gibi oyuncak arıyosun"* diye çıkışır. **Wilyım** bu sözlere çok içerler *"Değil sen, **Kral 5.Edwart** gelse klasik müzikçi olmamı engelleyemez, göreceksiniz bi gün dünyanın en büyük müzisyenlerinden biri olacam" diye haykırır. **Mösyö Sebastiyan*** iyice sinirlenir ve kalkar **Wilyım**'ı bi güzel döver, ağzını burnunu kırar. Bunun üzerine **Wilyım** evi terk eder. **Wilyım**'ın annesi **Madam Viktorya,** *"Biriktirdiğimiz siterlinlerden bi kaç tane vereydik ya çocuğa" der **Mösyö Sebestiyan** "Bak bu denyoya arka çıkma, yoksa senle de papaz oluruz. Emekliliğimizde biraz rahat edelim diye kenara köşeye bi kaç kuruş atmak için yirmi yıldır gece gündüz lüle yapmaktan anam ağladı, kalkmış*

bi kaç sterlin verelim diyosun, neymiş efendim denyo bey viyolonsel çalacakmış, bırak alla sen" der. **Wilyım** o gece arkadaşlarında kalır. Ertesi gün oda orkestrası kuracakları için bi emlakçıya giderler depozit ve peşinatı verip bi oda tutarlar. *"Hadi şimdi de gidip aletleri alalım"* derler. **Wilyım**'ın durumu yoktur ama belli etmez *"Ben Londra'dan alacam oranın viyolonselleri daha süpermiş"* diye yalan atar. Neyse orkestra kurulalı bi hafta olmuştur ama **Wilyım** hala viyolonseli alamamaktadır. Bu durum gurup üyelerinin **Wilyım** dan kıllanmasına neden olur ve bi süre sonra bi punduna getirip **Wilyım**'ı işten atarlar. **Wilyım** bi çare ortada kalmıştır, gururu yüzünden eve geri dönememektedir. Beyhude bi şekilde sokaklarda dolaşırken ortaçağ biter ve yeni çağ başlar. Millet süper çoşkuya kapılır. Bu durum **Wilyım** için bulunmaz bi nimettir. Hemen eve geri döner babasının elini öper, babası da başlayan yeni çağın coşkusundan viyolonsel konusunu hiç açmaz. Başlayan yeni çağla birlikte yeni bir sektör doğmuştur, antika mobilyacılığı. Baba oğul bu işe uyanırlar ve konu komşuda ne kadar koltuk masa varsa satın alıp antikacı dükkanı açarlar iki üç sene işler kesat gider. Ama sonra antika modası başlar. **Mösyö Sebastiyan** ve **Wilyım** süper balya yapıp köşe olurlar. **SON**

Soner Günday

Akşam Gazetesi

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@leman.com.tr

GERÇEK HAYATTAN ALINMIŞ ÖYKÜLER SERİSİ-No:1

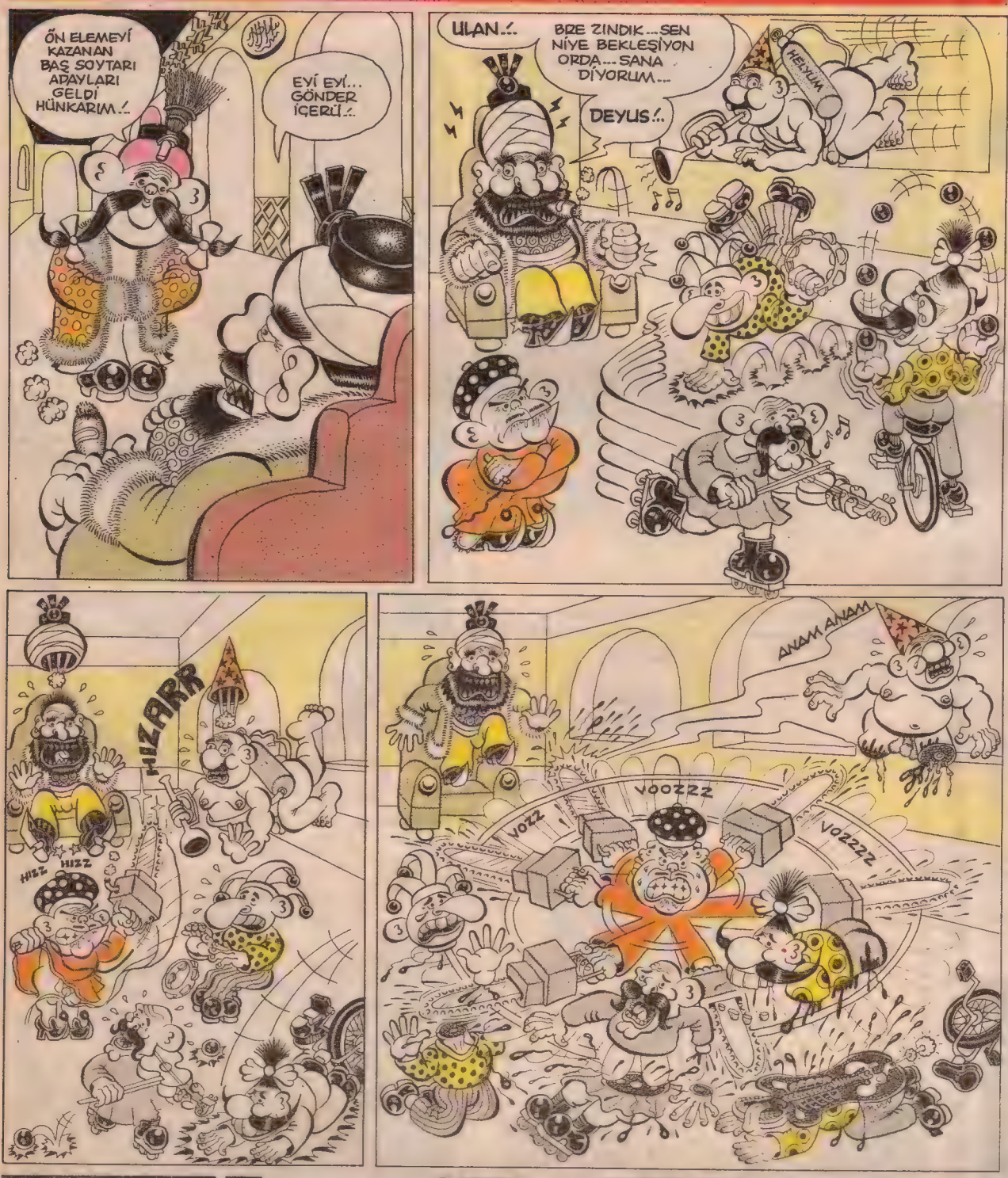

Baştarafı 12. Sayfada

Pul Makası Cinayet

gibi çok sorun çıkıyordu, şimdi çirkinleştim, zayıfladım, pek de heveslisi kalmad Eskiden kamburların en mütlu rüyasıymış hızarcıda kamburlarını kestirmek, haşa aklımın ucundan geçirmedim, şarkı söyleyemez anladım, davul da mı çalamaz.

Halk fıkraları seri erkekleri-erkekliği övüyordu, acilen yepyeni hikayeler uy durup, bu barbar coşkunluğu durdurmam gerekiyor. Bir fıkra uydurup halk ara sına saldım, bugün anlatılan "İstikrarlı Babamın Hikayesi" tümüyle benim uy durmamdır, şöyle: "Çocuk evlenir, babasına gelir, 'beş' der, babası oğlum, ba ban bir, der..." Üç ay sonra çocuk yine gelir, baba üç, der, baba, oğlum, baba yine bir, der... İki yıl sonra oğlandan ses-soluk çıkmaz, baba, oğluna, "oğlum baban gene bir!" der...

Kurtulamayacağım kızlara, öncelikle istikrarlı babanın hikayesini anlatıp, ka rekterime ağır başlılık kazandırıyordum. Romantik bir peyzajın aşk sahneleriyl süslüyordum uzun yürüyüşleri, sokak aralarında turlarımız bitmesin, aklımı şeyimize gelmesin diye dua ediyordum.

İşte bu yüzden gerdek gecesinden herkes nefret ederken, ben çok sevdim bu geleneği. Yüz-göz olmadan, girip-çıkmak. Sevgili, nişanlı olup oynaşmak tehlikeli. Oynaşma sırasında, birden yoklama çekebilir, bu riski göze alamaz dım. Aslında gençliğimde rahat, kötü kızlara hastaydım, ama ani yoklama çe kerler diye ödüm kopardı.

Karmaşık bir yoldan, dünyanın en büyük büyüsünü keşfettim. Kadınları gü zel sözlerle avutmak, Şehrazat binbir gecede, hikayesini bitirdiğinde öldürüle cekti, bu yüzden bin gece uzattı hikayeyi. Bende de hikaye çok, nasılsa babam tüm sülalemizin bu dünyadaki kadın istihkakını doldurmuş, kadınları nasıl kan dırdığını eğlenceli bir uslüpla anlatıp, vakit kazandım.

Kazara bir odada yalnız kalsam ölçüyü kaçırıp bir yatağa uzansam, ölmek üzere olan bir insanın zihninden sökün eden hayatı gibi, duyduğum güzel söz leri şelale gibi durmaksızın boşaltırım. Hafızam zayıf, şiirleri ezber tutamıyorum, sürekli uydurmak zorundaydım, gözü kararmış, delirmişçesine uydurdum, ak lımız şeyimize uğramasın diye, kuyruklu yıldızların semalarında nefes nefese ölçüyü kaçırdım, krize girmiş gibi, savaşır gibi, çıldırmışcasına çığlıklar atıp, mehtaptan, vadilerin uğultusundan, ormanların gürbürtüsünden, yaprakların hışırtısından dizeler kurdum, güzel sözlerin makyajını abarttım! İyi de ettim, Tanrı'nın bu en güzel yaratığına titreyen, yakan şimşekler gibi parlayan sözler buldum! Sevdiğim kızı ellerimle okşamadan, duygularıma ışığın neşesine giydi rip alev gibi kelimelerimle en berrak gecelerin denizinde yıkadım! Aklı şeyime takılmasın diye, cıvıldaşan, çiseleyen, kuğu boynu gibi, uçup yüzen coşku has tası cümlelerim fırça oldu, yatağımız tuval, rüzgar gibi girdi koynuna kabarmış sözlerim! İstedim ki, her bir kelimem kelebekler gibi dokunuversin en kuytu, gölgeli yerlerine.

Sadece bana aşık, gerçekten sırlarını ört-bas edip bir ömür boyu susacak safdil birine açılabilirdim. Bu yüzden koca ömrümde bir-iki kere olsun, aşık bulamadım. Çok sonra, düzgün gönüllere gire-çıka eğriliği biraz düzeltir gibi oldum. Hami gibi toplara vuran varken, kalearkasında engelliler için ayrılan yerde sandalyede tezahüratla maça katkı sağlayan spastiğin yüzüne kim bakardı! Yürekleri kor gibi olup, başları dönüp, eğriyi düzgünü karıştırıp çift görecek kadar kendinden geçmiş bir yumuşaklığın içine soktum onları. Birgün sahici bir "sertlik" bulup, acımasızca gittiler. Anladım ki erkek gücüyle beslenmemiş söz ler yalnız beni kandırmış! Ağzım bozuldu, hepsi bu. Görmüyor musunuz, gerek siz yere ülkemin yazar-çizerlerine uygunsuz yerlerinden dürtmeye başladım. Edebi AIDS'e tutuldum, yazarlar beni görünce korkup kaçıyor, bu hafta hatırlar, bize de döşenir diye. Oysa kesinlikle haksız oldukları için değil, benim eğrilik biraz toparlanır diye umutlandım. Bir yoklama çektik diye bana AIDS'li hasta muamelesi yapıyorlar. Bu yazar ilişkilerimi anılarımda tek tek anlatacağım, anı kitabımın adı hazır: "Büyük Yoklama!" Erkeklikleri kalmış mı, yalandan mı ka barmış bu kelimeler, anlayalım...

Türk milletinin aklı şeyinde, denir, üzülürüz. Ne güzel, tüm dünyanın aklı şe yindedir, bu iftihar vesilesi olmalı, ancak, utanıyoruz, asıl utanmamız gereken şey, aklımız şeyimizde deyip kendimizi aşağılanmış hissetmek! Gerçekten aklı mız şeyimizde olsaydı ne güzel olurdu. Aklımız abartıyor, sonra da utanıyor. Utana sıkıla, aynı zamanda böbürlenerek bir ahlak olmaz.

Birgün cafede arkadaşlarla, aklımız şeyimizde konuşuyoruz, yan masadan ihtiyar bir adam yanımıza geldi: "Oğlum, bu dert bitmez, benim şurda bir atım lık barutum kaldı, onu da atıp, huzur bulacağım!" dedi. Gülüştük. peki niye at mıyorsun amca, dedim. "Birdenbire yapılan şeylerde akıl yoktur" dedi.

Aristo felsefesi, bilgisizlikten yapılan şey için "İstemeyerek yaptı" der. Bu ülke de herkes "istemeyerek yapar". Bilmeden ağzımızdan kötü laf kaçar, "ağzımdan kaçtı" dersiniz. Neden bu ülkede, mizahçılar stan-upçılar şöhret, çünkü sürekli ağızlarından kaçar! Bu ülkede istemeyerek ağzımızdan kaçan, yanlışlıklarla, siya set, edebiyat, mizah, yazarlık, sanat yapılır. Çünkü hepimiz yarım akılla sağlam karakterli gerçek bir bütün, korkunç bir canavarı idare etmeye çalışıyoruz.

Gerçekten içinizde "eğri" bir yer varsa, aşktan başka onu düzeltecek ikinci şey akıldır! Konfüçyus'un ne büyük lafıdır: "Aşk, düzensizlikler içinde bir düzendir!" Ve bu topraklarda sünnet-gerdek-askerlik (istavrozu) üçlemesi tabula rın yıkılmadan, kimse "erkek" olduğunu iddia etmesin! Çok aradım, Türk edebi yatında bir yazar çıkıp "erkekliğiyle" dalga geçmiş olsun, bu barbar, vahşi kül türe inat. Bu topraklarda yazarlar herşeyi dalgaya alırlar, çüklerini asla, çükle riyle dalga geçecek güvenli bir zekaya sahip değiller, öğrendikleri bu milletle ay nı siyasi organın kazara çocuklarıdır!

Bu tabuları arkalarına almış yazarlar, fırtınayı, birilerini daha denize atıp boğ mak, kurtulmak için beklerler! Biz, hepimiz, ya da bu küçücük et parçası, bu büyük kanlı fırtınanın ortasında büyüdü! Bugünler için! Gemisini dalgalardan kurtaran "kazandım" sanıyor. Bilmiyorlar ki bu deniz hep dalgalı olacak! Haya tı dalgaya alarak bu dalgadan kurtulamazsınız. Tezahüratsız, ağbisiz, dayısız, tek başınıza, pasifiği geçebilecek bir gemi için, sağlam bir direk de yatmez, er kek adamlar gibi uygun deriniz olacak, yelken bezinden! Matadorun kıpkırmızı şalı gibi siyasi boğalar karşısında şişecek o yelkenler. Ergen çocuklar rüyala rında tüm dünyanın ırzına geçer, yine doymazlar! Ne yapalım, insanız, dünya nın tüm güneşli, gölgeli, kuytu koylarını istiyor, ağlıyor, çırpınıyor, arzuluyoruz! Bunun için bir pul makasına ihtiyacınız var, dünyanın tüm uzak denizlerinden gelmiş mektup zarfların köşeleri tırtırlı pullarını, kesip, büyükçe bir albüme ya vaş yavaş dolduracak!..

Bu pul makası sünnetimde hediye edilmişti, piyano çalan komşumuzun bü yük oğlu. Bir tıraş kasesi içinde gelmişti, içinde beş-on tane de eski posta pu lu. Hangi makasla kestiklerini hatırlamıyorum. Ben gördüğüm şeyin acısını çektim. Acıma göre hikayemi uydurdum. Çünkü ben yazarım. Daha çok hali mize gülecek hikayeler var bende.

Akşamsefası

Açıklama

Yazı İşleri Müdürlüğü yaptığınız Leman Dergisinin 01/01/2000 tarihli sayısında Nihat Genç imzası ile yayınlanan "Siteye Dönüş" başlıklı yazıda; müvekkilem Tomris Y.GİRİTLİOĞLU hakkında "haysiyet ve şerefine" dokunucu ve gerçeğe aykırı bilgiler sunulmuş ve haksız yargılarda bulunulmuştur.

Hiçbir araştırmaya dayanmadan gazeteciliğin etik kuralları hiçe sayılarak tamamen ön yargılı ve anlaşılmaz bir kıskançlıkla kaleme alınan bu yazı nedeniyle Basın Kanununun 19. Maddesi uyarınca cevap ve düzeltme hakkının kullanılması gereği doğmuştur.

Kamu oyunu yanıltıcı yayınınız nedeniyle aşağıdaki cevap ve düzeltme metninin Basın Kanunu Hükümleri uyarınca derginizin önümüzdeki ilk sayısında yayınlanmasını istiyoruz.

Cevap ve Düzeltme metnimiz:

1) Tomris Y.Giritlioğlu, "beleş devlet bütçesinden yararlanan" biri değildir. Aksine; bütün özel TV'lerden gelen teklifleri reddederek TRT'de sadece maaşıyla görevini hakkıyla yapan, ülkemizin yetişmiş en iyi kadın yönetmenlerinden birisidir. Yaptığı işler, aldığı ödüller dışında hiçbir maddi menfaati olmayan, eşi Aycan Giritlioğlu'nun hakkı olan Senaristlik bedellerini TRT'den aldırmayacak denli hasletleri olan bir kişi hakkında devlet bütçesini "beleş kullanma" ithamında bulunulması utanç vericidir. Bu konularda hiçbir olumsuz söz söylenemeyecek birkaç kişi varsa bunların başında Tomris Giritlioğlu ve ailesi gelir.

2) Tomris Y.Giritlioğlu; hiçbir zaman "kiralık, hazır bir yönetmen" olmamıştır. Her türlü makam ve mevki önerilerini reddeden, TRT'de sadece işini, yönetmenliğini yapan, kamu görevini herşeyin üstünde tutan birisine "kiralık, hazır yönetmen" sıfatı yakıştırması, yazarın nedeni belirsiz kin duygularını yansıtması yanında haksız bir hakareti de içermektedir. Tomris Y.Giritlioğlu'nu tanıyanların hayretine neden olan bu yargılar haksız olduğu kadar üzücüdür de.

3) Tomris Y. Giritlioğlu; ne bir keyif hastası, ne de yazarın sevdiği "daşşak kebabı" düşkünüdür. Tomris Giritlioğlu'nu tanımadan kaleme alınan bu marazi ifadelere bir anlam vermek mümkün değildir. Bir gazeteci bu kadar mı mesleğini ayaklar altına alabilir? Bu kadar mı insanlığını insafını yitirebilir? Bu ülkenin şerefli aydınlarını yok sayarak tümünü "tarihte eşi benzeri olmayan en soysuz yaratıklar" olarak niteleyebilir? Onuruyla, şerefiyle, binbir zorluklarla film yapmaya çalışan Tomris Y.Giritlioğlu gibilerine utanmadan nasıl hakaret edebilir?

4) Yazının yazarının hangi ruh haliyle bu yazıyı yazdığını bilmiyoruz ancak; bu yazının rahmetli gazeteci Uğur Mumcu'nun en tehlikeli grup olarak nitelediği "Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olanlar" grubuna girdiği açıktır.

5) Yazar hiç değilse övgüyle sözünü ettiği Zeki Demirkubuz'a, Tomris Y.Giritlioğlu'nu sorma zahmetinde bulunsaydı, böyle bir yazıyı yazmayı düşündüğünden dahi utanırdı. Bu yolu deneme şansı halen var.

Kamuoyunu bu denli yalan yanlış bilgi ve yargıların sunulmasından ötürü müvekkilemin derin üzüntülerini bildirir, cevap ve düzeltme hakkımızın derginizin yayınlanacak ilk sayısında Basın Kanunu gereğince yayınını rica ederiz.

Aksi halde; yasal yollara başvuracağımızı her türlü diğer yasal haklarımızı da saklı tuttuğumuzu ihtaren bildiririz.

01/03/2000
İhtar Eden Vekili
Av.Yılmaz İÇÖZ

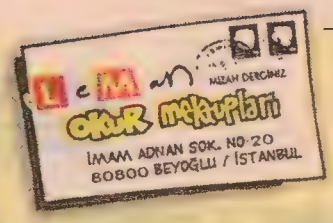

Merhaba Lemancı Arkadaşlar

Uzun süredir sizlerden ve Leman'dan ayrıyım. Ben denizciyim. Neyseki eski sayılar var ve Türkiye'den arada bir yeni sayılar da geliyor. Geçte olsa Leman'la buluşmak güzel.

Ben deprem sonrası yurdumda sıkça görülen ufo geyiği hakkında konuşmak ve bazı bilgileri paylaşmak istiyorum. Nedense yurdumda konuşmak ve bazı bilgileri paylaşmak istiyorum. Nedense yurdumda medya rant uğruna insanları aptal yerine koyuyor. Yakında embesil bir nesil ortaya çıkacak. Bir objektif programı eline geçti. Programda Antalya'lı bir vatandaş Ufo'larla irtibat kurduğunu söylüyor, zavallı kameraman da saatlerce gece yarısında birkaç kare görüntü için asker vaziyetinde kalıyor. Sonra ufuktan bir hareketli cisim görünüyor işte geldiler diyor. Eveet. Geldiler de bence o vatandaşa daha evel gelmişler. E be eşek evladım sen havada her gördüğün hareketli cisime ufo dersen benim kafayı yemem gerekir. Senin ne özelliğin var ki ufolarla iletişim kurasın. O hareket ederken "dur" de bakalım seni ipleyen var mı? Ama şu gerçek ki, o gördüğün cisim bize göre çok yüksek bir teknoloji ürünü ve yapanlar yurdum insanına göre biraz uzaylı sayılır. Lakin uzaylı değiller. Senin teknolojiden haberin yok belli ki o programı yapan, programa katılan o Prof.'ların da mı haberi yok. Tabii nerden olsun memlekette Prof. olmak da artık lise bitirmek kadar kolay. Adam yok memlekette. Sen aylak aylak dağlarda gez sonra da teknolojiyi görünce ufo de. Yok öyle. Çalış biraz da o ufolardan sen de yap. Hop birader sana diyoruz. Onlar uzaylı değil aksine o kadar yakın dünyalılar ABD diye bir devlet bunları yapan. Bakın açıklayayım.

Dünyada gemi, uçak, petrol platformları vs bir yığın sivil kuruluş ve hatta artık insanların bulundukları mevkiiyi öğrendikleri "G.P.S" diye bir teknoloji var. GPS kısaca "Global Positioning System" kelimesinin kısaltılması, yani küresel pozisyon veren sistem. Bu sistemde 24 adet uydu vardır ve diğer haberleşme, TV uyduları gibi yörüngeleri ekvator üzerinde değildir. Tüm dünyayı ağ gibi saran bir yörüngeleri vardır. Bir GPS alıcınız varsa herhangi bir noktadan en az üç uydu ile bağlantı kurarsınız, ki normalde 5 uydudur. Bu uyduların yerden yükseklikleri 20.000 Km.'dir. Çevrenizde ışık ve o gec ay yoksa havada bulutsuzsa çıplak gözle rahatlıkla görebilirsiniz. Bazen birkaç saat beklemek gerekebilir. Bunlardan başka meteoroloji, arama-kurtarma uyduları da var. Vatantaş bunlardan birini de görmüş olabilir.

Uyan ey yurdum insanı. Elalem dünya çevresinde uydular, uzay gemileri dolaştırıyor sen geyiğini yapıyorsun. Yok öyle ufo falan kendinizi ve başkalarını kandırmayın. Yeter bu milletin saflığını ve cahilliğini kullandığınız. Eğer varlarsa da henüz teşrif etmediler. Birkez tabiat kanunlarına aykırı. Neden mi?

1- Tabiatta güçlü hep zayıfı ezmiş, yok etmiş veya esaret altına almış bak bir tarihe, doğaya. Bu uzaylı kardeşler de böyle teknoloji varsa niçin sömürmüyorlar. Ee tabi onlar aşmışlar ne gerek var kölelere. Heriflerle akrabayız öylesine ziyarete geliyorlar. 2- O kadar uzun mesafeleri gelebilen araçların çok yüksek hızda yapılmış olması gerek. Tıpkı atmosfere giren meteorlar gibi. Hani gece gökyüzüne bakar da yıldız kaydı deriz ya (gerçi yıldız nasıl kayıyor o da ayrı bir geyik ya) işte onlar meteor ve biz onları birkaç saniye görürüz. Böyle hızlı bir şeyin görüntüsünü çekmekte herhalde bizim kameramana göre bir iş değil.

Bu vatandaşların bir de derneği var. Demek başkanı Sirius'lular diyor. Bak güzel kardeşim, Sirius bir yıldız ismi çevresinde de öyle gezegen falan yok. Ama sen illa da öyle diyorsan o yıldızda yaşayanlar herhalde molekül halindedir. Uzaylı arıyorsanız uzağa gitmeyin. Teknolojik olarak Amerika'ya, Avrupa'ya kadar gitmeniz, insan olarak da kendinize bakmanız yeterli. Bunları söyleyenler ancak uzaylı olabilir. Hem de dünyadaki ilk uzaylı nesli.

Ey halkım yaratılmaya çalışılan koyun vatandaş kalıbına girmeyin. Medyadan, hele de bizim memlekette öğrendiklerinize hayatta inanmayın. Onlar rant ve para için herşeyi yaparlar. Onlara birileri istediği halk tipini söylüyor onlar da o yönde yayın yapıyorlar. Sizi yanıltanları affetmeyin, bilgi alma hakkınızı en iyi şekilde kullanın.

Hatalar için özür diler saygılarımı sunarım. Hoşçakalın.

Mehmet K. / Atlantik Okyanusu

Sözde en şanslı sperm bizdik. Ama ana rahminden çıkıp lanetlenmiş o bok kokan dünyanıza ortak olduk herkes gibi. Göbek bağlamış sermaye patronlarının eline baktıran 3 kuruşluk sistemimizde ana ve babalarımızın gelecek sigortaları olarak göreve atıldık. Varolma savaşının ortasında elaleme "aman ne başarılı, ne hayırlı evlat yetiştirmişsiniz" dedirtmek için uğraştırıldık.Farklı olmaya çalışmamız ya da isyan etmemiz en az varolmadığını hâla ispatlayamadığımız tannıya "şirk" koşmak kadar yasak oldu. Oysa herkes gibi olmak gaz çıkışı kadar engelsiz ve kolaydı. Biz kızlar için üretilmiş bir de namus kavramı vardı. Onlara göre namus; vajinayı iyi koru, evlendiğin gün gerdek gecesinde kocana sunacaksın demekti. Yani o geceye hazırlanan paketler gibiydik.

Biz büyüdükçe sistemin kokuşmuş kuralları da büyüdü. Ve hergün kurallara itaat adı altında ruhumuzdan bir parça eksildi. Oyunumuzun en zevkli anında kollarımızdan tutulup sözde en başta vatanamillete hayırlı birer evlat yetiştirmeyi, sonra da ülkemizi ilim-irfan yolunda en üst düzeyi yerleştirmeyi ezberle sağlamaya çalışan kültür(!) yuvası okula teslim edildik. 11 yılın karşılığını 3 saatlik sınavda istediler. Ama biz güzel(!), aydınlık(!) geleceğimizin 3 saatte kurulmasına izin vermeyeceğiz. Şimdi de daha fazla ortalığa sıçarak bok kokan dünyanıza katkıda bulunmamak için size ve herşeye .iktir çekiyoruz. Şimdiye kadar düşman belleyip depremden sonra dost olduğunuz Yunanlı kardeşlerimizden size layık koca bir küfür: .İKTİR PİLAV!!

Alternatif olanlardan sadece iki kız..
Umut Yavuz - Özlem Can

Merhaba Leman

Her ne kadar iki yıl uzak kalsam de benim de kronik hastalığım sayılırsın. Bu iki yılın sebebi de askerde olmamdı. Yapanlar bilir insan ne de çok ister sivilde olmayı ama ben geleli beş ay olmasına rağmen öyle sıkılmış bunalmış bir durumdayım ki arkadaşlarımla bile doğru dürüst konuşamıyoruz. Her yerde olduğu gibi herkes kendi maddi ya da manevi çıkarı peşinde. Bende ise birkaç kez güvenimin sarsılması beni yaşamaktan iyice tiksindirdi. Kime güveneceğimi neyi savunacağımı bilemez hale geldim.

Gerçekten de düşüncelerim doğru mu acaba güvenecek kimse yok mu, lise dönemlerinde bir çok şeye öylesine içten inanmıştım ki yaşım ilerledikçe girdiğim ortamlarda edindiğim çok uzun sayılmayacak tecrübelerim beni huzursuz etmeye yetti. Şu sıralar içimden gelerek yaptığım iki şey Leman ve Öküz okumak. Yaşamak bile sıktı. Ha aklınıza şöyle birşey gelmesin bunları içip de yazmadım. Mektuba başlarken rakım masadan düştü kırıldı, evin içi rakı kokuyor.

Piyade, Deniz

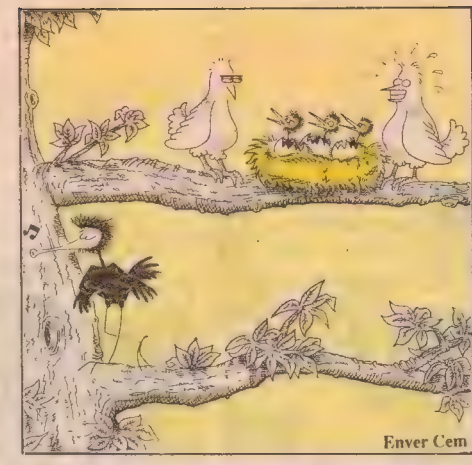

Alpay Erdem

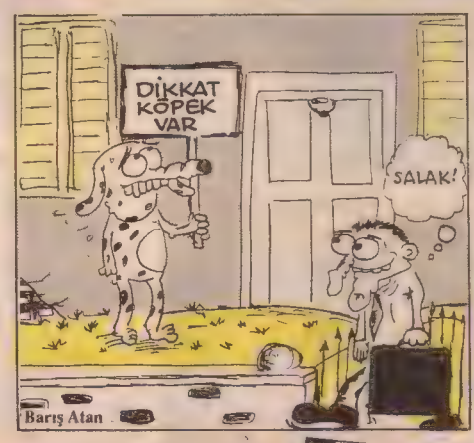

Barış Atan

L e M an
Sayı: 438 - 1 Nisan 2000 Cumartesi
Haftada Bir Yayımlanır
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ●

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKUŞ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Cüneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Yan Ürünler:** Tunca OBUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● **Abone:** Sevil ŞAPÇI ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** BASMAT ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

DUYURULAR

GAZETE BAYİİLERİNDE

İmza Günü: 7 Nisan Cuma saat 15:00-17:00 arası
Soner Günday, Aslan Özdemir, **Bahadır Boysal,** Vedat Özdemiroğlu Sütlü Kahve Cafe'de...
Reşitpaşa Cad. No:22/1 Laleli (İst.Ünv. Arkası)

Bibi

Ender Özkarraman
enderoz@leman.com.tr

... KARLAR ERİMİŞ, TABİ HERKES DIŞARI ÇIKMIŞTI, BEN...
CAM!..
CAMA DİKKAT ET!

ÇATLATACAKSIN...

CAM MI?.
EVET, CAM!

KIRDIM MI YOKSA?..
BAKAYIM

CAM!..
CAM MI?.

TÜH!..
ÇATLAMIŞ, HEM DE EN ÖNEMLİ FOTOĞRAFIN ÜSTÜNE OTURMUŞSUN!

BU FOTOĞRAF YILLARDIR CAMIN ALTINDA VE RUTUBET YÜZÜNDEN CAMA YAPIŞMIŞ! NE BOK YİYECEĞ?..

ULEN!!! CAMI MI KIRDILAR?..

YILLAR ÖNCE BİR MARDİNLİ'DEN ALMIŞTIM... ÖTEKİ YARISI YOK!
ÇATLAYAN BİR MASAÜSTÜ CAMININ ALTINDAYMIŞ!

NADİDE BİR PARÇA!.. SİZE BUNU ÖNERİRİM!

ŞUNA BAK! NASIL DA SOMURTUYOR YERİNİ BEĞENMEMİŞ GİBİ!..
ÖTEKİ YARISI NERDEDİR KİMBİLİR?.

İŞTE SİZE BAHSETTİĞİM RESİM!..

BU KİM?
O BENİM BÜYÜK BÜYÜK BİBİMİN RESMİ!* DEDEMİN DEDESİNİN DÜKKANINDA MASAÜSTÜ CAMININ ALTINDA ÇATLAMIŞ!
NİYE GÜLÜYOR?..
BİLMEM.

BİTTİ...

* BİBİ: Büyük hala...

Akşamsefası

439

8 Nisan 2000 Cumartesi-Sayı:2000/15 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Ohhhh!!! Nihayet bitti...

Göksel

ULAN İNEK BARİ TENEFÜSTE BIRAK KİTABI... GEL BAHÇEDE TEK KALE MAÇ YAPALIM... EHE HE HE :/..

OKUYCAM SIYRILICAM ARANIZDAN. ADAM OLUCAM :/..

ILAN OKIYIP BAŞUMUZA ALİM Mİ OLUCAN?.. AL ÇOKUNAT Yİ, BARİ ZİHNİN AÇULUR... EHEHEHO!..

Ehe lan ehe örtmen gelicek yavaş!

ÇOT

Ehe... Gelsiin? Tenefüs diyimi?

Yillar sonra...

LAN ÖĞLE TATİLİNDE BARİ BIRAK ŞUNU, ŞİRKETİ SEN Mİ KURTARICAN... GEL GAYFEYE OKEY ÇEVİREK... EHE HE...

MÜYENDİS ABEY.. GÖYDEN CEVİZLİ SUCUK GETİDİM KOPAR ACUK Yİ, ZIHNİNİ AÇAR.. EHIHO, HOHE...

EHE EHİ

LAN YAVAŞ MÜYENDİS BAKIYO

ÇAT

EHİ EHİ

BAKSIN ÖĞLE TATİLİ DİĞİLMİ

YİCEN Mİ LAN YEMEĞİNİ YİCEN Mİ?!

YEMİCEM!

Özge

ARTÇILARIN ARDI ARKASI KESİLMİYOR...

Derya

KOLONLARIMIZI, KİRİŞLERİMİZİ ALDIK GELDİK KAYINÇO :/..

HASSİT İİİP... FÜSUN HEMEN BU ADAMI BOŞUYOSUN!

Oskarlar belli oldu
5+5 dalda babayı aldı

BİR GENÇ KIZIN TEK SAVUNMA SİLAHI TIRNAKLARIDIR :/.. KESEMEZSİN KESTİRMEM :/..

KARIŞMA BEY!..

KESİCEM İŞTE, KISACIK KESİCEM!

Özge

Özge

ANNEEAA, BABAAA!.. OKUMAYI SÖKTÜM :/..

HE HE.. GEEL, GEL :/..

'MISTIK'i kaybettik.

Ülkemiz karikatürünün büyük ustalarından sempatik ve çocuksu çizgileriyle tanıdığımız karikaturcü **Mustafa Eremektar'ı (MISTIK)** kaybettik. Zamanın efsane çocuk dergisi Doğan Kardeş'te çizerlik yaşamına başlayan Mıstık'ın bu serüveni tam 53 yıl sürdü. Çocuklar için çizdiği tipler **"Uzay Çocukları, Bizim Ali, Tembel Karakaçan"** türünün yerli ilk örneklendir. ayrıca yayınlanan tek çocuk karikatür albümü **"40 Yılda Bir"** de Mıstık'a aittir. Çizgi film yaptı. Döneminin; **Akbaba, Karikatür, Tef, Taş** gibi belli başlı mizah dergilerinin hepsinde ve hemen hemen tüm gazetelerde çizdi.. Böylesine yoğun bir çalışma ömrüne karşın Mıstık çizerliğine ve kişiliğine sindirdiği tevazuyla hatırlanıyor. Bizleri terkedişi de sanki öyle oldu... **Başımız sağolsun...** Leman

Derya

BABAAA ANNEE ÇABUK DIŞARIYA ÇIKIN BAHAR GELDİ... ÇABUK OLUN... GELDİ DE GEÇİYO BİLE...

SOR BAKALIM SEKİZ AYDIR NERELERDE SÜRTMUŞ :/..

GEZ MAHMUT'ÇUK

BABA, TEZKEREMİ ALDIM... HEM DE HİÇ KIRIĞIM YOK!

AFERİN OĞLUMA!

ŞURANDA LEKE VAR...

NEREMDE?

Mahmut Tibet

ŞU DAĞIN ETEKLERİNE...

....ŞAHANE DUBLEKS Bİ EV YAPACAKSIN!

....YERLEŞİP ROBİNSON KRUSO GİBİ YAŞAYACAKSIN!

....UCUZA KAPATIP, TATİL KÖYÜNÜ KONDURACAKSIN!

mtibet@leman.com.t

Akşamsefası

KAPAK KONUSU

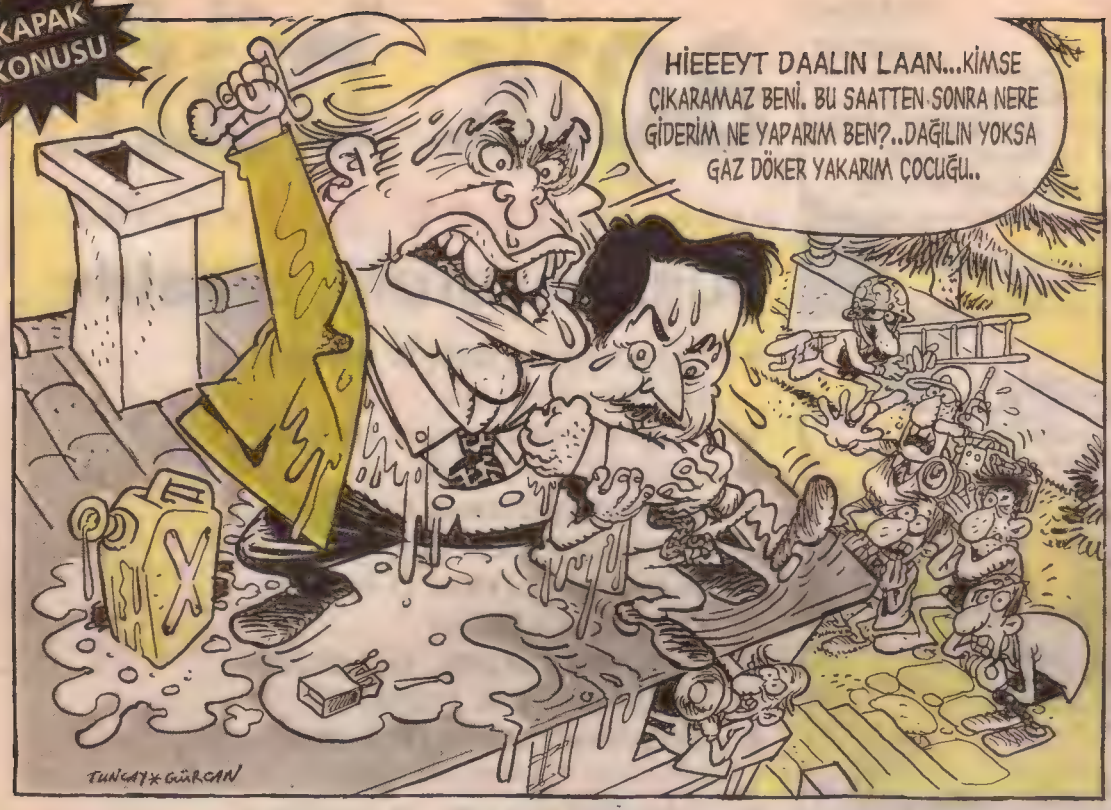

LeMan

VAHŞET!. Takımlarının Galatasaray'la oynayacağı maç için İstanbul'a gelen Leedsh'li taraftarlardan ikisi çıkan meydan kavgasında bıçaklarla delik deşik edilerek öldürüldü... Bu ülkeden çıkmak bilmeyen linç ruhu bu kez bütün dünya medyalarına taşındı... Galatasaray'ın pırıl pırıl başarısına kan gölgesi düşürüldü...

İnsan Hakları Derneği, gözaltında kaybolanların fotoğraflarının yeraldığı, "Kayıplar Albümü" hazırlıyor.

1996 yılında İzmir Emniyetinde tecavüze uğradığını iddia eden M.D.'nin avukatları suç duyurusunda bulundu.

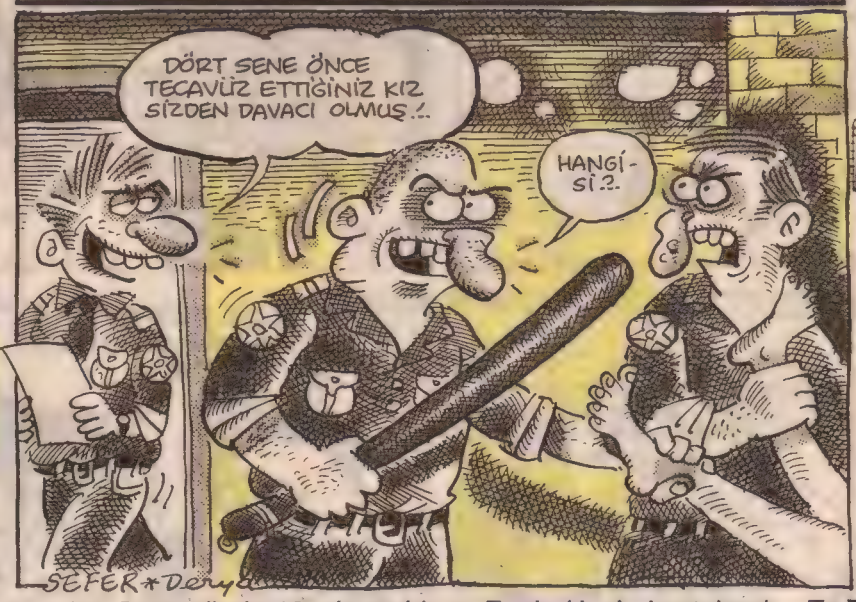

ENGİN HUYLU

Çankırı Cezaevi'nde 18 yıla mahkum Engin Huylu hastalandı... Tedavi için yaptığı başvurulara 1 yıl kimse yanıt vermedi. Hastaneye, cezaevi aracıyla kaldırıldı. Ankara'ya giderken yolda öldü.

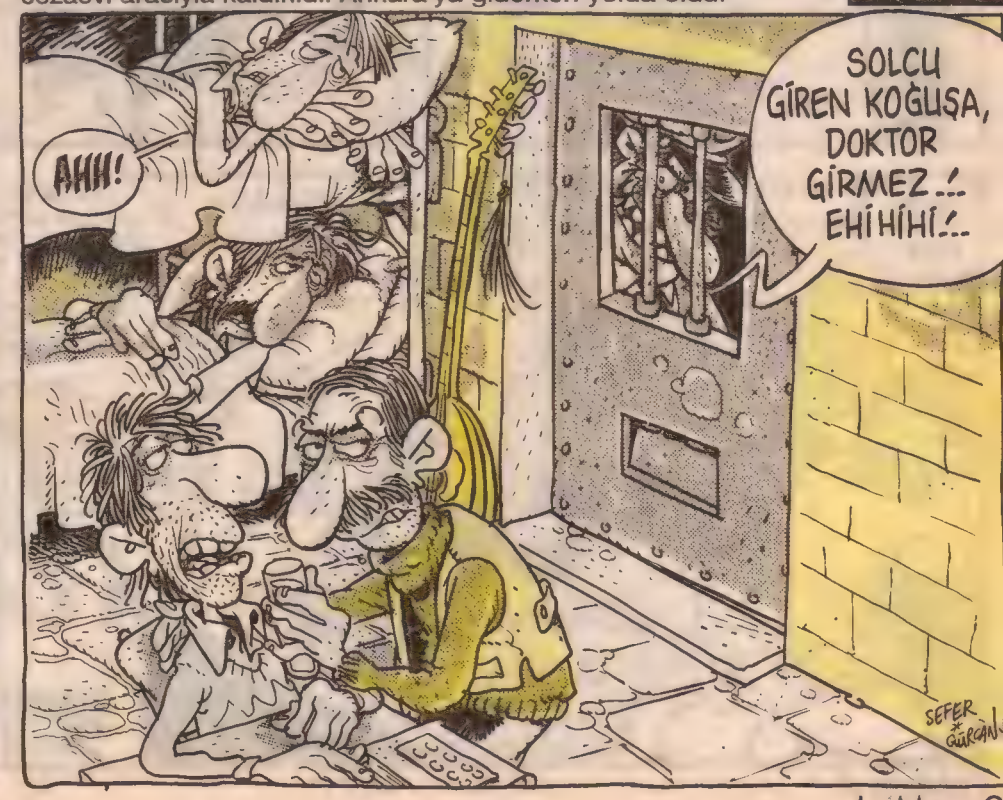

Akşamsefası

daraltımsah

mehmet çağçağ

LeMan 4

Akşamsefası

açık büfe

met üst

düşünüyorum, o halde..

- **düşünüyorum, o halde..** bende ümit var
- **düşünüyorum, o halde..** doktorum nerde
- **düşünüyorum, o halde..** komple muamele
- **düşünüyorum, o halde..** çaylar şirketten
- **düşünüyorum, o halde..** rabbena hep bana
- **düşünüyorum, o halde..** sen de harekete geç
- **düşünüyorum, o halde..** memleket bu halde
- **düşünüyorum, o halde..** siz zahmet etmeyin
- **düşünüyorum, o halde..** sosyal güvence isterim
- **düşünüyorum, o halde..** bana giren çıkan ne
- **düşünüyorum, o halde..** yatakta da iyiyimdir
- **düşünüyorum, o halde..** okumam yazmam yok ama
- **düşünüyorum, o halde..** aptal değilim
- **düşünüyorum, o halde..** sen sev beni
- **düşünüyorum, o halde..** her şey herhalde
- **düşünüyorum, o halde..** biz çıkalım kerevetine
- **düşünüyorum, o halde..** sarayım mı burada mı tüketeceksiniz
- **düşünüyorum, o halde..** alem buysa kral lear
- **düşünüyorum, o halde..** ben seni cepten ararım
- **düşünüyorum, o halde..** yeter, söz lütfü'nün
- **düşünüyorum, o halde..** avrupa avrupa duy sesimizi
- **düşünüyorum, o halde..** gerisi size kalmış
- **düşünüyorum, o halde..** çok iyi menemen de yaparım
- **düşünüyorum, o halde..** yalarım yutarım
- **düşünüyorum, o halde..** book var
- **düşünüyorum, o halde..** descartes, içkileri tazele

-devam edebilir-

metust@leman.com.tr

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

MORONLAR KIRAATHANE

EHÜ EHÜ EHEE HÜ HÜ .!. NAAPER LAN ?.

HAH YAŞAĞSIN .!..OKEYE ONSEKİZİNCİ GELDİ İŞTEĞ .!.. EĞER YİNE BECEREMEZSEK ONTOKUZUNCUYU BEKLİYCEĞZ .!..

Paranoya

HANIMLA BOŞANIYORUZ DA, FORMALİTE İCABI BİR ŞAHİT LAZIM ... OLUR MUSUN SEN ?.

E MADEM FORMALİTE İCABI DİYOSUN ... OLURUZ ...

KARIM OLACAK BU KADIN, YASADIŞI ÖRGÜT ÜYESİ OLUP, SERİ CİNAYETLER İŞLEMEKTEDİR HAKİM BEY ... BU YÜZDEN BOŞANMAK İSTİYORUM ... AHA BU ARKADAŞ DA ŞAHİTTİR .!..

KARDEŞİM, BENİM SIÇTIĞIM NE MALUM Kİ ?. ALLAH ALLAAAH YAA .!.

BURAYA FİŞ YAPAN ESSOĞLU ESSEKT

LOMBAK VE L-MANYAK İMZA GÜNÜ

9 NİSAN PAZAR 14⁰⁰ - 18⁰⁰

İZMİR KİTAP FUARI - LEMAN STANDI ...

ARAMIZDAKİ YAŞ FARKI İLERDE SORUN OLUR MU ACABA ?. ALŞİMDİDEN OLDU BİLE, KUCAĞIMA İŞEDİ ZİLLİ KAR! ...

ARRĞĞ .!. SENİ ÖLTÜRECEM!

AMAN TANRIM MEĞER BİLMEDEN BİR CANAVAR YARATMIŞIM .!..

YA BEN ?. NE KADAR SALAĞIM, MEĞER BİLMEDEN ÜÇ TANE CANAVAR YARATMIŞIM !..

AARRĞĞĞ .!. SENİ ÖLTÜRECEEZZ .!..

lombak@leman.com.tr

Akşamsefası

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

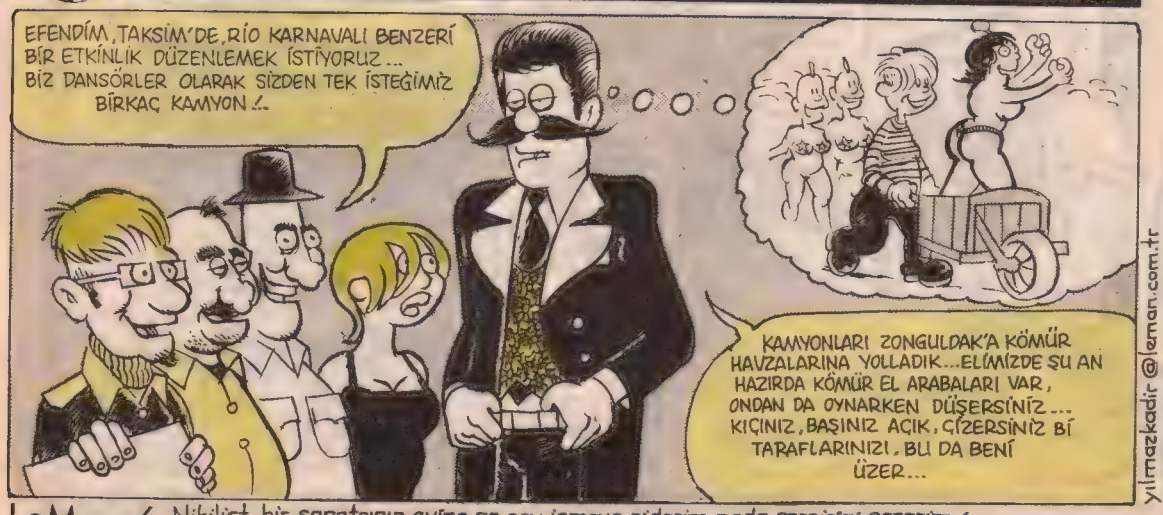

yilmazkadir@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

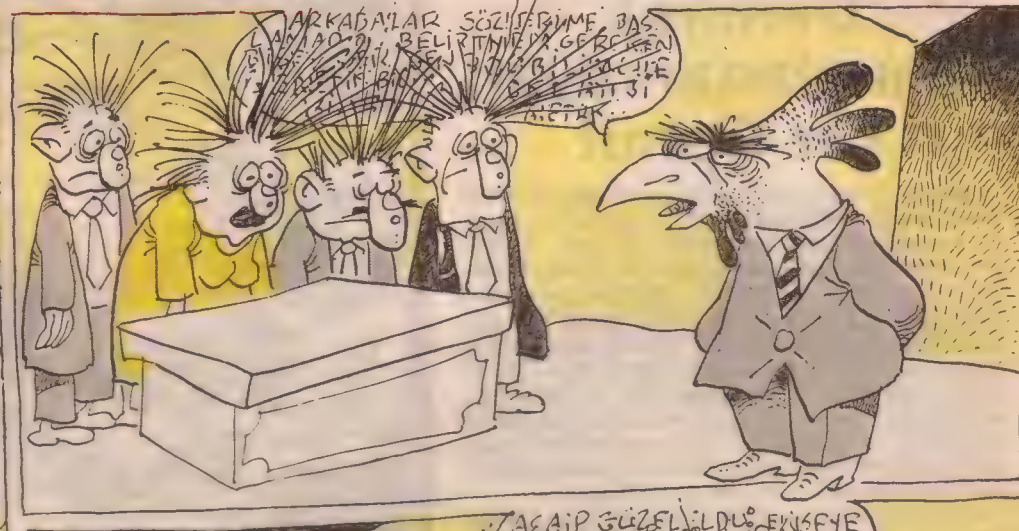

Yasamsefasi

barslan@leman.com.tr

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Demirel: Tanımlanamayan Yer Cismi!

Çocukken, Bülent Ecevit'in imzalı ve mavi gömlekli bir portresi asılıydı evimizin 'misafir odasında.' Yanılmıyorsam, "Sevginin gücü, herşeyin üstündedir" yazıp imzalamıştı Ecevit. "Babadan CHP'li" olan babam gibi, annem de yaman bir Ecevitçi idi. Dolayısıyla abimle ben de, tıpkı Beşiktaş'ı tutmak gibi, normal olanın Ecevit'i tutmak olduğuna inanmıştık. Babaları Demirelci olan arkadaşlarımızla abim yaman tartışmalar yaparken, arada bir, artçı şok tadında ben de tartışmaya katılırdım. (Bu anlattığım 1974-75, henüz 6-7 yaşındayım, birkaç yıl sonra ağbim tartışmalarda Ecevit'i değil, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını savunmaya başladı, ben de gaza gelip "Partilerden CHP'yi, fraksiyonlardan Halkın Kurtuluşu'nu tutuyorum!" dediğimde ağbimle beraber, solcu ve de öğretmen olan komşularımız 'genç kızlar' çok güldülerdi.)

Babaları Demirelci olan çocukların en büyük kozları şöyleydi: "Demirel, adı üstünde demir el! Peki Ecevit ne?" Tıkandığımız nokta işte buydu! Ağbim Ahmet, Ecevit'in aynı zamanda şair olduğunu, ana dili gibi İngilizce bildiğini falan söylerdi ama yetmezdi: "Demirel, demir el. Ecevit ne?" Bu olumsuz duruma karşın, Kıbrıs Barış Harekatı, tartışmalarda bize önemli puanlar kazandırdı. Ecevit gitmiş, Kıbrıs'ı kurtarmıştı. Babaları Demirelci çocuklar arasında en acarı olan Önder, hemen karşılık buldu: "Kıbrıs'ı Ecevit değil, Mehmetçik kurtardı!" Ağbim "Kurtuluş Savaşı'nda da Mehmetçik vardı fakat savaşı yöneten Atatürk'tü" dedi, Önder "Ama Atatürk zaten askerdi" dedi, geyik sürdü gitti, ta ki konuşmaktan sıkılıp 'Japon kale maç' başlayana kadar. (Bu arada, Kıbrıs Savaşı sırasında, babama "Türk askerleri koşarken 'Allah Allah Allah' diye bağırıyorlar, peki Rum askerleri nasıl bağırıyorlar" diye sordum, "Yallah Yallah!" deyip beni yedi! Tıpkı yıllar sonra, kızkardeşim Funda'yı "isim-şehir" oynarlarken "Jeyik" diye bir hayvanın olduğuna inandırıp 20 puan aldığı gibi!)

İlkokulu bitirdiğim yıl darbe oldu. Demirel ve diğer liderler, Zincirbozan'a gönderildi. Siyaset yapmasının yasaklı olduğu yıllarda, Demirel filozof gibi imalı demeçler veriyor, "Geçe olur, ay büyür, ayın büyümesine kim mani olmuş" türünden şeyler söylüyordu.

Zaten Demirel'in demeçleri, başlı başına tez konusu. Bir ülkede gaz sıkıntısı varken, başbakanın "Gaz vardı da biz mi içtik?" demesi nasıl yorumlanır ki? Yani, bi açıdan haklı. Hakikaten ben Demirel'in ömrü boyu gaz içtiğine inanmıyorum. Bir İskandinav ülkesi başbakanı asla "Gaz vardı da biz mi içtik?" demez. Dememesine demez ama hiçbir İskandinav seçmen de "Adam haklı lan, gaz yok işte, olmayınca olmuyo" diye düşünüp, oyunu yine o adama vermez! Yıllar yılı, Demirel ve halk birbirlerini aldatarak geçinip gittiler. Demirel, halkın arasından biriymiş gibi davrandı, halk kendini Demirel'in ailesiymiş gibi hissedip ona 'Baba' ismini taktı. Siyasete başladığından beri, kurtarılacak durumlara düşmemizde aslan payı hep onundu ama yine ona "Kurtar bizi baba" dediler. Hep kendi yasaklarınca demokrat oldu ama "Kendim için birşey istiyorsam namerdim" diyen de o. 12 Eylül'den sonraki çıkışı, Aziz Nesin'e "Üç darbe sonra, Demirel komünist olacak!" dedirtmişti. Öyle bambaşka bir fenomen ki, "Meseleler parkta konuşarak halledilse, kocaman bir park yaptırıp hep beraber oturup konuşurduk" sözlerini ondan başka kim sarfedebilir?

Fıkra dağarcığı malum. Çok sayfalı bir 'Atasözü ve Deyimler Sözlüğü' gibi yaşıyor. Geçenlerde Isparta'da konuşma yapıyordu "Artık Isparta'dan Ankara'ya üç buçuk saatte gitmek mümkün" gibi birşey söyledi. Dinleyicilerden biri "Altı saat efendim" diye müdahale etti. Demirel duymazdan geldi. Kadın dinleyici yine söyledi: "Üç buçuk değil, altı saat efendim." Demirel bir an durdu, sonra kadının yüzüne hiç bakmadan konuştu: "Altı saatte giden yavaş gidiyor! Altı saatte giden Afyon'a uğruyor, alışveriş yapıyor!"

Demirel, onsuz yapamayacağımıza kendisini inandırmış. Tüm ahaliyi tanıyan, muhteris köy muhtarı, psikolojisini 'duayenlik' cilasıyla süslüyor. Tekrar cumhurbaşkanı seçilir mi? Ben bu yazıyı yazarken belli değil. Ama sonuç ne olursa olsun gündemde yine Demirel olacak. Seçilmezse, Güniz Sokak'a yollanan muhabir ve kameraman sayısı, yeni cumhurbaşkanından daha fazla olacak. Başta Çiller olmak üzere, birçok insanı "Tekrar aktif siyasete döner mi?" korkusu alacak. 'Güniz Sokağı Kabusu' yeniden başlayacak.

Demirel nedir? Bildiğim ve bilmediğim birçok yanıtı var. Benim için öncelik taşıyanı, Eşber Yağmurdereli ve benzerlerini hapiste tutmayı, sistemin palazlanması için gerekli gören zihniyetin iri bir parçası olması.

Dün dündü, bugün de bugün. İkisini de kaybettik. Yanın, hep güzel bir kelimedir.

kılservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

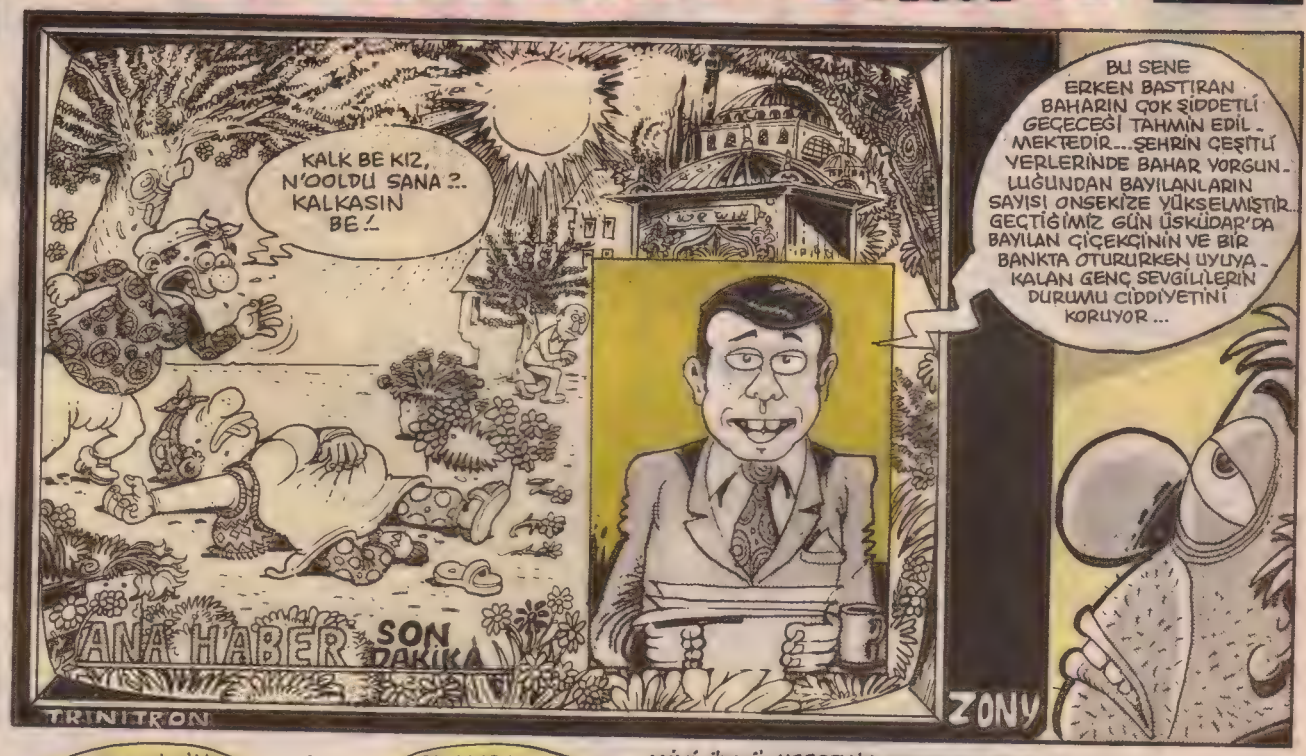

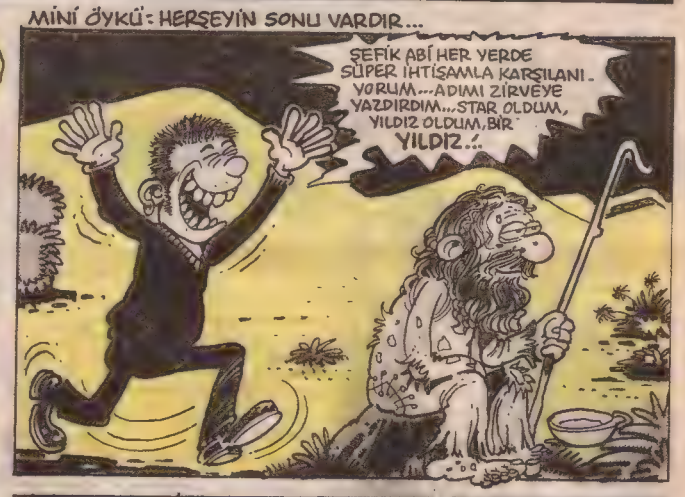

güneri@leman.com.tr

(İşte bu hikayenin de sonu.)

Akşamsefası

ERDENER ABİ

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu.

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net
erdil yaşaroğlu

Şizofren Aşka Mektup

"Gittin

Dudağıma, çocuksu susuzluğumla asla doyamadığım öpücüklerinden birini kondurup gittin. **"N'olur öyle bakma bana"** dedin en son... Daha birkaç dakika önce, gözlerimde varlığınla alevlenen yaşam sevincinin yerine; boyun eğmiş, donuk ve daha şimdiden hasretinle kavrulmuş bir karanlığı bırakıp gittin...

Dolmuştu zamanın.

Yüreğimdeki kum saatini, o göz açıp kapayıncaya kadar geçen "sen"den, sanki asırlarca tükenmek bilmeyen "sensizliğe" tersyüz ederek gittin.

İçimde, günlerdir yokluğunla zayıflamış, kalbi kupkuru kalmış aşk çocuğunu sevginle emzirme sarhoşluğuyla delirdiğim şu "üç saatin" içindeki yüzlerce "an"ı "anı"ya dönüştürerek...

Önce gözlerim öksüz kaldı yokluğunda. Sonra, nefesinin o buğulu sıcaklığından mahrum kalan evimin rutubet kokulu duvarları...

Gittin.

İki aşkın arasında şaşkın, ürkek ve çaresiz bir çocuk gibi savrulan kalbini cebine koyup, başka bir eve gittin uyumaya. Artık senin değildi evin,. "sizin"di. Benim özlediğim o eski evin değildi gittiğin...

O eski ev...

Oturup, zamanın o yağmursuz, o parça parça yüzüne bakarak, güneşin bütün gün sadece yalayıp geçtiği loş pencerelerinde dalgınlığımızı biriktirdiğimiz o ev...

Susardık bazen... Ansızın, hesapsızca, belki de yorgun düşerek... Akıldışı bir hızla devinen imgelerin ortasında, bir çığ gibi ömrümüze yığılan anılardan birini seçip, dondurarak... Hayat, çok eskilerden gelen sonsuz bir ritüel gibi, bir gelenek gibi tekrar ederdi etrafımızda, umurumuzda olmadan...

Elin çaya uzanırdı...

Tenim dudaklarını özlerdi...

Bir sözüm şiirin olurdu... Demlenirdik.

Gömüldükçe düşlerin o büyülü uykusuna, aşkımın kalbimdeki ilahi melodisi çalınırdı kulaklarına birden. Nasıl da ürkerdin... Karanlıktan korkan bir çocuğun teselli ışığı gibi bölerdi sesin suskunluğumuzu...

Ruhlarımızın biryerlerde buluştuğuna, düşlerimizin biryerde kesiştiğine inanmak istediğim bu hayattan çalıntı anları, beni bunun aksine inandırmaya çalışan bir sesle ve ilk önce hep sen bölerdin.

İşte böyle anlarda yüzü daha da netleşirdi dünyaya gözlerinden bakan o yaralı çocukluğunun...

İşte ben en çok seni içimden doğru sevdiğim böyle anları severdim...

Hayatın içinde seni barındırdığı her karesinde uzun uzun soluklar alarak, o günlük, o sıradan ayrıntılarını alabildiğince büyütüp, içinde kaybolarak severdim seni... Odanın içinde, varlığına yıllardır aşina olduğun bir eşya gibi sessizce kaybolarak seni izlemek ve başının üzerinden sonsuzluğa akıp giden düş bulutlarında şekillenen her sözü, yüreğimde senin için büyüttüğüm şiire mısra yapıp eklemekti seni sevmek...

Sevmek hayatına tanıklık etmekti benim için...

Sabahları evden çıkmadan önce, uykundaki o en masum halini öpücüklere boğarken **"gitme"** diye sayıklayan sesine kıyamayıp, patrona binbir yalanlar uydurarak sık sık işe gitmemekti seni sevmek...

Sana kahvaltı hazırlamaktı. özenle hazırlıdığım sofraya iştahla oturup, **"Sen var ya, bir meleksin, neden seninle evlenmiyorum ki ben... Senden daha iyisini mi bulacağım"** diyen muzip sözlerine sevinmek, belki de çocukça inanmaktı... İnce ince kıyılmış, tabağa motif gibi işlenerek dizilmiş ve hep sevdiğin gibi üzerinde zeytinyağı ve limon gezdirilmiş domateslere, yaptığım mezelere duyduğun minnete şaşırmaktı...

Hayatına eklemekten çılgınca zevk aldığım o şefkatli inceliklere duyduğun minnette...

Seni sevmek, bundan yıllar önce, seni bir idol gibi içimde büyütüp, hayranlığımın yavaş yavaş aşka dönüşünü ürkekçe gizleyerek kaleme aldığım mektuplarıma, aynı incelikle, aynı özlemle, aynı hayranlıkla verdiğin cevaplarına inanmamaktı... Tüm ısrarlarına rağmen, bu eşsiz büyüyü bozmaktan çekinip, aylarca seni bir kez bile aramamaktı. Sonra ansızın yollara düşüp, çocukluğumda kalbimde filizlenen sevdası senin aşkınla yeşeren bu kentin sokaklarında izini sürmek, kendi sözlerinle "bu inceliğin ve bu derin anlayışın yüzünü", yani o merak ettiğin yüzümü, gözlerine taşımaktı... Buluştuğumuz cafede, ayların günlerin telaşı ve susuzluğuyla, anlattığın şeylerin hiçbirin algılamadan, sadece hayranlıkla seni, o hepimiz gibiliğini seyrederken, masanın altından bir türlü çıkartamadığın o telaşlı, o çocuk ellerinde kendini eleveren heyecanına inanamamaktı...

Seni sevmek, o gece rakı içtiğimiz köhne meyhaneden çıkıp yürüdüğümüz sokaklarda, Nisan ayında bir mucize gibi gökyüzünde dans eden kar tanelerinin Tanrı'nın bu aşk için gönderdiği bir işaret olduğuna inanmaktı...

Seni sevmek kadınlığımı, bedenimi ve hazzı ilk defa seninle keşfetmekti. 22 yıldır sanki sadece senin için sakladığım bedenimi, en ufak bir tereddüt duymadan ve beklentisiz bir sarhoşlukla sana sunmaktı... Her dokunuşunda kutsal bir ayinin o sıcak ve tatlı şarabını yudum yudum içer gibi...

Seni sevmek, aşkın uğruna, ama sen den izinsiz, başka bir kentteki hayatımı sı fırlayıp, yaşadığın kente, yaşadığın göğü altına, ıslandığın yağmurların altına geli yerleşmekti. Senden başka, bu koc kentte bir başınalık ve kimsesizlikti sei sevmek... Sokaklarda tek bir tanıdık s maya rastlamamaya alışmaktı güçlükle. Hücrelerimle beraber çoğalan aşkını ö: gürce ve sınırsızca yaşamak için ailem şefkatli ve anlayışlı kollarından sıyrılıp k: natlanmak, yıllanmış can dostların sevg sini çok uzaklarda bırakmaktı...

Seni sevmek, yalnızlığın soğuk koll rından biraz olsun sıyrılıp, nefes alab mek için geceleri saatlerce tek başın **Beyoğlu**'nun karanlık sokaklarında kal balığın soluğuyla ısınmaya çalışmak Hiç tanımadığım insanların yüzünde s nin yüzünü aramak, onların kaybetmi umutsuz hayatlarında yaralı geçmişin ve çocuksu düşlerinin izlerini sürmekti

Seni sevmek, bu kentin tozlu, soli ışıkları ruhumu ısınırken, aynı gecen yıldızları altında seni deliler gibi özl mekti... O geceyi de kollarında geçireb meye seni ikna edebilmek için saatler sokaklarda dolaşıp, barlarda, kahveler oturup eve dönüşünü beklemekti... B zen bu bekleyişlerin sonu, yorgun dü müş bedenimi sürüklediğim evimde, gece bir başka kadının yanında uyum na ağlamak olurdu sabaha kadar... Ert si gün bir şizofren gibi, hiçbir şey olm mış gibi tekrar seni sevmeye koyul dum... Şaşırırdın.

Çünkü, seni sevmek direnmekti sevgili... Güçsüz olanı acımasızca yokeden bu kentin hoyratlığına ve senin için artık inanmaktan çoktan vazgeçtiğin, yaşadığın hayalkırıklıklarıyla çok uzun zamandır kaybettiğin o aşk duygusunun gerçekliğinin canlı ispatı olmaya direnmekti... Kalbine inançla aşk tohumları ekmekti seni sevmek... Sevmek o yitirdiğin aşk şarkısı adına sana umut vermekti...

Seni sevmek, ait olduğun gökyüzünde seni özgür bırakmaktı... Koparmamaktı kanatlarını... Ruhunun ve kalemin tek besin kaynağından, başka sevgilerin şiirine eklediği mısralardan kıskançlıkla seni mahrum etmeye yeltenmemekti...

Sevmek, ruhumun tek sahibi olan se-

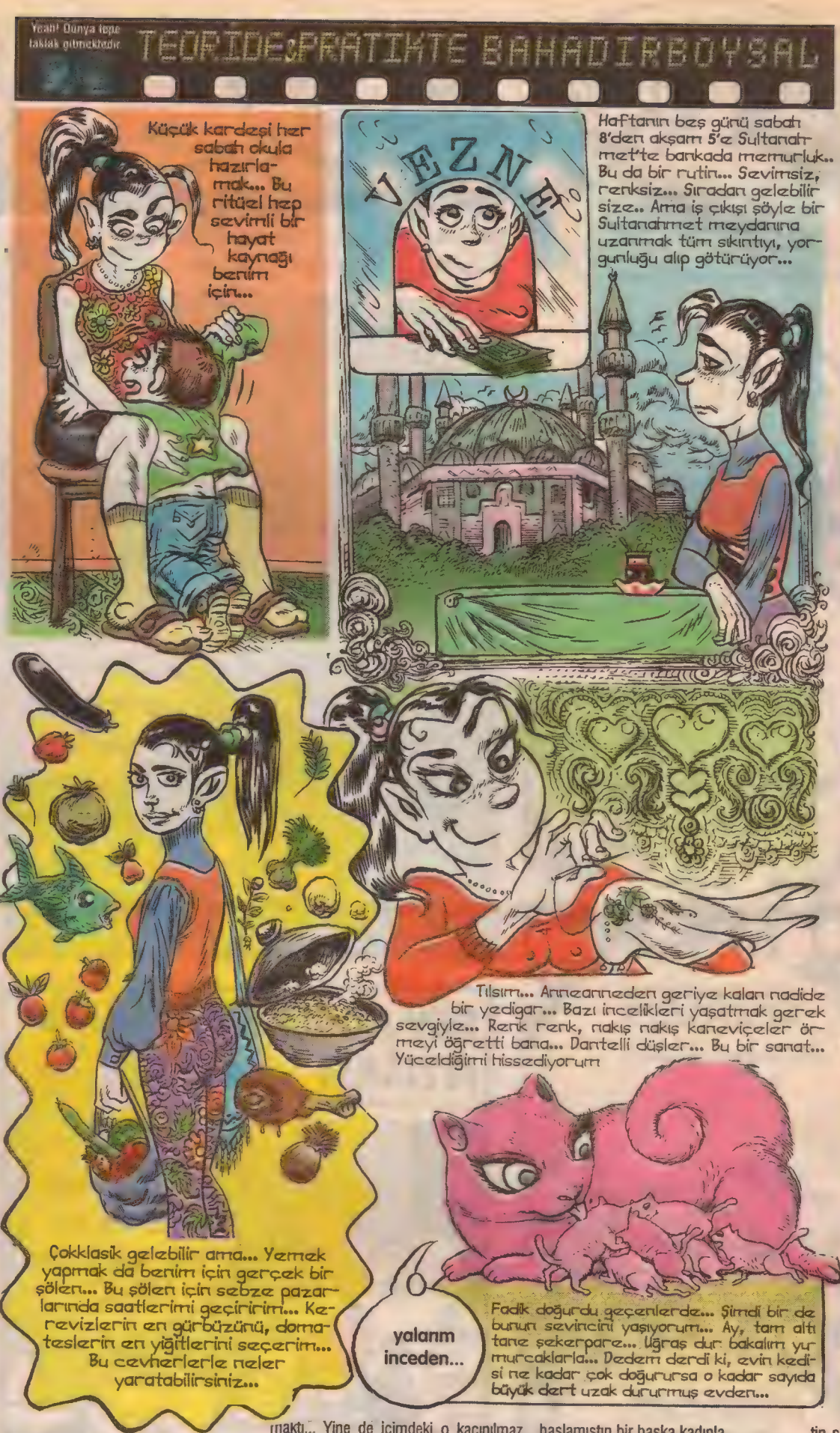

ni sahiplenmemeye kanaya kanaya razı olmaktı... Çocuksu bir saflıkla tek vazgeçemeyeceğinin ben olduğuma kendimi inandırarak, hayatına boyun eğmekti...

Seni sevmek, bir babayı, bir canyoldaşını hayatının sonuna kadar yanında olduğunu bildiğin güvenilir bir dostu, ilgiye ve şefkate doymayan çaresiz bir küçük çocuğu, ama en çok da tutkulu, kıskanç ve yüreği sonsuz maviliklere akan bir deli aşığı sevmek gibiydi... Birgün ansızın, telefonda duyduğun bir sese, ya da yeni tanıştığın bir kadına aşık olduğunu, sanki tepkimi ölçmek ya da seni nasıl kıskandığım görmek isteyen abartılı bir heyecanla söylediğinde, telaşa kapılmamak, bunun gelip geçici bir duygu olduğuna ve asla benden vazgeçemeyeceğine inanmaktı... Yine de içimdeki o kaçınılmaz endişe ister istemez sarardı yüzümü... Sesim soluğum kesilirdi birden... İşte, öyle anlarda beni sımsıkı sarıp, tutkulu bir sevişmenin ilk öpücüklerini dudağıma kondururken, **"Sen küçücük bir kızsın, biliyor musun"** diyen şefkatli sesini severdim en çok... Ve aslında ben dahil, hiç kimseye aşık olamayacağını düşünür, hüzünlenirdim...

Rüyalarımın gül kokusu...

Sonra birgün aşka açıldı yüreğinin sürgüleri...

Sonra birgün şiirlerin başka bir aşkın kokusuna büründü...

Yıkıldı tabuların... Kırıldı zincirlerin... Uzağıma düştün..

Bu defa farklıydı, hissetmiştim. Yalnız bedenini değil, ruhunu da paylaşmaya başlamıştın bir başka kadınla...

Sonra sevmek yavaş yavaş kayışını izlemek oldu avuçlarımdan... Seni sevmek, sen sabaha karşı uyuduğumu sanarak yanımdan kalkıp bir başka yürekle telefonda özlem giderirken, içimde kopan fırtınaları susturmaya çalışmak oldu sessizce...

Habersizce kapını çaldığım o gün, kapında kalıp, içeri girememek oldu...

O güne kadar hiç olmazsa bana karşı dürüst olmanla, yaşadıklarını benden gizlememenle, yalan söylememenle avunuyordum... Ama bir başkasını incitmemek, üzmemek için ondan gerçekleri gizlediğini, yalanlarla da olsa onu koruduğunu farkedince bu avuntu da terketti beni... Yalanlarını bile kıskanır oldum.

Neden dürüst olmak için beni seçmiş-

tin sanki... Ger
nında neden be

Ne çok düş
vaplarını... Ne
nerde hata yap
ğımı...

Kadınca oyu
hiçbir zaman. S
koparmak, sen
mekti benim içi
bi sahiplenmem
bu muydu? Ser

Bana hep, n
olduğunu söyl
kalbimin ezilmi
tüp, sessizce
du en fazla...

Yalnız kalm
söylemeden yü

Geceleri kaçıp bir yerlere gitme isteğinin örürü Tv kesiyor... Sokaktaki hırgür canlı yayın.. korkutuyor... Televolelerde eğlencenin bini bir para... Hiç içine girmeden, o hayata şahit olmak, böyle evde akşam yemeği huzurunda Televole seyretmek... Yetiyor işte... Gayet keyifli... Gülüyorum...

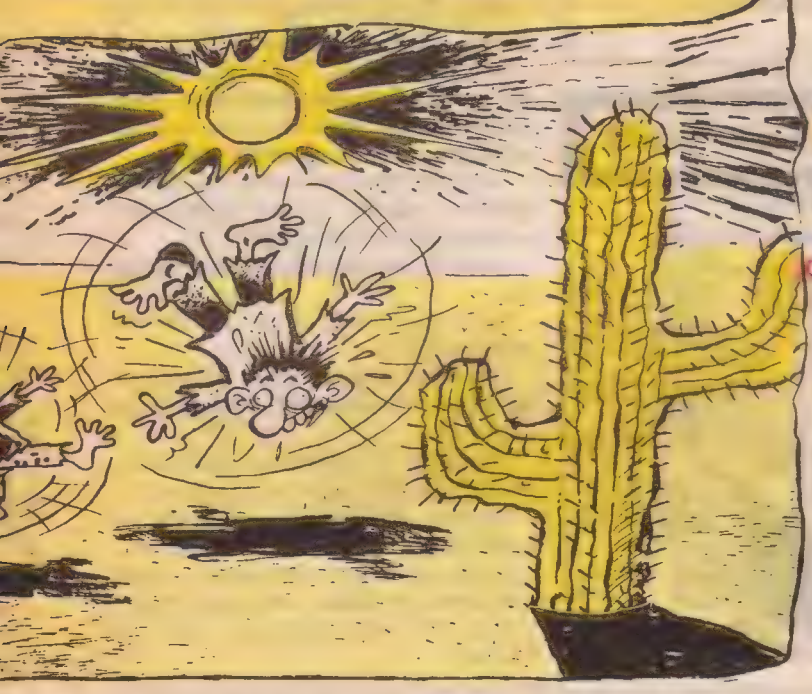

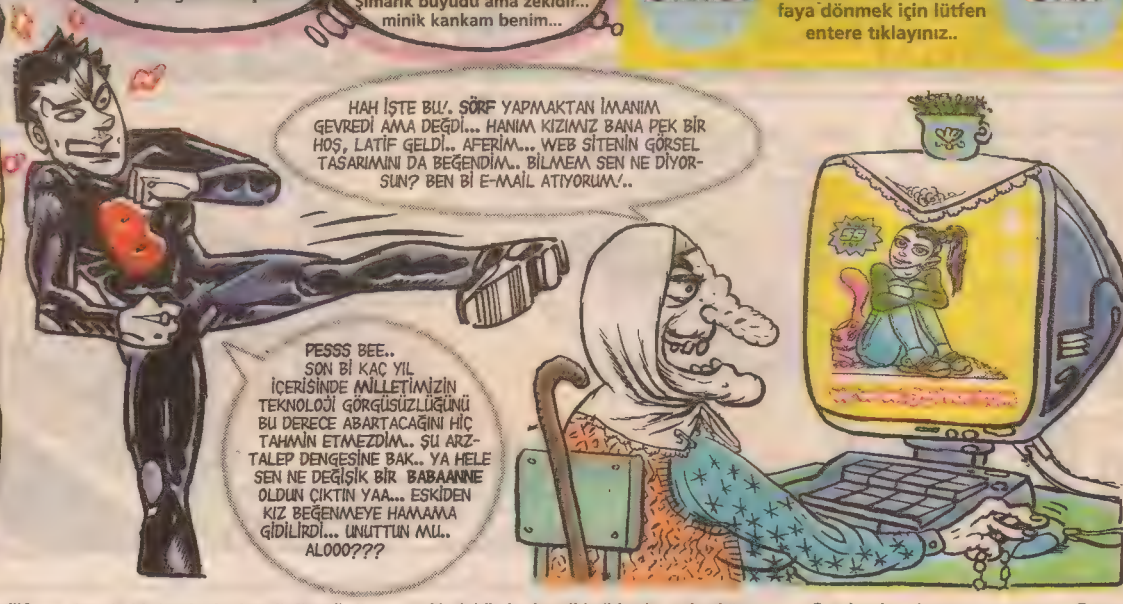

bahadirbovsal@leman.com.tr

ımasız zindanla-
rakmıştın...
bu soruların ce-
uladım kendimi,
eyi eksik bıraktı-

haberim olmadı
aşam biçiminden
ız bırakmak de-
seni bir mülk gi-
? Acaba istediğin
ını tanımıştım?..
asil bir yüreğim
rdun... İsyanım,
arının üstünü ör-
ını çıkmak olur-

diğini daha sen
bulutlardan his-

seder, çıkıp giderdim... Özür diler gibi bir sesle, onun geleceğini söylediğinde, sessizce çıkıp giderdim... Karşında ben otururken, onunla saatlerce telefonda konuştuğunda çıkıp giderdim... Hep giderdim...

Bu onurlu tavrımdı belki de ezen yüreğini... Vazgeçemediğin tek yanım buydu belki...

Sonra, sevmek yaralı kadınlığımı başka yüreklerle avutma yanılgısına kapılmak oldu... Buna hakkım olduğunu söyleyip dursan da, biliyorum, aslında içten içe hiç affetmedin beni... Sen çoktan parçalanmıştın zaten... Benim de yüreğimi böldüğümü düşünmek sana bile ağır geldi... Oysa ben, seni değil, kendimi cezalandırıyordum başka bedenlerde... Ruhumu kemiren bu deli aşkı cezalandırıyordum... Bunu anlamadın mı sevgili?

Sevmek seni değil çocukluğumu, düşlerimi, kendimi aldatmak olmuştu artık... Bana bağlanan masum aşkları seninle aldatmak olmuştu... Kimseye veremedim yüreğimi. Ne zaman baksalar içime, yüreğimin kırık aynasında kendilerinin değil, senin yüzünün aksini gördüler hep. Sessizce çekip gittiler. Farketmedim bile gittiklerini...

Gittin...

Seni sevmek, bensiz akıp giden hayatına bir yabancı gibi uzaktan bakmak oldu çoktandır... O çocuk ellerinin, bir başkasının saçlarında gezindiğini, aniden özlemle sarılıp bir başka yüzü öpücüklere boğduğunu, sabahları uykunda bir başka kadına sarılıp bir başka yüzü öpücüklere boğduğunu, sabahları uykunda bir başka kadına **"gitme"** diye sayıkladığını düşünmek oldu, seni sevmek... Geceleri, kokuna hasret yatağımda ter içinde uyanmak, kendimin bile affedemediği bir bencillikle, kalbindeki tek aşkın benimki olması için gözyaşları içinde Tanrı'ya yalvarmak oldu..

Seni yasak bir aşk gibi gözlerden uzakta, rutubetli duvarlar arasında yaşamak oldu, sevmek... Beni hayatından dışladığın için öfke nöbetlerine kapılıp, bana bile yabancı gelen, hiç tanımadığım bir sesle sana bağırmak, haykırmak, ağlamak, sonra pişmanlıkla affedip tutkuyla sana tekrar sarılmak oldu...

Yabani bir ot gibi ruhumu sarıp sarmalayan öfke ve kıskançlık duygularıyla benliğimden uzaklaşmayı kendime yakıştırmamak, sıkışıp kaldığım bu karanlık dehlizde, kendi kalbimde, yalnızlığımda, sensizliğimde, kendi aşkımla delirmek oldu artık seni sevmek...

Şimdi, bu acıya bir son vermesi, kendisini terketmesi, sonsuzluğa bırakıp gitmesi için birbirine yalvaran iki yüreğiz artık... **"Ayazda İki Yürek"** gibiyiz...

Sen benim şizotren aşkımsın... Bense senin kanayan vicdanınım...

Affet beni sevgilim... Verdiğim sözleri tutamadım..."

Cezmi Ersöz

* 12 Nisan Çarşamba günü saat 14:00-18:00 arası **İzmir Kitap Fuarı**'nda **Gendaş Yayınları** standındayım. Aynı gün yine **İzmir Kitap Fuarı**'nda 18:00-20:00 arası konferans salonunda söyleşim var.

* 13 Nisan Perşembe günü saat 12.30-14:00 arası İzmir **Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema-Televizyon Bölümü**'nde 1. Sınıf öğrencileriyle birlikteyim. Yine aynı gün **İzmir Kitap Fuarı**'nda 16.00-20.00 arası **Gendaş Yayınları** standında imza günüm var.

* 15 Nisan Cumartesi günü saat 15:00'te **Antalya**'da **Arya Kültür Merkezi**'ndeyim. Atatürk Cad. 1295 Sok. Kültür Sineması karşısı. Tel: 0242 - 244 66 10.

* 19 Nisan Çarşamba günü saat 14:00'de **Avcılar Kampüsü**'ndeyim.

* 21 Nisan Cuma günü saat 15:00'te **Giresun**'da **Çınar Kafe**'deyim. Gazi Cad. No:52.

* 22 Nisan Cumartesi günü saat 14:00'te **Samsun**'da **Dünya Kitabevi**'ndeyim.

* **Diyarbakır Aktüel FM 100.5** Pazar-Pazartesi hariç hergün 20:00-22:00.

* **Halimiz Ahvalimiz.** Türküler. Metropol Müzik

* Selda Ersoy, Fatma Tan, Duygu Tanrıdı, Duygu Karabay, Aynerin, Sevim Aşkın, Şükran Tunç, Canan Yarar, Meltem Hilal Akgün, Taylan Özgür, Gülten Dilmaç, Fercan Kaya, Tuğba Akçaoğlu, Demet, Sinem, Emel Muti, Elif, Bilge Şener, Cihan Kaya, Gülçin Gürbüz, Tolga Berkalp, Didem Şafak Köksalan, Selin Sağlam, Rukiye Eskiçınar, Hasan Çelik, Bihter Denizci, Emine Özgül, Özlem Güçlü, Fatma Hacıoğlu, Azat Polat, Mehmet Fazıl Tar, Mavi, Karaman'dan Elif, Barış, Özgür Afacan, Kübra Paçanız, Reyhan, Burhan Şen, Aslı Serin, Bahar Avcı, Nazan Küçükçakır, Tuğba Akgün, Dasy, Kamil Yılmaz, Sevil Sağın, Yasemin Caymaz, Sinem Öz... Mektuplarınızı aldım sevgiyle...

www.Aksamsefasi

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

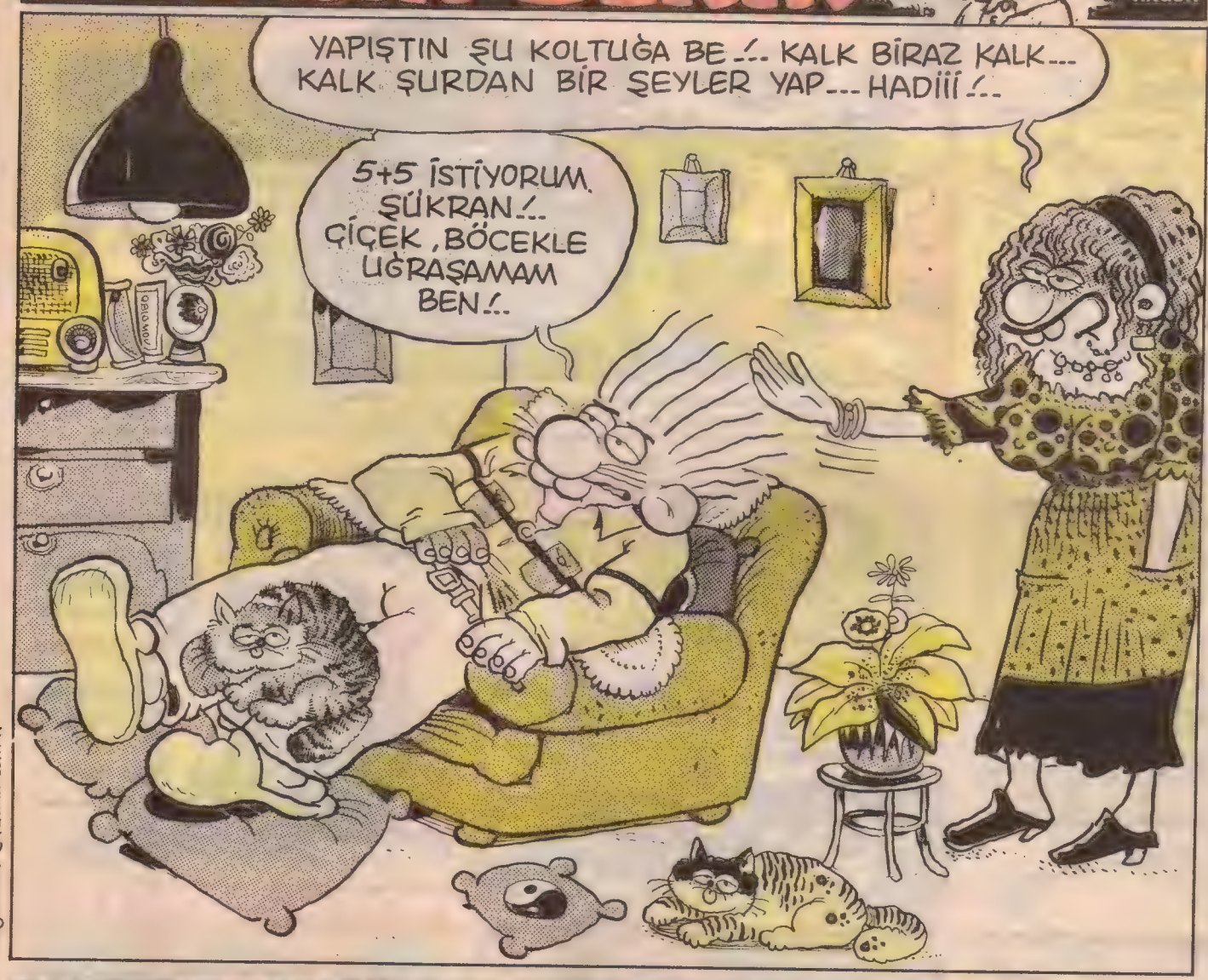

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yaşaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

CIAset!

CIAset ile tanıştım!

Ve gördüm ki **siyaset**, **CIA**set eliyle yönetiliyor!

Gerçi öteden beri bunun farkındaydım.

Ama insan şekline bürünmüş CIAset ile de tanışmamıştım.

İnsan şekline bürünmüş CIAset ile tanışmam şöyle oldu.

Halk seçerse cumhurbaşkanlığına aday olduğum açıklanmıştı.

Bu büyük bir heyecan yaratmıştı. Beni hiç desteklemeyeceği düşünülen kesimler bile destekleyeceklerini söyleyip yazmıştı.

Nitekim MHP kurmaylarından Mehmet Gül televizyonda, **"MHP olarak ve DSP'nin de desteğini alarak Lütfü Oflaz'ı cumhurbaşkanlığına aday gösterebiliriz. Çünkü kendisi darbe dönemlerinde solcuların da, sağcıların da insan hakları için tek başına mücadele etmişti. Kendisine büyük saygı duyuyoruz"** demişti.

Akit, Yeni Şafak gibi İslamcı gazetelerde de **"Cumhurbaşkanı adayımız Lütfü Oflaz, çoğunluk onunla gurur duyuyor"** diye peş peşe yazılar çıkmıştı.

Böylesine desteklenmem CIAset'in dikkatini çekmiş, onu harekete geçirmişti.

Önce bir telefon geldi, sonra insan şekline bürünmüş CIAset geldi.

Ve özetle bana, **"Ülke yönetimine gelmeniz ve kontrolümüzdeki medyadan destek görmeniz için bizimle işbirliği yapmanız gerekir"** dedi.

Bana önerilen Amerika'nın ve işbirlikçilerinin çıkarları uğruna halkına **acı** veren politik**acı** olmamdı!

CIAset'in bu önerisini anında reddettim.

Çünkü cumhurbaşkanı olmanın heveslisi değilim.

Türkiye'yi değiştirmenin, bu soygun ve zulüm düzenine son vermenin heveslisiyim.

Biliyorum ki yapmak istediklerimi, ancak halk beni seçerse yapabilirim.

Yapmak istediklerimi yapamadıktan sonra cumhurbaşkanlığını ne yapayım.

Cumhurbaşkanı olacaksam, bunu gerçekleştiren CIAset değil halk olsun.

Sana bir kere değil, bin kere ret **CIA**set!

Akşamsefası

Doldurulmuş

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

"Kundê bi simbêl" Kürtçe'de bir kuş türüne verilen addır... Puhu kuşu ile baykuş arası bir şeydir bu!

CIRRP!

"Kundê bi simbêl" yani bıyıklı baykuş!..

Kuşun, 360 derecelik açıyla görebilme yeteneğinin yanısıra...

çift görüntüyü aynı anda yakaladığı iyi bilinir...

Tıpkı bazı televizyonlardaki "PAP" sistemi gibi.

Bu özellikleri sayesinde tehlikeyi önceden sezmelerine rağmen avcılara yakalanmaktan kurtulamazlar

FLAP!..

PLAP-P!

FLAP!

çünkü hantal olduklarından güçlükle uçabilirler.

YOOK!

ÖYLE KOLAY KOLAY BİR YERE GİDEMEZSİN!

TUTTUM!

ÇABUK BİR KUTU BULUN!

CIRRF!

DE HADE ULEN!.. BİR KUTU GETİRECEKSİNİZ

PRRF!..

CIRRP!

SEN DE İÇERİ GİR ULE!..

GİR!..

CIRRP IRRP!..

KES SESİNİ!

MALI GETİRDİM İSMET ABE!

KOY ŞURAYA AÇALIM!..

KUND!..*

NEREDEN BULDUN BUNU ULE?

BEN BULURUM!..

CIRRP!

* Baykuş...

süreceK...

Hüseyin Dede

nihatg@leman.com.tr

Ülkemizde o denli beklenmedik şeyler oluyor ki, kimse şaşırmıyor artık, hayal kırıklığını dahi özler olduk, okuyucu masumiyetini kaybetti. Eskiden bir mitingde bir kişi ölmesin adına "kanlı pazar" denirdi. Şimdi yüzlercesi ölse, güllük-gülüstanlık, eskiden bir banka soyulmasın, anarşi devleti ele geçirdi manşetlerini çekilirdi, şimdi on banka birden kendini soyuyor, yine de çiçekler açıyor, bahar geliyor, okuyucu da devlet de artık, o sıkılgan, kasaba kokan taşralı çocuk değil. Bir yazar olarak onu şaşırtmak gün geçtikçe zorlaşıyor. Allah yine de bir kapı açar, peşkeş çekilen ülkemin derinliklerini didikleyelim, belki tuhaf karşılaşmalarla kandırırız onu. Kafası hiç çalışmayan sersem sağcı kalabalıkların önüne geçip, yorulmaksızın bir daha bağıralım: Bütün yolcular, inin aşağı! Burnunuz bile kanamayacak, korkmayın, bunlar masum kelimelerdir, ölümün karşısına kandırılmış sahte sağcı maskeyle çıkmayın! Serinkanlılıkla dinleyin, kutsal kahramanlarınızın hikayesini! Kelimesi kelimesine doğru, hiçkimseye peşkeş çekmediğim hayatımdan dolambaçsız hikayeler satıyorum!

12 Eylül'de ihtilal oldu, 13 Eylül'de öfkemiz gıcırdayan dişlerimizi törpülüyor, kudurmuş salyalar ağzımızda, donakaldık. Darbe bizi sırtımızdan bıçaklamıştı. Türk tarihinin en büyük siyasi mahkemesi hızla hazırlandı, ilk sayfasında, tüm yayın organlarının basılıp, yönetildiği yer Başak Ofset, denildi, sahibi kimdir, değirmenin suyu nerden geliyor, bu değirmen nasıl dönüyor, kimse kapımı çalmadı, bir mucize eseri ortalıkta dönüp dolaşacak tek legal adam ben kaldım. İkigün önce, tüm ülkenin ara sokaklarında hergün mermi sıkan ikibinin üstündeki dernek, iskambil kağıdından yapılmış şato gibi yıkıldı. Yüzlerce aile perişan oldu. Herkes etrafındakileri, sorumlu olduklan kişileri kurtarmaya çalıştı. Hemen toparlanmalıyız. Kimliği temiz tek adam olarak, Ankara, Kayseri, Adana, İstanbul, gidip geliyorum, kim, nerede, ne yapıyor, ayağa nasıl kalkarız. Elimizde, annelerinin, babalarının bile kabullenmeyip kovduğu yüzlerce idam mahkumu, adları "kaçaklar". İlk büyük emir, yurtdışına kaçın. Ongüne kalmadı, yüzlerce bekar evi, gizli kaçak evine dönüştürüldü. Nasıl geçinecekler? Dağıttığım para, kirayı, samsun sigarasını, tüpgaz masrafını en alt düzeyde karşılıyor. İsmi aranıyor afişlerine, TV'de alt yazılarla arananlar acilen kapatıldı, sahte kimlik, sahte pasaport konusunda zaten uzmanlar vardı içimizde. 1980'in parasıyla yüzelli-ikiyüzbin liraya İstanbul Vatan caddesindeki yerden pasaport çıkartmayı öğrendik. Hangi birini anlatayım, yüzlerce trajik hayat hikayesi, "çıkış yok", kıstırıldık, avcuma yoğurabileceğim kadar çamur alayım.

Mutlak zafer kazanacağına inanmış yüzlerce genç, bodrum katlarındaki küçük kaçak evlerinde basılıp yakalandı. "Dağılıyoruz" telaşıyla erkeklik gücünü yitirmiş onlarca sınım gibi pehlivan yapılı idealist idamlık afişlerde aranan genç evimdeydi, yakayı ele vermedik. Şükrüye Mahallesi, Armağan Sokak'taki ev, hiçbir zaman kavramayacağım bir şekilde "bulunamadı". Ankara'yı terkeden herkes Samsun ya da Eskişehir yolunda yakalanıyordu, Çatlı hariç! Korkudan herkes namaza-niyaza başlamış, tarikatları doldurmak için yarışıyordu, Çatlı, hariç! Parasızlıktan herkes birbirine sanılmış eşi-benzeri görülmemiş manevi bir dayanışma örneği veriyordu, Sivas yurdu, o günlerde yurtdışıyla görüşmemizi sağlıyordu, Çatlı'nın uyuşturucu işine girdiği haberi zehirden, mermiden beter küfürlere yol açtı, bu paradan kimse almayacaktı, alanlar dışlanacaktı. Avrupa'dan, devletin "asala" teklifi haberi gelince de, bugün İslami hareketin önder isimlerinden Burhan Kavuncu bir bildiri hazırlayıp tüm kaçak evlerine gönderdi, teşkilat ortadan ikiye bölünmüştü.

Perdeleri çektik ve soğuktan donmuş ölü yüzlerimize bakarak, gittikçe sıcaklığını yitiren hayallerimizi tartışmaya başladık. Bırakalım, bugün manşetdekiler ağızlarında birikmiş acı salyalardan kibirli sözlerle milli kahramanlıklar yontmaya devam etsin. 80-83 yılları, en karanlık kaçak günleri, olup bitenlerin tarihi benim, kim kapıdan kovdu, kim sahtekar, hain çıktı, kim polise çalıştı, kim işkencede çözüldü, kimi, nerden yurtdışına kaçırdık... Milliyetçilik, devlet tartışmaları psikolojik imkanlarımızın suyunu çıkardı, hayalkırıklığıyla beyinlerimizi dövdük, İslam imdada yetişti, sabahlara kadar kasırgaya uğramış bir kibrit çöpü gibi bomboş odanın yağlı kilimleri üstünde uçup, dönmekten, kütük gibi maltepe sigarasını zehir içer gibi yudumlayıp, karmakarışık mezarlık düşüncelerine gömülmüş adamlar oluyorduk ki, seccade imdadımıza yetişti. Tufan koptu, islami örgütler kurduk, yeniden dergiler kurduk, para kavgaları başladı, kim örgütün parasını elinde tutuyorsa, kaçak evlerine o bakıyor, ortalıkta "lider" pozunda geziyordu, şaşkınlığımızı evimize taşıdığımız yüzlerce kitabın sayfalarında aradık, yok. Sara nöbetine kapılmış fikirlerimizi yatıştırmak mümkün değil. Hayatımızın en iri gözyaşlarını dökerek birbirimize itiraf ettik, "kandırılmıştık", ben şerefsiz bir adam değilim, hala adlarını veremem, kamuoyundan adını kahraman diye bildiğiniz o isimlerle, bir arkadaşlık mukavelesi imzaladık, "polisten, işkenceden" kurtulana kadar tartışmaları erteleyelim, arkadaşların kafalarını karıştırmayalım. Fikirler hile doluydu, hangisine sarılsak, mit, devlet çıkıyor, yanılıyorduk, hergün bir arkadaşımızın daha polis çıktığını görüyorduk. Bir yanda Topraklıkta'ki evinde Çatlı'yla, bir yanda Cebeci'de evinde Kavuncu'yla oturup, örgütün elimizdeki parasını kaçak evlerine taksim ediyorduk. Bu topraklarda yirmi yıldır sağcılığı, fikri, ençok eleştiren, küfreden adam oldum, ben şerefsiz bir adam değildim, aynı battaniyeyi bölüştüğüm arkadaşlarımın adını veremezdim. Bu yüzden duygularım fikirlerimle karışır, yüreğim o alevin içinden geçti, odun ateşi gibi orda közledim, bugün manşetlerden izlediğiniz mafya kabadayıları, parti başkanları, kitle önderleri, dergi yöneticileri, Çatlılar o evlerden çıktı, bir de Nihat Genç! Ve içerdekilerin dışarda olup biten bu büyük yangından hiç haberi yoktu.

Hizmet ve Sözcü adında çıkan dergiler Türkeş'le irtibatlıydı, desteğimizi çektik, partililere asla güvenimiz kalmamıştı, dergiler entrika kurbanı olup kapandı, peşinden Hamle dergisine soyunuldu, derginin görünmeyen amacı, temsilcilikler kurup, siyasi temaslara, ilerdeki siyasi teşkilatlanmaya, haberleşmenin önünü açmaktı, görünür politikası günün moda tartışmaları, ekonomi, kalkınma, demokrasi, yeni sağ gibi kavramlar tartışılacaktı, başyazarı Taha Akyol'du, çok zeki, dürüst, canla başla çalışıyor, 6 yıldır çıkartmadığı çizgili çeketiyle "demokrasi" denilen şeye gerçekten inanıyordu, kitle ise, bu kavramın "kalkan" olarak kullanıldığını düşünüyordu, dergimizin yazarları arasında Hasan Celal Güzel, Hüsnü Doğan, Avni Özgürel, hatta şu dokuzları çarpıp bölen Haluk Nurbaki bile vardı, bu dergi kadrosundan Özal kabinesinin yarısı çıktı. Dergide partililerle bitmeyen kavgamız başladı, dergiyi ele geçirmek için yazışıleri müdürlüğüm şart oldu, bastırdık oldu, Taha Akyol birgün Tercüman gazetesi'nden teklif geldiğini söyledi, parasızlık, dayanılacak gibi değildi yoksulluk, "gitme derseniz gitmem" dedi, git ağbi, herkes şirketini kurmuş, kendi derdine düşmüş, git! "Arkadaşlar ne der?" dedi, "Biz bu gemiyi sökmeye karar verdik!" ağbi, dedim. Çok temiz, içten, çok çalışkan bir adamdı, bugün onun Aydın Doğan'a kör bağlılığını anlayabilmiş değilim. Derginin temsilcilik, okuyucu gücüyle ulaştığımız taşra noktalarında gemiyi sökmeye başladık. Bu gemi sökümü tartışmalarının ucu bucağı yok, Türkeş çıkınca, en yakın çevreye, Dedeman'da otuz-kırk kişilik bir ilk yemek davetini verdi, gemi sökümündeki ağbiler, arkadaşlar, şimdi isimlerini verip zor duruma sokamam onları, aramızda anlaştık, elini sıkmayacaktık, yüzüne karşı olup biteni söyleyecektik. O akşam orada, gemiyi hırsla söken arkadaşlarım Türkeş'i görünce, yanbellerine kadar eğilip elini öptüler, istisnasız herkes elini öptü, bir ben, elini sıkım, öpmedim, beni de gaza getiren arkadaşlarımın-ağbilerimin yanbellerine kadar eğilmelerini görmem herşeyi bitirdi, bir daha uğramadım. Kendi başıma edebi dergiler çıkartıp, "yazılı olarak eleştirip" belge bırakmak istedim. Tarihlerini tam olarak hatırlamıyorum, bizden dört-beş yıl sonra arkadaşlarımız Türkeş'in kaptanlığındaki bu geminin sökülmesi fikrine nihayet inanan, Muhsinler, Mahirler ayrı bir parti kurmaya başlamıştı ki, benim için çoktan iş, işten geçmişti! Bu "hayalkırıklığından" çoktan romanlarımı yazmıştım.

Lideri görür görmez ağız-fikir değiştiren köylü çocuklarıyla yola çıkılmayacağını orda anladım, köylülere asla güvenmem, köylüden ittihatçı, kuvacı çıkmaz, boşuna uğraşmayın, namaz kılıp birine bağlanırlar ve onları hep başkaları yönetir! Bir dönem Özal, bir dönem Tansu şimdi de Koç, Aydın Doğan yönetiyor. Gençlik teşkilatı baştan sona köylü çocuklarla doluydu, partililer ise şehirli, entrikayı, köşe olmayı ve etliye-sütlüye karışmadıkları halde kahraman olmayı bilip, makamlarına kuruldular! Bugün, içerde, tarihin en acımasız köleliği, yoksulluğu yaşanıyor. Son on yıldır dışarda, Bosna'da, Çe-

çenistan'da, Ermenilerin Azerbaycan işgalinde, Ruslar'a en ağır yenilgilerimiz ikiyüzyıldır bitmeksizin sürüyor, yine de, hamasi gazlarla idare edebiliyorlar. MHP'de şekillenen tarih tezlerini aynı gazla devlet de kabullendi, düştük rezilliğin içine. Osmanlı dahi en kötü gününde Ruslar'a böyle yenilmedi, sadece Bosna'da 400 bin ölü, Çeçenistan, Azerbaycan işgali, tüm cephelerde son on yıldır Rusya'nın şamaroğlanı olduk. 1980'in o ilk günlerinde, bu kabarmış coşkulu gençlere, bölüşümü, bağımsız bir ekonomiyle ayakta kalmayı öğretmek vicdanı borcumuzdur diyen, ağbilerim, arkadaşlarım bugün nerdeler? Bugün, o günkü fikrimi hala taşıyorum, bu "milli gaz, milli oyun", dışardan değil, içerden musluğu kısarak, değiştirilebilir!

Yaşar, sağlam arkadaşlarımızdandı, saf, tertemiz kalpli bir köylü çocuğu idi. Bu örgüt evine herkesin girmesi yasaktı, gizlilik Tanrı'ydı, affedilmezdi. Ama Yaşar'ın o kaynak suyu gibi pırıl pırıl köylü neşesini seviyor, onsuz yapamıyorduk. Televizyon şeytan icadıydı, bakmamızı istemezdi. Satrancımıza, vaktimizi boş şeylere harcıyoruz diye küfrederdi. Ona kalırsa, işimizi yapalım, geriye kalan tüm zamanımızı dua ve namazla geçirelim. Öyle de yapıyordu, biz, delice fikirlerle ölüm-kalım savaşı verirken, o odanın bir köşesinde önüne kınk bir sandalye koyup sürekli huşuyla namaz kılıyordu. Anadolu'nun bağrından gelmiş bu köylü çocukların manevi ciddiliği tüylerimi diken diken yapıyor. El değmemiş bir yumuşaklıkla sarı çiğdem çiçekleri gibi usulca lafa giriyorlar, usulca nasihat ediyorlar, verilen görevi koyu bir ciddiyet ve sadakatla yerine getiriyorlar. Yine de işkencede çözüleceklerini bildiğimiz için, getir-götür işleri, ya da mutfağa yardımcı olurlar. Çok sıkı ve derinden birilerinin kanştırdıkları oyun kağıtları gibi hayatımız içinde bu insanları Yunus Emrelerin, Karacaoğlanların günümüzde yaşayan nurlu elçileri gibi görürdük. Büyük bir savaş makinesine dönmüş örgütün içinde, bu denli ahlak yüklü, toprak yüklü, tarih yüklü, buğday kokan, Anadolu kokan ve ağaç kabukları gibi kabuklu eller taşıyan çocuklar bulmak artık çok zor. Biz, sahte pasaportların, işkencede verilecek ifadelerin düzeni içinde tartışırken, Yaşar, kuş gibi hafif dualar eder, eşsiz basitlikle bir seccadeyi gözyaşlarıyla mendile çevirir, biz de içimizden, "Allahım, biz ne zaman bu denli samimi kullarından olacağız" diye iç geçirirdik.

Derginin basımı için iki matbaa vardı, biri Eskişehir yolunda Daily News, ki patronu ünlü mason İlhan Çevik, ikinci matbaa Rüzgarlı sokaktaki Barış matbaası, ki o da ünlü mason Yaşar'dı. (Yaşar Aysev, geçen gün masonların açılması programında Mithatpaşa'daki ünlü locanın içini kameraya anlatırken gördüm onu. Halkçı partiden milletvekili de olmuştu.)

Barış matbaasının rotatifi sakattı, iyi netice vermiyordu, sıkışırsak gidiyorduk, birgün baskı için gitmem gerekti, bizim Yaşar da peşime takıldı, ben pazarlık yaparken, o, dünyaötesi bir yaratıkmış gibi donuk, şaşırmış gözlerle incelediği Mason Yaşar'ı. Odadan çıktığımızda "adımı değiştireceğim!" dedi, sonra, "beni bir masonla aynı odaya sokmamalıydın, hamama gidip kırklanacağım!" dedi, bizi, masonlarla iş yapıyoruz diye suçladı, "başka matbaa yok" dedim, Yaşar bu masonlarla, bizlerle aynı şehirde yaşamaktan utandığını söyledi, birgün, masonlara karşı en çok karşı yayın yapan Yesevizade'yle görüştü, sevinçle yanıma geldi: "Anadolunun gözünü seveyim, bu masonlar herşeyi yaparlar ama, Kastamonu, Çankırı, Çorum, Kırşehir, Anadolu'ya sızamıyorlar". Masonluk üstüne ne zaman söz açılsa Yaşar güvenle: "Boşverin, Anadolu'ya sızmazlar, sızamazlar oğlum." deyip keyiflenirdi!

Bir akşam üzeri dilenci kılıklı yaşlı bir dedeyle çıkageldi. Dede, birseksen boyunda, gençliğinde sıkı bir babayiğit olduğu herhalinden belli. Eskimiş kravüze çeketinin kollarında dikiş yerleri, kocaman ve biçimli yamalar var. Geniş, kemikli ve çok yakışıklı bir yüzü var, elleri, kocaman kepçe dişlisi gibi. Sakallarını sıvadığında şükürle, doğru-dürüst yaşanmış bir hayat bu, diye, hayranlıkla, Anadolu'nun taşına-toprağına kalbiniz titreyerek dua ediyorsunuz.

Yirmi yıldır şehre inmemiş, küsmüş, köyüne kaçmış, kırk yıldır bir dergahta dervişlik yapıyormuş, çavuşluğa bile terfi etmemiş, dergahın en yaşlı dervişi. Şeyhini hayranlıkla anlatıyor. Şehre bugün inmiş. Camiide namaz kıldıktan sonra, kapıda cemaatin önünü kesip: "Ey müslümanlar, Tanrı misafiriyim, gidecek yerim yok!" diye bağırmış, cemaat yere bakıp geçmiş, Yaşar, dedenin kolundan tutup getirdi. "Şu dedenin hayalleriyle oynamayayım, o hala, şehirde Tanrı misafiriyim dersen, birinin kapısını açacağını" sanıyor demiş.

Eve kimsenin getirilmeyeceğini Yaşar da biliyor, evde bir panik! Dedeyi ortamıza aldık, o anlatıyor biz ağlıyoruz, kırk yıl önce, Ankaraciler, Anafartalar'da kabadayılık yapmış, da bıçak yemiş, en yakın arkadaşları kapmış ve nefretle köyüne dönmüş. Ani doğruysa onu bıçaklayan adam, bugü semtte toptancılık yapıyor, duruma el koy kırkyılın hesabını görmek için Denizciler e adam çıkarttık, o toptancı bulunacaktı.

Hüseyin dedenin varı yoğu bir kızı sarhoş damadın eline düşmüş, torunlar siz ortada, beş kuruş parası yok, ama y lah'a bin şükür, çünkü köy yerinde par ihtiyaç yokmuş, gücü damadına yetmiy yıflanıp Allah'a dua ediyor, şu memleketi na adam gibi biri gelip içkiyi yasaklama yor. Dede anlatıyor, biz ağlıyoruz, dede namaz kılıyor, biz peşinde gözlerimiz cemaat oluyoruz, dede abdest alıyor, s döküyoruz, dedeye hiç çıkartmadığımız lardan çıkartıyoruz, dede yemiyor, bin ağzına sokuyoruz! Huşuyla namazı kılı faslı bitince, damadına bir iç geçirdi, kadar, hemen Yozgat Akdağmağdeninde ten kim var araştırmaya başladık, birini "köye gidin, o ibne damadı bulun, sakat mayın, çocukları var!"

Keyfimiz geldi, genişledik, yağlı se sırtımızı verdik: "Eee Hüseyin dede, ne işi dı şehirde?".. On yıldır midesinden kıvra muş, şehre inecek parası yok, bir arı ko şeyhi vermiş, anlara dua etmiş, getirin b getirin balları, diye yalvarmış. Petekleri ko suna vermiş, ancak, damadından gizlice inecek otobüs parasını yıllar sonra şimdi edebilmiş...

Hastane müdürünü devreye sokup acilen hastaneye yatırdık, ameliyatını yap taburcu olup eve taşıdık, her akşam bir h yine dede anlatıyor biz ağlıyoruz, sonund polis basar, bu iyiliğin boku çıkmasın, ded şırmasın diye, Yozgat Akmağden'e bilet alıp siyle terminale götürdüm, sanıdı, ağladı, ha zı helal edin, dedi ve son cümle: "Siz dedi ç ğit delikanlılara benziyorsunuz, ama sizde başka bir dert var ki, çözemedim!" dedi.

Hüseyin dedenin üzerimizdeki etkisini tabilmem için, birazcık, hücre evi estetiğ bahsetmem gerek. Günlerce çıkamadığın odada önünüze yalnızca bir kolonya şişes nulsa, şişeyle tuhaf bir içiçelik yaşarsınız, kazara düşse, siz de düşersiniz, ağzı açık

Gökhan Dabak
Muziplik
Müessesesi Sunar

HABERLER

● Saat sekizi çeyrek geçe hatırlamadıkları yetmişyedi sebepten dolayı birbirlerine saldırıya geçen iki kuş grubu arasındaki tartışma zürafalar tarafından memnuniyetle seyredildi!

● Ünlü fizik astronotu Zeki Taylır'ın moleküler yapısındaki ani değişim bilim dünyasının altını üstüne getirdi. Dansözler birbiri ardına infilak ettiler. Bu arada uçaklar icat edileli bayağı zaman geçmişti ama olsun. Uçaklar gene de uçsunlardır.

● Kuzeydoğu timarhanesinden kaçan ikiyüzyetmiş deli hacivat fabrikası kurdu. Zeki Taylır'da firmanın başına getirildi. Bunun üzerine ziyadesiyle mesut ve bahtiyar olan balkan ülkeleri Mezopotamya topraklarına kavak ağaçları diktiler.

● Uzun yıllardan beri Ağrı dağında aranan Nuh'un gemisi astronotlar tarafından Ay'da bulundu!

● Daha sonra bilinmeyen bir sebepten dolayı Afrika'ya gergedan yalamaya giden Zeki Taylır eşine dostuna içeriği açıklanamayan telgraflar göndermiştir. Böylece kuzeydoğu timarhanesinden mezun olan delilerin Jüpiter'e gittikleri anlaşıldı. Kamuoyuna duyurulur!

● Kavak ağacında şiir yazarken kafasına vantilatör düşen şair aklını kaçırdı diye paniğe kapılan balerinler uzaya füze uçursun veya domates çorbası pişirsin!

● Cevat aabi sana birşey sorucam sen hiç -hayır- demiyecek misin? (evet).

GÖKHAN DABAK

uçsa, siz de pencereden uçacak gibi olursunuz. Arkadaşlarımız başkaları değil, sahici organlarınız olur. Biri öksürse, siz kendinizi veremli hissedersiniz, yağlı kilimin yırtılmış ucunda buruşturulmuş bir torba kağıdı günlerce durur, torba kağıdının yırtık ucu gibi ciğeriniz yırtılır, biri kazara kağıdı çiğnese, gözleriniz çiğnenir. Ne denli süslü, edebi tasvirler yaparsam yapıyım, Hüseyin Dede'nin el dikişiyle dizindeki yamanın kenar ipliklerini anlatamam. Tarihimizin, Anadolu'nun en kutsal ve hiçbirimizin hiçbir zaman ulaşamayacağı o yüksek manevi sanatın kaneviçesiydi o dikişler. Toprağımıza bağlıyor, Anadolu'ya bağlıyor, Hüseyin dede secdeye vardıkça, Allahuekber deyip doğruldukça, dizlerini tutup oflamalarını yüzünde sıkıntıyla düğümleyip "şükür" dedikçe, o dikiş yerleri, kalbimizin en sağlam yerine çakılan meleklerin tüylerinden Tanrı'nın çivileri oluyor. Değil sarhoş damadı, yamanın dikiş ipliklerine uzanacak bismillahsız eli, şuracıkta boğacağız!

Düzenin köpeği, zenginin köpeği, herkesin köpeği, çanak yalayıcı milliyetçiler, islamcılar, Anadolu'nun bu en güzel dikişlerin, en olmadık, akla hayale gelmedik entrika, fırıldaklarla attırdılar, ortada kaldık, geminin tek bir parçası sökülmedi, yeni yolcularıyla iktidara yürüdü, ne islami, ne milliyetçiliği, ekmekti derdimiz, yoksulluktu bitmeyen sargılı dikişlerimiz, köylü zekamızdan, taşralı cahilliğimizden, muhteşem bir kandırılmışlıkla, büyük bir karanlık inşa ettiler, o karanlığın yarasa gözlü ampulleriydik, ona buna saldırıp, parçalayan bizdik! Yirmi sene geçti aradan, o gemiden tek bir parça çıkıp söyleyemedi bu kandırılmışlığı.

Hüseyin dedeyi düşündükçe, hücre evinin penceresinden, uzak gecekondu semtlerinin kavaklarını görürüm, Nazım'ın şiiri gelir aklıma: "Bende bir kavak ürperir / Nerde olsam sesi gelir / Muhacirliğimden beri". Birkaç yıl geçti, arkadaşlar yurtdışına kaçtı, teslim oldu. Burhan Kavuncu, elime hangi kitabı alsam, ortasından yırtıp ikiye ayırıyor, "senin kafan karışıyor, okuma bunları!. Birgün Hüseyin dede gelmiş, bizi bulamayıp, komşulara bırakmış: Nohut, bal ve köy bakkalından kırılmış bisküvi. Tenbih etmiş komşulara: "Ölmeden haklarını ödeyeyim, dedim, yol parasını ancak çıkardım!" Emaneti bırakıp, hemen köye geri dönmüş. Yaşar, ben, nohutlara bakıp ağladık. Şilerin küçük kerbela taşlarını seccadenin başucuna koyar gibi, Yaşar, ağlayarak, nerdeyse nohutları seccadenin başucuna koyacak. Yiyemedik o nohutları. Gazete manşetlerinde tetikçilikleriyle kahraman olan, şirketleriyle, çakallarıyla alikıran başkesen olan aynı battaniyenin altında uyuduğumuz arkadaşlarımıza o nohutlardan birer tane göndermek istedik!

Yaşar okulu bitirip, öğretmen oldu, "Nihat dedi, bu şehirde yapamam, bu nohutların peşinden gideceğim, kendi kasabama gidip, sıfırdan güzel hikayeler yazacağım, tertemiz gazeteler çıkartacağım, burası, bu şehir yalan!".. Ağlaştık. Cebimdeki paradan, yani örgütün son parasından yol parasını verdim, "git Yaşar, burada gemiyi sökemedik, oradan sökülecek bu gemi, git... N'olursun Yaşar, ellerinle upuzun kavaklar dik bahçene!"

Aradan on yıl geçti, hay-huy, Yaşar'ı, Hüseyin dedeyi unutmuşum. Çankırı cezaevine gidip gelirken yazı yazdım, Çankırılılar beni topa tuttu, televizyonda şerefsiz ilan edildim, aleyhimde yazılar. Arabada solcu gençler, cezaevine ziyarete de gitmem gerek, "ağbi, sen arabadan inme, görürler hırlık çıkar!" dediler. "Olur mu, dedim, içimden, biraz hava atayım gençlere dedim, 'ben bir zamanlar kartaldım, bu cemaatin ileri gelenleri beni çok iyi tanır, bakın nasıl karşılanacağım..!' İndim arabadan, girdim bakkala, bakkalda üçhilaller. Yaşar'ı tanıyor musunuz, gazeteci... Tanımaz olur muyuz ağbi, dedi: "Mason Yaşar"... Neeeeee! Tekrarladı: "Mason Yaşar!". Beynimden vurulmuşa döndüm. Açtı lafı anlattı bakkal çocuk, "Ağbi buradan Anaplı bir bakanla yakınlık kurdu, matbaayı büyütecek, zorluklar çekti, odur-şudur, derken, Çankırı'da lions kulübünü kurdu..."

Hadi alın bu daktiloyu önümden, siz yazın bu hikayeyi. Onlar benim, organlarım, parçalanmdı, bu geminin en nadide parçalarıydı. Neresini anlatayım... Dışarda hava güzel mi, güzel, işte yine o kavak ağaçları, Nazım söylüyor: "Bende bir kavak ürperir / Nerde olsa sesi gelir / Muhacirliğimden beri... Kavaklarını övmekten / Kuru kuruya sevmekten / Ne çıkar ki memleketim / Kara toprağa eğilip / Alnımın terini silip / Bir tek kavak dikemedim..."

Bu yolunu şaşırmış gemiden, kendimden başka parça sökemedim!

NİHAT GENÇ

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

YAA İŞTE BÖYLE ERTUĞRUL'CUĞUM, BAHAR HAVASI İNSANI ÇARPAR, HİÇ AFFETMEZ.. YANİ ARNOLD ŞIVAYDZENEGER OLSAN YİNE FAYDASIZ.. KASLARIMI GÖSTERİCEM DİYE GÜNEŞE ALDANIP BİR TİŞÖRTLE ÇIKARSAN SOKAĞA BÖYLE ZATÜRRE OLUP YATARSIN İŞTE ..

TAMAM ANLADIK KES.. İŞİN YOK MU LAN SENİN?.. GİTSENE ARTIK..

SENİ ELEŞTİRDİĞİM ZAMAN DEVE KUŞU GİBİ SAKLIYORSUN KENDİNİ BATURHAN!.. SANKİ SORUMLULUK ALMAKTAN KAÇAR GİBİ.. BAK İŞTE YİNE ÖYLE YAPIYORSUN !..

Kızım, böyle yapmamın sebebi senin eleştirilerin değil, burnumdaki sümüktür.. Sümük olayını görmeyesin diye böyle bir manevra yapıyorum, ancak yine de dikkat çekiyormuşuz demekki..

BAK İŞTE BÖYLE OYNAYACAKSIN!.. BÖYLE BÖYLE.. BÖYLEE..! HİÇ ACIMADAN! ACI YOK! ACI YOOK!.. ANLADIN MI BENİ?!

AKLI SIRA BENİ GAZA GETİRİP HAYATTA TUTTUĞUNU KOPARAN BİR KİŞİ YAPACAK.. NORMALDE YUMUŞAK HUYLU BİRİYİM AMCAK SIRF BU HERİFİN GÖNLÜ OLSUN DİYE SERT MİZAÇLI GÖRÜNÜCEZ ARTIK..

ALİ ABİ SANA ZAHMET BİR TANE DE BANA YAKIVER..

İçin bakalım sigaraları fosur fosur.. Sonra da hep beraber hoop aşşağı.. Ulan yiğit kişiler, ulan akılsızlar.. Ulan ben size ne diyeyim?.. Etmeyin a dostlar, etmeyin burnunu yediklerim! Merdiveni deneyen bişey var memlekette?! Oof of!..

NEYSE TAMİRAT BİTİYO GALİBA?.. ELİNİZE SAĞLIK... PEK GÜZEL OLDU...

EYVALLAAH ABİ... ABİ Bİ DE ATEŞ VERİCEK MİSİN?..

*Yılların karikatür ustası Mustafa Eremektar (MISTIK) abimizi kaybettik... Sevenlerinin başı sağolsun...

Bayır Bayır

feyhan@leman.com.tr

Feyhan Güver

TAMAM... SEN GEYİK AVINDAYKEN Bİ HATADIR OLDU.. AMA BUNU HEP HATIRLATMAK ZORUNDA MISIN?..

ONU, BENİ ALDATMADAN ÖNCE DÜŞÜNECEKTİN...

İÇGÜDÜSEL Bİ ŞEY RIFKI... ASLINDA HEPİMİZ AYNIYIZ AMA, BİZ SAKLAMAYI BECERİYORUZ ..

NE İÇGÜDÜSÜKEDİ SOYU MU LAN BU..?! RESMEN AZMIŞ ..

AÇIAIIIIINN.. ÜREMEK İSTİYORUUUUM..

CIRRRR CIRRR CIRR

CIYYYK..

BAK ŞİMDİ, AÇ BACAKLARINI DALIP ARASINDAN GEÇİCEM..

GIRÇ GIRÇ GIRÇ GIRÇ... GIRÇ... GIRÇ GIRÇ...

AH BE RIFKI... BENİ NASİL TERKETTİN?..

GARÇ... GIRÇ... GIRÇA GIRÇ GIRÇA GIRÇ GARÇ GIRÇ

OFF! YALNIZLIK ATEŞTEN GÖMLEK! ZOR!..

ŞANGIRR

SİZ DE ŞU KARYOLANIZI YAĞLAYIN LAAN!.. BU KÖYDE GARİBANI VAR, DULU VAR, YALNIZI VAR... VİCDANSIZLAAR!..

GIRÇ GIRÇ GI?!

Akşamsefası

Hırsızlık Etmeyelim

Film silahlı soygun suçundan hapiste yatan Deliormanlı **Riçırt**'ın Ohayo eyalet hapisanesinden şartlı tahliye olmasıyla başlar. **Riçırt** ilk iş olarak eski çete arkadaşı **Kıristofır**'ı ziyarete gider. Yolda *"Ula ayıp olur, elimiz boş gitmeyelim"* diye düşünür ve bi manava girerek bi buçuk kilo nefis avakado, yarım kilo da nefis kivi yaptırır. Neyse **Riçırt, Kıristofır**'ın evine gelir, birbirlerini görünce çok sevinirler *"heyyo meyyo"* diye bağırırlar, kamera ananas ve kivilere zum yapar, **Kıristofır** *"Kanka ne zahmet ettin"* der. **Riçırt** *"Ne zahmeti kanka"* der. Otururlar muhabbet ederler ve bir süre sonra **Riçırt Kıristofır**'a *"Hey dostum çeteyi yeniden toplamak istiyorum sen, ben ve Vinsıt yine eskisi gibi soygunlar yapalım mı ne dersin?"* diye sorar **Kıristofır** bu fikri kabul eder, o gece **Riçırt**'a salondaki çekyatta yatak yapar ve uyurlar. Ertesi sabah çetenin diğer elemanı **Vinsınt**'ı ziyaret etmek için **Niyegara**'ya giderler. **Riçırt** ve **Kıristofır**'ı karşısında gören **Vinsınt** pek sevinmez ama dıravdan çok sevinmiş gibi yapar. Neyse o gece **Riçırt, Vinsınt**'a çeteyi yeniden toplama fikrini açar **Vinsınt**. *"Hey dostum kendime yeni bi hayat kurdum ve böyle çok mutluyum, artık bela istemiyorum"* der. **Riçırt** ve **Kıristofır** dostlarının bu kararını büyük bi olgunlukla karşılarlar fakat **Vinsınt** çayları tazelemek için mutfağa gittiğinde arkasından *"Modern olmuş bu ibnetor"* diye ileri geri konuşurlar. Ertesi gün **Riçırt** ve **Kıristofır** evlerine geri dönerler ve telefonlaşıp **Vinsınt**'ın arkasından atıp tutmaya devam ederler **Riçırt** *"Şerefsize bak, yok kendine yeni bi hayat*

kurmuşta, böyle çok mutluymuşta...ulan kaşif biz mutlu diilmiyiz lan... O varya o, Niyagara şelalesinin o şırıl şırıl sesini dinleye dinleye yumuşıycak yakında hibino olacak...Ekihi hi ekhi hi hi..." der. Atıp tuttukça iyice gaza gelirler ve ertesi gün gidip **Vinsınt**'ı dövmeye karar verirler. Fakat ertesi gün **Kıristofır**'ın bi işi çıkar telefonla **Riçırt**'ı arar *"Kanka hafta sonu gitsek olmaz mı"* der **Riçırt** *"Olur kanka"* der. Fakat hafta sonu **Kıristofır**'ın gene acil bi işi çıkar telefonla **Riçırt**'ı arar *"Kanka Salı günü gitsek olur mu"* der fakat Salı günü de **Riçırt**'ın bi işi vardır *"Salı günü olmaz kanka işim var "* der. **Kıristofır** *"Peki kanka sen müsait olduğun zaman beni ara"* der. **Riçırt** *"Olur ararım"* der ama aramaz. İki ay sonra arar fakat aradan geçen zaman zarfı içinde **Vinsınt**'a duydukları sinirin yerini bir sevgi almıştır. *"Kanka bi gün sen, ben, Vinsınt pasaja gidelim bi güzel içelim"* diye görkemli bir sekilde sözleşirler, filim ve film biter. **SON**

Soner Günday

Akşamsefası

selcukerdem@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

CÜMBÜR CEMAAT **FANTASTİCO** Pek yakında dedik ama, pek'in ne anlama geldiği kişiye göre değişiyor günümüz dünyasında ,yaşı da soracak olursanız otuzüçtür!.. Teşekkürler!..

AHMET YILMAZ

AYRINTILAR

m.e.T.İ.N.F.İ.D.A.N

SEVERİM:... Gece camdan dışarı bakarken karşı evdekilerden birisinin, ışığı yanan bi odadan çıkıp kaybolduktan sonra, başka bi odanın ışığını yakarak ortaya çıkmasını... Yanmış bi yere falan park etmiş aracı çekici kaldırırken, tekerlekler yerden tam kesildii an, aracın boşlukta hafifçe dönmesini... Yemeğimi bitirdiimde, daha önceden koyduum çayın hazır olması, çayım bittiinde ise önceden açtım termosifonun ısınmış olması gibi, işleri iyi programlayabilmeyi... Porno seyrederken, bi sahnedeki kadının, sahici mi yoksa numara mı yaptını düşünmeyi... Sordukları adres, uzakta ve karmaşık bi yerse, birazını tarif edebilip, geri kalan yer için de, orada birine daa sorun demeyi... Araba yıkayıcısının, kovanın yerini değiştirirken, fırçayı kovanın içine sokup sonra kovayı çekmesini... Oğlumla masanın etrafında kovalamaca oynarken, aaniden ters tarafa dönüp onu yakaladımdaki şaşkınlını ve heyecanının... Çiğnemekten yorulup masadaki sigara pakedinin üstüne yapıştırdım kurumuş cikleti bi süre sonra alırken, önce biraz zorlanıp, sonra jelatinden kurtulunca çıkardii çıt sesini... Karşı komşuya misafirliğe terlikle gitmeyi... Bol kalabalık bi dolmuş kuyruunda beklerken, dört beş sıra öndeki bi kızla aynı arabaya düşüp düşmiyeceğimizi hesaplamayı... Ayakkabı boyacısının, ayakkabıma sürdüü boya süngerinin basıncını parmaklarında hissettim anlan...ŞENOL... Duvarda asılı duran bi yazı veya resmin bantının eskiyip kalkarak, o çok hafif ve iğrenç düşüş sesini çıkararak düşmesinden önce, bi köşesinden asılı kalarak sallandını felan farkedip, bantı sağlamlaştırmayı... Bi arkadaşla bir şarkıdan bahsederken, radyoda tam da o şarkı çalmaya başlayınca, tüh keşke başka bişiy isteseymişiz olcakmış, şeklindeki açıklamaları... Baazı tokaların, takarken çıkardii çıt sesi sayesinde, saçımın düzgün olduundan emin olmayı... İDİL...

PSİKOAYRINTI:...Elindeki, parlak renkli bi kurdelaya takılı kalın ve yuvarlak camı inceleyip, "güzel bir madalya" dedi, Dr.Semih. Uzandı yerden, "Asya-Avrupa koşusuna katılmıştım çok eskiden. orda vermişlerdi. Herkese verdiler zaten!" diye mırıldanıp aniden sesini yükseltti, "Sigtiredin şindi! Ben başka bişiy için getirdim onu!" Ayaklarını da raatça serip iyice yayıldı raatlama koltuunda ve "Hadi beni hipnotize edin doktor! Hipnoz yapın bana!" diyip doktora baktı... Dr.Semih, böyle bişeyi aslında hep denemek istemişti. Gülümsedi. "Fakat, bakın, aslında hipnoz, veya hipnoterapi felan benim de ilgimi çekmiştir. Ama böyle birşeye prensip olarak karşıyım. Zaten berecebileceğimi de sanmam." Bunnan söylerken, farkında olmadan ona yaklaşıp sehpanın kenarına oturmuş, ipli silindiri inceliyodu halâ. Doktorun elinde tuttuu madalyayı ucundan çekti, yüzünün üstüne getirip salladı. Dr.Semih'de ona uydu. Salınımı bi süre devam ettirdi, ama sonra bıraktı. Hadi, uyutun beni! Bi deneyin! Belki olur. Ben de yardım ederim... İyi, peki, tamam!" Madalyayı aldı, usulca yere eğilip bıraktı ve ayaayla iteleyip odanın öteki ucuna fırlattı, "O zaman, sizde, kendi sisteminizi yapın bari! Bi şekilde raatlatın beni... Neydi o?.." "Psikanaliz" dedi Dr.Semih, "Çoğu zaman bunu yapmaya çalışıyorum zaten beraberken.".. "Seviyosunuz di mi onu?" diye sordu aniden doktora. "Kimi?"! dedi Dr.Semih, şaşırıp. "Hani bi adam var ya; bazen bahsediyosunuz ondan?".. "Haa; Froyd!" dedi Dr.Semih, "tabi; beğenirim kurduğu görüşü! Aslında o da ilgilenmiş zamanında hipnozla. Ama tedavide, yani hipnoterapide pek başarılı olamayınca, sinirlenip, hırslandını ve, psikanaliz diye başka bişiy çıkardını söyleyenler var. Bunnar asılsız iddialar!" Dr.Semih duygulanmıştı. Kaptırdı ve, Sartre, Kant, Lacan gibi isimler sıralayarak bişeyler annattı bi süre. Doktora bakıyodu yattı yerden. Biraz raatlamış, gevşemişti. Sonra Dr.Semih kalktı, gidip odanın köşesinden, madalyayı alıp geldi, onun yüzünün üstünde sallamaya başladı. Neşelenmişti ve, en azından bi oyun olarak bunu denemek istiyordu şindi. Ama çok yakın sallıyodu ve, burnuna çarptı kalın, koca cam! "Bişiy yok, bişiy yok! Devam edin! Arasıra çarpsın böyle hafifçe, daa iyi! Bişiy hatırlıyom sanki!" diye, keyifle söyleniyordu o... Dr.Semih Froyd'u düşünüyordu hala; yine sallamayı unutmuş, dalmıştı. O, kendisi uzanıp, sallıyodu ipi. Gözlerindeki canlılığa bakılırsa, bu hoşuna gidiyodu ve, elini yavru bi hayvan pençesi gibi uzatıp ipe dokunuyordu neşeyle. Biraz fazla bağırınca ve hafif de böğürünce, Dr.Semih tırstı haliylen.

POTPURİ:... Odadan içeri girerken, birisi tuttu yine beni, tam kapının önünde. "Dur, nereye gidiyon! Bekle!" der gibi sanki! Üzerimdeki, tişört mü, süeter mi, kazak mı, ne?! Amma çok ismi var bu giysilerin be! O işte, her ne ise, onun kolu bol; kapının koluna takılıyo içeri girerken! Sinirleniyom tabi! Durduruyo aaniden. Bi de gitmeye çalışıyom bazen, inat edip! Çok çekiştirince kol, pes ediyom, annıyorum o zaman... Saatler ileri alıncakmış. İyi, alalım, vakit geçer, onu almaya çalışırken. Dit dit dit! Bastık küçük tuşlara, aldım ileri. Sonra düşündüm. Şindi nooluyo ileri alınca?! Hmm? Hava erken mi aydınlancak, geç mi kararcak? Yani saat şimdi dörtse, o zaman beş olduunda, sanki altı gibi olcak ama üç gibiyi de anımsatıp, yedi mi sanıcaz! Demiştim, iyi vakit geçiyo! Biraz yoğunlaştım, içinden çıkamadım; zaten gereği de yoktu! Riooo!... Garnaval!. Paso o vardı tabi ekranlarda. Habire kameraya sallanan melez kıçlar, arası ipli bombeler, tüllü kavisler! İyi bi attırma malzemesi! Garnavala hazırlanış aanı, daa iyi tabi. Doğal kıyafetler ve, sunulmayan, gerçek erotizm! Kafalardaki abuk sabuk şapkalar abartılı ve, bi de, sambadaki o çok hızlı kıç sallamayı, video kaydetse bile, kare kare oynatırken, tek ve net bir kıç yakalanamıyo! Flû çıkıyo bütün g.tler!. İçiyom içiyom; aa diyorum, ne hoş bi kahve! Acısız. Şekeri iyi. Hafif! Ulan bi saattir şekerli sıcak su içiyomuşum karanlıkta! Kahve komayı unutmuşum fincana. Öyle de iyiydi aslında. İçtik artık hem çoğunu; ama, kendime saygı duymak için felan, üşenmeyip, kalkıp gittim, fincana kahve koydum. Acayip saygı duydum kendime! Aaferin! Seni seviyom! Ne iyi bi insansın! Hadi şindi, şu yere dökülen bisküvi kırıntılarını da topla hemen, daa nefis bi saygı duy kendine?! Aazıma sıçılıyo saygı duyuyım derken, çok yoruluyom, o yüzden baazen duymuyom!.. Vapur bazen, iskeleden aşaada kaldında, yukarı çıkarken, kafayı girişin tepesine demire vurmasınlar diye, ordaki çımacı felan, görevli, uyarıyo baararak: "Kafalar!" Başınızı felan demiyo daa kibarca. Kafa! diyo çok net! "Kafalara dikkat! Kafalar".. Kraa! Kraa!. Böyle bağırıyo martılar genelde. Bi tanesi ama, abarttı geçen gece! Karahaha! Kreehhaa!. diye bağırıyo lavuk! Ya düzüşüyo bunnar, ya da çok komik bişiy geldi aklına! Lan, sus! Bi mesele var, onu sorguluyom şu an! Kreehahah! diyo bu! Gitti sonra... Selin; dinnedim. Hemen iyi günner diliyorum!

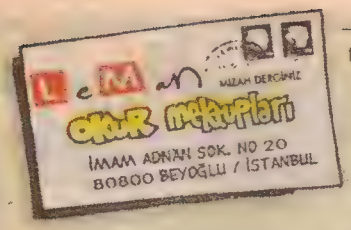

Üç Artı Bir, Sobalı

17-18 yaşlarımızı soğuk karlı günlerinin yıldızı bol bir gecesinde, Nuri Alço kılıklı heriflerin hayatı öğretme, meslek sahibi yapma vaatleriyle, bizi baştan çıkartmalarıyla başlar herşey. Çağımız gereği yeterli miktarda alkol genlerimizde zaten bulunduğundan bizi rahatça yatak odalarına götürdüler, gözlerimiz yarı kısık bıraktık kendimizi o pis çarşaflı yataklarına.

Paylaşımdan, aşktan, edebiyattan çok uzak, asal ve irrasyonel sayılarla senli benli bir sekiz ay içinde birçok arkadaşımız estetiksiz değiştiler; omuzları içe kıvrıldı, sivilceden engebeli suratları oldu. Üç buçuk saate konsantre, üç yüz gün sonunda biz de dahil dillerinde mutlu bir türküyle (şimdi üniversiteli olduk) valizlerini hazırlayan arkadaşlar hiç tanımadıkları bir şehre ailemizi, odamızı, mahallemizi bırakıp geldik. Kozları sarı kart cezalısı Anadolu kulüpleri kadar korkak deplasman şehre ayak bastık.

Başımızı sokacak bir delik için, bin beş yüz kişilik yurtlara sığıştık. Burası Ankara'nın göbeğidir, meclise tek vasıta, genel kurmay yürüyerek yarım saat, işte şu ışıklar bu parıltı Anıtkabir'den saçılıyor, siyah yumurta topuklu yirmi adam bizden haraç alıyor kapıları tutuyor. Yurtda yeni gelenlere sapkın, canice ve adını vicdanlarını rahatlatmak için çömez şakası koydukları senaryoları oynuyor ve sonra bunları .ötlerini kokladıkları abilerine yılışarak anlatıyorlar.

Güneş almayan üç artı bir sobalılarda bile, asgari insani saygı ve anlayış ile buradakilerden daha sıcak bir ev ortamı kurabileceğimizi biliyorduk. Sobanın vermediğini yüreklerimiz verebilirdi. Kapı-gazete ev anyoruz, ama ev sahipleri sanki evlerini değil, tek kızlarını istiyormuşuz gibi davranıyorlar. Daha pazarlığa başlamadan sordukları "öğrenci misiniz?" sorusu gözlerinin derinlerinde "sizde fuhuş serbest mi?" gibi bir anlam kazanıyor. Emlakçılar fasülyenin susuz büyüyeceği rutubetli bodrumlara bir sıfır da bizim şerefimize ekliyorlar.

Üniversiteli üniversiteye geldi geleli, soğuk yemeğe hayır diyemez oldu, tabldota kaşık sallıyor, ekmeğe abanıyor, dengeli beslenemiyor. Belki bundan belki geceleri açılan sırtını örteni yok, daha sık hastalanıyor. Öğrenci klavuzları, psikolojik danışmadan enfeksiyon hastalıklarına kadar yedi yirmidört bekleriz diyor; iyi diyor da önemli ayrıntıları atlıyor. Sabaha karşı böbrek sancısı tutan arkadaşımızı, taksiye atlayıp acile kaldırmamız gerekiyor. Şoföre "en yakın hastaneye" diyoruz, öğrenci tipliyiz ya şoför yolu uzatıyor, şehir turu yapıyoruz. Sonunda bir özel hastaneye geldiğimizde, henüz veznede, daha giriş kapısında iki tüp kan ve bir röntgen için 12 buçuk milyon istediklerinde komadayız. Masrafları üniversite hastanesine karşılatmak için sevkimizi istiyoruz, ama doktorumuz tam da Fatih Altaylı'nın görev adamı, bürokrat suratına sahip "kendi hastanenize gitseydiniz ya" diyor. Kusurumuz arkadaşın üniversite hastanesine yakın bir yerde sancılanamaması(!)

Üniversite bir hayat tarzı, bir yaşam biçimidir. O bu aydınlanma döneminde sosyal, kültürel bilimsel faaliyetlerle ufukun genişletir hayatına yön verir. Oysa üniversiteli üniversiteye gelince meydanından günde seksen binlerin geçtiği bir şehirde evden gelen yetmiş milyonla kültürel her türlü faaliyetin vitrininden dönmeyi öğrendi. Garson bahşişi burs ve kredi günlerini bir bayram günü gibi kutsallaştırıp, takviminde yuvarlak içine aldı.

Ve üniversiteli üniversiteli olalı, popüler kültürün, cehaletini, aymazlığını, nankörlüğünü ve mide bulandıran şehvet açlığını gördü. Tüketim kırbacının her şaklamasında ağzından salyalar akan, beyinlerini popüler kültürün şarj ettiği arkadaşlar; kendimizi ailemize sevgilimize, dostlarımıza, içinde yaşadığımız topluma sorumlu hissediyoruz diye bizi mongol surat, alık gözlerle, sanki cenneti arıyormuşuz gibi seyrettiler. Çünkü onlar yataktan yatağa sekerek sosyal, ailelerinden fuhuş alemlerini gizlerken tam bağımsızdılar. İmaj kaygısıyla, hep züppe, bunalım takıldılar, marifet ya intiharı yücelttiler. Oysa bilinir ki kutsal değerleri domuz iştahıyla tüketenler yaşama daha bağlıdırlar. Çünkü hayatta onlara daha girilecek çok .ok tarlası, içine edilecek çok kutsal değer vardır. Yırtık kot ve renkli lenslerle zeka açıklarını kapatamayacaklarını anladıklarında, kazağımızı gözyaşlarıyla yıkayıp sofranıza da oturdular. Ama entellektüel argümanlarla döşeli bir sofranın yalansız, sahtesiz, alemsiz, mütevazi meyveleri yağlı geldiğinden safralarını kusup gittiler (Selçuk Erdem'in bir karikatüründe işlediği gibi: Koyunun sihirli lambanın cininden dileği yine ottur) cehennemin dibine kadar yolları açık olsun. Her kapıya paspas olan bezden bizim ateşli alnımıza ıslak bez olmaz.

17-18 yaşlarımızın yıldızı bol bir gecesinde kanımıza girip, bizi yataklarına attılar. Ve biz uyandığımızda Nuri Alço'nun tuvalet aynasında bordo rujla yazılmış "Gece için teşekkürler" satırını okumak istemiyoruz. Sabahtan tezi yok Ankara'nın sahaflarına koşup, Orhan Kemallerin, Hasan Hüseyinlerin, Oğuz Atayların kitaplarından kendimize zırh yapıyoruz. Biz paylaşmayı da merhameti de insanlığı da bu yüce insanların öpülesi ellerinden öğrenmeye devam edeceğiz. Yumurta topuklu adam, gözü dönmüş emlakçı, görev adamı doktor, kokuşmuş hayatlar! Kızarmayan suratlarınıza sebep, kansız teniniz değil aynadakini göremeyen gözlerinizdir.

Mehmet Murat - A.Ü.H.F.

Merhaba Dostlar

Bir ömür geçti neredeyse bu lanet yerde. Her dakikası zehir, her dakikası ölüm gibi gelen iki yıl geçti bu lanet yerde. Benim için çok önemli olan, benim gibi genç olan her insan içinde önemli olacağını tahmin ettiğim iki yıl. Bu lanet yerin neresi olduğunu merak ediyorsanız; burası cezaevi:

Bir karanlık vardır hani, üstüne üstüne yürüseniz, fenerler meşaleler yaksanız da aydınlanmaz. Bir sessizlik vardır hani, çığlık atsanız bile bozulmaz, bağırsanız, haykırsanız bile boğar her dakika.

Bir acı vardır hani, en iyi doktorlar gelse dindiremez onu, iğneler, serumlar, haplar fayda etmez. Bir sızı vardır yüreğinizde, kendinizi zorlayıp gülsenizde, yiyip içseniz de, uyuyup uyansanız da terketmez kemirir durur yüreğinizi.

Bir çaresizlik vardır, neye, kime, nereye başvursanız da bulamazsınız çözüm yolunu. Boranlarda savrulur durur da tutunacak bir dal bulamazsınız. Bir yariniz, sevdiğiniz vardır, hep yalnız, hep sizsiz ve hep uzaktadır sizden, sevgisi yanınızda olsa da bedeni uzaktır bedeninizden.

Ananız, babanız, kardeşleriniz, hısım akrabanız vardır, gözünüzde tütseler de siz onları göremezsiniz, görseniz de tel örgülerin ardından görür öpüp, koklayamazsınız onları.

Bir zaman vardır ki, size tam muhaliftir. Saniyeler dakika, dakikalar saat, saatler gün olmuştur artık. Dedik ya tam muhalif.

Bir deniz vardır 30 km. ötenizde ama siz ulaşamazsınız ona, atamazsınız kulaçlarınızı, yine de tüm denizliğiyle denizdir o. Bir tarlanız vardır buğdaylar sararmaya başlamış, hasat zamanı yaklaşmıştır. Toprak burnunuzda tüter de avuçlayamazsınız onu.

Bir umut vardır, bir inanç vardır tüm bunlara inat içinizde, yaşamaya çalışırsınız bütün bunlara rağmen.

Evet sevgili dostlar şu anki haliyle bile bunları yaşar insanlar cezaevlerinde, tabi ben katliamları baskıları, hak ihlallerini en sona sakladım. İşte bütün bunları biraz daha arttırmak için insanları tek tek hücrelere kapatmak istiyorlar. İnsan hakları konusunda bizden çok daha ileride olan Almanya'da dahi RAF örgütü liderleri Bader ve Mainhof tek kişilik hücrelerinde ölü bulunmuşlar, yetkililerse intihar ettiklerini söylemişlerdi. Yaşamı güzelleştirmek adına savaşan insanların intihar ettiklerine çok az insan inandı. Yüz kişi biraradayken Ulucanlar katliamını gerçekleştirenlerin insanlar tek başlarınayken neler yapacağını varın siz düşünün.

Sizden tek isteğim düşünmeniz değil tabiki, insan olan herkesin F tipi cezaevlerinin yapımının durdurulması ve yapılanların kapatılması için, bu insanlık ayıbının önlenmesi için seferber olması gerekiyor. Lütfen bu olaya tepkisiz kalmayın.

Kerem Durmaz
Kapalı Cezaevi Siyasi Koğuş - Ula / Muğla

Merhaba Chat Dostumun Ev Arkadaşı,

Sana sesleniyorum çünkü bu yazının "O"na ulaşması sana bağlı.

Şimdiden sana çok çok teşekkür ederim dostum.

"Sim adamın biri. Yaşam nasıl gidiyor?" diye başlamıştım söze.

Evet benim işte!

Benim; hani şu sevgilinden ayrıldığın akşam karşılaştığın ufaklık. Benim; hani şu sevdiğin sanatçıya aşık olan kız.

Benim; hani şu yabancı müzik olarak sadece senin milliyetinin ezgilerini dinleyen kız. Benim; hani şu bazı önemli konuları yüz yüze konuşman gereken kız.

Benim; hani şu Muhammet Abi'yle iş görüşmen uzayıp da gelemediğinde korkan kız. Benim; hani şu takma adlarımızı değiştirmek isteyince seninki "Bezginbekir" olsun dediğimde -bu- ev arkadaşının "bu kız Leman okuyor" dediği kız.

Benim; hani şu seninle bir gün biri benmişim gibi konuştuktan sonra, bir parolamız olsun dediğinde; o an kasetçalarında çalan parçanını adını parola seçen kız.

Evet benim işte ben! Ve ben hala 4 Şubat'tayım, saatim de tam 14:00'ı vuruyor. Ama eksik olan iki şeyim var. Biri masamdaki bilgisayarım, diğeri ise bilgisayarımdaki sen. Sahip olduğumda önemli iki şey var, umudum ve senin dostluğuna olan inancım. Umutlu ve mutlu kalın!

Can dostunu arayan Bilgesu...

Merhabalar

Ben öncelikle bütün Leman çalışanlarına böyle güzel bir dergi çıkarıp halka sunduğu için çok teşekkür ediyorum. Başarılarınızın devamını diliyorum. Çünkü Leman dergisini her okuduğumuzda kendimizden birşeyler buluyoruz. Bu da bizi bu dört duvar arasında mutlu ediyor.

Biz burda uzun cezalara bağlanmış üç samimi arkadaşız ve imkanlarımıza göre derginizin hiçbir sayısını kaçırmadan okumaya çalışıyoruz. Halkımız cezaevindekilere ve dışarıya çıkmış olanlara iyi gözle bakmıyor. Nasıl ki dört dörtlük iyi bir insan yoksa bu şekilde dört dörtlük kötü insan da yoktur. Bizim Leman dergisindeki izlenimlerimize göre bizim durumumuzdaki insanları çalışanları ve okuyucuları dışlamıyorlar. Ve biz de üç arkadaş karar verdik Leman dergisi aracılığıyla yeni arkadaşlar edinip bu dört duvar arasından sesimizi dış dünyaya duyurmaya. Bu mektubumuza derginizde yer verip bizim burda yeni arkadaşlar edinip mektuplaşmamızı sağlarsanız inan bizi çok mutlu edersiniz. Çünkü yeni dostluklara çok ihtiyacımız var. Şimdiden Leman çalışanlarına çok teşekkür ediyorum. Derginizde mektubumuza yer vereceğiniz günü bekliyoruz. Leman okuyucuları yeni doğacak günle yeni arkadaşlıklara mektuplarınızı bekliyoruz. Ben Bilal Şimşek. Arkadaşlarım; Bülent Akkoyun ve Cengiz Yılmaz, yaş ortalamamız 26.

E Tipi Kapalı Cezaevi K.11 Muğla

Hey! Siz!..

17 yaşındayım... Neler görmedim ki! Neler öğrenmedim sizlerden... En başta, robot olmayı... Ben hislerimi kullandım, siz silahlarınızı... Vurulan hep ben oldum; çoğu zaman yaralanan, ya da ölen.. Siz aldırmadınız. Aldıramazsınız da zaten; robotsunuz...

Bencil olmayı öğrendim, insanları kullanmayı. Kalbimi açtım size; herşeyden önce, kalbimi. Kırdınız dallarımı. Çiçeklerimi kopardınız. Güzelliğe dair ne varsa içimde, yokettiniz. Ben verdikçe size içimden birşeyler, yetemez oldum. Beni bitirdiniz, yine doymadınız...

Sevmeyi öğrendim, delice sevmeyi, aşkı, kendimi unutmayı öğrendim, aldatmayı öğrettiniz. Hayalkırıklığını ve yıkımı. Ölmeyi öğrettiniz bana; tiksinebilmeyi hayattan. Ve hergün kendi kendimi öldürebilmeyi.

Yalanı öğrendim, yüzüme birer tokat gibi indikçe doğrular. Ben doğruların için yaşadıkça, siz yalanlarınız için kırdınız kalbimi. Ve siz yalanlarınız için yaşadıkça, ben öldüm doğrularımla.

Rol yapabilmeyi öğrendim ben. Sevmezken seviyor gibi davranabilmeyi, gülüyorken sahte gözyaşları dökebilmeyi.

Güvenmemeyi öğrendim... Öğrettiniz! Ben kendimden çok güvendikçe size, elimde sivri kazıklarla kaldım, yapayalnız. Ben inandıkça size; saf oldum, aptal oldum, güldünüz bana.

Azraille yaşamayı öğrendim. Parmak uçlarımın dokunabileceği uzaklıkta olmasını. Sevdiklerimi birer birer götürmesine alıştım ve bir gün beni de götüreceği hissine. Bu hisle yaşayabilmeyi öğrendim. Alışabilmeyi öğrendim her duruma; sizlere bile! Ben mi uzaylıyım bu dünyada, yoksa sizler mi? "Milyon'a" - "Bir" öndesiniz. Belki de haklı olan taraftasınız. Çünkü ben en önce haklı olmayı öğrenemedim. Robot olmayı da öğrenemedim, bencilliği de. İhaneti, yalan söylemeyi, rol yapmayı, güvenmemeyi, Azraille yaşamayı, alışmayı. Ben aslında hiçbirini öğrenemedim. Ben sadece kendimi aldatmayı; ben sadece öğrendiğimi sanmayı öğrendim.

17 yaşında (mı)yım. (Acaba?!)

Göreceğimi gördüm, yaşayacağımı yaşadım. Hepinizi tanıyorum. Gözlerinizin içine bakınca görüyorum artık kalplerinizi. Ve yüzlerinizden anlıyorum hislerinizi. Ve sizler! Bir an durun. Sadece bir an. Düşünün! Bakın bir kendinize, hayatlarınıza. Ve sorun kendinize şu soruyu; "Neyim ben?!"

Hayır. Kimim ben diye sormayın, çünkü herhangi bir kimlik veya kişiliğinizi bile olup olmadığını bilemezsiniz. Asla emin olmayın! Sınayın kendinizi, özeleştirinizi yapın ve bakın. Nesiniz siz? İnsan mı? O zaman; "milyon'a" - "İki". Yalnız olmadığımı bilmek çok güzel!.

17 yaşınday(d)ım. Ne zamandı bu? Unuttum.

Sister-Angel'oo / Bursa
kmelek@hotmail.com

LeMan
SAYI: 439 - 8 NİSAN 2000 CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@lemon.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● Abone: Sevil ŞAPÇI ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Fax: 245 38 06 ● Baskı: İLCAK ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Sevişgenler

metüst

SERGİ 14 NİSAN 10 MAYIS

'FIFTH ELEMENT' LEMAN KÜLTÜR'DE

HER BAŞARILI LUC BESSON'UN ARKASINDA BIR MEZIERES VARDIR

Luck Besson'un görsel şenliğinin tasarımcısı Fransız çizgiromancı MEZIERES'in çizimleri Leman Kültür'de. Bruce Willis'in taksisinden uçan Çin lokantasına kadar bütün bir gelecek dünyası Mezieres'in çizimlerinden yola çıkılarak yaratılmıştı. Olmayan bir dünya sıfırdan nasıl yaratılır, sıfır noktasını görmek isteyenler... Bu dev yapımın büyüsüne dair perde arkasından çok etkileyici bilgiler... Resimli roman estetiğinden sinema estetiğine uzatılmış harikulade köprünün tadına varmak isteyenler... Leman okurları, sinemaseverler, resimli-roman severler, sinemacılar, sinema eleştirmenleri, sinema öğrencileri, aynı tarihlerde Beyoğlu sinemaları arasında mekik dokuyacak olan sinema festivali tutkunları.. Yüzlerce tasarım, çizgi, desen ve bu çalışmanın hikayesinden oluşan '5.Element' Mezieres sergisini kaçırmayın.

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu-İst.

12. TÜYAP İZMİR 5. KİTAP FUARI

LEMAN İZMİR TÜYAP KİTAP FUARINDA

Leman yazar-çizerleri 8-16 Nisan tarihleri arasında İzmir'e çıkarma yapıyor. Kaan Ertem, Güneri İçoğlu, Erdil Yaşaroğlu, Vedat Özdemiroğlu, Bahadır Boysal, Ahmet Yılmaz, Soner Günday, Aslan Özdemir, Suat Özkan, İzmir Tüyap Kitap Fuarı'nda saat 15:00-17:00 arası kitaplarını imzalamaya gelecekler.. Leman dergisiyle gelenlere giriş ücretsizdir.

15 Nisan Cumartesi Ankara Konur Sokak'ta Öteki Kitabevi'nde Nihat Genç Kitaplarını imzalıyor.

15 Nisan 2000 Cumartesi-Sayı:2000/16 - 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

İŞTE GAZETEEE, İŞTE TARAFTAR!

Bulvar Gazeteler.. Hunhar Gazeteler!..

Yurdum lümpeninin, ırkçısının, faşistinin potansiyeline, yumuşak karnına oynuyorlar. Çok satmak için lümpen, dangalak ve karacahil yalakalığına soyunan bazı gazeteler bir sokaktan, bir de sahadan iki fotoğraf kullanarak "YERİ ÖPTÜR-DÜK!" manşetiyle sağduyulu yurdum insanının kanını dondurdu.. İngiliz bulvar, vulgar ve hunhar gazeteleri de boş durmadı, onlar da kendi dangalaklarını bir güzel gazladı... Dünya da gördü ki, cehaletten daha tehlikeli bir şey yokmuş.. Bunca zamandır bu yükselen şiddeti zontasıyla, magandasıyla, hanzolarıyla teşhir ederken cehaletin altın çağını haber verdik ve yükselen şiddeti o zamanlar da sadece biz mizah dergileri farkettik.. Yurdum insanının cehalet, şiddet ve dangalaklık debisi bir daha gösterdi ki askeriye, turizm vs.den daha acil bütçe ayırılması gereken bir konu var; eğitim!..

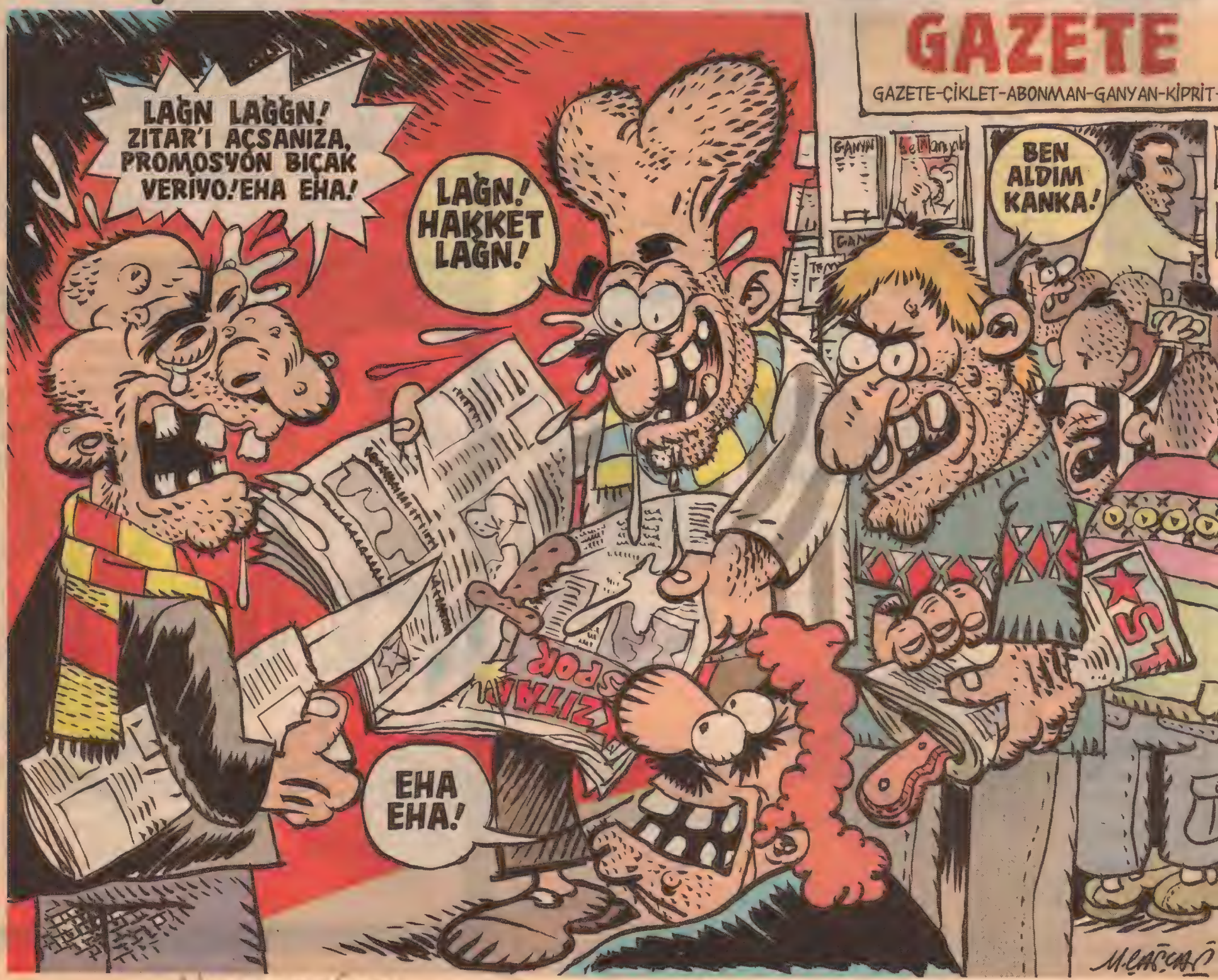

Akşamsefası

40 Yılın Özeti

Alp Tamer

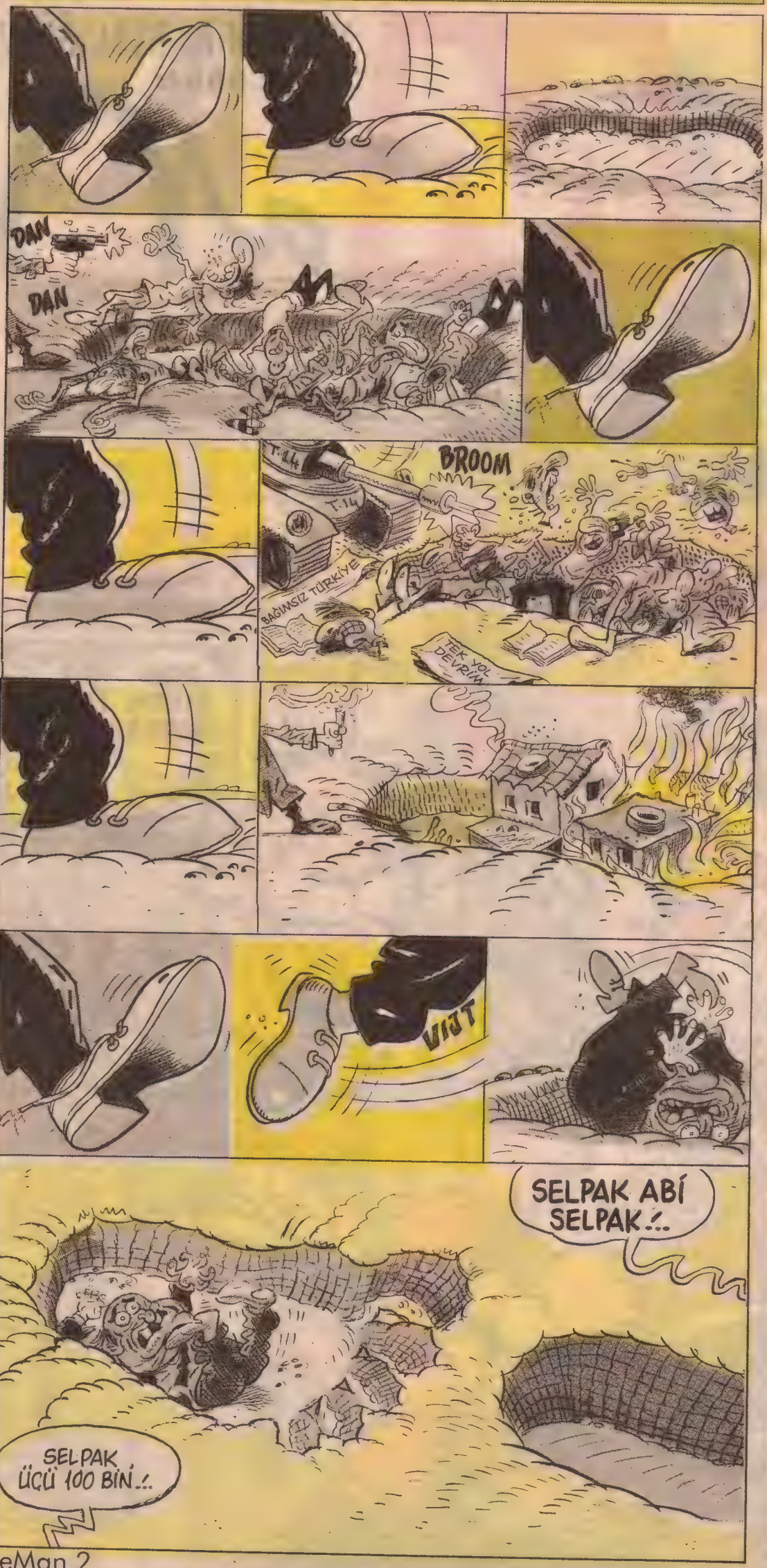

LeMan 2

LeMan

OECD ülkelerinde öğrenci başına yılda 10 bin dolar harcanırken bu raka
kiye için 1800 dolar... Malezya'dan bile gerideyiz... Olsun silahlanmadak
cemiz bize yeter... Bizim gençlere düşen yine meydanlarda ölesiye dövü

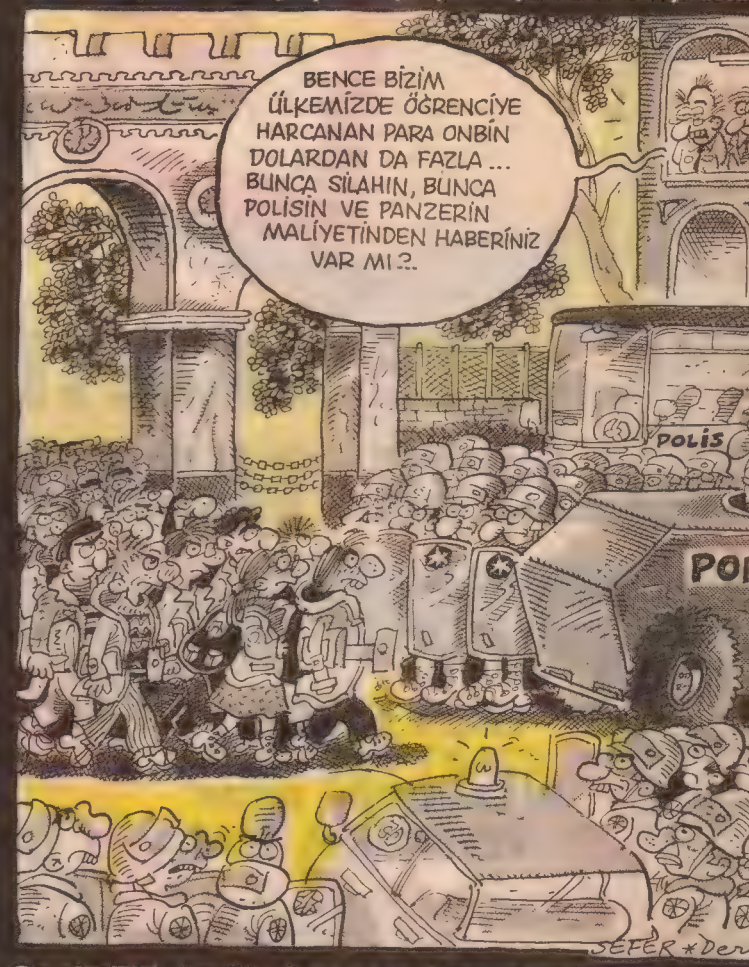

Geçirdiği trafik kazasından ağır yaralı ola
kurtulan İbrahim Şahin geçici hafıza kaybına
ramış; Şahin kendini "doktor" zannediyormu

Akşamsefası

FUTBOL HOLİGANLARI (sosyal patlamanın yerinde patlamayan moronları)

MEHMET GÜL (lale olmasın, kurt olsun, logo talesi)

TÜRK MEDYASI (herşey var insan yok)

İNGİLİZ TABLOİDLERİ (yangına körük, ırkçı dallamalar)

VALİ NİHAT CANPOLAT (insan var insanlıktan içerü, vali var insan haklarından dışarü)

ÖĞRENCİYE DAYAK (okul biter dayak bitmez)

HASAN ÖZDEMİR (ağır tahrik vardı da her on kişinden birinin sivil olduğu taksim'de polis yok muydu)

STAR (tuh size)

Ecevit'i yatağa düşüren asıl neden belli oldu: Onca uğraşlara rağmen yeniden cumhurbaşkanı seçilemeyen Demirel, makamından ayrılmadan önce giderayak ilk itirafını Alman Cumhurbaşkanı Rau'ya yaptı: "Türkiye'de insan hakları ihlalleri vardır"

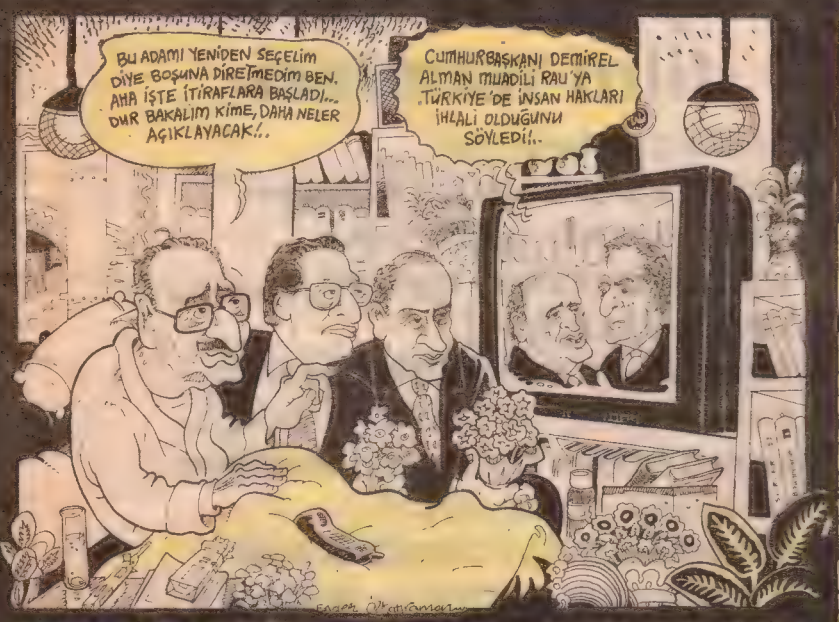

Polis teşkilatının 155. kuruluş yıldönümü nedeniyle düzenlenen törende konuşan Kayseri Valisi Nihat Canpolat, "İnsan hakları, insan olanlara gösterilecek bir haktır" dedi.

Ne olacak bu Demirel'in hali?..

Leeds'li iki taraftarın 17'şer yerlerinden bıçaklanarak öldürülmeleri medyamızda vakaa-yı adliyeden görüldü. Hatta Star örneğinde olduğu gibi bazılarınınki insanın kanını dondurdu.. 13.000 faili meçhulün, Ulucanlar'ın, çete sülük manyakları cinayetlerinin de doğal görülmesi gibi tıpkı.. Ah bir dünya bizi bi de böyle görse...

TOBB Başkanı Fuat Miras, Türkiye'de 50-55 milyon kişinin açlık sınırında olduğunu belirtmiş ve çok şaşırmış; "Bu kadar sosyal adaletsizliğin olduğu ülkede sosyal patlamaların olmaması çok ilginç."

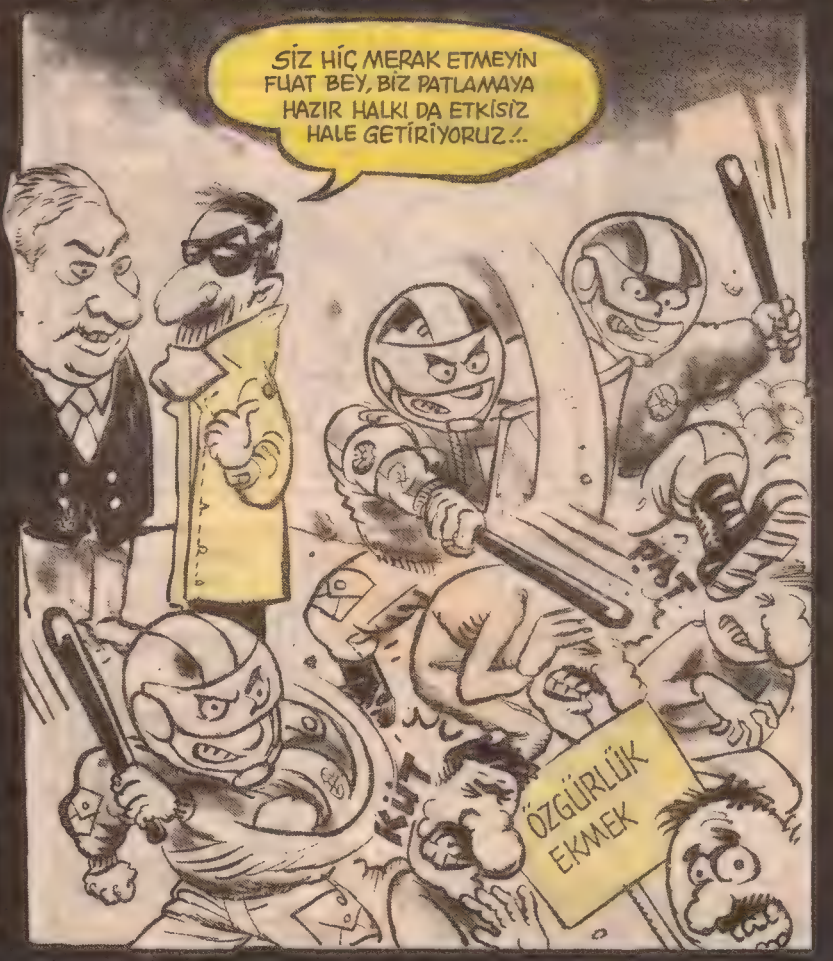

LeManti MEDYA

Star'ın Taksim'deki kanlı olaylara karşı takındığı iğrenç tavır, medyatik pisliklere çoktan alışmış olmamıza rağmen aklımıza havsalamıza sığmadı. Ülkemizde, hele olimpiyatlara talip olan "dünya kenti" İstanbul'da futbol

maçı için gelmiş iki taraftarın vahşice bıçaklanarak öldürülmesi karşısında, en arsız utanmaz, en taş kalpli insan bile utanç duyar,, üzülür, vicdanında sızı hisseder. Çünkü iki genç insanın öldüğü yerde ne Galatasaray kalır, ne Leeds United, ne futbol, ne ülke, ne bayrak! Ama halkın şoven güdülerini tırmalayarak satış patlaması yapmayı şavullaayan ilkel ve vicdansız kafa için iki gencin ölümüyle, 2-0'lık maç skoru bir tutulabilir. Ayrıca, adama sormazlar mı, o tadar milliyetçiydin, niye gittin İngiliz tabloid bulvar gazetelerinin kırkıncı sınıf imitasyonunu gazete diye çıkardın?

Bu kafanın tek savunması: Ama onlar holigandı! Evet, onlar holigandı ama bunlar da katil. Zaten cinayeti de ancak halkı aptal, alemi sersem sanan holding paçavrası görmezden gelir. Bu onursızluk tamamen Star'a ait. Bunun Türkiyeli olmakla, Galatasaylılıkla, insanlıkla, vicdanla, akılla, mantıkla hiçbir ilgisi olamaz!

Star'ın iğrençliği yanında çok masum kalsa da, Aktüel'in kapağı da hayli ilginç! Bir başka deyişle Aktüel yine coşmuş! Buluşun güzelliğine bakınız: Aktüel "Liseli gençliğin bir numaralı idolünün Abdullah Çatlı olduğuna" karar vermiş, beresine yıldız yerine kurt koyarak Çatlı'yı Che'yle miks yapmış, altına da "Cheatlı Kuşağı" yazıp tişort halinde giydirmiş bir çıtıra, al sana kapak! Yani, ordan vururuz, olmadı burdan vururuz kafası. Çatlı kiiim, Che kim? Neden "idol" denince aklınıza hemen ve sadece Che geliyor? Neden kapak biseksüelli, lezbiyenli, eşcinselli, vb.olmayınca çareyi böyle zorlama ve saçma cin fikirlerde arıyorsunuz? Cheatlı! Yani hem Che gibi, hem Çatlı gibi, öyle mi? Kelime esprisinden de tiksindirirsiniz adamı siz, vallahi billahi!

Akşamsefası

daraltımsah

mehmet çağçağ

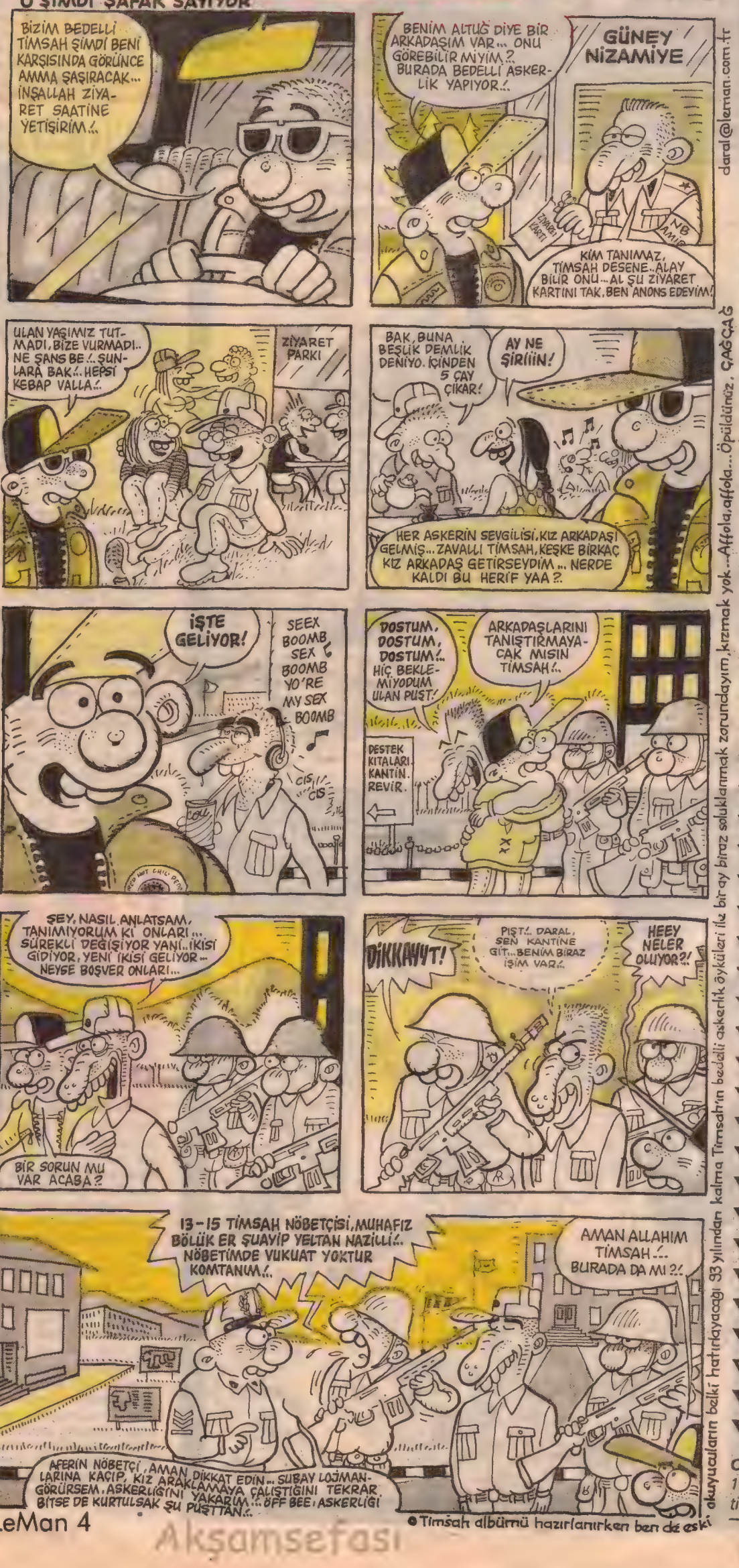

daral@leman.com.tr

okuyucuların belki hatırlayacağı 33 yılından kalma Timsah'ın bedelli askerlik öyküleri ile bir-ay biraz soluklanmak zorundayım, kızmak yok... Affola, affola... Öpüldünüz, ÇAĞÇAĞ

© Timsah albümü hazırlanırken ben de eski

açık büfe

met üst

uyduruk yerli film isimleri

- asil isem sebebi çok
- **sekse karşı kayıtsız olamam**
- sosyal içeriktir göbek adım
- **aşkın için kaltak oldum**
- zavallı küçük piç
- **alçaklar da sevişebiler ayakta**
- ben ne güzel bir sentezim yarabbi
- **seven kadın herkese domalmaz**
- bir kitleye gönül verdim
- **suçumuz saf ve temiz olmak**
- uzaydan gelen anadolu delikanlısı
- **bizansı ürperten daşşaklı türk**
- gösterip de vermeyenler çetesi
- **kıpraşanı vururum dötünden**
- on cesur erken boşalan
- **kezban uranüste**
- türk'ün ateşle habersiz sözlüsü
- **çağdaş kadın balta erkeğe karşı**
- eşşeğin dötüne su kaçırtan yiğit
- **bızırcık seks parçası**
- seks furyasında yardırdım kabağı
- **ciddi olur bizin oraların solcusu**
- zagor isem günahım ne
- **laikler de sever**
- domalan bakireler tarlası
- **hislerinden tesbih yaptım**
- nah bulursun benim gibi zikici
- **toplumsal mesajına bayıldım solcu**
- kentsel dokuya ısınamadım
- **bir de yanıma soğan kırdık mı mis**
- kader bizim anamızı zikti ya
- **tehlikeli bir mesleğim var**
- hepinizi içime alabilirim
- **köylü fakir ve haklıyız ezelden**
- esrarlı kafayla yazılmış alın yazım
- **fantastiksem mecburiyetten**
- çağından sorumlu olan bilinçli yiğit
- **pamuk prenses ve yedi meşaleciler**
- umut vaad eden öküz müzisyen
- **hayat ile randevum var**

-devam edebilir-

CAN YÜCEL ANISINA ÖKÜZ PANELİ

15 nisan cumartesi 16:00-18:00 arası tüyap izmir kitap fuarı'nda!. titre izmir! tırs eshot! coş teleferik öküzcüler geliyor!

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

BAHADIR BARUTER

GRROAARR! ROOAAR!

MAHMUT ABİNİN ATI YALNIZ GELMİYOR AMA YİNE DE BAŞINA BİŞEY GELMİŞ BENCE..

KAAAÇ!..

Paranoya

YAKALANDIN İŞTE SAHTEKÂR HERİF..!

AKUPUNKTURLA TEDAVİ

DUR BİLADER BÖYLE ARABAYA BİNEMEZSİN... YÜRÜYEREK, CADDEDE Bİ AKUPUNKTURCU BULALIM...

DURUN LAN, EŞLİ RUS RULETİ DİYE BİR OYUN YOK!..

EHE EHE

ÇIT

BAK, ŞU SAĞDAN ÜÇÜNCÜ BİZİMKİ OLACAK CANIM!..

SINIRLI SORUMLULU SOBİLERİ TOPLU KULİBE KOOPERATİF

ŞEYYY.. YANIMA VERDİĞİNİZ ARKADAŞ ÜSTÜNDEKİLERİ ÇIKARSA YANİ... ACABA, OLUR MU?..

Akşamsefası

TABUDEVİREN

IRKÇILAR SAVAŞI!...

80 yıl önce Avrupalı emperyalistlere verilen kurtuluş savaşından sonra, İngiliz'lerle ikinci savaş...Ama bu, 80 yıl önceki gibi gurur verici değil...

GRETEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barlas

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

TEREDALLI

PICTURES CAN BARSIAN

VAH ŞETİN KAN KALARI

ALPER İLEN BÜNYAMİN

HAYDAA... N'OOLDU BUNA YAA?..

ROTLARDA BİŞEY VAR..

TRAK KOT TUK!

SEN ANLIYOSUN OOLUM BU İŞTEN, TAMİR ET DE GİDELİM, KARILAR BEKLİYO..

YOK ABİ, YENİ ELBİSELERLE NE YATCAM ARABANIN ALTINA... HATUNLAR İÇİN GİYİNMİŞİM ZATEN...

ÇIKAR O ZAMAN ŞUNLAR!... ÇIKAR...

HAH, ŞİMDİ YAT...

BÖYLE HİÇ OLMAZ... YIKANDIM, KOKU FALAN SÜRDÜM... HEHE... YATAK OLAYI OLURSA DİYE... YOK ABİ...

O ZAMAN BÖÖLE..

PIÇAK KAÇIRMA ABİ...

CİZİYUUUİİİF..

ÇIKARALIM... HIMM... KASLARIN FENA DİİL OLUM AMA GÖBEKTE YAĞLANMA BAŞLAMIŞ, DİKKAT ET...

HADİ YA..

TAMAM AMİ?..

ŞİMDİ YATARIM... DERİMİ TEMİZ Bİ YERE KOY SEN... SONRA TAKARSIN GENE...

DAAAT

HASS SKTİİR!..

N'OOLDU!..

KODUMUN KAMYONU.. ÇOK YAKIN GEÇTİ... SENİN DERİYİ TAMPONA TAKTI GÖTÜRDÜ...

AAAAA!.. NAAPCAM!..

NAPCAM BEEEN!.. NAAPCAAM!..

DUR LAN DÜŞÜNÜRÜZ BİŞEYLER...

OO!.. KİMLERİ GÖRÜYORUM... HEH HE!..

AL BUNU GİY ŞİMDİLİK!..

İNEK Mİ?.. HAYIR YAAA!..

GİY BAKİİM!.. HİÇ YOKTAN İYİDİR!..

UFF!..

OF MİNA KOYİM YAA... LEŞ GİBİ KOKUYO BU... ZATEN BOL GELDİ...

SÖYLENME, SÖYLENME... YAKIŞTI... GEL YÜRÜYELİM, NASILSA Bİ YERDE YAKALARIZ KAMYONU... GEL HADİİ!..

İki saat sonra...

SU SUYUN İÇİNDEKİ NE?..

AAA... EVET, BENİM DERİM... YASASIIN!..

YALNIZ ŞEY OLMUŞ!..

ALTI NERDEE!.. ALTI KOPMUŞ, BUNULUUN!..

AA... AZ KALSIN GİDİYORDUK... NERDE KALDINIZ...

SELAM KIZLAR... SORMAYIN BAŞIMIZA NELER GELDİ...

KOYİM!..

barslan@kraman.com.tr

Akşamsefası

Büyücü, çocuğu patatese çevirdi

Batı Afrika ülkesi Nijerya yine bir büyücülük vak'asıyla çalkalanıyor. AFP'nin haberine göre, bir ilkokul öğrencisi bir yabancıdan bonbon şekeri aldığı için Hint patatesine dönüştü. Büyü kurbanı çocuk, yani patates şu anda adli tıp kurumunda inceleniyor. Paniğe kapılan halk merak içinde patatesi görmeye çalışıyor. Polis ise hanı hanı büyücüyü arıyor.

ESPRİ: FATİH KAÇAN. ÇİZEN...

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Adaylar Gerçek Olsa!

● İyi günler sayın seyirciler... Cumhurbaşkanı Mesut Yılmaz, resmi bir ziyaret için Ankara'da bulunan Portekiz cumhurbaşkanı ve beraberindeki heyetten iki kişi ile önceki gün başladığı pokeri henüz bitirmedi... Köşk'ten sızan bilgilere göre, şakalaşma şeklinde başlayıp giderek ciddiye binen pokerde Yılmaz şu ana kadar, konuk cumhurbaşkanının Lizbon'a 45 km. uzaklıktaki El Pedro Yapı Kooperatifi'ndeki dubleks binası ile Benfica'daki 300 dönüm arsasını kazandı!.. Jest yaparak dubleks villayı konuk cumhurbaşkanına iade eden Yılmaz, arsayı ise ANAP Benfica İl Teşkilatı'na bağışladı.. Portekiz Cumhurbaşkanı'nın rövanş için Yılmaz'ı önümüzdeki hafta sonu ısrarla Portekiz'e çağırmasına karşılık, Yılmaz'ın "O günlerde Kıbrıs'ta olacağım, Rauf Denktaş ve Black Jack'la randevularım var" dediği öğrenildi!..

● **İyi günler sayın seyirciler... Cumhurbaşkanı Kamer Genç, Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ile kavga etti!.. İddiaya göre sabah saatlerinde orkestra şefini arayan Genç "Öğlen uçağıyla kirvem Ankara'ya gelecek... Havaalanında toplu halde karşılayıp 'Gaydırı guppak Cemilem'i çalın, pek sever" dedi.. Şefin bu isteği reddetmesi üzerine celallenen Kamer Genç, prova halindeki orkestrayı basarak kornocuya uçan tekme attı... Daha sonra belindeki kuşağı düğüm yaparak, ikinci kemancıya saldıran Genç, güçlükle sakinleştirildi!.. Öğleden sonra kirvesiyle Gölbaşı'nda rakı içmeye giden Cumhurbaşkanı Genç "Yarınki MGK'ya da kirvemi davet ettim, işallah bi pürüz çıkmaz" dedi!..**

● İyi günler sayın seyirciler... Cumhurbaşkanı Doğan Güreş, siyasetin kendisini çok hantallaştırdığını söyleyerek, 28 günlük bedelli askerlikten yararlanmak için Bakanlar Kurulu'ndan izin istedi... "Görüşmelerden, brifinglerden, protokolden çok sıkıldım... Kısa bi süreliğine de olsa askerlik günlerime geri dönmek istiyorum... Daha önce askerlikten emekli oldum, bi kere de terhis olüm" şeklinde konuşan Güreş'in askerlik bedelinin ilk taksidinin Özer Çiller tarafından yatırıldığı belirlendi!..

● **İyi günler sayın seyirciler... Cumhurbaşkanı Sabahattin Çakmakoğlu, 16. Türk Devleti'nin başında olmaktan çok memnun olduğunu, fakat tarihte kalan ilk 15'i için üzüntü duyduğunu söyledi... Çakmakoğlu "Bu devletleri en azından isim olarak yaşatmak için, her biriyle ilgili birer bakanlık kurdurmak niyetindeyim... Göktürkler'den sorumlu bakanlığa Mehmet Gül'ü, Gazneliler'den sorumlu bakanlığa ise Bülent Yahnici'yi uygun görüyorum... Diğerlerine daha sonra karar vericem" şeklinde konuştu... Cumhurbaşkanı Çakmakoğlu, daha sonra Oral Çelik ile haftalık olağan görüşmesini yaptı!..**

● İyi günler sayın seyirciler... Cumhurbaşkanı Yıldırım Akbulut, yeni dönem devlet sanatçılarını Çankaya Köşkü'nde ağırladı... Bu sanatçıları bizzat belirlediğini söyleyen Akbulut "Hepimiz bakan, başbakan, cumhurbaşkanı olabiliriz... Hatta başkanlık sistemi gelirse hepimiz başkan olabiliriz... Duruma göre yarı-başkanlık da mümkün... Ama hepimiz sanatçı olamayız... Zaten hepimiz sanatçı olursak, ortam panayıra döner, karnavala döner... Olmaz öyle şey... Sanatçı bir toplumun aort damarlarından biridir... Bugün bir Nadide Sultan Süleyman kaç ülkede var?.. Ankaralı Turgut, Romalı Perihan, Kahtalı Mıçı, Sivaslı Sindi, Cigulili Küçük İbo, kaç ülkede var?.. Bu değerlerine sahip çıkmayan bir ülke, diğerlerine nasıl şeeder?.. Sanatçıyı koruyup kollamayanlar, sonradan timsah yürüyüşü yapmasın!.. Pardon, timsah gözyaşı dökmesin!.. Demek ki, devlet sanat içindir... Ayriyeten Selçuk Ural'ı da derin devlet sanatçısı ilan ediyorum" şeklinde konuşan Akbulut, daha sonra Başbakan Ecevit'le "haftalık durağan görüşmesini" yaptı!.. Akbulut'un Ecevit'e "AB bizi almazsa, CÇ'ye girelim" dediği, Ecevit'in hiç yanıt vermeden iki paket sigara içtiği öğrenildi!..

● **İyi günler sayın seyirciler... Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş "Süper rahatladım yemin ederim" dedi... Denktaş şöyle konuştu: "Hala inanamıyorum, ne oldu da, nasıl oldu da Türkiye'ye cumhurbaşkanı oldum, tam anlamış değilim... Ama çok iyi oldu... Yıllar yılı Kıbrıs'la uğraştıktan sonra ilaç gibi geldi... Geniş bi eve taşınmış gibiyim... Vehayut yıllarca halısahada oynadıktan sonra, İnönü'de oynar gibiyim... Örnekler çoğaltılabilir... İlk fırsatta örnekleri çoğaltacağıma söz veriyorum!.."**

● İyi huniler sayın deliler... Cumhurbaşkanı İnternet Mahir, bugün Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kararıyla "Sanaltürk" soyadını aldı!... Mahir Sanaltürk, "www.turkey.cum.tc" sitesini halkın hizmetine sunduğunu açıkladı!..

kılservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

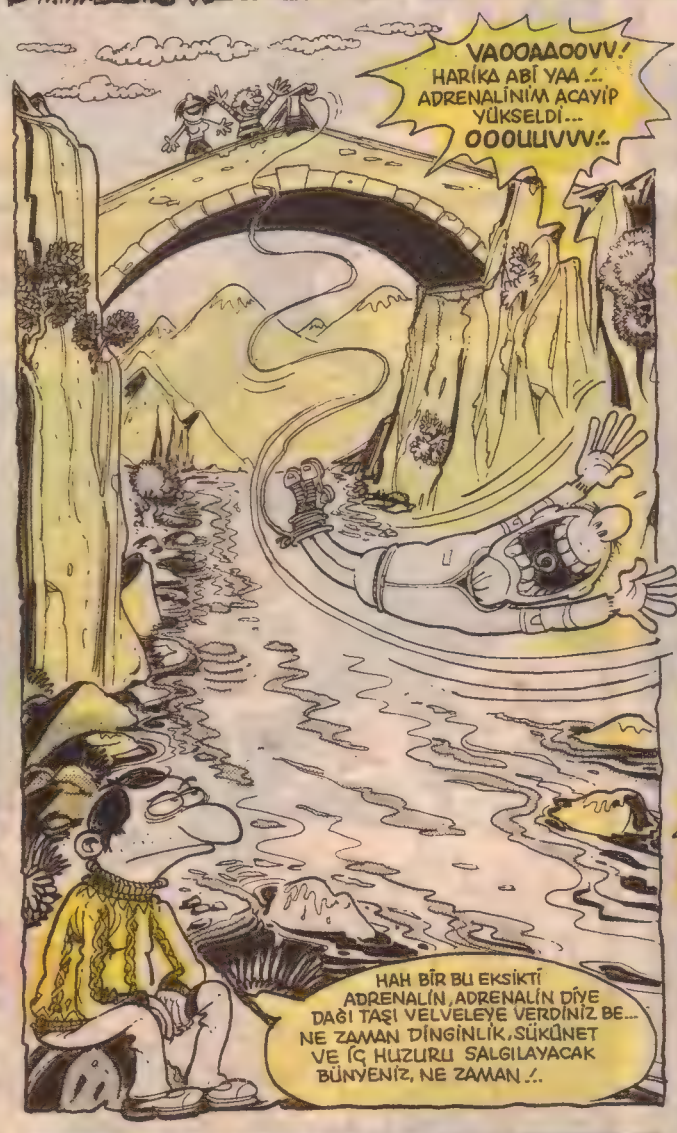

RAZİYE AMSTERDAM'DA

Kızkardeşim Raziye Amsterdam'da Tiyatro Festivali bünyesinde 22 Nisan Cumartesi günü saat 22:00'de bir gösteri yapacak

guneri@leman.com.tr

●Sevgili Alper Almelek CD'nizi aldım... Çok teşekkür ederim... Ve sevgili N

bizim kullandığımız uç başka bir tür...teşekkürler...

Akşamsefası

Komikaze

erdil yaşaroğlu komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

Uykunda Öpüyorum Seni...

Gezmiş Ersöz

Uykunda ağlıyorsun...

Uykunda öpüyorum seni... Korkmadan ağlıyorum seninle...

Senin için birşey yapamayışıma, seni bu dünyada yapayalnız, kimsesiz bırakışıma ağlıyorum...

Senin için gerçeklik yok, bu hayat, bu hayatın kuralları yok... Kendine nasıl derinden ve katıksız inanıyorsan, bu hayata, bu insanlara da öyle inanıyorsun... Bunu sana ben anlatamam. Bak bu sensin, bak bu da hayat, bu da kuralları; bak, insanlar seni aslında nasıl görüyor, yok bu hayatta duygularının karşılığı, diyemem. Seni sevginden uyandıramam... Yıllar önce senin olduğun yerdeydim ben de. Tam orta yerde. Benim de saçlarım sevecen bir kardeşlik kokardı.

Herkese koşarken açıkta kalırdı öldürülmeye en açık, en savunmasız yanlarım. Nereme bıçak saplanırdı bilmezdim, ama hep yersiz kanayan o zavallı saçlarıma dostluklara gölge düşürüyor, diye kızardım... Umudu ürkütüyor diye yaralarıma kızardım... Ben en çok beni yaralayanlara koşar; bir suç, bir yanılgı varsa, çoğunu omuzlamak için kendimden vazgeçerdim...

Sırf sevgiler bitmesin, sırf hayatın sevinci gölgelenmesin, dostlukların son günü gelmesin diye üstüme alırdım bütün günahları, bütün yanılgıları, geçmiş ve gelecek bütün kötülükleri... Sevginin umutları sürsün diye, göze alırdım kalbime akıtılacak zehirleri... Göze alırdım eksik yaşanmış bütün sevgilerin tanığı ve sürgünü olmayı...

Sonra baktım kimsesiz ve tesellisiz ölüyorum... Gördüm kendimi nasılsa. Gördüm anısız ve habersiz öldüğümü... Son kez baktım etrafıma, bir yakın, bir içten ses, bir kardeş kokusu aradım kendime. Bağlanmak istedikçe öylesine kopmuştum ki insanlardan, öylesine çok sevmiş, öylesine çok inanmıştım ki, nasıl oldu bilmiyorum, içimden bir kötülük, bir acımasızlık; içimden zavallı bir intikam duygusu çıkartıp, o yaralı kendimi, beni ben yapan o kimsesiz sevgimi o boşluktan çekip aldım... Aldım onu ve korumaya başladım.. O yaralı, o parçalanmış, o kimsesiz sevgimi, k
rumaya b
sevgili. Ya
hayatımda
Yazmak
malardan
Kimse
siz sevgim
yazmaya b
Yıllar so
siz sevgin
larındaki k
yu iyi biliri
ca koştuğ
kokuyu ko
varsa her
kan kokus
Kin öyle
şanan bütü
murunda g
Haklılar ha
karışır... Ve
kemliğini k
günlerce, h
mesini bek
manlarının
sen düşma
ginle uğraş
Yalnızlığ
ğun boşluğ
yalnızlığını
sanlarına, k
Biliyor m
bakıyorum
dan. Bana
de hiç umu
diyorum...
ki kan koku
kumu içim
deki kendin
retini, o çıp
kimsesiz, a

16 Nisan Pazar günü İzmir Kitap Fuarı'nda saat 15:00-18:00 arası Leman standında kitaplarımı imzalıyorum.

Akşamsefası

er metüst

KIRTIK LEBLEBİSİ

SUAT ÖZKAN

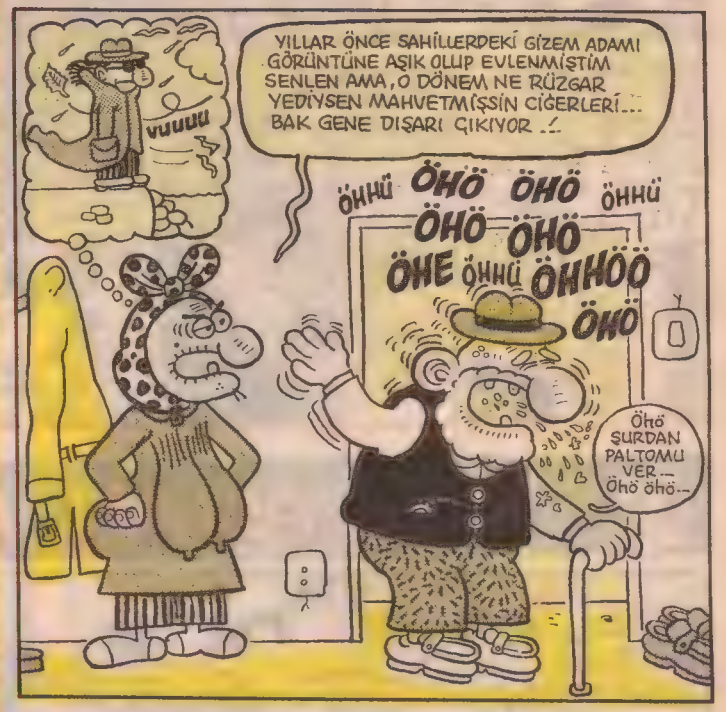

acımasızlıkla, hırsla, kıskançlıkla ko-
... O da yetmedi, yazmaya başladım
Ne hissedersem, ne hissedeceksem,
a, herşeyi yazmaya başladım...
an, aşklardan, yitirişlerden, itilip kakıl-
nın en geçerli yolu oldu benim için...
söküp almasın diye o yaralı, o kimse-
aha o karanlık boşluğa düşmemek için
...
di sen o boşluktasın. O yaralı, o kimse-
nanlar benim olduğum yerdesin. Saç-
unu buradan duyabiliyorum. Bu koku-
ü yıllarca, sevginin peşinden koşulsuz-
ar boyunca hep kendi kanımı, hep bu
zorunda kalmıştım... Arzuladığım ne
ılıksız kaldı bu hayatta. Saçlarımdaki
çimde sahipsiz bir nefrete dönüştü...
dir ki sevgili, herşeyi; yaşanmış ve ya-
eri, gerçek adına ne varsa herşeyi ça-
n gelir, artık hiçbir şey anlaşılmaz olur.
kurbanlar cellatlara, sevgiler nefretlere
arsın, sen de bu acımasız hayatın ha-
işsin. O kanlı nehrin kenarına gider ve
arca oradan düşmanının cesedinin geç-
Bu bekleyişin sonu yoktur. Çünkü düş-
ktur... Biri biter, diğeri gelir ardından. Ve
uğraşmaktan bezgin ve kimsesiz sev-
ayanamaz, öylece kalırsın...
kte düşersiniz boşluğa. O çok korktu-
e kirletirsin ki yalnızlığını, o kirlettiğin
r diye, dünyanın en samimiyetsiz in-
n, diye sanırsın...
sen benim o çok eski halimsin... Sana
mı yazdığım bu soğuk, bu uzak oda-
zca sevdalanmanı seyrediyorum. Ben-
n, beni vazgeçilmezin yapmanı seyre-
yrediyorum sevgili, seni... Saçlarında-
ime çekiyorum. Yıllar önceki kendi ko-
orum... Hayır, acımıyorum sana, sen-
orum en çok. Sendeki o çocuk cesa-
giyi özlüyorum. Sendeki o kanayan, o
o tepeden tırnağa sevgiye inanan ken-
dimi özlüyorum...

Bedelsiz, acıtmayan, hesap sormayan ve çok savunmasız bir güzelliğin vardı senin... Duygusuzlara göre çok kolaydın. Kurbanın o doyumsuz şehveti vardı sende. En kırgın, en yaralı insanları bile bir cellat yapardı o saf, o gerçeküstü sevgin...

Seyrederdim seni o uzak odamda, bir şey yapamadan seyrederdim seni yazarken...

Buruk bir sevinçle izlerdim cellatlarınla sevişirken aldığın hazzı. Nasıl da kıskanırlardı seni, kendilerine duyduğun sevgiyi bile kıskanırlardı... Seninle sevişirken aldığın o inanılmaz hazzı kıskandıkları gibi... Sen o çıplak, o bedelsiz sevginle bütün dengelerini bozardın onların. Aldığın o hazla kendilerine duydukları o bütün sahte güvenlerini derinden sarsardın... Senin bu sınırsız hazzı, bu çıplak sevgiyi, bu derin ve çılgın bağlanışı onca yitirişler, onca göze alışların sonucunda kazandığını anlamazlıktan gelirlerdi... Ne kadar zevk alsalar da bu kimsesiz sevginden, her yakınlığa hazır oluşundan, çabucak bağışlamandan, yine de seni kendilerine benzetmek, dahası yorulmanı, güce ve gerçeğe teslim olmanı, onları bütün o kayboluşlarında, tükenişlerinde, yani her durumda, her şekilde kabullenmeni isterlerdi...

Onları her halleriyle kabul ettiğinde ise senden korkmaya başlarlardı... Çünkü öylesine korunaklı, öylesine derinlerde saklıydı ki sevgileri, seni anlaşılmaz, tuhaf, hatta bulaşıcı bir hastalığa yakalanmış, tehlikeli biri gibi görmeye başlarlardı... O çıplak, o sahipsiz sevgin yıllar önce terkettikleri kalplerini, düşlerini, inançlarını hatırlatırdı onlara. Çekiciliğine kapılıp yanına geldikleri anda ve seni anlar anlamaz ölümcül bir ürküntüye kapılmaları bu yüzdendi...

Çünkü bugünün insanı kimden korkuyorsa, kim ona yokettiği kendisini hatırlatıyorsa onu öldürmek ister sevgili.

Safı, çıplağı, koşulsuz seveni, kendisine yitirdiği insanlığını hatırlatanı öldürmek ister...

Kabul et artık, kimi sevsen, kimin özgürlüğünü istesen ölümünü istemedi mi senden. İstemedi mi... Kabul et artık...

Ben onlardan hiç olmadım. Ben gözümü senden hiç ayırmadım. Çünkü sen benim saf çocukluğumdun. Sen benim o yaralı, o kimsesiz gençliğimdin...

Hayatı bitirdiğim yerde sen yeniden başlıyorsun.. Dokunurken içimi acıtan başında benim kanım var...

Anla artık, seni değil, en çok kendimi yalnız bırakıyorum o rutubetli evde... Senin o affedemediğin kalbinde yatıyor benim tek ve gerçek sevgim...

Tek umudum senin bu savunmasız halin. Senin bu kimsesizliğin... Uyumsuzluğun. Tek çıkışım senin bu deli, bu çıplak sevdan...

Kötülüklerin yok muydu, yok muydu hırsların... Vardı elbet. Ama öylesine acemiydi ki hırsların; kötülüklerin bu hayat karşısında öylesine çaresiz ve öylesine masum kalırdı ki, sonunda yine sana dokunurdu zararı; karşındakileri değil seni engellerdi o kimsesiz öfken... Kötülüklerinin zararı sonunda sana dokunmasaydı, yenseydin karşına çıkanları, yenseydin kalbini, hayat senin için hiçbir zaman böyle olmayacaktı... O kutsal, o hiç sönmeyen ışık nereye gitsen ardından gelmeyecekti... O sevinçli ıstırap kalbini hiçbir zaman böylesine içtenlikle ısıtmayacaktı.

Bu şehri ebediyen terkedip giderken, bana söylediğin o son sözde saklı olmayacaktı hayatımızın gerçeği: **"Hayatın kuralları derdin hep, biliyor musun, bu hayatta hiçbir şeyi başaramadım ben..."**

* Yoğun seyahatler ve etkinlikler yüzünden haftaya yazım olmayacak, özür dilerim.
* 15 Nisan Cumartesi günü saat 15:00'te **Antalya**'da **Arya Kültür Merkezi**'ndeyim. Atatürk Cad. 1295 Sok. Kültür Sineması karşısı. Tel: 0242 - 244 66 10.
* 19 Nisan Çarşamba günü saat 14:00'de **Avcılar Kampüsü**'ndeyim.
* 21 Nisan Cuma günü saat 15:00'te **Giresun**'da **Çınar Kafe**'deyim. Gazi Cad. No:52.
* 22 Nisan Cumartesi günü saat 14:00'te **Samsun**'da **Dünya Kitabevi**'ndeyim.
* 26 Nisan Çarşamba günü saat 13:00'te **Galatasaray Lisesi**'ndeyim.
* 28 Nisan Cuma günü saat 18:00-19:30 arası **Taksim**'de **Cumhuriyet Kitap Kulübü**'ndeyim.
* 6 Mayıs Cumartesi günü saat 16:00'da **Mardin Nusaybin**'de **Ütopya Kitabevi**'ndeyim. Tel: 0482 - 416 03 99.
* 7 Mayıs Pazar günü saat 15:00'te **Şırnak**'ta **Kelepir Kitabevi**'ndeyim.
* **Erzurum**'da çok ilginç ve iddialı bir dergi inatla çıkıyor, adı **Temmuz**. Gaziler Mah. Gazi Sok. No:1 25040 Erzurum
* **Şiir Odası.** Aylık şiir dergisi. P.K.: 757 Yenişehir/Ankara
* **Taşra.** Aylık kültür ve sanat dergisi. Üniversite Kitabevi Ordu Cad. Ordu Çarşısı No:110 Erzincan.
* E-mail'lerinizi şu an tek tek okumaktayım, ama henüz cevap veremiyorum, daha sonra vermeye çalışacağım.
* Gamze Özer, Sinem, Martı, Melisa, Fatma Hacıoğlu, Tuğba Akçaoğlu, Fatma Tan, Kübra Arl, Deniz E., Nazan Kara, Meryem, Demet, Esra Demir, Emine Özsoy, Emine Tekin, Hatice Gülsoy, Erzincan'dan Canan, Aylin Güler, Hayrettin Orhanoğlu, Gürkan Uygun, Sinem Eroğlu, Banu Yelkovan, Damla Tuğlu, Kül... Mektuplarınızı aldım, sevgiyle...

cezmier@leman.com.tr

© BU PAZAR İZMİR KİTAP FUARINDA YENİ ÇIKAN DEDELER -2 ALBÜMÜNÜ İMZALIYORUM.

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

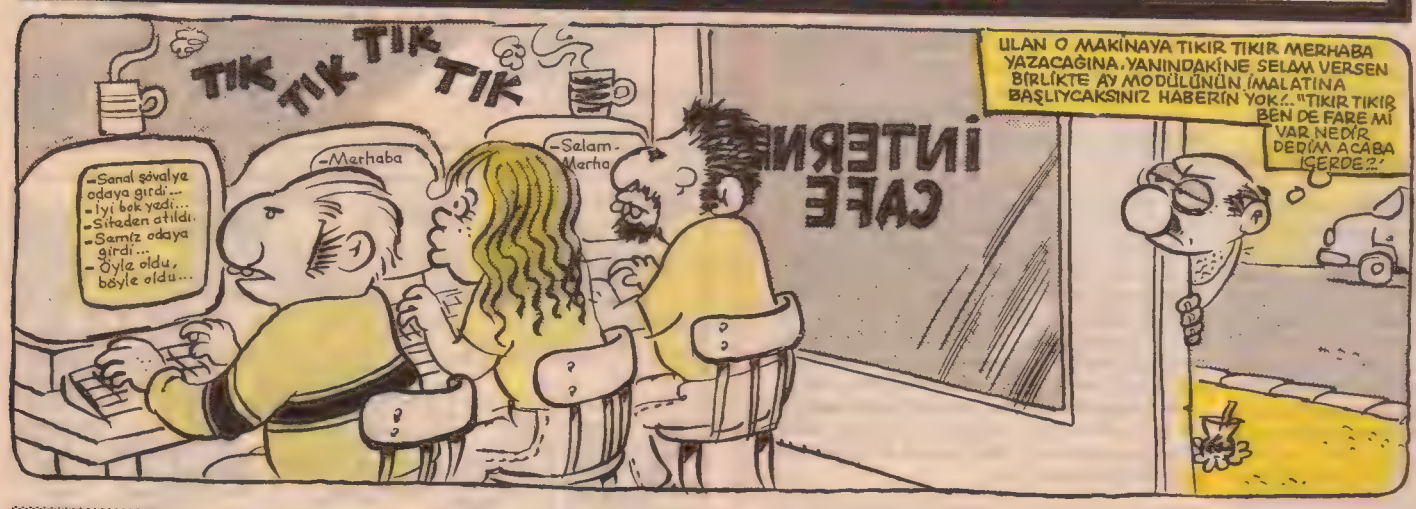

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Taklitlerinden sakınınız!

Düşünün, Boğaz Köprüsü'nde mutsuz bir Ispartalı!

"Cumhurbaşkanı olmazsam kendimi köprüden atarım" diyen Ispartalı Demirel!

Ancak Demirel buna gerek kalmadan yine cumhurbaşkanı olacak!

Üstelik cumhurbaşkanı olacağı günü de biliyorum.

Gelecek yılda, Mayıs'a bir hafta kala, Demirel yeniden cumhurbaşkanlığı koltuğunda!

İşte o gün sanki **büyümüş de küçülmüş** bir Demirel göreceğiz.

Gelecek yılın **23 Nisan**'ın da ne yapıp ne edecek yeniden cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturacak!

Ve herhalde bir günlüğüne oturtulduğu o koltuktan, ölene dek kalkmak istemeyecek!

İşin şakası bir yana, elbette çocuk yaşta değil ama, genç yaşta biri oturmalı artık cumhurbaşkanlığı koltuğuna.

Eğer cumhurbaşkanını halk seçseydi, bugüne dek cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturmuş en genç insan olacaktım.

Cumhurbaşkanı seçilmemle bir şey değil, her şey değişecekti.

Ama gençlikten ve değişimden korkanlar cumhurbaşkanını halkın seçmesini engellediler.

Şimdi ise çeşitli partilere mensup 110 milletvekilince cumhurbaşkanlığına aday gösterilmemi engellemekle meşguller.

Dahası, kontrollerindeki medyada cumhurbaşkanı adayı olarak adımın geçmesine bile yasak getirdiler.

Medyada cumhurbaşkanı adayı olarak adı geçenlere bakın; içlerinde bir tane değişimci insan yok.

Demirel'den farklı şeyler söyleyen, değişik düşünceleri olan bir tane insan yok.

Hepsi de değişime karşı.

Ve de yaşlı.

Onlardan biri cumhurbaşkanı olursa, Demirel'in aslı gitmiş, taklidi gelmiş olur.

Taklitlerinden sakınınız!

MARLON

© Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Akşamsefası

Doldurulmuş

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

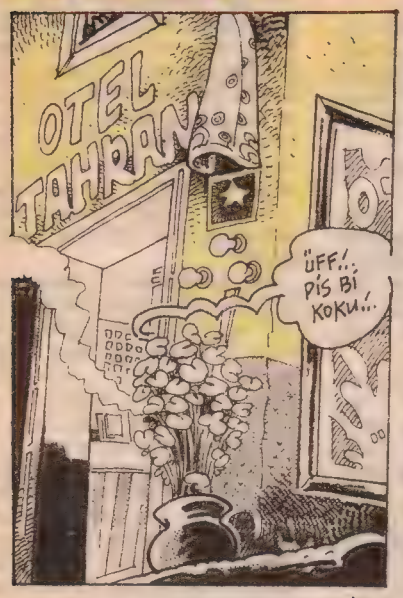

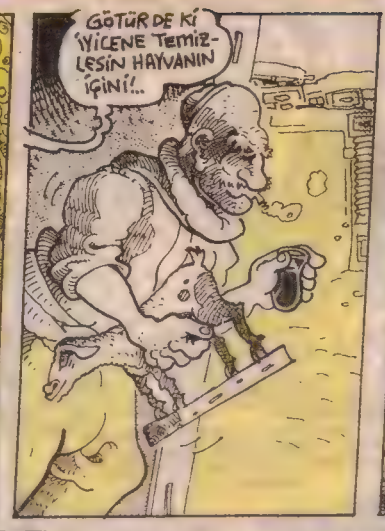

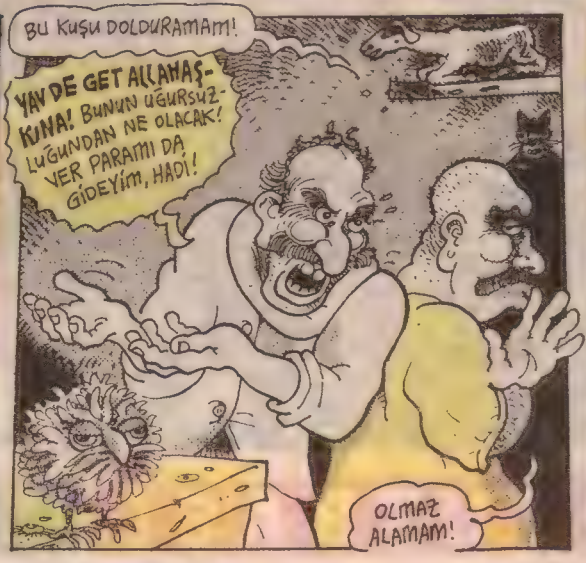

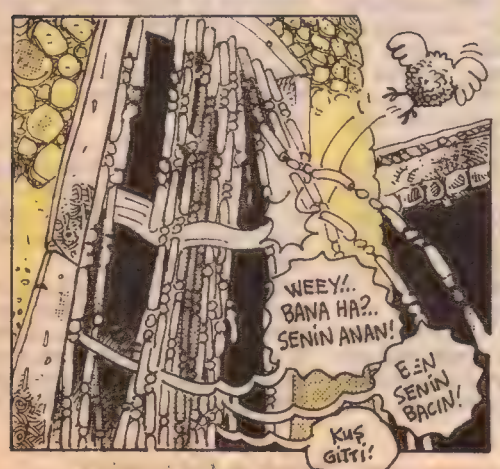

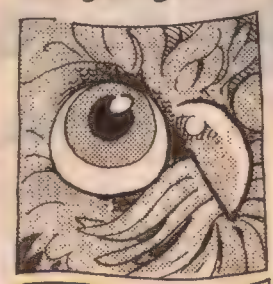

Kuş, etrafını 360 derecelik bir açıyla görebilir ve çift görüntüyü aynı anda yakalayabilir...

...ama onunen önemli özelliği halk arasında uğursuz bir kuş olarak bilinmesidir...

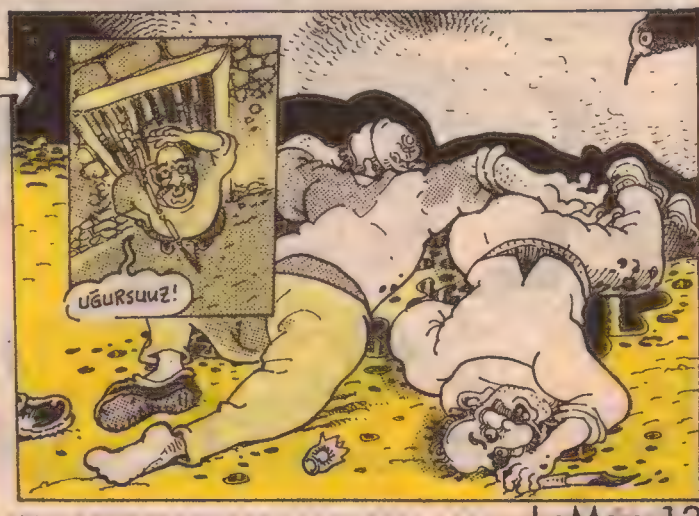

BİTTİ.

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Hayalet Avcısı

Savaş filmi çeker gibi çapraz ateş hikayeler yazıyorum, yorulması bir yana, tepkilerle yangın yerine dönüyor tartışması, arada bir haftayı atlamak lazım, ya da yumuşacık yazılarla da geçiştirebiliriz, ben de hafif, boş yazılar yazabilirim, neyim eksik!

İşte size Çınar Restaurant'ın tuvalete astığı ilanı vereyim:

"Tuvalet kullanıcılarının dikkatine -Düşündüğünüz küçükse su dökmeyin, -Düşündüğünüz büyükse sifonu çekmeyi, -Düşündüğünüz büyük, gitmemekte direniyorsa elinizle fırçayı alıp müdahale etmeyi unutmayınız, -Sonunda kazanan siz olacaksınız. İmza: Çınar Restaurant."

Yine de gülmemiş iseniz, matbaada basılmakta olan bir kitaptan söz edeyim, Türkiye Cerrahları Birliği üzerine bir çalışma, yazmış, bastırıyor, bunda birşey yok, kitabın sonunda koyulan Cerrahi marştan iki paragraf veriyorum:

Cerrahi Marşı: "Ellerinde bıçakları / Korkutur Tüm Alçakları / Meleklerdir Çırakları / Türk Cerrahları - Türk Cerrahları.

"Ellerinde iplikleri / Hep ıslaktır kirpikleri / Sevgi dolu kucakları / Türk Cerrahları - Türk Cerrahları"

"Gördükleri herşey ayet / Tüm işleri bir ibadet / Tanrıdan bekler hidayet / Türk Cerrahları - Türk Cerrahları"

Şimdi marşımızı çözümleyelim, "elinde bıçak.. masada alçak.. gözleri ıslak.. Tanrıdan bekliyor hidayet...", Hizbullah marşı da olabilirmiş. Ülkem üzerine yazdığım onlarca kitaba hayıflanıyorum, bu üç kelime yüzyılımızın insan manzarasını kısacık yoldan anlatıyor: Elinde bıçak, masada alçak, gözleri ıslak, Tanrıdan hidayet bekliyor...

Hala gülmediniz ise, bekleyin, bir şiir de Samsun Havza'da mahalli bir gazetede bir polis tarafından yayınlandı, bir kıtasını veriyorum: "Aldım topu elime / Daldım halkın seline / Vurdum beline beline / Ben bir garip polisem."

Yine de gülmemişseniz, şimdi kesin garanti veriyorum, güleceksiniz. Yazı yazarken, sürekli şarkı-türkü yayınlayan bir TRT kanalı dinliyorum, istiyorum ki, araya spiker sesi girip bok olmasın. Ancak, orda da bir kadın, çıldırtıyor insanı. On dakika içinde onbin tane sevgi kelimesi ediyor, yapış yapış bayağılık, ölmüş balık gibi kokuyor kelimeler, her cümlede sevgi, bir işe yaramayan yüzbinlerce sevgi. Dayanamadım, delirmiş küfürlerle dolu bir faks çektim, "sevgi kelimesini bu denli kullanmayın, milleti piskopat yaptınız, sevgiyi anlatmak için sevgi kelimesini bu denli fazla kullanmanız gerekmez, açtım ağzımı, yumdum gözümü, küfür dolu bir mektup. Ertesi gün faksım okunmuş olacak. Yine aynı kadın programına çıktı, programını yine "sevgi" kelimeleriyle tamamladıktan sonra, "hala sevgi dolu çabalarımızı anlamayanlar var, onlar için de bir şakrı çalıyoruz" dedi, şarkı şu: "Gönül nedir bilmeyene, sersem diyesim gelir!"

Yine kudurmuş gibi bir faks çektim: "Devletin parasını yiyorsunuz, akıl hastası gibi programlar yapıyorsunuz, defolun ordan! diye... Ertesi gün yine programını bitirip, şu şarkıyı gönderdi: "Beni kaybedince anlayacaksın / Gücüme gidiyor böyle yaşamak!"

Duygularımızla bilgilerimizi karıştırıyoruz. Uğur Mumcu'nun söylediği, bilgi sahibi olmadan, fikir sahibi oluyoruz" cümlesi bana yanlış geliyor, şu daha doğru: "Bilgi sahibi olmadan, duygu sahibi oluyoruz". Duygularıyla düşünen bir millet! Ulus Baker'in çevirdiği Spinoza üzerine Dersler kitabında uzun uzun anlatır Spinoza, şöyle der: "Bir kurbağayı maymundan ayıran şey, türüne ait bir özellik değil, aynı duygulanımlara muktedir olmayışlarıdır!"

Yanlış anlatmayayım, duygu, aşk, kötü bir şey değildir, hatta, kızgın, kudurmuş, çılgına dönmüş aşklar, duygular, yüksek ateşleriyle kavurur, yakar içimizi, ne güzel insan eder bizi, sorumuz bu değil. Şöyle söyleyeyim, odunun kendisi bilgi, gerçek olsun, ateşini de duyguya benzetelim. Ortada bir alev var, odunun kendisi yok. Bu alevi hangi serseri lodos üfürse o yanımızı yakıyor. Hesaplı kitaplı kışkırtmaları düzenleyen hayvan siyasilerin azgınlaştırma siyasetlerinde artık hep bu "alev" kullanılıyor. Serseri mayın ateş, cahil bir likle ülkenin neresini yakarsa, kimi öldür doğal görmeye başladık. İşte "tahrik" ke si bu yüzden, bu dönemde "kutsallaştı Bedenlerimizi, yurdumuzun dört köşesin barmış, kudurmuş öfkesiyle yakan bu milliyetçiler sürekli üfleyip "millet" olduk iddia ediyorlar. Odun olmadan tutuşturula alevi siyasiler, medya çok seviyor. Tehlike boşluğu örtüyorlar, zevkten deliye dönüy bu alevi, Türk milletinin şakırdayan alev g leri gibi görüyor, eğleniyorlar. Farfara dü baziar, köşebaşlarını tutup bu alev topuy sanları öldürtüp, faillerini de meçhul tutu lar. Çanak yalayıcıların avukatları mahken "vatanım için yaptım", "vatanıma, dinime karet etti, öldürdüm" gibi ifadeler verip, k luyorlar.

Depresyon geçirmişler bilebilir, depres da duygular fikirlerin yerini alır. Şöyle, "ar kelimesi, ya da araba gördüğünüzde, akl hemen arabanın kaza geçirmesi, insanları mesi gelir. Ya da masum bir çocuk gördü nüzde, aklınıza hemen çocuğun annesin trajik bir şekilde ayrılıp öksüz kaldığı, ba kaza gelmesini, düşünürsünüz.

Duygularla fikirler şöyle de yer değişti an sizi eğlendiren adamın, daha dün ba soymuş olması, sapık olması ilgilendirme an içinizi ısıtan adama sevinçle sarılırs Buna "aşkın gözü kördür" derler. Görev aşklar da karıştırılır. Bir park bekçisi, avazı tığı kadar bağırır size: "Oraya oturmak yas Görev icabı usulca söyleyebilirdi, siz de a ma bağırırsınız, aranızda aşk-nefret ilişkisi ğar, bir zaman sonra düşünür, emir kulu o ğunu, görevini yaptığını söyler, barışır, kav nızdan utanırsınız.

Ya da İhlas Holding'le dünyanın en ça zengin olan adamının televizyonu TGRT'de kerlik programı yapılır, Askerleri "aşk" içi bağırırken görürüz, vatan sevgisi, damarla da patlayacakmış gibi şişer. Oysa, dünya ilk gününden beri kimse askerliği sevm Kurtuluş Savaşı'nda cephedeki askerden ç kaçak asker vardı, Kuvacıların dehası da, c hedeki stratejilerden çok kaçak askerleri zenli ordu haline sokmaktı. Ve sonra herke askerden kaçacağını çok iyi bilen askerler, kerlik sevgisini fazlasıyla abarttılar, kurduk devletin ruhuna da girdi bu sevgi, milli de tin karakteri oldu, psikoloji kitabı yazan da raatçılık yapan da, eğitim seferberliği de, da kazma sallayan da, herkes "ilerleme", " kınma" ülküsünü askerlik marşlarıyla, aske naralarıyla ruhlarına kazıdı! Üniversiteleri "asker" heyecanıyla kurduk!

Şüphesiz, ulusal görevdir, hepimiz yapa ancak, askerlikte soğukkanlılık gerekir, araz uçan-kaçan tiplerin yaşama şansı yoktur. sil saklanacağınız, nasıl bir strateji izleyece niz derin ve teknik bilgiler gerektirir. Kendi kontrol etmeden nara atarak araziye çıkar nız, keklik gibi avlanırsınız. Ulusal bir gö için "aşk" gerekmez, mecburuzdur ve en şekilde yapmak isteriz.

Karadeniz'deki kurtuluş savaşını anlatan Karadenizli tarihçinin Sürmene-Of bölgesin Rusiarla savaşımızı anlatan bölüm geldi a ma: "Laz uşaklarının hepsi coşay, hepsi lanlar gibi kükrey, hepsi sanki olmuş bir kar Allah Allah diye bağırıp düşmanın üstüne a dı, yazık, hepsi şehud oldi..."

Koskoca bir toplumu gazla yönetme adını medya "Siyaset" koydu. Turizm bak sekiz sütuna manşetten, gelecek yıl, turizm dünya birincisi olacağımızı iddia etti, gerçek kendisine söylendiğinde, bir ertesi gün, bun rakam olarak doğru olamayacağını kendisi de kabul ettiğini, ancak, bu büyük hedefi yak lamak için bu inancın verilmesi gerektiği "iman" ettiğini söyledi. Taksim meydanın İngiliz holiganları öldüren "iman" da aynı "k kınma" imanıdır, kuşkunuz olmasın. Bilgi ye ne zehir dolu buluttan büyük bir hayalet do şıyor aramızda.

Duygularını "bilgi" sanan siyasiler, gaze ciler, anne-babalar sonunda şöyle köşeye kışır: Devletten "duygularıyla" talepte bulun lar. İşte şehit aileleri, bağırarak, ağlayara yardım talebinde bulunup, devletin yüzleri bakmadıklarını iddia ediyorlar.

Bir başka değişik tezahürü şöyle, duygu rıyla topluma, vatan, millet, diye gaz veren p litikacılar, iktidara oturduklarında, aile fertle ni, eşlerini, akrabalarını kayırmaya başlar. çok doğal, çünkü "duyguları" aile bireyleri rafında gelişmiştir, Hatice yengesinin kızı d

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

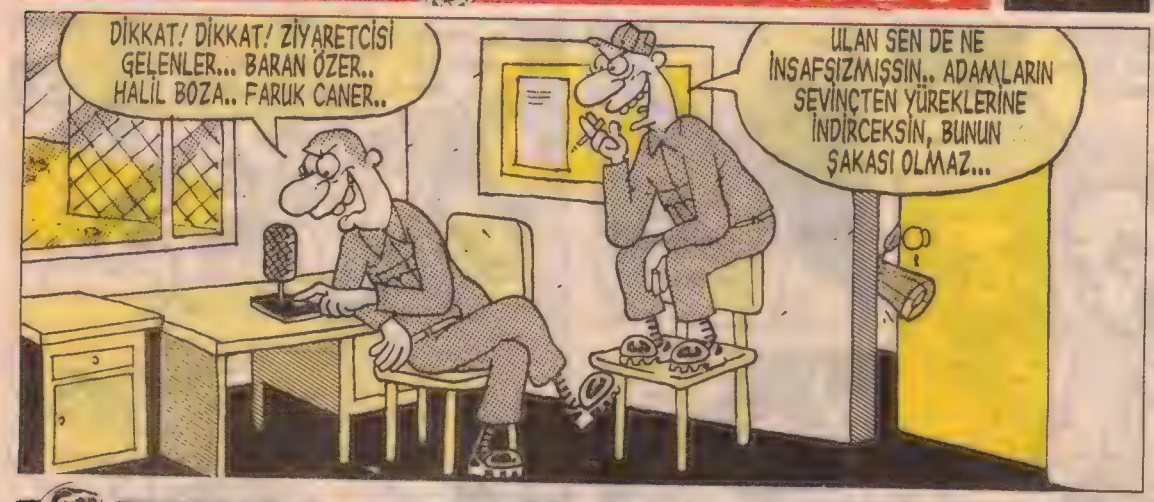

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

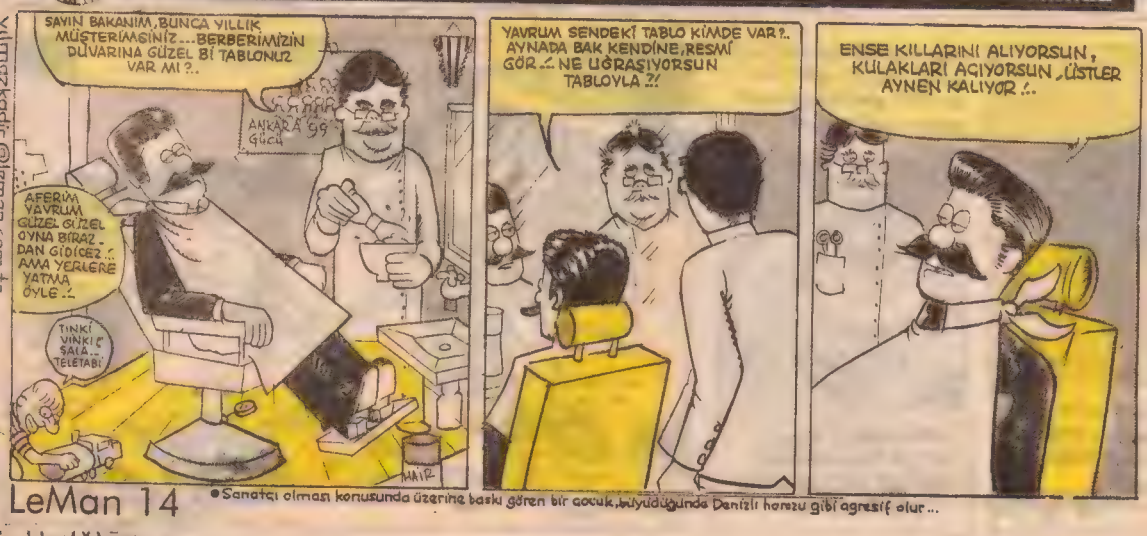

Yılmaz Kadir ©Leman Basın Yay. Tic. Ltd. Şti.

•Sanatçı olması konusunda üzerine baskı gören bir çocuk, büyüdüğünde Denizli horozu gibi agresif olur...

Akşamsefası

feyhan@leman.com.tr

Bayıp Günü

Feyhan Güvar

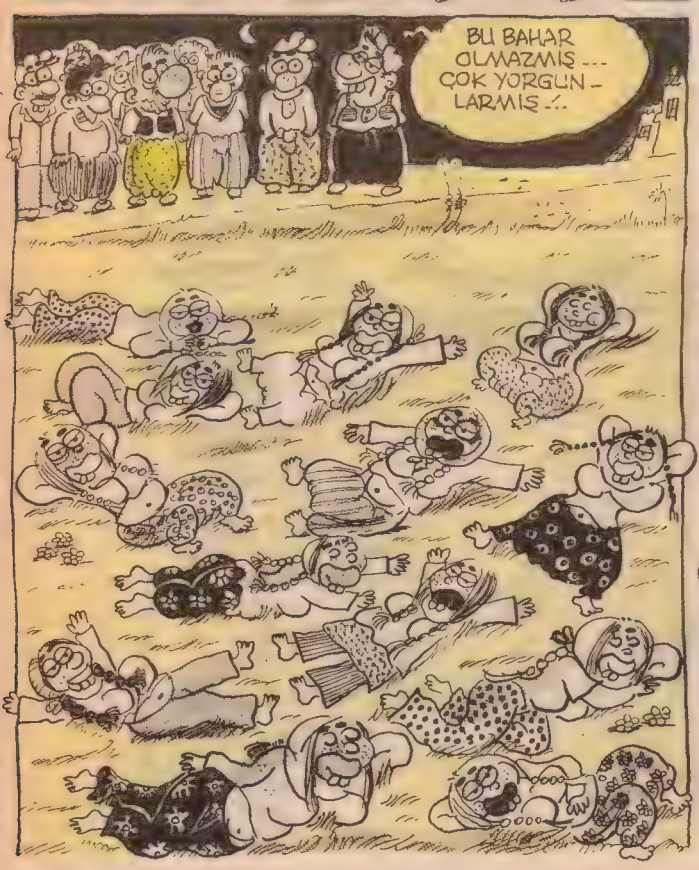

nildiğinde canı çıkar, çünkü Hatice yengesi küçükken onu salıncakta sallamış, onun kızını işe koymasın da ne yapsın? Ailemizden, kasabamızdan bu duygularla geliriz, birgün toplum önderi olduğumuzda da bu duygularla toplumu yönettiğimizi sanırız!

Ahmet Haşim, hiç evlenmemesi gereken çiftler, aşıklardır, der. Duyguyla-gerçeği ayırtetmek ister. Fikirlerimiz bu yüzden, seviyorsevmiyor üzerinedir. Siyasi alanda da insanları böyle görürüz, "vatanı seviyor-sevmiyor", bu ülke için ürettiği, bilgi, düşünce nedir merak etmeyiz.

Eğer duygularımızla toplum yöneteceksek, mesela Hazine Müsteşarlığını en iyi benim annem yönetir! Teşviklerden sorumlu bakanlığa da, komşumuz Behice teyzeyi koyalım.

Devlet İstatistik'in başındaki Orhan Güvenir, içimizde verili bilgilerle konuşması gereken tek adam, "enerji açığımız yok, ayrıca, 2005 yılında enerji fazlamı olacak" diye konuştu diye, yani, aşkla konuşmadı diye, vatan hainliğiyle suçlanıp, tekme-tokat alaşağı ediyoruz adamı. Ve devlet halka şantaj yapmak için elektrik kısıntılarına başlıyor, aynı hayalet, aynı canavarla.

Ulucanlar cezaevinden tüm köşeyazarlarına 26 Eylül'de öldürülen on kişinin ve işkenceden geçirilmiş insanların fotoğraflarıyla dolu mektuplar postalandı. adıma gelmemiş, "sayın aydın" diye herkese sesleniyor mektup. "İçinizde küçücük bir sızı olmadan da bakabiliyor musunuz bu fotoğraflara" diyor. Fotoğraflar bakılacak gibi değil. Yangından çıkarılmış gibi kömürleşmiş cesedler dövülerek bu hale getirilmiş. Kazan karası gibi şişmiş yerler patlamış davul gibi. Beynim acıdı, gözlerimden masmavi duman tüttü, fotoğraflar bakılacak gibi değil. Mektuptaki öfkeli ses, aydınlara bağırıyor: "Kimbilir sen, masa başında, Avrupa Birliği, demokrasi, insan hakları, diye uzayıp giden sözcüklerin arasında umutlu kulaçlar atarken, ben, boynundan vurulmuş, sesini kaybetmiş arkadaşımı avludan koğuşa taşıyordum. Kurşunların, gaz bombalarının, kancaların, tazyikli suların arasında. Kollarım kanla yıkanmıştı. Sayın aydın, candan yakın arkadaşımın kanıyla. Oysa ne ateşli, oysa ne tatlı, ne güzeldi senin sözlerin. Ve sen sustun, senin aydınlığının sağırlığında vurulduk o gece. Sen bilgisayar tuşlarında dolaşırken, ben hamamda dostumun dipçik darbeleriyle kırılan kaburga kemiklerinin sesini dinliyordum yarı baygın. Belki sen alev saçlı çocuğunun saçlarını okşuyordun o gece.."

Bir daha bakıyorum fotoğraflara, kuyruğundan tutulup mezarından çıkarılmış hayvan leşleri, kamyon tekerleği altında kalmış köpek başı gibi genç-çocuk yüzleri! Dünyanın tüm kötülükleri bir genç insanın bu bedenindeymiş gibi eşek gibi sopalarla günlerce dövülmüş, kurutulmuş, yine dövülmüş, şişmiş alnı, deve kafası gibi başlar... Şişmiş eller dövülmekten tırnaklar avuç ortasına kadar kaymış, sanki bir kazanda kaynatılmış bedenler, başbakanımız, bakanlarımız, insan hakları sözcülerimiz sudan gelinceye kadar dövülmüş. Sanki hiçbiri insan olmamış, sanki hepsi kapkara bir canavar heyülayken tam insan oluyorlarmış öldürülmüş, kan emip şişip boğulmuş tahtakuruları gibi. Resimler fotoğrafta kokuyor, ağızları tıka basa kemik lapası doldurulmuş, kırmızı soğan gibi şişmiş ağzına artık sığmayan dilleri... Bu mahkum çocuklar ne yaptı, zavallı, savunmasız, elleri kelepçeli ve cansız bedenleri hala tahtalarına yatırılıp günlerce dövüldüler... Hadi bunlar öldü, bu dehşeti görenler, biz acılıyken gülenler, biz dövülürken ekranlarda ödül alanlar, bulutlar da gördü mü, çeşmeden akan sular da gördü mü, parçalanan leşleri ekranlarda şenlendirenler de gördü mü, bu ölmüş deniz solucanlarına benzeyen leşleri başka kimler gördü?..

Fotoğraflara kaptırdım kendimi, bayılacak gibiyim, vuran kim, öldüren kim, şişiren kim, yoksa görevliler maltayı fordizmin yürüyen band sistemi gibi mi kullanıyorlar, biri dipçiği geçiriyor, diğeri kafatasını parçalıyor, diğeri bağırsaklarını döküyor... Kim verdi bu emri, bilen yok. Kim öldürdü, bilen yok! Bu büyük "milli gaza" bu görevlileri kim getiriyor, neden getiriyor?

Tam da mektuptaki öfkeli sesin dediği gibi, fotoğraflara baktığım şu an, ilkokul birinci sınıfta, okuma yazmayı iki ay önce sökmüş oğlum girdi odaya, farkına varamadan ben, fotoğrafları gördü, dehşete kapıldı. Ağlamaklı bir sesle, "baba ne oldu bunlara?", paniği gidermem gerek, "oğlum, bunlar yangın çıktı, orda öldüler" diye bir yalan uydurdum. Soruları bitmez, "Yangını kim çıkardı baba?"... Ne anlatayım şimdi... "Yangını.... görünmez hayaletler, canavarlar çıkardı... bulamıyoruz oğlum, bir ateş topu var, yakıyor, kimse bulamıyor..." "...Peki bu fotoğrafları sana niye gönderdiler baba!" "Hikaye yazıp, yazılar yazıp, bu görünmeyen canavarları yakalamamı istiyorlar, oğlum!"...

Ben daktilonun başında ne yazacağımı kara kara düşünürken, oğlum da, yanıbaşımda beni taklit ederek yere uzandı, hikaye yazmaya koyuldu. İnşallah inanmıştır bana, dedim içimden. Üç-dört saat geçti, bir hikayeyle geldi yanıma, "canavar" demiştim, "hayalet" demiştim, zaten çizgi film hastası, yumurcak Dennis'i çok seviyor, o da oturmuş yazmış, noktalama işaretleri dışında hiçbir kelime eklemedim, bir tek kelimesine karışmadım... Bu hafta hafif bir yazı yazmaya kararlıydım, bırakayım, yazımı oğlumun hikayesi bitirsin...

YUMURCAK DENNİS'İN MACERALARI HAYALET AVCISI

"Birgün Dennis ve köpeği Reşır eğleniyorlardı. Yumurcak Dennis'in annesi onu çağırdı. Dennis aldırmadı.

Dennis aldırmayınca annesi yüksek sesle bağırdı. Dennis tamam patladın mı ya geliyoruz dedi. Dennis eve girdi. Onu ilk önce babası karşıladı. Ve Dennis'e şöyle dedi. Bugün hayalet avına çıkıyoruz. Deniz hayalet avına mı diye bağırdı. Sonra da Dennis'in annesi evet Dennis yoksa hayaletlerden korkuyor musun, dedi. Hayır dedi Dennis. Vakit geçmeden yola koyuldular. Dennis arabadaki deniz giysisini aldı. Kendine ve köpeği Reşır'a giydirdi.. Arabada şarkı söyleye söyleye gittiler. Babası arabayı kullanıyordu. Annesi onun yanında duruyordu. Reşır sol tarafta Dennis sağ tarafta oturuyordu. Ama Dennis annesi ve babasından birşey saklıyordu. Arabanın garajına Dennis'in arkadaşları saklanıyordu. Geldiklerinde hemen arabadan çıktılar. Dennis'in annesi ve babası Dennis'i deniz kıyafetleriyle görünce güldüler. Gizlice Dennis ve köpeği Reşır bagajı açtılar. Annesi babası da Dennis'in arkadaşlarını görünce bayıldılar.

Dennis korkudan korkuyordu. Ama üstünde deniz kıyafetleri olduğu için şanslıydı. Reşır da öyle. Ama nedense Dennis'in içinden şöyle bir ses geliyordu.

"Dennis korkacaksın, hiç üzülme."

Sonra da bir hayaletle karşılaştı. Dennis'in korkudan bacakları titriyordu.

Annesinin, babasının ve Reşır'ın da bacakları titriyordu. Korkudan koşmaya başladılar. Ama diğer tarafta da bir canavar vardı. Tam yedi başlıydı. Sağ taraftan çıkmaya karar verdiler ama orda da duvar vardı. Sol taraf dediler. Orda da duvar vardı. Birdenbire sıkıştıklarını anladılar. Hayaletten hemen kaçmaya kalktılar, kaçtıklarında birşeye çarptıklarını anladılar. O da canavarın bacağıydı. Canavar tam yiyecekken Dennis'in aklına birşey geldi. Hemen hayaletin vücudundan geçelim, diye bağırdı, Dennis. İyi fikir dedi annesi. Onu duyan canavarla hayalet bir fikir buldular. Hemen hayaletin vücudundan geçmeyi denediler. Ama canavar hayaletin vücudunu koruduğu için şanslıydı. Dışarı çıkmayı denediler. Orda da bir kocaman canavar vardı. Dennis annesine dedi ki: Anne evet canavarlardan korkuyorum. Ben sana onu ne zaman sormuştum dedi annesi. Hani bana apartmanda söylemiştin ya anne. Evet Dennis ben de hayaletlerden ve canavarlardan korkarım. Hem de canavar bir tane daha canavar ve hayalet olduğunda çok korkarım.

Dennis şimdi konuşmanın zamanı değil, hemen işe koyulmalıyız. Haklısın anne.

Hey anne buldum. Bana yapışkan birşey ver. Aslında hepimize ver. Tamam Dennis. Al. Teşekkür ederim anne. Bunları herkes ayağına taksın ve tavana zıplasın. Ayağımızı tavana yapıştıralım ve yürüyelim. Herkes insin bu canavarın başı çok uzun. Başardık. Sadece hayaleti geçmemiz gerek. Ama geçemeyiz ben çok korkuyorum. Ayağımız indirelim. Şimdi hayaletin vücudundan geçelim. Tamam işe yaradı. Ama burda sıkışık kaldık. Şurda bir yol var. Çıkış yolu olabilir. Hepiniz buraya gelin.

Hep birlikte oraya girdiler. Dennis dedi ki: "Hey şurda bir ışık var. Belki çıkış yoludur". Ama boşuna kahretsin, sadece ateşböcekleriymiş.

Gelin belki şurdadır. Gelin çıkalım. Hayır, burda da iki çıkış yolu var. Anne, baba siz burdan gidin. Reşır, keltaş, zayıftaş, siz de burdan çıkın. Ben de şurdan çıkacağım. Reşır'a iyi bakın.

Dennis dikkatlice gitti. Annesi babası çarparak gitti. Reşır, keltoş ve zayıftaş rahatça gittiler. Herkes işini yaparken çıkış yolunu Dennis buldu. Hemen bağırdı. Ancak Reşır geldi. İkiye ayrıldılar. Dennis anne ve babasını bulmaya gitti. Reşır diğerlerini aramaya gitti. Hepsi geri döndüğünde o çıkış yolundan gittiler. Arabalarını görünce arabaya bindiler. Böylece yola çıktılar. Dennis o havuz kıyafetlerini üstünden çıkardı. Reşır da. Eve geldiklerinde Dennis hemen Reşir'la tekrar oyun oynadı.

Babası da işe gitti ve annesi de ev işleriyle uğraştı ama Dennis'in bir ödül alması gerekiyordu. Ama hiç umursamadı. Hepsi de işleriyle ilgileniyordu Dennis de unutmuştu. Ama birden aklına geldi. Hemen annesinin yanına geldi. Annesi de babasını çağırdı. Hepsi de onu tebrik etmeye geldi ve Dennis'i kutladı. Sonra da tebrik etti ve sonsuza dek mutlu yaşadılar.."

Ulucanlar'daki kardeşlerim, oğlumun hikayesinde söylediği gibi, "korkudan korkacağız, bunun için üzülmeyeceğiz!", hikayede dediği gibi, çıkış ışığı sandığımız şey, ateşböcekleriymiş, ve bu hayaletin içinden, yanarak, dövülerek, ölerek geçmekten başka şansımız yok!

Ve yine oğlumun dediği gibi, bunca işkenceye, ölüme, acıya rağmen birgün ödül almamız gerekirse, "umursamaz" davranıp, tüm bu kanlı fotoğrafları "unutmuş" görüneceğiz, sonsuza dek mutlu yaşamak için!

NİHAT GENÇ

nihatg@leman.com.tr

Dengeli Beslenme

kaanertem
@leman.
com.tr

KAAN ERTEM

BAĞA BAK HAVALAR ISINDI ÖYLE GİSA ETEK FİLAN GİYMEK YOK, GIRARIM GAFANI, ONA GÖRE ...

NE DİYOSUN LAN SEN?..

AMAN ALLAHIM.!.. İŞTE BAŞTAN SONA ŞEKİLLENDİREBİLECEĞİM FEODAL BİR ERKEK.!. SENİ BİR HEYKEL GİBİ İŞLEYECEĞİM.!.. BAMBAŞKA BİR İNSAN YAPACAĞIM.!..

RADYONUZDA ÇALIŞAN HERKES AYNI KULAKLIĞI TAKTIĞINDAN DOLAYI BİRİNİZDEKİ MANTAR HASTALIĞI HEPİNİZE BULAŞMIŞ.!. MESLEK HAYATIMDA BUNDAN DAHA SALAK BİR VAKA GÖRMEDİM.!.

HALİL ARKADAŞIMIZ GEÇEN GÜNKÜ PROGRAM ESNASINDA MEYDANA GELEN KARIŞIKLIKTA YANLIŞLIKLA İÇİNİZDEN BİR BAYANA **TECAVÜZ** ETMİŞ.!. KENDİSİ ŞİMDİ ÖZÜR DİLEYECEK.!. ANLAYIŞLA KARŞILIYACAĞINIZI UMUYORUM.!..

ÖKÜZLÜ MEYHANE

VALLA ÇOK ALKOLLÜYDÜM, N'APTIM, KİMİ ŞAPTIM HATIRLAMIYORUM.!.

Kendi kendini yiyen adam.

ULAN HAVALAR BİRAZ AÇILDI PITRAK GİBİ ÇOĞALDINIZ BE.!. YAHU YİĞİTLER TRENDEN ORDAN BURDAN SARKIP TELEF ETMEYİN KENDİNİZİ.!. A BENİM POKUNU YEDİĞİM GÜZEL İNSANLARIM.!. A BENİM EŞŞEK SIPALARIM.!. DİKKAT EDİN KENDİNİZE...TRENLERDE, VAPURLARDA EFENDİ GİBİ OTURU.... OOOF OFF!.. NE SÖYLESEM BOŞ.!.

AY KENAN.!.. AY AY AY.!.. YAPMA AY AY..!.. TAMAM GİR İÇERİ AAA.!.

BAK ŞİMDİ İSTASYONA GİRERKEN ATLIYCAM..!.

GİRSENE KARDEŞİM İÇERİ.!.. DÜŞÜCEKSİN TRENDEN.!..

Ziftli Süt Laç

GÖKHAN DABAK

LAL A,TEZ ELÇİ ÇIKAR.!.. MALAZGİRT'İ KÜFFARA BAĞIŞLADIM... SONRA GİDEK GENE FETHEDEK...GENE BAĞIŞLAYAK, GENE FETHEDEK, GENE BAĞIŞLAYAK, GENE FETHEDEK...KÜFFARI DELİRTİP TİMARHANELİK EDENE KADAR BU EYLEMLE GÖNÜLLERİMİZİ HOŞ EDEK..

NIHAHAHAHAA.!.. NASIL FİKİR AMA ?!

AY İNANMIYORUM SİZ BİR ÇILGINSINIZ PADİŞAHIM, HAŞMETLİM,,, **EKİKİKİEKİKİ.!..**

DOKTOR BEY ŞU GÖRMÜŞ OLDUĞUNUZ DAVSAN HER GECE GELİP KULAĞIMA ÇÖLECEKSİİN ÇIYAN KUSMUĞUNDAN YAPTIĞIM BOMBAYLA ACILAR İÇİNDE ÖLECESİİN **HİN HİN HİS HİSSS**...DİYEREK BENİ GAM VE KEDERLERE SEVKEDİYOR

MÜSTERİH OLUNUZ EY KASTA... YAPMANIZ GEREKEN DELİ BOKUNDAN 40 GÜN BEKLETİLMİŞ BİR ODUNU HAYVANIN KAFASINA VURMAK, HEPSİ BU ?!

PSİKİLOK

CAFERİM GENE GELDİ O HERİF DİKELİYO SOKAAN ORTASINDA... POLİSİ HABER EDEK Mİ?..

KIPRAŞMA, BIRAK DİKİLSİN, HINZIR GİBİ BİR HALİ VAR ZATEN MAFYA MIDIR, KOZMİK MİDİR NEDİR?..

HIM İLGİNÇ!

A-AAA.!.. YILLAR EVVEL UZAYDA KAYBOLAN KARDEŞİM ZÜHTÜ...ELİNDEKİ VANTİLATÖRDEN TANIDIM ONU.!.

ELİNDEKİ FANTİLATÖRDEN TANIDIN ONU...NE KÜZEL FANTİLATÖR PIR PIR DİYE DÖNÜYOR FANTİLATÖR... **EYOOOO.!..**

PIKRRR

FÜZE

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

Kırarım Çenenizi

Eski bir dünya ağır siklet boks şampiyonu olan **Reymınt Radırmınt** zamanında bokstan kazandığı paraları *"Ehöö öheee"* diye coşup, hanzo gibi çar çur etmemiş, bi yapı koperatifine girmiş ve şirin bi ev almıştır. Her neyse **Reymınt Radırmınt** şirin evinde hanımı **Natali** ile mutlu mutlu emekliliğinin tadını çıkartmaktadır. Günlerden bir gün **Reymınt Radırmınt** hep takıldığı kahvede arkadaşlarıyla oturmuş okey oynamaktadır, o sırada televizyon açıktır ve sipor haberleri yayınlanmaktadır. Sipiker *"Sayın seyirciler mayın seyirciler"* diye bi sürü haber sunar ve sıra boks haberlerine gelir. Sipiker yeni dünya ağır siklet boks şampiyonu **Mayk Denivın**'ın *"Boks aleminin gelmiş geçmiş en kıral boksörü benim, herkesin çenesini kırarım, varsa kendine güvenen çıksın karşıma"* dediğini söyler. Kahvede sessizlik olur ve herkes **Reymınt Radırmınt**'a bakar, kahvenin coşkunlarından **Hollandalı Köse Wilsın** *"Ya Reymınt abi, herif sana posta koydu be abi"* der. **Reymınt Radırmınt** duyar ama duymazdan gelir, hatta neskuik isteyerek iyice anlamaza yatar. Fakat kavedekiler *"Bu lavukta kimmiş be dünyaya gelmiş geçmiş en büyük boksör* **Reymınt** *abi dir"*, "**Reymınt** *abi bu gün antremana başlasın iki ay sonra öyle bi form tutar ki, değil bu lavuk, bunun gibi on taneyi üst üste dizer"* falan filan şeklinde konuşmalarla **Reymınt Radırmınt**'a inceden bi gaz verirler. Filmin bu sahnesine kadar tam bir kuul karekteri çizen **Reymınt Radırmınt**'ın aslında biraz denyo olduğunu anlarız. Çünkü mahallelinin bu konuşmalarından ufak ufak etkilenmeye ve gaza gelmeye başlamıştır. Neyse ertesi gün **Reymınt Radırmınt** yeni şampiyon **Mayk Denivına**'a meydan okur ve maç teklif eder, **Mayk Denivın** bu teklifi kabul eder. Mahalle halkı yek vücut olur ve

Reymınt Radırmınt'ın antreman yapması için ne gerekiyorsa sağlar. **Reymınt Radırmınt** iki ay gece gündüz hiç durmadan antreman yapar ve formunun zirvesine ulaşır, eskisi gibi yumruklarını balyozsal bi kıvama getirir. Karısı **Natali** hanım **Reymınt**'ı bu kararından caydırmaya çalışır ama **Reymınt** caymaz, çünkü o eski kurttur, çünkü o formunun zirvesindedir. Neyse maç günü gelir **Reymınt Radırmınt** ve **Mayk Denivın** ringe çıkarlar. **Mayk Denivın, Reymınt Radırmınt**'ın ağzını burnunu kırar, bi güzel döver. O gece karısı **Natali** hanım *"Oh canıma deysin, ben sana demedim mi yapma etme diye, demedim mi "* diye bağırır. **Reymınt Radırmınt** suçu kendisini gaza getiren mahalleliye atmaya kalkar. Fakat bunun eşi **Natali** hanımı daha da sinirlendireceğini sezinler ve vaz geçer. Ertesi gün acaba yanlış mı sezinledim diye bi daha yoklama çeker, fakat doğru sezinlediğine iyice emin olur ve gizlice sevinir. Fakat gizlice sevindiğine pişman olur ve aleni sevinir, kaybolan karizmayı tekrar ele geçirir. **Son**

Soner Günday

Akşamsefası

Tolga buldu çağcağı çıktı

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

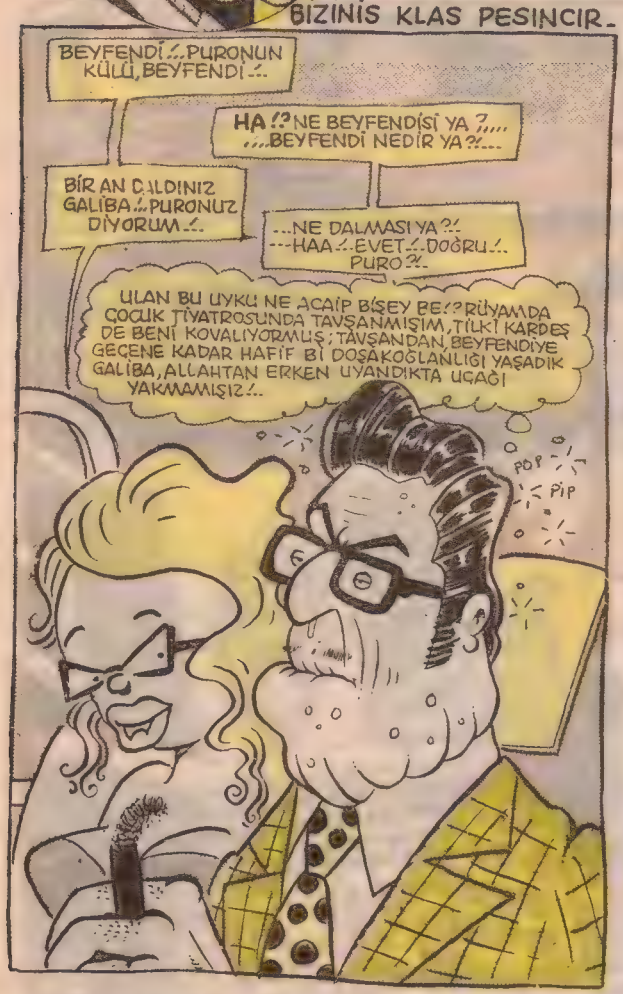

-ŞİİR DÜNYASI-

DUYUMSANAN DUYGU, YUDUMLANAN GAZOZ

Deri ceketler vardır, siyah ve kahverengi..
Meşin ceket de derler eskiler..
Kırlarda dolaşan inekler, kuzular olur,
Bunların dericileri deri fabrikalarında işlenir,
mont olur, manto olur, gün olur moda olur,
İster sevgili bunları..
Almazsanız montu ve kuzuyu, isyankar olabilir yanınız.
Kuzu harlı ateşte pişirilmeli, mont yağmurlu ve rüzgarlı havada giyilmelidir..

LeMan Okur Mektupları

İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

retini bana veren L
dergisine ve okur
en derin saygıları
sevgilerimi sunar
Zafer Özyurt
tançiftliği / İsta

Sen Yokken Baba

Bugün aramızdan ayrılışının yirminci yılı baba, sen öldüğünde sekiz yaşındaydım. Çocukluğumu 1980 ihtilali, Evren paşanın olayların içinden çalkantıları ile Turgut Özal'ın icrahatın içinden programlarıyla, yurdumu tanımaya başladım. Seni en iyi hatırladığım gün, ihtilal sabahı kitaplarını yaktığın gündü. Bugün yaşasaydın hiçbir şey değişmeyecekti. Sen öldükten sonra biz köyümüze döndük. Çamurlu yollarda kıt imkanlarla liseyi bitirebildim. Belki sen yaşasaydın, yüksek okul da bitirebilirdim. Ama hayatta yüksek okuldan başka çok güzel daha okullar olduğuna inandım. Çevremde yüksek okul bitirip, bir baltaya sap olamamış, medeniyetten uzak bırakılmış, sistemin çarklarında eriyip giden gençler gördüm baba..

İçimdeki sana olan sevgi ve saygı hiç azalmadı. Hayatı hep sevgi ve saygıyla yaşamaya başladım. Bazen içimdeki sevgi bir nehir gibi akıp boşaldı denizlere. Bazan önüme engeller çıktı ama gine de hiçbir şeyden taviz vermedim. Dürüstlüğümü satmadım baba. Bazan içimdeki acı, yaraya döndüyse de gine de yıkılmadım baba.

Yeşilin bütün güzelliklerini yaşadığımız köyümüzde ben hep kırsal topraklarda yeşilden uzak insanları düşündüm. Meyve ağaçlarının içinde, meyvaları yiyemedim baba. Çünkü boğazımdan aşağı gitmedi. Herşeyden mahrum çocukları düşündüm. Babasız büyüyen bir insan olarak, babasız olan çocuklara daha çok sarıldım. Gözümden akan yaşların parıltıları, bozan insanları aydınlattı. Bazense beni hayata küstürtdü.

Hayatı bir sevgi seli olarak düşündüm. İnsanlara değil, kötülüklerine kızdım. Hayatı sevgi dolu insanlık dolu bir nehir düşündüm baba, önüme engeller, pislikler çıktıysa da hep aşarak daha büyük sevgiyle beni bekleyen denize ulaştım baba. Denize ulaştığımda her yeri bir çiçek tarlası gördüm. Uyandığımda bir de ne göreyim her şey rüyaymış baba.

Bu bozuk sistemin çarklarında, hayatı sevebildimse iyi olan şeyleri, kötü olan şeyleri bugün ayırt edebiliyorsam hepsi senin ve senin gibi düşünen insanların sayesinde baba. Kötülüklerin içinde yok olmaktansa, iyilik dolu bir kaç dala ben de tutundum baba. Yaşasaydın, belki de içi sevgi dolu aşk dolu Cezmi Ersöz bile sana hayran kalacaktı.

Hayat işte, yaşamaya değer güzelliklerin olduğuna inandığım için hayatı gine de seviyorum. düşüncelerimi aktarabilme cesa-

Çalış-Tüket-Öl!!!

Bizler tüketim çağının, nen bireyleriyiz. Tükettikçe ğımız hissederiz. toplumsa numumuz için çalışır, sahte ve sevgiyi haketmek için b mizi ezeriz. Edindiğimiz her kişiliğimizin aynasıdır. (Çağd modernsen... telefonunu k Sanal dünyanın uyuşturma la kendimizden geçeriz. Yar yalnızlığı da televizyon nası giderir. O kadar mutluyuz k şeyimiz var. Bulaşık makines maşır makinası, bilgisayar koltuklar vb. Ve o kadar ra ki. Bunlara ödediğimiz para 1 ay boyunca ölünceye kada lışmak, uykusuz kalmak önemli değil. Hele hele ye mikrodalga fırın almak için rona yalaklanmak, insanlık runu ayaklar altına almanı önemi olabilir ki. Önemli ola kadar zam alacağımızdır.

Hem tüm bu tüketim eş dünyaya zarar veriyormuş k umrunda. Yeni hastalıklar, ka radyasyon, beyin tümörleri... canım, son marka, masajlı k ğa oturunca hiçbir şeyimiz maz: Kendimize yabancılaş muşuz, paylaşımdan uzakla şız. Hayvanları da kendi yara mız betonarme cehennemd şamaya zorluyormuşuz. As edindiğimiz her mülkte, işç kanı varmış... Bunların hepsi a şist saçması, sermaye düş safsataları, geçelim bunları, yada artık kutuplarda yok, bunlar, canımızı sıkmayalım..

Nükleer santrallere o k çok ihtiyacımız var ki. Bakın sikliğini nasıl hissettik. Zor elektrik kesintilerinde chat y madık, bulaşık yıkayamadık, saj koltuğumuz çalışmadı... S rale karşı çıkmak gerizekalı (Bakanımız söyledi, efend miz) 25 km. ötesinden fay geçiyormuş. Sağlam yaparız maz öyle değil mi. Radyas atıklar doğada 250.000 yıl yormuş... Yalan!.. Mutant ğumlar olacakmış, insanlar cekmiş yalan hepsi... Nük santral aslında rant için kur yormuş falan... Hantal yatırım mış. Enerjinin ancak %2-3 karşılayacakmış...

Üniversitelerde çağdaş bili eğitim verilmiyormuş. YÖK i nın saçına sakalına karışacak dar kendinden geçmiş. Bitire iş bulamıyormuş. Eğitim g zihniyetin elindeymiş. ÖTK lantıları "Tanrı Türk'ü Korus diye açılıyormuş... Hepsi zır küçük yaşta eğitilmeli insa Tek sıra olmalı, herşeyi ezbe meli öğrenmeli. Otorite olma olmaz. İnsan şaşırır sonra, k çıkar alimallah. Tek tip ol herşey... Sıradan olmayan he zararlıdır. Belli kurallar içinde yümeli ve yaşamalıyız. Kura kanunlar hep mutlu yaşama

LeMan
Sayı: 440. 15 Nisan 2000. Cumartesi
Haftada bir yayımlanır.
● Yayımlayan: LM Basın Yay. Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazı İşleri Müdürü: Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr)

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti sak

için var! Patronlarımız, yönetenlerimiz bizim için varlar. Aslında o kadar iyi insanlar ki onlar. Onlarca kişiye iş veriyorlar. Sömürü mü? Grev hakkı, sendika hakkı mı? 18 saat çalıştıktan sonra asgari ücretle yaşanmaz mı?.. Nankör bunları söyleyenler. Efendilerine karşı çıkan kendini bilmezler! Çalış-Tüket-Öl!!! Hepimiz kandırıldık. Bizi bağlayan zincirlerimizin şakırtılarından sağır olduk. Kapitalizmin heryerde bizi ezdiğini göremiyoruz.

Hepimiz sistemin köleleriyiz. Varolmaya çalıştıkça batıyoruz. Mutluluğu eşyalarda aramaktan ne zaman vazgeçeceğiz. Depresyondayım. Hatta çıldırabilirim bile. Çıkar ilişkilerinden, sahte aşklardan, tüketim manyaklığından, internetten, televizyonlardan kirlenen, yokolan doğayı görmekten, harç ödemekten, beni anlamayan, hayalcilikle suçlayan insanlardan, varolmanın acısından, devrimi göremeyecek olmaktan bıktım, yoruldum.

Sesimi her çıkarmaya çalıştığımda batmaktan, yalnız eve tıkılmaktan, bunalımda metalci arkadaşlarımdan. Şekilcilikle hareket edenlerden bıktım artık. Ben ateşi görmek istiyorum. Yeter olsun bu saçmalıklar artık yaşanacak bir hayatım var.. Uyanın artık, kalıplarınızı aşın, ellerimizde meşale şehirleri ateşe verelim... Umut Yavuz ve Özlem Can'a selam olsun.

Özgür

Cem Karaca'ya Açık Mektup

Selam, ben eski ve sürekli bir Leman okuruyum. Leman okumayı seviyorum, çünkü Leman'da kendimi buluyor, isyanımın sesini Leman'da duyuyorum. Baskılarla sindirilmiş işkencelerde canlar vermiş bir toplumun bireyi olarak Leman'a varlığından ötürü teşekkür ediyorum. Sözü fazla uzatmadan gelmek istediğim yere geleyim Cem Karaca'dan bahsetmek istiyorum. 40 yıldır ülkemizde yaptığı müzik ile isyanımızın bir diğer sesi olan, halkımızın yaşadığı zulmü ve haksızlıkları notalara taşıyan, felsefesi ve ideolojisiyle ezilen sınıfların mücadelesinin yanında olan ve bu bozuk düzene karşı toplumu mücadeleye çağıran Cem Karaca, 40 yıl sonra bugün yaptığı açıklamada işçi sınıfını terketttiğini açıklıyor, hem de ezanlar okuyarak. Büyük ihtimalle önümüzdeki ramazan ayında müslüman Türk halkı star televizyonundan orucunu Cem Karaca'nın okuduğu akşam ezanı ile açacak.

Oysa bizler senden öğrendik yıllarca karşılıksız aşklara mahkum olan tamirci çıraklarını, dört köyün ağa kızı Zeyno'ya sevdalanan ipsizlerin ırgadı Memed'i parkası içinde öldürülen emekçi öğrencilerin okuma mücadelesini ve sevdiğimize "Seni bana mevlam değil, kendim kendime yazdım" demesini. Sen değil miydin yıllar evvel "Yolumdan dönüp mahrum mu kalayım, dönen dönsün ben dönmezem yolumdan" diyen. Soruyorum sana şimdi ne değişti? Ulkemizde sınıf farkı mı ortadan kalktı, okullarımızda emekçi öğrenciler ile kolejli öğrencilerin eğitim koşulları mı eşitlendi yoksa devlet artık daha mı az derin?

Bu ülkede tek suçu Cem Karaca dinlemek olduğu için karakollara çekilip dayak yiyen insanlar biliyorum. Senin şarkılarınla ajite olup, düzene isyanını eyleme dönüştüren ve gözaltında yok edilen insanlar biliyorum. Onurlu başladığın bu süreç sonunda bugün geldiğin noktadan ben eski bir Cem Karaca hayranı olarak utandığımı belirtmek istiyorum. Bu mektup bu utancın yarattığı bir tepkidir. Sana Allah'ınla, peygamberinle iman dolu uzun bir ömür diliyorum ve ben gene de inatla diyorum ki; "Kadılar, müftüler fetva yazarsa, işte kement işte boynum asarsa, işte hançer işte kellem keserse, dönen dönsün ben dönmezem yolumdan."

Yaso

Öğretmen

Ben ilkokul mezunuyum. 8 Mart 2000'de Ankara'dan Bursa'ya giderken başıma gelenleri anlatmak istiyorum.

Otobüste 25 öğretmen 2 şoför 2 muavin ve 4-5 normal yolcu vardı. Konuşmalarından anladığımı göre bu öğretmenler Ankara'da deprem konusunda kurs görmüşler. Toplu halde şarkı söylemeye bile kalktılar. Aralarında biraz görgülü biri vardı. Diğer yolculardan izin alalım dedi. Gülüp geçtiler. Bir kadın öğretmen "böyle kalabalık olmak ne güzel, istediğimiz gibi yüksek sesle konuşuyoruz kimse birşey söylemiyor." dedi. Yolcuyu nerde indireceğini şoför bilir. Bursa'da üç tane yolcu indirme yeri var gerisi yasak. Kalabalık oldukları için istedikleri yerde indiler. Şoföre emir vererek bağırıp çağırarak. İri kıyım bir öğretmen cep telefonunu açtığı için kendisini uyaran muavine bağırdı. Pin kodunu yazdım mı! Kodu yazmadan açılır mı! Muavin senin pin kodunu mu takip edecek diye soracaktım ama başıma bela almak istemedim.

Kalabalık olmasalar bu davranışların hiçbirini yapamazlardı., Umarım bu yazı yayınlanır da müdürler görür bundan sonra daha dikkatli görevlendirme yapar.

Bir otobüsteki 35 kişinin 25'i görgüsüzse ve bunların hepsi de öğretmense yani öğretmen dedikleri buysa iyiki okumamışım.

MAE - Bursa

Sanatçılarımız!

Çok uzun bir süre önce bir dergide güzel bir yazı okumuştum. Bu yazıda sanatçılarımız! Eleştiriyor ve baldır bacak, salkım saçak, kucak kucak pozlar veren, kendisine sanatçı diyen kişiye şöyle bir tanım getiriliyordu: "Çüksel avrat". Bu yazının yayınlanmasından uzun süre geçmesine rağmen değişen bir şey olmadığı ortada.

Medya dediğimiz sermaye taşeronu ve yalakası yazılı ve görsel yayın organları (uyutma araçları) bu yayın politikalarını sürdürdükçe de "çüksel avratlar" sanatçılıklarından vazgeçmeyecekler anlaşılan. İşin garibi kamera önünde öne arkaya, sağa sola dönerek vücudunun en ince ayrıntısına dek yakın pozlar veren ve "Ay çocuklar beni seksi buluyor musunuz?" diyenler birbirleriyle sanatçılıkla yarışıyorlar. Bir sanatçımız şöyle diyor; "Benim yaptığım sanat belli. Ben sanatımla yaşıyorum." Öteki oradan bağırıyor; "Bak bana 123 tane şampanya patlatıldı. Hangi sanatçıya bu kadar patlatılıyor." (Helal patlatana!) Beriki öte yandan çığırıyor; "Oraya gelirsem ağzını caart diye yırtarım onun. Benimle uğraşmasın. Ben kendimi halka kanıtlamış bir sanatçıyım."

Televizyonlarda (Televolelerde, magazin programlarında ve ana haber bültenlerinde) boy boy, yakın plan uzak plan ve sık sık gördüğümüz sanatçı olduklarını söyleyen kişiler bunlar. Kimi seksi, kimi şampanyacı, kimi yumuşak, kimi sert.

Seviyeleri konuşmalarından belli. Oysa onlara göre çok seviyeliler. Ölçüsü mü? Bir bakalım onların penceresinden.

Seviye tespiti üç bölümde inceleniyor.

A. Seksilik seviyesi.

Göğüsler ve kalçalar dolgunsa, ele geliyor ve taşıyorsa: Üst seviye. Göğüsler ve kalçalar elde hafif hissediliyorsa: Orta seviye. Bu uzuvlar hiç hissedilmiyorsa: Silikona ihtiyacı olan seviye.

B. Şampanya patlatılma seviyesi.

100 şampanyadan fazlası: "Ne karı be!" seviyesi. 50 ile 100 şampanya arası: "Fena değil" seviyesi. 1 ile 50 şampanya arası: "Karı çok kötü ama bu akşam başka düşüremedik" seviyesi.

C. Yumuşaklık seviyesi

Poposu yumuşaksa, göğüsleri dolgunsa: "Kadın gibi" seviyesi. Sadece poposu yumuşaksa: "İdare eder" seviyesi. Elleri yumuşaksa: "Alıştım bir kere bu işi kadınlarla yapamıyorum" seviyesi. İşte seviyeleri. Seviyeleri de sanatçılıkları gibi kendiliğinden belirlenen bu kişiler bir de karşımıza geçip şöyle diyorlar: "Beni bu halk yarattı. Ben sanatımla yaşıyorum."

Çok seviyeli sanatçılarımız! Sizleri biz yaratmıyoruz. Gidin o televizyon kanallarının zeka seviyesi düşük, yalakalık kabiliyeti yüksek, halkı uyutmakta başarılı, cebi paralı yöneticilerine, bardaki, kardaki, yataktaki, havadaki, karadaki, parayı nerden buldukları belli olmayan patlatıcılarınıza teşekkür edin.

Kim size sanatçı der, şu televizyonlar, barlar, gazinolar ve haksız para kazananlar olmasa?

Siz ve sizi göklere çıkaran haber yapımcıları ile paralı patlatıcılarınız başka bir ülkede olsanız ne iş görebilirsiniz?

Olsanız olsanız siz "çüksel avrat", haberciler bu terimin anlamını bulmaya çalışan çanak yalayıcılar, paralı patlatıcılarınız ise bu terimde kendilerine anlamlı bir yer arayan insanlar olabilirsiniz ancak. Saygılarımla.

Haldun Yıldız

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Göneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● **Satış:** Güneyt AYDIN ● **İşletme:** Orhan AÇAR **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Yan Ürünler:** Tunca OBUZ ● **Muhasebe:** Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA● **Abone:** Sevil ŞAPÇI ● **Bina Görevlisi:** Yasin ADIYEKE ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** İlkak Matbaası● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst

Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır

SERGİ
14 NİSAN
10 MAYIS
Saat: 12:00
19:00 arası

'FIFTH ELEMENT'

LeMan KÜLTÜR'DE

Luc Besson'un görsel şenliğinin tasarımcısı Fransız çizgiromancı MEZIERES'in çizimleri Leman Kültür'de. Bruce Willis'in taksisinden uçan Çin lokantasına kadar bütün bir gelecek dünyası Mezieres'in çizimlerinden yola çıkılarak yaratılmıştı. Resimli roman estetiğinden sinema estetiğine uzatılmış harikulade köprünün tadına varmak isteyenler... Leman okurları, sinemaseverler, resimli-roman severler, sinemacılar, sinema eleştirmenleri, sinema öğrencileri, aynı tarihlerde Beyoğlu sinemaları arasında mekik dokuyacak olan sinema festivali tutkunları.. Yüzlerce tasarım, çizgi, desen ve bu çalışmanın hikayesinden oluşan '5.Element' Mezieres sergisini kaçırmayın.

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu-İst.

MEZIERES ve BENİM 5. ELEMENTİM

Uzay çağı çizgi roman dizisi Valerian ve Laureline'nin yaratıcısı Jean-Claude MEZIERES, metin yazarı Pierre CHRISTIN'in de emeğiyle, modern çizgi roman dünyasına silinemeyecek bir etkide bulunmuştur. SPIELBERG ve LUCAS gibi yönetmenlerin, **Star Wars** üçlemesinin görüntüsünde hiç kuşkusuz etkileri olan MEZIERES ya da MOEBIUS'un albümlerini uzun zamandır raflarından eksik etmedikleri malum. Luc BESSON, **5.Element** filmi için MEZIERES'e teklif götürdüğünde, böyle bir etki ilk defa ciddi bir profesyonel boyut kazandı. MEZIERES, **5. Element** için 100 gün boyunca karakterler ve dekorlar hayal etti. Uzaylılar, uçuk mimarlık örnekleri ve uzay araçları çizimleri yarattı. Çizimlerinin ve dekorların bir bölümü tıpatıp filmde yer aldı. Hatta geleceğin taksileri konusunda engin yaratıcılık gücüyle senaryo üzerinde ciddi etkileri oldu. Çizimler, Fransız Dargaud Yayınevi tarafından **Mon 5. Element** (Benim 5. Elementim) adlı bir albümle de yayınlandı. **İşte sizlere bu sergide, MEZIERES'in 5. Element filmi için yaptığı hazırlık çalışmalarından, kroki ve eskizlerinden derlenen bir seçki sunuyoruz.** Sergi, Fransa'da Amiens Şehri III.Çizgi Roman Festivali İçin Jean-Claude MEZIERES'in de aktif katılımıyla, **On a marché sur la Bulle** çizgi-roman kurumunca hazırlanmıştır. Sergi, **Amiens 2000: Dünyanın Renkleri** Festivali'nde beş ay boyunca düzenlenen Türkiye temali etkinlikler için, Leman Kültür'ün organizasyonuyla İstanbul'da sunulmaktadır.

MEZIERES

Paris'te 1938'de doğdu. Hava saldırılarının yoğun olduğu dönemde, komşusu **Pierre Christin**'le sığınakta tanıştı. Pilot brövesini alamayınca, 15 yaşında Uygulamalı Sanatlar Okulu, resim bölümüne girdi. Eğitimi boyunca, çizgi roman dergilerinde kısa öyküleri yayınlandı. Uzun bir askerlik döneminden sonra, reklam alanında çalıştı ve illüstrasyonlar yaptı, çizgi romandan uzaklaştı. 1965'te çocukluk hayalini gerçekleştirip (Batı'ya git, genç adam!), Amerika'ya gitti. Montana'dan Arizona'ya at üstünde sığır çobanlığı yaptı. Zorlu kış gecelerinde, Utah Salt Lake City'de Fransız Edebiyatı okutan, çocukluk arkadaşı Pierre Christin'de kalırken, ileride efsane olacak ikili doğuyordu: Mezieres'in çizimleri, Christin'in metinleri. Nitekim, ilk işbirlikleri Mezieres'in Fransa'ya dönüş biletini alması için çizdiği 6 sayfalık maceranın **Pilote** dergisinde yayınlanmasıyla gerçekleşti. Mezieres'in Fransa'ya dönüşünden itibaren, ikilinin çalışma temposu somutlaştı. Senaryonun oluşturulmasında işbirliği ve fikir alışverişi; iki kıta arasında bir tür ping-pong maçı gibi. O sıralarda bilim kurgu, Fransa'da hala marjinalken, 1967'de **Pilote** dergisinde **Valerian** serisinin ilk albümü, **Les Mauvais Rêves** (Kötü Rüyalar) yayınlandı ve büyük ilgi gördü; özellikle de kadın kahraman **Laureline.** Barbarella gibi bir tipten sonra, bilim kurgu dünyasında ilk defa etli butlu esaslı bir kadın karakter yer edinmişti. Hiç son bulamayacakmış gibi başladıkları bilim kurgu maceraları serisi, zamanın yarattığı paradoksa yenik düşer; aslında 1968'de yarattıkları **La Cité des Eaux Mouvantes** (Çırpıntılı Sular Kenti) albümü, 1986'da gerçekleşecek kıyameti öngörmektedir. 1984'te **Les Spectres d'Inverloch** (Inverloch Hortlakları) ve 1985'te **Les Foudres d'Hypsis** (Hypsis Yıldırımları) ile paradoksal kusuru aşarlar. Mezieres, 1984'te **Anguolême Çizgi Roman Festivali** Büyük Ödülünü aldı. 1987'de yine Christin ile, Avrupa'nın limanlarının olağanüstü grafik çizimlerinin yer aldığı **Autrement** Yayınevi tarafından yayınlanan **Lady Polaris**'i yarattı. Ardından Christin'le 1991'de, 20 yıldır süren **Valerian** ve **Laureline** serisinin tüm elemanlarının evrendeki yerlerini, silahları, evreleri tanıtan kozmik bir atlas yaptı. 1994'te **Les Cercles du Pouvoir** (Gücün Halkaları) **Valerian**'in 15. albümü oldu. Birçok audiovisuel projeye katkıları sürerken, basın, reklamlar, sinema ve çizgi film için 15 senedir yarattığı illüstrasyonların yer aldığı **Extra de Mezieres** (Mezieres'in Ekstraları) başlıklı bir albümü ve Luc Besson'un 5. Element filmindeki dekorları da çalışmalarına örnektir. Yayınlanmış 24 albümü bulunmaktadır.

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIR BOYSAL

Toplumsal sendromlardan uzak durma gayretim var... 2000 yılbaşına eşin dostun ısrarlı şeyiyle, İstanbul'un en debdebeli tekno gece kulübünde girdiydik. Dijital müzikle coşkun gibi akan sel olmuş tipler arasında pinekleriken, sababa karşı ortalık biraz tenhalaştı, yüzlerini maskeyle kapatan birkaç insan peydah oluverdi.. tedirgin turluyorlar.. Sonra bunlar bizim arkadaşların yanına geliyormişler.. sendanın öğrendik... "Muhteşem 2000'e en çılgınca girmek için geniş çaplı bir grup sex yapılacakmış da bir vefa da, onun için gözlerine kestirdikleri musarrileri tiplere çağrı yapıyorlarmış!!! Gidilmedi tabii... Olmadı...

((HIGH))

Genç şair arkadaşım Kaplan Özdemir ve arabasıyla bi gece Boğaziçi köprüsünden Anadolu yakasına geçiyorduk... Nası keyifliyiz o dereceki, ellerimizde biralar... Polisler çeviriverdi tabii.. Fitili tutuşan Kaplan klasik numarası, kendi şiir kitaplarından bir demeti polislere hediye edip kurtulmaya niyetlendi ama baktı arabada hiç yok kitabından en sonunda OCTAVIO PAZ'ın "Lir ve Şiir" adlı kitabını buldu veriverdi... "Abi bunu ben yazdım" diye... inandı polisler imzalattılar kitabı... gittik..

OCTAVIO PAZ LİR ve ŞİİR

Kaplan'ın şahit olduğum en acaip performanslarından biri, yıllar önceki Değirmendere macerasıdır... Piknik... Kaplan'la kız arkadaşı bizden ayrılıp gölde sandal sefasına niyetlendiler... Açıldılar... Gözden ırak olduklarını sandılar ama yanılıyorlardı... Koyun öbür tarafından göründüler... Ama farkedildiklerini farketmeleri olanaksızdı... Şu aşağıdaki hem sandal hem cinsel mekanizmaya baksanıza... Ne pompa! Ha babam de babam aşk gemisiyle kaç tur attılar! Alkış tutasım geldiydi...

OAH!

DOMP!

COLD!

COLD!

Eski gaste küpürlerinden biri... 5-6 yıl öncesi Sabah gastesi'nden sakladığım bir küpür... İranlı bi işadamı, Ankara'da bi kebapçıda 13-15 porsiyon dozaşımı Adana Kebap yiyip çatlamış, ölmüş...

2. Olay: Adana dolaylarında bi ara otobüsteyiz... Külüstür... İhtiyaç molası oldu bi **arap** indi otobüsten az öteye.. çayırlık çimene gitti... Kuğu gibi çöktü... Kalktı... ardına bakmadan otobüse döndü... Baktım oraya kocaman bir bok zçmış...

3. Olay: Yıllar önce Adana'da Mısır Çarşısı bi arabın işporta tezgahından minik bir zurna beğendim... Kaça dedim "60 papel" dedi... "pahalı" dedim... Peki, sana "3 papel'e olur" dedi...

İlkel düşünüp çabucak hedefe varma!!! Araplarda keşfettiğim bu... Çöl iklimi sinir yapıp bunaltmış bunları sıkmış... yormuş...

1

2

Güzel Sanatlar'da Resim bölümünde okurken, "bölümün sempatiği" fırlama bi kız vardı (Punk Aslı) N'oldu o?. Her sabah bölümün merdiveninin trabzanından ta aşşaa kayıveriyordu.. Artık önünde kim varsa dokunuveriyordu parmak ucuyla... Elektrik veriyordu... demire sürtünmenin etkisiyle!.. Nooldu o?.

COZZZ!

Leeds United etkisiyle yurdumuzda taşkınlık yapan holiganların, dönerken otobüsten kıçlarını göstermelerini hep beraber izledik... Bu nadide bir gelenek... Minik bir Britanya takımı var.. Maçtan önce tribünlere dönüp domalıyorlar, sıyırıp kıçlarını gösteriyorlar... Bu adetin fotoğrafları bende var... İki yıl önce Bodrum'da da oldu bu... Gece, barday-dık... Birden kapılar kapandı.. İngilizler doğum günü kutluyormuş meğer... Erkekler sıra sıra dizilip eşlerine kıçlarını gösterdiler... Erkeğinizi tanıyın yarışması...

bahadirboysal@leman.com.tr

Akşamsefası

22 Nisan 2000 Cumartesi-Sayı:2000/17 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

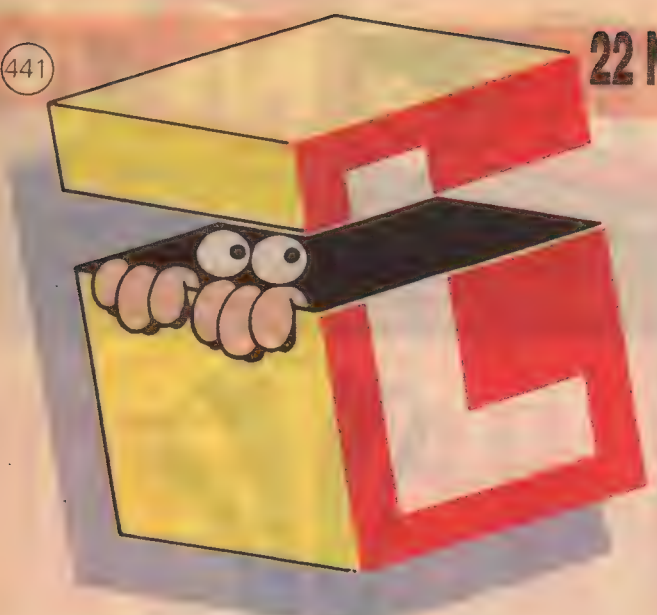

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

Cimbom'la Gelen Bahar

FİNALDEYİZ Bütün ülke bu maça kilitlenmiştik.. Şimdi mutluyuz. Bir ilk gerçekleşti. Galatasaray, tarihinin en gerilimli maçlarından birini harika bir futbol oynayarak, bileğinin hakkıyla finale uzanmasını bildi... N ırkçı kafalı, eli bıçaklı, fütursuz magandalarımızın, ne dangalak ve şöven duygulardan yararlanmaya çalışıp gerilimi yükseltmeye çalışan iki taraf medyalarının, ne ortadaki cinayeti bile sömürmey çalışan rakip kulübün, ne sosyal moron, saldırgan, holigan, rakip kulüp taraftarlarının, ne hiç de adil olmayan UEFA'nın, ne de yolunu kesmeye çalışan gizli bir batı tavrının, kurbanı olmadan, gölge sinde kalmadan, başardı. Ve çok hakedilmiş bir başarı öyküsüyle... Her alanda büyük yozlaşmanın, kaosun, dibe vurmanın yaşandığı ülkesini, insanını yükseltti.. Biz de dergiyi bir gece geciktirme pahasına maçı bekledik... Bütün Leman cı'lar dergiye toplanıp büyük bir heyecanla, coşkuyla maçı izledik.. Hagi'nin kocaman kalbiyle maça herşeyini koyuşunu, yalnızca devlere özgü hareketlerle süslediği inanılmaz futbol resitalini, Hakan Şükür'ün bütün benliğiyle yaptığı go koşusunu, terinin son damlası, ciğerinin son nefesine kadar maça asılan Galatasaray'lı futbolcuları izleme keyfini yaşadık.. Ve galiba ilk kez kapağı bir futbol maçına ayırmaktan kendimizi alamadık... Kopenhag'ta Lemancı'lar da olacak..

LeManti MEDYA

We are coming

LeMan 11'i Cim bom için Leeds'teydi

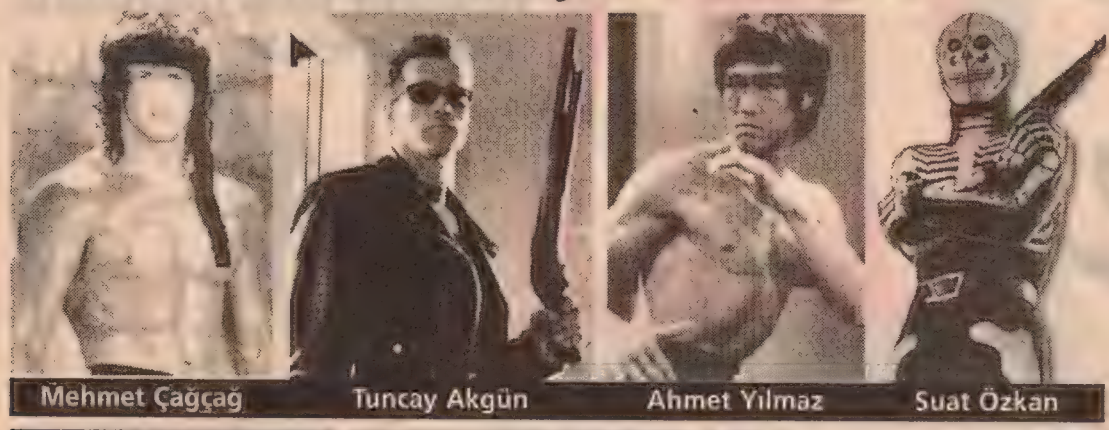

Amerika'daki web sitesinden yayın yapan eski MİT'çi Eymür'ün 20 MİT'çi gazeteci var, açıklaması 'kim bunlar?' sorularını gündeme getirdi.

LeMan

kapaktan dönen

İran'daki darbeyi nasıl gerçekleştirdiğini açıklayan CIA Ş
general PİNOCHET darbesindeki payını da açıklamaya ha
nıyor. 12 Mart ve 12 Eylül'e bakalım ne zaman sıra gelece

Gaziantep Kaşıbeyaz İlkokulu'nda Nazileri hatırlatan tüyler ürpertici uygulama... Kapıc
kir aile çocuklarını okula almak istemeyen yöneticiler tepkiler üzerine geri adım attı.
yoksul çocuklar bu kez tek bir sınıfa toplandı ve uzun süre öğretmensiz bırakıldı.

HAFTANIN 'SI

"IMF", DÜNYA BANKASI, DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ Globalleşme, Yeni Dünya Düzeni diyerek dünya nüfusunun 4 milyarını devre dışı bırakan, 3. dünyayı, 1. dünyanın kölesi yapmayı amaçlayan, ekolojik dengeleri alt üst edip yer küreyi bombok eden emperyalist-kapitalist örgütler. Leman önce Seattle'daki Dünya Ticaret Örgütü'nün toplantısını protesto gösterileriyle engelleyen şimdi de Vaşington'daki IMF ve Dünya Bankası bahar toplantılarını Vietnam'dan bu yana en büyük eylemi koyarak darmadağın eden Seattle ruhunun arkasındadır.

Kangal köpeği çaldıkları gerekçesiyle iki çocuk 1,5 yıl hapis cezasına çarptırıldı...

IMF ve Dünya Bankası'nın bahar toplantıları, Vaşington polisinin biber gazı, barikatlar ve joplarla karşı koymaya çalışsa da onbinlerce protestocunun koyduğu eylemlere takıldı. 'Seattle ruhu' olarak tanımlanan bu gösterilerin ilki Seattle'da Dünya Ticaret Örgütü toplantısına karşı yapılmıştı. Seattle ruhu bu toplantıyı engellemeyi başardı. Şimdi sıra Vaşington'da IMF ve Dünya Bankası toplantılarında... Uluslararası finans kuruluşlarının kapatılmasını isteyen, yoksulları ve yoksul ülkeleri yok sayan küreselleşme ideolojisine karşı örgütlenen gruplar arasında; çevreci, budist, anarşist, pasifist, troçkist olanlara rastlanıyor. Barikatlara hücum edip yıkan, coplara kafasını sokan, biber gazına aldırmayan, kurdukları internet siteleri ile çığ gibi büyüyen küreselleşme mimarlarının kabusu Seattle ruhu çocukları acaba 68 baharını geri mi getiriyor?..

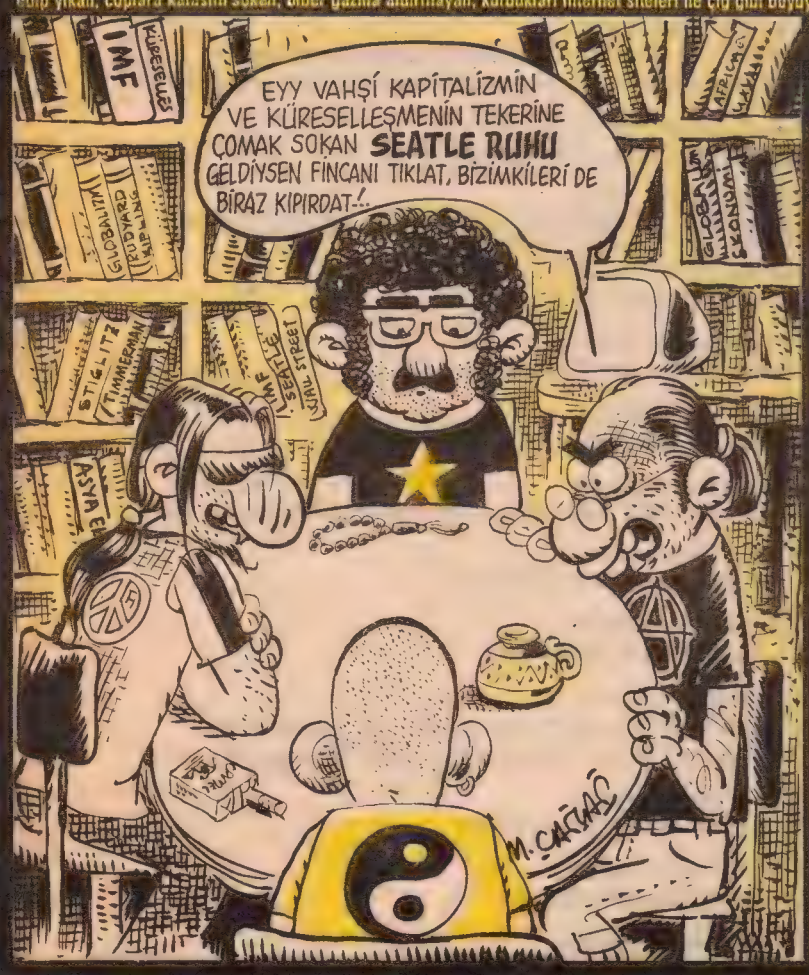

TIRTIRELLİ, PİRELLİ SİTTİRGİT COTTARELLİ

Oyuncu Ali Sürmeli, içini Leman'a döktü:

Eşekler üzerine bir yazı

Siz belki bilmezsiniz, ama bilin diye yazıyorum.

Babam "Oğlum onurlu ol, gururlu ol, bedeli ölüm olsa bile.", annem de "Gurur eşekliktir" derdi.

Bütün çocukluğum, annemin ve babamın bu kavgalarına hakemlik yapmakla geçti. Kimi zaman hekimlik etmişliğim de olmuştur, bu gizli meydan muharebelerine...

Ömrümün uzun bir bölümü, sürgün eğitim, sanat ve kültür alanlarında geçti. Kendime 41 kerre maşallah takı takıcam şu günlerde.

El ilanı veya bildiri dağıtacak yaşı geçtiğimizden (çünkü, genç yaşta ilan + yazı + bildiri dağıtanların çoğu öldüğünden), bu yazıyı, ilanlara para vermek yerine yazmak zorunluluğunda hissettim kendimi. (Leman da böyle bir yer ayırınca hele kaymaklı kadayıf oldu.)

Bu köşeye yazacağım yazı özetle şudur: "Çevreye verdiğimiz gürültüden dolayı özür dileriz!" Özetle kurtarmak keyfinden mahrum kalırsak da şöyle devam ederiz:

"Çevreye verdiğimiz gürültüden dolayı, biz de tazminat taleb ediyoruz bu mahkemede!"

Delilleri mevcuttur bende. Belge ve bulgu ve bilgi ve görgüleriyle. Ama hukuk denilen o kuş ve kullandıkları o kuşdili dolayısıyla bir tercümana (avukata) ihtiyacım var!

Bu dili anlayan bir insana ihtiyacım var.

Çünkü mahkeme gününe kadar beni yetiştirsin isterim. Bana bir dil öğretsin isterim: Hukuk dili. (Ben bir harf öğretene köle olanlardanım)

Veyahut,

Hut Suresi'nde söylendiği gibi "Ben kendimi savunacağım!"

Ya da tüm kuşlar birleşin, hukuk dilini değiştirin. Çünkü ben anlamıyorum. Sizi ayrı dilliler sizi. Dil değişirse paralarınızdan, mesleklerinizden olursunuz diye yapmazsınız. Yapar mısınız, yapamaz mısınız? Var mısınız iddiasına?

Annem ve babamın bu iddialarının yüzünden küçücük çocuk olan ben, çok yarala-nırdım ve çok yarar-la-nırdım. Çocuk olduğumdan babama az para veren PTT Müdürü'ne çok kızar ama hiç küfredemezdim. Babam yasaklamıştı. Herkese küfredebiliyordum, bir tek babamın amirine hareket çekemiyordum.

Neden? Neden? Yanıtını bulamıyordum.

Bu yanıtı bana bulduracak bir Prof.Psikoloğa ihtiyacım var.

Son arzumu da bildireyim de; yazı yarım, gözüm açık kalmasın:

7 yaşında bir oğul büyütüyorum. Onu benim kadar sevecek, ona iyi bir ülke, güzel bir dünya bırakacak kadar da zengin olan bir baba anıyorum. Bu bağırış ve arayış sırasında verdiğim geçici rahatsızlıktan dolayı beni anlayacak, dinleyecek bir polis şefi ve bana jop vurmayacak, ıslatarak "eşşek sudan gelene kadar" dövmeyecek bir polis istiyorum.

Belki bilmezsiniz ama bilin diye yazıyorum.

Eşşekler sudan ya geç geliyor,
Ya da hiç gelmiyor!

Arşanisepası

daraltımsan

daral@leman.com.tr

mehmet çağçağ

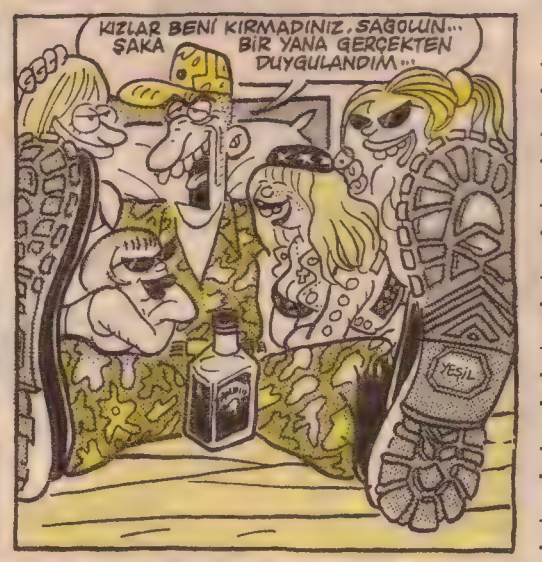

açık büfe

met üst

maveraünnehir nereye dökülür

ece ayhan'a saygıyla

- maveraünnehir nereye dökülür
- **neovörannaönneohir ne ki la**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **nereye dökülürse dökülür, bize ne, cevap verme şahit felan yazarlar**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **navöronnühür dökülmez, döktürülür, biz döktürürüz icabında, tamam mı**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **valla benim bir suçum yok.. kuran çarpsın erkenden yattım uyudum**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **sana ne, sen movarönnehirin avukatı mısın**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **demek öyle.. desene hemşehriyiz**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **derin devlet'in içine**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **efendim.. bir şey mi dediniz**
- **zızzzzzzttttttt errenkööy**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **biz nereye istersek oraya dökülür**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **bilmem kı.. ben buraların yabancısıyım**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **dostların arasında hiç lafı olmaz bu tür şeylerin valla**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **ne yaparsanız yapın konuşmam konuşup da örgütümü çörkertmem**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **olay mahallinde gerekli incelemeler yapılıyor devletimiz büyüktür, her türlü tedbir alınmıştır, suçlular yakalanacaktır**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **hangi televizyon kanalında çıkacak ki bu**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **mavorüunnehir de nedir yavu yeni bir sıvı deterjan markası mı**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **buraya dökülmez kardeşim, yassak**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **ebenin dübürüne.. ne bileyim ya**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **sen benim kim olduğumu biliyor musun**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **canının istediği yere dökülür bu memlekette demokrasi var**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **hediyesi nedir ki bu sorunun şimdi**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **benim ihtisas alanım başka ama**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **bugün oraya dökülür, yarın buraya dökülür bakarsın hiç dökülmez, su ile su muolacağız şimdi, tövbe tövbe**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **sen hiç aç karnına dayak yedin mi**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **ben bilmem beyim bilir aslında**

- maveraünnehir nereye dökülür
- **maveraünnehir mutlaka dökülmek zorunda mıdır ulen** -devam edebilir-

metust@leman.com.t

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

GÜMBÜRR

ANNENLE BABANIN ARASINA YATARAK KURTULACAĞINI MI SANDIN PİÇ KURUSU!? NIĞAAAA!..

DEDENİN PREZERVATİFİ YÜZÜNDEN CANIMDAN BEZDİM VALLA!.. ÜHÜÜ ÜHÜÜ ÜHÜÜÜ!..

DEDEMİN PREZERVATİFİ Mİ?.. HAYDAAA, TAMAM AĞLAMA GELİYORUM ANNE...

SEKİZ AYDIR HİÇ ÇIKARTMADAN AYNI PREZERVATİFLE ŞEYEDİYO BENİ!..

TASARRUF YAPMAK SUÇ MU BE KADIN!? BİRAZ DAHA DOLSUN ÇIKARTACAZ HERHALDE!..

İMDAAAT!..

LAN ŞEYTAN DİYO AL BAŞINI GİT BURDAN, BAŞKA BİR DÜNYAYA!..

TELEPHONE TELEPHONE

Sokağa bırakılan 2 aylık kedi kardeşler kendilerine ev arıyor... Biri şampanya rengi bir oğlan, öbürü siyah beyaz bir kız Tel: 2937993

BEN MİRASIMI İZMİR'DEKİ TÜRK TORUNUMA BIRAKICAM!..

BEN DE MİRASIMI İSTANBUL'DAKİ TÜRK TORUNUMA BIRAKICAM...

BEN ADANA'DAKİ TORUNUMA BIRAKICAM!..

İŞTE, MISIR'DAKİ MEŞHUR MİRAS BIRAKAN DEDELER BUNLAR OLUYOR EMMOĞLU...

Hmmm!

RESTAURANT

HMM... BURADA MOLA VERMİŞLER... GARSON DAHA TABAKLARI KALDIRMADIĞINA GÖRE, FAZLA UZAKLAŞMIŞ OLAMAZLAR!..

GREYEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

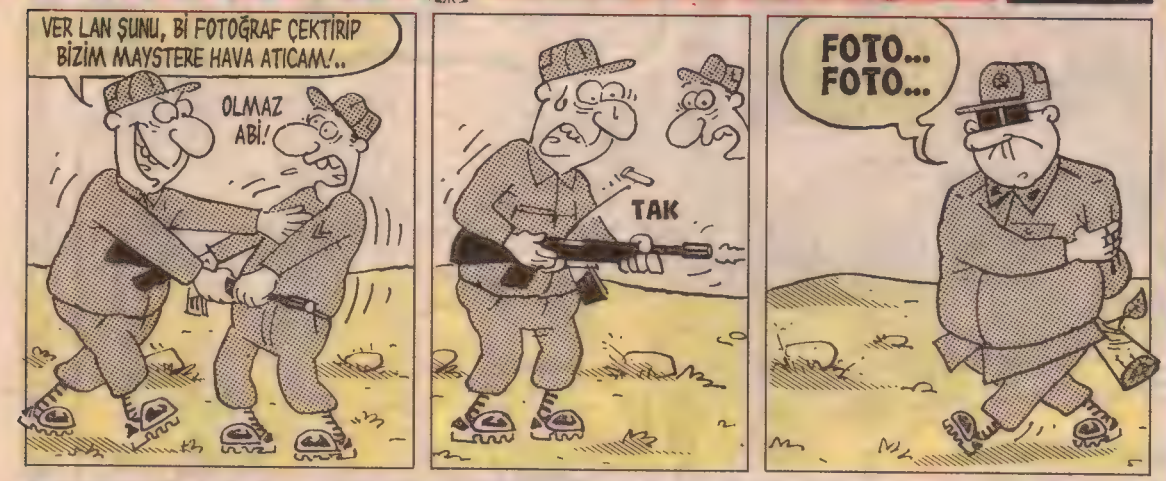

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GEZ MAHMUT'ÇUK

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

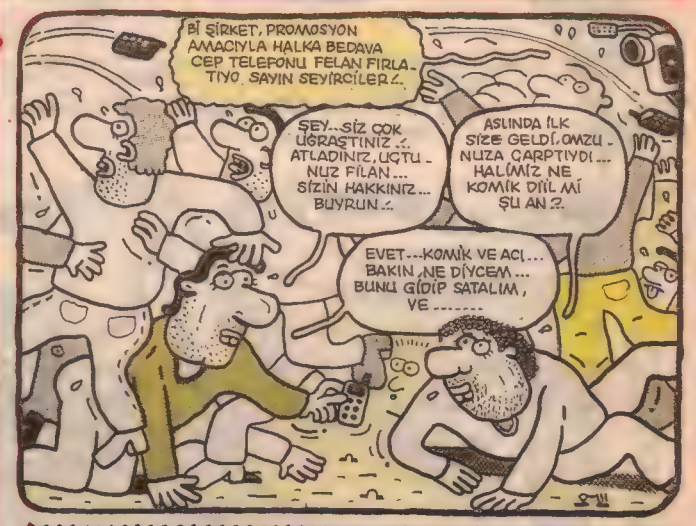

Mahmut Tibet

Akşamsefası

mtibet@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ULU BİLGE DANDOL DENYUS SUNAR

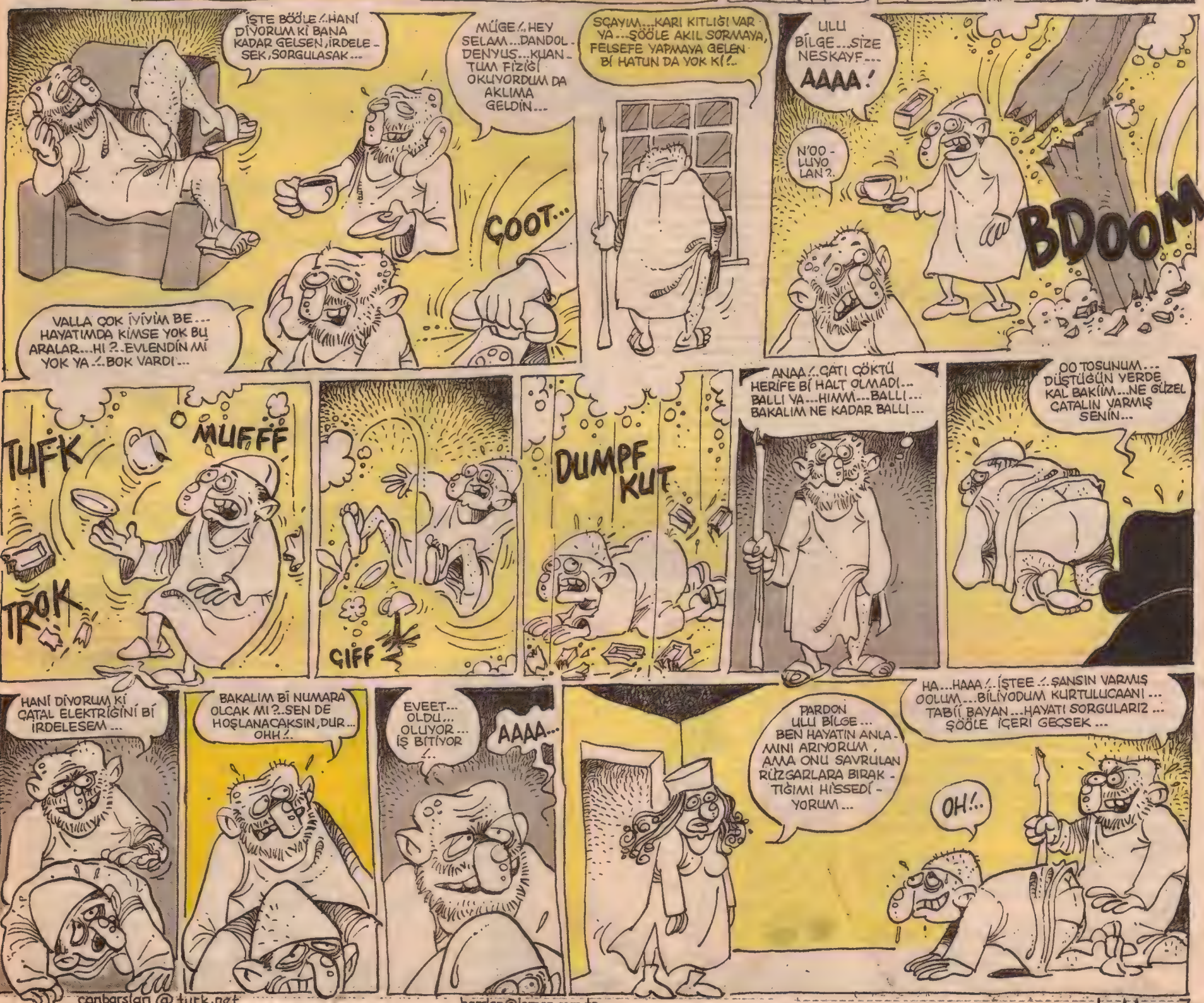

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.fr

Akşamsefası

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Sabancı'nın hayatını anlatan "Patron"dan sonra

DEVLET TİYATROLARI'NIN YENİ OYUNLARI!

* **ISPARTAKÜS:** Süleyman Demirel'in hayatını anlatan bir oyun. Yavuz Donat tarafından yazılan oyunda Nazmiye Demirel rolünü, konuk sanatçı sıfatıyla Semiramis Pekkan canlandıracak! Oyunun sponsoru Cavit Çağlar!

* **SALYANGOZ ALDIM SATTIM:** Hasbi Menteşoğlu'nun hayatını anlatan bir oyun. Bu oyun Honduras'tan özel olarak 250 tane eğitilmiş salyangoz getirtilecek!

* **KİM KORKAR HAİN KURSTAN:** Yıldırım Akbulut'un hayatını anlatan bir oyun. Akbulut da hayatını anlayamadığı için tam anlatamamış, olay henüz proje aşamasında!

* **YÜKSELENİN KOÇ OLSUN:** Koç Ailesi'nin hayatını anlatan bir oyun. Devlet Tiyatroları dışında, her perşembe saat 15:00'te Şişli Migros'ta ücretsiz olarak izlenebilir!

* **AĞIZLIĞI OLAN, AĞZI OLMAYAN ADAM:** Mesut Yılmaz'ın hayatını anlatan bir oyun. Ertesi gün sözlü veya yazılısı yoksa, Mesut Yılmaz'ın oğlu Hasan Yılmaz, kendini canlandıracak. Hasan Yılmaz olmadığı zamanlar bu rolü Küçük Onur üstlenecek!

* **YEŞİL ÇAY VE SEMPATİ:** Tansu Çiller'in hayatını anlatan bir oyun. Oyundaki Hürriyet Anıtı rolünü, Amerika'dan getirtilen 140 kiloluk ikiz oyuncular canlandıracak. Oyunun adı son anda değişti, afişler "Kuşburnu ve Sempati" şeklinde basılmış. Tansu Çiller tek tek değiştirmeye çalışıyor!

* **MERMİ MANYAĞI:** Karagümrüklü Nuriş'in hayatını anlatan bir oyun. Oyunun müziklerini (son anda bir değişiklik olmazsa) Selçuk Ural yapacak. Oyunun bir diğer adı "Sanal Kolpacı!"

* **REYTİNG ORAN'I:** Levent Oran'ın hayatını anlatan bir oyun. Oyunda Levent Oran, kendisini canlandıracak. Levent Oran'ın civciv saçı rolünü ise Ece Erken üstlenecek!

* **AYRILIR MI ARÇİL ŞOTA'DAN:** Mehmet Ali Yılmaz'ın hayatını anlatan bir oyun. Bu oyunla ilgili olarak, Yılmaz'ın tek şartı alkışa bütün oyuncuların Trabzonspor formasıyla gelmeleri olmuş!

* **İKİNCİ EL PİYASASI:** Sedat Bucak'ın hayatını anlatan bir oyun. Korucular ve aşiret üyeleri de dahil edildiğinde 8.000 kişilik bir figüran kadrosu var!

* **KAYINBİRADER ALİ DESTANI:** Demirel'in kayınbiraderi Ali Şener'in hayatını anlatan bir oyun. Oyunda "dipsiz kuyunun sülüğü" rolünü oynayacak oyuncu için özel sınav açılacak!

* **RUS MAFYASI OVALARA YAYILIR:** Sadettin Tantan'ın hayatını anlatan bir oyun. Tantan'ın gençliği rolü için Mehmet Ali Alabora ile Kenan İmirzalıoğlu çekişiyor!

* **ACI YOK REHA:** Reha Muhtar'ın hayatını anlatan bir oyun. Reha Muhtar rolünü Makyöz Corci üstlenirken, oyundaki RTÜK rolü AKM tarafından canlandırılacak!

* **TİN TİN TİNEYÇ HANIM:** Manken Duygu Dikmenoğlu'nun hayatını anlatan bir oyun. Yanında Gala veya Şamdan getiren oyunu ücretsiz izleyebilecek. Oyun sırasında ceket yakmak, ekstra ücrete tabi!

* **İHTİYAR ÇOCUK:** Küçük İbo'nun hayatını anlatan tek perdelik bir oyun. İbo büyüdükçe, oyunun devamı yazılacak!

* **BİR ATA KRALLIĞIM:** Sergen Yalçın'ın hayatını anlatan bir oyun. Oyunda Sergen'in aynı adlı atını, 3 yaşındaki "Frederik" adlı bir İngiliz tayı canlandıracak! Oyun için görkemli bir saha dekorunun yanısıra daha da görkemli bir gece klübü dekoru oluşturuldu!

* **APLAM OLMADAN ASLA:** Meral Akşener'in hayatını anlatan bir oyun. Oyunda Özer Çiller rolünü Hulyo Iglasias canlandıracak! Oyun DYP İstanbul İl Teşkilatı zararına oynanacak!

* **OTELLO-BİSİ:** Mustafa Taşar'ın hayatını anlatan bir oyun. Oyunun galası, Panter Emel'in açış konuşmasıyla başlayacak!

* **KUYRUKLU YALANLAR ALTINDA BİN İZDİVAÇ:** Adnan Hoca'nın hayatını anlatan bir oyun! Adnan Hoca'nın müritlerini canlandıracak oyuncuların giyecekleri kostümler ve saçlarına sürecekleri jöleler için Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü ek bütçe verecek!

* **HAYAT BAYRAM OL (SA):** Patron'un devamı niteliğindeki oyun. Oyunun afişlerinde Hayat Bayram Olsa'nın sonundaki "sa" yuvarlak içine alınmazsa; Sabancı, parasal desteğini kesecek!

VÖ'nün notu: Patron'un galasında oyuncu Ali Sürmeli'nin gösterdiği tepki, bence doğru. Zamanlaması tartışılabilir, ama her insanın da bir patlama noktası var. Ali Sürmeli'yi destekliyorum.

kılservis@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

TEZ KARAGÖZ BALIK GİBİ

Dükkan veya tezgahlarına yazdıkları bir tabelaya hesap etmeden başlayıp yazının sonlarına doğru harfleri küçülterek yazdığı halde yine de sığdıramayıp alt satıra geçenleri tanıtmadan önce saygıyla selamlıyorum. Bu güzel şahıslar yazdıkları tabelaların tersine kendileriyle barışık, huzurlu ve stressiz insanlardır. Tabelaları dükkanlarını veya yaptıkları işi göstermekten ziyade bunların ruhlarının ne kadar özgür olduğunu gösterir. Bu giderek küçülen harflerle ikinci satıra geçilerek düzenlenmiş tabela yazılırken büyük bir kar hırsı ve ticari kaygı düşünülmediği muhakkaktır. Yoksa kurşun kalemle harflerin tamamı levhaya yazılır, daha sonra da üstünden yağlı boyayla geçilirdi ya da değişik usüller denenebilirdi. Oysa esnaf sanatkâr yağlı boya fırçasıyla direk yazıya başlamaktadır.

Buradan anlıyoruz ki, bunların iş dünyaları oldukça durağandır. Tabelaları aynı şekilde müteakip defalar değişse de işlerinin boyutu pek değişmez. Bir türlü onlardan vazgeçmeyen özel müşterileri sayesinde ayakta dururlar. Kaydadeğer diğer bir ayrıntı da bunların bu tabelaları düzgün yazılmışlara oranla daha çok dikkat çeker ve göze çarpar. Fakat bu durum onların ticari konumlarını değiştirmez.

ANTİTEZ

güneri@leman.com.tr

DUMUR

Bir bayram tatili dönüşü Adana'dan İzmir'e dönerken dış görünümü çok güzel bir eksefer otobüsüne bindim. İlk başlarda bu güzel(?), konforlu (?) otobüsle yolculuk fena sayılmazdı. Ancak henüz Konya'ya varmadan üşümeye başladık. Aşağıda uyumakta olan muavini(!) uyandırıp derdimizi anlattık. O da bize kalorifer borularının soğuk nedeniyle tıkandığını söyledi. Ve bu lafın üzerine aşağıdan bir piknik tüpünü çıkarıp otobüsün ortasına koyup yaktı. Ben dumurdan dumura uğrarken yolculardan biri tüpü eline alıp ön camlara yaklaştı ve camların buzunu çözmeye başladı. Bu sırada şoför çoktan battaniyeyi üzerine çekmişti. Üstelik normalde 12 saatlik (16 saat sürdü) bu yolda otobüste 1 gram su bile yoktu. İzmir'e vardığımızda iliklerime kadar üşümüştüm. Ve ağlamalıydım yoksa gülmeli miydim bilmiyordum.

Fırat Dingil / İzmir

DETAYLARI

Akşamsefası

UZAYLILARIN İSTİLASI HABERLER

agdabak@leman.com.tr

(Macera Romanı)

Spiker soğukkanlılığını korumaya çalışarak haberleri okumaya başladı. "Sayın seyirciler dün akşam saat sekizi çeyrek geçe uzaylılar dünyayı istila etti! Panik çıkmasın diye halktan saklanan bu durumun sadece dünya basını tarafından duyurulmasına karar verildi çünkü uzaylıların dünyayı istila etmesi durumunun halk arasında panik çıkarmadan bu haberi duyurmaya karar veren uzaylılar ilk önce işe mankenleri ele geçirerek başladıklarını açıkladılar. İletişim esnasında uzaylılar ve dünyalılar arasındaki bağlantıyı kuracak olan manken kızlarımızın isimleri şöyle. Eyda Ceydakız. Cenifir Ştanbek. Dilara Sipring"dir. Evet öyledir sayın seyirciler çünkü uzaylılar öyle olmasını istiyorlar!

O esnada Eyda, Cenifir ve Dilara sebebi anlaşılmayan bir sebepten dolayı fenalaşıp yakınları tarafından hastaneye kaldırıldılar. Hepsi yanyana yataklarda yatmaktaydılar ve çıplaktılar. Aynı zamanda hepsinin koluna da serum takılmıştı. Bu durum "Kendinden geçmişlerdi" diye de tanımlanabilir. İlk uyanan Eyda oldu. Çünkü içlerinden en aptalı ve en güzeli oydu. Gözlerini açıp şaşkınca bakındı etrafa. Başı zonklamıyordu. Çünkü kendini iyi hissediyordu.

En son hatırladığı televizyon seyrederken birdenbire yayının kesilmesini takiben başlayan haberler ve haberlerde uzaylıların dünyayı ele geçirdiğine dair haberler ve gene bu haberleri takiben Eyda'nın kendisini ekranda görmesi ve tanımadığı iki mankenle birlikte adının geçmesini takiben Eydanın ve diğerlerinin başlarının dönmeye başlayıp kendilerini kaybetmeleri ve hastanede uyanış!

Eyda derhal uyanmıştı olaya. Ve net bir kararlılıkla "Evet uzaylılarla dünyalılar arasında kurulacak iletişimde görevli mankenlerden biriyim. Derhal sorumluluğumun bilincine varmalı ve ne yapmam gerekiyorsa yapmalıyım. Çünkü ben uzaylılar tarafından seçilmiş bir manken'im..?" diye düşündü. Haklıydı da.

(O esnada NASA!) Genç bilimadamı kapıyı bile vurmadan profesör Harbırt'ın odasına giriverdi. Ve heyecanla bağırdı. "Profesör Harbırt! Uzaylılardan faks geldi sizin adınıza." deyip elindeki kağıdı uzattı. Profesör titreyen elleriyle faksı aldı ve okumaya başladı.

"Sayın Profesör Harbırt! Biz uzaylılar tüm gezegeni ele geçirmiş bulunuyoruz. Bu durumu bilimadamlarına açıklayacak kişilerden biri de sizsiniz. İlk önce uzay gemilerimizin genel özelliklerini veriyoruz..

1) İTME GÜCÜ: Saniyede ışık hızının ikimilyarsekizyüzmilyonyetmişdokuz katı. 2) GEMİLERİN YAPILDIĞI MADDE: Katmiyumoksitsiroksitkotanjantt bölü kütlenin hacminin karesi. 3) GEMİLERİN BOYU: 72 kilomekte. 4) GEMİLERİN ENİ: (Ortalama) 27 kilometre 18 santim. 5. YOLCU KAPASİTESİ: 48 milyar. 6) TAŞIMA GÜCÜ HAMMADDESİ: Zuvanzark Ktenil'i! 7) ŞEKLİ: Üç çeşit. a-Oval, b-Silindir, c-Eşkenar!

"Sayın Profesör Harbırt şimdi yapmanız gereken ilkşey görevlilerden adresini alacağınız Eyda, Cenifir ve Dilara adlı mankenlerle iletişim kurmaktır. Beş saat sekiz dakika sonra tekrar iletişime geçicez" İmza: Uzaylılar"

O esnada Cenifir da uyanmaya başlamıştı. Gözlerini kırpıştırarak sordu "Saat kaç?" Eyda hınzır bir gülümsemeyle cevap verdi. "Gecenin üç'ü ve yapacak çok işimiz var!?"

(Devamı haftaya)

GÖKHAN DABAK

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

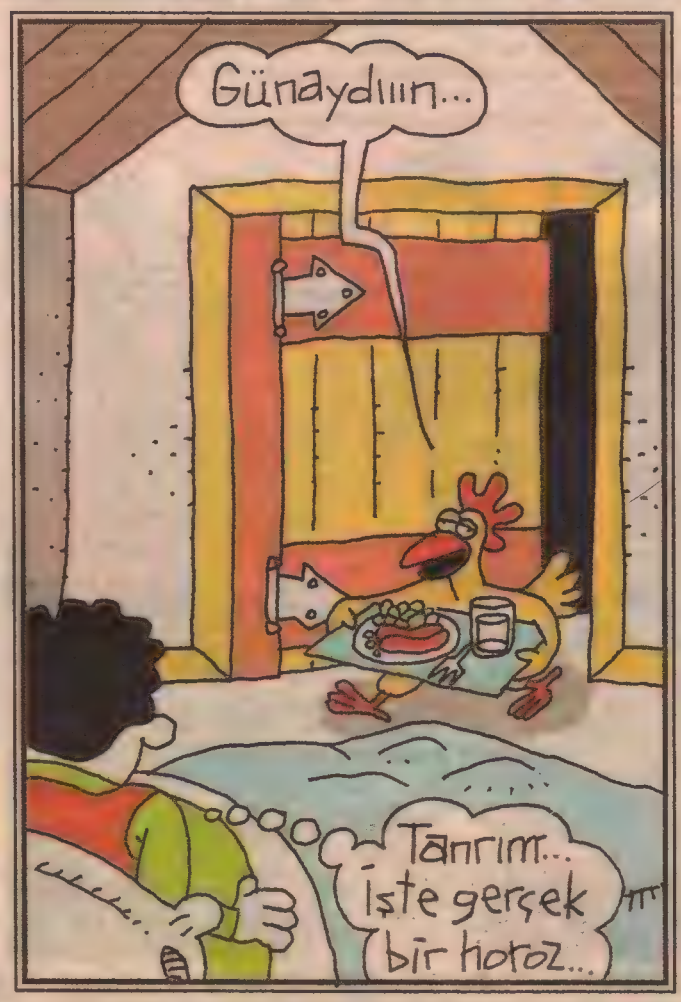

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

Mimar Sinan Üniversitesi'nde öğrenciyken, okulun geleneksel yüzyıllık kıyafet balosuna gitmiştik bi ara. Mekan Elmadağ-Andromeda.. Ortalıkta ecinniler, kozmik böcükler, sibernetik sirk hokkabazları fink atıyor.. Gecenin sonuna doğru geldik.. en güzel 3 karnaval kostümlüsü seçilip ödüllendirilecek.. onca renkli bünyelerin arasında, Aczimendi kılığına girmiş iki kız, 2. falan olduydu. (Hatırlarsınız o dönem Aczimendiler pek gündemdeydi) gecenin sonunda Andromeda'da çalışan bazı işçiler, sinirlenip ayaklanma gibi bişey ettiler.. "Dini motiflerle alay ediliyor" diye.. Karnaval gümbürtüsü, ayaklanmayı bastırdıydı.

İnternet ski.. chat.. mesajlaşma... sırf bu sebeplerden gayrı ne canlar yanıyor! Mağdur, bizim bi ahbabımızın yakın bir dostu.. Adam yeni evli.. Ama evde chat yaparken, kanaldan bi kız bunun aklını almış... Orda bunlar ööle sanal cilveleşiyormuş... Adamın karısı durumdan kıllanıyor ama bir türlü olaya giremiyor.. En sonunda bir bilgisayarcı çocukla anlaşmış kadın... İnternette göbekten girip, kocasıyla, kızın mesajlarını bulmuşlar.. Diskete kaydetmişler, kadında disketi ülkücü mafyadan amcasına götürüp kocasını ülkücüye bir güzel dövdürtmüş.. Aslında büyük internet şirketlerinden e-mail adresi almamakta yarar var.. bu Yahoo falan... herhangi biri kolaylıkla özelinize girip mesajlarınızı okuyabiliyormuş..

Hayal meyal hatırlıyorum... TRT televizyonu siyah-beyazdı ama bi süre sonra bazı programları renkli vermeye başladıydı... Renkli televziyonsa tam bir lükstü... Bizdeki siyah-beyazdı... İnsanlar renklisi olan komşu bir iki evde toplanıp renkli Flamingo Yolu dizisini izlerlerdi ayin yapar gibi... Rengi iyice abartıp, renk düğmesini sonuna kadar çevirirlerdi! Dizideki tipler renkten, amorf uzaylı kırmızı yaratıklara dönüşürdü... Ben her seferinde bu garip heyecandan yorulur eve döner, geç kalkar, okula gitmeden önce kahvaltıdaki, şokellayı sucuklu tostumun içine sürüp, mideye indirir giderdim... alelalece...

Vietnam Sendromu... Vietnam'da savaşırken ızdırabı unutmak için orda serbest olan eroini kullanan Amerikan askerleri, yurda dönüşlerinde uyum depresyonu yaşadıklarından eroinden kurtulamıyorlar... İşte zavallı Vietnamın asıl intikamı... Sırf bu kahraman askerler yüzünden balya balya eroinleri Vietnam'dan Amerika'ya rahatlıkla sokulmasına izin vermiş Amerika devleti... Sonra akın akın artarak geliyo tabii eroinler.. Ve işte şimdi ABD'de iyice güçlenen uyuşturucu mafyası.. 90'lı yıllarda moda dünyasında tuhaf bi şekilde, **incecik, zapzayıf, vitaminsiz, bakımsız** gibi mankenler çok moda olmuştu.. (Kate Moss.. vs..) aynı dönemlerde dünya sinemasında **Transpoitting, Pulp Fiction** gibi **kült çok başarılı, renkli** ama içinde uyuşturucu kullanımına dair türlü maceralar olan, meşhur filmler yapıldı... Tüm bunlar meğer Amerika'nın en büyük parasal güçlerinden uyuşturucu krallıklarının tasarlayıp sundukları şeylermiş... Bunu anlatan Konu Kaynağım Amerikan bi yayın kurulu! **Paradox Press** bi nevi günah çıkarma yani..

İnternette okudum.. Aşk acısına karşı ilaç bulunmuş.. Bu ilaç, insanın aşık olduğunda beyninde salgıladığı endorfin salgılarını azaltıp dengeleyip aşk acısını yok ediyormuş.. Yani ilacın biraz daha kullanınca "aşık olmaktan" kurtulabiliyorsun..
Aşk olmayınca nolucak peki.. piril piril olucak ortalık.. ilişkiler arz-talep dengesine oturacak...

Geçen yazların birinde, gece, sıcak... Cihangir'den Taksim'e yürüyorum kızarkadaşımla, bir hanzo güruhu yanıbaşımızdan geçerken öndeki herif gırtlaktan öyle bir hınçla balgam çıkardı ki yerden sıçrayan o koca tükmük topağının bir parçacığı bizim kızın ayakkabısına sıçrayıverdi... Ne varki bunda kızım... Tut ağzını! Olmaz.. AA HAYVAN! diyiverdi.. Tüküren, kızın değil benim yakama öyle bir yapıştı ki, küfrediyor bi yandan ağlıyor "lan zaten bacımı zikmişler!" diye! yanındaki anğutlar zor tuttu bunu "abi boşver adamın yanında bayan var" diye.. Bi mafya babasının oğluymuş...

Erkek - SANIRIM İLAÇ İYİ GELDİ.. İÇİNDE BULUNUDĞUMUZ VAZİYETİN SAÇMALIĞINI ANLADIM...
Kadın - AY EVET.. AMA BİRBİRİMİZİ ÇOK YAKINDAN TANIYORUZ... DEĞERLENDİRELİM BUNU..
Erkek - A, EVET! ORTAK OLALIM ! NAKLİYAT ŞİRKETİ KURALIM MI BERABER? NE DERSİN?
Kadın - A EVET SÜPER! AMA ARA SIRA SEK'DE YAPALIM MI?
Erkek - A EVET!.. HADİ ORTAKLIĞIMIZI KUTLUYALIM... SEX YAPALIM MI?!

A-HAYVAN..
EVVWAH!
HARK!
TUUUUUUU...

bahadirboysal@leman.com.tr

Akşamserosi

Sevişgenler met üst

Kırıklebleği

SUAT ÖZKAN

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

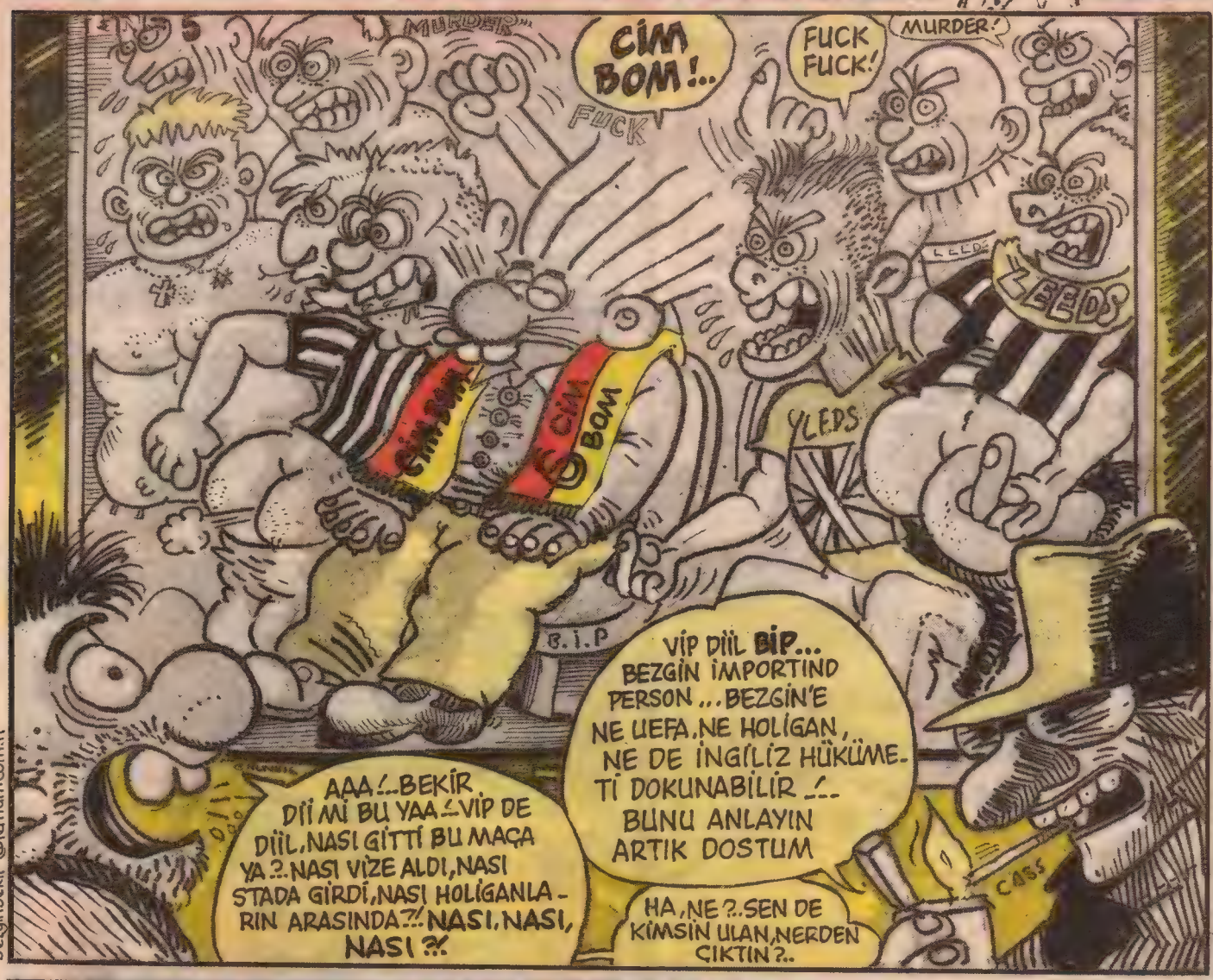

bezginbekir @leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

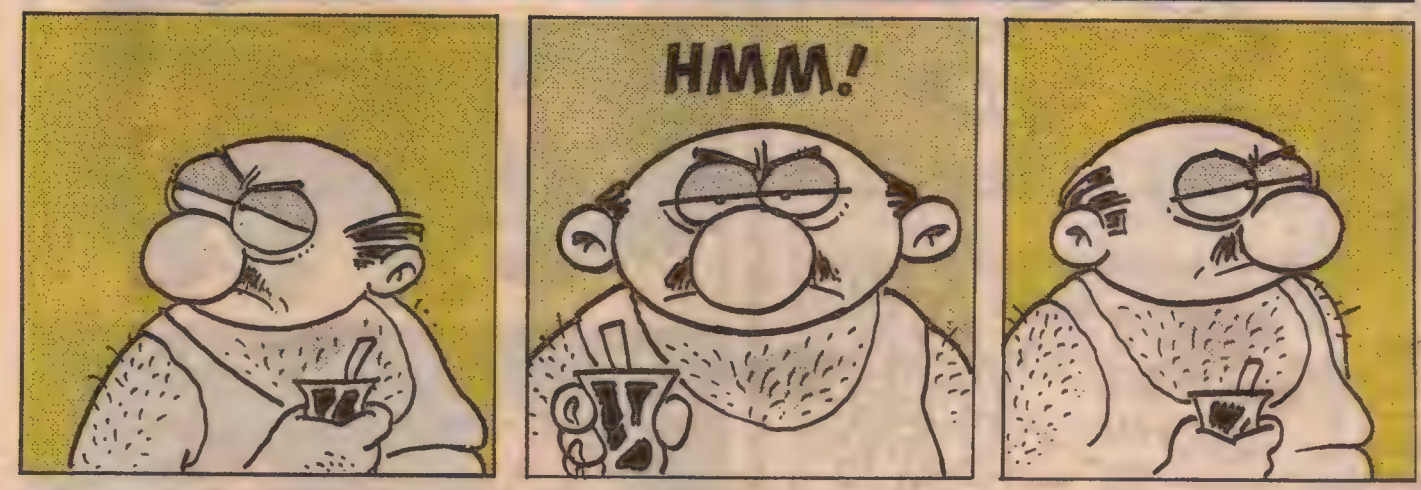

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

Holikan!

Hayvanlar yönetiyor ülkeyi!

Bizi yöneten partilerin sembollerine bakarsanız ne demek istediğimi anlarsınız.

Ülkeyi yöneten üç partiden ilkinin sembolü kuş, ikincisininki kurt, üçüncüsününki arı.

Ülkeyi yönetmeye talip DYP'nin sembolü de at.

Kenan Evren'in ülkeyi yönetsin diye kurdurduğu MDP'nin sembolü ise horoz idi.

Sembolü Jaguar olan partiler kurulduğu gibi, sembolü yunus, uğur böceği, kelebek olan partiler de var.

Siyaset dünyası böyle de, futbol dünyası farklı mı?

Aslan Galatasaray'ın, kartal Beşiktaş'ın, kanarya Fenerbahçe'nin, panter Trabzonspor'un sembolü.

Adanaspor'un sembolü kaplan, Bursaspor'unki timsah, İstanbulspor'unki boğa, Denizlispor'unki horoz, Sarıyer'inki martı.

Sembolü kedi, keçi, balık olan mı ararsın; ne ararsan bulursun.

Bunlar futbol dünyasındaki **sembolik hayvanlar.**

Futbol dünyasında bir de **alkolik hayvanlar** var.

Bunların adı holigan.

Ne ilginçtir ki, İngiltere futbolun beşiği olduğu gibi holiganlığın da beşiği.

Ancak holiganlığın milliyeti yok ki; her ülkenin holiganları başa bela.

Hele de futbola **kan** bulaştığından beri holigan oldu holi**kan!**

Holi**kan**lığı doğuran cehalet.

Holi**kan**ların yarattıkları ise şiddet, dehşet, vahşet.

Spor değil **skor** önemli holi**kan**lar için.

Artık futbol dünyasında holi**kan**lara yer olmamalı.

Futbol kansız ve entrikasız olmalı.

Böyle olsun; **kupa aslanın ağzında** olsun!

MARLON

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Erdil Yaşaroğlu

Akşamsefası

Benzer

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

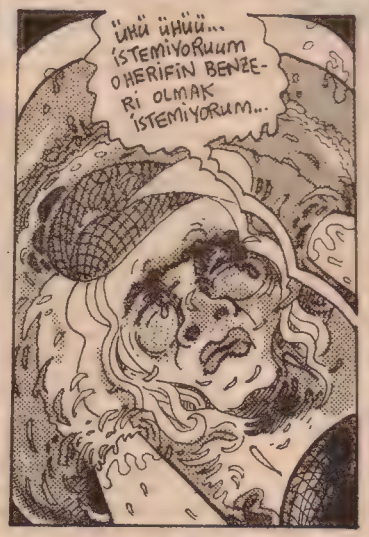

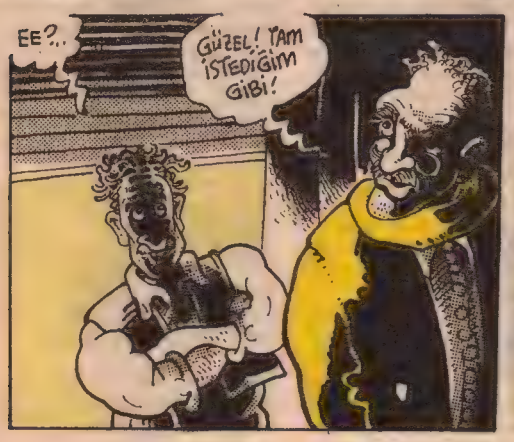

Sürecek...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

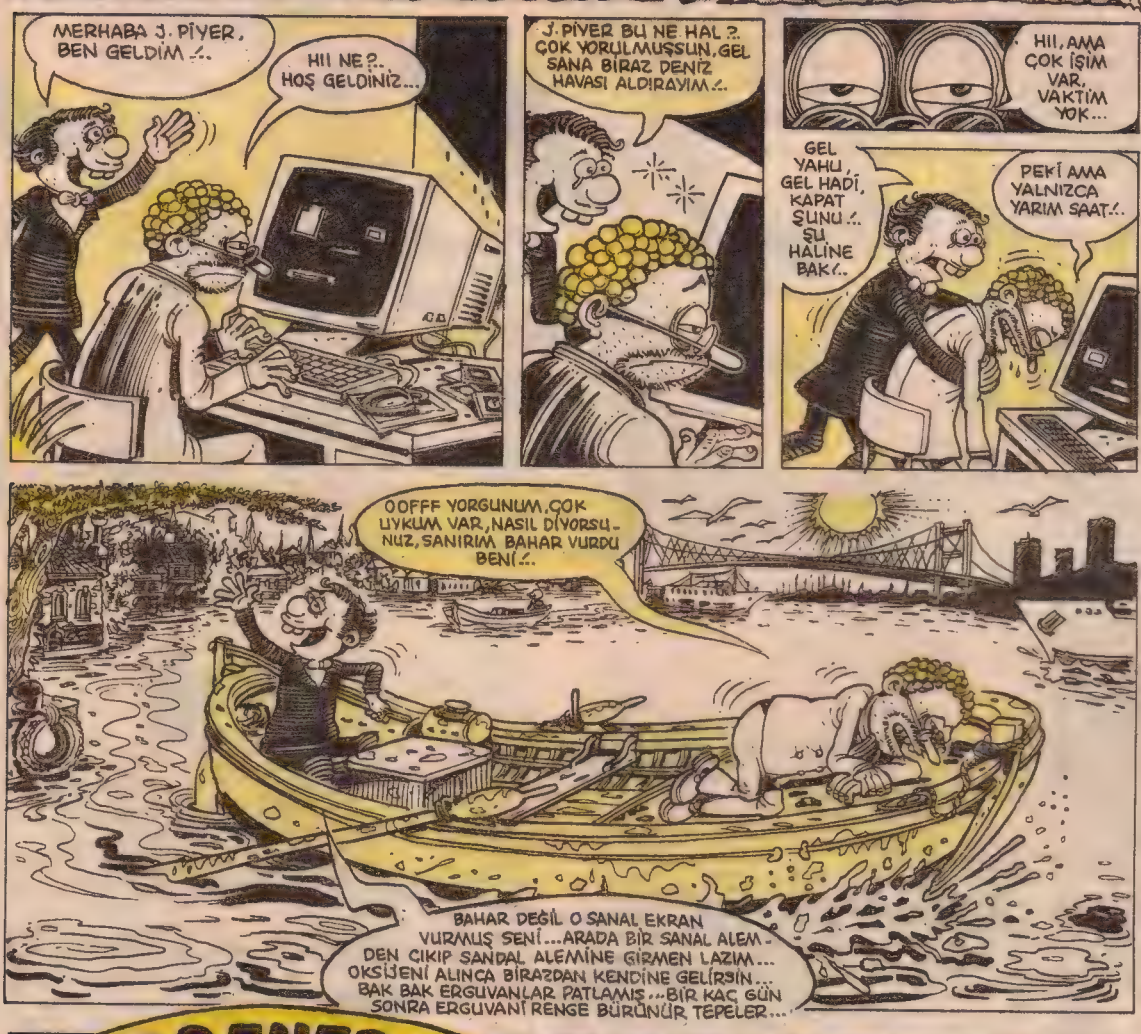

KÜLTÜR BAKANI SALİM Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

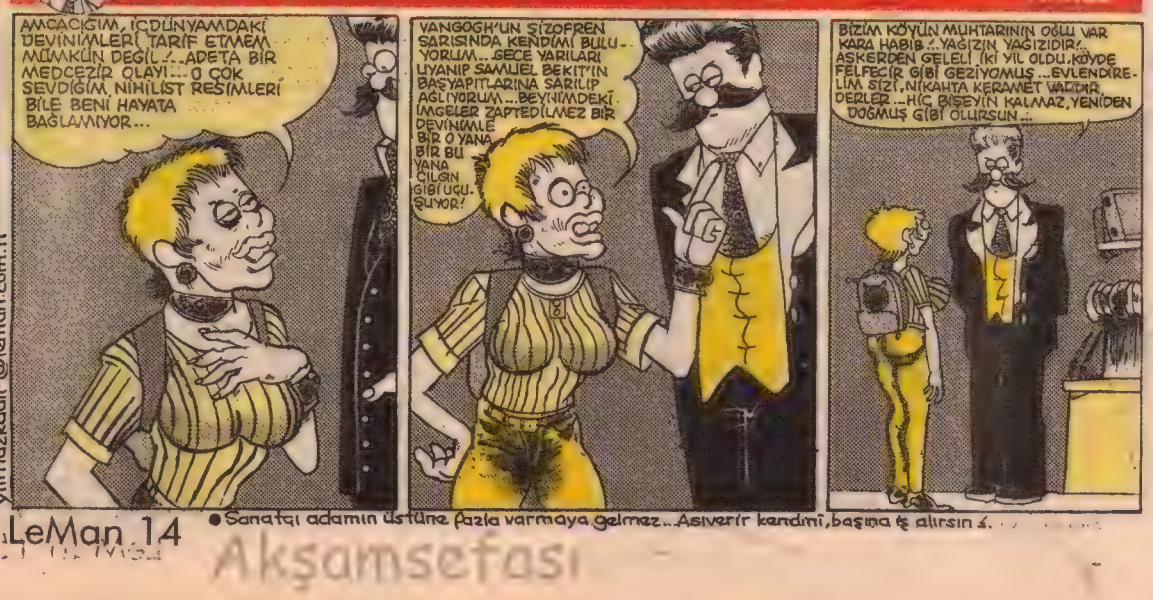

yilmazkadir@leman.com.tr

LeMan 14 ● Sanatçı adamın üstüne fazla varmaya gelmez.. Asıverir kendini, başına iş alırsın..

Uzun Öpüşler

Radyolarımızda, gazinolarda elli yıldır sahneden inmeyen ünlü tanbur ustası Sadun Aksüt anılarını yazdı: "Alkışlarla Geçen Yıllar", 320 sayfa, Aksoy Yay... Kitap şu cümlelerle başlıyor: "Musiki, güzel sanatların en güzeli, en fevkaladesi, insan ruhuna en fazla etki yapanı..."

Kimler yok ki kitapta, Müzeyyen Senar'ın, Safiye Ayla'nın sahnede neden bacak gösterdiği, Münir Nureddin'in, Mesud Cemil'in bir ucundan da olsa kırdığı cevizler, büyük ustaların gönül maceraları, repertuvar kurullarında yediği haltlar, bir bir ortaya dökülüyor! Altmışlı yıllarda bunları söylemek yürek isterdi, şimdi kırk yıl geçmiş, hepsi kurumuş, kocamış, kimsenin de umurunda değil, beyimiz sıkılmış anlaşılan.

"Bir kadın sanatçı, aynı sahneden beş arkadaşla yatmış. Bir başkası bir erkek sanatçının sevgilisi iken bir diğerinin kansı oluvermiş. Birbirleriyle de görüşüyorlar. Vay be, ne geniş mezhepli pezevenk bunlar..."

Dediği insanlar aynı sahneden arkadaşları ve elli yıldır büyük sanatçı diye alkışladığı insanlar! Bu fevkalade musiki bu ince beyfendilerin ruhunu hiç mi güzelleştirememiş, "televoleden" beter bir dil, kimin kimle, nerde düzüştüğünün hikayeleri, sahnede tanburu alıp bizlere "titrerim mücrim gibi istikbalime" deyip, sahne arkasında başka şeylere titremişler...

Bu kadar kötü, rezil bir dili olmamalıydı elli yıl tanbur çalan bir sanatkarın. 320 sayfalık kitapta, Sadun Aksüt'ün ruhunun müzikle coştuğu, ya da kendimi kaybettiği eserleri icra ettiği o ulvi, coşkun anlardan eser yok! Fazıl Say daha genç ve belki de beğenmeyebiliriz, ama, Uçak Notları adlı ayaküstü yazdığı küçücük kitabında dahi büyük bestekarlardan içerden konuşmaya, anlamaya çalışıyor. İsterdim ki, bir büyük sanatkar, Türk müziğinin ruhunda derin tesirler bırakmış, mükemmel şarkılarından da örnekler verebilseydi. Varsa yoksa kim ne para kazanmış, kim kiminle yatmış, kim hangi işadamı torpiliyle meşhur olmuş, Erol Simavi kimi kayırmış. 1950'li, 60'lı yıllarda Zeki Müren-ler, Ercüment Batanaylar geçmiş, gazetelerin başköşelerinden inmeyen bu müzik devlerinin hayatlarından geriye hiçbir şey kalmamış, bu sefer gerçekten ve sahiden, "yüreğimde yare var" şarkısını bizler söylemeliyiz. Osmanlı'nın en güzel, doğunun bu en mükemmel eserlerini talan edip, piyasalarda o kanya-bu kanya peşkeş çekmişler ve bunu iftiharla anlatıyorlar. Yüksel Uzel nasıl kazık atmış, Şükran Özer neler yapmış ve sonunda bu muhteşem emaneti, üç-beş Sulukuleli çingenenin eline bıraktılar...

Anlattığı bir espri tüm gazino hayatını özetliyor bize: "Radyonun büyük stüdyosunda bir koro programında yan yana çalarken, stüdyoya genç ve çok güzel bir kadın girer. Haluk Recai'nin gözü kadına takılır. Yanında bulunan Necati'ye dönerek, fısıltılı sesle: "Necati, kızın güzelliğini gördün mü?" der, ve aralarında fısıltılı bir sesle konuşmaya devam eder: -Görüyorum abi. -Necati, şimdi bu kızı alacaksın, banyoya sokup bir güzel yıkayacaksın, o böyle misler gibi kokarken kucaklayıp yatağa götüreceksin. Onu ayağından saçına kadar öpecek, koklayacak, seveceksin. Sonra bir güzel s..... şahane olur değil mi? -Buraya kadar sessiz kalan Necati, Haluk Recai'ye dönerek, gayet ciddi: -Haldun ağbi, o kadın benim karım!

Sizin o ırzına geçtiğiniz müzik, Itri'nin, Dede Efendi'nin, annemizin "aksüt"üydü, Sadun Bey!

Bu, insan ruhuna fevkalade tesir eden musikinin güzelleştirdiği büyük sanatkardan bir şaka daha: "Kemal Gürses, iyi bir hanendeydi. Belediye konservatuvarında bizlere fasıl şefliği, hocalığı yapmıştı. 11 Nisan 1991 Perşembe gecesi Kadir gecesine rastlar. Vefat eden Kemal Gürses, son derece muzip, şakacı bir kişiydi. Neler yapmazdı, neler. Mesela çok çok kalabalık bir sünnet düğünü, en az yüz çocuk sünnet edilmişti. Çocukların sünnet edilen parçalarını sen al, götür aşçıya sote yaptır ve de arkadaşlarına yedir. Olacak şey değil. Bunu da Udi Hasan Erkoç (Fatih Erkoç'un babası) farketmiştir...."

Doğrusu bu fevkalade musikinin insan ruhuna mükemmel tesir etmiş sanatkarları çok inceltivermiş. Sahnede çalarken neler oluyor dersiniz, Sadun Aksüt anlatıyor: "-Sadun (sahnedeki şarkıcı için) şu kadının ayaklarına bak. Amma güzel, harika. Bayıldım doğrusu dedi, baktım üstü ve arkası açık, beyaz bir ayakkabı giymiş olan bu hanımın ayakları gerçekten güzel görünüyordu.

- Hasan abi, gerçekten güzel ayakları varmış kadının. Çok mu beğendin. Baktım Hasan abiye, yüzü kızarmış, hem saz çalıyor, hem de titriyor sanki... Bana: "-Güzel de söz mü.. Beğenmemek ne kelime, bittim. Resmen bitiyorum şu anda diye, kısık bir sesle cevap verdi. Göz zinasının bu derece etkili olup, birisini orgazma kadamesini bizzat gözlemledim..?" (Yani bu sanatçımız kadın şarkıcıya arkadan yani çalarken mastürbasyon yapıyor.)

Sanatların bu en fevkaladesini ruhlarınmiş bu büyük sanatkardan bir espri daha: han Altuğ, orkestra yöneteceği zaman boyoya girer, merak eder, sorardım:

- Şefim, bugün acaba Bach'ın Ah'ını zart'in Zart'ını mı çalacaksınız?

Hiddetlenir: "-Hayır, Ananın ..... çalaca

Yetiştirdiği talebeleri torpille, radyoya, nasıl aldıklarını, şöhret olduktan sonra ne bakmadıklarını (yani bahşiş vermedikbir hayıflanmayla anlatan Sadun Aksüt, eyip, içip, ziflendikten sonra bize anlattıklaMüzeyyen Senar bacağını niye açmış, Özer kiminle yatmış? Fevkalade musikinirında bıraktığı tesir bu! 50'li, 60'lı yıllardalah'ın akşamı Makber'i, Pirnur o mevki, shergün bu kadınları düzmek... Pirnur o me"kabir" sanıyormuşuz, pirnur o mevki, bünatçılarımızın bacakları arasındaymış. Ve mevkide, uçan kuşlar martılar, yeşil tatlı bvardı... Arzular orada, zevk oradaydı, bir aşk dolu...

Sadun Bey, bu muhteşem emenat, derumlarıyla orospulara peşkeş çekilirken nız, birgün olsun kimse ağzını açmadı, btuhaf teoriler uydurduk, güya sanat müziğlan efemine yapıyor, güya, keder zihni yyor sanatçılar mongol bir zeka sahibi oluymeğer sanatın azgınlaştırdığı yerler de Türk sanat müziği diye birşey sizlerin sa artık yok ve elli yıl sonra, televoleden betevaları anlatıyorsunuz, o sanatçıların gkalçası da, ulu memeleri de çoktan kurukadöndü, ülkenin en meşhur gazinolarımeşhur patronlarına servis yaptınız, en çiyen kurumları radyolarda, TV'lerde alkışna, içkiye doymayıp bu muhteşem emanvis" yaptınız, dolaplar çevirdiniz, sonunekalkıp, ne çaldınız, dediğimizde: "Ananızındık!" demeye getiriyorsunuz!

İşte yetiştirdiğiniz sanatçılar TV'leri çobekleştirdi. Tanbur çalışınızdaki müthiş ynize ben de şapka çıkarıyorum, elli yıl bu çşaalı şarkıların içinden her gece geçip, bigusal gerilimli iki cümle edemeyişinizi gönde, bu yeteneği ciddiye almıyorum artık. Ynızın beyin ve yürek değil, şimdi Sulukuicra ettiği gibi parmak alışkanlığı olduğunukuruduktan sonra, şimdi öğreniyorum. Uyin, saygıdeğer adınızı, incecik ruhunuzuden medyamız çoktan mezartaşlarına "Bünatçı" diye yazıverdi. Ne diyelim, "Kimi alemde, kimi çekmekte çile!"...

İşimin adı ne, oturdum, üç-dört gün içinhan Oğuz'un 768 sayfalık dev kitabını o"Yaşadıklarım-Dinlediklerim", Simurg Yaa Türkçede yayınlanmış en birinci anı kitabı dbu kitaba veriyorum, çünkü, yazar, gençliğitırken, bakkalın, hamalın bile fotoğraflarınısaklamış, yüzlerce fotoğraf, Anadolu'dan. Oğuz, bir güzel adam. İstanbul sosyetesinibüyüyor. Akrabaları, ailesi ittihatçılarla, piçiçe, varlıklı bir geçmiş, sürgünler, anı çoBugün 90 yaşlarında olmalı, liseyi Sainit'de okuyor. İTÜ'yü bitiriyor, dökümcülük, şefliği ve çok sonra Anadolu'nun yüzlercbasında enerji nakil hatları, şehir şebekeleyor, onlarca fabrikada uzayan bir hayat! Trafı, 1946'da kapatılan Türkiye Sosyalisti'ne aza oluyor, zekiliği, nüktedanlığı Sonra sendika başkanlığı. Ününü ise, "Halkının Kültür Kökenleri" adlı ikibin sayfatündeki müthiş kitaplarıyla buluyor, ben dekaldım. Anılarıyla cumhuriyet tarihini yeni zihninizde bir daha temize çekiyorsunuz! Bdolduruyor, bilmediklerinizi öğreniyorsuncak, bu sütuna sıkıcı gelebilir, esprili, ilginçla aktarmaya çalışayım..

"Erkanıharp sınıfında okurken Mustafa birgün, 'yahu, Beyoğlu'na çapkınlığa gihep Yahudi Rum kızlarıyla düşüp kalkıyoruzlarımızı onlara veriyoruz. Yok mu birkaç yTürk kızı, hem paramız bizlere kalsın, hemya doya sevişelim' demiş. Bu lafa Halil Pakızmış, 'haydi namussuzlar, sizinle komu!' diye ordan çıkarken, Fethi Okyar, b'Ne kızıyorsun be doğru söylüyor!'

Eski tüfeklerin çok korkusuz dilleri vaı 'alıntı' yaparken bile ürküyor, bakın, ünlü gAhmet Emin'le nasıl eğleniyor: "Ahmet Emtan gazetesinde bir sütunda Hz.Muhammeyatını tefrika ediyor, yan sütunda, Peyabi SCingöz Recai'nin maceralarını... İyi de hokuma yazma bilmez, sütunları karıştırlasun (Ahmet Emin için) farketmez.

Birgün içki masasında Halil Paşa "Valla bugüne kadar harama hiç uçkur çözder, rakının verdiği hoşluk ile yanındaki ar

Akşamsefası

feyhan@leman.com.tr

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

"Keşke helaline de çözmeseydin" der.

Enver Paşa'dan bir askerlik hatırası, nizamiye kapısında Mehmetçik'e sorar. "Düşmanı görürsen ne yaparsın?", "Tüfek atarım", "Mermin biterse?", "Süngü takarım", "Süngün kırılırsa", "Çevirir dipçikle kafasına vururum", "Adam kuvvetli, tüfeği tuttu..?", Mehmetçiğin gözü şimşek gibi çakmış: "Anasını s....im!"

Mühendis günlerinde Anadolu'nun fakir köylerinde gezerken, bir köylüye sormuş: "Siz bu kadınlarınızı ne çok çalıştırıyorsunuz?" diye. Köylü: "Beyim, akşama kadar çalıştırıp yoruyoruz, yine gece olunca canımızı çıkartıyorlar, hiç çalıştırmazsak, Anadolu'da erkek kalmaz!"...

Burhan Oğuz, 40'lı, 50'li yıllarda yoksul Anadolu köylerinde gördüklerine inanamaz, "kağnı" bile yoktur, Hititler'den kalma, öküzlerin çektiği "paheli" uzun uzun anlatır, fotoğraflarını çeker. Giyecek elbise bulamadıkları için mahrem yerleri yırtık pırtığın içinde görülen kadınlardan sözeder. Yine de köy camiindeki cahilane konuşmalar canını acıtır.

Hocanın biri, erkek adam çıplak görünemez, mahremini örtmelidir gibi, uzun vaazına başlar. Cemaat içinden bir adam: "Hocam, diyelim gemideyiz, gemi batti, sahile vardık çırılçıplak, önümüzü ardımızı örtecek, bir çaputtan başka birşey yok, bu çapıtla, önce arkamızı mı örtelim, yoksa dinimizce önce önümüzü mü örtmeliyiz" diye boş konuşuklar içinde uzun uzun fıkıh tartışırlarken, arka sırada oturan Ofli hoca dayanamaz lafa girer: 'Sen o çaputu iyisi mi ...tüne sok!"...

Yine bir Ofli fıkrası. Hoca bir kadın almış, sağlam çıkmamış. Olgun adam, ses çıkarmamış. Yıllar sonra kadın, "bey", demiş, "küpe takacağım şu kulağımı deler misin?", Hoca kadını kucağına almış: "Ulan kadın, ananın deleceğini bana deldirirsin, benim deleceğimi başkasına deldirirsin!.."

Tarihi karıştırdığınızda bazen bir cümle, bir büyük romandan, bir büyük bombadan daha etkili oluyor zihninizde, mesela, 21 Mart 1992 günü Star televizyonunda geçen şu alt yazı herşeyi anlatıyor: "Şırnak Düştü!"... Böyle bir tarih yaşandı ve böyle cümle kazındı beynimize!

İşte size ayrıntı bir tarih, Şili'de Eva peron öldüğünde Türkiye'de ruhuna mevlüt okutuldu.

İşte size bir ayrıntı tarih daha, 28 Şubat darbesinin gerekçelerinin başında sayılır, Erbakan'ın Çankaya'ya şeyhleri iftara daveti. "İsmet Paşa, cumhuriyet tarihinin en azgın tarikatı ticanilerin şeyhi Kemal Pilavoğlu'nu makamına davet eder!". Celal Bayar, İsmet Paşa'ya, "hani dini siyasete karıştırmayacaktık" diye sitem eder.

Burhan Oğuz, Sabahattin Eyüboğlu-Azra Erhat-Vedat Günyol'dan oluşan ünlü hümanist üçlüsünü sevmez, tatlısu solcuları diye eleştirir. 12 Mart'ın bunları tevfik ederek, ünlerine ün kattığını söyler. Aynı şekilde İlhan Selçukları da 12 Mart'ın ünlendirdiğini, 12 Mart'ı arkasına alan bu yazarların yirmi yıl solculuk bayrağını taşıdıklarını anlatır. Cumhuriyet gazetesine verdiği yazılarını sansüre uğramasından şikayet eder, Osmanlıca cümlelerini değiştirilip, yerine -sel, -sal- ekleriyle uydurukçaya çevrilmesinden nefret eder. Cumhuriyetin ünlü hukukçu, laik yazarı Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'nu ise hiç sevmez. Trabzon lisesi mezunu, aslen Çorumlu'dur, Hıfzı Veldet. Burhan Oğuz, Hıfzı Veldet'in neden hep "aziz ata" dediğini sorar, Atatürk'ün, şeyhliği, kutsal makamları kaldırdığını, "aziz" denmeyeceğini ekler, sonra dalgasını geçer. Hıfzı Veldet "aziz" diyor, çünkü aziz, veli, demektir, Ata kelimesi de "dede" anlamına gelir, yani Hıfzı Veldet, lafı "Velidede"ye getirmek istiyor.

Üç-beş küçük fıkrayla bu büyük kültür adamlarını anlatmamız imkansız, çünkü bu insanları biz çok seviyoruz, anılarında, şöyle hikayeler de anlattıkları için: "...Florya'da oturuyorduk. Kışın av için çıqırtkan mühre olarak yabani ördek üretmiştik. Bizlere iyice alışmışlardı. Ana, yavrularını alır, penceremizin dibine gelip ekmek isterdi. Günün birinde havadan bir çift yabani ördek geçer, bunların davetine uyarak senelerden beri kaç kuşak burada doğmuş büyümüş sürü havalanır, bir daha dönmemek, üzere giderdi... Bunu önlemek için, her baharda bunlar tutulur, kanatlarından biri kesilirdi..!"

Bu dev adamları tanıyın, birileri gelip "kanatlarınızı kesivermesin" diye. Tarih yalnız, Mustafa Kemallerin, İsmet Paşaların hayatı değildir, "ördeklerin" de hayatıdır. Birgün pencerenize yanaşan minik bir serçenin uzun uzun öpüşleri, doğuda öldürülmüş otuzbin insanın hayatından daha derin izler bırakır sizde...

Birkaç şebek tiyatrocu ikide bir, elinde fener, güya Diyojen kılığında Beyoğlu sokaklarında şov yapıyorlar, soranlara, "Adam arıyoruz" diyorlar. Demek ki, adam arayacak, adamımız bile kalmadı. Ben de adam arıyorum, kitapevlerinin tozlu sayfalarında buluyorum o adamları. Adam aramak için önce bizim, birazcık adam olabilmemiz gerekir.

İşte, aynı tarihte yaşamış aynı yaşta iki adam, birinin elli yılı Müzeyyen Senar'ın donuyla geçmiş, diğerinin elli yılı, Hitit kızlarının küpeleri peşinde...

Bense bambaşka birşey anlatmak istiyorum, bu yazımda.

Tarih, anı, biyografi kitapları okurken, savaşların, anıların, acı, yara dolu kelimelerini unutmak istiyor, "gülünecek" yerlerini hatırlamaya çalışıyorsunuz, neden? Bunca ihanet, aldatılmışlık, hayal kırıklığı, kardeş kanı görmüş insanlardan sonunda herşeye rağmen uzun, upuzun bir öpüş bekliyorsun, yok! Hepsi, hepimiz, acıyarak kurulaşmış yaralarımızı gösteriyoruz, benim daha çok yaram var, beni öpün diye yalvarır oluyoruz, sanki. Cüzzamlıları öperek ilahi bir eziyetle sevap kazanmak isteyen Hristiyan azizlere dönüşüyoruz. Yaralarımızı öperek mi, sevgili, aşık olacağız! Neden uzun öpüşler yok bu kitaplarda! Tarihi kitaplarla tarihi filmler arasındaki fark burda mı? Suat Yalaz'ın çizgi romanı Karaoğlan'daki uzun öpüşleri bile özler, isteriz.

Rüzgar Gibi Geçti filminin konusu güney-kuzey savaşı, amma, asıl hikayemiz bu uzun öpüştür! Dünya sinema tarihine çakılı kalmıştır bu uzun öpüş! Üstelik Clark Gable, gönüllü askerliğe bile gitmemiş, kahraman bir tarafı yok. Bu uzun öpüşün arkasında kardeş kanı dökmek istemeyişinin de derin arzusu mu yar, ya da bu uzun öpüş savaşı mı lanetliyor.

Sinemadaki tarihle, kitaptaki tarih arasında bu uzun öpüşlerin büyülü farkı var, filmde ne denli savaş, acı, ölüm görsek de, son karedeki uzun öpüş beynimizde, bedenimizde başka şeyler uyandırıyor. Tarihi kitap öyle değil, "kazık" gibi kalıyor içinizde, yaralar yazarın, coğrafyanın derisinden kalkıp, sizin derinize yapışıyor, umutsuz, ağulu bir küfle, kaplanıp, ağırlaşıyorsunuz.

Yoksa, her ağır kitaptan sonra uzun bir öpüş mü denemeli, Ayrıntı'dan çıkan, "Öpüşme" adlı kitabı bir solukta okuyorum.

Kurbağa prens bize ne anlatır! Öpüşünüz kurbağayı dahi olgunlaştıracak, güzelleştirecek. Yürekten inanınız, çünkü, annemizin öpücükleriyle büyüdük, öperek güzelleşeceğimize inancımız tamdır.

Uyuyan Güzel bize ne anlatır. Prens onu öper ve uyanır! Öpücük bizi tüm uykularımızdan uyandırır mı? Prenses, biri kendini öpene kadar uyumak, salak salak beklemek zorunda mı? Erkeğin öpme anına kadar "kımıltısız" ölmüş gibi mi yatacak! Uyanmak için başkasının öpücüğünü mü bekleyeceğiz.

Dudaklar aşkın eti. Et çiğnenir! Yutulmadan ye-

nir. Tutuşan ruhumuz dudaklarımızda. Dudak aralarında sıcacık alevler, bedenimizin en doyurucu besini. Dünyaya gelişimizin tahilsizliği, gündelik telaşın berbat yorgunluğunu uzun öpüşlerle peri masalına çevirirız!

Bu yüzden mi Kont Drakula filmleri bizi canevimizden vurmuştur. Sıcacık öpüşleri "ölüme" çevirmiştir. Masum bir öpücüğe kurban ediliriz. Vampir öpüşü bugün gerçek oldu, frengi, AIDS öpüşün salgılarıyla değil, dişlerin ısırıcı-kesici zehriyle geçiyor!

Hayvanat bahçesinin ürkünçlüğü burda, karışan yok, önlerine ekmek atılıyor, akşama kadar upuzun boş zaman, dinimize aykırıdır diye vaaz veren de yok, yine de öpüşen hayvanlara rastlamıyorsunuz! Oysa, tabiatın içinde, ya da pencerenizin önüne gelen kuşlar nasıl her fırsatta cıvıldaşarak, oynaşarak öpüşüyorlar! Kazanmadan, savaşmadan uzun öpüşleri hakedemiyor mu insan! Ya da, herşeyi ele geçirir, herşeyin sahibi olursunuz, ama uzun öpüşler için, uzun ve onurlu bir kavganız mı olmalı!

Clark Gable (Rhett), bir gece, kurnaz, hesaplı ve henüz aşığı olmamış Scarlett'i öper. Scarlett neye uğradığını şaşırır. Hayatında ilk kez kendinden güçlü birini ve kendinden güçlü bir duyguyu tanımıştır. Film, bu uzun öpüşün duygusuyla, bir insanın kinini, hayatını, hesaplılığını, tüm karakterini değiştirmesini anlatır. Ve bu uzun öpüşler, kan gövdeyi götüren kardeş kavgasının parçaladığı ülkeyi, ailenin tüm acı dolu hayatlarını unuttturur bize. Bir uzun öpüş, Amerikan tarihinin en büyük kardeş kavgası kuzey-güney savaşının insanlık dışı kıyımlarını unuttturur...

Anılar, tarih, kurumuş bok gibi hayatlar, havaya zurna çalan yüzlerce boş sayfa, kazık gibi giriyor içinize, yaraları saracak bir uzun öpüş arıyorsunuz, yok!

Cezaevi önünde bir tahliye günü. Güneş tam tepede! Bir otobüs dolusu köylü doğulu kadın. Çoluk, çocuk, şal, şalvar! Otobüsün bütün pencereleri açık. Rüzgar her yerden giriyor. Pamuk gibi birkaç bulut, bir de cezaevi kapısı önünde onların tiz çığlıkları var. Bugün bir tahliye varmış. Otobüs sekizyüz kilometre gelmiş, çamurdan görünmüyor. Yüksek yaylalarda yaşıyorlarmış, bugün ne bir ot, ne bir çimen tanıyor küçük çocukları. Otobüsün her bir koltuğu karmakarışık yatak gibi. Pakistan otobüsleri gibi her yerinde bir tuhaf incik cincikli renk! Çirkin çirkin keçi sürüsü gibi çocuklar, kavanozdan dökülen mişketler gibi her bir yana dağıldılar. Nereye kaçışsalar o tarafa anlamsız sevinçli sesler çıkartıyorlar, sanki hepsinin boynunda gizli bir çıngırak! Yalnız bir kadın, yılan gibi ince, Kleopatra gibi güzel, yüzünde sivrilmiş bir hüzün, geriye, arka kaldırıma çıktı, tek başına. Vahşi dağlardan düşen sert kaya parçaları gibi PKK'li gencin boynuna sarıldılar. Herkes herkesi çekiştiriyor. Kapıda görününce genç delikanlı, kafilenin dili tutulmuş gibi donakaldılar, o an. Sonra tozu dumana katan yabani bir hayvan sürüsü gibi üstüne atıldılar delikanlının. Vahşi hayvanların inine yıldırım düşmüş gibi, acılı çığlıklar, parçalayarak sarıldılar delikanlıya. Kucaklaştılar, ayrıldılar, gözlerinden öptüler, durdular, dinlendiler, yine kucaklaştılar! İnittili, çığlıklı gürültülerle bir saat altı üstüne geldi, caddenin. Kilitli geniş kapılar ardından demir kapılar açıldı, bir jandarma bağırdı kalabalığa: "Çekin şu otobüsü burdan". Bir tenhalık sindi kalabalığa, çakmaktaşı gibi kaskatı bir elektriklenme.. Geride, kaldırımda, yılan gibi ince, sırma saçlı, kapkara ve iri gözlü bir kız, henüz sarılmamıştı delikanlıya, kalabalıktan vakit bulup! Allı, yeşilli, morlu güllerle süslü kadife şalvarı yerleri süpürüyor. İnce belli sürahi gibi boynu, kızın. Delikanlı çok önceden görmüştü, ama, anneyi, babayı, halayı atlayıp, sarılamamamıştı.. Serin ve çok kuvvetli bir rüzgar girdi caddeye, delikanlı usulca yanaştı kıza, yavaşça sarıldı boynuna! Öyle kaldılar. Yukarda, tepede, kule nöbeti tutan asker, iki bin yıldır gözlüyor sanki bu sahneyi, o da gördü bu sarılmayı. Tüm kalabalık delikanlıya fazla sarılıp, nişanlısına zaman vermedikleri için utanmış gibi. Öylece başlarını yere eğdi kırçıl sakallı birkaç ihtiyar. Kızın boynunda acem şalı. Oğlan, başını kızın boynundan çıkartmadan, arkadan elleriyle şalla, gözlerini sildi!.. Sessizliğin içinde bu uzun sarılmanın "hıçkırığı" duyuldu... Orada aklıma geldi, Rüzgar Gibi Geçti!

Yirmi yıl sonra, belki elli yıl sonra, ne kalacak geriye bu kardeş kavgasından geriye, bir küçük not: 1992, Star'da alt yazı, Şırnak Düştü. Ya da başka bir tarih notu, kurumuş bok gibi bir sürü hayat anlatılacak, ihanetler, kan, acımasız bir tarih...

Ey doğulu, Kürt kardeşim, birgün anılarını yazarsan tarih diye, cepheden, kardeş kanından tarih istemiyorum, anlatma. Tarih, işte bu sarılmalar. Bu uzun öpüşler, bütün acıları unutturacak bize! Ne olur hiç değilse bundan sonra uzun öpüşlü bir tarih kitabımız olsun!

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

Saç kesimi'nin sosyolojik faydaları üzerine bir çalışma...

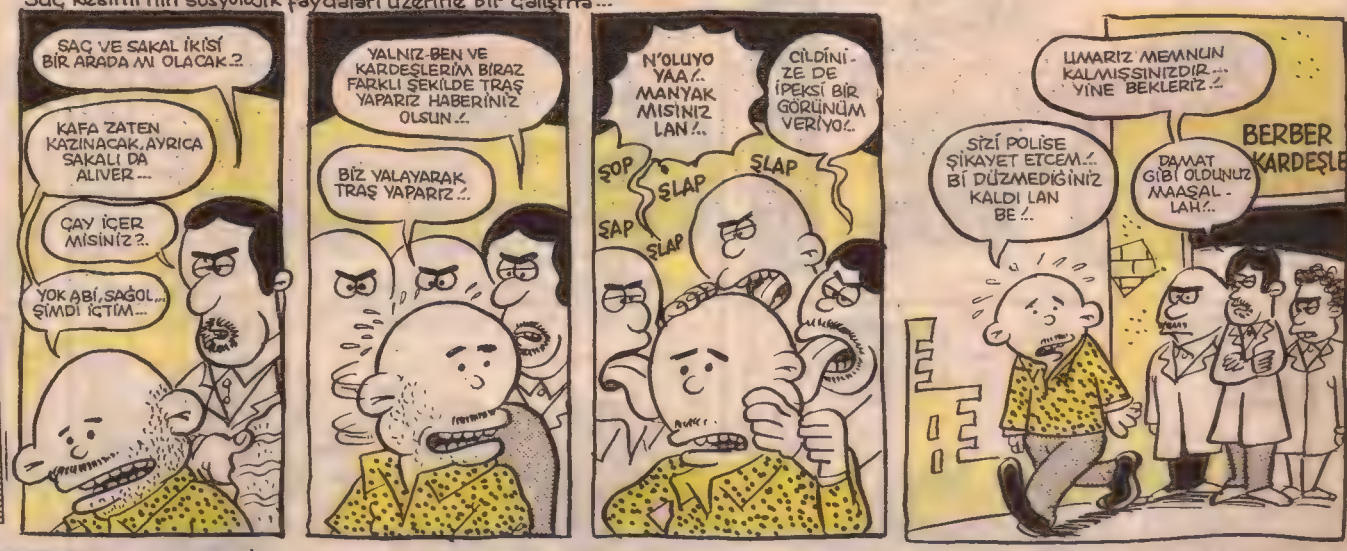

MACERALAR BELDESİ: (Hortlaksı rüzgarlar)

KORKUNÇ, HINZIR CEVDET ÖZŞAHIS HINÇ VE VAHŞET DUYGULARIYLA DOLUDUR: BİDİLİK CÜCÜLERİN YAŞADIĞI KARBONHİDRAT AĞACININ ÖNÜNDEN 70'İNCİ KEZ GEÇMEKTEYDİR... AMACI FİTNE VE FESAT OLUŞTURUP DOĞANIN DENGESİNİ BOZMAKTIR İDİ ...FAKAT BİDİLİK CÜCÜLER YAPI İTİBARIYLA ŞİRİNCİL VE HOŞNUTSUL YARATIKLAR OLDUKLARINDAN MIDIR HER NE BOKSA BİR TÜRLÜ DURUMDAN RAHATSIZ OLMAMAKTAYDILARMIŞ...BU DURUMDA İYİCE CİLEDEN ÇIKAN KORKUNÇ HINZIR CEVDET ÖZŞAHIS KAYNAMA NOKTASINA ULAŞIR VE FOKURDAMAYA BAŞLAR ...TEHLİKE DORUK NOKTASINDADIR...AMA ANİDEN HORTLAKSI RÜZGARLAR ESER VE CEVDET SOĞUYUP KATILAŞIR... HERŞEY YOLUNA GİRER ...DOĞA KURTULMUŞTUR...CÜCELER SEVİNÇLE OSURURLAR...

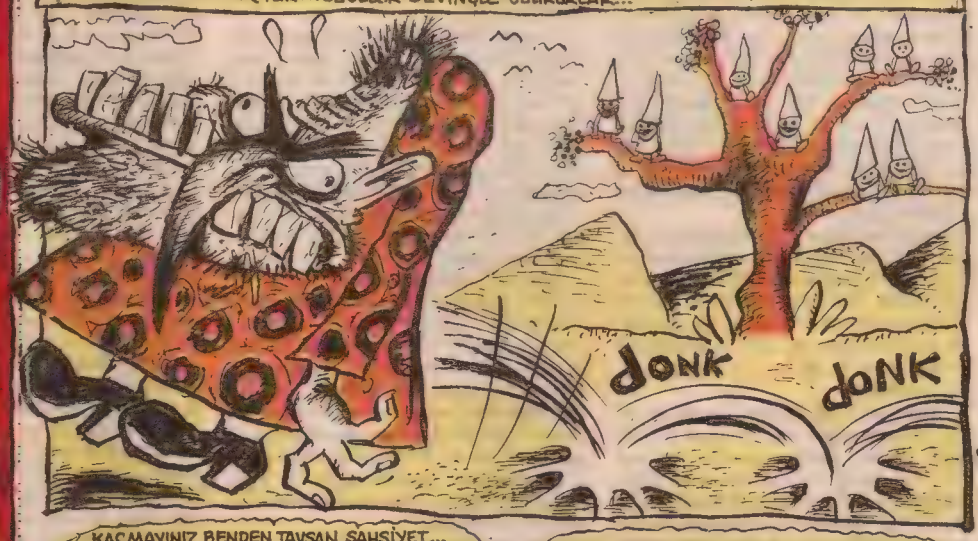

ZİFTLİ SÜT LAÇ

GÖKHAN DABAK

agdabak@leman.com.tr

ORÇUN KUNEK

Bu hafta sizlere İstanbul sinema festivalinden süper şahane bi filim

Film, şehrin dışında Güney Dakota'da Fıntırgeyt adlı küçük ve ıssız bir kasabada geçmektedir. Gerçi set ekibi ve yönetmenin megafonla yaptığı bütün uyarılara rağmen kadraja giren bi kaç denyo kasabanın ıssız imajını biraz bozmuş ama olsun ziyanı yok, bu da yeter. Neyse, bu küçük kasabada Misis **İzabel Hayrınbayrn**, Mistır **Ceyms Hayrınbayrn** ve çocukları **Canıtın Hayrınbayrn**'dan oluşan bi aile yaşamaktadır. Baba **Ceyms Hayrınbayrn**'ın avize satan mağazası vardır, gerçi piyasa biraz sıkışıktır millette para yoktur ama **Mistır Ceyms**'in işleri iyidir. O yaz okullar tatile girer, baba **Ceyms Hayrınbayrn** oğlu **Canıtın**'a *"Oğlum bizim çırak senelik izne çıkacak, senin okul da tatile girdi, sağda solda iguana gibi aylak aylak dolaşacağına gel dükkanda bana biraz yardım et..."* der. **Canıtın** da *"He he olur"* der. Aradan üç gün geçer ama **Canıtın** dükkana uğramaz. **Mistır Ceyms** çok kızar, akşam eve gelir, **Canıtın**'ı önce terlikle, hırsını alamayınca da ful kontak karete yaparak döver. **(Bence Mistır Ceyms haklıdır sayın sinemaseverler. Çünkü niye derseniz, adamın işleri yoğundur ve oğlu niye yardım etmiyo ki? Taş taşımıycak ya godoş, orda dükkanda, kasada duracak, gelen müşterilere inceden avizeleri övecek *"Şöyle güzel yanar,*

böyle şahane aydınlatır falan filan feşmekan" **diyecek ya da en fazla çay ocağına gidip çay-kave söyliycek. Ha diyiceksiniz ki *"Terlikle dövmesi doğru bi şey mi?"* Hayır! Yüz kere hayır bin kere hayır. Dövmemesi lazımdı, ama oldu bi kere.)** Neyse, **Canıtın** sopayı yiyince aklı başına gelir ve saati sekiz buçuğa kurar, yatar. Ertesi gün hakkaten de erkenden kalkıp dükkana gelir. O gün canla başla çalışır ve babası Mistır **Ceyms**'i utandırır. Hatta o gece, Mistır **Ceyms** yatakta karısı Misis **İzabel**'e *"Hakikatli oğlanmış, dövmekle hata etmişim"* der, Misis **İzabel** cevap vermez, uyurlar. Ertesi gün baba-oğul gene erkenden işe giderler, bu bikaç gün böyle gider. Fakat bütün bu olumlu gelişmelere rağmen, Mistır **Ceyms**, oğlu **Canıtın**'ın işyerinde gönülsüz gibi çalıştığı hissine kapılır ve bu fikir onu çılgına döndürür. Bi punduna getirip **Canıtın**'ı dövmeye çalışır ama, bi türlü başaramaz. Bu başarısızlık Mistır **Ceyms**'i çok üzer ve dükkanı devren satılığa çıkartır. Mistır **Heyzın** adında bi kişi dükkanı almak ister ama fiyatta anlaşamazlar, uzunca bi süre tartışırlar ve sonunda kırkbin dolar peşin otuzbeşbin dolar da vadeyle dükkanı satar. Mistır **Ceysın** kırkbin doların yarısıyla gider mark alır, yarısını da repoya yatırır. Repodan zarar eder ama marktan kâr eder. Bu onda marka karşı tarifi imkansız bi sempati yaratır, fakat bunu kimseye söylemez fakat çok sevdiği kankası Mistır **Edilfiylt**'a yarım ağız söyler. **Son**

Soner Günday

copirayt@leman.com.tr

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

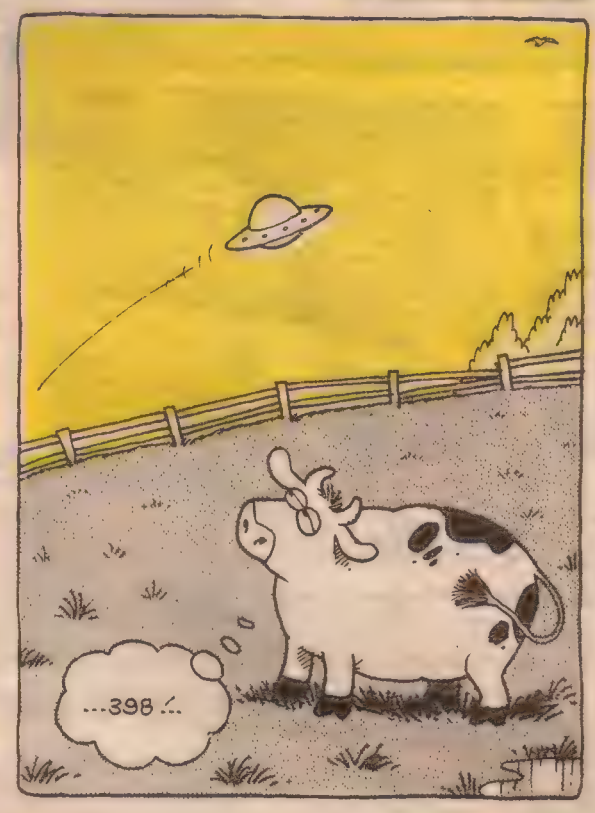

selcukerdem@leman.com.tr

Derya Sayın

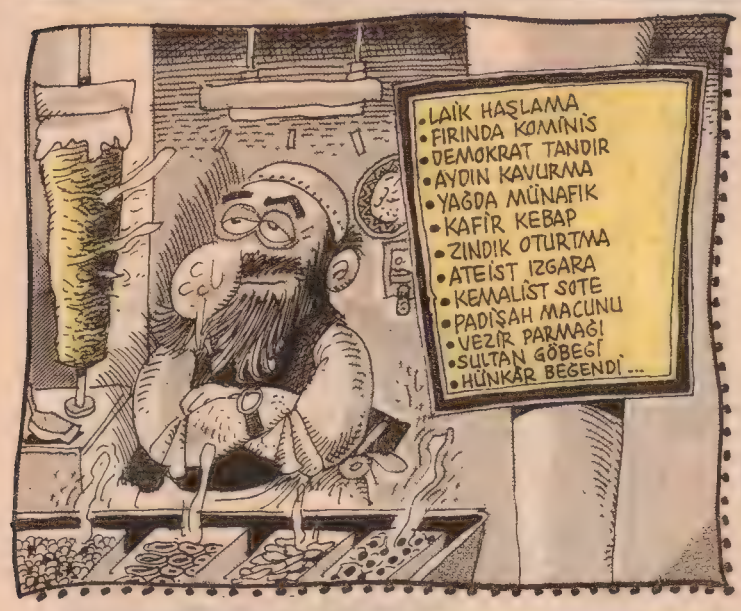

AYRINTILAR
m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm... Uzun zamandır, selâm felan vermeden, tırsarak hemen, bi an önce geçiyodum yazıya. Şindi bi duruyım yine dedim şu girişte, bakalım noolcak?! Acaba ne diycem!.. Ben de merak ediyom!. Yani, bi tek ben ediyom merâk aslında, bikooz, çünki, selâm iyidir de, yani, gerisi felan da gelmeli tabi. Evet, nefis açıkladım. Zaten tek yaptım bu! Açıklamasız, yorumsuz, tesbitsiz felan, düz olarak bişiy annatsam ya be! Aslında bunu da açıklayabilirim; nası oluyo diye? Yok, boşver! Şindi, tam açıklayamıycam, sonra da niye tam açıklıyamadımla ilgili bişiy açıklıycam, biliyom. Al işte! Şaka maka, yine açıklama oldu. Şeytan diyo, şindi bunu da açıkla!? Yani niye, şaka maka ayaana yatıp paso açıklama yaparak, lafı geveliyom?! Tabi bunun, belli sebepleri vardır heralde. Bi kere, selâm verdim mi, borçlu çıkıyom, bu kesin! İllâ bişiyler demem gerekiyo ardından. Elbette, diycez, demeliyiz! Bi işyeri burası! İş başka, arkadaşlık başka! Ne ilgisi varsa? Ulan, aslında, korktum şindi, sanki... bile bile hata yapıp, isteyerek saçmalıyom gibi hissettim. Hani, yanmış, gereksiz, salakça bişiy yazıyım da, sonra açıklamalarını yapıyım, niye ööle oluyo diye?.. Canım, biraz abartıyoz tabi! Aslında açıklamasız, düz bişiy de söyleyebilirim, öylesine. Ama çok sıkıcı geliyo o! Bak, bi selâm'dan nereye geldik. Son bi açıklama felan daa yapıp, gidiyim!. Meselâ, şindi ben naaptım, nooldu burda, onu açıklıyım?! Uff, çok zor be! Hayır, teknik olarak mümkün de, ahlâksal, inançsal açıdan felan istemiyom!. Hah, bak bu oldu be! Unutmuşum! Ben, bazı şeyleri, niye açıklayamadımı nefis açıklıyom kendime! Sanki gizemli bişiyler falan oluyomuş gibi de diil tabi, araya karışıyo! Yani, net bi şekilde, aha, şindi açıklıyom diyemiyom! Açıklayamıyomuşum gibi davranırken, kendiliinden sızıntı yapıp açıklanabiliyo... Bişiy oldu yine gâlba? Bi şey açıkladım sanki bu arada, konuşurken?!! Eeh, sıkıldım! Yumurta kapıya dayanınca açıklıyom! Aslında, açıklayıp gelmeliyim! Bi dakka?! Ama, öyle nası olcak?! Sonra burda neyi açıklıycam? Hayır oğlum, yani içinde açıklıycan kendine, sonra yazarken, açıkladın şeyi annatıcan. Açıklama aanının gizemi, sıkıcılıı, iğrençlii felan yansımıycak buraya!. Aa, evet. Şaka maka yine, biraz bişiy açıkladım! Tamam, bu kâfi! Bu açıklama beni bi hafta idare eder! Yanına da şöyle, küçük, basit, çerez niyetine bişey açıklayıverip iyi bi final mi yapsam? Aman, yok yok, sonra maafediyom! (Bu son cümle bi açıklama sayılmazdı di mi?) Hayır hayır, tamam git; sayılmaz! Zaten açıkladım şeylere illâ uyucam diye bi kural da yok!.. İyi!..

SEVERİM:... İşyerinde sabah, pötibör bisküvi alıp yedikten sonra, o en arkadaki üst dişlerle damaam arasındaki yerde kalan pelteyi dilimlen çıkarmayı deneyip, olmayınca, kimse bakmıyoken işaret parmaamlan o bulamaç halindeki bisküviyi ordan sıyırarak çıkartıp, parmaamı yaladığım ve ratladım aanı... Yaan yaamura karşı kafamı kaldırıp, gözlerimi açık tutmaya çalışmayı... Yolda volkmen dinner gibi pleybek yaparak yürürken önünden geçtiim gençlerin sessizce laf attıktan sonra, benim dönüp onlara baktıımda yüzlerindeki nası duydu ki ifadesini... Ocağı çakmakla yakarken, gaz birden alevlenip elimi yaktında, elimi koklamayı... Mutfakta duran bi güğümü, bidonu felan, dolu sanıp hızla ve güçle kaldırmaya çalışırken, onun boş ve hafif bi şekilde aniden ellerimde havalandır aanı... SONAY... Gece geç saatte üst kattaki komşunun guguklu saatinden çıkan sesleri sayarak saatin kaç olduunu annamayı... Araba ile falan giderken, yol kenarında maç yapan çocukların benim onnarı görebildiim süre içinde bi gol atmalarını... Yediim kiraz falan gibi bişeyin çekirdeğini, tam yutarken, geri çıkarabilmeyi... Otel odalarının kapı kollarına asılı, rahatsız etmeyin, veya, odamı temizleyin diye yazan kâğıtları... Boş ve madeni bi çöp kutusuna attıım çakmak, kalem gibi bi şeyin çıkardır tangırtıyı...ŞENOL...

POTPURİ:... Ayarlamalı küllük oyuğu bulunan küllükler yapmalılar. Yani, isterlerse yapsınlar. Belki alırım, ucuzsa. Aslında standart tabi cigaraların kıçı felan ama, bazen oturmuyo oraya, düşüyo. Kül oluyo sehpaanın üstü... Sehpa dedimde, aklıma geldi; formika kaplı benim sehpanın üstü ve, kenarları. Formikanın bi kısmı, kopmuş suntadan, çatlayıp düşmüş felan. Bu geldi aklıma. İnsanın aklına ne acayip şeyler geliyo! Belki de sadece, formika ve sunta kelimelerini kullanmayı canım çekti. Doğru. Her zaman böyle ilginç kelimeler bulamazsın... Şarkı dinniyodum. Nefes alışına dikkat ettim söyleyenin. Dikkat edince annaşılıyo: Müzik devam ederken, tam o giricee anda ğhh! diye bi nefes alıp önce; giriyo lafa. Baarıcakken, daa şiddetli felan söyliycekken, söylemeden önceki hazırlık nefesi daa belirgin oluyo tabi. Ne biliyim, durdum buna dikkat ettim. Canlıymış gibi oluyo o an, teyipten çıkan elektronik bi ses gibi diil. Sinek gibi böcek avlıyorum baazı geceler. Uzaktan kumandayı kullanıyom genelde. Bi tanesinin üstüne bastırıverdim kumandayı, çıt! etti bu. Böcek yani. Eh, çıt bu, boru mu? Ölmüştür lavuk. Aa, kaldırdım kumandayı, tıp tıp yürüdü gitti! Ya da; kumandaların altında, hani su dökülürse durduğu yere, kumandaya gelmesin diye, küçük çıkıntılar var ya, onu sehpanın üstüne felan tam yapışık tutmayan. O minik boşluk kurtarıyo böcekleri belki... Akşamüstü yürüyüşünde, içim şey oldu, neydi o ya, burkuldu muydu, şey oldu, içim geçti, yok o diil, her neyse, içim işte! Dedim şurdan bi ayçöree felan alıyım. Önünden geçtiim pastane, kazık bi yere benziyodu. Lüks felan. Bi çörek, ne kadar paalı olabilir ki! Poşetinden belli fekat. Özel, güzel bi ambalaja koydu onu. Hmm? Evet taze. Üçyüzellibin liraya deydi. Bi daa almam ama. Yüzbin liralık ayçöree varken; niye di mi; aslında sormak iyidir. İşine gelmiyosa almassın. Ama, bi çörek için de, oha yani! diye düşünüyo insan. Bunu düşündüm, otobanın oraya gelinceye dek. Düşüncek daa önemli şeyler de vardı tabi. Şu patika ne acayip! Aşaaya, yola iniyo. Ordan birisi çıkıyodu. Nası çıktı annamadım. Döne döne geldi, gıvrıldı felan, çıktı yukarı. Patika işte! Onnar hep böyledir. Geçerken baktım. aynı yerlere basıla basıla, bayaa bi merdiven gibi olmuş. Bi gün inmeli şurdan, değişiklik olur. Yine karşıya geçmem gerekiyodu. Arabaların geldii tarafa baktım. Kimse yok. Yürüdüm. Ortadaki, gidiş gelişi ayıran, otlu, çalılıklı dar koridora geldim, orda ilerledim. Burası bitmesin istiyorum, çünkü biraz sonra saçmasapan bi kavşağa gelicem! Bi on dakka felan bekliyom orda. Hemen iyi günner diliyorum!..

Kamuoyuna

Gaziantep Kaşıbeyaz İlkokul'unda kapıcı çocukları ve fakir aile çocuklarına yönelik ayırımcı tavrı basından esefle öğrenmiş bulunuyoruz.

Bu okulda konut işçisi emekçilerinin çocukları önce okula alınmak istenmemiş, zorunlu kalınınca alınmış, uzun süre öğretmensiz bırakılmış ve inanılmaz bir biçimde ayrı bir sınıfta toplanmışlardır. Nazi Almanyası'nı hatırlatan bu, insanlık dışı, utanç verici ve tutumu DİSK/GENEL-İŞ Sendikası Konut İşçileri Şubesi olarak şiddetle kınıyoruz.

Bu işlemi yapanların insanlık suçu işledikleri, Anayasa ve ceza yasalarında düzenlenmiş eşitlik, eğitim ve öğrenim hakkı, ayırımcılık yapılmama gibi temel hukuk kurallarını ihlal ettiklerini düşünüyoruz.

"Ben zenginleri severim" diyen Cumhurbaşkanlarının olduğu bir ülkede, bu tutumların yaygınlaşmasından, emekçiler olarak kaygı duyuyoruz.

Daha acı olan, bu muameleyi yapanların da eğitim emekçisi olmasıdır.

Sorumlular hakkında derhal yargısal işlemlerin yapılmasını ve görevlerinden el çektirilmesini diliyoruz. Saygılarımızla.

DİSK/GENEL-İŞ SENDİKASI
Konut İşçileri Başkanı Ali Çeliker

Otoyolum, otoyolum

Hani bir şarkı vardır ya, "Bir şarkısın sen, ömür boyu sürecek, dudaklarımdan yıllarca gitmeyecek." Buna benzer bizim Karadeniz sahil yolunun türküsü. Bu yolun yapılması için ne siyasi yalanlar dinledik. Yirmiyedi yıllık yaşantımın her bölümünde, bu şarkı dilimizden hiç düşmedi. Karadeniz bölgesine mensup olup da, bu hikayeyi bilmeyen yoktur. Süleyman Paşa emanet bıraktığı partisini Cindoruk'tan teslim aldığında, beyaz atına binip, her yere koştuğu gibi, Trabzon'a da koşarak gelmişti. Otobüsün üstünden halka seslenirken, elindeki şapkasını halka sallayarak seçim vaatlerini anlatıyordu. Zavallı bizim insanımız, her şeyi alkışladığı gibi onu da alkışlıyorlardı. Kendilerine doğru sallanan şapkanın çok daha beklersiniz anlamında olduğunu bilselerdi, kimse alkışlamazdı.

Bu yolun hayalini düşünüpte, gerçeğini göremeden ölüp giden o kadar büyüklerimiz varki. Dedem benim seni camii ile ev arasındaki yoldan başka hangi yol ilgilendirir ki. Sana yol ne lazım nenelerimiz ise yıllarca arkasında yük taşıyarak, kamburlaştıklarından hiçbir şey düşünecek halleri kalmamış. Gençler için istiyoruz bu yolun bir an önce yapılmasını. Karadeniz insanı yıllarca çalışkanlığı ile yutturulmuştur herkese. Aslında dünyanın en tepkisiz milletidir. Denizinde balık kalmaz sesi çıkmaz. Yolu yoktur sesi çıkmaz. Siyasilerden hesap sormaz. Sabah gazetesinden Selahattin Duman gibi insanlar bizimle dalga geçer yine de hoşgörüyle yanaşırız. Temel fıkralarına gıcık olduğum kadar hiçbir şeye gıcık olmam. Fıkra adı altında basitleştirildiğimizi kabul etmek istemiyorum.

TRT denen kurum, Doğu Karadeniz'e gelip doğal güzelliklerimizi devamlı gösterene kadar, biraz insanımızın sorunlarıyla ilgilensin. Halen daha denize girmeyen insan var buralarda. İşten güçten fırsat bulup da şehire (Trabzonu) görmeyen, çarşıya inemeyen insan var bu dağ köylerinde. Öğretmenleri olmayan okullar var bu yerlerde, yaşı yirmiye gelmiş daha kız arkadaşının elini tutamayan insanlar var bu yerde. Biz çalışkan millet değiliz bizi kandırmayın. Çalışkan olsaydık o yol çok daha erken biterdi. Nataşalar için kırnse karısını boşamazdı. Gençlerimiz hayat kadınlarıyla değil de, sevgilileriyle dolaşırlardı bu yerlerde.

Kısım kısım yapımına başlanan bu yolun, bitimi ne zaman olur bilmem. Biz görürüz belki;

Görmek istemediğim tek şey. Bu yolu yapacağız diye çevreye verdikleri zarar. Denizi girmek için yer bulamadığın bu yerlerde sahil yolunun yapılması ile kıyılarımızda perişan olacak. Yolu beklerken sahilden olacağız. Biz zaten iki mutluluğu bir arada yaşamayan miletiz. Bir bin yıl daha sahillerin güzelleşmesi için bekleriz.

Farzedin ki bu yol yapıldı. Altı saatlik Samsun-Trabzon karayolu iki saate indi. Gine de bizim oralarda değişecek birşey yok. Sadece ulaşım sorunumuz halledilecek. Köylerdeki bacılarımız yine hastaneye varmadan, çocuklarını dağda doğuracaklar. 2000'li yıllarda halen daha kara lastikle okula giden çocuklarımız azalacak mı? Seçim oylarını satan insanlar azalacak mı?

Neyi isteyeceğimizi bile öğrenemedik. Umarım bir gün Karadeniz adı gibi kara olmaz da beyaza yakın birşeyler olur. Sakın umutsuzluğa kapılmayın. Seçim zamanları bize şapka sallayacak birileri daha gelir. Herkese inandığımız gibi, gelene de inanınız. Leman okurlarına, Karadenizli bir insan olarak en derin saygı ve selamlarımı sunuyorum. Biliyorum sizin sorunlarınız bizden daha çok, mutlu olmaya çalışın.

Selçuk Özyurt / Trabzon-Araklı

Değişmeyen Türkiye

Ne değişti Türkiye'de? İkibinin gelmesiyle ne değişti? Bir umutla belki daha iyiye gideriz diye daha kötüye doğru yol almıyor muyuz? Hala büyük bir bütçe silah alımına harcanmıyor mu, prefabriklerin kaç tanesi yapıldı. Ormanlarımızı koruma altına alabildik, ağaçlarımızı kurtarabildik mi? Zaten yanıp kül olana ağaçlarımızı eğlence yerlerinde peçete diye fırlatmadık mı ayaklarımızın altına. Göz altındaki, hapishanelerdeki işkenceler, ölümler son mu buldu? Elektrik, su düzenli mi işlemeye başladı, enflasyon mu düştü? Meclis, maç kavgaları son mu buldu, özgürlüklere yönelik kısıtlamalar hala yaşanmıyor mu?

İki binin gelmesiyle ne değişti, taksici cinayetleri, emekli kuyrukları, okullardaki öğretmen dayakları bitti mi? Alınterimiz, emeğimizle kazandığımız paranın büyük bir oranı vergiye tabi değil mi? Ekranlardaki karartmalar, haber alma özgürlüğümüzün kısıtlanması daha önce de yaşanmıyor muydu?

Uğur Mumcu, Metin Göktepe, Bahriye Üçoklar, Turan Dursun, Çetin Emeç ve Abdi İpekçi gibi faili bilinip de faili meçhul olanlar bu gidişle iki binli yıllarda da devam edeceğe benzemiyor mu?

Aslında hiçbir şey değişmedi Türkiye'de, insan değeri hala sıfırsa hiçbir şeyde değişeceğe benzemiyor bu ülkede.

Arda Gülyan

Selam Lemancılar;

Aslında her zaman tartışma konusu olan bir konuyla ilgili yazacaklarım. Geçen gün kendi kendime düşünüyorum; içimde kalmasın bari sizlere yazayım dedim:

Evet, düşünce özgürlüğü var ülkemizde. Hiç birimiz inkar etmiyoruz ki varlığını. Ama konuşma özgürlüğü yok. Ne düşündüğünü anlatmadıktan sonra neye yarar düşünce özgürlüğü! Hem üstelik zorunlu bir özgürlük o. Ellerinde olsa onu da yasaklarlardı. Ne yaparsın ki güçleri yetmiyor buna. Ancak düşündüklerimizi dile getirmemizi engellemeye çalışıyorlar ama nafile. Ne olursa olsun, kullanıyoruz "olmayan konuşma özgürlüğümüzü" sonucunu bile bile kullanıyoruz.

Kafamızın içindeki düşüncelere de zincir vuracak değiller ya. Öyle bir şansları olsa, hiç durmayacaklar. İnsanların hepsine unutturacaklar düşüncelerini ve kendi düşüncelerini aşılayacaklar onlara.

Herkesin onlar gibi düşünemisini beklemiyorlar ya. Sahi, herkes aynı olabilir mi? Neden anlamak istemiyorlar bunun olanaksız olduğunu. Neden sindirmeye çalışıyorlar kendileri gibi düşünmeyenleri? Belki de anlıyorlar. Hem de bizden iyi anlıyorlar. Onlar da biliyor, aklın, özgür düşüncenin olduğu yerde gelişmenin de olacağını. Ama insanların düşünmeye başlaması çıkarlarına dokunuyor onların.

Düşünce özgürlüğünün, konuşma özgürlüğünün olmadığı yerde eşitlik de olmuyor. Benim ülkemde de yok eşitlik. Benim ülkemde halk son derece kötü şartlar altında sürünürken, baştakiler en iyi koşullarda yaşıyor. Kışları kar yağmasıyla binlerce köyün tüm dünyayla ilişkisi kesiliyor; yollar kapanıyor.Yağmurla beraber heryeri su basıyor. Benim ülkemde deprem mağdurlarının durumu her gün daha kötüye giderken, çocuk yaşta öğrenciler öğretmen istedikleri için mahkemelik olurken; sayın büyüklerimiz sıcacık yalılarında oturup, para sayıyor.

Benim ülkemde en çok yolsuzluk yapan, en saygın insan oluyor. Eskiden kim daha iyi olacak diye çalışılırdı; şimdi kim daha kötü olacak diye çalışılıyor. "eskiden hırsızlık saklanırdı, şimdi aklanıyor. Eskiden fali meçhul cinayetler vardı; şimdi faili meşhur cinayetler var. Eskiden suçu açığa çıkanlar açığa alınırdı; şimdi suçu açığa çıkaranlar açığa alınıyor." Anlayacağınız, benim ülkemde her geçen gün bir öncekini aratıyor.

Eylem

Arkadaş dedik bağrımıza bastık!..

L e M an
Sayı: 441.
22 Nisan 2000
Cumartesi
Haftada bir yayımlanır

● **Yayımlayan:** LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN ● **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR (zaferak@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Seler SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Golip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tomer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ●**Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** İlkok Matbaası● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti sakhdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

SERGİ
14 NİSAN
10 MAYIS

'FIFTH ELEMENT'

L e M an KÜLTÜR'D

LUC BESSON'un görsel şenliğinin tasarımc
Fransız çizgiromancı MEZIERES'in 'Fifth Eleme
için çizdiği onlarca kroki, eskiz, çizgi ve hikay
Leman Kültür'de sergileniyor. Bruce Willis'in ta
sisinden uçan Çin lokantasına kadar bütün bir gelecek çizgisi MEZIERES'in çizimlerinden yola çıkılarak yapılmıştı. Resimli roman estetiği Batı dünyasında öylesine etkiliki, Spielberg, Lucas, Besson gibi yönetmenlerin gişe rekorları kıran 'Star Wars, Fifth Element' gibi filmlerine kaynaklık ettiği gibi, mimarinin, plastik sanatların, edebiyatın aldığı yolda da doğrudan belirleyici olabiliyor. MEZIERES'in sergisini gezdiğinizde ne demek istediğimizi daha iyi anlayacaksınız. Tüm okurları, resimli roman severleri, sinema sever
ri, tasarımcıları, sinema, mimarlık, resim, grap
öğrencilerini, sinema eleştirmenlerini bu sergi
bekliyoruz.

Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu-İst.

CÜMBÜR CEMAAT
FANTASTİCO
Ahmet Yılmaz

Raziye
Amsterdam Tiyatro Festivali'nde... 18-23 Nisan arası gerçekleşen festivalde Raziye 'Theter Bellevue'de sahne alıyor.

Modern Çağın Canileri
NİHAT GENÇ
İletişim Yayınları
536 Sayfa

Orman Başkanı'nı Seçiyor! İşte Adaylar!

Alp Tamer

MESUT HADDİNİBİLMEZ

İlkokula 15 yaşında doğrudan sınıf başkanı olarak başladı. 25 yıllık bir eğitim sürecinden sonra sermaye sınıfının başkanlığına terfi etti. Bu arada yardımcı başbakanlık, ihale başbakanlığı gibi tali işlerle de uğraştı. (Fotoğrafta çevresi hayli geniş olan Mesut'u aday olabilmek için meclis içinde kendi grubu ile yaptığı toplantıda görüyorsunuz.) *(ormanda 40 tilki gücünde)*

LÜTFÜ OFLAZ

Bir gönül adamı, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-nikotinist, anti-nükleerci aday. Çok renkli bir kişiliği olan Lütfü eğer seçilirse Çankaya'da çayları bile elceğizi ile demleyeceğini, Cumhurbaşkanlığı yardımcılığı görevine Aslan Özdemir ve Zafer Aknar'ı getirtip Leman Dergisi'nin kadrosunu birazcık olsun rahatlatacağını, Cezmi Ersöz'ü ise resmi gazeteye başyazar yapacağını vaat etmiştir. *(Ormanda 10 kaplan gücünde)*

SEDAT KUCAK

"Orman için kurşun atan kahraman" olarakta bilinen Sedat Kucak'ı Susurluk fidanlığı çalışanları destekliyor. Ormana büyük başkan olduğunda makam aracını kullanmayacağını, kendisinin gayet geniş bagajlı çeşitli tip ve modellerde 15 mersedesi olduğunu söyleyen Kucak, eğer seçilirse Susurluk fidanlığını ormanlaştıracağını ve fidanlık çalışanlarını ormana danışman yaptıracağı söyleniyor. *(Siverek'te 80, Ormanda 2 sırtlan gücünde)*

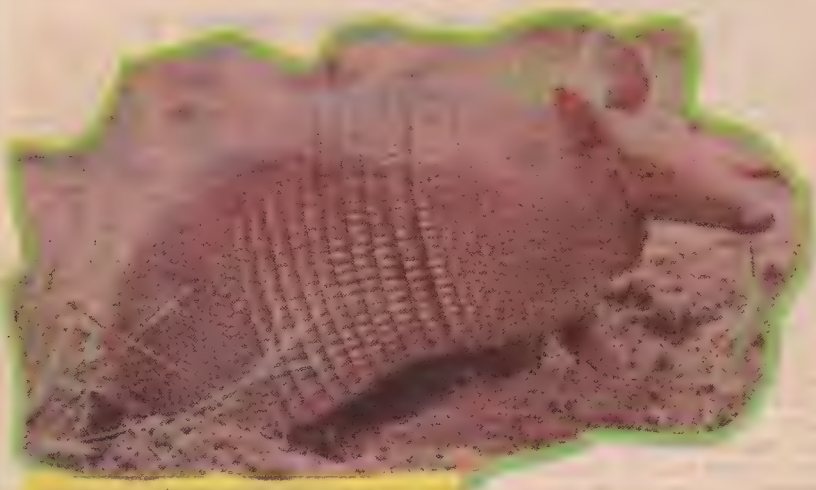

BERAT ZIRHLITUGAY

Emekli sıkıyönetim koordinatör şeysi. İki darbe, üç darbe teşebbüsü zanlısı. Üçüncü darbeyi yapmasın diye meclise dahil edildi. 3 dönemdir DYP içinde demokrasi stajı yapıyor. Sessiz sakin görüntüsüne kanan meclis içi ve dışından arkadaşlarınca aday olması için arkadan itekleniyor. Ormanda tek zırhlı aday! *(Ormanda 10 tank, 8 panzer, 2 uçaksavar gücünde)*

TURAN KIZILELMA

12 Eylül öncesi "TİLKİ OCAKLARI"ndan yetişme Ormanda 7 sincabın katledilmesi olayından sanık olarak(!) beraat etti. MHF milletvekili olarak mecliste volta atıyor. Seçilirse amacı ilerde Türk Cumhuriyetler fahri cumhurbaşkanı olmak *(Ormanda 2 baretta, 3 boğma teli gücünde)*

ZAKİR ANAYASALTABLET

Meclis içindeki yaşlı milletvekillerinin adayı. Daha önce DYP (1952) sonra AP-MHP-Bağımsız ve son olarakta DARÜLACEZE'den milletvekili olarak meclise girdi. G.Saray'ın Leeds deplasmanına romatizmalarından dolayı gidememiş olması seçilmesini zorlaştıracağa benziyor. İstiklâl marşının ilk dizesini ezbere biliyor. *(Ormanda 2 dinozor gücünde)*

ERDAL İNÖNÜ

Meclis dışından aday. Yavaş ve istikrarlı. Ölümsüzlük sırrını bilen tek orman bireyi. İstenirse 5+5+5+5+5=25 yıl idare edebilecek kadar sağlıklı ve uzun ömürlü. *(Ormanda 10 caretta gücünde)*

NECMETTİN KANLIDİŞ

Meclis dışından aday olmasına aday ama bataklık dışında yaşayamaması işini zorlaştırıyor. Tavafçı-mukaddesatçı şerbetli-takiyeci. Derisi kalın. tatlısu balıklarıyla besleni Daha doğrusu ne bulsa yer! *(Bataklıkta 3 suyılanı ormanda 2 melek gücünde!)*

Akşamsefası

442

29 Nisan 2000 Cumartesi-Sayı:2000/18 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

1 MAYIS BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Küreselleşme - Kırosallaşma

Küreselleşmenin trendy aşamalarında küreselleşmenin kültürel zenginliği getireceği iddiaları fos çıktı.. Küreselleşme kültürel zenginleşme bir yana **yoksullaşmayı getirdi.** Yiyecek, içecek ve giyecek gibi en iştah kabartıcı malzemeleri ile ülke pazarlarına damardan giren sonra küresel firmalar ekonomik gücünün etkisi ile nüfuz alanını genişletirken girdiği ülkelere özgü yerel kültürel zenginlikleri yok ettiği, **tek tip kültürü** hakim kıldığı tehlikesini kör gözler dahi görmektedir...

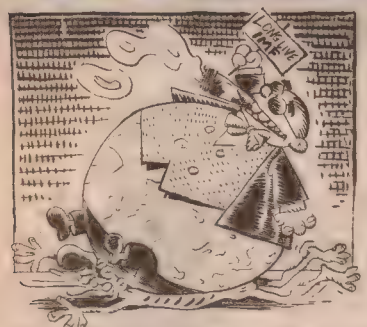

Seattle Ruhu Candır!

90'ların yükselen değeri **küreselleşme** (globalleşme), ilk kez **Seattle**'da kitlesel eylemlerle ve meselenin özüne vurarak duvara çarptı. Küreselleşme'nin, hatırlayacaksınız bizde de taraftarı çoktur. Özellikle medyada bu ideolojinin yükselmesine vurgu yapanlar baş köşeleri tutanlardır. Peki nedir küreselleşme ve Seattle'da Dünya Ticaret Örgütü, Vaşington'da IMF ve Dünya Bankası bahar toplantıları sırasında neden çevreciler, pasifistler, budistler, otonomlar, anarşistler, troçkistler, daha pekçok muhalif grup ortalığı birbirine kattı? Sistemin bekçisi Amerikan polisi bütün dünyanın gözü önünde bu gruplara anormal sert tepki gösterip biber gazı, joplarla girişip engellemek için elinden geleni niçin ardına koymadı?. Küreselleşme'nin ne olduğunu yandaki ve arka kapaktaki karikatürlerle arkadaşımız Mehmet Çağçağ açıklıyor. Bizim işimiz karikatürcülük ve mizah. Elimizden en iyi bunlar gelir. Ama satır aralarını da görmeye çalışalım... Dünyayı uygarlaştırmak, küçük bir köy kadar insanları birbirine yakınlaştırmak adına ortaya atılan parababası zengin ülkeler ve tröstlerince uygulanan bu ideolojinin aslında dünya nüfusunun 4 milyarını devre dışı bıraktığına, 3.dünyayı 1.dünyanın kölesi yaptığına, ekolojik dengeleri alt üst edip yer küreyi mok çukuruna çevirdiğine geçen hafta değinmiştik... Denilebilir ki süreselleşmeye karşı toplumsal patlamaların, kitle eylemlerinin başlangıç noktası Seattle'mıdır? En kanlı, palalarla, yağmalarla, çöküşlerle yaşanan Endonezya'daki toplumsal patlama küreselleşmenin balonunun da patladığı ilk yer değil midir? Peki, şu manzara size tanıdık gelecek mi bakalım?.. Küreselleşme'nin miman büyük markalar bu ülkeye girerler. Ucuz iş gücünden de faydalanıp sanayii alanları, dev gökdelenler, hiper-mega marketler, ultra-lüx alışveriş merkezleriyle bu ülkeyi örerler. Tüketim refah, lüks, modernleşme gelinebilecek en yüksek marjlarda gerçekleşir. Ama yine de Küreselleşme duvara çarpar. Büyük toplumsal isyanla silah geri teper. Oysa kazın ayağı böyle değil... Büyük kapitalleri, markalarıyla, kurumlarıyla bu ülkeye girip imar edenler, yükseltenler için tam da av sırasıdır. Girdikleri ülkelerde tarım işçisini, sanayi işçisi yapan, işçilik ve insan kalitesini yükseltenler için şimdi o ülkenin çöken borsası, krize giren ulusal sermayesi-sanayisine el koyma zamanı gelmiştir. Eskiden yarı-köle-bağımlı olanlar için tam kölelik-bağımlılık süreci de başlamıştır. Canhıraş bir şekilde özelleştirme, yabancı sermaye çekme, IMF, Dünya Bankası programlarına sıkı sıkıya bağlılık, yakışıklı Cottanelli güzellemeleri, Gap bölgesinde büyük arazi yatırımı yapan dev tekstil markaları, enerji ihaleleri, nükleer santrallerle yurdu dört bir yandan inci gibi örmenin şenliği, her türlü maksimum tüketim ideolojisi, yükselen değerler rüzgarlarının kulaklarınızdaki uğultularını hatırlayın. Türkiye'de 150 aile gelirinin %85'ini alıyor. Yarım milyon kimsesiz çocuk var. IMF ise Türkiye'deki istikrar programı tutarsa, Türkiye başarırsa, bu bizim de başarımızdır diyor. Afrika'da açlıktan, selden çocuklar, insanlar kırılırken içleri sızlayan, yardım konserleri organizasyonlarına soyunan Batı'nın eli bu kez biraz kısa kalıyor. Oysa en ücra Afrika köyünde bile susayınca cola içebilirsin. Seattle hareketi küreselleşmeye karşı ilk bilinçli ve meselenin özüne dokunan, kitle eylemi. Ama arsız kapitalistler bu eylemi koyan çocuklarla gençlerin giysi kültürünü dahi pazarlamaya başladılar... Levi's Seattle modası başlattı bile... Eskiden ucuza satılan defolu jeanleri, depolarından çıkarıp iki misli fiyata satıyorlar. Seattle ruhu bu taktiklere gereken cevabı verir. Seattle ruhu dünyayı saracak gibi görünüyor. 90'larda durulma yaşayan ve geri çekilen Avrupa'daki otonomlar da taş üstünde taş bırakmamacasına yemin ettiler 2000'in başında.. Seattle sıçrama yaparak ateşini büyütecek duygusunu hissediyoruz.. LeMan Seattle ruhunun arkasındadır.

T.A.

Devamı arka kapakta →

20 MİT'çinin 20'si de LeMan'dan Çıktı!

Şok gelişme! Utanç içindeyiz. Yıllardır medyanın herşeyini eleştirdik; gazetelerdeki, televizyonlardaki ajanlara majanlara tavır aldık, kendimizce masum bir anlayışın savunucusu olduk. Böyle sanıyorduk!

Ama! Hep alet edilmişiz, hep koynumuzda yılan beslemişiz!

Çünkü! Meğerse bütün ajanlar bizdeymiş. Aldanmışız! Herşey **Cezmi Ersöz**'ün cebinden düşen bir post-iti dergide bulmamla başladı. Acaip bir bilgisayarla, acaip puntolarla yazılmış bu notu aldım ama okumak mümkün değildi. Sonra derginin filme alındığı karanlık odaya girdiğimde, oda hakikaten karanlıktı ve sadece makinanın kimyasına zarar vermeyecek ışık dozundaki kırmızı ampül yanıyordu. Asansörde bulduğum notu cebimden çıkardım ve bir de baktım ki okunur hale gelmiş! "Demek ki bu sadece kırmızı ışıkta okunan, gizlilik içeren bir notmuş" diye düşündüm ve okudum. Notta şunlar yazıyordu: **"Ajan Sarı Gelin!**

Bu haftaki yazında kodlamalar şöyle olacaktır: Kırılgan-Dergide komünist var, Aşk-Telefonları dinlemeyin boş yere, uyanmışlar, sadece geyik yapıyorlar, Duyarlı- Dergide sadist var, Acımasızlık-Siyasi partilerle ilişkileri var, Sevgili-Dergide satanist var ve Yalnızlık-Dergide tişörtler çok pahalı! Diğer 19 arkadaşa selamlar. Amirin Necip!"

Demek ki LeMan'da 19 casus daha vardı. Hemen sıkı bir araştırmaya giriştik. Sonrası, kelimenin tam anlamıyla çorap söküğü!

● **Bahadır Boysal,** solculuğa özenen, burjuva kızlarını, başka bir bilinçatlı imajına bombalayıp, nihilist bir damar teşkil ediyordu. Bu teoride. Fekat bazen de pratikte... **(Kod adı: Sanaloğlan)**

● **Ahmet Yılmaz,** "Kıllanan Adam" adlı çalışmasıyla, toplumu olumsuzluklara karşı provake edecek, sonra da merkeze bildirecekti! **(Kod adı: Deli Yürek)**

● **Kemal Aratan,** vericileri yerleştirmekten ve düzenli olarak kontrol etmekten sorumluydu! **(Kod adı: Kuğu Gölü)**

● **Kaan Ertem,** "Erdener Abi" adlı çalışmasıyla kitleyi huzursuz ederek sosyal iletişimi bloke etmeyle vazifeliydi! **(Kod adı: Savaşan Şahin)**

● **Mehmet Çağçağ,** Daral ve Timsah'la Bahadır Boysal'a benzer bir görev üstlenmişti. (Sadece teoride!) **(Kod adı: Karahisarlı)**

● **Minik Kız Özge,** ajanlık stajını yapması için gönderilmişti. **(Kod adı: Küçük Ceylan)**

● Ajan olduğunu belli etmemek için abartılı şekilde kıyafetler giyen **Göksel** de, erkek stajyerdi! **(Kod adı: Minercik)**

● **Nihat Genç** diye biri zaten yoktu, o bir kamera cihazıydı! **(Kod adı: Mavi Sakal)**

● **Aslan Özdemir,** bira içirip sarhoş ederek ağızlardan laf almakla görevliydi. Geyik muhabbeti için 3.5 yıl özel eğitim almıştı! **(Kod adı: Dünyalar Güzeli)**

● **Vedat Özdemiroğlu,** yazılarında akrostiş yaparak, dergideki sakıncalıları ihbar ediyordu! **(Kod adı: Nuri Alço)**

● **Tuncay Akgün,** "Bezgin Bekir"le sosyal pasifizasyon görevi üstlenmiş bir ajandı! **(Kod adı: Azgın Bekir)**

● **Mahmut Tibet,** dergideki ajanların askeri kanat sorumlusuydu. Asker kaçaklarını bildiriyordu. (Bedelliden sonra part-time çalıştı! **(Kod adı: Atilla Mayda)**

● **Suat Özkan,** "Dedeler"i çizerek, "Karanlık işlere karışmazsanız, siz de böyle tonton yaşlılar olursunuz, paşa paşa yaşayın" dürtüsünü genç ve atılgan kitlelere empoze etmekle yükümlüydü! **(Kod adı: Cico)**

● **Erdil Yaşaroğlu,** hep hayvanları çizerek, insanı insandan soğutmayı hedefleyen, böylece örgütlü çalışmayı dolayı şekilde engelleyen bir görevli idi! **(Kod adı: Afacan)**

● **Güneri İçoğlu,** eski değerleri koruma maskesini takmıştı. Zaten eski bir tarihi eser kaçakçısıydı. Amacı; insanları, "bugünün" gündeminden koparmaktı! **(Kod adı: Acı Yok Rocky!)**

● **Lütfü Oflaz,** Cumhurbaşkanı adayı olarak, LeMancılar'ın el ve kollarının nerelere kadar uzandığını tespit etmekle görevli bir eski tabancaydı! **(Kod adı: Canısı)**

● **Feyhan Güver,** kırsal kesime yönelerek, köylüyü direniş psikolojisinden arındırıp, kentli olma çabasına iterek doğasına yabancılaştırmakla görevliydi! **(Kod adı: Dağlar Kızı Reyhan)**

● Masum gibi görünen **Kedimiz,** komünist görünce kendiliğinden alarm veren bir mobil bilgisayardı! **(Kod adı: Tamogaçi)**

● Ve bu dizeceği son yazı olacak dizgicimiz **Cebo,** bütün dergiyi anında merkeze fakslamaktan ve provakatif içerikli, sahte okur mektupları yazmaktan sorumluydu! **(Kod adı: Yeşim Salkım)**

Ama buraya kadar!

Maskeler artık düştü!

Medya rahatlasın, çünkü artık içlerinde, belki de en namuslu olunması gereken gazetecilik mesleğini onursuzca, şaibeli maaş çeklerinin kirli karanlığına gömen kimse kalmadı! Gazetecilik şifre ister, kod ister! Hayırlı işler!

LeMan Çalışanları

LeMan kapaktan dönen

MHP'de "töre" geçidi... MHP'li Bakan Sadi Somuncuoğlu, p sinin grup kararına karşın, Cumhurbaşkanlığına aday olunca, liste, MHP'li milletvekilleri tarafından sille tokat dövüldü... Türk ruhu geri geldi; "Davadan dönen ben bile olsam vurun"

YAŞASIN 1 MAYI

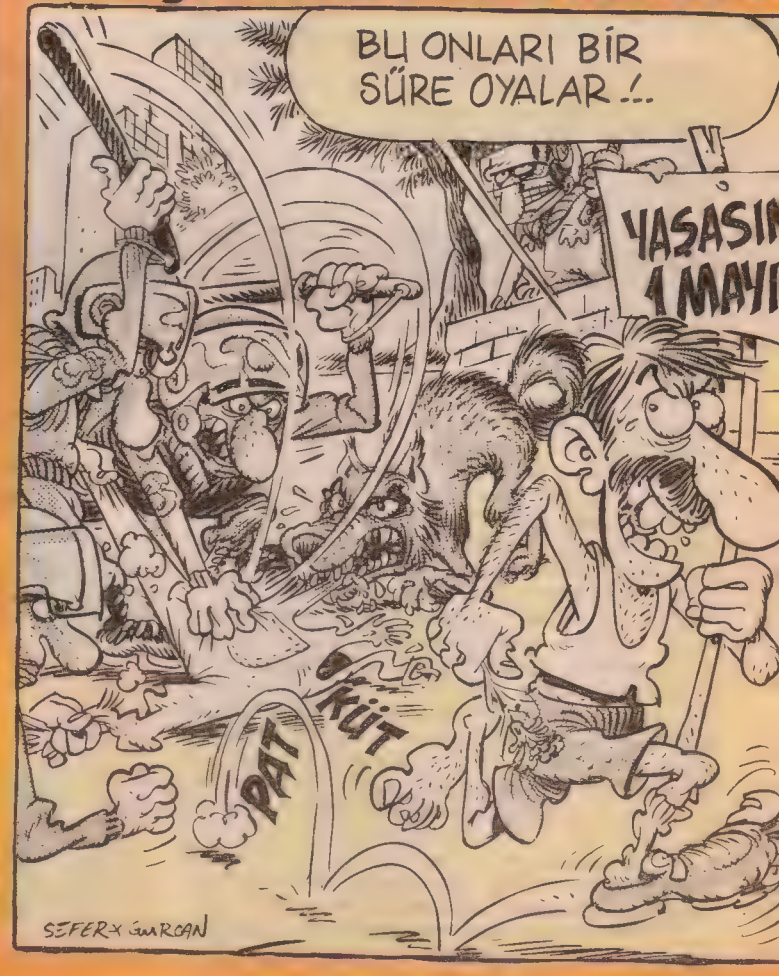

DAYAKÇI MHP'LİLER davadan döneni de, aday olanı da...

MİT'Çİ GAZETECİLER medyanın bilinen yüzü

IMF acımasızlar güruhu, vampir parababaları

SADETTİN TANTAN polisi bakan yapmışlar "karakolum" demiş

İŞÇİ BAYRAMI DÜŞMANLARI bayram görmeyesiniz inşallah

F TİPİ CEZAEVİ bir çağdaşlık yutturmacası daha.. canlı mezarlıklar

Antalya'da Orman Bakanlığı'nın kampında kalan depremzedeler, bakanlık personeli tatile gelecek diye kamptan atıldı...

UNESCO'nun raporuna göre Türkiye'de 100 kişiden 14'ü açlık sınırının altında yaşıyor. Türkiye'de uygulanan 'istikrar' programının bir benzeri olmadığını açıklayan IMF, "Türkiye'nin başarısı bizim başarımız(!) olacaktır" dedi.

Tüm ulusların işçilerinin ve ezilen halklarının bayramı 1 Mayıs ülkemizde yine toplumsal gerginliği arttırdı! Emekçilere bir günlük bayramı bile çok görenler gerginliği tırmandırmak için ha bire ortalığı velveleye veriyor... İşçiler ve emekçiler asla bu oyuna gelmeyecek...

Şovalyeliğin Yağmalanması

Başlığa "şövalyeliğin bölüştürülmesi sorunu" daha çokyakışırdı, bakalım. Depremle birlikte ülkemiz Akut'u tanıdı. Nasuh Mahruki ismi manşetten düşmedi. Rahat ailelerde büyümüş çocukların, sosyal, ahlaki bir çalışmada fedakarlık, disiplin içinde kavgaları, bizim gibi dik kafalı ve çok zor beğenen insanların dahi gözlerini yaşarttı. Depremde, başta maden işçileri, binlerce sessiz kahraman, hemşire, doktor, sivil kurum canhıraş çalıştı. Ancak, kameralar acilen "kurtarma" çalışmalarını özetlemek, kısa yoldan umut verici haber vermek zorundaydı. Buna en uygun kurum, tarihin o günü, orda bekleyen, Akut olarak öne çıktı. Yüce kalpli gençleri tanımak içimizi ferahlattı. Ülkemizde keskin ahlaki idealleri bulunan zengin çocuklarının bulunması acımızı hafifletti. Akutcu gençlerin bakışlarında haklı bir gurur sivrildi. Depremde otuzbin insanı gömecek cesed torbası bulamadığımız o günler, elimizi çabuk tutup bir yandan da bu gençleri "kahraman" ilan ediverdik. Kamunun çürümüş Kızılay ve Sivil Savunma gibi kurumlarıyla yetinince rezil olup, kepazeliğin içine düştüğümüz o gün bir deprem modası yükseliverdi medyada. Bu moda, özel giyimli, dağcı, köpekli, kazmalı, eli fenerli, elektronik aletlerin yanıbaşında bekleyen Akutcu gençlerin görüntüleriydi. Modayı da aştı, tarihi bir destan olarak göklere çıkarıldı. Alkışlarımız, övgülerimiz, istedik ki bu gençlerin ruhunda kuvvet ilacına dönüşsün. İdealist gençler neye uğradıklarını şaşırdı, alkıştan, övgüden, kahramanlıktan şişmanladılar. İdealizmleriyle şov arasında sıkışıp kaldılar. Kimi reklama çıktı, Ay gaz, dedi. Kimi devlet törenlerinden ödül aldı. Kimi, saf, masum, haklı şöhretini gösterip sponsor firmalardan finans aradı. İhtiyaçlar büyüdü, paralaştı. Gönüllü, sivil kurumları büyüdü. Teknik hesapların fizibilitesi boylarını aştı. Yeniden yapılanma gibi modern sarhoşlukların kuyusuna düştüler. Hızla kalabalıklaştılar. Herkes bu kahramanların yanında durmak istiyordu. Çok geçmedi, üç-dört ay içinde haset, kıskançlık, çekemezlik suçlamalarıyla gizli ahlaki bir ayaklanma görüntüsünde, çirkef bir bataklığa gömüldüler.

Bataklığın dibe çeken hortumu, Ağrı Dağı'nda İskender Iğdır'ın kaza sonucu ölmesiyle başladı. Türk medyasının persil adamı Fatih Altaylı tiksinti verecek bir suçlamayla ve malum medyanın davul tokmağı sözleriyle Nasuh'u cinayet işlemekle itham etti. Arkadaşlarının ölmesiyle büyük azaplar içinde matemlerini dahi yaşayamayan kahraman bir köşeye sıkıştırılmıştı. Hırsızlık, yalancılık, sahte kahramanlık suçlamalarına kapı açan ince dümenler başladı, iç savaş ilan edildi!

Nasuh Mahruki'nin arkadaşları, gürültülü kalabalıklar tarafından hiçbir zaman net görülmeyecek kadar küçük ahlaki endişelerle kurumdan istifa ettiler. Asıl isyan ise sözlenmiyor. Onların hep "arkadaşları" cümlesi içinde, ya da, bu yemeğin baharatı gibi bir rol, ağırlarını gidiyordu. Bir kahraman "imtiyazıyla" kurumda söz sahibi olan Mahruki'yi çok ince ahlaki sorularla parçalayacak kadar utandırdılar, çünkü bu en yakın arkadaşlarının tüm psikolojik girdi-çıktılarından haberdardılar ve sorularının hepsi haklı, doğru, eleştirileri üstünden atılacak cinsten değildi.

Ancak bu soruları çok haksız bir yerde, persil adam Fatih Altaylı'nın programında yaptılar. Şöhret ve kahramanlık medyamız için yağma Hasan'ın böreğiydi, talan edilmesi için deprem günleri bol miktarda kusmuştu, şimdi derin devlet, kontrolsüz günlerde torbanın ağzından fazlasıyla kaçan kahramanlıkların iadesini istiyordu. O günlerde bu gençleri gururla madalya takan medyanın saygıdeğer yazarları bugün bu çocuklar iğrençlikle suçlanırken seslerini çıkartmıyorlar. Medyada hiç kimse çocukları savunmuyor.

Çünkü Akut ismi, talihsiz çağrışımlarda bulunuyordu. Akut demek, çürümüş Kızılay, sivil savunmanın işe yaramadığını da hatırlatıyordu. Devlet kısa zamanda toparlanmış, kurumlarını güçlendirmiş, artık,

Devamı orta sayfada

Akşamsefası
LeMan 3

daraltımsak

daral@leman.com.tr

mehmet çağçağ

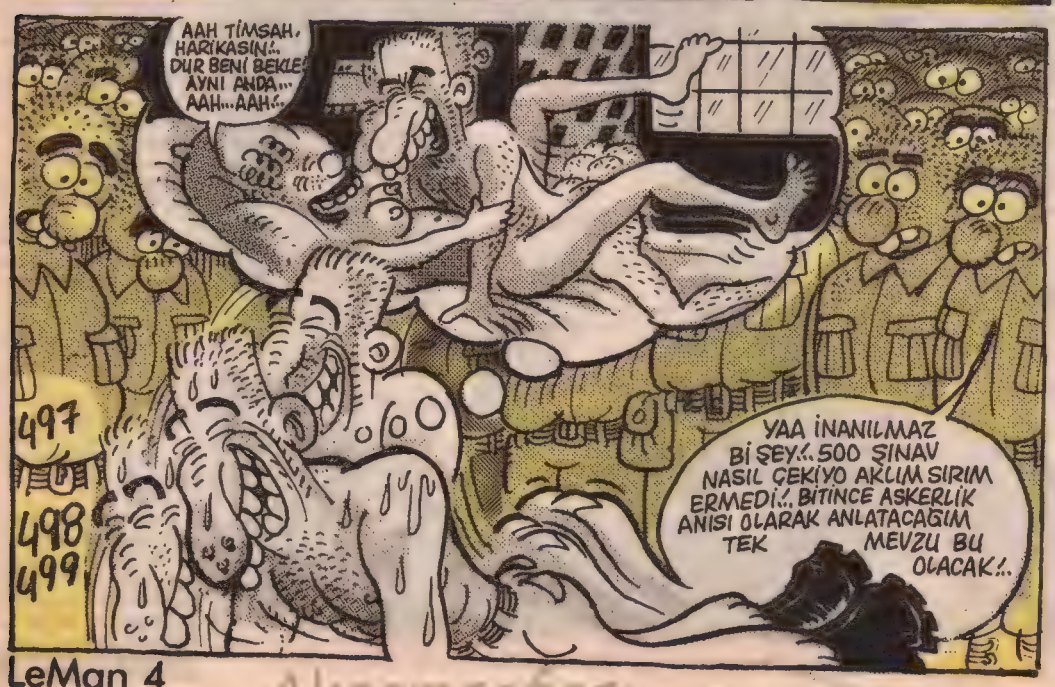

açık büfe

met üst

alo, oda servisi mi?

- alo, oda servisi mi?. alevli cumhurbaşkanı var mı
- **alo, oda servisi mi?. gene erken boşaldım ya**
- alo, oda servisi mi?. balta var mı balta
- **alo, oda servisi mi?. bir simit bir açma**
- alo, oda servisi mi?. gel beni biraz yelle
- **alo, oda servisi mi?. şeey.. vazelin var mıydı**
- alo, oda servisi mi?. yok bişey, sizi denedim
- **alo, oda servisi mi?. set sayısı atabilir miyim**
- alo, oda servisi mi?. yalarım yutarım hepinizi
- **alo, oda servisi mi?. o biçim kaptırdık, sevişiyoruz**
- alo, oda servisi mi?. sizi seviyorum dostlarım
- **alo, oda servisi mi?. acayip ishal olmuşum ya**
- alo, oda servisi mi?. bakkaldan bir kısa maltepe kapsanıza
- **alo, oda servisi mi?. hepiniz topsunuz oğlum**
- alo, oda servisi mi?. mektuplarınızı aldım, sevgiyle
- **alo, oda servisi mi?. ben sizin beyninizi seviyorum**
- alo, oda servisi mi?. ben de kara murat'ım da
- **alo, oda servisi mi?. bütün servisler aynısınız**
- alo, oda servisi mi?. arkanızda ayı var
- **alo, oda servisi mi?. adayımız lütfü oflaz**
- alo, oda servisi mi?. şu anda üzerinizde ne var
- **alo, oda servisi mi?. her şey vatan için**
- alo, oda servisi mi?. üreten biziz tüketen de biz olacağız
- **alo, oda servisi mi?. motora kuş girdi**
- alo, oda servisi mi?. çocuk yapalım mı
- **alo, oda servisi mi?. paraşüt açılmıyor**
- alo, oda servisi mi?. yüreğinin götürdüğü yere git
- **alo, oda servisi mi?. dinde zorlama yoktur**
- alo, oda servisi mi?. ancak bir kardeşim öldürebilir beni
- **alo, oda servisi mi?. içime gir ama erken boşalma**
- alo, oda servisi mi?. yalnız üç günlük suyumuz kaldı
- **alo, oda servisi mi?. aranızda kunek var mı**

-devam edebilir-

metust@leman.com.tr

Akşamsefası

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

lombak@leman.com.tr

● Lombak Bahadır, gözünü kensine çizdirdiğinden, gözü de Lombek gibi şiştiğinden, karşımıza da Tombek gibi gözü kara bantlarla sargılı çıktığından espriler arkadaşları tarafından çizilmiştir. Ona geçmiş olsun, karikatürlerine el atan Can Barsan, Çağcağ, Ender, Kaan Ertem, Mursal'a ellerine sağlık diyoruz...

GREGEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

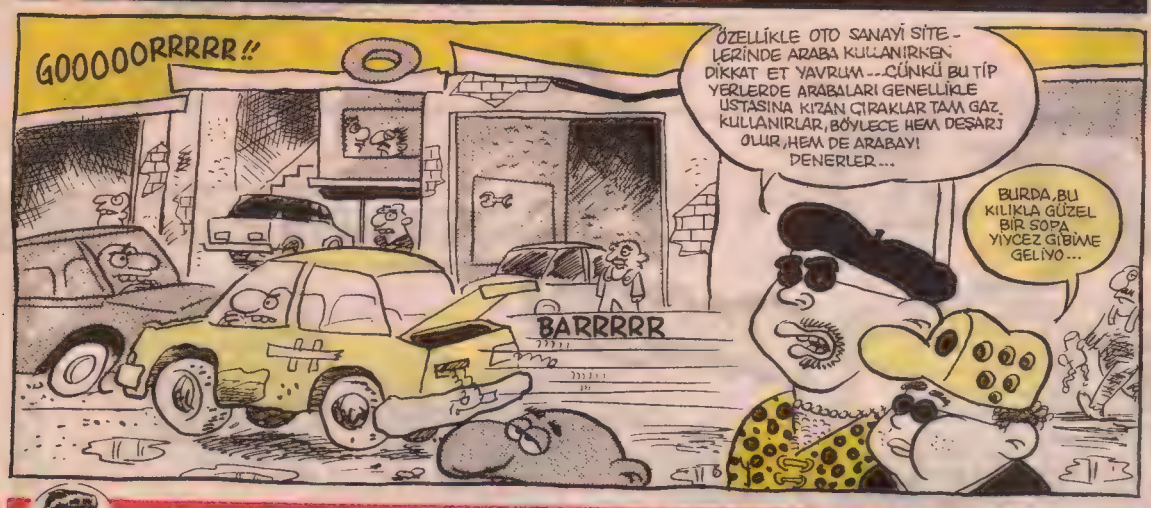

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

● Ondan altın çocuk beklerken, sinemanın armut çocuğu oldu kereta!..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

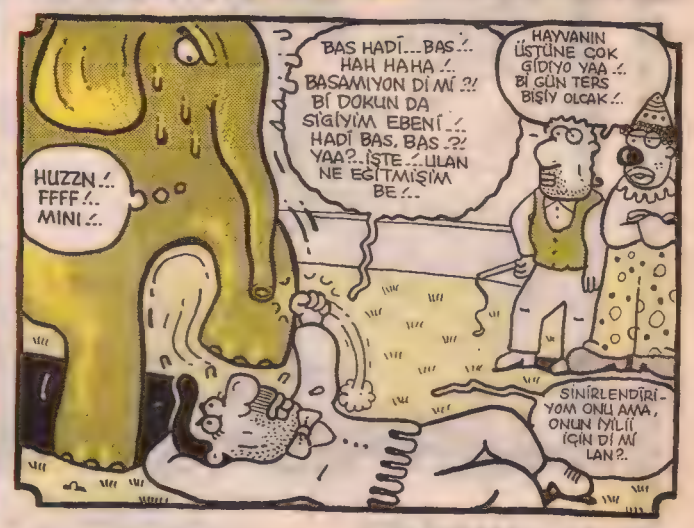

GEZ MAHMUT'ÇUK

Mahmut Tibet

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

güneri@leman.com.tr

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Gündem dışı...

● Geçen gün bi bayiden Zagor aldım. Ben alıyorum öyle çizgi romanları arada bi. Zagor'dan önce bi Kaptan Swing, iki de Mister No almıştım. Eh, eskisi kadar zevk vermiyo tabi de, yine de okumak güzeldi. Uyumadan önce falan. İyi işte, macera oluyo, kahramanlarımız çözüyo, sonunda hepsi "Ah! Ah!" diye gülüyo, çizgi roman okumak çok zevkli. Ama Kaptan Swing ve özellikle Mister No'dan aldığım tadın zerresini Zagor'da bulamadım! Çünkü çocukluğumun, Darkwood Ormanları'nın asayişine bakan, şişko kankası Çiko'yla oradan oraya gezen, Çelik Blek kadar "abi" olmasa da her zemen sevdiğimiz bir teyzeoğlu izlenimi veren, yakışıklı ve baltalı ilah Zagor gitmiş, yerine uzay gemilerinde dijital serüvenler arayan kıl bi tip gelmişti. Zaten faça, daha maceranın adında başlıyor, isme bak: Uzayda Düello! Sen Zagor Tenay'sın kardeşim, gerçek olmasan da bizim hayatımızda sıkı bir yerin var. Tıpkı rahmetli kaleci Sabri Dino gibi, tıpkı Ömercik gibi, tıpkı Pembe Panter Peter Sellers gibi, tıpkı Aşk-ı Memnu'daki Bihter gibi, tıpkı Cici Kızlar gibi! N'apmışsın kendine a Zagor! Haksız mıyım arkadaşlar, Uzayda Düello'dan aldığım şu karelere bakın da cevaplayın. Beni anlamanızı rica ediyorum!

● Şuna bak: Zagor, uzay gemisinde tuşların başına, monitörün karşısına geçmiş "Dönüş rotası önceden mi saptanmış?"

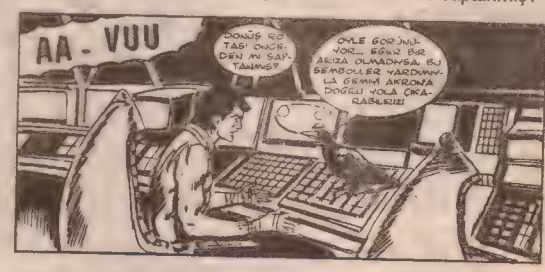

diye soruyor! Bu yeterince saçma değilmiş gibi, tezgahın üstündeki bi karga da cevap veriyor, "Öyle görünüyor..." falan diyerek! Eh lan Sergio Bonelli! Suç sende hoca, sen yazıp çiziyosun, Zagor'u nereye çizersen orada durur o garip. Çayırda çiz, çayırda olur. Yok, dansör gibi çiz, o da olur! Zagor n'apsın, Çiko n'apsın? Maceradan bi başka balon. 'Deli mucit konuşuyor: "Atom silahları yüklemeye geçti... Tam on beş dakika sonra, New York'un yok oluşunu izleyeceğiz!" Zagor cevap veremiyor, suskun, Zagor'da ünlem! Olur tabii kafada ünlem, sen ne anlarsın atom silahından a Cüneyt Arkın'ın gençliğine benzeyen seni! Seni Ahyak'sız seni! Dedim ya abi, asıl kurnaz Sergio Bonelli, anladı hışır, şimdi tutan uzaydır, kozmiktir, dünyayı yoketmeye meraklı çılgın bilimadamlarıdır, hemen zavallı Zagor'un imajını değiştiriverdi. Belki kozmik tribini seven biri olsam hoşuma giderdi ama çocukluğumda bile öyle bi tiksinmişim ki Saylonlular'dan, Galaktika'dan falan, Zagor'u sildim defterden. Sildim!

(Konuyla ilgili iki not. Bir: Bu kitapların balonları artık bilgisayarla yazılıyor ve eski el yazılarının yerini hiç tutamıyor. Bu vesileyle, bu sanatın emektarı ve dergimiz hattatı Şevki'nin babası sayın Ferdi Sayışman'a selam-saygılarımızı iletelim. Ve iki: Öküz'ün Mayıs sayısına Çelik Blek'li, Tom Miks'li bi yazı yazdım, kayıtsız kalmayalım.)

● Aynı şekilde, Orhan Gencebay'ın güzelim şarkısı "Bir Teselli Ver" de poplaştırılmış, tuhaf bi hale getirilmiş. Nedir bu kafa, anlamadım. O, orda güzel bişey.Sen de burda güzel bişey yapşana. Onu alıp modernize edicem diye bozmuşsun bi de üstüne. Ya da bana ne?

● Sevgili Cem Yılmaz'ın gösterisinin kaset ve CD'si çıkmış. Alıp dinledim. Gösterisini daha önce birkaç kere izlemiştim ve beğenmiştim ama uzaktan daha iyi anlaşılıyor, Cem Yılmaz çok başarılı ve önemli bi komedyen. Leman Kafe'deki ilk gösterilerinden birini izleyince, yine bu köşenin başına "Cem Yılmaz'a sahne hayatında başarılar dilerim, komik gösterisini herkese tavsiye ederim" yazmıştım, yıllar sonra daha da başarılı olduğunu belirtmeliyim. Tebrikler Cem, ayreten hayırlı teskereler. (Bir de şu var: Bugüne kadar Cem Yılmaz çok eleştiri aldı. Ama bu eleştiriler işinden çok, özel hayatıyla ilgiliydi. Arabalarını bile laf edildi. Bi insan alnının teriyle, vergisini mergisini ödedikten sonra istediği arabayı alır, ne var bunda? Sahtekarlık yapmamış, haketmiş o adam. O kadar seyirci zorla mı bilet alıp izlediler? Nedir yani, bi insanı arabası olmadığı için aşağılamakla, pahalı arabası var diye eleştirmek aynı kafa değil mi? Araba nesnedir, maddedir, adamın işine baksanıza siz!)

● Görünce bir an bile tereddüt etmeden zapping yaptığım reklamı soracak olursanız, Bonusgiller derim! Fakat ondan da fenası kafeye gelip cep telefonuna "Sevgilim-mevgilim" diye konuşan adamdır!

kılservis@leman.com.tr

Akşamsefası

komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright by Erdil Yaşaroğlu

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

UZAYLILARIN İSTİLASI

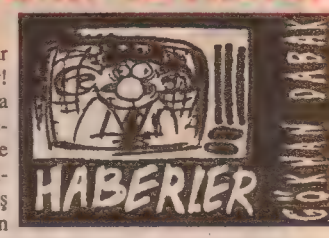

(7. Bölüm)

(ÖZET): Uzaylılar dünyayı işgal etmiştir! Eyda Cenıfır ve Dilara adlı mankenler ve profesör Vektör dünyalılar ve uzaylılar arasındaki iletişimle görevlendirilmiş şahıslar oldukları için bundan böyle uzaylılardan dünyalılara olsun, dünyalılardan uzaylılara olsun tüm mesajları aktarmakla görevlendirilen bu kahraman insanlar bir nevi astronot turlarda aynı zamanda! Daha doğrusu olmaları gerekmektedir. Olurlar da!

(O SIRADA NASA!)

(Doktor Vektör! Doktor Vektör astronotlar hazır mı!) diye yankılandı bilgisayarın sesi labaratuvarda! (Hazır Elektra 4000) diye konuştu doktor Vektör. Elektra 4000 son model bir bilgisayardı. Kullanımı son derece prakit ve rahattı. Bu yüzden doktor Vektör pek rahattı.

(O ESNADA SEBZE HALİ!)

Doktor Vektör kendinden emin bir ses tonuyla (On ton domates istiyorum!) diye konuştu. Satıcı donmuş kalmıştı adeta! (On ton mu?. On ton ha?!!) diye mırıldandı kendi kendine. Sonra kendinden umulmayacak bir çeviklikle kendini toparlayıp sordu! (Paket mi olacak? Yoksa burda mı yiyeceksiniz?..) Doktor Vektör ummadığı bu soru karşısında bir an bocaladıysa da haykırarak cevap verdi. (Derhal getirin domatesleri hepsini burda yiycem nassı olsa evde yirmi ton daha var zaten..) Vektör'ün çığlıkları durmak bilmiyordu! (Derhal!.. Derhal on ton domates istiyorum!!) diye bağırırken, bir taraftan da ter ter tepinmekten geri kalmıyordu!.

Satıcı bu kez kendinden umulan bir çeviklikle derhal görevli birimleri harekete geçirip on ton domates tedarik etti! Doktor Vektör bir taraftan domatesleri yiyor bir taraftan da uzaylıların kendine verdiği gizli bilgileri düşünüyordu. Bir an önce lazerleri hedefe kilitlemeliydi! Yoksa uzaylıların antimadde karşıtı Boyut Kneterleri az daha galaksiyi işgal edebilirlerdi. (Fakat bunun da kolayı var) diyerek gülümsedi doktor Vektör (Bunu halletse halletse Kozmik Cevdet halleder) diye devam etti düşünmeye..

Haklıydı da! Hakkaten de o esnada Kozmik Cevdet bu olayı halletmekteydi! Hatta lazerleri hedefe kilitlemişti bile! Artık büyük Kneterlerinin galaksiyi ele geçirmesi mümkün deyildi. Kozmik Cevdet bir taraftan da bol miktarda potasyom üretmekteydi! Ama bir taraftan da (Artık küçük bir çiftlik alıp tavuk yetiştirmenin ve tavuk potasyumu elde etmenin zamanı geldi..) diye düşündü umarsızca!

O esnada Cenıfır ve Dilara havaalanı yolunda hızla ilerlemekteydiler. Bir an önce sesten hızlı özel uzay uçağına binip Parisle gitmeleri gerekmekteydi. Eğer birazcık gecikseler bu bütün galaksinin tehlikeye girmesi anlamına geliyordu! Ama olsun Kozmik Cevdet bu işi de hallederdi. Esasında Kozmik Cevdet o sırada domates çorbası pişirmekteydi. Ama gene de halletti herşeyi. Sonra domates çorbası içmiş!

Yavaş yavaş dağılan Kozmik Sis'in ardından gözüken astronotlar sersem adımlarla uzay gemisine bindiler. Doktor Vektör sordu (Hazır mıyız?!.) Elektra 4000'den yanıt geldi. (Modüler yükleme tam kapasite de!!!) Doktor Vektör derin bir nefes alıp mırıldandı (Oh modüler yükleme tamamlandı sonunda, şimdi ver elini Jüpiter...

Devamı haftaya

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

Yeah! Dünya tepe taklak gitmekte...

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

KEHRİBAR DÜDÜK (31)

Ganyan bayii işletiyor.. İşler iyi gitmiyor.. Eve dönüyor.. Yeğeniyle, karısını aynı yatakta basıyor... Parçalıyor...

ABUZ BAŞ (19)

Komşu kızına saldırdığından beri zincire bağladı babası... Kümesde duruyor... Akıl hastası mı?.. Değil... Sabah akşam, ana-avrat küfrediyor...

ERKAL İBRAHİM (28)

İşsiz... Sesi güzel... Rahatsız... Sinir geliyor ikide bir... Son olarak anasını eşşek sudan gelinceye kadar dövüp bilezikleri aldı...

KENAN CANACANKATAN (24)

Askerden geldi... Hızını alamadı... Sevdiği kızı alamadı... Sevdiği kızın anasını, babasını, dayısını piçakladı... Hapisten çıktı... Hızını alamıyor...

T.ÖHMET GEDİK (35)

Sebze Hali 'nde turfandacılık yapıyor... Nakliyat kamyoncularının gendine kazık attığına inanmış... Domates kasalarıyla girişti bi kamyoncuya en sonunda kamyoncu darmadağın... Dometesler derbeder... Sonra, ÖZ-KAMYON mafyası bunun ağzını burnunu kırıp, dükkanını kapattırdılar... Baba ocağında 5 kardeş hala **rızık** bekliyor...

DAVUT BLACKHOLE (17)

Eşşeklerle girdiği cinsel ilişki camiada hoşkarşılanmasa da... Bu sezon fıstık tarlasını işleyip adam etmesiyle sağlam bi sempati kazanıverdi bile... Lakin fıstığın satış hasılatında abisiyle kanlı bıçaklı oluverdi... Sinirden tekrar dağa eşşek kaldırmaya başladı...

CEM ODUNÖZ (22)

Hasrete dayanamayıp köye denen Alamancı bir babanın oğlu... Döndüğünde daha o bebeydi... Ama yine de Alamanyalar'dan bir "sex, drugs & Rock'n Roll" felsefesini kapmış bebe bünyesi her nasılsa... Evlenmek için ölüyor... Ama milenyum kızları böyle **serseri odunu** naapsın...

CELAL BASINÇ (43)

Çok pis içiyor.. Ayıkken ortamda pısırık... Ama içince tüm mahalleyi kusmuğa boğuyor... İngilizceyi unuttu... Son Gaassaray zaferinde neşelenmeyen halasını dizlerinden vurdu zafer sarhoşluğuyla...

EKREM TOPLARDAMAR (34)

Boşandı... Sülale içi bir **titan** kurdu... Üçkağıt tabii... Tüm parayı altılı ganyana yatırdı... Kazanacağından emindi.. Olmadı... Akrabaları bunun peşine düştü... şaşırıp kalan bizimkisi sinirini akrabalarından çıkaracak... Çocuklarını köye gönderdi... Önce kayınçosunu girtlaklıyor...

MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun, MİT'in hiçbir gazeteciyle ilişki içinde olmadığını açıkladı.

Özgür Bakış gazetesi, açılan davalara ve baskılara dayanamayarak yayın hayatına son verdi... Gazetenin yöneticileri yeni bir gazete kurmayı düşündüklerini açıkladılar...

Çünkü Kaybettiğim Hikayem Sende

Mektuplarında ölümden söz etme bana. Çektiğin acıyı kıskanıyorum. Karşılıksız sevgini kıskanıyorum. Hergün veda etmeyi düşündüğün bu dünyaya, bu dünyada yaşayanlara duyduğun o derin merhameti kıskanıyorum.

Mektuplarında ölümden söz etme bana. Çünkü hikayemi kaybettim ben. Yazık olur akan kanına, içinden çıkmadığın o hayattan daha sahici, daha hüzünlü ve hep ölüm koksa da hayattan daha umutlu olan kalbine...

Mektuplarında ölümden sözetme bana. Ben yıllardır babası tarafından ırzına geçilen o küçük kız gibiyim, yani ölmemek ve biraz daha yaşayabilmek için hikayemi kaybettim. Babası her ırzına geçtiğinde o küçük kızın yaptığı gibi hikayemin altındaki mahzene çekildim susarak*. Asıl bu suskunluk parçaladı hikayemi. Hikayemin parçaları boşluğuna düştü hayatın, dayanamadığım için hapsolduğum hayatın bu boşluklarına, sahte mutluluk hikayeleri biriktirip, dağıttım önüme gelen herkese...

Mutsuzluğa, ölüme ve kedere inanmıyor hiç kimse. Bana inansınlar diye hikayesiz kalmayı göze aldım ben... Sahte, benimle ilgisi olmayan sözler uçuşurken ortada, ben bu sahteliğin örtüp gizlediği o karanlık mahzenimde ruhumun ışığını gizlice yakıp hayaletimi seyrettim orada...

Biliyor musun, ben ölmek istemiyorum. Çünkü gerçeğini yitirmiş bir hayalet için ölmek lüzumsuz bir eylemdir...

Ölüm bile çare değil artık bana. Sonsuzluğa böyle mahkum olmak istemezdim..

Oysa sen gerçeksin, senin bir
nı sensin onun. Sana acı verense
bu sahte hayat... Acın gerçek, s
ken kalbine batan cam kırıkları g
çek değil...

Hayattaki karşılığını bir an için
için, en çok içinde biriken sevgin
zünü bağladığı anlarda sarılıp sev
seyrediyorum seni, gizlendiğim n
rum boşlukla seviştirdiğin sevgini
çük düştüğünü kirlettiğin sevgine
sanlara teslim eden annenin duyo
utancını.. Ölümü özleyerek kalbine

Ve daha dün gece telefonda k
yatın güzelliklerle dolu olduğunu,
yin olduğunu anlatırken yakaladın

Gizli mahzenimdeydim. İkimizi
Kendime hüzünlendim. Seni ise,
çeken halinle bir kez daha çok öz

Neler söyledim sana: Yanında
bimde taşıdığımı, bu sevgi için bi
değecek bir yer olduğunu, seni hi
ğımı...

Hikayesini yitiren biri ancak bö
seni varlığımla, neysem o olduğ
Çünkü büyük bir hikayenin içinde
diklerimse sonuçta herkesin bildi
ve sendeki kendimi kurtarmaya ça
dek yaşıyor olmam bu kayboluş sa
sem ben, hep gizli mahzenimde se

Senin gibi gerçek bir hikayesi
zeyen birini aradılar bende... Bu
aradılar... Bulamadılar. Ve sonra k

bahadiroysal@leman com.tr.

Maazallah bizde olsaydı

mbalı Amerikalı ajanlar, Kübalı küçük Elian'ı almak için, ın evine sabaha karşı komando operasyonu düzenlediler.

, Türkiye'ye light gelir! 6 yaşındaki Kübalı Elian hakkında Amerikan mahkeme- ş. Çocuk, Amerika'da yaşayan Kübalı yakınlarına değil, Küba'daki babasına ve- imiş ajanlar Hollywood'u aratmayacak kadar fantastik bir operasyon düzenliyor a vermek üzere alıyorlar. Kimsenin de burnu kanamıyor. Hürriyet'in olaya yakla- ah bizde olsaydı." (23.4.200) Yani Hürriyet diyor ki, "Bizim ajanlarımız böyle bir u alsalardı, Türkiye'nin eleştirilmedik yerini bırakmazlardı, insan hakları diye ca- ' Evet, Hürriyet haklı. Türkiye'nin bu konularda asla bozuk sicili yoktur! Türki- z infaz olmamıştır! Türkiye'de asla bir çocuğun gözleri önünde ana-babası 'gü- afından öldürülmemiştir! Türkiye'de hiçbir işçi telefonla konuşurken, içeri dalan yla can vermemiştir! Biz şahaneyiz, mükemmeliz.

LeM anti MEDYA

Baş tarafı 3. sayfada **Şovalyeliğin Yağmalanması**

Akut gibi zıpır zengin piçlerine verilecek bedavadan kahramanlık yoktu!

Ölenler öldü, cesedleri soğumadan madalya ve kahramanlıklar kapışılmaya, yağmalanmaya başlandı. Madalyanın en büyüğü de Nasuh'un boynuna takıldı arkadaşları, persil adamın programında ahlaktan, erdemden, sahici, canyakıcı kılıçlar çektiler Mahruki'ye. Tarihlerinin hiçbir döneminde, hiç kimseye soramadıkları ince ayrıntılı ahlaki erdem hesaplarını Mahruki'nin başından aşağı döktüler. Persil adamın işine geldi, çünkü o derin devlet adına, devletin boş zamanına gelmiş talan etmiş olduğu kahramanları artık darağacına götürmek istiyordu, ahlakçı kahramanlar sayesinde başardı.

Henüz dört-beş ay önce üstün kahraman ilan edilen bu kurumun devlet eliyle çökertilmesi bize neler öğretiyor! Demek ki, "devlet" elinden, medya elinden "kahramanlık" alınmaz, olunmaz. Bu alkışlara, gazlara inananlar hüsrana uğrar! Bir sivil kurum "devletle" ve "medyayla" ilişkilerini manşetlerde satılan şan ve şöhretin şaşaasıyla değil, enkaz altından çıkarttıkları cesedlerin parmaklarına, ruhlarına dokunan kemiklerinin ürpertisiyle inşa etmeli. Asıl tehlike, bağımsız TV'ler, bağımsız yazarlar, bağımsız gazeteler olmadan "kahramanlık" ve "şöhreti" kimse veremez, kimse alamaz, buradan şan, şeref çıkmaz! Bu yüzden asıl enkaz medyadır, asıl enkaz derin devlettir, hepimiz önce kahramanlığımızı bu enkazın kaldırılmasında yapabilmeliyiz, yoksa, istediğiniz kadar değerli, soylu sanatçılar, bilimadamları, futbolcular, gerçek yetenekler olun, hepsi devlet ve medya istediği an "bataklığın" bok kokusuna karıştırılacak ve bir ömür bu suçlamalardan, bu bitmeyen kepazelikten kurtulamayacaksınız!

Erdemden konuşan bizler daha dikkatli olalım, hile yapmada usta, fındak, üç kağıtçı, kimin düğmeninde kime çalıştığı belli olmayan persil adamlarla "ahlak" konuşulmayacağını bilelim! Devletin apolet sökmek için niçin persil adamları medyanın başında hazır kıta bulundurduğunu iyi öğrenelim! Tertemiz, dürüst mü dürüst Adnan Kahveci'nin karısıyla ilgili dedikoduları bunlar çıkardı, Kahveci'nin ölümünün arkasındaki karanlık bunlar sayesinde anlaşılmadı. Hasan Celal Güzel'in yıldızının parladığı anda Özal ve onun medyası bir muhabir kızla aşk yaşıyor diye iftira kampanyasını topluca ve profesyonelce bunlar yönettiler. Bu ülkede kimin yıldızı parlarsa karşısında bu bataklık canavarı medyayı bulacaktır. İşte sayın okuyucular, depremden sonra dört ay böyle geçti, Veli Göçer'ler, müteahhitler bir şekilde yırttı, kahramanların başı bataklığa gömüldü! Ülkenizin karakteri bu!

N.G

İran'da reform yanlılarının yayın organı olarak bilinen 14 gazete mollalar tarafından kapatıldı.. Reformcu cumhurbaşkanı Hatemi, sağduyu çağrısında bulundu....

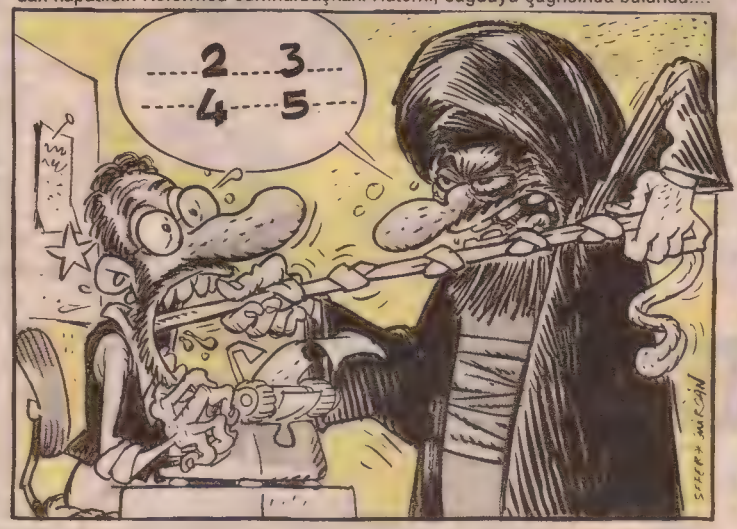

'FIFTH ELEMENT' LEMAN KÜLTÜR'DE

SSON'un görsel in tasarımcısı çizgiromancı ES'in 'Fifth Elein çizdiği onlar-, eskiz, çizgi ve Leman Külrgileniyor.

selleşme / Köleselleşme
katür Sergisi 1 - 15 Mayıs 2000
Ketev Kültür Vakfı'nda
rriyet Cad. Nakiye Elgün Sok. No:117 Şişli-İst.

var ve kahramakarşılığı olmayan erçek, soluk alırma bu hayat ger-

sa hissedebilmek n ve hasretin götediğin adamlarla nde... Seyrediyoacıdığını, nasıl küEvladını yanlış ınançtan daha beter önüşünü...
sana yine de haaya değer çok şe-
.
smasını dinledim. k, o sahici, o acı
.
mu, seni hep kalyanın yaşanmaya rimden ayırmadı-

uşabilirdi. Çünkü ikna edemezdim. muştum ben, bil- Aklım sıra o ânı dum... Ve bugüne eydi. Kimi sevdiym yıllardır... kendilerine benttaki karşılıklarını sızdı gizli mahze-

nime, kanlanıyla birlikte hikayeleri sızdı, kaybolmuş hikayeme...

Onlar yaşıyordu ben üşüyordum. Üşüyordum ve vadileri örten kır çiçekleri, dallara yürüyen özsuları, ağaçları kaplayan ilk yaz masumiyeti derin bir keder veriyordu bana...

Kendi zamanını yaşayan bahar mevsimi, mahzenimde yaşadığım o sonsuz tutsaklığı hatırlatıyordu bana...

Vadileri örten kır çiçekleri, asıl hikayemi sonsuza dek kaybettiğimi ve bundan böyle gerçek bir aşk yaşayamayacağımı hissettiriyordu...

Ağaçları kaplayan ilkyaz masumiyeti, beni benden kopartamadığı için derin bir zulüm veren aşklardan ancak yazarak kurtulabileceğimi anlatıyordu...

Yazdıkça acıdan kurtulacağımı, acıdan kurtuldukça yukarda, hayatın ortasında bana duyulan, benim için yaşanan hiçbir aşkı sonuna dek hissetmeyeceğimi, hissetmeyince de üşüyeceğimi, hem de en çok ilkyazın ortasında hep üşüyeceğimi anımsatıyordu...

İşte ben en çok böylesine derinden üşüyorken görüyordum yukardaki hayatı: Azılı katillerin bir anda iyilik meleklerine nasıl dönüştüğünü; çocukların bayrak törenlerinde nasıl üşüdüğünü; evlerin üzerinde dönüp duran **Çatlı**'ların faşist ruhunu; hayatları test sorularında, gelecekleri beş ruhsuz harfin içinde sıkışıp kalmış liselilerin geceleri uykularından korkuyla uyanıp, kan ter içinde hayat, diye boşluğa sanlışlarını; kaybettikten sonra bir daha bulmaya korktukları kimsesiz sevgileri yüzünden her baharda acı çekenleri; daha herşeyin başındayken erkenden yaşlanan çocukları görüyordum üşüdüğüm mahzenimden...

Soğuk bir yağmurun altında yitik bir aşkın peşinden giden o ablayla elinden sımsıkı tuttuğu küçük erkek kardeşini görüyordum...

Ve şimdi mahzenimde öpüyorum durmadan, gizli odama hayattan sızan bu kimsesiz kanları. Ben bu denli gizlenmişken bile, böylesine acı çekiyorken, yukarda kendi hikayelerine sımsıkı sarılmış, yola düşmüş, aşık olmuş, göze almış, inat etmiş, geçmişini ve yaşayacaklarını herşeye rağmen karşılamaya hazır senin gibi olan herkesi odama sızan kanından öpüyorum...

Mektuplarında ölümden sözetme bana... Kıskanıyorum çektiğin acıyı. Kıskanıyorum sevgin için herşeyi feda edişini... Bense babasının her gece ırzına geçtiği o küçük kız gibi susuyorum yıllardır. Susuyor ve yazıyorum. Ama yine de hiç unutmuyorum: Birgün, ama birgün senin çığlığınla benim suskunluğum birleşecek, işte o gün kaybettiğim hikayemi yeniden bulacağım... Şimdilik susuyor ve senin çığlığına sarılıyorum...

Mektuplarında ölümden söz etme bana...

Çünkü kaybettiğim hikayem bir tek sende... İşte ben seni bu yüzden umutsuzca ve çok seviyorum...

* Gazeteler geçenlerde babası tarafından durmadan ırzına geçilen küçücük bir kızdan sözediyordu. Yargıçlar kızın ses çıkarmadığı için rıza gösterdiğini düşünüp, babanın cezasını indirmeye kalkmışlardı...

Gezmi Ersöz

* 28 Nisan Cuma günü saat 18.00-19.30 arası **Taksim**'de **Cumhuriyet Kitap Kulübü**'ndeyim.
* 6 Mayıs Cumartesi günü saat 16.00'da **Mardin Nusaybin**'de **Ütopya Kitabevi**'ndeyim. Tel: 0482 - 416 03 99.
* 7 Mayıs Pazar günü saat 15.00'te **Şırnak**'ta **Kelepir Kitabevi**'ndeyim.
* 11 Mayıs Perşembe günü saat 14.00'de **Bursa**'da **Uludağ Üniversitesi**'ndeyim.
* 17 Mayıs Çarşamba günü **Çanakkale (Biga) 18 Mart Üniversitesi**'ndeyim.
* **Hulki Aktunç**, Erotologya. Sel Yay.
* **Giresun**'da çıkan **Çınar-Kültür-Çevre** dergisi 14. sayıya ulaştı. Kutluyorum. Gazi Cad. No. 52 Giresun.
* **Ahmet Günbaş**. Sulardan Sonra. Elif Yay.
* **Eşref Ural**. Düşüncenin Cenneti Düştü. Kora Yay.
* **Rüzgar**. Şiir. Yaşam Kitabı II. Alev Yay
* **Özgür Aslan**. Bu Yaşlarda Şiirler.
* **Rengin**. Aylık öğrenci kültür sanat düşün dergisi.
* **Özlem ve Levent**'e mutluluklar diliyorum.
* Ercan Çelik, Emine Tekin, Emine Özsoy, Fatma Tan, Gözyaşı, Öznur Özkaya, Ibr, Esra Sargut, Kilis'ten Gülşen, Hüseyin Albayrak, Çağlar Çetin, Tuğba Akçaoğlu, Sinan Albayrakoğlu, İbrahim Şahin, Seda Altınoğlu, Abdulkadir Topal, Gülten Dilmaç, Mesut, Aslı Selin, Selin Sağlam, Emre Pınarbaşı, Ahmet Günbaş, Evrim Cankurutu, Cemal Odabaşı (Gemi için çok teşekkür ederim), Filiz Uzak, Olcay, Ali Polat, Ayşe Akdeniz, Fercan Kaya, İsmail Doruk, Gürkan, Müşerref Kaya, Taylan Özgür, Deniz Kılıç, Mehmet Yılmazer.. Mektuplarınızı aldım, sevgiyle ..

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

kirikleblebi@leman.com.tr

BİR TANE DE KARİKATÜR...

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

%1 Mayıs!

Yüzde **1 Mayıs** Bayramı'nız kutlu olsun!

Çünkü emekçi bayramı olan 1 Mayıs bilinci yüzde 1'imiz de ya var ya yok.

Yüzde 1'imiz, belki de binde 1'imiz 1 Mayıs'ı bayram gibi ya kutluyor ya kutlamıyor.

Oysa dünya halkları 1 Mayıs'ı sokaklara dökülerek, meydanları doldurarak büyük bir coşkuyla kutluyor.

Onlardaki 1 Mayıs, bizdeki **%1 Mayıs!**

Gerçi 1 Mayıs bilincimiz yok da, Seattle bilincimiz var mı?

Onbinlerce Amerikalı emekçi, çevreci, kapitalizme karşı önce Seattle'da, sonra Washington'da bu bilinci sokaklara taşıdı.

İnsanı ve doğayı kirleten kapitalizme karşı 68'in direniş ruhunu yeniden yaşattı.

O Amerikan emekçileri, çevrecileri ki dünyanın en zengin ülkesinin insanları.

Dünyanın fakir ülkelerinden birinin insanları olarak kapitalizme ve onun yeni dünya düzenine asıl bizim isyan etmemiz gerekmez mi?

İşte durum ortada.

Nüfusumuzun neredeyse dörtte biri yoksulluk sınırının da altında, yani aç durumda.

Bu duruma bakan Odalar-Borsalar Birliği Başkanı, "Hal böyleyken halk nasıl isyan etmiyor, hayret ediyorum" diyor.

Halkımız isyan etmez, şükreder.

Ülke fakirleşse de, ülkenin bağımsızlığı elden gitse de şükreder.

Gitti **Bağımsız** Türkiye, geldi **Bakımsız** Türkiye!

Ama halkımız yine de şükretmekte!

Şükretmese, hiç değilse 1 Mayıs'larda sokaklara dökülüp, tepkisini demokratik bir şekilde dile getirir.

Neyse bırakalım bunları, bırakalım 1 Mayıs'ı da, 17 Mayıs'a bakalım.

Galatasaray 17 Mayıs'taki finali kazanırsa 65 milyon dökülür sokaklara.

Anlaşılıyor ki **karnı açlık** değil, **başarıya açlık** döküyor bu halkı sokaklara!

Benzer

ÖZET: Ora'da yeni evli bir çift... Kadın, kocasına benzemeye başladığını farkedince sıkıntıya girer... Kocanın sıkıntısı ise bir iş kuramamaktır ...

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkahraman

EH!.. ARTIK YAKAMDAN DÜŞMEZSEN DİLİNİ KOPARIRIM SENİN... DÜKKAN, DÜKKAN DİYORDUN İŞTE AHA... HA... HAİ... ...

HAİ... HEİ... HAİ...

HEiiiEEAAAPŞii

DUR DİYORUM SİLME ONLARA, YENİ YIKADIM

İH

EH!

AYY!... KÖR OL İNŞAL! AAH!

ÇOK YAŞA!..

?!A... ABE

BACI? SELAM

Bİ MIRRANI İÇMEYE GELMİŞEM...

HASSİTTİR

BAŞIMÜSTÜNE!..

OHHH!.. KURBAN OLAYIM ABEME, TAM ZAMANINDA GELDİ...

GÜL GİBİ BACIMIZ NE HALE GELMİŞ ULEN?.. İKİZ GİBİ OLMUŞSUNUZ?

NEŞET ABE SEN DE TAKDİR EDERSİN Kİ; KARI-KOCA BİR MÜDDET SONRA BİRBİRİNE BENZER!

MA BU KADAR KISA SÜREDE?

ABEM DE FARKETMİŞ .....

CIRRP

DUR ABE!

DONK!

AH!

AAH!

AAAH!..

ABE YETER! AYAĞIN ALTINA KURBAN OLAYIM YETER! İSTEDİĞİNİ YAPACAZ SÖZ!

HIMF!

Şimdi GİDİ- YORUM AMA

...İKİ AY SONRA Bİ DAHA GELEÇEM VE BACIMI ESKİ HALİNE DÖNMÜŞ BULACAM YOKSA ECDADI SKERİM HABERİN OLSUN!..

AHA!..

CRONK

Orada yaygın olan bir inanış şöyle der: "Evlendikleri sonra çiftler birbirine benzemeye başlarsa eski hallerine geri dönebilmeleri için...

?

...İlk insan Adem'in kaburga kemiğinden yaratılan Havva gibi kocasının kaburga kemiğine dönüşecek ve Kıyamet anını başlatacaktır.

... kısa süreliğine bile olsa onları birbirinden ayrılmaya zorlamak şarttır.

...Aksi halde kadın, gitgide kocasının ikizi gibi olur, ki bir rivayete göre insanlığın sonu birbirinin benzeri olan çiftlerden biri tarafından belirlenecektir.

... Benzer olan bu çiftlerden bir kadın...

TAK

TAKK

IMH...

KİM O?..

YAV ÖĞLE OLDU DÜKKANI AÇSANA!

HEM YERİNDE OLSAM GİDER EVE BİR BAKARIM, BENCE YENGE ÇOKTAN ESKİ HALİNE DÖNMÜŞTÜR!

SEN KARIŞMAA!..

AMA İKİ AYDIR DÜKKANDA YATIP KALKMAKTAN PERİŞAN OL....

SAÇ TOKASI BAKMIŞTIM!

MEDİHA!!! SEN?

BEN YA!.. ESKİ HALİME DÖNDÜM... HADİ ARTIK, AKŞAMA EVE GELEBİLİRSİN!..

Bitti.

BİRKAÇ İSTİSNA DIŞINDA

Alp Tamer

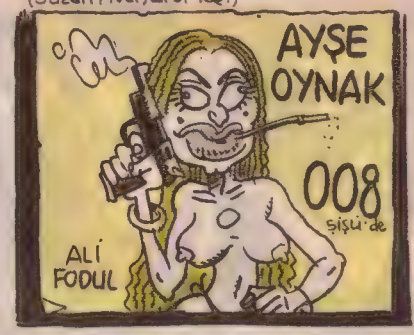

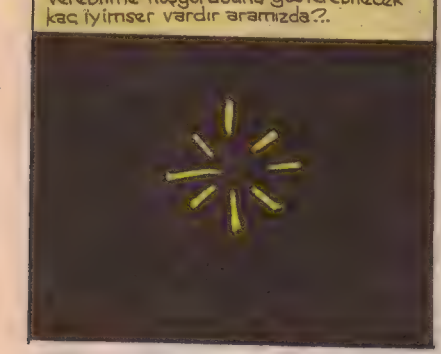

alptamer @leman.com.tr

En Büyük Taraftar

Yıl 1976, Trabzonspor İzmir'de Göztepe'yle berabere kalırsa, şampiyonluk ilk defa Anadolu'ya gelecek. Kabarmış heyecanımız nereye koysak durmuyor, mahallede arkadaşlara, başkandan araba isteyelim, dedim. Trabzonspor başkanı, un fabrikası sahibi Şamil Ekinci. Gülbahar'dan aga Mesut, Faroz'dan Üveyiz ve ben, taksiyle fabrikaya gittik, başkanın odasına girdik. Taraftarlar olarak otobüs istiyoruz, maça gideceğiz, dedik. Yumuşak huylu, çok tatlı bir adam, derin bir sevinçle hiç soru sormadan telefonu kaldırdı, Kanberoğlu şirketini aradı. "İki otobüs verin, çocuklar İzmir'e kadar gidecek", İstanbul'da Galatasaray'la kupa maçımız da var, diye araya sokuşturduk, telefonda: "Ordan İstanbul'a geçecekler, sonra geri getecekler..."

İki otobüsü Gülbahar mahallesinde parkın önüne çektik, Faroz, Arafil Boyu, Gülbahar gibi büyük mahallelerden onbeşer kişi, Bahçecik, Hacıkasım, Yenicuma gibi diğer mahallelerden beşer kişilik kontenjan ayırıp haber gönderdik. Yer kavgası, dövüş, hakaret, otobüslere bindik. Otobüs Giresun sınırı Aksu tesislerinde ilk molayı verdiğinde, neye uğradığımızı şaşırdık, hiç kimsede para yoktu. Tüm otobüs gülmekten kırıldık. Mahalle dayılarından biri (isimleri vermiyorum, bugünkü itibarları sarsılır) ilk nutkunu verdi: ".mına koduğumun uşakları paranız yoktu, niye bindiniz!".. Arafil boyundan Aga Mustafa'yı hatırlıyorum, Gama Bülent uzunboylu, babayiğit bir çocuk, bir de Bokludere'den Sultan'ı, ufak tefek bir oğlan ama bela, kavgasız dövüşsüz günleri yok, bir de Faroz'da ünlü Arap'ı. Elimizde davullar, bayraklar. Yemeği bitirdikten sonra topluca kasanın önüne geliyor, "Trabzon-Trabzon" diye bağırıyoruz. Çocukların yüzlerinde zaptedilmez bir şehvet, azgın bir zalimlik anadan doğma huyları. Pis dişleri, sıntan dudakları, hemen herşeyi sarsarak yoklamaları, sağa-sola şeytani tekmelerle çeki düzen vermeleri, alaylı gülüşleri, küfürleri, dayanılacak gibi değil. Hayatlarının tek bir gününü tatlı bir huzurla geçirmemiş zincirlerinden boşalmış tam bir serseri konvoyu. Garsonlar, ahçılar, müşteriler başımıza toplanıyor, Farozlu çocuklar "Espiye deresine taşköprü kurulacak" oyun havasına kendi uydurdukları bir tür çifteteliliyle ortada oynuyor, biz el çırpıyor, tempo tutuyoruz. Bağırmaktan şakaklarımız zonkluyor, Üveyiz müdüre yanaşıp: "Senin anlayacağın dayı, bu .mına koduğumun uşaklarının hiçbirinin parası yok!".

Samsun sınırına gelmeden hiçkimsede ses kalmadı, bir de otobüs içinde sinir yıpratıcı kavgalarla birbirimize giriyoruz, sürekli acıkıyoruz, küçük bakkallar önünde durup, yüz kişi içeri dalıyor, domates, sigara, hıyar, karambole getirip, taşıyoruz. İçimizde tek bir kişi bile acıksa, otobüsü durdurup tarlalara dalıyoruz! Şehirden uzaklaştıkça ateş gibi parlıyor, fişek gibi patlıyor, köpüre köpüre şeytanlaşıyoruz. Ve sonra otobüs içinde ganimetleri pay ederken yine suratlarımızı delip geçen alevli küfürlerle birbirimize saldırıyoruz.

Ankara'ya kadar lokantalar hesap vermeyişimize bozulmadı, "şampiyonluk hediyesi" olarak coşkumuzu alkışladılar, bu tölerans, bu gurur duygularımızı en şiddetli noktalara taşıdı, Trabzon-Ankara güzergahında bir namımız vardı.

Araba, Afyon'a doğru harekete geçince başka bir ülkeye girdiğimizi anladık, rüya bitmişti, bağırmalarımız, sloganlar, davul para etmiyor, garsonlar ellerine bıçak alıp kapıya diziliyorlar. "Kimse para vermeden çıkamaz!" Bu bizim için boğaya kırmızı göstermek, kavganın açılışı genellikle hep şöyle olur, Farozlu çocuklardan biri Arap'ın yanına gidip, "Arap, şu garson var ya sana ana-avrat küfretti!", Arap, "hangi .mına koduğumun çocuğu göster bana!", Lokantanın ortasında garsonlar yere yatırılır, masalar dağıtılır, kavgaya girmeyenler, sırf şenlik olsun diye mütfaktaki tabakları tavanda kırarak çatışmaya akrobatik renk katıyorlar. Lokanta sahibi yalvar rica araya giriyor, para-mara almadan, kapıya atıyorlar bizi.

Afyon'da efelenen garsonlarla gerçek bir meydan savaşı verdik, çünkü öylesine yanından geçtiğimiz bir lokantanın önünde üst üste dizili yüze yakın bira kasası görmüştük. Biz içerde kavgayı başlatacağız, bir bölük dışardan kasaları otobüse yükleyecekti. Afyonlular ellerinde sopa, on-yirmi kişi, hücuma geçtiler, bizim çocukların ellerinde hiçbir kesici alet yok, ancak üstün yetenekli küfürleri ve her an pislik çıkartmak için geliştirdikleri keskin görüşleri var, bir de kavga anında hipnoza girer gibi, öfkeden çılgına dönüyorlar, dövecek adam kalmadığında boş bir masayı saatlerce tekmeleyip, yumruklarını indirip... ya da, hiç gereksiz boş bir merdiveni sökmeye başlıyorlar! Yani, efelerin hiç şanslarının yok. İçimizde tek mağdur Kanberoğlu'nun şoförleri. Araya giriyor, yalvarıyor, rezil olduk, firmamız mahvoldu, diye bağırıyorlar, dinleyen yok. Şoförler kendi aralarında plan kurdu, hepimiz topluca yemeğe indiğimizde dağ başında otobüsleri kaçıracak, tedbir olarak otobüsün içinde adam bırakmaya başladık. Ve şoförler bizi dinlememeye başladı, otobüsden biri "işeyeceğim dur" diyor, şoför durmuyor, çocuklar çok geçmeden otobüs koridorundaki tüm çöp kovalarını ağzına kadar sidik dolduruyor, yani şoförler bir nevi "rehin" kalmıştı elimizde.

Bir başka ülkenin topraklarındaydık, ya da herkesin beyninde bir kabuk çatlamıştı, sürekli boğu-

şan, dalaşan başıbozuk kalabalık girdiği soyup otobüse taşıyor, yine mahallenin büsün mikrofonunda nutkuna başlıyor: duğumun hırsızları, şerefsizsiniz ulan, adını rezil ettiniz orospu çocukları, bir olursa otobüsten atacağım...", sonra, "malları!" getiriyorlar, teker teker bölüştür son gücümüzle bağırmaya başlıyoruz, "Bordo!", arka taraf: "Mavi!"...

Bordo-mavi, bordo-mavi İzmir'e gir Basmahane'de otobüsten indik, önce me tur, sonra kordonu baştan sona, sonra, te hanelerin önünde, biz geldik, turu attık. İzmir'de yapan on-onbeş Trabzonlu aske ti araya. Faytonlara doluştuk, para verme turu attık.

Neşeden bir buluta binip durmaksız birbirimize sarılarak uçuyorduk. Rüya gib ne, kalabalık slogan atarak ilerlerken, ö ağzına kadar çilek dolu bir el araması geç balığın içinde bir müddet kayboluyor, ark ba çıktığında, dağ gibi yığılmış çileklerd çürük kalıyor tablanın ortasında. İsportac radığına şaşırıyor. Bademciler, midyeciler, yup satanlar, pilavcılar, hepsi nasibini al Basmahane'de yarım saat içinde tek bir iş gahı kalmadı.

Basmahane'de büyük ve eski bir otele Farozlu çocuklar, yaşlı otel sahibine, kendil ba bak, bu Trabzonsporlu Turgay, bu Ce maçları var" diye takdim ediyor. Otelin için ha kadar davul çalındı, biralar içildi, yatakl di, halı, kilim, sandalye görülen her yere ka lara yaraşır şekilde sızılıp kalındı. Sabahın bir alarm verildi, sessizce herkes uyand sebep yokken "bu oteici ibne Fenerliye ben diye perdeler söküldü, çarşaflar yırtıldı, to kuruş verilmeden otelden kaçıldı. Akşam e nisi gruptan ayrılıp, kırk-elli kişi genelevin parasız oldukları anlaşılınca genelev s camlar çerçeveler iniyor, kadınlar topluca geçiyor, otelden Konak meydanına doğru pantolonsuz, ayakkabısız, İzmir sokakların yerek bizi arayan arkadaşları gördük! Maçt tekrar gidilip intikam alınacak, planlarını ya

Acilen İzmir'deki Trabzonlu esnaflar Topluca mağaza önüne gidiyor, davul çalıp atıp, bordo-mavi bağınıyor, tozu dumana k Trabzonlu hemşerimiz dükkan önüne çıkıp başlıyor, şu yeryüzü topraklarında ancak b mutlu bir adam, sanki gurbet ellerinde, otuz Orta Asya'dan gelecek hemşerilerini bu ar için beklemiş. Silahı çıkartıp havaya sıkıyor en büyük zaferi gibi esnaf komşuları ona tebrik ediyor, o herbirimize sarılıyor, ağlıyor çeği söylüyoruz, "maça girecek paramız Kendinden geçmiş adam tomar tomar para müze atıyor... Bir başka hemşeri dükkanını bir manifaturacı, Trabzonlu, Anadolu'dan ko len bu kalabalığı bir kurtarıcı gibi karşılıyor, yede samimi oluyor, "ula hiçbirinizi bırakma geniz sizi bekliyl", "Yapma dayı ikiyüz kişi sığmayızl", "Gelmeyen olursa .mınıza korur hepiniz geleceksinizl". Adamı durdurmak değil, kendinden geçip, "girin şu dükkana, neyi istiyorsa alın!", dükkanını yağmalatıyo edilirken sevinçten ağlıyor. Dükkandan çıkar sin ellerinde sütyenler, içdonlar, ibrişim m hemşeri dayı, dükkandan çıkanların alın öpüyor, bağınıyor sokağa: "Koduk, koduk, ko tanbul'un .mına koduk, koduk uşaklar, kodu lar, anasını .iktik İstanbul'un..." Herkes ağlıy bağır açılmış. Adam bayılmış. Kimse su ve Kimse adamı ayıltmak için yanına eğilmiyor, davulla çembere alıyor, bayrakları üstüne se layarak bağınıyor herkes: "Bordo, mavi, bord vi... Trabzon, Trabzonl"... Bayılan hemşerimiz gözleri faltaşı gibi açılmış, bir manda gibi güç dan geçen arabalara saldırıyor, tutmak imkan ğınıyor arabalara: "Milyonluk eşşekler, milyon şekler!", (bu çok revaçta bir slogandı, İstan kımlarındaki futbolculara söylenirdi.)

Yağmanın tuhaf bir coşkun tadı var, Ort günlerinde, hanlar yağma şölenleri düzenle lan kültürü hırsızlık,namussuzluk, değil, çöz ğimiz, insan ruhunun temelinde bir tuhaf bö yani, malların "kendinden geçmesi", eşy mülkün "kendinden geçmesi" gibi bir duygu şekle sokamadığım bir içgüdü, ama, talan insan bir an kendini evliyadan yüksek bir gur de görüyor.

Alsancak stadına geldiğimizde bir biletle girmeye çalışb, girenler, içerde tertibat aldı ipler sarkıtıldı dışarı, 19 Mayıs bayramında omuz omuza üç-dört kişi yükseldi, kale be saldırır gibi. Üst trübini polis bize verdi. Ko trübinde kabak gibi ortadayız, çünkü sadece kişi kadarız. Trübin çıplak. Alt trübinde, beşbi tünde ve düzenli tezahürat yapan Göztepe se Başetmek imkansız. Farozlu çocuklar, Trabzo hine geçmiş, 157 metrelik şerit bayrağı trübin ti. Bayrağın başına nöbetçiler koyuldu. Göztepe de düşmemek için bir puana ihtiyacı var, "Gö Göztepe" diye başladılar, "İbne Trabzon" diye diler. Bitirmeyeceklerdi.

Mahalle dayılarından biri aşağı trübine bir çekti: ".mına koduğumun Göztepelileri, bir pu receğiz size, sesinizi çıkartmayın, biz burdan ş yonluğu alıp, akşama döneceğiz!"... Göztepe cisi susmadı. Hiç kimsede ses kalmamış. Tr üstünden on-onbeş çouk onar metre aralıklarla di, sonra hep birlikte pantolonları aşağı indirip ğı trübinin üstüne işemeye başladı. Göztepe si kaçışmaya başlayınca, onların trübin de kel

Akşamsefası

Trabzon denildiği gibi yaptı, beraberliğe yattı, bir puanı bıraktı. Hakemin son düdüğüyle fetih tamamlandı. Film koptu. Hayatımın hiçbir dönemi hiçbir filmde, hiçbir yerde görmediğimiz, duymadığımız bir şekilde o an ikiyüz seyirci transa girdi, yüz seyirci sara nöbetine tutuldu. Delirmiş, çıldırmış, çapulcu sürüsü gitmiş, ağlayarak yerlerde yuvarlanan, kendinden geçerek eli kolu kaskatı geçilerek bayılmış onlarca çocuk! Herkes bir yerde baygın şekilde titreyerek ağlıyor, ya da bayılanları ayıltıyor. Heyecan dalgası bedenleri en üst noktada kazıklaştırmıştı. Doktor değilim, tıpçı değilim, beş-on çocuk heyecandan acı çekerek kaskatı kaldılar! Çoşku yerini sakinliğe bıraktı, gurur yerini kedere bıraktı, herkes iç çekerek, hıçkırarak ağlıyor, kimse kimsenin yüzüne bakmıyor, bir kenarda çömelmiş, düşmüş, kıvrılmış çocuklar, isli bir lambanın alevi gibi kendi başına ağlıyor!

Ve nasıl olduysa, davulcular davula vurmaya başladı, birkaç delikanlı, ünlü Espiye türküsüyle oynamaya başladı, işte orada, üstünü başını yırtanlar, herkes birbirini parçalıyor. Parçalanma hali, oyun eşliğinde yükseliyor, davul hızlanıyor, acaip, baş, ayak hareketleri, düşüp bayılana kadar. Hırsla gişelerin demirleri koparılıyor, koparılan demiri kendi kafasına vuruyor. Bu dünyada ulaşılacak arzuların en sonuna gelmişler gibi, yeni bir din sevinci, bir ihtilalin ilk günü gibi, çok "ünlü" bir şey oldu bu sokakta, gece karanlığında ıssız dağlar başında vahşi havyanlarla danseden Afrika büyücüleri gibi hepsi. Trabzon bayrakları yırtılmaya başlandı, bayraklara dişlerini geçirerek yırtıyorlar, "bitti artık, koduk İstanbul'un .mına!", Ya, kudurarak göklere uçan köpeklerin ruhundan birşey, ya, yanıştan yeni çıkmış İngiliz atlarına terli terli içirilen şampanyalar gibi.. Tepişme, gurur, zevk, acı, herşey önce bir felaket gibi sardı bedenleri, şimdi, gayipten haber veren kahinler, falcılar, müneccimler benzeri tırnak ve el kol hareketleriyle vücudlarında derileri pençe sıyrıklarıyla kazıyorlar. Dibine kadar esrar içmiş vahşi köpekler! Köpürmüş neşe, ağızlarda tutkal gibi köpürüyor. Bedenler, denizin ortasında kasırgaya tutulmuş bir kibrit çöpü gibi. Bu anı, hiçbir şekilde, hiç kimseye anlatacak kelime yok. Sopalar kırbaç olup birbirlerini dövüyor, şişeler kafalarda kırılıyor. Ve, o an işte, Alsancak stadının beton duvarına uçarak kafa atma faslı başladı. Sersemleyip yere düşüyorsun, doğrulup, tekrar geri çıkıp, yeniden uçarak betona kafa... Yeniden gerilip gerilip uçarak betona kafa! Bayılana kadar! Alnınız parçalanıncaya, şişler boynuz gibi yumrulaşıncaya kadar!

Zafer, çapulcuların kahramanlaştığı o andır, zafer, kuvvetin tek bir bedende toplandığı o andır, zafer, tarihin akımı çelmektir, zafer, ruhumuzu bedenimizden uçurtan o andır! Zafer, damarlarını çatlatarak bu ağır hayatın altında büyüttüğümüz bu bedenin duyduğu en büyük şehvettir! Zafer, bütün çapulcuları kahramanlaştırır, o yüzden tarihin o günü, ordaydık, biz yüz taraftar! Türk medyasının, Ertuğrul Özkök'lerin, Reha Muhtar'ın, Ali Kırca'ların, Tansu Çiller'lerin neden İngiltere'ye koştuğunu anlıyorum, çapulcular, kahramanlık yağmalanırken, orda olmak zorunda!

Taşaklarını karıştırarak yeşil yeşil kusan bir delikanlı, kustuğu yerden bağırdı: ".mına koduğumun uşakları, toplanın, kupayı almaya İstanbul'a gidiyoruz." (Tuhafınıza gitmesin, kimse, arkadaşlar, çocuklar diye hitap etmez, bir nutuk şekli, hitabettendir, .mına koduğumun uşakları cümlesi, burda küfür yoktur, sevecenlik, dostluk bildirir. Trabzonlu eski bir yöneticiyle lüks bir lokantadayız, garson, "buyrun, ne emredersin" dedi, bizimki: ".mına koduğumun uşağı bana birbuçuk kıymalı getir", dedi, ürktüm, abi, buralarda söyleme böyle, rezil etme bizi, der gibi, oldum. Garson, bu dili iyi anlıyor, gülerek, şakalaşarak servisi tamamladı.)

Otobüsler Çanakkale boğazına Ecaabat'a vardığında, hayattan artık hiçbir şey beklemeyen kahramanlar yorgunluktan uyumuştu. Ancak, öc almak isteyen maceracılar boş durmamış, Ecaabat'ta araba vapurunun hemen orda, sağda, turistik eşyalar satan bir dükkana girip, dükkan sahibini konuşmaya tutup, arkadan kasalarla, koli koli anahtarlık, oyuncak ayılar, bebekler, ağızlıklar, yüzlerce tesbih çalıp otobüse boşalttılar. Mahallenin dayısı yine nutkuna başladı: ".mına koduğumun uşakları, Trabzon'un şanına leke sürüyorsunuz, şampiyonluğumuza leke sürmeyelim uşaklar, getirin bakayım kolileri!" Koliler geliyor herkese pay ediyor. Benim kucağıma da dört-beş maymun, üç-beş tesbih, maskot atılıyor. Arabanın önünde oturanlar, Tekirdağ'dan geçilirken, Mürefte yakınlarına sızıp bir şarap fabrikası soyulması planları yapıyor. Şoför, anayoldan çıkmam diye diretiyor. Bir bakkaldan on-onbeş şişe şarap çalınıp, iş tatlıya bağlanıyor. İstanbul göründükçe, uykulu gözler açıldı, otobüsün tüm koltuklarını dehşet dolu bir pervasızlık sarmaya başladı. Cepte beş kuruş olmadığı için, ilk durak, Kapalıçarşı. Yan tarafta Mısır Çarşısı'nda Trabzonlu esnaf bulunuyor. Sokakta iki saat süren bir tezahürat, paralar toplanıyor. Hiç gerek yokken, döner tezgahından döner çıkartılıp grubun ortasına getiriliyor, dişleyenler, kopartanlar, sopalar, döner kılıçlarıyla çarşı birbirine giriyor. Akımızda iki acil program var, bayraklar ve fişekler. Kutu kutu fişekleri alıyoruz. Büyük bayraklar yeniden özenle büyük sopalara çekiliyor! Galatasaray maçında trübünün önüne beş-altı büyük bayrak çıkartıyoruz; o günün fotoğraflarına bakın, Ali Sami Yen bu büyüklükte bayrakları o gün görüyordu. Polis saldırıya geçti tribüne. Bizden bir kişi alıp, sekiz-on polis ayaklar altında dövüyor, sonra çeke çeke dışarı çıkartıyor. Biz polise saldırıya geçiyoruz, içimizde ağzı burnu parçalanmayan kalmadı. polis demirkapıların arkasına saklanıyor, bir pundunu kollayıp tekrar saldırıyor. Ve taktik olarak, tribünün arkasından yine tek bir kişi alıyor, yine tekmeler altında sürükleyerek dışarı çıkartıyor. Polisle iki saat süren bir çatışma. Tribünde bayrakları havalandıran çocuklar dışında hiç birimiz bir saniye olsun maça bakamıyoruz. Kupayı Galatasaray alıyor, dışarı çıktığımızda toplanıp, polis arabalarına saldırı, sonra Galatasaraylı dövmek için sokak aralarına dağılıyoruz, yüzlerce mont, eşofman, sarıkırmızılı bayrak topluyoruz. Taksim meydanında taktik geliştirip, sarı-kırmızılı bayraklarla bağırıyoruz, bayrağı gören cimbomlular keklik gibi düşüyor, tam zamanı deyip çocukları paramparça ediyoruz. Tekrar gelen yok, tekrar sarı-kırmızılı bayrakları sallıyoruz, staddan yeni gelmekte olan cimbomluları tekrar tuzağa düşürüp... İyi cins, kalite üç-beş meşin mont yüzünden kafile içinde sert tartışmalar Trabzon'a kadar sürdü!

Viyana kapılarından dönen Osmanlı orduları gibi, İstanbul'dan, "Cumhurbaşkanlığı kupasında ananızı .ikeceğiz" deyip geri döndük. Kafile ani bir kararla, Beyoğlu'nun tüm arka sokaklarında o zamanlar zibil kadar çok, otel adı adında çalışan genelevlerine taşındı. Giren çıkmıyor otellere. Otobüsü kaldıramıyoruz. Gecenin iki-üçüne kadar pavyonlardan gelecek çocukları bekliyoruz. Toplamak için çocukların peşlerinden gidiyorum, otel odalarında gördüğüm sahneler, aile var, anlatamam. Çocuklar kanlarla sabahlamış ve para vermiyorlar, tüm otellerin pezevenkleri sokağa doluşmuş, otelden dışarı çıkamıyor bizimkiler, çocuklar pezevenklere saldırırken, "kan satılır mı ulan, kavatlar, orospu parasıyla ekmek yenir mi ?" diye saldırıya geçiyor, ayakkabıları, gömlekleri otelde kalmış.

Ankara'da otobüs mola veriyor, tuvaletten döndüğümüzde otobüs kaçmış. Parasız Ankara'nın göbeğinde kalıyoruz. Nerden para bulacağız diye turlarken, eski terminalden Tandoğan'a, ordan Beşevler'e kadar yürümüşüz, tam önüme beyaz bir güvercin düştü. Elime alıp sevmeye başladım. Kahveden bir adam yanıma koştu, "Arkadaşım seksen lira veririm bana ver!", Otobüs parası otuz lira, seksen, çok para. Kuş parayla satılır mı, pirelendim, bunda bir iş var. bir daha geldi, "Arkadaşım kandırıyor seni, bu kuş en az 150 lira eder!".. Cebeci istasyonunun yanında 130 liraya beyaz güvercini sattık, terminale koşup, Trabzon'a döndük.

Birkaç yıl sonra çoktan Ankara'ya yerleşmiştim, bir gece evde yoktum, sabah eve geldiğimde, evin önünde iki otobüs. Ankaragücü maçına gelmişler, kapıyı kırıp içeri girmişler, halı, kilim, bulduklan her yere uzanıp yatmışlar, yetmemiş, kilimleri apartmanın merdivenlerine çıkartıp, on-onbeş kişi de orada uyuyakalmış. Tam bir felaket! "Aaaa gara Nihat gelmiş" diye ayaklandılar, sarılacağım, sarılamıyorum, hoşgeldiniz diyeceğim, diyemiyorum, bu belayı başımdan nasıl atayım, hepsi arkadaşım. Birkaç yılda, kitaplığımda üçyüz-dörtyüz kitap taşımıştım, değişen sadece buydu hayatımda. İçlerinden biri "ne yazıyor Gara bu kitaplarda" dedi, "bilmem" dedim, "hepsini okudun mu?" "Eh işte".. Topluca maça gittik. Maratonun yarısını polis bize verdi. Ne olduysa bizimkiler yan trübüne saldırıya geçti. Tribün boşaldı. Polis çember kurarak bizim tribüne saldırıya geçti, dairenin içine sıkıştırdı, joplarla maçın henüz başında bizimkileri stad dışına çıkarttı. Koskoca tribün boşaldı, nasılsa polis bana dokunmamıştı, ben de eskisi gibi taraftarın ortasında başrollerde değildim, artık. O boşalmış tribünün tam ortasına gidip, tek başıma oturdum. Ankaragüçlüler tek kişiye dahi tahammül edemedi, saldırıya geçti, kımıldamadan, yerdimde oturdum. İki sıfır yenildik, zaten Ankaragücü'ne şansımız tutmuyordu.

Aynı mahalleden birlikte top oynadığımız arkadaşlar, ilerleyen yıllarda şampiyon Trabzon kadrosunda efsaneleşti, hikayelerini gazetelerden okudum. Milliyet Gazetesi spor servisinde her pazar akşamı, yıldız değerlendirmeleri geliyordu, gizlice, Trabzonspor'a, Akçabaat Sebatspor'un tüm futbolcularına üçer yıldız koyuyordum. Bir de Milliyet Gazetesi yılın sporcusu anketi düzenledi, Milliyet'in onbinlerce iadesi depoda duruyordu, tek tek kuponları doldurup, Şenol Güneş adına kutuya attım, o yıl Şenol Güneş yılın sporcusu oldu.

Holiganlık bir gençlik hastalığıdır onu kimse tutamaz. Bu hastalığı birçok kirli politikacı, kirli işadamı kullanıp, kahramanlıktan pay ister, zaferin gölgesinde kirli hayatlarını, kirli paralarını temize çekerler, bu yüzden Trabzonspor'dan soğudum. Hiç kuşkunuz olmasın, Osmanlı ordularındaki genç levendler de aynı azgın alevli heyecanları duyuyordu. Bu gençlerin ateşi dindirmek için Anadolu'da binlerce dergah açıldı, yüzlerce tarikat kuruldu, bu ateşi dindirmek, ehlileştirmek için. O gün, padişahlar kullanıyordu bu genç alevi... Bugün futbol heyecanıyla gençlerin delirmiş alevini büyük işadamları kullanıyor. Trabzonspor böyle oldu, tüm futbol tarihi böyle oldu. Bizler gençtik, kudurmuş delilerdik, gerçekten, Tanrı'nın yarattığı hayvanlar gibi sahici vahşilerdik, birileri bu "vahşiliği" kullanıp, köşe oldu, bakan oldu, olmaya devam edecek. Kitaplarımdan bunu öğrendim, bu yüzden, Trabzonspor'uma rağmen, yazarlık hayatımda tek bir futbol yazısı yazmadım.

Ben 13-14 yaşındayken kalearkasında top topluyordum, antremanlarda, maçlarda ikibuçukluk yapıyordum, Şenol Güneş'in nasıl iyi kaleci olduğunu bilirim, bazen topu tutamıyor, kalearkasından ben uçuyordum. Seyirci kahkahalarla beni alkışlıyordu bir müddet. Çok seviyordum bu alkışları ve bu uçuşları. Bazen içimden, şöyle bir ses geçiyordu: "Şenol tutamazsın topu, ben uçayım!". Bunca sevmeme rağmen Şenol'u, neden böyle düşünüyordum. Çünkü ben de insanım, ben de alkış istiyorum, bu zafer onların zaferi, bunu çok düşündüm, topu, Türk Edebiyatının orta sahasına doğru sürmeye başladım. Birgün anasını .ikeceğim diyorum, İstanbul'daki edebiyatçı milyonluk eşşeklerin, bakalım... Asla başkalarının kahramanlığını yağmalamayacağım. Ama tarihinin en kötü futboluna rağmen gözüm dalıyor bazan maça, ".mına koduğumun uşakları" diye gizli, pervasız, Allahsız bir sevinç hüzünle dolduruyor içimi. Aynaya baktığımda suratımda o günlerden kalma, köpek kıçındaki yanık gibi itliği hala orada görüyorum. Ve şimdi çok daha iyi anlıyorum, hepimizin gerçek takımı Fener'dir. İbne, puşt, birbirinin kuyusunu kazan orada, arkasından konuşan orada, ruhsuzlar orada... Hepimiz Fenerliyiz, ruhumuza en uygun Fenerbahçe, birgün Pendik'e yenilir ertesi gün Manchester'i yener. Eğer bir takım tutacaksanız, Galatasaray'ın o klas, centilmen, çok bilmiş, ağırbaşlı havalarına kanmayın, yarın açıkta kalırsınız, biz, birbirimizle dalaşacağımız, küfürleşeceğimiz insanlar olmadan yaşayamayız.

NİHAT GENÇ
nihatg@leman.com.tr

feyhan@leman.com.tr

Akşamsefası

Dengeli Beslenme

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM

GÜZEL ABİM, SAATİN KAÇ OLDUĞUNU SORUYORSUN AMA, KOLUMDAKİ SAAT SENİ YANILTMASIN, ÜZERİNDEKİLERİ OKUYABİLİYORSAM NAMERDİM..: SIRF AKSESUAR OLSUN DİYE TAKIYORUM..!

SELAM! ÖZEL AJAN SİMİT!.. MUSTAFA BEY EVDE Mİ ACABA YENGE?..

EVDE..!: YALNIZ ŞU ANDA İNTERNET MİDİR NEDİR İŞTE ONUNLA UĞRAŞIYO..!.

TAMAM... BİZ DE ZATEN KENDİSİYLE BUNUN İÇİN GÖRÜŞECEKTİK..!.

ULAN BU CİA'DA N'OLUYOR?.. NERELERE GELDİM BÖYLE?..

CIA
Secret Files
gizli dosyalar açıp bakan terbiyesiz bir eşşektir.

KENDİ KENDİNİ YİYEN ADAM...

DENİZİN YÜZ METRE ALTINDA OSURARAK DÖTÜNDEN GAZ KABARCIĞI ÇIKARTMAK SURETİYLE EĞLENMEK HANGİ AKLA HİZMETTİR?.. A BENİM DELİ DİVANELERİM?.. A BENİM ERİK HOŞAFI KAFALI YİĞİT GENÇLİĞİM..!. OOOF OF..!. GULUP SU YUTTURDUNUZ BANA BE..!...

BABAA?.. NE İŞİN VAR BURDA? DAHA DA ÖNEMLİSİ BURAYA NASIL GELDİN?..

ULAN İNSAN BİARAR SORAR BE..!. ALTI AYDIR ARADIĞIN YOK..!. ANAN HASTA OLDU, YATAKLARA DÜŞTÜ! BEN DE KALKTIM GELDİM! SAĞOLSUN ŞU ARKADAŞ GETİRDİ BURALARA. SANA KALSA YÜZÜNÜ GÖRECEĞİMİZ YOK..!.

ARCTİC
KUZEY KUTUP OZON TABAKASI ARAŞTIRMA ÜSSÜ...

ERDENER ABİ Kitabı pek yakında geliyor.

ZİFTLİ SÜTLAÇ

GÖKHAN DABAK

TAVUKÇULUK MÜESSESESİ AÇMA KONUSUNDA SON DERECE ISRARCIYIM ALFRED HAHHAHHAHH!..HOHHOHOO!..NEDEN Mİ GÜLÜYORUM ALFRED?.. ÇÜNKÜ TAVUKÇULUK MÜESSESİ AÇMA FİKRİ BENİ ZİYADESİYLE MEŞ-UT VE BAHTİYAR EDİYOR ALFRED...TAVUKÇULUK MÜESSESESİ, TAVUKÇULUK MÜESSESESİ...BU İKİ KELİMEYİ TEKRARLAMAKTAN BIKMAM, USANMAM ALFRET...TAVUKÇULUK MÜESSESESİNDE ISRARLIYIM ALFRET...

BAKIN SERBÜLENT BEY, BU KONUDAKİ ISRARINIZA BİR LAFIM YOK... FAKAT SIRTIMA PIÇAK SOKMANIZ ÇOK MANASIZ...BEN VEFAT EDERSEM KİME ISRAR EDECEKSENİZ SÖYLER MİSİNİZ BANA?..

NECLA BENİ ÖLÜMDEN KURTARMAK İÇİN DOMUZ KUSMUĞU İÇMEK ZORUNDA KALSAYDIN İÇER MİYDİN?. BUNU BENİM İÇİN YAPAR MIYDIN BAHAR GÖZLÜM...

BEN MUTAASIP BİR AİLEDEN GELİYORUM FERİT, AT KUSMUĞU, FARE KUSMUĞU DESEN HAY HAY, FAKAT DOMUZ KUSMUĞU KESİNLİKLE OLMAZ..!.

YAPMADIĞIM BİR BU KALMIŞTI... BUNU DA YAPTIM, PEK FERAHLADIM, PEK İNVENŞIBIL OLDUM VALLAYİ... SAYIN SEYİRCİLER...

AYOL AZDIRDIN BENİ ÇAPIKIN ACCIK DEPREŞTE ORGAZMI OLAYIM BARİ..! HAA Hİİİİ HAA Hİİİİİİ..!..

VAR MI LAN ÖYLE UMARSIZCA SAATİ SORMADAN GEÇİP GİTMEK, GELİN ÇIBIK BURAYA..!

AAA...DELİNİN ZORUNA BAK...BİZ SAPIK MIYIZ Kİ SANA SAAT SORALIM... SEN GİT DE KENDİNİ RUH DOKTORLARINA BOĞDURT PİS KİŞİ...

İYİ DEDİN HULKİ!..

ZIPPIDI ZIPPIDI

agdabak@leman.com.tr

Akşamsefası

İstanbul Film Festivalinden seçmeler meçmeler!

Sumoyla Gelen Dostluk

Olaylar **Zao Çio** adında bir gençin oturduğu mahallede **"Ejderha Kardeşler Sumo Salonu"** adlı bi kurs salonun açılması, genç **Zao Çio** bu kursa kaydolup sumo güreşi öğrenmek istemesiyle başlar. **Zao Çio**'nun babası **Fio Çio**'nun origami yani Japon kağıt katlama sanatı işi yapan dükkanı vardır ve çağdaş hayat yüzünden işleri biraz kesattır. Neyse, bi akşam bütün aile oturmuş televizyonda Japonca dizi film izlerlerken **Zao Çio** babasına *"Baba ben kursa gidecem biraz para ver"* der. Baba üniversite hazırlık kursu sanıp *"Hay hay yavrum"* der ve çıkartıp oğluna 500 yen verir, fakat Sumo kursu olduğunu öğrendiğinde parayı hemen geri alır. **Zao Çio** *"Ya niye aldın?"* der, baba *"Yavrum kenara köşeye bi kaç yen atabilmek için senelerdir sabahtan akşama kadar haşır huşur kağıt katlamaktan anam ağladı...Eğer ilim irfan öğreneceksen helali hoş olsun, istediğin kadar para veriyim ama, kâsene kırışmış bi bez bağlayıp milletle güleş tutman için bi kuruş bile vermem, bilmiş ol "* der. **Zao Çio** gençliğinde verdiği coşkunlukla *"Ya n'olur para ver"* diye ısrar eder, baba çok sinirlenir *"Aha sana sumo aha sana judo"* diye **Zao**

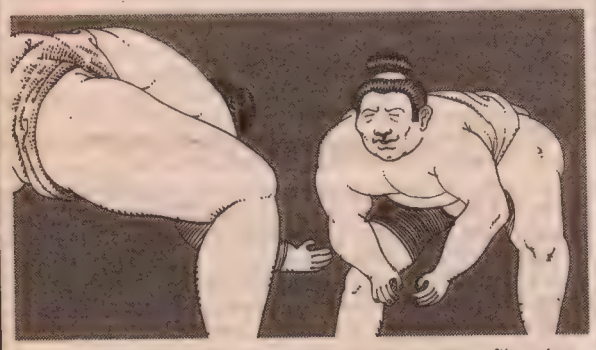

Çio'yu döver. **Zao Çio** sopayı yiyince sinematografik anlamda akıllanır, adam olur *"En iyisi bi işe giriyim, çalışıp kurs parasını biriktiriyim"* diye düşünür ve bi çayocağında işe başlar. Gel zaman git zaman **Zao Çio** kazandığı paralardan 300 yen civarında bi para biriktirir. Günlerden bi gün ocağın karşısındaki kırtasiyeci dükkanından iki çay bi neskuik sipariş edilir, **Zao Çio** siparişi götürür, orda tezgahtar olarak çalışan **Huan Van Lee** ile tanışır ve çok samimi olurlar, beraber takılmaya başlarlar. Bi gün muabbet ederlerken **Zao Çio** birikmiş 300 yeni olduğunu söyler. **Huan Van Lee** "Benim halaoğlu Tokyo borsasında çalışıyo parayı ona verelim borsada oynasın şerefsizim bi ayda paranı misliyle katlar" der. **Zao Çio** *"yapma ya"* der ve parayı **Huan Van Lee**'ye verir. Aradan iki ay geçmiştir ama **Zao Çio**, **Huan Van Lee**'ye *"Kanka bizim para n'oldu?"* der. **Huan Van Lee** *"Para batmış be cankuş"* der. **Zao Çio** çok sinirlenir *"Yedin di mi parayı itoğluit"* diye **Huan Van Lee**'ye girişir. **Huan Van Lee** genç **Zao Çio**'yu döver ve kaçar. O sırada yoldan bir kung fu ustası olan **Tim Çi Vang** geçmektedir. **Tim Çi Vang** sinirinden ağlamakta olan **Zao Çio**'yu görür ve *"N'oldu lan tırto niye ağlıyon?"* diye sorar. **Zao Çio** tüm olan biteni anlatır. **Tim Çi Vang** *"Sana bildiğim bütün kung fu numaralarını öğretecem"* der. **Zao Çio** bunu duyunca çok sevinir ve **Tim Çi Vang**'ın peşine takılır. Günler geçer fakat **Tim Çi Vang** genç **Zao Çio**'yu paso bakkala yollar yarım ekmeğe kaşar, salam vs. gibi tıss işler yaptırır, kung fu öğretmez. Genç **Zao Çio** bu duruma kıllanır ama ses edemez. **Zao Çio**'nun bu mahsun ve efendi halini gören bakkal ona yanında çalışması için teklifte bulunur. **Zao Çio** teklifi düşünmek için süre ister. İki hafta gece gece gündüz teklifi düşünür sonunda kabul eder. Ama bakkal yanına başka bi çırak almıştır **Zao Çio**'ye *"nabiyim senden ses çıkmayınca ben de işi kabul etmedin sandım"* der. **Zao Çio** sinirlenir ama, önemsememiş gibi yapar. Akabinde o bakkaldan alışverişi keser, iki sokak aşağıdaki bakkaldan alış veriş etmeye başlar. **Son**

Soner Günday

Akşamsefası

KEMAL ARATAN

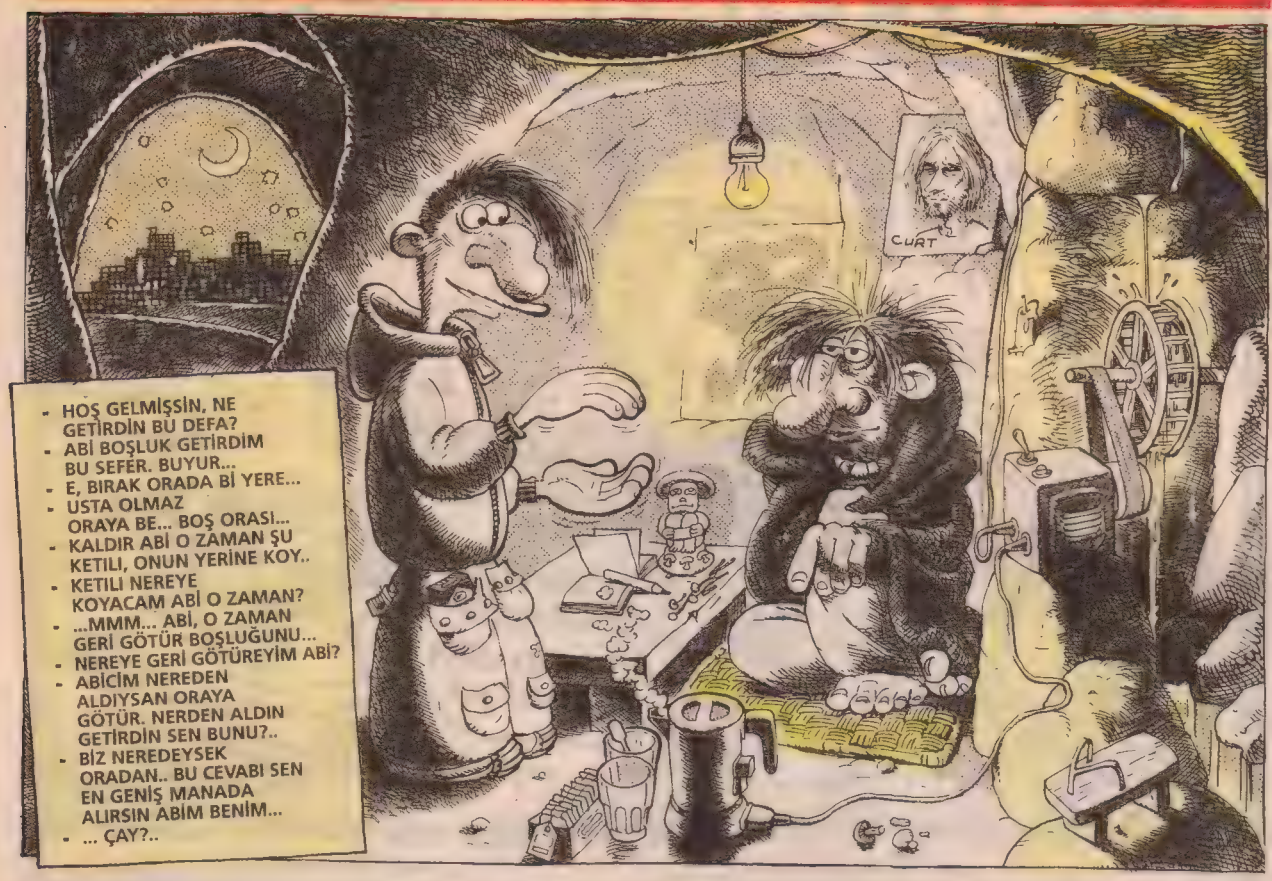

Akşamsefası

AYRINTILAR
metinfidan

Selâm... Bi şey gelmişti; neydi o?.. Geldi diyoz ya hani zırt pırt?!. Bahar mı?!. Geldi mi?!. Kim?!. Tamam, bi dakka, geldi diyelim hadi... Geldi mi?... Gelmedi. Bankaya gitti. Ordan notere uğrıycak.. Bi dakka yaa!.. Tamam, geldi diyoz hadi... Noolucak?!. Bi kere, nası geliyo, o önemli. Gelse bile, ben görcek miyim?. Ya görmezlikten gelirsem?!. Gelemem de, geldim diyelim hadi, soğuk davrandım kafamı çevirip, noolucak!?. Ha?. Söyle, noolucak?! Hadi; söyle!. (Tamam geç, zorlama, bişiy çıkmadı!) Aslında beni raatsız eden, geliyo! diyip tırsıtıyolar ya; o acayip! Anaa, geliyo! Kaçılın! Halbu ki, o gelmiyo, biz gidiyoz! (İyice karambole getiriyim de şöyle, ne geliyo, ne bitiyo, pek annaşılmasın!) Ama hayır! Hiç çekinmeden, kim geliyo, ne dönüyo, açıklıycam! İşin doğrusu, baar geliyo diye, bizi uyutuyolar!?. Tabi bunu kanıtlamam lazım! Fakat yeterince bilgim, tecrübem ve espri stoğum yok bu konuda; o yüzden kanıtlayamıycam, lafımı geri alıyom! Hattaa, son üç dört lafımı da geri alıyom ve, başa dönüyoz! Hatırlarsanız, ne demiştim: Bahar mı?... demiştim. Yani, baarma, sus, gelirse gelsin annamında. Ama annaşılmadı. Ben zaten, gelmesin demiyorum! Gelsin! Gelsin, gitsin! Bi daa gelsin, dönsün etrafımda, enseme şaplak atsın, kafamda darbuka çalsın, yine de aazımı açamam tabi. Tükürse, yaamur sanarım. Tırsarım. Ammaaa... Benim de bi sınır noktam ve sekiz tane prensibim var! Hadi altı tene prensibi feda ettik, ikisinden kesinlikle, asla taviz vermem! Hayır hayır! Lütfen! Peki tamam, buyrun! Bi prensip de yeter bana... Hadi bakalım, gelsin! İyice gelsin! Uzaklaşsın, gerilsiin, aniden gelsin! Abansın! Aslında aynı anda gelmemiz lazım! Bi şekilde haksızlık bu! Herneyse, amma lafını ettik lavuğun yaa!. Allah'tan, bi tane prensip kaldı elde! Önemsemiyomuş gibi yapma prensibi!.. Aslında, bi tane prenses olsa şu an, nefis olurdu! Aha, bak işte! İki tane önemli prensibi kaptırmasaydık bahar'a; daa sakin olurdum! Bunnardan bi tanesi, açık vermeme, öbürü de kelime esprisi yapmama prensibiydi... Neyse, du bakalım, daa yeni geldi! İyi davranıyım ona, büyüklüünü felan kabul ediyim, dalga geçmiyim, verir prensiplerimi geri! Hattaa, aferin der, iyi dayandın! Al bi prensip de benden! İstemiyom, kalsın derim ben de! Çok aar oluyo, taşıyamıyom! "Peki; ne istiyon?" der. Susarım, kafamı öne eğerim. İçimden kelime esprisi yapmak gelir! Annar beni. Çenemden tutup kaldırır, kafamı yavaşça ve, "Al.." der, "Neyi?" derim, safça gülümseyerek, heyecanlı bi şekilde... "Bunu!" der... Mına kodumun mevsimi seni! Kovalanım ipneyi! Bi de dalga geçiyo! Ver ulan prensiplerimi geri! Aha! Düşürdü bi tanesini! Bakıyım, hangisiymiş bu! Hmm? Sakin olma prensibi... İyi!.. Koydum yan cebime, yavaşladım. Akşamüstü, tekrar düşerim peşine...

POTPURİ:... Izgara tanıtımına baktım yine gece, tv'de. Bi ızgarayı tanıtıyolar. Öyle bi tanıttılar ki, tanıdıma pişmaan oldum! Unutmak istedim! Ama tanımıştım bi kere! Profesörler felan tanıttı. Tabi çok güzel kadınlar ayrıca. Ama, eski, kötü ızgarayı kullanan kadın olaanüstü biri diildi. Yeni ızgara kullanılınca, kadınların hepsi anîden çok seksi oldu! Oha lan!.. Kondüsyon aleti tanıtımı da izledim ayrıca. Bi golf sopası tanıtımı vardı bi de! Yerli yabancı, bi sürü şey tanıtıyolar! Bi ayakkabı tabanı reklamı çıktı sonra. Tabi, çok nefis tanıttılar yine! Bi dost gibi!.. Olaanüstü bi eşya gibi!. Tanıt canım; bişiy demiyoz.. Zaten, para istiyolar sonra. Laank! diye ödeme tablosu, ekranda! İnsan, tanıttı şeyin parasını ister mi?!. Zivp!.. Sözlükten bişiy bulmak! Aman Allaam!. Yine! Bi kere de, ilk açtım sayfada karşıma çıksa ya şu kelime! Bi oraya dön, bi buraya! Bazen de en kıl yerde oluyo aradın! Tam sayfanın ucu! Göremiyon, geçiyon! Geri, ileri!. Tek tek ilerlemek lazım tabi. Bi'an dayanamıyon, üç sayfa felan aynı anda çeviriyon! Aha işte, geçtin! Geri dön hadi! Ama yaklaştın, az kaldı... Teybin kayıt kafası kirlenmiş.. Kulak temizleme çubuuyla sildim. Bizim kafalarda böyle, ara sıra, bi çubukla felan yani, temizlemesi kolay bişii olsa? Hömbedee!! Ben de çok ilginç bir şey söyledim sanki! Belki tıpta vardır böyle bişiy. Yani, çek ap felan? Damarları temizleme? Neyse, bilmiyoz, atıp tutuyoz. Herşey de herşeye benzemez ki! Kulak çubuu ve kayıt kafasından çağrışım yapıyım dedim, pek çağrışmadı! Az bişiy çağrıştı? Hafiften? Belirsiz? İnce? Fısıltı gibi? Eh, yeter... Kapaanı açtım dolabın; koleksiyonu yapılan, dümdüz böcekler gibi, bi tanesi, o mıknatıslı kapağa lak diye yapışmış! Dün heralde? Ööle ezilmiş orda lavuk! Ayaklar felan havada; poz veriyo gibi! Arada kalmış zavallı. tam girişte. Ne içerde, ne dışarda! Hadi, kalorifer böcekleri aptal; peki ya boğalar? Salak mısınız oğlum! O renkli beze diil, nah, şu hemen yandaki adama saldırcaksınız! O sinirlendiriyo sizi! İspanyol tv'sinde gördüm, hayvanın sırtı, yanılmış! Nası olduysa? İçinden, etleri felan gözüküyo, jöle gibi! Koştukça, kan sıçratıyo, içi, dışına çıkıyo. Ama hala beze saldırıyo lavuk! Bizden de barbar şu İspanyollar! Biz naaptık ki? Alt tarafı, köpeği çöp kamyonunun içinde ezdik. Bi dakka, biz kimiz ya? Siz nesiniz? Nooluyo lağn?! Cüm-bom!... Avrupa duydu artık sesimizi! Ama baarıyoz hala! Zaten, çok yakından bile baarabiliriz. Yavaş konuşmasını bilmiyoz ki!.. Eeeh! Sıkıldım genelleme yapmaktan be! Tutmıycak sonra çoğu!.. Aşaaya iniyodum. Parka doğru. Düşünceler felan. (Düşünceler: düşünceler. Felan: Ne olduu belirsizler, abuk sabuklar.) Tabi, etrafa da bakıyom. Aaçlar, yapraklar filan!.. Ay; ağh!.. Bi tökezledim ki, düşsem daa iyi olurdu! Ne olduunu bile annamadım! Burkulma deniyo buna. Ayaam burk! etti. Kırılıyodu az daha! Vücutta, onla beraaber yan yattı, gırıldı döndü! çöktüm sanki yere, aniden! Bi de ciddi ciddi yürüyoduk! Bütün düşünceler daaldı! Olay maallinden biraz uzaklaşınca, kendime gelebildim. Sanki az önce burkulan, aman, yani ayaa burkulan, ben diildim. Çaktırmadan etrafa bakmıştım o an, gören var mı diye ama, kimsecikler görmedi. Görse ne olur lan! Yaparım anında bi espri, garizmatik adamım zaten! "Vay be! Ölüyoduk lan! Ne burkulmaydı" felan derim. Gülücükler saçarım. Yaparız bişiyler... Yrraamı, yaparsın!. Burkuluyon burkuluyon, geliyon burda hıncını alıyon! Yiyosa, tam burkulduun andan sonra yap bakalım espriyi ve o raatlık!? Burkuk seni! Ulan, duyan da, habire burkuluyoz sanıcak! Ben saadece, ilginç yani, değişik bişiy felan diye annatıyom ama, di mi? Tamam tamam! Kes! Bi çözümlerim şimdi seni, burkum burkum burkulursun? Öğeheaargh; miydem bulandı! Bi sürü "uu" var! Hemen iyi günner diliyorum ben!..

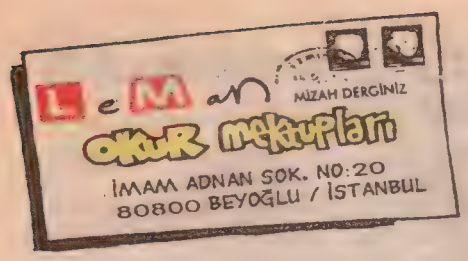

Merhaba Leman;

Mutluluktan ve sağlıktan yana herkesin şanslı olmasını diliyorum. Herkesi selamlıyor, kucaklıyorum.

Bahsetmek istediğim, 7 Nisan günü cumhuriyet gazetesinde çıkan bir yazı ve bu yazıyla ilgili yorumlarım, daha doğrusu gören bir göz olarak tespitlerim olacak.

Konu, Selçuk Üniversitesinde bir fakültede yapılan asistanlık sınavı ve buna sınavda başarısız olan ve boş kağıt vermesine karşın olumlu sonuç bekleyen, bu sonuç çıkmadı diye sınav ile ilgili bir doçentin komaya sokuncaya kadar dövülmesi. (Tedavi için mi yoksa sen biraz dolaş gez diye mi bilinmez şu an bu doçent Almanya'da. ne zaman gelir gelince ne olur bilinmez. Bilinen O'nun izinli olarak gönderildiği.)

Ve dekan da çıkıp açıklama yapıyor: "Okulumuzda reislerin egemenliği söz konusu değildir. Bu dayak olayıyla da reisler egemenliği arasında bağıntı kurulamaz" falan filan. Yalan! Bu okulda seven insanlar birbirlerinin ellerini bile tutamıyorlar. Çünkü hemen biri kantin kurallarını hatırlatmaya kalkıyor ya da bu egemen olmadıkları iddia edilen kişiler tek tek sınıfları gezip kuralları okuyor unutanlara, bilmeyenlere ve uymayan olursa diye gözdağları vererekten. Düşünün...

Keşke kimse egemenlik kurmamış olsaydı da, kimse egemen olamaz sözleri doğru olsaydı da herkes özgür olabilseydi. Fakat her sınıfın, bölümün, kantinin, fakültenin her yerin ama her yerin bir egemeni var maalesef. Getirisi ne, baskı ve kontrol edebilme durumu. Edin bakalım...

Görünüşte herkes halinden memnun şikayetçi olan yok gibi ama şikayetçi olsan ne olur, kimi kime şikayet edeceksin... Öğrencilerini sınava tabi tutan bir akademisyen ve kağıtlarının başına "Kendimi Türk gibi hissediyorum" yazan her kişiye artı puan vereceğini vaad eden biri ve diğerleri, eeee ne olacak şimdi?

Bu egemen kişiler ve egemen (onların) olmasını sağlayan, onlara pirim yaptıranlar da sözüm ona vatan, millet gibi kavramların yılmaz savunucuları. Olamaz.

Benim dedelerim kanlarını döktü bu vatan için, bizim için! Arkadaşlarım şehit düştü ama sırf siz sahiplendiniz bazı şeyleri ve şimdi de baskı ve zorbalıkla egemensiniz. Gücüme giden de onların saptırılması kabul edilmemesi. Demek ki yaptığınızın iyi olmadığını ters tepki alacağını biliyor, evet egemeniz diyemiyorsunuz. Bu ülkenin aydınlık insanlara ihtiyacı var. Birliğe ihtiyacı var. Ülkemi ve tüm insanları seviyorum.

Aziz

Ne Mutlu Köylü Kalana

Bizim gibi gelişmemiş 3. dünya ülkeleri sınıfına giren toplumlarda kendilerini entellektüel sanan (aslında bunlar enteldir) yarı aydınlar karşılarındaki insanı aşağılamak için "köylü" derler. Gerçek anlamda entellektüel olan bir kişinin böyle iğrenç ve sinir bozucu bir ifadeyi kullanması kelimenin tam manasıyla beni zıvanadan çıkarıyor. Yıllarca ezilmiş, ağır vergilerle iliğine kadar emilmiş, sadece seçimlerde anılmış, yeri gelmiş yurdundan kovulmuş, eğitim, sağlık, sosyal hizmetler gibi temel ihtiyaçlardan mahrum bırakılmış,l bu misafirperver, bu vefakar sevgili halk, nice ozanlar, nice devrimciler yetiştirmiş, yeri geldiğinde özgürlük ve adalet için canlarını vermişlerdir. Sırf bu günkü getirildikleri konumdan dolayı karşısındaki insanları aşağılamak için köylü sıfatını kullananlar kendilerinderi utanmalıdırlar. Utanmalıdırlar; çünkü sınıflar arası uçurumların arttığı, ilişkilerin yozlaşıp, sırf menfaat aracına dönüştüğü bir zamanda sahip oldukları hümanist değerleri korumayı başaran bu insanlar aşağılanmayı değil aydınlatılmayı bekliyor.

Sorunlarımızı açıkça bilen kişilerin yapacağı en mantıklı şey sınıfsız bir toplum oluşturma mücadelesini bu kesimin güçlerini kanalize etmelidir. Bunun tek yolu eğitimdir.

Herkes karanlıktan şikayet edeceğine, birer mum yakmasıyla karanlıklar aydınlanır. Sizler de kendi çevrenizden başlayarak bu aydınlanmaya katkıda bulunacaksınız. SINIFSIZ BİR TOPLUM İÇİN EL ELE.

M.S. - Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen Ed.Fak.Kimya Bölümü.

Sevgili Leman,

Leman'ın durumu ortada bulunduğu çizgiden taviz vermeden, satılmış medyadan apayrı bir yerde. En önemlisi de arkasında bilinçli bir okuyucu kitlesi olduğuna inanıyorum. Ben de tüm bu insanlar gibi düzenli takip ediyorum.

Özellikle de okur mektupları sayesinde bizim hissettiklerimizi hisseden başka insanlar olduğunu bilmek, yalnız olmadığını bilmek, batan bu dünyada insana biraz daha yaşama gücü veriyor. Direnmek ve mücadele etmek için biraz daha yüreklendiriyor. Şu anda okulumda sıramda oturuyorum, lisedeki son haftam ve bende üniversite okumak için, ülkem için, insanlarım için, özgürlükle gelecek mutlu yarınlar için tıpkı benim gibi, binlercesi gibi çalışıyorum. Bizleri yani gençleri her yıl "kazanma-kaybetme" korkusu içinde; bireyci, rekabetçi, yoz bir piyasa kültürünün kuşatması altında, en yakın arkadaşımızdan dahi nefret edecek şekilde; sistemin istediği bireyler haline büründürmek için her gün yeni bir oyun çevriliyor. Ama bu sistemin yıkılması lazım artık...

Bir an kendimi kaptırdım galiba aslında ben Hasankeyf'den bahsetmek istiyorum. Bu güzel tarihi yerleşim yerinin üzerine yapılmak istenen barajdan...

Elbette ülkemizin tam özgür olmasını, küçük ABD değil büyük Türkiye olmasını istiyoruz. Bunun için de enerji kaynaklarının ne denli önemli olduğunu ben de biliyorum. Ama turizm ile getiri sağlayabilecek olan Hasankeyf elli yıllık bir baraj için sular altında kalacak. Böyle bir projeyi nasıl bir beyin hazırlayabilir, nasıl bir mantık düşünebilir; insanın aklı almıyor doğrusu.

Bugün yurt dışına kaçırılan, nerede olduğu bile bilinmeyen binlerce taşınabilir tarihi eserin peşine düşeceğimize, taşınamayan tarihi eserlerimizi yok etmeye çalışıyoruz. Gerçekten çok acı... İnsanın içi gidiyor ama gerçek bu. Ben sadece televizyondan gördüm Hasankeyf'i ama belki de bizden sonraki kuşaklar televizyondan Hasankeyf diye bir baraj gölünü görebilecekler sadece.

Fakat çözümü olan bir sorun bu tıpkı Türkiye'nin diğer sorunları gibi. Hem Hasankeyf kurtarılıp hem de baraj yapılabilir. Üstelik de bunun için sadece su seviyesinin otuz beş metrede tutulması yeterli olacak. Fırtına Vadisi için yaptığımız mücadeleyi Hasankeyf için de yapmalıyız.

Sivil toplum örgütleri olarak ya da halkın her bir ferdi olarak elimizden geleni yapmalıyız. Karadeniz'de kemençe susmadan horon bitmez. Ve kemençenin sesi hala geliyor, durmak yok, direniş var, mücadele var. Tüm Leman okurlarını, yazar ve çizerlerini en içten devrimci duygularımla selamlıyorum.

Gürkan - Trabzon
gsgurkan@yahoo.com

Vurulduk Ey Halkım*...

Sevgili Leman okurları; Ben içinde bulunduğum durumu elimden geldiğince anlatacağım. Mecburiyetten dolayı bazı şeylerin üzeri kapalı olabilir. Anlayacağınızdan şüphem yok.

Ben gurbette okuyorum. Çoğu kişi gurbette okumuştur, eminim. Fakat çocukken değil herhalde -Memleketimden koptuğumda daha ondört yaşındaydım- Başta çok zor geldi. Burada okumak istemiyordum. Ama ayrılamıyordum da. -Ayrılmak için para ödemek gerekiyor- Yemekleri bile çok kötü olan bu yerde ev yemeklerini özlememek elde değil.

Dışarıya sadece haftasonları çıkıyoruz. -Yatılı okul- Çıksam da özlediğim şeyleri yapamıyorum. -Bazen çıkamıyorum- Çünkü ailem fazla para gönderemiyor. Bunu dert etmiyorum zaten. İnsanları da çok garip buranın. Zaten yerli halk fazla değil. Haiki memurlar oluşturuyor. Ama yerli olan bir avuç insanı da çok yobaz. Biz öğrencilere uzaylıymışız gibi bakıyorlar.

Batıda, çok güzel bir yerde bulunmasına rağmen bu şehir hiç gelişmemiş. Şehir demeye dilim varmıyor. Çok küçük bir yer. Birkaç cafesi var. Bir tane de disko demeye bin şahit ister -partiler düğün salonlarında yapılıyor- -parti denirse- İzmir'den geldiğim için bu durumu yadırgıyorum doğrusu. Çok sıkılıyorum. Nasıl bir durumda olduğumu siz tahmin edin. Hoş bunların olmadığı bir yer şehir olamaz demiyorum. Şikayetçi olduğum şey hiç gelişmemiş olması. Sanayi kuruluşu bile yok. -Hemen hiç- Genelde memur ve öğrenci olduğundan tüm gelir; çay bahçesi, lokanta, beyaz eşya, bakkal ve markete dayanıyor.

Okuduğum okuldan "Türkiye'nin belli başlı okulları arasında yer alıyor" diye bahsediyorlar. Fakat ben hiç de öyle görmüyorum. Her yerde olduğu gibi burada da eğitim ezbere dayanıyor. Gereksiz bir yığın saçmalıkla genç beyinler uyuşturuluyor. İlgili araç ve gereçler yeterince kullanılmıyor. -HER ŞEY GÖSTERİŞE DAYANIYOR- Dersler, en zayıf kişiye göre anlatılıyor. Bu, tabi ki çok iyi. Fakat ben o dersten iyiysem eğer, aptal muamelesi görmüş oluyorum. -Gelişmek istesen de gelişemiyorsun, önün kapalı- En iyi okullardan biri denmesine rağmen öğretilen tek yabancı dil İngilizce. -Onun da ne kadar başarılı olduğu tartışılır-

Bu okulun amacı: "Türkiye'ye belli seviyede insanlar yetiştirmek" Gelin görün ki daha okula alınan öğrencilerin çoğu belli seviyede değil. -Uçağın ne olduğunu bilmeyen adam var ya...-

Yine bütün bunların sebebi; torpil, kişilerin üzerine düşen görevi ciddiye almaması, bilinçsizlik, sistem bozukluğu, sorumsuzluk, değişime açık olduğu söylense de kapalı olması ve en önemlisi BİLİNÇLİ TOPLUM YETİŞTİRMEME, KOYUN YETİŞTİRME İSTEĞİDİR. VURULDUK EY HALKIM* uyanın artık!!! VURULDUK!!!

Haydi ne olur KOYUN olmayalım. Bilinçli bir toplum için bildiğimiz herşeyi çevremize de öğretelim. Ancak bu şekilde ATATÜRK'ün oluşturmak istediği "Çağdaş Uygarlık ve Medeniyet Seviyesi"ne ulaşabilmemiz mümkün. Eğitim bize verilmiyorsa, biz kendimizi eğitelim. Sistem bozuksa, -ki bozuk- biz kendi sistemimizi oluşturalım. Bunlar için ille de başımızda bir çoban mı olsun? Kendimiz yapamaz mıyız? Elbette yaparız. O zaman ne duruyoruz.

Biliyorum, bizim gibiler çok ama sistem bunları eziyor. Ama çok yakın bir günde biz sistemi ezmeliyiz. Lidersiz -çobansız- bir şekilde. TOPLUMCA.

Bu güne kadar bir uğurda savaşanlara ve hala savaşmakta olanlara SELAM OLSUN!!! Teşekkürler...

Teoman - A.

** Uğur Mumcu.*

Sevgili Martı

Gönderdiğin son mektubunu aldım ancak senin adresin bende olmadığı için yazdıklarına cevap veremiyor ve düşüncelerimi seninle paylaşamıyorum, bu da beni üzüyor. Eğer mümkünü varsa bana adresini göndermeni istiyorum ayrıca Zile cezaevine artık mektup yazma ben şu anda başka bir cezaevindeyim yeni adresim aşağıda var. Senden mektuplarını yeni adresime göndermeni istiyorum. Umarım bu not sana ulaşır kendine iyi bakma dileklerimle sevgi ve saygılarımı gönderiyorum.

Ali Rıza Yıldırım
E Tipi Kapalı Cezaevi
D.6 Koğ. 40100 Kırşehir

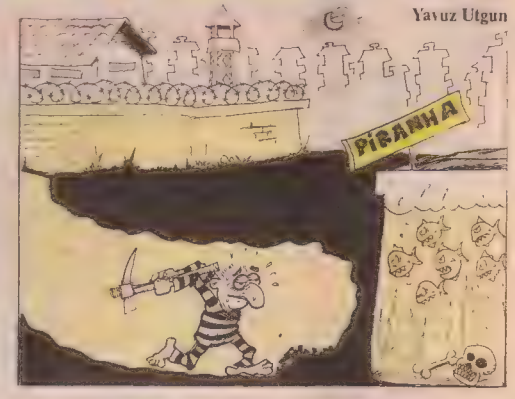

LeMan
SAYI: 442.
29 NİSAN 2000
CUMARTESİ
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● **Yayımlayan:** LM Basın Yay. Ltd. Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGUN ● **Yazı İşleri Müdürü:** Zafer AKNAR (zafer@leman.com.tr) ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGUN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSOZ ● Koan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GUVER ● Şener GUNDAY ● Gunen İÇOĞLU ● Lütfu OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat OZDEMİROĞLU ● Gurcan OZKAN ● Suat ÖZKAYA ● Ender OZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin USTUNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **Tel:** 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 251 52 67 ● **Abonelik için Tel:** 251 42 44 **Fax:** 245 38 06 ● **Baskı:** İlkak Matbaası ● **Dağıtım:** Bir-Yay **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80300 Beyoğlu/İst.
LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan

2- Küreselleşme-Köleselleştirme

Göze kestirilen ülkeleri politik ve ekonomik yöntemlerle içten ve dıştan çökertip **70 sente muhtaç** hale getirdikten sonra, bando ve mızıkayla pezevenk edasında çığırtkanlarıyla aynı ülkeye **"yabancı sermaye"** adı altında girme aşamasıdır. Köleleşmiş halkı ucuz işçi olarak kullanıp kirini, pisliğini, atığını da bu ülkelere bırakarak zenginliğine zenginlik katılır. Bakınız Tayvan, Endonezya, Kore, Meksika, Çin, Türkiye...

3- Küreselleşme - Zombileştirme

Kurdukları üretim ve tüketim çarkının devamlılığı için, bilimin bütün olanaklarından yararlanırlar en ileri teknolojileri kullanırlar. **İnternet**ten **cep telefonu**na, **televizyon**dan **pop** müziğine bütün cazibeleriyle insanı kuşatarak pompaladığı ideoloji ile **insan kendine yabancılaştırılır.**. Ruhuna sahip oldukları **insan artık bir insan suretidir, yaşayan ölülere, zombilere dönüştürülmüştür.**. Tüketim kölesi olarak kullanılmaya hazır bu insanın dışındaki sahip olamadıkları ise **şizofrenleştirilerek prozaklaştırılarak** tehlikesiz hale getirilir.

4- Küreselleşme-Cirosallaşma

Bütün değerlerin çökertilme ve paranın en gerçek güç haline getirilme aşamasıdır. **Televizyonlar, gazeteler, köşe yazarları, starlar** hepsi bu senaryonun içinde **figüran** olarak yeralırlar.. Artık **para ve güce tapınan insan,** yani çalışıp tüketecek **müşteri** (customer) haline gelen insan yalnızca satın alabilmek için yaşar.. **"Satın alabiliyorum öyleyse varım"** diyen insan mutlu insandır oysa kazın ayağı hiç te öyle değildir araştırmalar tüketmenin insanı mutlu etmediğini göstermektedir.. Ve esas mutlu olan senaryosu tıkır tıkır işleyen **uluslararası global zenginler**dir.

5- Küreselleşme-Yavşaksallaşma

Küresel ekonominin mimarları kurdukları yapının devamlılığı için sürekli stratejiler geliştirirler. Zengin 7'ler, 8'ler gibi birlikler oluştururlar, toplantılar yaparlar, durumu değerlendirirler. Popçularını, topçularını uluslararası starlarını kullanarak en uyanık kesim olan gençliğin dikkatini çektikten sonra sıra **vicdan senaryosunun** uygulamasına gelir. Dünya için ne kadar önemli olduklarını göstermek için show başlatırlar Afrikalıların borçlarını silinmesini isteyen pop starları ile boy boy resimler çektirip borç silmeyi gerçekleştirirler. Ve açlıktan ölen Afrikalı borçları silinince ölmekten vazgeçerler.

443

6 Mayıs 2000 Cumartesi-Sayı:2000/19 • 350.000.TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

Devlet 8'de 8 kusurlu:

Trafik haftasında trafik kazaları bilançosu: Yılda 400.000'e yakın kaza, 5000 ölü, 150.000 yaralı. Devletin otomobil ve karayolları politikası, denetim ihmalleri, eğitimsiz, şoförlüğü dışında kimliksiz sürücüler, kasten adam öldürme düzeyinde işlenen trafik suçlarının cezasız kalması, böylece adeta suçun teşvik edildiği, hukuk sistemi, göz göre göre en son Bağdat Caddesi'nde olduğu gibi yarış heveslisi dingillerin neden olduğu ölüm vakâları.. Tablo korkunç... Kayıplar dehşet boyutlarda... Kim suçlu, kim kusurlu?...

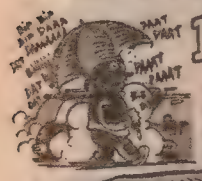

harala gürele

Bu hafta Beşiktaş'ta "Trafik Haftası" nedeniyle gördüğüm bir enstalasyon (cümle arasında bu yabancı kelime kullanma denyoluğu modasına böyle ben de uymuş oldum) yani düzenleme kanımı dondurdu... Hurdaharş bir araç içinden kanlı ceset maketleri sarkıyordu fakat bakınırken edindiğim izlenimler bu düzenlemeden hiç de ders alanların olmadığı yolundaydı. Ülkemizin ruh halinde pek normal olan trafik terbiyesi ve eğitimine bir nebze de benim katkım olsun dedim ve çizdim

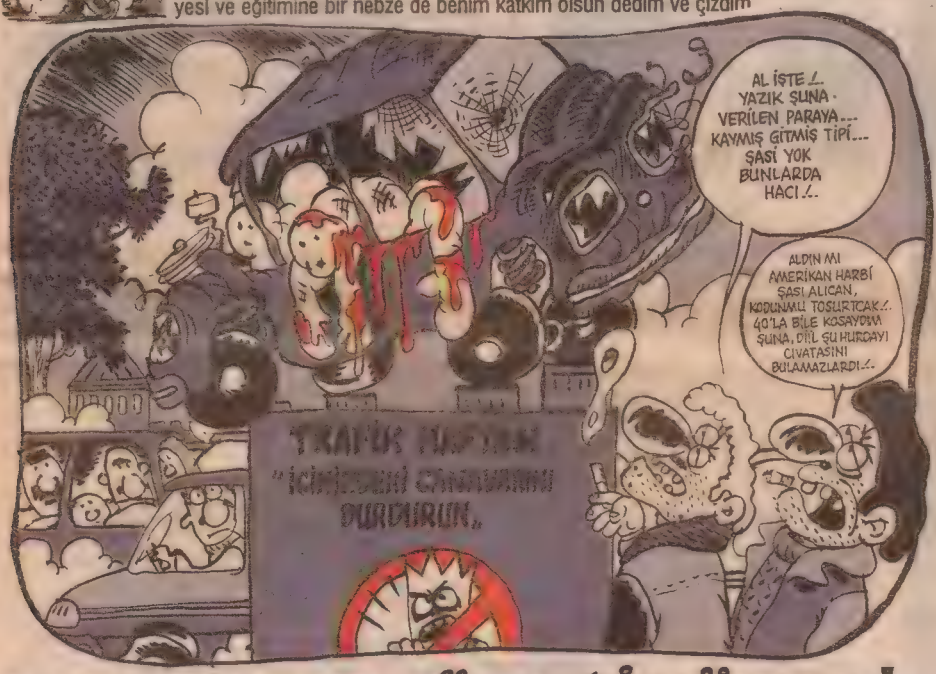

CESETLİ TRAFİK IŞIĞI YÖNTEMİ

Kazazedenin cesedi kokmaması ve bozulmaması için doğal haliyle gomalak verniği kazanında verniğe bandırılıp çıkarıldıktan sonra trafik levhasına bağlanarak sürücülerin ışığa dikkatleri bir nebze olsun artırılmaya çalışılır.

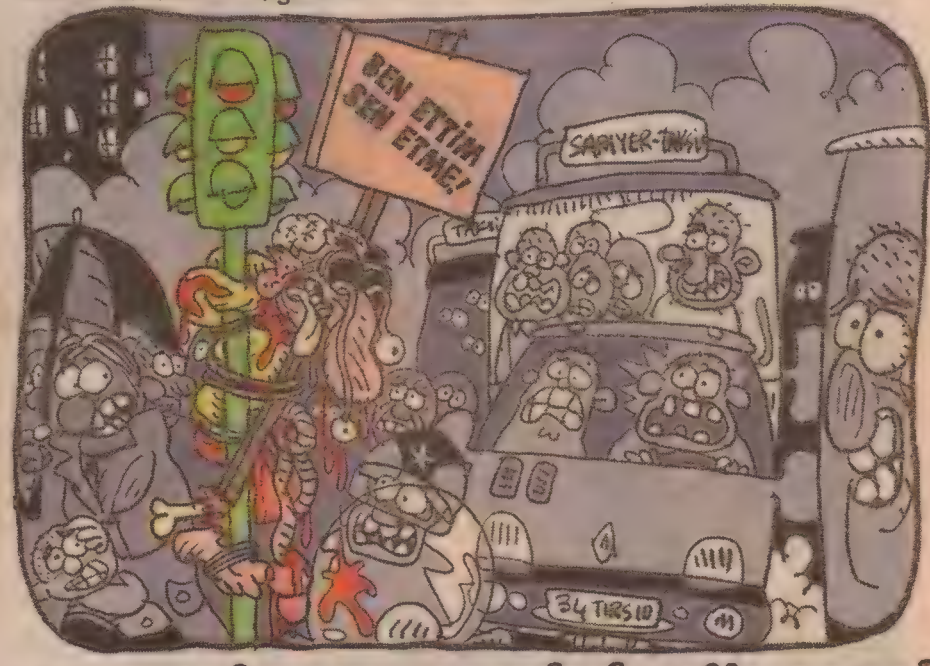

CESETTEN HIZ TÜMSEĞİ YÖNTEMİ

Trafik kazalarında kusurlu bulunan meftalar ailelerine verilmeyip fosfora belenerek hız tümseği olarak kullanılabilirler. Böylece mahalle aralarında sürat yapan trafik öküzleri ya da dalgın sürücülerin dikkatlerini yola yoğunlaştırmalarını sağlarlar.

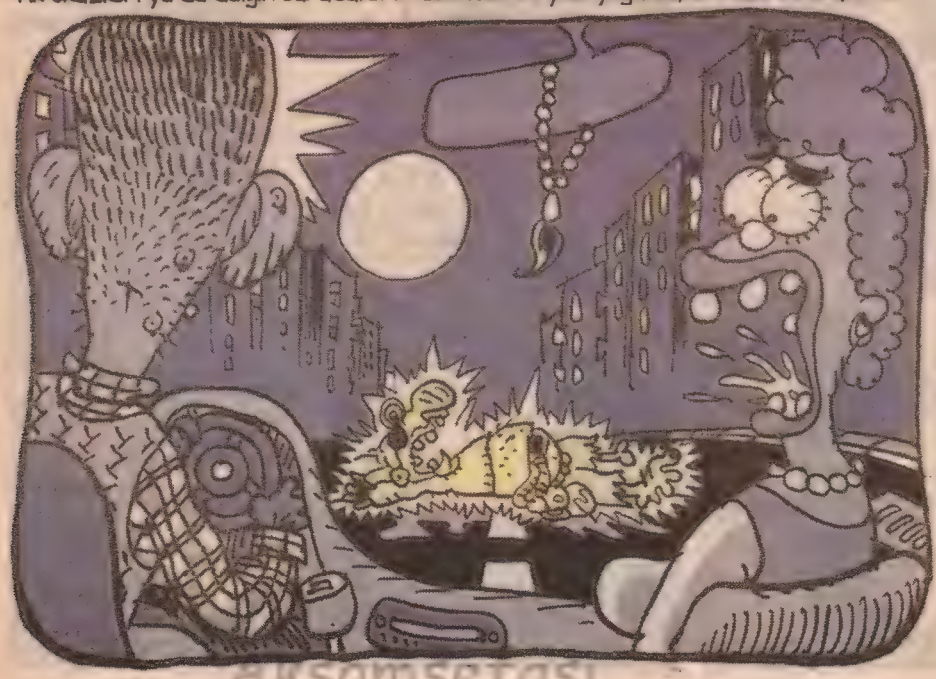

CESETLİ YOL ŞERİDİ YÖNTEMİ

Depolarda toplanan trafik cesetleri fosforlandıktan sonra tutkala belenir ve yollarda kesik şerit olarak kullanılır. Bu yöntem kazalarda en çok ölüm olan hatalı sollamayı durduramazsa zaten başka da hiçbir sev durduramaz.

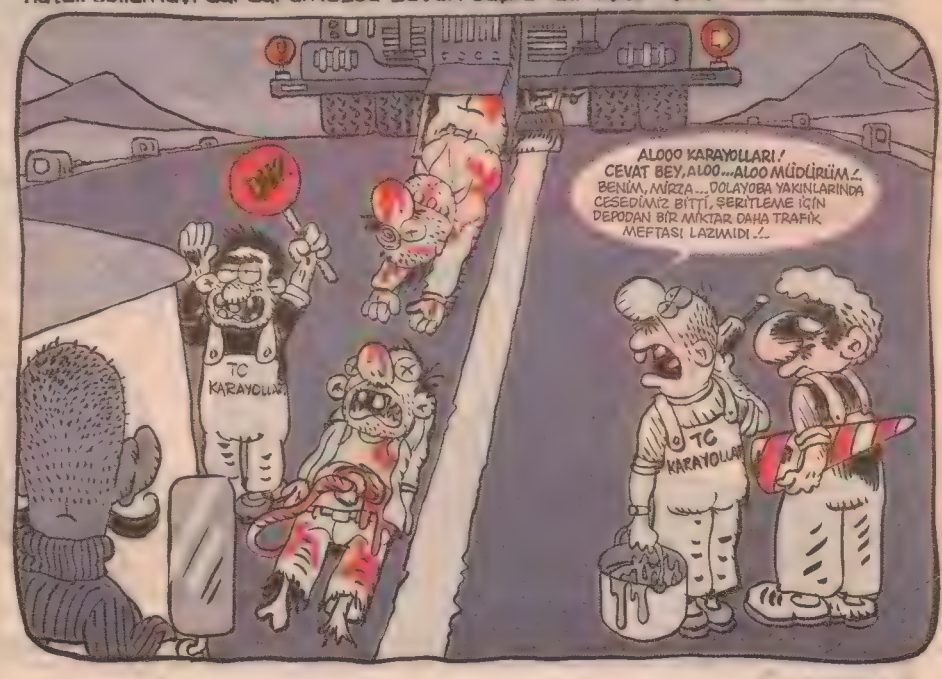

Akşamsetası

AĞAR, GALATASARAY KADROSUNDA

4 korumayla birlikte aile fotoğrafında

■ Arkadaşımız Pakize Suda, G.Saray'ın Kopenhag'a hazırlandığı Florya kampına sızdı, çalışmalarını izledi. Bu arada Galatasaray'ın hanyodan yeni çıkmış taze bir aile fotoğrafını da ele geçirdi. Ancak fotoğraf çok ilginç!!!

■ Başta Fatih Terim olmak üzere teknik ekip, Hakan, Hagi gibi tüm futbolcular, masörler, aşçılar, güvenlik ekibi, malzemeciler, garsonlar ve personelin bulunduğu fotoğrafta, Mehmet Ağar ile 4 koruması da vardı.

İLGİNÇ FOTOĞRAFIN TAMAMI VE DAHA FAZLA ÇOK ÖZEL HÜRRİYET PAZARTESİ'NDE

Vuslat Doğan Sabancı IPI yönetiminde

■ Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) yönetiminde Türk gazeteci geleneği Hürriyet Pazartesi Operasyon Başkanı Vuslat Doğan Sabancı temsil ediyor. IPI Yönetim Kurulu'ndaki Türk temsilcilerin yerine

Ağar LeMan'ın da kadrosunda

Lemantimedya, Lemancılar'ın Beyoğlu İmam Adnan Sokak'taki çalışma tesislerine sızarak sabahlama çalışmalarını izledi. Ve banyodan bayat çıkmış bir aile fotoğrafını ele geçirdi. **Ağar,** Leman'ın da aile fotoğrafındaydı.. Üstelik de yanına koruma bile almamıştı. Başta **Çağçağ**, Tuncay **Akgün**, **Met-Üst,** Can **Barslan** gibi tüm çizerler, yazarlar bina görevlisi, masör, amatör, aşçıların da yer aldığı fotoğrafta **Ağar**'ın da olması ilginçti. İşte skandal fotoğraf. **İşte anti-gazetecilik.**

LeMedya anti

Medyamız için her yol e-kolay; Doğan Holding e-kolay net'i faaliyete geçirmek için 2.5 trilyon teşvik kredisi almış...

Eski MİT'çi Mehmet Eymür'ün, internette yayınlanan sayfalarında patlayan "MİT'çi gazeteci" tartışması iyice alevlendi. Nezih Demirkent'in "Sipa Press'i de MİT kurdu" şeklinde bir demeç vermesi tartışmaları kızıştırdı. Ama hala 20 MİT'çi gazetecinin üzerindeki sis perdesi kalkmadı...

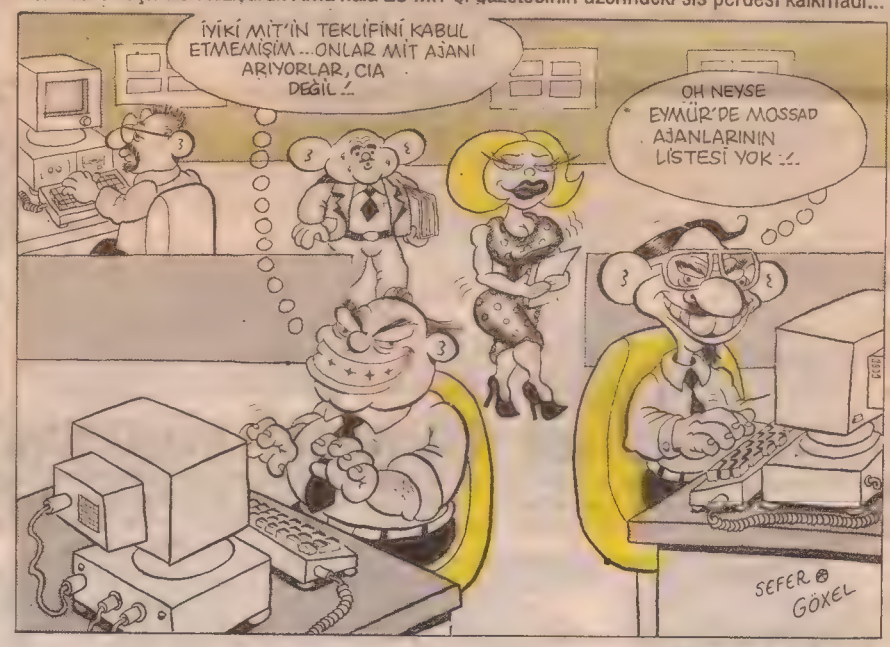

GEZ MAHMUT'ÇUK

mtibet@leman.com.tr

Mahmut Tibet

Anayasa Mahkemesi Başkanı Ahmet Necdet Sezer olağanüstü bir gelişme olmazsa, dergiyi elinize aldığınızda cumhurbaşkanı seçilmiş olacak.

Kürtçe yayınlanan Pine (Yama) adlı mizah dergisinin OHAL sınırları içinde dağıtılması yasaklandı. Pine dergisi, AB ülkelerine "Türkiye'deki demokrasinin varlığı"nın göstergesi olarak sunuluyordu!

Ulucanlar Cezaevi'ndeki ölümlerin görüntülerini rapora muhalefet şehri koyan vekiller bile izleyemedi. Çay içip, yemek yiyemediler...

TABU DEVİREN

● İlk duyduğumda güldüm buna... Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde gereken 367 oy, meclisin nitelikli çoğunluğu sayılıyormuş...

NİTELİKLİ ÇOĞUNLUK...

Yani kaliteli çoğunluk... Şimdi bu yandaki arkadaşın oyu da 367'nin içindeyse nitelikli çoğunluktan mı sayılıyor... Ve bunun gibi yüzlercesi... Hadi hepsine haksızlık etmeyelim... Bence nitelikli çoğunluk sayısı değişmeli... 3 ya da 4 olmalı...

LeMan

DÜNYAYI HAYRAN BIRAKTI

ABD Başkanı Bill Clinton'ın kendi geleceği ile dalga geçen filmde oynaması ve buna kahkahalarla gülmesi tüm dünyanın dilinde. Clinton, dünyadaki çok sayıda gazeteye manşet olurken, ABD'den Çin'e kadar hemen hemen tüm televizyonlar görüntüleri dakikalarca yayınladı.

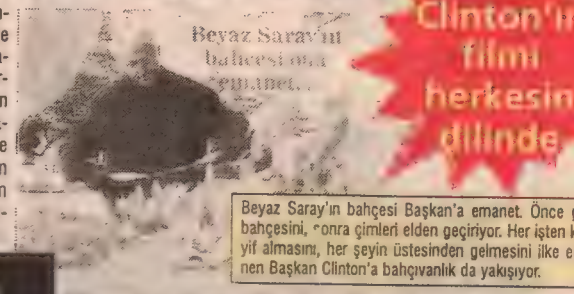

Clinton'ın filmi herkesin dilinde

Beyaz Saray'ın bahçesi Başkan'a emanet. Önce g bahçesini, sonra çimleri elden geçiriyor. Her işten k yif almasını, her şeyin üstesinden gelmesini ilke ed nen Başkan Clinton'a bahçıvanlık da yakışıyor.

Oysa Demirel daha Anayasa değişikliğinin 2. oylamasında yani bir daha seçilemeyeceği belli olur olmaz, kendisini ma karaya alan filmi çektirmişti.

Henüz yayınlanmayan filmi yalnızca LeMan ele geçirdi. Hayatları mizaha adayan Lemancılar'ı bile gülmekten kırıp geçiren, hayra liktan ağızlarını açık bırakan filmden, işte bazı sahneler...

BALIK ÇİFTLİĞİ SAHİBİ DEMİREL

İşte filmde Ex Cumbaba, Isparta yakınlarında bir alabalık çiftliği kurmuş.. Balıklarla bizzat, tek tek ilgilenmeye kararlı olan Demirel, zaman zaman onları karaya çıkarıp, gezdirecek.. Fotoğrafta "post-modern çoban Sülü" balıklara hava aldırma provasında görülüyor!

HOLLYWOOD'A GİDECEK DUBLÖR OLACAK!

Rol gereği Mason Locası aracılığıy Amerika'ya yerleşiyor. Yeni filmleri çeki cek Godfather serisinde, Baba Don Cor one (Marlon Brando)'nun dublörlüğü üstleniyor.. Kamu arazisini yağmalam şaibeli tipleri aile fotoğrafına alma, tetik leri koruyup "onlar bana suç işliyor ded temezsiniz" repliğini söyleme gibi "teh keli sahnelerde" Brando'nun yerine "B ba-light" şeklinde Demirel oynuyor!..

Harika vakit geçirdim

● Clinton itiraf ediyor: "Bu sekiz yılı sevdim tarih kitaplarında okudum. Diğer başkanlar Beyaz Saray'dan cezaevi diye söz ediyor ve ayrılmak için sabırsızlanıyor. Lanet olsun, ne dediklerini anlamıyorum. Harika vakit geçirdim. Hizmet etmek bir şeref ve eğlenceydi."

Fevkalade vakit geçirdim

● Demirel'de tarih kitapları okuduğunu en uzun tahtta kalan Kanuni'nin bile darlandığını öğrendiğini lanet olsun kendisinin ise bunu hiç anlamadığını binaaleyh 40 senedir fevkalade vakit geçirdiğini koltuklara doyamadığını söylüyor..

Santral görevlisi Başkan

● Clinton, Beyaz Saray santralında bizzat görevli. Telefonlar susmak bilmiyor. Hepsi bir anda çalıyor. Başkan, her arayana nezaketle, "Merhaba Beyaz Saray, bekleyin lütfen..." diye yanıt veriyor. Yeryüzündeki tüm telefonların Beyaz Saray'a yönlendirildiği duygusuna kapılıyor. Başkanlık koltuğunun, santral koltuğundan daha rahat, keyifli olduğunu bir kez daha keşfediyor.

Çamaşır bile yıkadı

● Kızı Chelsea'nin üniversite eğitimi ve eşi Hillary'nin New York'tan senatör adaylığı nedeniyle bir başına kalan Clinton Beyaz Saray'daki zamanını en iyi şekilde değerlendirme çabasında. Otomatik çamaşır makinesinin yanıbaşında nöbet tutup, bir yandan da dergi okuyor.

Filminde Baba'da çamaşır bile yıkadı

● Clinton'un aksine Chelsea gibi kızı olmayan Demirel de manevi oğulları Kamuran Çörtük, Cavit Çağlar, Ali Şener, yeğeni Yahya Demirel'in kirli çamaşırlarını tam otomatik makinada yıkıyor.

Santral Baba

● Demirel Çankaya santralında bizzat görevli.. Telefonlar susmak bilmiyor. Yeşil, İnci Baba, ihalecilerin telefonları susmak bilmiyor. "Meraba Çankaya bekleyin" diyor. Cumhurbaşkanlığı koltuğunun santral koltuğu kadar keyifli olduğunun farkına varıyor..

Kendi filmini izlerken gülmekten gözlerinden yaşlar gelen Clinton'ın aksine Demirel ise Lemancılar'la filmi izlerken gözyaşlarını tutamadı. Bir otuz yıl daha hizmet edebilirdim diyerek duygulanan Demirel'in, kendisiyle beraber filmini izleyen başta Cezmi Ersöz, Lütfü Oflaz olmak üzere tüm Lemancılar'ın da gözlerini ya-

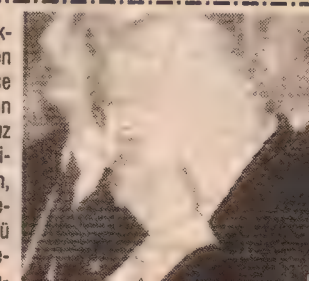

daral timsah

daral@leman.com.tr

mehmet çağçağ

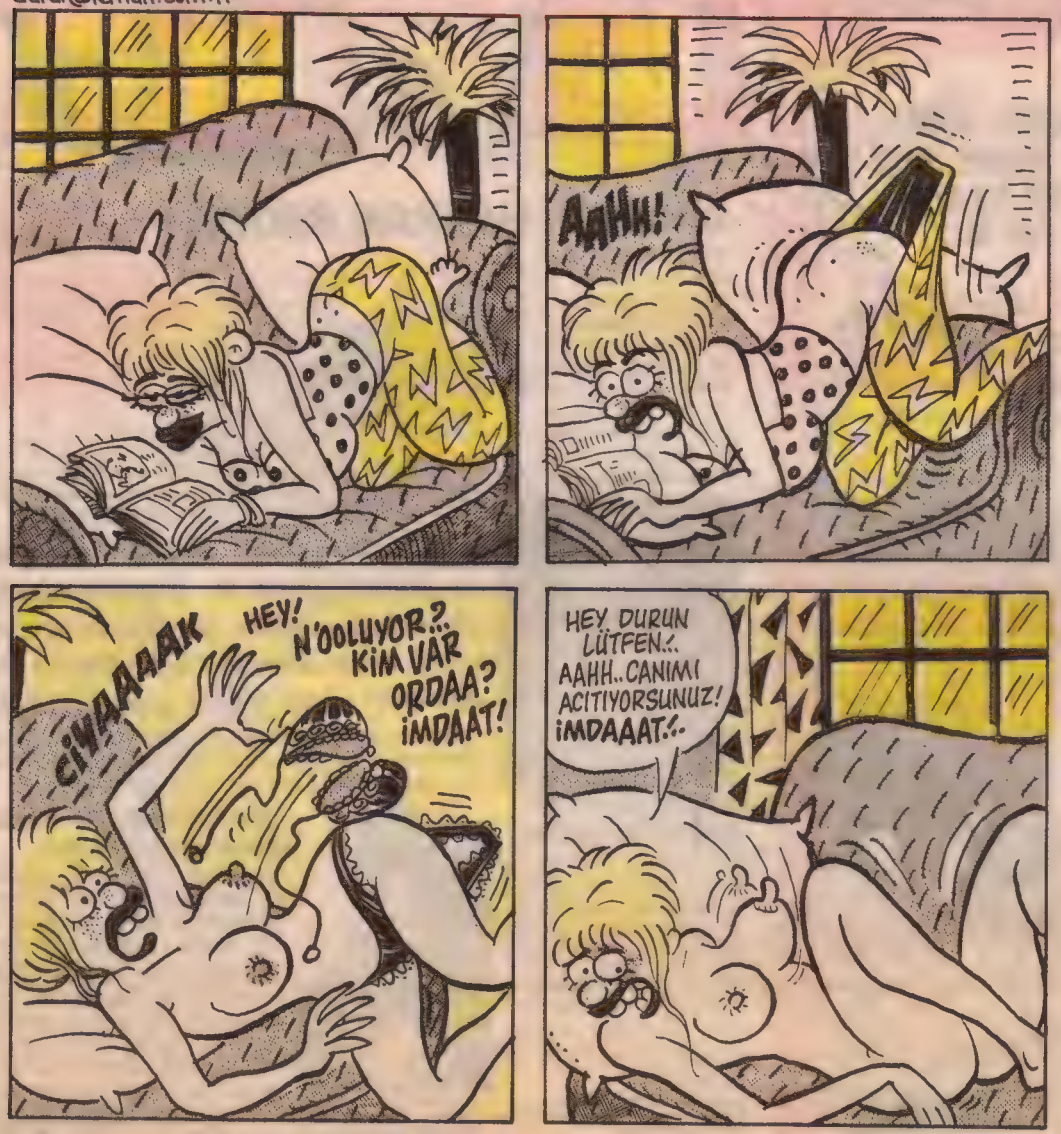

açık büfe

..... met üst .....

yaşadıklarımdan öğrendiğim bir şey var

- hayat bir kervansaray!
- **zenciler birbirine benzemez!**
- dullara yas yakışır!
- **gelecek uzun sürer!**
- güneş beklemez!
- **herkes kendi hayatını yaşar!**
- şairler dövüşür!
- **kızlar farkına varmıyor!**
- insan bir yalnızlıktır!
- **yalnızlık paylaşılmaz!**
- biz adam olmayız!
- **hayat berbat!**
- kandan kına yakılmaz!
- **ölür ise ten ölür, canlar ölesi değil!**
- içime çektiğim hava değil gökyüzüdür!
- **yaşamak güzel şey be kardeşim!**
- söyleriz!
- **toprak olana kadar!**
- yokuşu tırmanır hayat!
- **elleri var özgürlüğün!**
- her ömür kendi gençliğinden vurulur!
- **ancak bir benzerim öldürebilir beni!**
- kediler krallara bakabilir!
- **insan aşklarının külüdür!**
- hafiyeler önde gider!
- **yarın diye bir şey yoktur!**
- dallar yeşil olmalı!
- **zurnada peşrev olmaz!**
- kurşun ata ata biter!
- **ne ki hiç!**
- herkes kendine yabancı!
- **yaz geçer!**
- sonrası kalır!

(devam edebili

- yukardaki yazı tamamen kitap isimlerinden oluşturulmuştur.. yazarları sırasıyla: ata ol behramoğlu, renan demirkan, attila ilhan, erendüz atasü, louis althusser, cavida tümerkan, bekir sıtkı kunt, mehmet kemal, boris vian. sefa kaplan, özdemir asaf, azi nesin, leo malet, hasan hüseyin, haldun taner, ülkü tamer, nazım hikmet, behçet ne catigil, ümit yaşar, ışıl özgentürk, oktay rifat, yılmaz odabaşı, cezmi ersöz, enis batu hulki aktunç, salah birsel, tarık buğra, vedat türkali, çetin altan, tarık dursun k, oru aruoba, metin celal, murathan mungan ve turgut uyar-

metust@leman.com.t

LOMBAK

FATİH SOLMAZ

LOMBAK

BAHADIR BARUTER

AAA! ADAMIN KAFASINA VİBRATÖRLE VURARAK ÖLDÜRÜYORLAR!..

ÇOOOT ÇAAAT ÇOOT

IIIHH..! ŞAHİT BIRAKMAMALIYIM..!

Paranoya

KANUNLARIN BOŞUKLARINDAN YARARLANARAK İYİ PARALAR KAZANIYORUM YİĞENİM... HEH HE HE!..

ANLIYORUM DAYI ...

KANUNLARDA LİST GEÇİTTEN AŞAĞI KAKA YAPMAK YASAKTIR DİYE YAZAN KANUNU BANA GÖSTERİN VEYA O ZAMAN 500 MİLYON VERİN YAPMIYİM!..

ALO MERKEZ N'APALIM, PARAYI VERELİM Mİ?..

AĞAM TUVALETİ TEMİZLEDİM, YERDEKİ SÜMÜKLERİNİZİ TOPLAYIM MI AĞAM?..

PÜÜ, ALLAH CEZANI VERSİN REZİL HERİF!.. MİLLET İKİ KOLUNDAN BİRİNİ KESİP DİYETİNİ ÖDÜYOR, ŞUNA BAK ALTI KOLUYLA... TÖVBE TÖVBEE..!

ŞİMDİ SİZE PAMUK PRENSES VE NEŞELİ CÜCE MASALINI ANLATICAM ÇOCUKLAR...

ŞİMDİ SİZE PAMUK PRENSES ÜŞENGEÇ CÜCE MASALINI ANLATICAM..!

SİZE PAMUK PRENSES VE SOMURTKAN CÜCE MASALINI ANLATICAM ÇOCUKLAR...

PAMUK PRENSES VE UYKUCU CÜCE MASALINI ANLATICAM...

ŞİMDİ PAMUK PRENSES VE BİLGİLİ MASALINI ANLATICAM...

ŞİMDİ SİZE PAMUK PRENSES VE KELOĞLAN MASALINI ANLATICAM ÇOCUKLAR..!

ŞİMDİ SİZE PAMUK PRENSES VE UTANGAÇ CÜCE MASALINI ANLATICAM..!

DUMAN İDARESİ OLARAK, BU AYKİ BORCUNUZU ÖDEMEDİĞİNİZDEN DOLAYI DUMANINIZI KESİYORUZ...

COZZZZ

GREGTEN ADAM VE OĞLU

K. Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barsan

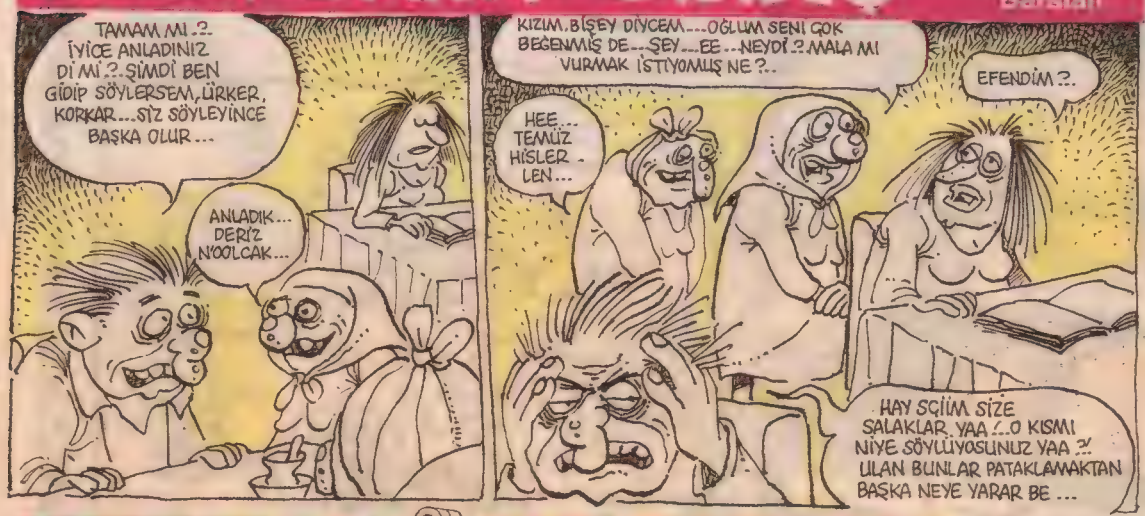

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

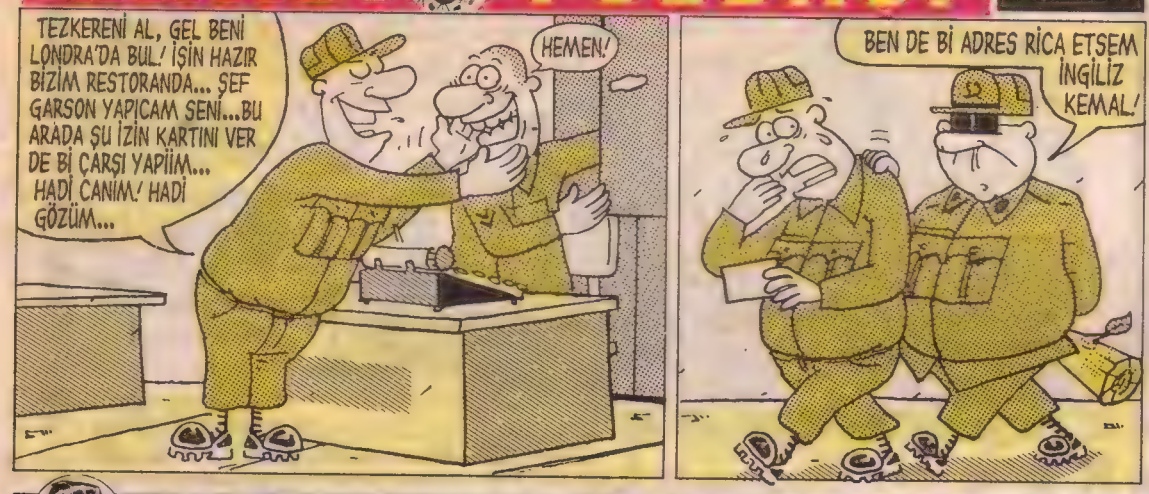

KÜLTÜR BAKANI SALİM

Ve Sanat İçin Doğanlar

Kadir Yılmaz

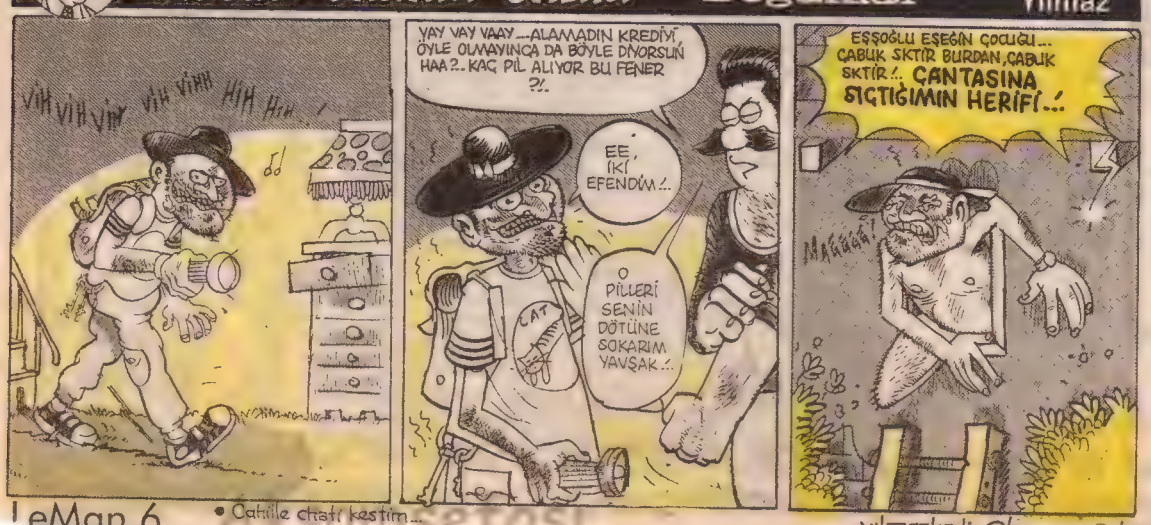

yilmazkadir @leman.com.tr

PANTOLON

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

TERELLİ PICTURES

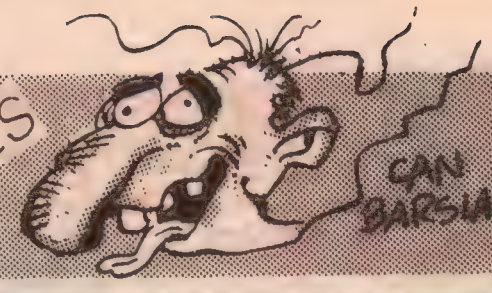

BARUL MARKET

BİRAZ DA YÜKSEKTEN BAKMANIN ZAMANI DEĞİL Mİ?.
"HIH" Burun kıvırtıcı
"PÖH" Dudak büktürücü GELDİ!..

1nci Noter ve 2nci Noter bitti... UEFA ve İNTERTOTO NOTERLERİ VAR!..

UZAKTAN KUMANDA gibi görünen ama yakından bakınca çok değerli olduğu anlaşılan nefis BONCUKLAR...

BU SICAKTA KURU GÜRÜLTÜ MÜ?..
Hayır!.. ISLAK GÜRÜLTÜ alınız, serinleyiniz ... . Aha rafta...

İş var, güç var... Hayat zor ve yoğun... Vakit yok... Ama yine de dostlara kapıdan şöyle bir uğramak gerekir
CEEEE
alın, uğrayın...

SEVDİĞİNİZE..!
Çiçek alamadınız mı?.. Hiç olmazsa su çiçeği çıkartıp gidin... GARANTİLİ, SAĞLIKLI, SU ÇİÇEĞİ VİRÜSÜ BURDA...

Çekiç örs üzengi kemik- lerizar östaki borusu... Şimdi tam fırsatı... Alın KULAK MİSAFİR - LERİNE İkram edin.

NE alırsan bir milyon..!
NE almaz- san
NA var
Nİ var
NO da var ...

YASANIN boşluklarından yararlandırıyo- ruz... Elimizde üç tane yasal boşluk kaldı... 100 milyon depo- zit 150 milyon kiraya yasa boşluk- ları...

SANIKLAR!.. Sizin için, çok değişik, akla gelmedik hafifle- tici nedenler bulunur... Biraz pahalı ama DEĞMEZ Mİ?..

KÖPEKTEN korkuyor ve Havlu kullanamıyorsanız miyavlu geldi... Yakında Vakvaklu ve grt grt gıdaklı gelecek..! (Allahım bu kadarı da olmaz!)

AYRIŞIK İKİZLERİNİZ
Yapışık ikiz haline getirilir... Böylece toplu dururlar dağılmazlar, aramak zorunda kalmazsınız !..

BARUL MARKET ten salaklara iş imkanı... ETOPYA'ya mutfak robotu AFGANİSTAN'a bikini İZLANDA'ya güneş yağı ihraç edin...

SİGARA içmeyenler için ÇAKMAMAK..! Kokoreç yemeyenler için BARMASAK temin geldi...

ÇOCUĞUNUZ internette çet mi yapıyo?.. Engellemek için çat ve çut geldi... Bakın bi daha yapabi- liyo mu? Hala yapıyosa ÇAAT ve ÇULUT da var...

Öyle eşşek gibi duyarsız ve bisey umursamadan yaşan - maz BİRAZ DA KILLANIN, ENDİŞE EDİN, EVHAM YAPIN ithal malı PİMPİRİK geldi...

DÜNYA ÇAPINDA tanınan, başarılı bir olmanın yolu BARUL MARKETTEN geçiyor... BARUL TUR sizi dünya çapına götürüyor, bırakı- yor orda ne yaparsanız yapıyorsu- nuz...

BÜYÜKLERİNİZİN KARŞISINDA Bacak bacak üzerine atma- ya utanmıyor musunuz?.. Her boyutta SAYGI ÇERÇEVESİ var...

Siz tuvalette iken kapı mı çaldı?.. İşte en güzel cevap 12'lik kutularda ÖHHÖ bulunur...

Geçen sayıdaki bir karikatürün balonu tamamen benim hatam yüzünden eksik çıkmıştır... Doğrusu işte böyledir...

PARA VER O ZAMAN BANA PARA... CÜZDANIN NERDE?.. KREDİ KARTI DA OLUR... KERHANEYE GİTCEM HADİ... HOOO!..

AY MELİİİH..! SENİN NE BANA, NE DE İLİŞKİMİZE ZERRE KADAR SAYGIN KALMAMIŞ... MUAYYEN GÜNÜM BAŞLADI İŞTE... ELİMDE DİİL N'APİİM..!

canbarslan @ turk.net
barslan@leman.com.tr

Firavunun Laneti

GÜNERİ İÇOĞLU

DUMUR DETAYLARI

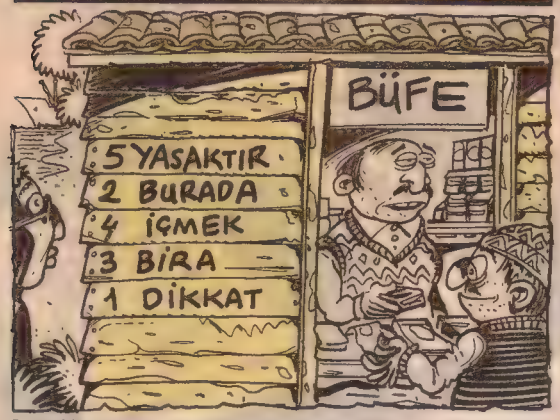

Boğaz'da deniz kıyısında ahşaptan yapılmış ilginç bir büfenin tahtaları üstünde böyle bir yazı var. Herhalde yazı çok önceden yazılmış, bir süre sonra belli ki tahtalar tamirat görmüş ve tahtaların yerleri değişmiş. Fakat anlayamadığım her kelimenin başında kocaman bir sıra numarası olduğu halde nedendir bilinmez aynen bu şekilde yerleştirilmiş. Sonunda Anadolu Liseleri giriş sınavı sorusu gibi birşey çıkmış ortaya. Belki de artık yazının bir önemi kalmamıştı ve tahtalar tamirata uygun olarak nasıl denk gelirse öyle konuldular... Kimbilir...

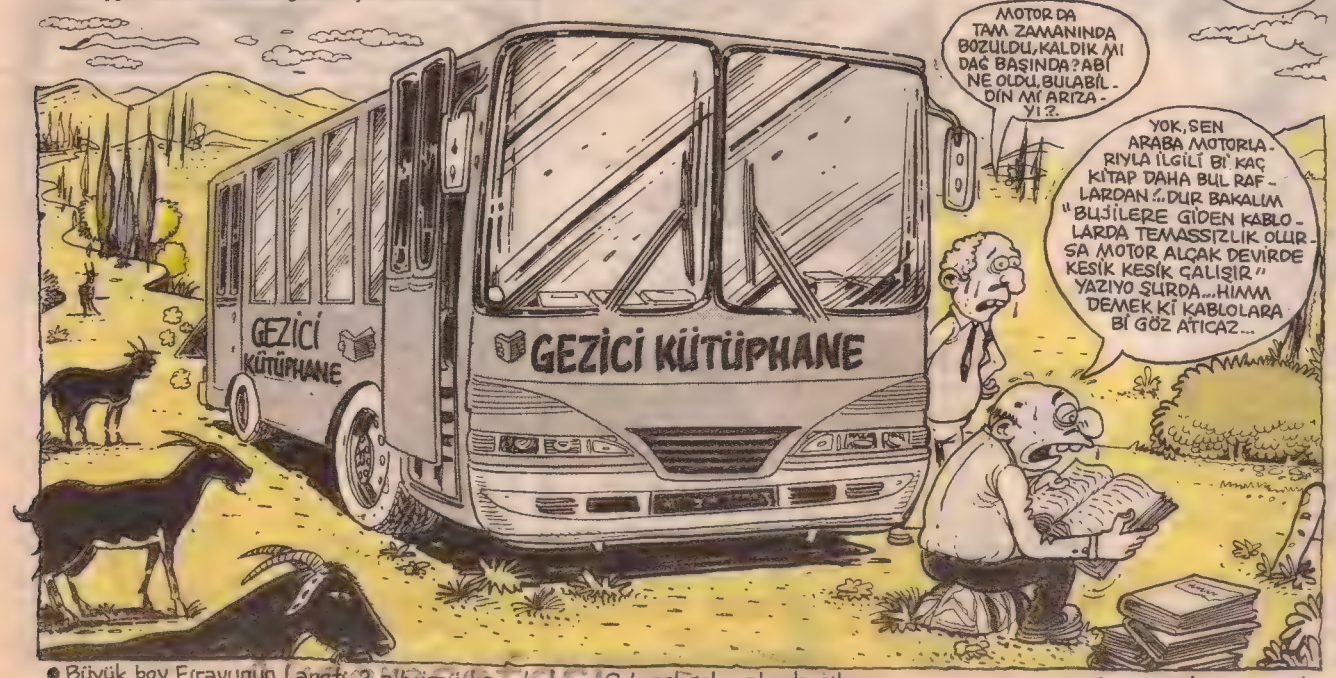

● Büyük boy Firavunun Laneti 2 albümü hazırladım. Çok, pek çok yakında çıkıyor...

guneri@leman.com.tr

KILLANDIRMA SERVİSİ

Vedat Özdemiroğlu

Yıllar Yılı!

(Bizi yiyip bitirmiştir naiflik!)

● Yenildik ama ezilmedik!..
● Demirbank iyi günler diler!..
● Ana haber bültenini veriyoruz: Önce özetler!..
● Önce güneş, hava, su / Sonra bol gıda gelir!../ Akşama babacığım / Unutma Ülker getir!..
● Çukulata renkli sanatçı!..
● Dayanıklı, emniyetli!.. Sağlam lastik Pirelli!.
● Ve Atilla Mayda!..
● - Kaptan bu bizim yağımız değil mi?../ - Öyle muavin, bizim yağımız!../ - Hiç eksilmez, basıncı düşmez!../ - Dört mevsimde, her iklimde!../ - Öyleyse hep beraber: Şel rotella yirmi-elli!..Şel rotella yirmi-elli!..
● Atın atın.. Eskimiş çoraplarınızı atın!.. Jil geliyor!..
● Ho-ho-ho -Hower!.. Süpürür döver!.. Her yeri temizleyen Hower, Hower, Hower!..
● Peynir mayasız olmaz / Mayasız olgunlaşmaz!.. / Pınar'la mayalanan / Peynire doyum olmaz!..
● Bay Yanlış ile Doğru Ahmet!..
● Esem Sport deyince / Akla gelir sağlamlık / Yaşlı, çocuk ve gençler / Esemport giyerler!..
● Esemsport-İkinci versiyon: Pazartesi başlar koca bir hafta / Salı, çarşamba / İşte okulda / Esem Sport'la / Her an ayakta / Eselim hepimiz rüzgarla!.. / Es es, Esem Sport'la!.. / Perşembe, cuma / Bitiverir hafta / Cumartesi, pazar / Tekrar ayakta!.. / Es es, Esem Sportla!..
● Bi alışveriş, bi fiş!..
● Birisi ona Reward deodorant spreyden bahsetmeli!..
● Atla Co!.. Atla!.. Atla!..
● Okey Dasti!..
● Deniz tarafındaki kale!..
● Dük Kravatları!.. Dük Kravatları!..
● Bizim saatimize göre maç bitti ama önemli olan hakemin saati!..
● - Bir bilmecem var çocuklar!../ - Haydi, sor, sor!../ - Çayda, kahvaltıda yenir?../ - Acaba nedir, nedir?../ - Bisküvi deyince akla.../ - Tamam şimdi buldum!.../ - Her an onun adı gelir: Eti, Eti, Eti!..
● Yolu sevgiden geçen herkesle bir gün, bir yerde buluşuruz!..
● Saray, Saray, Saray / Soylu halı, güzel halı / Saray, Saray, Saray / Soylu, güzel, yün halı!..
● Ortanın solu!..
● Türkbank: İkinci adresiniz!..
● Mahmut Hoca hastalanmış!.
● Radyal gövdeli çintro Pirelli!.. Ne biçim lastik buuu?!.
● Tamba tumba esmer bomba!..
● -Boyum uzun!../ - Boyum kısa!../ - Biraz göbek, biraz ense!../ - Giydiremiyor bizi kimse!../ - Haydi İGS'ye gidelim / Giyinelim iki dirhem / Yedilikler yetmişlikler / Yakışıklı erkekler/ Hepinize İGS!../ - Bu ben miyim?../ - İGS!..
● Fener gol oldu yağdı!..
● Gözünüz yolda, kulağınız bende olsun sevgili dinleyenlerim!..
● Karam, karam, karam / Karam yağların iyisidir!.. / Karam, Karam, Karam / Karam, yağların güzelidir!..
● Alçak basınca bağlı cephe sistemleri!..
● Benim televizyonum (tık tık tık) Aytiti Şaplorenz!
● Keşişlemeden esen rüzgar!..
● - Yak şu kaloriferi kapıcı, donuyoruz!../ - Söndür şu kaloriferi kapıcı, pişiyoruz!.. Üstelik paralar boşa gidiyor!.. Yöneticimiz uyuyor mu?!./ - İzocaaam!../ - Göğü ısıtmayın, çatıyı İzocam'la kaplatın!../ - Çatıyı İzocam'la kaplattım!.. / Üst kattakiler donmuyor / Alt kattakiler pişmiyor!.. / Benim de koşuşmaktan tabanlarım şişmiyor!.. / Sağolasın İzocam!..
● Bol güneşli günler!..
● Elmooor!..
● Kuzucuklarım!.
● Tipitip!..
● Kaynanalar!...
● Kahve güzeli geldi / Bir sade, iki şekerli!.. / Özür dilerim geciktim / Ama güvenli bir yol seçtim: Banker Kastelliii!..
● Yeşşeee!..
● Teveccühünüz!..
● Basri, Fatoş, Hüdaverdi, Güngörmüşler, Dedektif Nik!..
● Her gelinlik kızın rüyası: Zetina Dikiş Makinası!..
● Hop, hop, hop, değiş Tonton!
● Lavaşkiri, Lavaşkiri!.. / Yumuşacık, kaymak gibi Lavaşkiri!.. / Herkesin yediği / Hah hah hah hah!.. / Besleyici, lezzetli Lavaşkiri!..
● Değerli!.. (Gülüş tarzını bilen, bilmeyene anlatsın)
● Epengle!. İhtisasımız kadife!.
● Hangi halı değil!.. Hangi Gümüşsuyu?..
● Filıpır!..
● Zaten Kıbrıs Rum Kesimi'yle Yunanistan, Erövizyon'da birbirine hep 12 puan verir!..
● Kaptan Onedın - Malta hummaası!..
● Kadife Sesli Sanatçı!..
● Leonsiyo, Leonsiyo Kartal!.. Köleee, köle, köle Fenerbahçe!.
● Necefli maşrapa!..
● Stüdyo şefimiz uyarıyo, süremiz dolmak üzere, son sözleri alalım!..
● Ali, Veli, Selami!.. Pil getirin!.

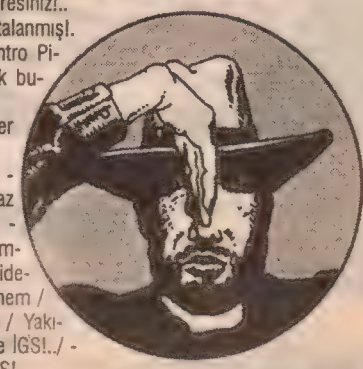

kılservis@leman.com.tr

Yeah! Dünya tepe taklak gitmektedir.

TEORİDE&PRATİKTE BAHADIRBOYSAL

Clint Easwood.. hatırlarsınız.. Amerikan western kovboy filmlerinin unutulmaz Cüneyt Arkın'ı... Bu kartal bakışlı aktörün özgün bir karizması vardır... Geçenlerde, yabancı bi kanalda onla yapılan bi röportajın girişine şahit olduk... Spiker: "Bay Easwood bu kadar cool olmak... filmlerinizde bizi etkileyen bu etkileyici kaya karizmanızdı.. Acaba gerçek-

hayatta da öyle misiniz?" dedi... hiçbir şey demedi Clint... Sadece yandan-alttan tık parmak darbesiyle cepdeki bi pakete vurdu... Ordan bi sigara yukarı fırladı... Karizmanın o dudakları hiç zorlanmadan havada kaptı onu... Titremedi bile kaya...

TIK!

Özel TV'lerden ilki, İnterstar TV açıldıydı... Yıllar önce... Anten, manten biz de aldık Star'ı... ama görüntü gelir gelmez.. Ekranda elinde silahla birisi "seni orospu çocuğu!" diye haykırıyordu!. Evimizde çınlayan ilk argo lafdı bu.. Bu ilk şok! Haftasonu... Gündüz kuşağı... Öğleden sonra evde oturmuş polisiye bi komedi seyrediyoruz ailecek.. Filmin ortasında birden banyoda çırılçıplak yıkanan kızları görünce kalakaldık!.. O dönem özel TV'ler için SANSÜR olayı yoktu daha...

Geçen yıl kız arkadaşımın evinde demlenirkene, genel cilveleşme konseptinin dışına çıkıp coğrafya ansiklopedilerini karıştırmaya niyetlendik.. deneyin, keyifli... Dindar yahudilerin sadece çocuk doğurmak istediklerinde sex yaptıklarını öğrendik... Sayfayı çevirdik. Orda saklanmış bi fotoğraf... Kızımız önce şaşırdı, sonra büzüldü sonra da kahkahayı bastı... Sekiz yaşındayken burnuna kaçan bi fasülye taneciğinin fotoğrafı... Orda kalmış haftalarca, sümkürmüş.. Çıkmış ama tatak içerde... nemli burun gibi dallanıp budaklanmış deliğinde... yetişmişmiş orda...

SEUHA

Gerçi biraz geç keşfettim ama.. BU AKŞAM ÖLÜRÜM BENİ KİMSE TUTAMAZ... sıradan bi şarkı işte... Ama yurdumun tuhaf bi duygusal damarına bastı... Bu şarkı MARŞ aslında... Evet... İnsanımı gendinden geçirip intihar ettiren bu şarkı, *ordu-millet yurdum insanı* için biçilmiş kaftan... İntiharsallığı ayıklanıp halkın gönlüne oturmalı bu marş her sabah okullarda söylenmeli... Köhne eğitime anlamlı duygulu, o gerçek ruh gelsin!!!

BU AKŞAAM ÖLÜRÜÜM

BİZİ KİMSE TUTAMAAZ!

Eski... ergenliğin tam da doruklarındayken... Evde annem hanım arkadaşlarıyla "günler" düzenliyor... Çay, kurabiye, dedikodu... Gizli dinlerken, kadınlardan birinin bombasına denk geldim: 12 Eylül dönemlerinde... yeni evli alt kat komşusu, canı sıkılıp ikide bir buna misafirliğe gelirmiş... Kocası sakıncalı bulunup hapse atılmış çünkü... Evlilikte hevesi gırtlağında kalmış olmalı ki, her gelişinde tam da yukardaki gibi otururmuş... Tam da yangına topukla daimi müdahale... İkide bir bunu farkedince evden kovmuş kızı kadın... Stresli ergenliğimi o an şeyetmişti bu hadise...

SMOKE

Bir 12 Eylül dönemi serüveni de babamdan... Gençlik tabii... Deli gönül manitayla kırlara koşup coşmak istiyor... Ama kızın ailesi o dönem sokaklarda anarşi yaşandığından en geç akşam 9'da evde olmasını istiyor... Aşkı uzatmış bizimkiler, geç kalınca kız eve... Babası atlamış arabaya, aramaya.. Tesadüf bu ya... Sokakta kız karşıdan gelen arabalarını tanımış.. Telaş... Oğlan (babam) şekildeki gibi aniden kızı arkadan yapıştırmış kendine birebir yürüyolar... Tek kişi gibi... Arabadan bakınca kız hiç görünmüyo... Kızın babası da oğlanı tanımıyo zaten...

bahadirboysal@leman.com.tr

Israrlarında şeyetmesiyle, sibernatik gıcığınız BAHADIR BOYSAL, pek'yakında bambaşka bi formatta (renkli, yepyeni, dopdolu) tek başına karşınıza çıkıyor... Yazı beldeyin... dur hele...

Komikaze

Tüm hakları saklıdır. Copyright © Erdil Yaşaroğlu

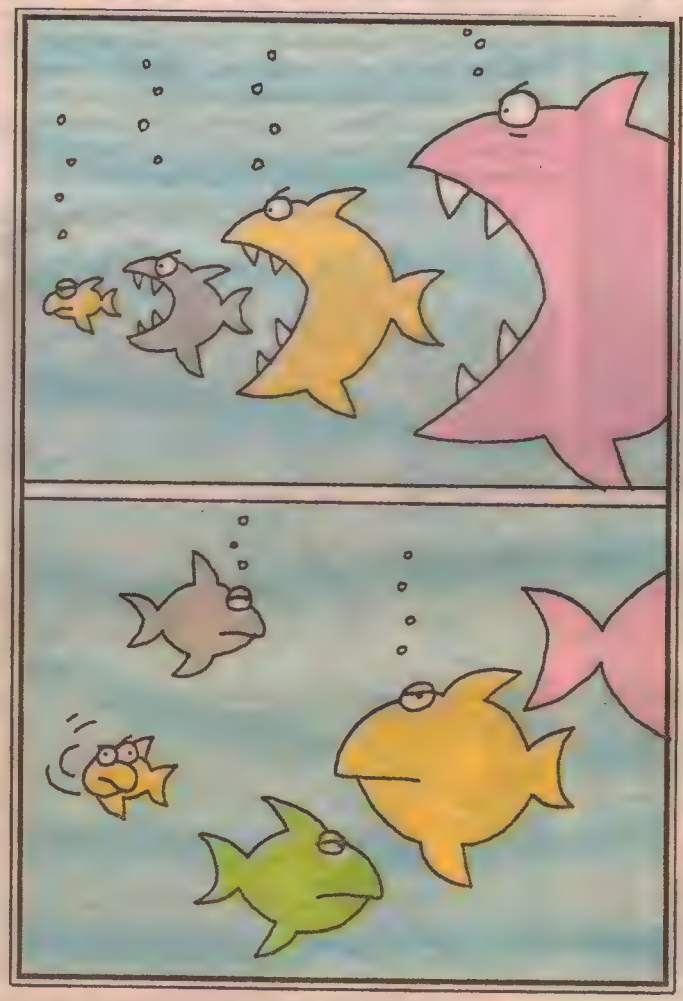

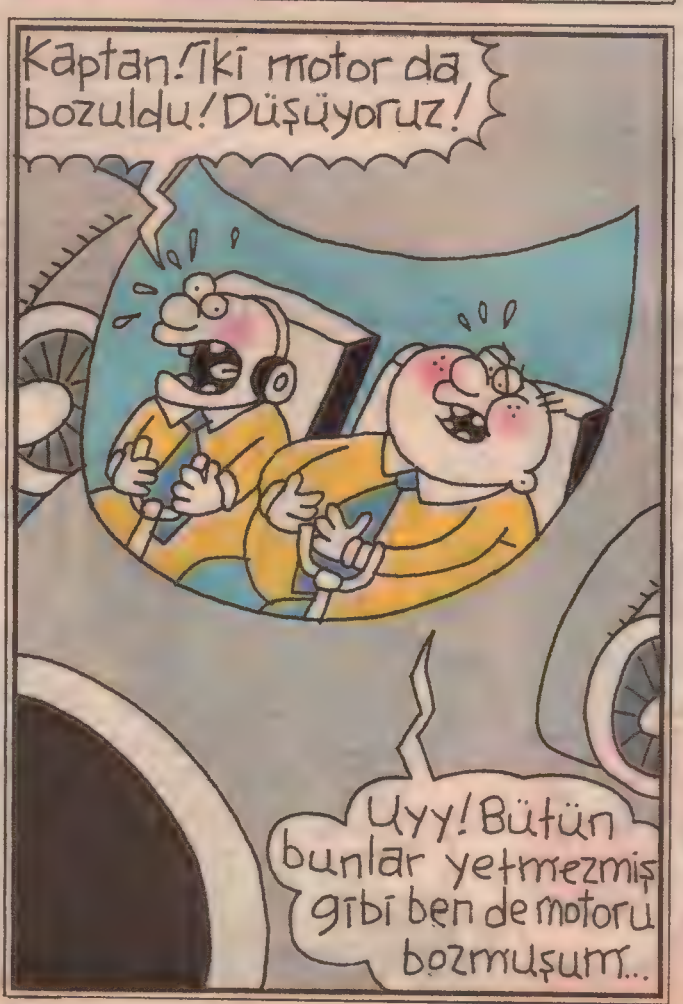

komikaze@komikaze.net / www.komikaze.net

erdil yaşaroğlu

Mayıs Ayı Hayatımız Gibiydi

Hüseyin İnan

Mayıs benim için öfke ve direniş ayıdır.

Mayıs benim için hüzün ve yenilgidir.

Mayıs ayı bitmez. Tam bitecekken yine gelir ve kendisini hatırlatır...

Mayıs ayı, eve geldiği ürpertici bir gecede, **bizim çocukları astılar,** diye kesik kesik ağlayan babamdır...

Bu ülkenin onuru, masumiyeti, direnişi, temiz kalmış son çocukları asılmıştır mayıs ayında, ama mayısın hıncı ve kurbanları bitmemiştir yine de...

Mayıs ayı, **Almanya**'nın **Köln** şehrinde bana sonsuz bir hasretle sarılıp, **sen İstanbul kokuyorsun,** diyen **Atilla Keskin**'dir en çok... Çünkü onda mayısın bütün öfkesi, direnişi, hüznü, yenilgisi, bitmeyen istekleri ve son kurbanı toplanmıştır...

En sevdiği, canından çok sevdiği insanları hep mayıs ayı içinde yitirmiştir o...

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve **Hüseyin İnan**'la birlikte yola çıkmıştır. Aynı hareketin, **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu**'nun öncüleridir hepsi. Özgürlük ve adalet istemişlerdir. Bağımsız bir ülke ve o ülkede halkların kardeşçe yaşamasını istemişlerdir. **Türkiye**'yi yerinden oynatmışlardır...

Halklar inanmıştır bu çocukların haklılığına ve taleplerine. Bir subay olan babam dahi, bir mayıs gecesi, **bizim çocukları astılar,** diye ağlıyorsa, yenden geri dönüp o günlere bir kez daha ve derinden bakılmalıdır...

Ama kırılgandır tarih. İyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır. Nitekim öyle oldu...

Yakalandı bizim çocuklar. Askeri mahkemelerde yargılandılar. Kalbi bu çocuklarla olanlar umutlarını ve heyecanlarını korkunun karanlığında gizlediler...

Askeri mahkemeden 18 idam çıkar... Hakkında idam kararı çıkanlardan biri de **Atilla Keskin**'dir...

Deniz'i, Yusuf'u, Hüseyin'i Mamak Askeri Cezaevi'ndeki ön hücrelere tek tek koyarlar. Belli ki onların idamı kesindir artık. İntihar etmesinler diye de hücrelerindeki lambalar koridora alınmıştır. **Hüseyin İnan**'ın, yani herkesin benimsediği isimiyle **Dede**'nin elinde **"Gerilla Savaşı ve Marksizm"** adlı kitap vardır ve çok az bir zaman sonra idam edileceğine hiç aldırmadan bütün dikkatiyle okumaktadır... **Yusuf Aslan**'ın hücresinin duvarında ise **Pir Sultan Abdal**'ın resmi asılıdır. Resimde **Pir Sultan Abdal**'ın boynuna idam ilmeği geçirilmiştir. Tarihin kırılganlığı devam etmektedir...

Yusuf Aslan
daşlarına sesler
sin... Kendinizi
mapusluk süreç
için. Biz gittikte
leceklerdir. Ken
Bol bol okuyun,
meye çalışın.
kolay olmayaca

İdamla yargıl
şakalaşmaktan,
rak, yaşam sev
yitirmeden gider

Fareden çok
hücrelerine dad
bir fareyi yakala
bir ipe asıp **Y**
önünde sarkıtan,
leceği en üst no
kadaşlarından c
istemesine en m
çocukları nasıl u

O **Yusuf** ki,
polisler bıyıkları
çim bıyık ulan.
ve bir başka t
zevki bir daha t
önce, kendi bıyı
suf ki; elleriyle
çıkararak, **"bak**
görüntüm böyle
ölümüyle bile a
korkusuz insand

Deniz bamba
şeyden önce ba
mın arkadaşıydı
şil örtülü o yoks
luşup acı çaylar
gerçekleşmeyec

Deniz bamba
Keskin görüş g
Rodrigez'in gita
ni istemiştir...
onunkisi... Hep s
evera gibidir: Ya
hüzün ve duygus
ilk kez onun var
ve ölüme çalmış
len bir bardak ha
gerlere çekilen s

Hüseyin İnan
rumlar. Hareketi
konuşmaz, herke
yar. Eylemleriyl
Sakin ve bilgedi
ona **Dede** derler.

Ama dedim y
ve umutlar alınırs
zulme çalışır...

Önce **Deniz**'i
na, **Deniz**, masa
hazır bulunanlar
gından mal kaçı
dırarak getirdile
larını bile bağla
ler. Postallarımı
asıldığımda aya
mem, diye bağı
masaya çıkartır.
genişletip, boğaz
da son sözlerini
sın tam bağımsı
sizm-Leninizm.
halklarının kar
köylüler. Kahrol

Deniz asılırke
oraya ve **Yusuf A**
Deniz'in sesini,

nden arka-
iz, bu ke-
z! Belli ki
lacak,sizin
ze çok ge-
aş bulun.
dil öğren-
üketmeniz

birbirleriyle
e oynaya-
nebze bile
lar...
dikleri için
zzak isimli
yruğundan
hücresinin
tırmanabi-
nandırıp ar-
arla yardım
le gülen bu

lan birinde
tar ne bi-
duklan için
olislere bu
n sorgudan
olan; o Yu-
dilini dışan
stıklarında
erek kendi
m dolu ve

için. Her-
miş, baba-
nasaları ye-
lerinde bu-
gerçekleşip
ardı...
için. Atilla
abisinden
getirmesi-
evrimciliktir
en Che Gu-
oşku, espri,
gez belki de
da yaşama
bir kez içi-
son kez ci-
...
ünür ve yo-
odur. Boşa
ihtiyacı du-
şüncelerini.
arkadaşları

arih, iyilikler
kötülüğe ve

m sehpası-
önce orada
bizi, yan-
ar, havalan-
ımızın bağ-
at vermedi-
bağlasınlar;
nesini iste-
liyanlar onu
ilmeği açar,
Deniz o an-
aşlar: Yaşa-
şasın Mark-
rk ve Kürt
sın işçiler,
izm!..
an'ı getirirler
ere, duydum
acı bu defa

onun için hazırlanır. **Yusuf** çıkar bu defa taburenin üzerine ve son kez şöyle der: **Ben ülkemin bağımsızlığı ve halkımın mutluluğu için bir defa şerefimle ölüyorum. Sizler, bizi asanlar şerefsizliğinizle hergün öleceksiniz. Bizler halkımızın hizmetindeyiz. Sizler Amerika'nın. Yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm!..**

(İnanın o yılları yaşayan biri olarak bunları yazmak hiç kolay değil. Yirmi iki, yirmi üç yaşındaki bu insanların bu sonsuz cesareti ve inancı karşısında derin bir hayranlıkla birlikte, derin bir utanç duyuyorum. Utanıyorum çünkü bugün ülkemizin üzerinde **Çatlı**'nın faşist ruhu dolaşıyor. Utanıyorum, çünkü bu ülkede birçok lisede gençler kendilerine örnek insan diye, **Çatlı**'yı seçmiş. Utanıyorum, çünkü ırkçılık ve şiddet alıp başını gitmiş. Utanıyorum, çünkü **Çatlı**'nın ev arkadaşı, iş arkadaşı olduğunu söyleyen birileri pervasızca ve sanki hiçbir şey olmamış, sanki onca insan boşuna ölmüş gibi, yanıbaşımızda ahkam kesebiliyor...)

Ve sonra sıra **Dede**'ye, **Hüseyin İnan**'a gelir. Sigara içip içmeyeceğini sorarlar. **İçmeyeyim**, der. Sonra orada bekleyenlere döner ve ayağındaki lastik ayakkabıları göstererek: **Söyleyin babama, yarın ayağımdaki bu lastik ayakkabıları görüp, doğru dürüst bir ayakkabısı bile yokmuş diye, üzülmesin. Askeri Cezaevinde, ayakkabılarımızı giymemize bile fırsat vermediler. Ayakkabılarım cezaevinde kaldı. Onlara hediyem olsun...** Savcı, sözünü kesmek için, **sehpaya çık,** diye bağırır. **Hüseyin İnan**, masanın üzerinde, gayet sakin; **sabırlı ol çıkacağım,** der. Ve tabureye çıkmadan, masanın üzerinde son sözlerini söyler yüreklice: **Ben şahsi hiçbir çıkar gözetmeden halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm!..**

Diner ağır kapıların ve acımasız kilitlerin gürültüsü... Diner zincir şakırtılarının sesi... 1972 yılının 6 Mayıs'ıdır...

Denizler

Bir kişi daha götürülse idama bu **Atilla Keskin** olacaktır. Ama daha başka kimse götürülmez. Son idam edilen **Hüseyin İnan**'dır. Ama vasiyeti kalır **Atilla Keskin**'de... İdama, darağacına götürülürken, **Hüseyin İnan**, can yoldaşından **Atilla Keskin**'den tek birşey ister: **Eğer birgün kurtulursan bu zindanlardan, eğer birgün özgür olursan, bir sevdiğin olursa ve ondan da bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy,** der...

Ölmeden önceki son isteği budur **Dede**'nin...

Aylardan mayıstır. Zulüm ve dostluk; inanç ve erken ölüm birbirine karışmıştır, ama unutulmayan tek birşey vardır: Verilen sözler... İnsanın alnına yazılır. Üstelik aylardan mayıssa ve darağacına giden insanlar en sevgili arkadaşlarsa, dostlarsa, umutlarsa ve direnişlerse ve sözkonusu olan, onların son dileğiyse...

Atilla Keskin, Mamak ve **Niğde** cezaevlerinde 4 sene kaldıktan sonra, 1977 yılında yurtdışına çıkar. Kendi gibi yürekli bir kadını sever. Bu kadından bir oğlu olur. Unutmak mümkün müdür o son sözleri: **Eğer yaşarsan, eğer bir kadını seversen, eğer ondan bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy...**

Ve dünyaya gelir o çocuk. Hiç şüphesiz, adı **Hüseyin İnan** olur. **Dede İnan**...

Almanya'dır gurbetin adı. Aradan yıllar geçer, **Hüseyin İnan** büyür. Sürgünlük büyür, büyür vatan hasreti, büyür yirmi iki, yirmi üç yaşında asılan yoldaşların özlemi...

Ve birgün, küçük **Hüseyin İnan**, spor yaptığı yerden dönerken, sırt çantası yoldan geçen bir kamyona takılır. Tekerleklerin altına sürüklenir birden **Dede İnan.** Ve o an can verir.. Ve ne acıdır ve ne tuhaftır ki aylardan mayıstır... **Oğluna benim adımı koy,** diyen yoldaşın adını taşıyan ilk oğlu, ilk gözağrı yine mayıs ayında alınmıştır elinden. Alınmıştır yaşamdan...

Mayıs devlet midir, mayıs öfke ve direniş midir; mayıs zulüm müdür; mayıs hüzün müdür, mayıs bu ülkenin asılan son masum ve lekesiz çocukları mıdır; kırılan tarih mi, yoksa hayatın ta kendisi midir mayıs, nedir mayıs...

Masumken ölmüştür **Hüseyin İnan,** tıpkı ismini aldığı **Hüseyin İnan** gibi, onun yoldaşları gibi; bu yüzden annesi, **beyaz bir tabuta konulmalı,** diye diretir. **Almanya**'da günlerce beyaz ve küçük bir tabut aranır. Sonunda bulunur o beyaz tabut. İçine **Hüseyin İnan** konur. İçine **Türkiye** konur, içine bu ülkenin yitip giden masumiyeti konur, içine darağacına korkusuzca, hatta güle oynaya giden ve kendi ölümleriyle bile alay eden lekesiz, yiğit çocukları konur...

12 yaşındaki **İnan**'ın arkadaşları mezara o an üzerlerinde ne varsa, çiçeklerini, kasetlerini, ayakkabılarını, wolkmenlerini, şapkalarını atarlar....

Ağlamak ayıptır ya devrimciler için, hep içimize akıtırız ya o içimizi dağlayan gözyaşlarını, yüreği avucunda bir şair bozar bu kalpsiz geleneği; **Atilla Keskin**'in en yakın dostlarından şair **Nihat Behram** bozar; **ben ağlıyorum ve kimseden izin almıyorum,** der... Ve işte o an boşanır gözyaşları... Ve **Atilla Keskin,** yoldaşları birkaç metre ilerde asılırken ağlamayan **Atilla Keskin,** tam 21 yıl sonra ilk oğlu **Hüseyin İnan**'ın mezarı başında ağlamaya başlar.

22 yıldır dönemediği ülkesi **Türkiye** için, o cesur ve yiğit yoldaşları için, hergeçen gün yokedilen masumiyetler ve inanç-

Atilla Keskin

lar için, kirletilen umutlar için ve bunların hepsini o kısacık, o ceylan ömründe taşıyan ilk oğlu **Hüseyin İnan** için ağlar. Doyasıya ve katıksız ağlar. Onca yıl, biriktirdiği herşey için, sustuğu ve içine attığı herşey için... Tıpkı babamın bir mayıs ayında, bir gece vakti eve gelip ve hepimizi uyandırıp, **biliyor musunuz, bizim çocukları astılar,** diye ağlaması gibi, ağlar...

Yine de özlenir hayat, yine de özlenir ne kadar kirlense de **Türkiye** ve **İstanbul; Atilla Keskin** bana memleket hasretiyle sarılıp, sen de **İstanbul'un kokusu var,** deyip gözyaşlarıyla sarılır...

Bir kere gelenek bozulmuştur. Artık çok şey birikmiştir içimizde. Zehirlenmemek için ne hissediyorsak öyle olmalıyız ve öyle davranmalıyızdır...

Ve **Nihat Berham,** 12 yaşında, evine dönerken bir kamyon altında kalan **Hüseyin İnan** için şu dizeleri okur mezarının başında: **"Acıların sessiz, sözsüz kuşlarını bıraktın şarkılarımıza...**

Ölümlerde ağlanmasın diye ezberlemiştik; senin için ağladık...

Çünkü, bahar günü, yürek taşımanın ölçüsüydü senin için ağlamak...

Can üstünde parçalamış senin gibi bir çiçeğe ağlanır..."

Anladım, mayıs herşeydi, öfkeydi, direnişti, zulümdü, yenilgiydi; o cesur ve yiğit yoldaşlardı, ölümüyle alay eden **Yusuf Aslan**'dı, babası üzülmesin diye ayakkabılarını arkadaşlarına hediye ettiğini söyleyen **Hüseyin İnan**'dı; asılmadan önce son kez dinlenen **Rodrigez**'in gitar konçertosu eşliğinde içilen son çay ve son sigaraydı; babamın, **bizim çocukları astılar** diye, kesik kesik ağlamasıydı; **Atilla Keskin**'in, **sen İstanbul kokuyorsun,** diye bana sarılmasıydı mayıs ayı... Beyaz bir tabutun başında hep birlikte söylenen son dizelerdi...

Mayıs hayatımız gibiydi. Doyasıya aşık olduğumuz, tekrar tekrar sevişsek de o hep özlediğimiz yere bir türlü ulaşamadığımız, bu yüzden acı çektiğimiz, acı çektikçe hasretle bağlandığımız sevgilimiz gibiydi mayıs ayı...

Mayıs hayatımız gibiydi...

Cezmi Ersöz

* 6 Mayıs Cumartesi günü saat 16.00'da **Mardin Nusaybin**'de **Ütopya Kitabevi**'ndeyim. Tel: 0482 - 416 03 99.
* 7 Mayıs Pazar günü saat 15.00'te **Şırnak**'ta **Kelepir Kitabevi**'ndeyim.
* 11 Mayıs Perşembe günü saat 13.00'de **Bursa**'da **Uludağ Üniversitesi**'ndeyim.
* 17 Mayıs Çarşamba günü **Çanakkale (Biga) 18 Mart Üniversitesi**'ndeyim.
* Kürt halkının sesi olan **Özgür Bakış** gazetesinin kapatılmasını protesto ediyorum.
* **Halim Şafak**, Kayıplar Kitabı, Sutenı Yay
* Gülcan Çolak, Ahmet Tuğkan Ermiş, Filiz Özgul, Bal. S.B Lead, Tuğba Akçaoğlu, Damla Tuğlu, Çisem Oktay, Muazzez, Özlem, Beda, Münevver Uğur, Sinem, Mehmet Danacı, Sevil Sağın, Leyla Günay, Onur Göknil, Fatma Tan Açelya Yay, Yasemi Caymaz.. Mektuplarınızı aldım, sevgiyle...

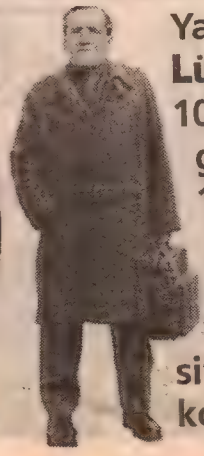

Yazarımız Lütfü Oflaz, 10 Mayıs günü saat 15.00'de Bursa'da Uludağ Üniversitesi'nde konuşacak.

Kıriklebleri

SUAT ÖZKAN

kiriklebleri@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

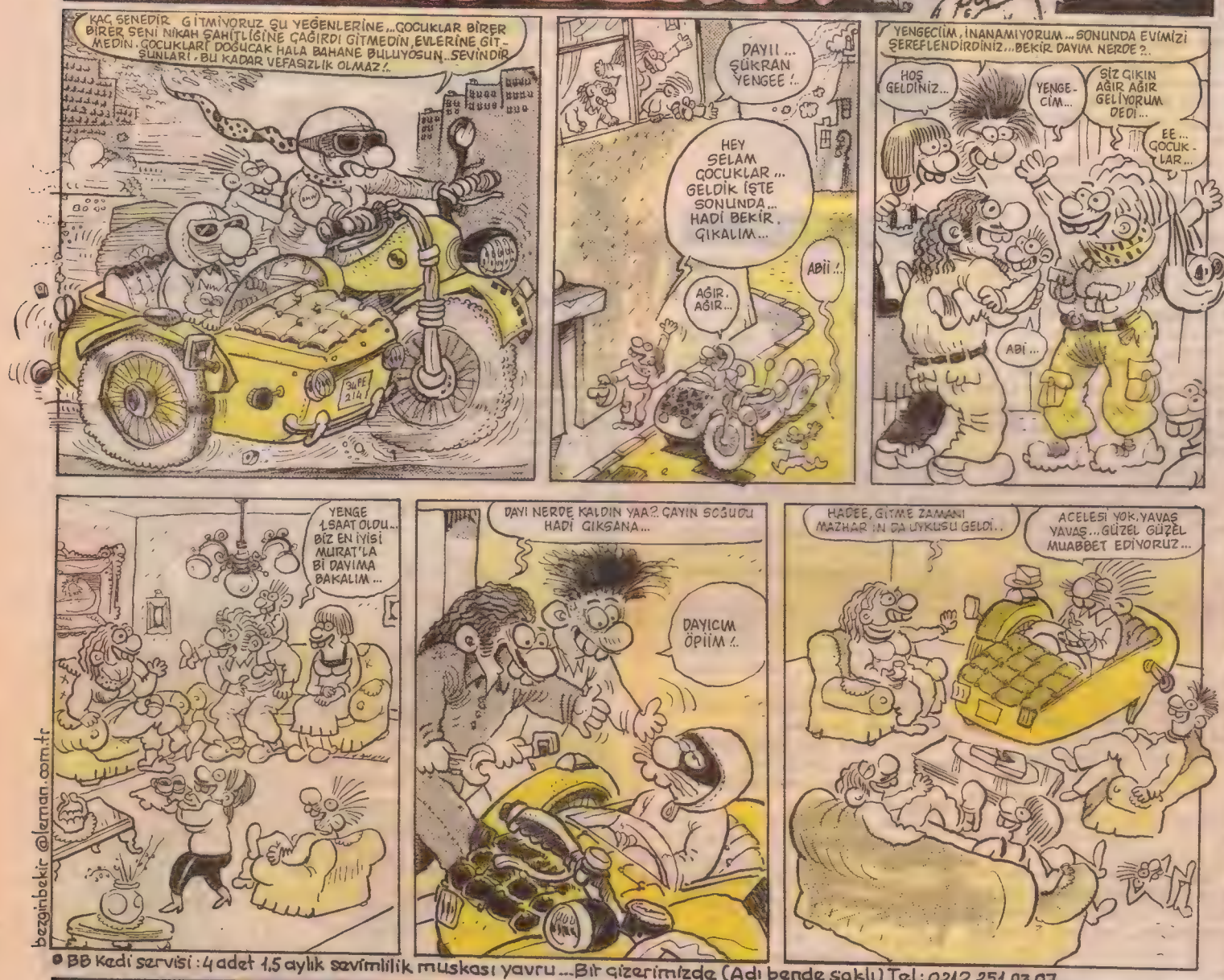

bezginbekir@leman.com.tr

BB Kedi servisi: 4 adet 1,5 aylık sevimlilik muskası yavru... Bir çizerimizde (Adı bende saklı) Tel: 0212 251 03 07...

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

MARLON

Erdil Yasaroğlu

©Copyright by Erdil Yaşaroğlu. Tüm hakları saklıdır.

Lütfü Oflaz

LO@leman.com.tr

MİToloji kahramanı!

Maymunluk her kapıyı açan maymuncuk gibi!

Özellikle de medyanın kapısını açan maymuncuk gibi.

Ekranların, sayfaların sana açılmasını mı istiyorsun; öyleyse bir maymun gibi olmadık zıpırlıklar, cıvıklıklar yapacaksın.

Medyanın ilgi odağı olanlara bakın; en zıpırlar, en cıvıklar.

Kucaktan kucağa hoplayanlar, daldan dala zıplayanlar.

Artık bu alemin kralı ağırbaşlı aslanlar değil; zıpırlıkta, cıvıklıkta sınır tanımayan maymunlar.

Maymunlaştıkça, şebekleştikçe ihale medyasından kral muamelesi görürsün.

İhale medyası diyorum; çünkü artık ihale mafyasının yerini ihale medyası aldı.

Medya patronlarının petrol, enerji, telefon, banka gibi girmedikleri devlet ihalesi, yapmadıkları iş kalmadı.

Peki medyada bu duruma itiraz eden bir tek yönetici, bir tek yazar var mı?

Hepside sus pus.

Hepside "görmedim, duymadım, bilmiyorum" diyen üç maymunu oynuyorlar.

"Gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım" diyen medya yöneticileri, yazarları bunlar.

Patronlarının vurgunlarına gözlerini kapatıyorlar; patronlarının karşıtlarını yerden yere vurarak da vazifelerini yapıyorlar.

İhale mafyasının tetikçileri gibi, bunlar da ihale medyasının tetikçileri.

Bunlar köşe yazarı değil, **köşe yazar!**

Vicdanının sesini değil cüzdanının sesini dinleyip, köşeyi kırk kere dönmüş köşe yazar!

İçlerinde MİT'ten para alıp, muhbirlik yapanları bile var.

Gazeteci-yazar kimliği versen de, hiç muhbirden gazeteci-yazar olur mu?

Köpeğe aslan postu giydirsen de, hiç köpekten aslan olur mu?!

MİT'in yarattığı **sarı basın kahramanları** bunlar!

Mitoloji kahramanları değil, **MİT**oloji kahramanları!

Şimşekli Böcek

Ender Özkahraman
enderoz@leman.com.tr

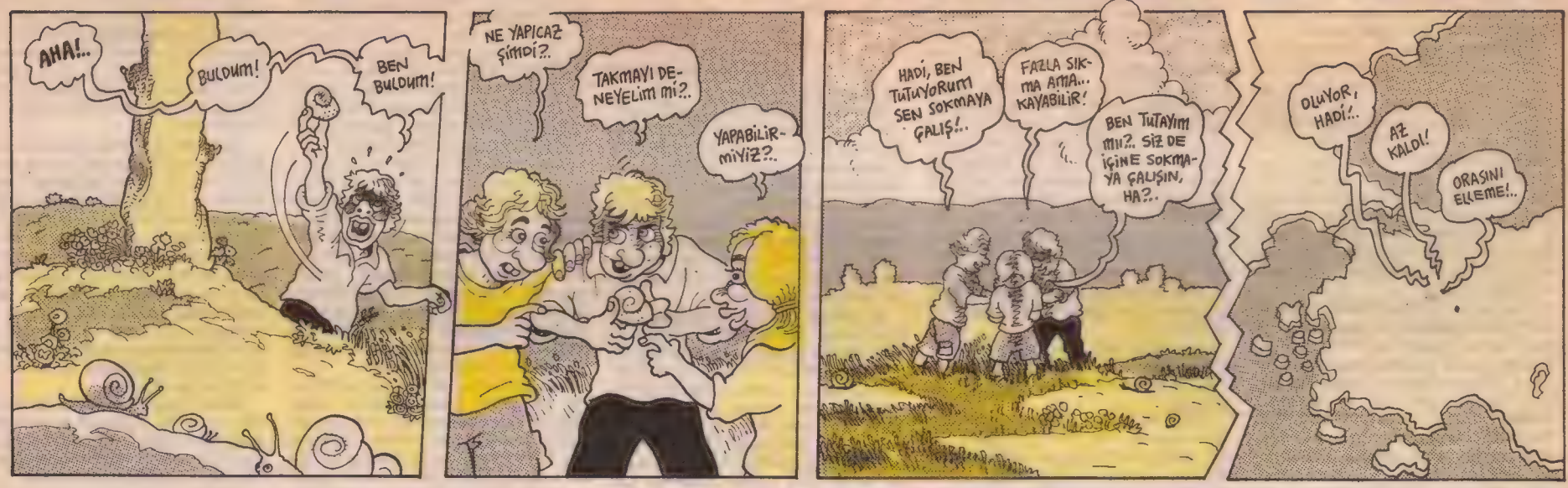

Akşamsefası

Seçilmiş Oyuncak

nihatg@leman.com.tr

Firavunlar öldüğünde rahibi, hizmetçisi de birlikte gömülürdü. Kansı, ibrikçibaşısı hükümdarlığı devam ettirebilir tehlikesi. Birlikte gömülme, sağlam bir gelenek mi? Demirel öldüğünde, mesela, Yavuz Donat'ı, İsmet Solak'ı da birlikte gömmeliyiz aynı mezara. Ya da Demirelsiz bir Rauf Tamer, babasından uzak, iktidarda başkaları, ne denli tahammülkar olabilir!

Oysa ülkemiz yüzyıllık bir siyasi banyo arzusunda, Ahmet Necdet Sezer ismi hepimizi umutlandırdı. Siyasi bir salıncağa biniyormuşuz gibi, kalbimiz sevinçle hopluyor. Koltuğuna çakılı uzmanlaşmış sağcı düzenbazlar kafayı yemiş olamaz, makamı, bu denli cömert takdim edemez! Bütün hayatımız içinde siyaset en barbar ve en zevkli oyun olma özelliğini hala sürdürüyor! Demirel ve Özal ismi, medya tarafından karizmalaştırıldı, krallaştırıldı, şimdi, medyanın arzularına, küstahlık, sitemlerine, bitmek bilmeyen ukalalıklarına ve arkalarındaki holdinglerin siyasi kurlarına yüz vermeyecek bir cumhurbaşkanlığı makamı düşünülebilir mi?

Siyasi ahlakı felç eden, Demirel'den çok Yavuz Donat türü gazetecilerdir. Yavuz Donat bu ülkede "kayıt dışı siyaset"i moda etmiş, kayıt dışı siyasetin karanlık isimlerini, mesela Demirel'in yeğeni, Ali Şener'i otuz yıldır ustalıkla saklamışlardır. Özel telefon görüşmeleri, özel talimatlarla, cumhurbaşkanlığının kamuoyunda görünmeyen elleri-kolları olmuşlar, siyaseti sersemleterek siyaset yapmaya çalışan Demirel'in yükünü hafifletmişlerdir. Demirel kitlelerin haklarına tecavüz ederken Yavuz Donat sütununda Kamasutra yazılarıyla tecavüzü erotik bir estetizme taşımaya çalışmıştır. Siyasi zarifliktен ve siyasi ahlaktan nasibini almamış, arkadaşları ve yedirip içirdiği yakınlarıyla hükümdarlık kuran bu taşra politikacısı Yavuz Donat'a ne denli teşekkür etse, azdır. Çünkü Demirel, Yavuz Donat türü gazeteciler eliyle "tüyo"larla hükümdarlık kurmuştur! Tüyolar, askeri plan heyecanıyla Güniz Sokak'tan kamuoyuna takdim edilecektir, kuşkunuz olmasın! Demirel ismi köylünün hoşuna gidiyordu, demir gibi, kazma, sapan, kürek demirdir, Yavuz Donat bu kazma sapından modern evlere ferforje masalar, dolaplar, avizeler yapmayı başarmıştır. Elli yılın öfke ve hasetiyle gırtlaklarına kadar gömülmüş bu insanların "sessiz" kalması beklenebilir mi? Şimdi, Güniz sokaktan, demokrasinin en taşkın romantik istekleri dillendirilirse, şaşmayalım!

Artık, organları parçalanmış, cesareti kırılmış düz siyasi kurumlarla "siyaset" yapılabilir mi? Yani, gizli düşmanlıkların mevzilendiği, gizli siyasi çetelerin çürüttüğü yürütme, yasama gibi kurumlar yıllar sonra ırmağında sade ve sakin akışını sürdürebilir mi? Yani, Ahmet Necdet Sezer, sadece basın toplantılarını ya da kendi ağzıyla verdiği düz demeçlerle "peşkeş imparatorluğunu" normalleştirebilir mi? Hayır! Olsun, her ilk aşkın hayalkırıklıklarıyla dolu bir ilk gecesi olur! İç savaş bakanlığına dönüştürülmüş, tüyolar, kayıt dışı siyasetler, kendi adamları köşeyazarlarıyla çürütülmüş bu kapkaranlık "çatı"dan üç-dört yılda serinletici kararlar beklemeyiz, kafası çalışmayan budalalar değilsek!

Çok şey istiyoruz, bir küçük hikaye anlatayım... 1960'lı, 70'li yıllarda Asım Bezirci'nin, Elif Naci'nin roman eleştirileri geliyor aklıma. Naiflik ve ideolojik saflık içinde, yazarlara, "köylüyü, işsizi, ezileni çok güzel anlatıyorsun, tamam da, bir yazarın görevi aynı zamanda okuyucuyu teorik olarak güçlendirmektir" benzeri vaazlarda bulunurlardı. Yani, eleştirmen, yazara, tasvir ettiği kahramanlara aynı zamanda nasıl örgütlenmeleri gerektiğini de anlatmalı, diye azarlarlardı. Bu, onların "ideolojik fukaralığının" ürünü değildi, zeki bir yazar, akıbaşında, üslup sahibi bir romancı bulduklarında, bu hayattan ne bekliyorlarsa, yazardan isterlerdi!

Aklı başında, sakin, sade, soylu bir adam bulduk, nerdeyse, hıçkıra hıçkıra ağlayarak, bu hayattan ne bekliyorsak, yakasına yapışmış, ondan istiyoruz!

Ahmet Necdet Sezer birgünde ailemizin kahramanı oluverdi! Fırfır, farfarası, dolambacı, öfkesi olmayan bir "kahramanın" sıkıcılığına alışmak uzun zamanımızı alacak! Nerdeyse Ahmet Necdet Sezer adı, Gülhane parkındaki ceviz ağacı oluveriyor! "Kimseyi ekmeksiz bırakmayan" bu bereketli topraklarda umutsuzluğu bu denli çoğaltırsanız, üzüm bağlarının şarabını da, şırasını da siz içer, bağı da, bağcısı da elli yıldır aileniz olursa, halkın, henüz tanımadığı bir hukukçuya fazlasıyla açık yürekli, fazlasıyla taşkın sevgisini anlayabiliriz!

Holdinglerin ve medyanın yankesici, parmaksız elleri halkın cebine usulca, kolayca girebilsin diye siyaseti karanlıklaştırmakla görevli köşeyazarları yaşadıkça, Ahmet Necdet Sezer'e şans vermek çok zor! Ahmet Necdet Sezer gibi hukukçular, cumhurbaşkanlığı makamını değil, parlamentonun güçlendirilmesinde mütevazi roller oynar, şöyle, karşılarında, sıkı bir hukukçu gören milletvekilleri, artık mecliste, kameraya dönük, şarlatan konuşmalarla değil, gerçekten, kanunların profesyonel uzman hukukçularla tartışmak zorunda kalır, yani, (parle, Fransızca konuşmak demek) nihayet parlamento konuşulan bir yer halini alır! İnsan kılığına hiç girmemiş, liderlerine köpek gibi sadakat korkusuyla milletvekili hiç olmamış parlamenterler için bu pek zor olacak!

Mahşerin dört atlısını mahmuzlamakla görevli Rauf Tamer, fazlasıyla "serinletilmiş" bu havada kudurabilir! Diyelim, Ahmet Necdet Sezer hiçbir açıklama yapmadı, görüş de belirtmedi. Rauf Tamer'in ertesi günkü yazısını şimdi burada yazayım size: "Ahmet Necdet Sezer'in milli ketumluğu gazetecilerin sabrını tüketti, işte aradığımız, "milli duruş" bu. (Burası alt satıra ve siyah yazılacak sütununda) "Milli Kilit", İşte milletçe arzuladığımız "Milli güven", işte yüzyıldır yolunu gözlediğimiz: "Milli Devlet, milli itibar!"...

Bu "sahtekar" ve midemizi bulandıran övgüler, atı yeniden mahmuzlamak, atın böğrüne çiviyle çakılmaya çalışılan teneke apolet girişimleri, Ahmet Necdet Sezer'i bekleyen en büyük tehlike! Sağ siyaset bu teneke apoletleri elli yıldır siyasetçilerin alnına çakarak, kudurtuyor onları! (Bu ne milli itibarmış, Bosna'da dört yüz bin insanın ölümüne sessiz kaldılar, Bosna artık küçük bir kasabacık, Çeçenistan belki de tarihe karışıyor, tek bir miting yapacak güçleri dahi yok, Azerbaycan'ın yarısı Ermeniler tarafından işgal edildiğinde, Fransız yardımı silahları Türkiye üzerinden trenle geçirdiler, bu ne milli itibarmış yüzyıl zindanda yaşayan Ortaasyalılar on yılda alaya başladı bizimkileri, şimdi herkes yeniden Rusya'nın yanında, tam bir iflas Ortaasya politikası, Fethullah'ın iki okuluna bakıp gurur duymaktan utanmıyorlar. Öyle paranoyak bir politika ki, Ortaasya'yla tüm göbek bağlarımızın kesildiği bugün, Ortaasya'yla tek bir görüşme yapmayan İsmail Cem, yılın politikacısı ilan ediliyor)

Bu öyle milli itibar ki, "Adriyatikten Çin Denizi'ne naralarıyla başbakanlık ve cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturan Demirel, göz açıp kapayıncaya kadar bir zaman içinde, Rusya, tarihinin en çaresiz, en yoksul gününde, Ortaasya'yı yeniden kaptı, Bosna'yı, Çeçenistan'ı kan gölüne çevirip, ülkeleri tarihten sildi, seyirci kaldılar. Coğrafyalar kanla silindi tarihimizden, Ortaasya belki birdaha dönmemek üzere uçup gitti, on yıldır bizimkilerin ağzında bir "boru hattıdır" gidiyor... Milli itibarımız şimdilik boru hattından verilecek %0,5'e kaldı. Milli itibarmış.. Kürek suratlı Erzurumlu halk ozanlarının manda geğirmesi sesleriyle Şeyh Şamil şiiri okurken mi aklınıza geliyor milli itibar!

Biz güzelim ülkemize dönelim, Ajda Pekkan gizlice estetik yaptırdı yine, devlet sanatçısı olarak cumhurbaşkanlığının ilk resepsiyonuna yetişme gayreti içinde! Süslenmiş koyu mavi mücevherleri boynunda ve aptallaştırıcı gülümseyişi ve mahcubiyet dolu gizemli, gururlu hüznüyle cumhurbaşkanımızla el sıkışacağı günü bekliyor! Bir el sıkışmanın fotoğrafıyla ahlaki duygularında direnen dul bir kocayı baştan çıkartmak için ne kadar kabus dolu bir şehvetle gülümsemek gerekiyorsa, hiç kuşkunuz olmasın kutsal ve resmi bir onurla fazlasını yapacaktır resepsiyonda!

Boş kafanın urları gibi bu suratları görünce cumhurbaşkanı, ne diyecek, "buyrun hanfendi, kütüphanemize geçelim!" Boş durmayacak medyamız, bu tür fotoğraflardan milli sonuçlar çıkartacak! Sanatçımız kapıda bekleyen ikiyüz elli kameraya açıklamasını yapacak: "Akvaryum kadar dinlendirici laik bir centilmen!"... Cumhurbaşkanının korkunç şüpheci bir hanımı olduğunu ise Huysuz Virjin'in programında kulağına fısıldayacak. Cumhurbaşkanımız ise, bu kadar sineğin üsüştüğü köşkte neden tek bir naylon sinekliğin olmadığını sorup duracak kendisine!

Ve sırada bekleyen elli televizyon, başköşelerine koymak için röportaj teklifleriyle kapıda, ağaç kütüğü olsa, bu kadar kara, pislik yiyici böceğe dayanamaz. Bir benzeri sadece Saddam'ın oğlu Udey tarafından Irak'ta kurulduğu gibi, özgür medyamız, Özal'ın patlamış traktör tekerleği suratlı oğlu tarafından korsan kurulmuştur. Dünya televizyonlarında bir eşi sadece Irak'ta olan TRT'1'in ana haber bülteni hemen sonrası iki saatlik bir makamı daha vardır cumhurbaşkanlığının. Nihayet karşısına, bok yemekle ünlü, fiyonklu ve yaralı bir domuz gazeteci oturtulur. Önlerinde vazoya marulgillerden bir bitki türü itinayla yerleştirilir. Kağıt hışırtıları arasında, alakasız sorular sormakla görevli gazeteci ne kadar basit sorular sorabilirse, kendisine cumhurbaşkanlığına danışman olmanın yollarını da o denli aralamaya çalışacaktır! Küçük okşayışları, aşk ya da saygı arası elini öpüşü, kurumuş yaprak gibi parmaklarını hüzünle çıtırdatması bakalım yine işe yarayacak mı? Ali Baransel vakaları devam edecek mi? Edecek, çünkü, baştan çıkarıcı en güzel elbiseler hala dünyada yalnız görüntü ve kameramanın!

İnsanı ekmeksiz bırakmayan bu bereketli topraklar medyanın alakasız sorulan yüzünden çöle dönüştü! İnsanı canavarlaştıran bu alakasız sorular medyamızda gazeteciliğin masum ve haklı kutsal yasası olarak bilinir. Oysa orası aynı zamanda başmüfettişlik makamıdır, topluma rumlara hukuki, siyasi, sosyal sorular so cumhurbaşkanını henüz tanıyamadık! A sorulara sınırlı sınırlı bakıp, sonra da bi haşlayan Bülent Ecevit'i yirmi yıl önce t sildiler. Ne zamanki Bülent Ecevit, bu alaka rulann sembolik anlamını çözmüş, ossuruması sorulara güzel hitabeti ve kolye gibi T siyle cevaplama sabrını göstermiş, yenide tacı edilmiş, "değişimin" en büyük kahı olarak sekiz sütunda öpüp, koklanarak y bu enfes manzaralı ülkenin sfenksi olarak manlaştırılmıştır.

Medya artık Tanrı'nın takdiri, ondan kor ğını söylemeyen tek bir yiğit kalmadı içi çünkü, medyanın görevi "sandırmaktır". Y yatında hiç futbol düşünmemiş cumhurba na, hergün futbol hakında sorular sorarak, la kafayı yemiş bir insan olduğunu sandırı magazinleştirir, soytanlık, komiklik sınırlan şır, çoraplarının markasını hiç düşünmedi de, çorap satan mağazanın sahibiyle, g röportaj yapıp, çorabıyla kafayı yemiş bir sandırabilir! Tarihin artık tek bir kralı onun karşısında cumhurbaşkanlığı, başba gibi kurumların hepsi anında "kuşku" ile kadar dehşetle doldurulur!

Medya herşeyi oyuncaklaştırır, işte der sinin vazgeçilmez seçilmişleri iki günde oyuncağı oluverdiler, Kamer Genç, herhald yaya ikinci gelişinde anahtarlık maskotu o oysa o da cumhurbaşkanlığını istiyordu.

Medyanın, siyasetin alışageldiği kur zorlayan, gerçek, saygıdeğer bir hukuk ada cumhurbaşkanı olması çok daha vahim bi ke, çünkü, bu cumhurbaşkanlarının tarihte ğu gibi "delirtilme" süreci başlar. Çünkü s deli raporu cumhurbaşkanlığı süreci dolr koltuğunu altından alabilir, Osmanlı padişah aklınız gitmesin, Fahri Korutürk, nedens günlerinde kendini "kedi" sanıyordu, adam kim delirtti, neden kendini "kedi" sanıyord kın tarihimizin bir sırrı olarak kapandı gitti.

Tarihte tüm krallar ölümsüzlük hastalığı kalanmıştır, Demirel de Japonya'dan ge özel yılan haplarını içiyordu, hergün. Ölüms sonunda medyanın eline geçti, sokak röpo rında neden halkımız kafasını kameranın sokar, işte onlar da ölümsüzleşir. Ölümsüzl da sonsuza değin yaşama hakkı olmadığını yan insanlar, ya reenkarnasyona, ya da öte yaya cennete-cehenneme inanır. Ancak, ölümsüzlük hastalığını giderirken, ölümsü davranışlara sebep olur, yani, "suç, günah vap, iyilik" gibi insani nitelikler infilaki bir ş

değişir. Hergün beynini, göğsünü yakıveren vicdanı gider, aynı ateşi, çıkarları, iktidarının istikrarı için "kundakçı" gibi kullanılır, yüzlerce tarihi tiyatro da bu trajediyi işler.

Ölümsüzleri tarih boyu cellatlaştıran ikinci büyük tehlike, kendilerine yapılan övgülere tarafsız kalmayışları, Demirel örneğinde görüldüğü gibi, Esnaf Sanatkarları başkanı bile sorunlarını bir kenara koyup, halk aşığı gibi amatör dörtlük okuyucunda Demirel keyfinden çıldırıyordu. Aynı ölümsüzlük ateşinin kavurduğu Ali Kırca, Reha Muhtarlar dahi, en kötü ödüllere koşuyorlar, hatta, İletişim Fakülteleri sırf adımız medyada çıksın, biz de şöhret olalım diye bu isimlere ödül vermeyi gelenek haline getirttiler, onlar da ekranlarında sadece kendi aldıkları ödüllerin haberini vermeyi gelenekselleştirdi. Hatta, tarihte krallığın övgü/medhiye makamları kurumsallaşmış, bu makamlara "fonlar" ayrılmıştır. Kral Lear'in çıldırma sebeplerinden biri, toprak verdiği kızlarından sadece birinin ısrarla ona iltifat etmeyişi.

Modern toplumun ve medyanın "izdiham" hastalığı da krallık günlerinden hiç değişmeden bugüne gelmiştir. Modern toplum, sanatçısını, liderini, açılışlarda, kokteyllerde, halkın izdihamıyla başarılarını ölçmeyi kutsal bir yasa haline getirmiştir. Kenan Evren'in Anadolu gezilerinde kalabalık olsun diye okullar tatil edilirdi. Kral halkının yanında olmak ister, sanatçı halkının yanında olmak ister. Halk da onlar için "izdihamlaşır", izdihamlaşmadan görüntüye giremezsiniz! İzdihamlar halkı böcekleştirir, karınca sürüleri gibi birbiri üstüne bindirir, işte o zaman, sevilen, sayılan, gurur duyulan, milli beraberliği sağlamış bir halk olarak medyada, ya da krallığınızın gündeminde yer alabilirsiniz.

Eskiden kralın söylediği buyruktu, emirdi, şimdi cumhurbaşkanlarının görüşleri, sekiz sütun manşete alınarak, meclisten geçmeden, hukukçular tartışmadan, karambolden "emirleştirilir". Ordumuz da bazı konularda görüşlerini böyle dile getirir, görüşler, medya tarafından 1, 2, 3 maddelenerek siyaset, hukuküstü yasalar haline sokulur. Bu yüzden "hukuğa", "meclise" ihtiyaç yoktur, medya siz çoraplarınızı giyerken ağzınızdan kaçmış bir saf cümleden müthiş ve mükemmel bir toplum yasası yapabilir.

Dokunulmazlık, cumhurbaşkanlığı makamının kutsanmış saygısını korur gibi "görünse de, köşkü ıssız bir adaya dönüştürür, bu yasa sadece Can Yücel gibi şairler "göt" dediğinde çalışır. Bu ıssız adaya, medya her türlü ok, mermi atabilir, dokunulmazın hukuki olarak başetmesi ülkemizde mevcut değildir. Özal ve başta Demirel, "çaresizleştirme" siyasetini denemiştir. Kararnameleri imzalamayarak, hukuğun önünü, atamaların önünü keserek, siyaseti kör bir kuyuya döndürmek tek kozlarıdır. Özal ve Demirel, onlarca yıl "yasa onun önünde o imzalamıyor, hayır onun önünde" gibi tuhaf ve yeryüzü topraklarının en komik tartışmasıyla bu çaresizleştirme siyasetinin iki devi olarak epeyce birbirlerini hırpalamışlardır. Çaresizleştirme siyaseti, sizi şu düşünceye sürükler, "her şey kötü, ama, yine ondan başkası yok". Medyanın acar yazarı Perihan Mağden bile, "Demirel'i sevmiyorum ama..." dedi, uçağına aldı Demirel onu, sonra şöyle konuştu: "Demirel'i sevmiyorum ama, yine ondan başka istikrar için isim yok!". Çaresizleştirme siyaseti felaketler üstüne felaketleri, kötülerin üstüne kötüleri getirerek, atayarak, tıkayarak kör kuyu karanlığında, ormanda çakal tuzağıyla, medyanın yardımıyla eşsiz fırıldakların adına, muhteşem siyasetçi ünvanları verdirir.

Medya, hırslı politikacının, hırslı kralın dişleridir. Hiç kimse dişlerinden uzak yaşayamaz. Siyasetçiler, politikacılar, aslında av köpekleri olmak zorunda, avcı, dişlemeden, ısırmadan, kapıp, toplumun önüne getirmekle görevli, ancak, ülkemiz politikacıları, avı dişlemeden, kanlı kanlı çiğnemeden, kendi ve yandaşlarının karınlarını tıka basa doyurmadan asla "toplumun" önüne getirmezler. Çeneleri, pençeleri kanlanmamış hukukçuların bu ülkede siyaset yapabilmeleri zordur. Bakın, Bülent Ecevit, kendi için hiçbir av etini ısırmadı, kimse de yüzüne bakmadı, bu vejetaryen siyasetçimiz, dürüst ve yemeyen adam görüntüsünden taviz verip, hiç değilse, etrafındaki keskin dişli politikacıları, medyayı görmezden gelmeye başladı, onu, baştacı ediverdik!

Özal ve Demirel sadece siyaseti değil, Mustafa Kemal'in dehası Ankara'da da hayatı kilitlediler. Çankaya köşkünden aşağı inen birinci yol, Cinnah'tan meclisin önünden geçer, yirmi yıldır bir köprü yapılamadı, "meclisin fiyakasını" bozarmış, arabayla yarım saatiniz kaybolur, şayet cumhurbaşkanı geçecekse, birbuçuk saatiniz gider. İkinci yol, Seymenler'in yanından protokol yolu, kuş uçurtulmayan bu yolun tam köşkün karşısında geçen hafta gözlerimle gördüm, traktörle domates-biber satılıyordu, bu yol da Karum'un önünde tıkanır, geçit vermez. Üçüncü yol, Gaziosmanpaşa'dan aşağı Reşit Galip'tir, yağmur yağdığında bu caddeden şelale gibi akan sular arabaların üstünden aşar. Anadolu'nun en haşin ırmakları dahi bu caddedeki gibi delirmiş akmaz. Etraflarındaki çakallar hep müteahhit olduğu için, onbinlerce kebapçıyla çevrilidir, sulu yemek satan lokanta, birkaç tane, elinizde haritayla zor-bela belki bulursunuz. Ben bunu derim, iktidarda partin olmasın, iktidar partisinin hemen altında bir Urfalı kebapçın olsun, diye. MHP'nin altında Olgunlar sokaktaki Urfalı, Türkiye'nin en mesut kebapçısı. Bir de öğleleri maydonoz-domates şovlarla süsledikleri çift porsiyon kebaplar, Osmanlı'nın heryıl Mekke'ye gönderdiği süslenmiş develer gibi garsonlarla ayrı bir bayram yaşanıyor. Türkeş'in cenazesinde yoksul Anadolu çocuklarının sırtlarında çeket yok, incecik, eskimiş gömleklerle geldiğini görmüş üzülmüştük. Üzüntümüz uzun sürmedi, çene kaslarını kebapla güçlendirdikleri için başkasını ısırmak için kaşınmıyorlar artık, medya da bunun adına MHP değişti, diyor. Çankaya ahalisi ve yan semtlerde resmi siparişle yapılmış Türk büyükleri heykelleri dışında "sanat eseri" kabilinden tek bir heykel yoktur. Yabancı elçiliklerin eski binaları ve özenle düzenlenmiş bahçeleri de olmasa, milli şehrimizin milli itibarı ayaklar altında kalacak. Komik gelecek, ama olsun, hava trafiği dahi sakattır, Esenboğa'ya inmek için sıra bekleyen uçaklar, şehir üzerinde tur atarken, tur dönüşleri tam da köşkün üstüdür. Hani fıkrası da var, ihtilal günlerinde Evren'e bir komutan: "Paşam, uçaklar havada bekliyor inmek için" der, Evren: "Beklemesinler, uçsunlar!" der.

Halkın kanını içerek siyaset yapanların havada, karada, vicdanda milli itibarları bu. Medyanın dini ise şamanizmdir, etrafta kötü ruhlar hissedilince gürültü çıkartan Ortaasya dinimiz, en iyi gürültü çıkartanlar en baş köşelere yerleşir! Ahmet Necdet Sezer kötü ruhlu bir adam mı, bakalım, gürültü ne zaman kopacak? Yüzünün derisi kemiğine yapışmış komiler, garsonlar, bulaşıkçılar, odacılar, sabahın altısında Sincan gibi uzak semtlerden buraya gelip kaloriferleri yakar, pencereleri yıkar, arabaları süer, beylerin, efendilerin paşaların gazetelerini itinayla masalarının üzerine istif eder, kahvesini de... Burada yeni bir hayat hazırlanabilir mi, buradan yeni bir rüyaya girebilir miyiz? Kırkikindi yağmurlarıyla toprağı sarhoş eden yıkanmış yaprakların kokusunu geri getirebilir miyiz bu şehre. İki bin yıldır tarihin en büyük meydan savaşlarına çıkmış bu halka yine mikrofon uzatsanız; "yarabbi çok şükür" diyecektir, modern dünyayı elli yıl önce tanımış Afrika kabileleri dahi bugün bakın Kenya'da ne şehirler kurmuşlar. Buradan, gözleri ışıl ışıl ama zehir gibi acı, parlak saçlı ilkokul çocuklarına söyleyeceğimiz ne kaldı.

Buraya mı, bu köye mi geldin cumhurbaşkanım! Hoşgeldin köyümüze! Sefa getirdin! Demirel bu köye, su, elektrik, yol getireceğini söyledi elli yıl, getirdi de suyu. ancak, köy meydanında ayakmantarı suratlı, isil gözlü Cavit Çağlar, Çörtük benzeri yüzlerce çakal yüzünden halk, bir damla su içemedi, köy çeşmesinden! Pırıl pırıl lüks arabalarınız geçerken bulvarda yanımızdan, "tarlada kim terlediyse, çeşmeden suyu o içsin" deyip, karanlık, kalabalık bir gölgenin içinde kayboluyoruz, vatan hainleri işte böyle konuşur diye korumalar bizi öldürür korkusuyla!

Yazarlık merak duyulan bir eğlence, sevilen bir hobi oldu, soylu, soğukkanlı, sakin ne çok yazar varsa, kovdular! İsterim ki, hukukçu bir cumhurbaşkanı, sendikası, sigortası olmayan bir gazeteciye demeç vermesin, yoksa, medya marifetiyle derin uykuya yatırılmış bu halkı başka hiçbir şey uyandıramaz. Medya, açlığı, yoksulluğun derin kaygısını gidermenin yolu olarak uyutmayı seçti. Korkunç umutsuzluğu gidermenin tek yolu umutsuzluğu kavramış zihne felç geçirtmekti, başardılar. Eskiden yine yoksulduk ama, insanlar "hayatım roman" derdi, içimizde hayatını yazacak kadar vakti olan tek kişi kalmadı. Kalbini eşeleye eşeleye yazan birkaç kişi, yazılarını okuyacak kadar zihni melekelerini geliştirmiş okuyucu bulamıyor. Köyümüzde, uçsuz bucaksız, mükemmel bir gevşeme. Uyurken insan kendini göremez. Ne halkımız, ne sağcılık, elli yıldır göremiyor kendini! Artık hayattan, derin dehşet duysak da, işte dehşet, hiç öpülmemiş onyedi yaşında onbinlerce kızın enkaz altında ölümü, uyku öncesi masal gibi anlatılan bir eski zaman hikayesi gibi geliyor artık bize.

Medya için, hepimize, yumuşak derin bir rüya her zaman vardır! Ama, o köşke ilk çıkanlar, yeleleri rüzgarla dalgalanan damarları çatlamış koyu kahverengi renkli atlarla çıktılar! Gözle görülmeyen bu Anadolu'nun karanlık ağzına, ilk dürbüne, oradan baktılar! Sefil bir köylü gördüğünde koca koca paşalar, hıçkıra hıçkıra ağladılar!

Orası, Çörtükler'in, Cavit Çağlarlar'ın değil, bir zamanlar bizim köyümüzdü! Çok mu şey istiyoruz, istiyoruz ki, yeniden şehir olsun, adı Ankara, başkent, biz de "yurttaş"... Çok mu şey istiyoruz cumhuriyetin cumhurbaşkanından.

NİYAZ GENÇ

Akşam'dan Artası

Dengeli Beslenme

kertem
@leman.
com.tr

KAAN EKTEM

HAYRİ'NİN ACI İNTİKAMI (Devrik öykü)

*Kendi kendini yiyen adam...

*Erdener abi albümü ve web sitesi hep beraber gümbür gümbür geliyorlar.. Pek yakında..

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

GÖKHAN BABAK

agdabak@leman.com.tr

DEBORAH ABLA

Orjinal adı: *Deborah Bigsistır*

Mayami'nin **Yenitropikal** adlı küçük bi mahallesinde yaşayan **Deborah Vörningtın** yaşadığı mahalle ahalisi tarafından çok sevilmektedir. Niye diye soracak olursanız sayın sinema severler, çünkü **Deborah Vörningtın** çok iyi kalplidir ve mahalle sakinlerinden kim olursa olsun, bakın altını çizerek söylüyorum; kim olursa olsun, gerek maddi, gerek manevi (ki çoğunlukla manevi, çünkü anladığım kadarıyla **Deborah Vörningtın**'ın durumu pek yoktur) elinden gelen yardımı yapmaktadır. İşte bu sevecenliği yüzünden mahalleli onu **Deborah abla** diye çağırmaktadır. Günlerden bi gün mahalle sakinlerinden **Margırıt Asilyurt** adında bi kadın, bi problemi nedeniyle **Deborah Vörningtın**'a telefon açar ve yardım ister. **Deborah abla** önce *"Peki gel konuşalım"* der ama daha sonra aniden "Gelme işim var" der, **Margırıt Asilyurt** *"Peki ne zaman müsaitsin Deborah Abla"* der, *"Ne zaman müsait olduğumdan sana ne lan damçık"* der ve ekler *"Sene-*

lerce yardım ettim size de ne hayrınızı gördüm lan, insan bigüne bigün, bi yün kazak yahut bi eşarp alır gelir, abla bize çok emeğin geçti diye bi hediye verir" der ve telefonu kapatır. Fakat sonra bu yaptığına çok pişman olur **Margırıt Asilyurt**'u geri arar ve özür diler, *"Kusura bakma sinirlerim çok bozuktu"* der. **Margırıt Asilyurt** *"Aa hiç önemli diil"* der ama içinden aslında ne kadar önemli olduğunu düşünür. Sonra başka şeyler düşünmeye başlar düşündükçe konudan konuya atlar sonra uzun zamandır görmediği bi arkadaşı **Cesika**'yı düşünür, sonra kendi kendine *"Dur şunu bi arayayım bi halini hatırını sorayım"* der. Arar ama **Cesika**'yı evde bulamaz, telesekretere not bırakır. Aradan iki gün geçer **Cesika** geri arar, randevulaşıp bi kafede buluşurlar. Uzunca bi süre keyifle sohbet ederler. **Margırıt** eve döndüğünde *"Televizonda böyle bi sohbet programı olsa bütün millet izler, reytingi çok yüksek olurdu herhalde"* diye düşünür ve bunu bi proje olarak özel bi televizyon kanalına götürmeye karar verir. Fakat sonra aklına bu işte **Cesikan**'nın da hakkı var onada pay vermek lazım diye bi düşünce gelir ve **Cesika**'yı arar. **Cesika** bu projeye çok sevinir ama *"programı biz sunalım"* diye tutturur **Margırıt** *"Biz sunamayız Cesika"* der, **Cesika** bu isteğinden vaz geçer. **Kevın** adında bi yapımcıya giderler. Yapımcı bi işi çıkmış notere kadar gitmiştir. Çırak; *"Kevın abi şimdi gelir, siz buyrun oturun"* der. Oturur beklerler ama **Kevın** bi türlü gelmez, sıkılırlar *"Kevın bey gelmiycekse biz yarın uğrayalım"* derler. Çırak; *"Yok abla şimdi gelir"* der *"Yok biz gidelim"* derler çırak; *"Hay hay abla siz nası isterseniz"* der, kalkar giderler. Onlar çıktıktan iki dakaka sonra **Kevın** gelir. Çırak; *"Abi iki dakaka önce çıktılar"* diyince **Kevın** *"Yapma ya"* der ve çok bozulur üzülür.

Son

Soner Günday

KEMAL ARATAN..

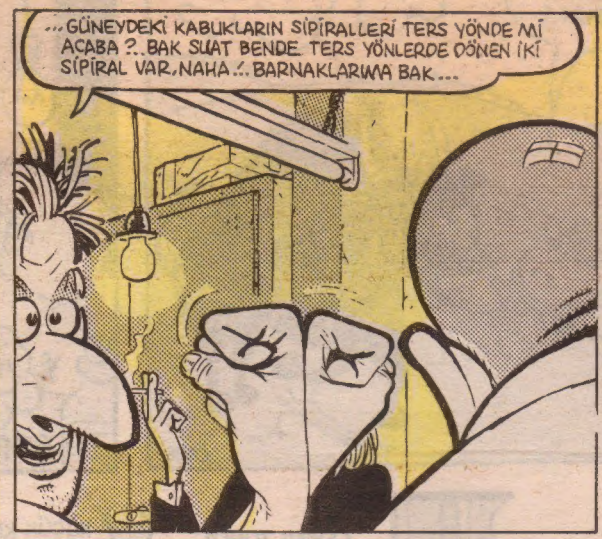

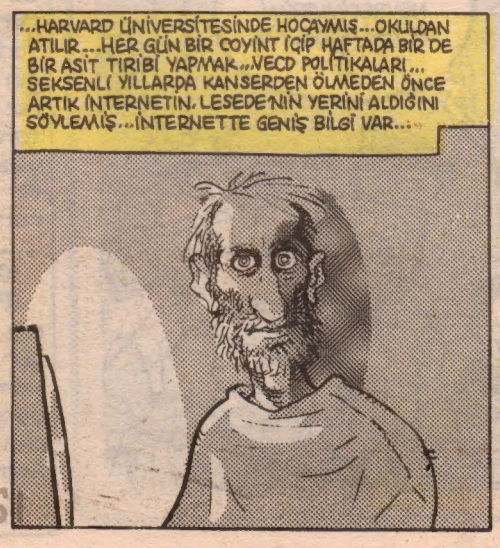

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

cemaahmet@leman.com.tr

KÜÇÜK KIZ ÖZGE

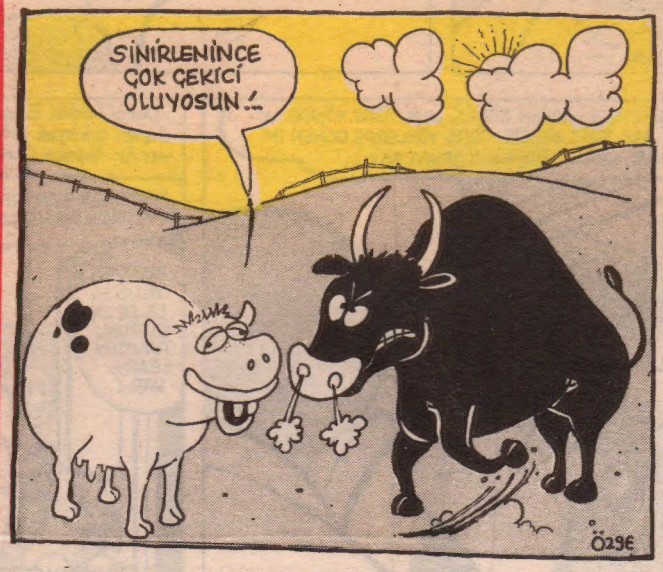

UZAYLILARIN İSTİLASI (3.Bölüm)

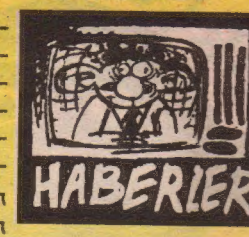

Cenifir otelin koridorlarında koşmaktaydı! (Derhal resepsiyon müdürüne bütün olanı biteni anlatmalıyım!) diye düşünüyordu bir taraftan da. Diğer bir taraftan ise peşinden kendini kovalayan uzay yaratıklarının üstüne fışkırttığı iks şualarından korunmak için bi o yana bi bu yana parendeler atıyordu. İnanılmaz derecede çevikti! Cenifir aniden çalmaya başlayan cep telefonunu eline al (alo!) demesi bir oldu! Karşıdaki ses (Derhal Paris'te kule'nin dibinde buluşmalıyız! Kendine dikkat et!) Tlink- Sesini müteakip Cenifir boşu boşuna (Alo, alooo kimsiniz .. alooo) diye söylendi. Sonra (Amına saçma, boşuna söyleniyorum. Tlink sesi çıktığına göre telefon kapanmış demektir, herneyse derhal Paris'e gitmeliyim!) ama daha sırada resepsiyon müdürü mösyö Dük Dörj'le buluşması gerektiğini hatırladı ve anında kararını verdi. (Neyse boşver resepsiyon müdürüne sonra anlatırım bazı gizli gerçekleri şimdi diğer mesele daha önemli!. Derhal Paris'e gitmek için gerekli işlemleri yerine getirmeliyim) diye düşündükten sonra derhal bir taksi tutup havaalanına doğru hızla gitti...

(O esnada Nasa)

Siren sesleri ortalığı çınlatıyordu! Ana bilgisayardan çıkan mekanik ses (tüm nöbetçi astronotlar görev başına! Tüm nöbetçi astronotlar görev başına!) diye yankılanan tekdüze söylenceler aniden kesildi! Çünkü o esnada tüm nöbetçi astronotlar uzay gemilerine binmiştiler ve hazır bir şekilde göreve hazırdılar. Baş astronot (x) düğmesine basıp (Geri sayıma geçiyoruz! Sıkı tutunun!) dedi. Ama bilgisayarın (9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, 0, ateş!) sesini müteakip feza gemisi müthiş bir hızla gökyüzünü dikine uzayı enine gitmeye başladı.

Eyda modüler ekranda gördüğü bu inanılmaz görüntüden gayet memnun bir şekilde söylendi. (Evveeet şimdi sıra geldi iks şua'larını nötralize etmeye! Bunu da yapsa yapsa Kozmik Cevdet yapar!) Haklıydı da. Hakkaten de bu işi yapsa yapsa Kozmik Cevdet yapardı! Çünkü Kozmik Cevdet gerçekten de Kozmik bi Cevdetti!!

(O Esnada Kozmik Cevdet)

O esnada Kozmik Cevdet domates çorbası yapmaktaydı! Ama biraz evvel gelen mesajdan canını sıkmamış değildi hani. Hatta sıkmıştı! (Biktım artık şu iks şualarını nötralize etmekten... Nedir bu yaa hergün hergün... Bir olur iki olur skicem artık aaa... Fenalık geldi be!) diye söylenir kendi kendine. Ani bir kararla cep telefonunun düğmesine basması bir oldu. Eyda'ydı telefonun öbür ucundaki. (Alo) diye söylendi Eyda umarsızca. Kozmik Cevdet (Alo'na da sçarım boyutuna da vururum, uzayını da kırarım! Yeter! Nedir lan bu?! Artık iks şuaları da eşeğin hötüne girsin nötralizasyon da zıkkımın dibine gitsin, bıktım artık ben bu işlerle uğraşmaktan) deyip çat diye kapattı telefonu Eyda'nın yüzüne Kozmik Cevdet! Eyda donmuş kalmıştı. Bir an düşündükten sonra Dilara'yı aramaya karar verdi.

(O Esnada Nasa!)

(Füze uçuşa devam mı) kongresine hoş geldiniz saygı değer bilimadamları (devam) diyenler önlerindeki kırmızı düğmeye bassın (devam değil) diyenler hiçbir şey yapmasın. Ve oylama sonuçlandı. Karar şuydu (Füzeler uçuşa devamdı!) Derhal motorlar daha çok çalıştırıldı. Astronotlar zaten uzaydaydı!

Devamı haftaya

Akşam Sefası

LeM MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
İMAM ADNAN SOK. NO:20
80800 BEYOĞLU / İSTANBUL

Nasuh Mahruki Gerçeği

Nihat Genç'in , 29 Nisan 2000 tarihli Leman'da "Şovalyeliğin Yağmalanması" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazıya alınan dağcı arkadaşlar, bu yazıyla ilgili bir şey yazıp yazmayacağımı sordular. Kendilerine dedim ki, siz neden bir şeyler yazmıyorsunuz? Neden, Nihat Genç'in yazısında beğenmediğiniz yönleri kendisine bildirmiyorsunuz? Eğer bir yanıt yazdılarsa, söyleyecek bir şey yok. Fakat, Nihat Genç'i eleştirenler bir yazı yazmıyorlarsa en azından karşı bir yazı yazmıyorlarsa, en azından disiplinsizdirler.

Benim Nihat Genç'in yazdıkları ile ilgili düşüncelerime gelince; Öküz'de "Deprem Herşeyi Affeder mi?" başlıklı bir yazı yazmıştım. Nihat Genç ile Lemankafe'de karşılaşmıştık, yazımı bir noktası hariç haklı bulduğunu söylemişti. Açık söyleyeyim ki, ben "Şovalyeliğin Yağmalanması" yazısını haklı bulmadım. Öncelikle söyleyeyim ki, "Rahat ailelerde büyümüş çocukların, sosyal, ahlaki bir çatışmada, fedakarlık, disiplin içinde kavgaları", benim "gibi dik kafalı ve zor beğenen" birinin gözünü falan yaşartmadı. Depremin ilk günü, Conrad Otelin'de tezgahlanan nükleer tezgahı ortaya çıkarmakla meşguldüm. Deprem bölgesine de, depremden iki ay, AKSA önünde eylem yapmak için gittim. Çünkü depremde sızan gazı Türkiye'ye getiren firma, Bergama'daki altın madenine siyanür satan firmaydı.

Akut'cuların ve Nasuh Mahruki'nin şovalye oldukları düşüncesine de hiç ısınmadım; Nihat Genç'in "Arkadaşlarının ölmesiyle büyük azaplar içinde matemlerini dahi yaşayamayan kahraman" dediği Nasuh Mahruki, bence, **şanının birazcık azalması tehlikesi karşısında, arkadaşının cansız bedenini suçlayabilecek birisidir.**

Öte yandan şovalyeler, davet etikleri insanları şölenden kovmazlar. Söz konusu olay, Nasuh Mahruki'nin AKUT Genel Kurulu'na beni ve Tempo muhabirini, "Korumaları" tarafından çıkarılması ile ilgilidir.

Fatih Altaylı'nın televizyon programında ise Nihat Genç'in farkedemediği bir ayrıntı var. Program iki bölümdü; birincisinde, 1980'li yıllarda Akademide okuyanların yakından tanıdıkları dağcı Bünyad Dinç konuktu. Nihat Genç'in her türlü hakaretini hak eden Altaylı karşısında Bünyad hiçbir yanlış cümle söylemedi. Bünyad'ın söylediklerini deşifre edin, yazılı metin haline getirin, bu sözleri ben de imzalarım. Üstelik Bünyad, Altaylı'nın yönlendirme çabalarına da olanak tanımadı. İkinci bölümde konuşanların ise, bu alemde daha çok fırın ekmek yemeleri gerekiyor ama zenginlikler, şan, şöhret, medya, para, entrika, çete denizine doğru yol alan Akut gemisinden artık inmeleri bile önemli bir şey. Bence, Nihat Genç, Nasuh Mahruki'ye yakınlık duyacağına, Akut'dan istifa edenlerle sohbet etsin.

Timur Danış / Git Dergisi

Mizah dergisi de yasaklanır mı? Evet OHAL yasaklar.

Demokratikleşmenin, hak ve özgürlüklerin genişletilmesinin ve Avrupa ile entegresyonun tartışıldığı, Kopengah Krizleri'nin kabul edildiği ve gereğinin yapılacağının tüm dünyaya deklere edildiği bir süreçte, Kürt dili ve kültürüne yönelik tahammülsüzlük devam ediyor. Bir taraftan en üst düzey devlet yetkililerinin Kürtçe TV açılabilineceği, bir taraftan başbakan Bülent Ecevit'in Türkiye'de Kürtçe gazete, dergi, kitap ve kasetlerin çıktığını ve kimsenin buna engel olmadığı, tersine Kürtler'in buna ilgisiz kaldığını belirtirken. Yine Dışişleri Bakanı İsmail Cem her Avrupa ülkesini ziyaretinde, dergimiz PİNE ile birlikte , Kürtçe gazete ve dergileri çantasında götürüp, dergimizin varlığını Türkiye'de varolan demokrasinin gereği olduğunu ve engel olmadıklarını belirtiyor, fakat diğer taraftan bugüne kadar 7 aylık süre içerisinde çıkan 14 sayısı hakkında hiç bir toplama ve soruşturma dahi olmayan, 15 günlük mizah dergisi PİNE önce Diyarbakır Valiliği tarafından 12. sayısı ile birlikte okurlarına verdiği Kürtçe-Türkçe cep sözlüğü (sözlük hakkında bu güne kadar herhangi bir soruşturma açılmamıştır) nedeniyle Diyarbakır il sınırları içerisine sokulmasını süresiz bir şekilde yasakladı.

Şimdi de OHAL bölge Valisi dergimiz PİNE'yi süresiz bir şekilde OHAL kapsamında bulunan Diyarbakır, Şırnak, Van, Hakkari ve Tunceli illerine girişini yasakladı. Dergimiz PİNE hakkında bu güne kadar her hangi bir toplama ve soruşturma açılmaması ve dergimizin sadece Kürtçe olduğu için yasaklandığının en açık göstergesidir. Bugün (27.04.2000) kararı iletmek üzere Dyarbakır büromuza geldiklerini belirten Emniyet Müdürlüğüne bağlı polisler Büroda bulunan Diyarbakır Bölge Temsilcimiz Suat Özalp, çalışanlarımızdan Serap Karademir ile Murat Öztürk'ü gözaltına alıp, büromuzda bulunan tüm arşivlerimize el koymuşlardır OHAL uygulamasının demokratik hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmadığı halen Anayasa başkanı olan ve meclisteki bulunan tüm siyasi partilerin cumhurbaşkanlığına ortak aday olarak gösterdikleri Ahmet Necdet Sezer tarafından da dile getirilmiştir. Bu anti-demokratik kurumun aldığı hukuk dışı kararlar demokrasinin önünde büyük bir engel oluşturmaktadır. Bu kurumun aldığı kararların yargı denetimine kapalı olmak, bireylerin haklarını arama imkanlarını da ellerinden almaktadır. Çalışma döneminin kalıntısı olan OHAL'in aldığı kararlarla birlikte ortadan kalkması için bütün demokrasi isteyen kişi ve kurumları harekete geçmeye çağırıyoruz. Tüm demokratik çevreleri özellikle de basını, basın özgürlüğüne yapılan bu saldırı karşısında duyarlı olmaya çağırıyoruz.

M.Nuri Karakoyun
PİNE dergisi sahibi

Çağrı

Her hafta bu köşede sisteme başkaldıran insanlar, merhaba. İsyan güzeldir ve yürek ister ancak aptallık değil. Beynini kullanmadan isyan eden adam aslında karşı çıktığı sistemin bir oyuncağı olmaktan kurtulamaz. Bugün eğitim sistemine, yozlaşan topluma, devlet politikalarına, uç noktalardaki yaşam tarzlarına itiraz ederken bunları değiştirmek için ne yaptınız? (Hiçbir şey) 18 Nisan seçimlerinde bile kötünün iyisine oy verdiniz. Birçok solcu arkadaş üye oldukları veya destekledikleri partilere, oylar bölünmesin diye oy vermediler (Oylar, DSP'ye) Peki bu partinin merkez sağdan farkı neydi veya var mıydı bilemiyorum. Türkiye'de 20'ye yakın parti varken nasıl olur da kendi kafanıza göre bir parti bulamadınız da saçma sapan yerlere oy attınız. İlk kez oy kullanan gençler bile oylarını ya DSP'ye ya da MHP'ye attılar. Sonra da biz ne yaptık diye etrafa mektuplar yazdılar. Önünüze gelen her yasağa bilinçsizce karşı çıkan sizler; niçin 1 Mayıs'larda eylemlerde, boykotlarda, direnişlerde yoktunuz. Hangi kuytuluklarda saklanıyordunuz? Tüm bunları yapmadıktan sonra kendinizde nasıl bir hak bulup, sistemi eleştiriyorsunuz. Yok öyle yağma. Hele ki gericiliğin, emperyalizmin jandarmalığını yaparken. Bu ülkede ilkokullu çocuklar "öğretmen istiyorum" diyerek yürüyüş yapıyor. En azından bu çocuklara karşı yüzünüz kızarsın. Onlardaki yüreğin yarısına bile sahip değilsiniz. Sizler sistemin yarattığı solcu tipinden başka birşey değilsiniz.

Sizin yaptığınız aslında barlarda devrim türküleri dinleyip, iki bira içtikten sonra (içelim küreselleşelim) memleketi kurtaran ve solculuk yaptığını sanan ki aslında neo-liberal bir tarz izleyen ve giderek daha da yozlaşan sisteme ayak uydurmaktır. Bu ülkede gerçekleri söyleyenler; ya öldürülür, ya hapse atılır, ya da entrikalarla gündemden düşürülür. İşgallere maruz kalan yurdumun insanına bunların başka yüzleri gösterilir. Sizlerde bu oyunlarda en güzel rolleri severek oynarsınız. 12 Eylül'den sonra da bunu gerçekten en iyi şekilde tekrarladınız. Artık kendinize çeki düzen vermelisiniz. Uyanıp, silkinin ve şöyle bir etrafınıza bakın, göreceğiniz şeyler en iyi şekilde uygulanan özel savaş taktikleridir. İşgallere dur demenin zamanı gelmiştir. Unutmayın en iyi demokrasi, sosyalizm'dir..

Koray - Ankara

Eşitlik

Sevgili Leman ve Leman okuyucuları, herkesin çeşitli konularda fikirlerini yazdığı okur mektupları bölümünde ben de bir lise öğrencisi olarak okul kılık-kıyafet kuralları hakkındaki görüşlerimi sizlerle paylaşmak istedim ve Leman'a ilk mektubumu gönderdim.

Belki de çoğu öğrencinin düşüncelerine ters düşebilecek olan bu kuralın savunuculuğunu yapmam haklı olarak tepkilere neden olabilir. Fakat açıklamadaki iyi niyetim, arkadaşların beni anlamasını sağlayacaktır.

Sabahın saat altısından uyanıp birşeyler öğrenebilmek ve vatana millete hayırlı evlat olabilmek için gittiğimiz okullarda, hepimizin aynı tip ve renk giysi içinde olduğumuzu hepimiz biliriz. Köylüsünden, fakirinden, zengininden, gecekondulusundan tutun tüm öğrenciler yedisekiz saat boyunca bu sıkıcı üniformanın içinde dururuz. İşte zengin ile fakirin tek ortak paydasını oluşturan şey bu sıkıcı üniformadır. Şöyle bir örnek verelim "bir şehrin 'doğu' yakasında Ali adlı bir öğrenci o ufak, kirli tek pencereli, anne-baba ve çocukların ter kokularının birbirine karıştığı gecekondudan kalkıyor, belki de kahvaltı yapmadan okula gidiyor. Ama o sıkıcı okul üniformasını giyiyor. Aynı anda şehrin 'batı' yakasında Veli yataktan kalkıyor ve o güzelim kahvaltısını yapıp, servisine biniyor ve okula geliyor, fakat o da aynı şekilde o sıkıcı okul üniformasını giyiyor." Şimdi bir düşünün bakalım, yurdumun hangi yerinde bu (anlaşılamayan) eşitlik kavramını bulabilirsiniz?

Ben belki Veli olabilirim, ama Ali'yle hiç olmazsa (kıyafet konusunda) eşit olmam ben ve tüm öğrenciler için bir sevinç kaynağı olmalı.

Umarım gelecekte gerçekten demokratik ve eşit bir anayasaya sahip olabilecek bir Türkiye'nin temelini, benim bu eşitlik anlayışım oluşturur.

Coşkun (Katakulli)
Antakya / Hatay

Merhaba Dostlar

Gittikçe sanallaşan, sanallaştıkça salaklaşan, salaklaştıkça tüketen bir dünyada yaşıyoruz. En güzel örneğini televizyondaki iki reklamda gördüm geçenlerde. Biri "e-golay.net"in reklamı, diğeri ise "Dünya'nın harcadıkça kazanan, kazandıkça göbek yapan ilk ailesi, Bonusgiller" reklamıydı.

Sanallaşan dünya dedik ya, herkese, herşeye bulaşmış. Yılların oyuncusu, Hababam'ın biricik Şaban'ı Kemal Sunal'ımız da kendini harcamış, "e-golay.net" reklamına çıkmış. Çıksın, eyvalah...Reklam, tek kelimeyle "bayağı". Kıçını koy sandalyene, gün boyu internete bağlan, bilgisayarın kölesi ol, o da sana karşılık olarak sanal bir "dünya" hazırlasın. Afrika'ya gidiyormuşsun, meyhaneleri geziyormuşsun, insanlardan kopuyormuşsun, robot oluyormuşsun, fakrında değilmişsin... e-golay.net! Etrafındakilere "iyi akşamlar" demekten uzak, hatta hata bir "selam" vermekten aciz biri, internette tanımadığı bir sürü insana "tanışabilir miyiz?" diye yanaşıyor.

Ondan önce komşusuna bir kase aşure götür (tam da vakti), bir gönül al, bir hatır sor. "Domuzdan post, sanaldan dost olmaz!"

Kanalları dolaşın, televizyonda az sonra karşınıza "Bedavaya ne alsak?" diye ağızlarından tükürükler saçarak dolanan kabak kafalılar çıkacak; göt, göbekler de yerindeyse, işte "Bonusgiller"... Harcıyorlar, harcadıkça kazanıyorlar?! Şu Allah'ın büyüklüğüne, şu Allah'ın işine bakın!.. İşte "mülenyum" ailesi; hepimiz böyle olmalıyız. Aç gözlü, cimri, bilinçsiz, tüketim manyağı. Bir başka örneği de geçenlerde Avrupa'da yeni açılan bir mağazanın çıplak yüzlerce insanı kapı önüne dizip, bunlardan ilk gelen bilmem kaç kişiye bedava hediye çekleri vermesidir. Rezaletti adı bunun, "sefalet" değil kesinlikle! "ihtiyacım olmasa da almalıyım, beleş bu olm, beleş!" diye koşuşan yüzlerce çıplak Bonusgil vardı orda. Ruhları da çıplaktı bedenleri gibi; çünkü giyebilecekleri bir insaniyet yoktu...

Akif Ercihan

LeM
SAYI: 443 - 6 MAYIS 2000 CUMARTESİ - HAFTADA BİR YAYIMLANIR
● LM Basın Yayın Ltd.Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN

Yazı İşleri Müdürü : Zafer Aknar (zaferak@leman.com.tr) ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Bahadır BOYSAL ● Mesut CEYLAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Gökhan DABAK ● Selçuk ERDEM ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Soner GÜNDAY ● Güneri İÇÖĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Gürcan ÖZKAN ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Sefer SELVİ ● Fatih SOLMAZ ● Golip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Özge SAMANCI ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Satış: Cüneyt AYDIN ● İşletme: Orhan AÇAR Müessese: Ali YAVUZ ● Yan Ürünler: Tunca OBUZ ● Muhasebe: Suzan ERBAŞ ● Gülay AKKAYA ● Bina Görevlisi: Yasin ADIYEKE ● Tel: 292 95 65 (4-Hat) ● Faks: 251 52 67 ● Abonelik için Tel: 251 42 44 Faks: 245 38 06 ● Baskı: BASMAT ● Dağıtım: Bir-Yay Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

"Bulunduğumuz Nokta"

Alp Tamer

Her insanın harita üzerinde bir duruşu vardır, bir bulunuşu, üç aşağı beş yukarı bir noktaya tekabül ederiz...

Bulunduğunuz nokta

Kiminin iki kişiliktir haritası, nerde bulundukları önemsizdir çoğunluk...

Bulunduğumuz üstüste iki nokta

Kiminin haritadaki yeri ÇIKMAZ SOKAKTIR...

Güniz sokak

Bazen sokaklara ve meydanlara olan yakınlık ya da uzaklığımızı anlatır bu haritalar...

UZAK DURMANIZ GEREKEN NOKTA

TAKSİM MEYDANI

YAŞASIN 1 MAYIS

Kimileri bir sponsor olarak yakınlık duyar haritaya...

Coca Cola

BULABİLECEĞİNİZ NOKTALAR

Bazen son bir nokta olunur haritada, Derin Devletin sponsorluğunda...

HEY, SEN!..

Atatürk Orman Çiftliği

Atatürk caddesi

Atatürk heykeli

Birazdan kaybolacağınız nokta

Atatürk caddesi

Atatürk bulvarı

Bazı küçük noktaların sahte samimiyeti aldatmasın sizi...

VATAN, MİLLET, SAKARYA!..

Gare SNCF

Aéroport

Station de métro correspondance

Station Métro

Escale Bateau

Monuments illuminés la nuit

Eğer "BEN NEREDEYİM?" diye soracak olursan sevgili okur?..

LeMan

Küreselleşme - Kirosallaşma

MC DONALD

Beatle Ruhu Cazibesi

Beatles

ÖTEL BAR

"Bulunduğumuz nokta" bir grafik soyutlama işaretidir... Soyutun da soyutu vardır oysa, "hep-yek" deriz adına...

SON NOKTA

YA SEVİP, YA TERKEDECEĞİN NOKTA!..

I'm here

TÜRKİYE

Dükkanın birinde "saçma" bir kartpostal gördüm ve bütün mizah anlayışım değişti!.. "Nedir bunun anlamı, ve amacı?" diye sorduğumda satıcıya "onun da müşterisi var" dedi, irkildim!..

GRAFİLER

Fotoş

KREMALI MANTAR ÇORBASI

- Bu o!.. Bu o!.. Giderken 'Birgün ünlü olucam!' demişti!.

YA KAPTAN BE! ALLAHINI SEVER-SEN BİZİM IŞINLAMA MAKİNAMIZ VAR MI? VAR!.. BEN DİYORUM Kİ, VERELİM ATILGANI, TEKSAS-NİYORK DOLMUŞ HATTINA ÇALIŞSIN... BİZ DE BASARIZ DÜĞMEYE, IŞINLAMA MAKİNASIYLA GİDER-GELİRİZ İSTEDİĞİMİZ YERE... HAKSIZ MIYIM ALLAAŞKINA?.

ÇEK ÇEK ŞU ELİNİ.ULAN, İKİ DAKKA SAMİMİ OLDUK Bİ DÖTÜMÜZÜ PARMAKLAMADIĞIN KALDI!.. ŞURDA EMEKLİLİĞİME 6 AY KALMIŞ, IŞIN-MIŞIN DİYE ORTALIĞI KARIŞTIRMA, KOPARMIYIM O EŞŞEK KULAKLARINI!..

TUTUKLUSUN!.. KONUŞMAKTA SERBESTSİN!..

BIGI!..

Özge

SON HAFTA 10 MAYIS'A KADAR

'FIFTH ELEMENT' SERGİSİ LEMAN KÜLTÜR'DE

LUC BESSON'un görsel şenliğinin tasarımcısı Fransız çizgiromancı MEZIERES'in 'Fifth Element' için çizdiği onlarca kroki, eskiz, çizgi ve hikayesi Leman Kültür'de sergileniyor.

Aksiyon Arşivi